

عاشور، احمد عیسی.

الفقه المیسر. کردی.

فقیهی ئاسان: (فقه المیسر) / نووسەر احمد عیسی عاشور؛ وه‌رگیرانی نوری
فارس همه‌خان؛ مصحح محمود احمد محمد. -- تهران: نشر احسان، ۲۰۰۷.

ISBN: 964-356-565-3 (دوره)

ج ۲

ISBN: 964-356-563-7 (ج ۱)

ISBN: 964-356-564-5 (ج ۲)

فیبا.

کردی.

۱. فقه شافعی. الف. فارس، نوری، مترجم. ب. محمد، محمود احمد،

Muhammad, Mahmud Ahmad مصحح.

۲۹۷/۳۳۳

BP ۱۷۷/ع ۲۷۰۴۷

۸۵-۳۵۴۰۴

کتابخانه ملی ایران

فقیهی ئاسان (به‌رگی یه‌که‌م)

احمد عیسی عاشور

✦ نووسەر:

نوری فارس همه‌خان

✦ وه‌رگیرانی:

نەشری ئیحسان - تاران

✦ بڵاوکار:

یه‌که‌م - ۲۰۰۷

✦ چاپی:

مه‌هاری - تاران

✦ چاپخانه:

۳۰۰۰ دانه

✦ تیراژ:

(۸۳۱) ی سالی (۲۰۰۶) ی وه‌زاره‌تی روشنبیری پێدراوه

✦ ژماره‌ی سپاردنی:

◀ فروشگاه شماره ۱: تهران - خیابان انقلاب - روبروی دانشگاه - مجتمع فروزنده - شماره ۴۰۶ - تلفن: ۶۶۹۵۴۴۰۴

◀ فروشگاه شماره ۲: تهران - خیابان ناصر خسرو - کوچه حاج تائب - شماره ۳۳ - تلفن: ۳۳۹۰۲۷۵۰

سندوق پستی: تهران ۳۸۵ - ۱۱۴۹۵

ISBN: 964-356-563-7

ISBN: 964-356-565-3

ژماره‌ی نیونه ته وایه‌تی (ج ۱): ۷-۵۶۳-۳۵۶-۹۶۴

ژماره‌ی نیونه ته وایه‌تی ده‌وره: ۳-۵۶۵-۳۵۶-۹۶۴

نشر احسان

بسم الله الرحمن الرحيم

پيشه‌کى: به پيئونوسى وه‌رگير:-

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله وصحبه اجمعين.

له پاش سوپاسى خودای مه‌زنو، ناردنى دروود بو سهر گيانى پيروزی پيغه‌مبه‌رو ياران و هاورپيان و په‌يره‌وانى، عه‌رزم نه‌مه‌يه له خزمه‌تتاند: نه‌م نامه پيروزميه كه واين له خزمه‌تيدا، نه‌صله‌كه‌ى پيشه‌واى گه‌وره و خواناس (الامام تقى الدين ابو بكر محمد الحسينى الحصنى الدمشقى) داي‌ناوه و ناوى ناوه (كفاية الاخيار في حل غاية الاختصار).

مامؤستای گه‌وره و مه‌زنیش: نه‌حمه‌د عيسا عاشوور سهر له‌نوى به شيوازيكى زور جوانى ناسانى ره‌وانى نوى نه‌م كتپبه‌ى دارشتوته‌وه، نه‌گهر له شوينى خوارى و خيچى و ئالوزيبه‌ك له عيبارمى عه‌صله‌كه‌دا بووبى راستى كردوته‌وه، هه‌تا مه‌ردوم زور به‌ئاسانى له بابه‌ت و مه‌به‌سته‌كان حالى ببن، له شوينى پيويست به زياده‌يى هه‌بى زيادى كردووه، جاروباريش شتى كه سوودى كه‌م بيت له‌به‌ر كورته‌كارى كرتاندويه‌تى، به‌لام جه‌وه‌ه‌رى نه‌صله‌كه نه‌وه‌ى سوودمه‌ندبى وه‌ك خوى ماوه، چه‌ند

مهسهله و بابتهتی که لهئهصلهکهدا نهبووه مامؤستا ئهحمهه
زیادی کردوو، وهک مهسهلهی تهشریحی لهشی مردوو،
مهسهلهی تهئمین لهسهر حهیات، چونکه ئهصلهکه له سهدهی
نۆیهمی کۆچیدا دانراوه، ئهو سهردهمهیش ئهم جۆرمشتانه
وهک ئیستا باویان نهبووه، جا لهبهر ئهم گۆرانکارییه رهوایه
که مامؤستای عاشوور ناوی کتیبهکهی گۆریوهو ناوی ناوه
(الفقه المیسر) به کوردی واته: شهرعی رهوان و ناسان^(۱) ئهم
کتیبه بۆ ناو کوردهواری خۆمان و بۆ سوننی عیراق زۆر لهباره،
چونکه زۆربهی ئهم دوولایهنه شافیعی مهزههبن.

بهلام خوا ههقه دیاری ترین دیاردهی نایابی ئهم کتیبه
ئهمهیه: که حوکمو بریارهکان، یا بهئایهتی، یا به هه دیسی
تهوجیه دهکات، یاخود به ئیجماع و یهگگرتنی ئوممهت!

^(۱) ئیمامی نمودهش موحهپهری ئیمامی رافیعی کورت کردۆتموه ههتی بابتهتی
لی پتر کردووو ناوی ناوه مینهاج، شیخی قاضی زهکهریاش میهناجی کورت
کردۆتموه بری مهسهلهی لهسهر زیاد کردووو ناری ناوه مهنهج (وهژاه خواه گهوه له
هموویان به).

مهبهستم ئهوهیه ئهم جۆره گۆرانه له کۆن و نۆیدا بووه. ئهمه پیتی ناگوتری دزی،
لهبهر ئهوه بهر شیعهکهی مهولوی ناکوی، که دهفرموی:

گیتسکن بدزی و کلکی ههتپاچی

لهدهس خاوهن مال ههگیز دهرناچی

لە راستىدا نرخى ھەموو شتئ بەپپى سوودەكەيەتى، ھىچ شتىكىش ۋەكۈۋ خزمەتى ئايىنى پىرۋى ئىسلام بەسوودىيە، بە تايىبەتى لە بواری تەفسىرو ھەدىثو شەرىعەتدا، جا لەبەر ئەمە ھەمىشە ئاۋاتمە كە خزمەتى بەرنامەكەى خوا بكم، ھاۋكات لەگەل خزمەتى گەل كوردى خۇما، بە راستى ئەمە كىتبەش ئەو دوو ئاۋاتم دەھىنىتە دى، لەبەر ئەو لەسەر داخۋازى بىرى لە دۆستو برادەران، كە يەكئ لەو بەرپىزە نازىزانە جەنابى مامۇستا مەحمۇد ئەحمەد موحەمەد بوو، ھاتم ئەم پەراۋە پەسەندەم ۋەمرگىپراپە سەر زمانى شىرىنى كوردى، ھۆى ئەم پىشنىارە فەردارەى ئەم زاتانەش دەگەرپتەۋە بۇ ئەۋە كە بەبىرو بۇچۈۋنى ئەۋان بەندەى ھەزار ئەھلىيەتى ھەئسان بەم ئەركە پىرۋەزم ھەيە، گەرچى من ئەمە بە ھوسنى فەن دىزانمە لە مەيدانى واتە: بەرىن ۋ گوشاددا خۇم بە فەقىۋ شاگرد دىزانم، لەگەل ئەۋەشدا ئومىد فەۋىيە بە رەحمەتى خوا كە لەم كارە پىرۋەزدا يارمەتىم بىداۋ سەرگەۋتووم بىفەرمۇئ ۋ خۆى مامۇستايىم بكاۋ، جىگە گرانەكانىم بۇ ئاسان ۋ ھەل بكاۋ گومانە جوانەكەى ئەۋان بەراست بگىپرى. لە راستىدا ھالى بوون لەم جۆرە پەراۋە، شارمەزايەكى تەۋاۋى لە زانستە شەرىعيەكان دەۋى.

ئىرەدا يېم خوشە ئامازە بۇ ئەم چەند خالە بکەم:

(۱) مامۇستا ئەحمەد عاشوور لە پېشەگىيەگەى خۇيدا وەسپىكى
جوانى زۇرى ئىمامى شافىعى دەکا. بەندەيش دەلیم: خەطىبى شەربىتى
لە سەرەتای بەرگى يەگەمى (مغنى المحتاج) دا دەفەرەمۆى:
(ئەو فەرەمۇودەيەى كە حەزرىت (مروودە خواە لەسەرىت) دەفەرەمۆى: زانایەگى
قورەيشى لەناو ئۆمەتى مندا ھەل دەگەوى جىھان پەر دەکا لە زانست)
مەبەست لە ئامازەى ئەم فەرەمۇودەيە ئىمامى شافىعىيە، (رەزە خواە لىتیا).
جا ئازىزان! كەسى پېغەمبەرى خوا (مروودە خواە لەسەرىت) ئەنا خوانى
بىو مەدحى بکا، ئىتر من ھەرچى بلىم بەھەزاريەگى ئەو نەبى،
سوپاس و ستایش بۇ خوا كە لە پەيەرەوانى مەزھەبى ئەم پېشەوا
مەزنەين. ئىرەدا ئەمەتان عەرز دەكەم: لە راستىدا ھەردوو مامۇستای
دانەرى ئەم كىتیبەدانائو زانائو شەرىعەتزان و مەلان، خواپكا كارەگەى
بەندە جۆرە تەواو كەرى بىت بۇ كارە پىرۆزمەگەى ئەوان، ئافەرىن بۇ
خۇيان كەم كەسم دىوہ وەك ئەوان كە حوكم و بىرپارەكان بە دەقى
رۇشنى كىتاب و سوننەت و بە ئىجماعى ئوممەت رۇشن بکەنەوہ. ئەمە
يەگىكە لە ھۆى بىرەوپەيداگردنى ئەم كىتیبە.

(۲) (لە راستىدا ئەم كىتیبە كورەيەگى پوختى شەرە، لەسەر
رېرەوى ئىمامى شافىعى، وە بۇ رۇشنىرى ئىسلامى لەم چەرخەى ئىمەدا
مامۇستايەگى دىسۆزى نەرمو نىانى زمان شىرىنى ھاوپى خوشى
مەشرەب خوشە، خۇى لە باتى مامۇستا فىرى شەرىعەتمان دەکا، بە
تايبەتى بە شىوازيكى جوان و ئاسان و رەوان فىرى بەشى عىبادەت و

مومامەلاتمان دەکا، کە ئەم دوو بەشەیش بۇ ئەم رۆژگارەى ئیمە، بۇ ئەهلى دین، زۆر زۆر پېویستن، ھەر لەبەر ئەمەیشە کە ئەمپۇ ئەم کتیبە لە ناولوو رۆشنیرە ئیسلامییەکاندا فروختو برەوئکی چاکى بى مانەندى ھەيە، لە خواداوا دەکەم کە بە بەخشى خۆی لە تەرجه مەکەیدا سەر کەتوومان بفرموی، وە بۇ شایپەکی گەورەى لە نامەخانەى کوردی پېپر بکاتەو (ئەم دەرەتە بەھەل دزمانم کە عەرزى نووسەرە کوردە نازیزەکانمان بکەم: (نازیزان! دمتوانین لە رێگەى وەگپرانەو گەورەترین خزمەت بە ئایین، بە ژيان، بە زمان، بە نیشتمان، بە نەتەو، بە مەروفايەتى بکەین، ئەم ھەموو گۆپرمومرییەى کە ئەمپۇ گەلى کوردی تیايە، لە گەل ئەو ھەمکە تالاوہى کە ئەمپۇ دەیچیزى ماکەکەى دەگەرپتەو بۇ دەردى نەخویندەوارى. کەواتە: مەرد ئەو مەردمە کە بە نووکی خامە پەردەى نەزانى لە سەردل و چاوو گووى کوردی ھاوالاتى ستەمدیدەى خۆی بدېرئ و بە سورمەى زانستى بەسوود بە تیشکی ئایینی راست و دروست چاوەکانى برپژئ و پریان بکا لە نوورى رۆشنیرى!).

نازیزان! تەکلپى مالایوطاق لە کورد مەکەن، کەواتە داواى یەکیتى و یەگرتن و برایى و تەبایى و کوردایەتى و مەردایەتى و خۆ نازادکردن و نیشتمانپەرورەى و خزمەتى کورد و کوردستان و ئایین و نیشتمانیان لیمەکەن، ھەتا لە پێش ئەو دە رۆشنیریان نەکەن، چونکە ئەم جۆرە ئەرکانە بە مەروفی داناو زانای دلسۆزى ئەم خاک و نیشتمانە نەجام دەدرئ، پێشەى نەزان و مەروى دوور لە بیرى خواناسى ھەر دزی و جەردەیی و خۆخۆرییە.

۳) بۇ ساخكردنەۋەي ئەم پەراۋە بەھرەم لەم سەرچاۋە
متمانە پېكراۋەنە وەرگرتوۋە: شەرىعەتى ئىسلام، مامۇستاي مامۇستايان
جەنابى گەۋرە سەرۋەرمان مامۇستا مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس،
موغنى موحتاج ھى خەطىبى شەرىپىنى. فەتھولموعىن. الفقه على
المذاهب الاربعه. شرح المحلى على المنهاج. جلال الدين المحلى.
ھەروا بەھرەم لە سەرچاۋەكانى ساخكردنەۋەي تاجول ئوصول و رياض
صالحين و تەجرىدى بوخارى وەرگرتوۋە كە سوپاس بۇ خۇداي گەۋرە
مىھرەبان ئەم سى كىتەپە پىرۋزانەيشەم بە تەۋاۋى كىرۋە بە كوردى.

خۇدايە! بە بەخشش و مىھرەبانى خۇت لە خۇمان و كەسوكار و
دۇست و برادىرمان و لە مامۇستاۋ فەقىمان و، لە مردوۋ زىندومان خۇش
بە، خۇايە! خۇمان و كەسوكارمان و منالمان و منالى منالمان لە ھەردوۋ
جىھاندا لە پەناي خۇتا پەنايە، خۇايە! رەھمى بە ھالى ئەم گەلى
كوردى ستەمدىدەيە بىكە، خۇايە! ئەۋەي مۇتالاي ئەم كىتەپە دىكا بىكە
بە نوور بۇ چاۋى و بەتۈيشوۋ بۇ دى.

خۇايە! رەھمى بە ھالى باۋكەم و دايكەم و كاۋەي كورم بىھەرموۋ.
خۇايە! يارىدەم بىھەرموۋ ھەتا ئەم كىتەپە بە تەۋاۋى دىكەم بە كوردى.
ئامىن.

سەئىمانى گەرىكى مامۇستايان
نورى فارس جەمە خان جەسەن

بِسْمِ (اللَّهُ) (الرَّحْمَنِ) (الرَّحِيمِ)

۱) پاکی (الطهارة):

پېئاسەى پاکی: پاکی لە زماندا واتە: خاوینى، دەلێن: جلکەگەم
پاک کردموه، واتە: خاوینم کردموه، لە شەرعیشتدا واتە: نەهێشتنى
ناپاکی (جەدەت) و لابردنى پىسى.

بە پێى شەرع لەسەر رێبازى ئىمامى شافىعى (رهزاه فواه لىبى) ئەم
چوار شتە پاگەوهگەرن و شتى ناپاک پاک دمکەنەوه: ئاو، گل، خۆشەکردن
(کەول خۆشکردن)، بوون بەسرکە.

ئاو هەموو ناپاکی و جەپەئىيەك پاک دمکاتەوه، گل – ياخۆل -
تەيەمموى پێدمکرى، گلاوى سەگو بەرزایشى پى دەرەگرى، ئەو
شتەيش کە شتى پێخۆشە دمکرى کەولى مردارموه بوو پاک دمکاتەوه،
مەى و ئارمقىش هەركاتى کە لە خۆيانەوه بەبى دەسکاریى کەسى بوون
بە سرکە ئىتر پاک دمبنەوه و حەلال دەبن.

دروستە بەم جەوت ئاوه شت پاک بکړیتەوه:

۱) ئاوى باران، چونکە يەزدانى مەزن لە قورئانى پىرۆزدا
دەفەرموى: {وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ - سورة
الأنفال - ۱۱/۸}. خودا لە ئاسمانەوه بارانى باراندو لافاو هەلسا، هەتا
بەو ئاوه پاکتان بکاتەوه).

(۲) ئاوی دەریا، چونکه له بارهی ئاوی دەریاوه له پێغه‌مبهری خوشه‌ویست (مروود و نواز له‌سهره‌یه‌) پرسیارکرا: ئایا به ئاوی دەریا دەسنوێژ بگرین؟ فهرموو: (ئاوی دەریا هه‌م پا‌که‌و هه‌م پا‌که‌وه‌که‌ریشه، مردارمه‌وه‌بووشی هه‌ل‌ئه‌وه‌ گیانله‌به‌ری ئاوی کاتێ دمه‌رئ هه‌تا نه‌گه‌نئ خواردنی دروسته) بوخاری و موسلیم و تیرمیزی و ئیبنو حه‌ببان نه‌م فهرمووده‌یه‌یان گێراوه‌ته‌وه‌.

(۳) ئاوی بیر، به‌پێی نه‌م فهرمووده‌یه‌ که سه‌هل گێراویه‌ته‌وه: یاران عه‌رزێ پێغه‌مبهریان کرد: قوربان! نه‌و ئاوه‌ی که تۆ دمه‌سنوێژی پێ ئه‌گری ئه‌وه له بیرێ بوضاعه‌ دمه‌یه‌نن، نه‌و بیرش پیسایێ ئاده‌مه‌یزادو په‌رۆی بێنوێژی ژنان و شتی وای تێده‌که‌وئ و له شپیسش خۆی لێده‌شۆری، جا له پاش نه‌م روونکردنه‌وه‌یه‌ بۆمان به‌یان به‌فهرموو که حوکمی نه‌م ئاوه‌ چیه‌؟ ئه‌ویش فهرمووی: (نه‌و ئاوه‌ هه‌م پا‌که‌و هه‌م پا‌که‌وه‌که‌ریشه، چونکه‌ گه‌یشتۆته‌ راده‌ی قولله‌تین و به‌پێی شه‌رع که بناغه‌ی له‌سه‌ر ئاسانکارییه‌، به‌ هیچ شتی پیس نابێ، مه‌گه‌ر به‌ شتی که تامی، یا بو‌نی، یا ره‌نگی بگۆری). نه‌مه‌ پوخته‌ی‌ری‌وایه‌ته‌کانی نه‌م فهرمووده‌یه‌یه‌ که له‌م شو‌ینه‌دا دانهر کردوویه‌تی به‌ به‌لگه‌. نه‌مه‌یش ده‌قه‌که‌یه‌تی لێرده‌ا: (الماء طهور لا ینجسه شیء) تیرمیزی و نه‌حمه‌د گێراویانه‌ته‌وه‌، نه‌حمه‌د به‌ سه‌حیحی داناوه‌.

(۴) ئاوی زێ و جو‌گه‌و چه‌م.

(۵) ئاوی به‌فر.

(۶) ئاوی ته‌رزه‌.

(۷) **ئاوی کانی و کاریز، ئاوی به فرو تهر زمیش هر به ئاوی بهتی**
 حلین، به پیی ئەم فەرموودهیه، که ئەبو هورمیره {رهزاه خواه لایبە} دهگیریتەوه: {پیغه مبهری خوا {مرویده خوا له سه ربە} دستووری وابوو له دواي
 نه لاوه ئەکبهری نوێژدا بهستن، له پیش خویندنی فاتحادا ئیستیکی
 بچکۆلانهی دهکرد، گوتم: قوربان! لەم ئیستەدا چی دهخوینی؟ فەرمووی:
 {ده ئیم: اللهم باعد بینی و بین خطایای کما باعدت بین المشرق
 والمغرب، اللهم نقنی من خطایای کما ینقی الثوب الابيض من
 الدنس، اللهم اغسلنی من خطایای بالماء والثلج والبرد: خودایه!
 له گوناوه دوورم بخرمهوه وهك دووری خۆرهه لات له خۆرئاوا، خودایه!
 وهك پارچهیی بلووری سپیی پاکی بێ گهرد له گوناوه پاکم بکهرمهوه،
 خودایه! گوناوه کاتم به ئاوو به به فرو به تهرزه پاک بشۆرمهوه!
 شهیخان - واته: بوخاری و موسلیم - {رهزاه و محممه خوایان لایبە}
 گیراویانه تهوه.

(۲) به شه کانی ئاو:

ئاوه شه رعیه کان ده بن بهم پینج به شه وه:

(۱) **ئاوی رووت:** که خوی له خۆیدا پاکهوه له هه مانکاتدا
 پاکهوه که ریشه و شتی تری ناپاک پاک دهکاتهوه، بێده سنوێژی و له شپیی
 لادهبات، شتی پیسوو پاک دهکاتهوه، به کارهێنانی هیچ ناپه سه ندییه کی
 تیادا نییه، بۆیه ناو نراوه ئاوی رووت، چونکه که گوترا ئاو، ومقهیدیکی
 تری له گه ل نه بوو، مه به ست ئاوی په تییه و به س!

۲) ئاۋى خۇرانگاز: ئەمىش خۇى لە خویدا ھەم پاكەو ھەم
پاكەو ھەكەرە، دەستنوۋىژى پىدەگىرئو، لەشپىسى پى دەردەكرىو، شتى
پىسبوو پاك دەكاتەو، بەلام بەكار ھىنانى ناپەسەندە، گواپە دەلئىن:
دەبى بە ھۇى بەلەكى، چونكە بىستراو (ئەشەر) لە ھەزەرتى عومەر
(خوۋەلە رازە بى) دەگىرپنەو، ھەرموۋىيەتى: (لا تغتسلوا بالماء المشمس
فانە يورث البرص: بە ئاۋى خۇرزەدە خۇتان مەشۇرن، چونكە دەبى بە
ماكى بەلەكى!) و ئەم قسەى ئىمامى عومەرە، دارە قوطنى (رەزە خوۋەلەبى):
بە رشتەيەكى ساخ، واتە: بەسەندىكى صەحىح، گىراۋىيەتەو، شافىئەش
(رەزە خوۋەلەبى) لەم بارمىيەو ھەرموۋدەيەكى بېھىزى گىراۋەتەو،
دارمقوطنى (خوۋەلە رازە بى) ئەو ھەرموۋدەيە ئاۋا دەگىرپتەو: عائىشە (رەزە
خوۋەلەبى) ھەرموۋى: جارى لەبەر خۇر ئاۋم دانابوۋ تا گەرم بېى، لەو
كاتەدا ھەزەرت (مروۋىدە خوۋەلەبى) ھاتەمالەو، كە لە ھالەكە ھالى بوو
ھەرموۋى: (لا تفعلى يا حميراء فانە يورث البرص: عائىشە شتى
وامەكە، چونكە ئەو دەبى بە ماكى بەلەكى!). بۇيە شافىئە دەفەرموۋى:
(ئاۋى خۇرەنگازم بەلاۋە ناپەسەندە نىيە، مەگەر كاتى كە پزىشك
پەسەندى نەكا) (ئەمە: پوختەى گىرپنەو ھەكەنى ئەم ھەرموۋدەيە لەم
شۈپنەدا كە بە درىژى لە پەراۋىزدا باسى لى كراۋە - وەرگىي).

ئەمەش بەم دوو مەرچە ناپەسەندە:

يەكەم: گەرمكردنەكە لە بەرخۇر، لە دفرىكى وادابى كە ژەنگ
ھەلپەينى، ۋەك مسو ئاسنو قورقوشم، چونكە ئەمانە كە خۇر كاريان

تیدهکا بۆ دېږن دمردهدن وهك روڼاو سهر ئاوهكه دهكهوئ، دهلّين: نهو بهلّخه بۆ دېڼاوييه دمېڭ بههؤى بهلّهكى.

دووهم: دمېڭ خوږه تاودانهكه له ولاتى گهرميان بى، كه ههتاو زور گهرمه.

(۲) ئاوى بهكارهينراو: مهبهست نهو ئاوهيه كه بۆ دهسنويز يا بۆ شوږدنى شتيپيس بهكار هينرابى، وهلى رهنكو تامو بوى نهگورابى سهنگيشى پتر نهبووبى. لهبهر ئهم فهرموودهيهى دواوه ئهم جوړه ئاوه پاكه، خوښهويست (درووده خواډ لهسهرېښ) دمفهرموئ: (خَلَقَ اللهُ الْمَاءَ طَهُورًا لَا يُنَجِّسُهُ شَيْءٌ إِلَّا مَا غَيَّرَ طَعْمَهُ أَوْ رِيحَهُ) له گيرانهوهيهكى ئيبنو ماجه: (او لونه). ئهم فهرموودهيه بيهيزه، واتاكهى له پيشهوه رابورد، بهلام حوكمى ئهم مهسئلهيه بهيهكگرتن و ئيجماعى زاناكان دامهزراوه. وهك گوتمان ئهم جوړه ئاوه پاكه بهلام راجيايى (خيلاف) لهودا ههيه: كهنايا پاكهوهكهريشه يانا، مهزههب (واته: فهتواپى دراو) نهودهيه كه پاكهوهكهريشه، چونكه هاوړنيانى پيغهمبهر (درووده خواډ لهسهرېښ) لهگهل نهو ههموو بهتهنگهوهمبوونهياندا بۆ كارو بارى ئايين، نهدهچوون كوى بكهنهوهو سهرلهنوئ، دهسنويزى پى بگرنهوه، ئهگهر شتى وا رهوا بوايه نهوان دهيانكرد. گهرچى ههندى زانايان فهرموويانه: راستيهكهى ئهم جوړه ئاوه ههم پاكهوه ههم پاكهوهكهريشه، مهگهر بههؤى بهكارهينانهوه رهنكى يا بوئى يا تامى بگوړئ، بهلگهشيان ئهمهيه: كه ياران له ناو خوياندا لهسهر قوزينهوهى ئاوهچوړى دهسنويزى پيغهمبهر (درووده خواډ لهسهرېښ) خهريك بوون بچن به گزى يهكتردا، نهو ئاوه

چۆرەيان دىمىرد خۇيان پىموفەرك دىمىرد. ديارە خۇپىموفەركىردن بە شۆردنى ئەندامەكانى دىمىنويۇش دىمىن، ھەروەك بەجۇرى تىرىش خۇي پىموفەرك دىمىرئ، كەواتە ئەم جۆرە ئاوە ھەم پاكەو ھەم پاكەو كەرىشە، چونكە لە بىنەرمىدا وا بوو، بەلگەى زۇرىش ھەيە لەسەر ئەو كە ھەموو جۆرە ئاوى پاكەو شت پاك دىمىتەو، كارىش بە ئەصل و بىنەرمىت و بەلگە دىمىرئ، تا بەرھەلىستى سەرھەلىدەا.

(٤) ئاۋى گۇرۋا: بەھۇى تىكە ئېۋونى شتى پاگەۋە: ئەگەر گۇرۋانەكەى بەھۇى شتىكەۋە بى كە پېۋىستىى ئاۋەكە نەبى، ۋە بەھۇى ئەۋشتەۋە لە ئاۋى دىمردەچوۋ، ۋەپىى نەدەگوترا ئاۋ، ئەۋە خۇى پاگە بەلام شت پاك ناكاتەۋە.

به‌لام گۆرانی ئاو به‌هۆی زۆر و مستانه‌وه، یا به‌هۆی شتی‌که‌وه که پێویستی ئاو‌که‌به‌ی، وه‌ك گۆل و قه‌وزمه‌ و قسل و زم‌رنیق و شتی تری وا، که له‌ شوینی راو‌مستانی ئاو‌که‌دا بن، یا له‌ رێ‌په‌وو گوزمرگاه‌که‌یدابن، نه‌وه گۆرانی وا زیانی نییه‌، چونکه‌ له‌م دوو حاڵه‌دا ناوی ئاو هه‌ر ماوه‌، نیتر له‌به‌ر ناچاری و بارسووکی به‌ پاك و پاكه‌وه‌كه‌ر دادمه‌نرێ. گۆرانی له‌ به‌رحا‌وو گۆرانی برپا‌ردراو (مه‌عنه‌وی) هه‌ردوو چونی‌ه‌كن، كه‌واته‌: نه‌گه‌ر گولاوێکی بێ‌بۆن، كه‌ له‌ ئاوی گۆل گیرایی، كه‌ نیشانه‌كانی تری، جگه‌ له‌ بۆنه‌كه‌ی، ده‌ق له‌ نیشانه‌كانی ئاو بکات، نه‌گه‌ر گولاوێکی ئاوا تی‌كه‌لی ئاوی بوو، وه‌ به‌دیمه‌ن نه‌یگۆری، نه‌وا ئیمه‌ وای دادمه‌نێن كه‌ نه‌و گولاو‌ه‌تی‌كه‌ل كراوه‌ نه‌گه‌ر بۆنه‌كه‌ی بمایه‌ می‌گۆری یا نا، وه‌ به‌پێی نه‌وه برپا‌ر ده‌ده‌ین. نه‌ومنده‌ هه‌یه‌ نه‌گه‌ر ئاوی به‌هۆی خوی کیویه‌وه‌ گۆرا،

پاکه وه کمر نییه، نه گهر به هوئی خوئی ترموه بوو زیانی نییه، چونکه گشت خوئییه ک، جگه له خوئی کیویله، له بنه پرتدا ناوه.

(۵) **ئاوئ پیسی تیکه وتبئ**: نه مه دهبئ بهم دوو به شه وه: کهم یا زۆر، مه به ست له ئاوئ کهم نه وه یه که له قولله تین که متر بئ، نه وه به لیکه وتنی شتی پیسی کارتیکه ر پیس دهبئ، به لام به تیکه وتنی پیسییه ک که چاو نه یبیینئ و به تیکه وتنی میئ و زمرده وائه و شتی وا که خوینی رهوانیان نییه پیس نابئ، ئهم بریار (حوکم) میئ له چه مک و مهفهوومی ئهم فهرمایشته ی پیغه مبه ر (درووده خواه له سه ربه) و مرگی راوه: (اذا بلغ الماء قلتین لم يحمل الخبث: کاتئ ئاو گه یشته راده ی قولله ته ی نئتر پیسی هه ئنا گری). (نینو هه ببان له سه حییحی خۆیدا گپراویه ته وه، هه روا نه حمه دو دارم قوطنئ و به یه هقی و حاکمیش گپراویانه ته وه). چونکه چه مک و مهفهوومه که ی نه وه ده گه یه نی: ئاوئ که متر له قولله تین پیسی هه ئد مگری. ئاوئ زۆریش، که نه وه یه گه یشتبئ به قولله تین، یا له قولله تین پتر بئ، به لیکه وتن و تیکه وتنی شتی پیس، پیس نابئ، مه گهر بیگۆری، له بهر ئهم فهرمایشته ی (درووده خواه له سه ربه) (خلق الله الماء طهورا...) تا کو تایی فهرمووده که، که که می له مه و پئش رابورد. قولله تین واته: دوو جه ره ری گه وره، مه به ست جه ره ی ولاتی هه جه ره، له بهر ئهم فهرمایشته ی (درووده خواه له سه ربه): (هه ر ئاوئ پر دوو جه ره ری گه وره ی له جه ره کانی ولاتی هه جه ره نئتر به هیج شتی پیس نابئ) شافیعی (خواه له سه ربه) وای داناوه: که دوو جه ره نزیکه ی پینج کونده ئاو ده گرن، به نه ندازه و روو به ریش (واته: به پیاونه ییش) له شوینی چوارگۆشه دا، دهبئ که گمزیک و چاره کی دریزو پان و قوول بئ،

به گهزی مروی مامناوهندی، لهسەر پهنجەى بهرزەلووتەى دەستیه وه هەتا بنی ئانیسکی (تەماشای کتیبی رموضە ۱/۱۹ بکە). کۆمەڵیکیش کە یەکیکیان ئیمامی رەویانییە ئەوەیان لەلا پەسەندە: (ناوی کەمیش وەك ئاوی زۆر وایە: تا نەگۆڕی پیس نابێ!) ئەم رایە بەپێی بەلگەو لیۆردبوونەوه بەیژە، چونکە مەنطووقی (خلق الله الماء طهوراً) ئەوه دەگەیهێنێ، وەك زانراویشە دەلالەتی مەنطوق لە دەلالەتی مەفهووم لەپێشترە. گۆران بە لیکەوتنی شتی پیس، کەم و زۆری چونیەکە، هەروا تامی بگۆڕی، یا رەنگی، یا بۆنی، یەکسانە، هەروا پیساییه کە تیکەلی ئاوەکە بێ، یا لە نزیکەوه بێ چونیەکە، یا پیویستی ئاوەکە بێ، یا پیویستی نەبێ فەرقی نیە وەلی گۆران بەشتی پاک بەپێچەوانەوه بوو، چونکە کارو باری پیسایى زەحمەتە، دەبێ دووربینی و (احتیاط) بکری، دەى ئەگەر شتی پیس کەوتە ناو ئاوی، کە لە نیشانەکانیدا وەك خۆی وابوو، وەك میزیکى بیبۆن و رەنگ، ئەوه رێك وەك مەسەلەى گولاه و بیبۆنەکەو ئاوەکە وایە، کە لە پێشەوه رابورد، شتی شل (جگە لە ئاو) زۆربێ یا کەمبێ بە لیکەوتنی پیسی پیس دەبێ، با نەیشگۆڕی، چونکە ئاگاداریکردنی ئەم وەك ئاو زەحمەت نیە.

٣) حوکمی ئاوی بەرماوه:

بەرماوه ئەو ئاویە کە لە دەفرەکەدا دەمیانی، لەدوا ئەوه کە گیانلەبەرێ یا ئادەمیزادێ لێی دەخواتەوه، ئەمە چەند جوړیکی هەیە، وەك:

(۱) (بهرامو) پاشماووی مروؤف، نه مهیان پاکه، له بهر فهرمایشتی زاتی مهزن، {وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ - سورة الإسراء - ۷۰/۱۷}.
واته: یهزدانی مهزن ریژو قهدریکی زوړی به نهووی ئادهم بهخشیوه) جا بههوی ئهم حورممت لیگرتنهوویه که مروؤف چ موسلمان بی، چ ناموسلمان بی، له حالی ژیان و مردنیدا بهپاک دادهنری. نهگهر کهسی رڅخه لهم حوکه بگریو ئهم نایهتهی تربکا به بیانوو که دمفه رموی: {إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ - سورة التوبة - ۲۸/۹}. واته: له راستیدا هاوبه شه پیداکه رهاکان پیسن. نهوه نیمه وهلامی رڅخه کهی ئاوا ددهینهوه دهلین: مه بهست پیسی بیرو باوهره، نهوهک پیسی ئه ندام و جهسته، چونکه دل و دموونیان چه په له، وهلی جهسته و ئه ندامیان پاکه، چونکه له سهردهمی خوشه ویستدا (مرویه خواه له سر به) و هغه دگانان ددچوونه خزمهتی و تیکه لی کومه لی موسولمانان ددبوون و تهنانهت هامشوی مزگه و ته کهی پیغه مبه ریشیان دهگرد، له گهل نهوه یشدا چه زرمهت (مرویه خواه له سر به) فهرمانی نه ده گرد به شور دنی شتی که له جهسته ی ئهوان بکهوی.

(۲) پاشماووی (بهرامو) گیاندار، نه مهیش هه پاکه، چونکه گشت گیاندار (سهگو بهرزی لی دمرچ) له حالی ژیانیدا پاکه، نیتر گوشتی بخوری یا نا، به پیی ئهم فهرموودمیه که جابیر (مراه خواه لی به) دهیگریتهوه: (له پیغه مبه ریان پرسى: نایا بهو ئاوهی که له بهر گویدریژ دمینیتهوه، ددسنویژ بگرین؟ فهرمووی: به لی هه روا به بهرامووی هه موو، ئازله و درنده یی ددسنویژ گرتن دورسته). (شافعی و دارمقطنی و بهیهقی گیراویانه تهوه). له یه حیای کوری سه عیدهوه

دەگىرپنەۋە: عومەر لە ئاۋ دەستەيى سواردا مردەجى، عەمرى كورى
 عاصيان تىادەبى، لە رى دەگەنە سەر حەوزى، عەمر بە خاۋمنى
 خەۋزەكە دەفەرمۇي: ئەي خاۋمنى حەوز! ئايا درىندەيش دىنە سەر
 حەۋزەكەت بۇ ئاۋخواردنەۋە؟ عومەر (رەزە ئەلەيھى) گورج دەفەرمۇي:
 (باسى ئەۋەمان بۇ مەكە، ئەۋەي راست بى ئەم ئىمە ھەم درىندەو
 گىانەۋەر بە سەرە ۋەرو دوا لەم جۆرە ئاۋانە لە چۆل دەخۆينەۋە).
 (مائىك گىراۋىيەتەۋە) لەبە ئەم فەرموودەيش: كە بشەي كچى كەعب
 فەرموۋى: ئەبۇ قەتادەي خەزوورم ھاتەۋە، ئاۋى دەسنۆيزم بۇ داگرد،
 پشىلەيەك ھات لىي خواردەۋە، ئەبۇ قەتادەيش دەمى قاپەكەي بۇ
 لاركرەۋە تا پشىلەكە تىر ئاۋى خواردەۋە، كە دى من سرنجى دەدەم،
 فەرموۋى: بەرازا! ئەۋە بەلاتەۋە سەيرە؟ گوتە: بەلى، فەرموۋى: پىغەمبەر
 (مروۋە ئەلەيھى) فەرموۋى: (پشىلە پىس نى، پشىلەيش لەپىزى كارەكەرو
 نۆكەرو ئەمانەيە كە بۇ خزمەت بەسەرتانا دەخولینەۋە). (ھەرپىنجيان
 گىراۋىيەتەۋە. بوخارى و موسلم و ئەبۇ داۋود و تىرمىزى نەسائى) بەلام
 پاشماۋەي سەگ و بەراز پىسە، دەبى پارىزيان لىبكرى، بە پىي ئەم
 فەرمائىشتەي (مروۋە ئەلەيھى): (كە سەگ دەمى نايە ئاۋ حەجەتتان،
 حەوت جار بە ئاۋ گلاۋى دەرگەن و پاك بىشۆن، يەكەم جارىان بە خۇلاۋ
 بى) (ئەحمەد و موسلىم گىراۋىيەتەۋە) فەرموودەكە ھەرباسى گلاۋى
 سەگ دەكا، گلاۋى بەراز بە قىياس لەسەر ئەۋ، چونكە بەراز لە شەرعدا
 حالى لە حالى سەگ خراپترە، ماۋمردى ئەم ئايەتەيش دەكات بە بەلگە
 لەسەر گلاۋى و پىسى بەراز: { أَوْ لَحْمَ خَنزِيرٍ فَإِنَّهُ - سۈرە الأنعام -
 ۱۴۵/۶ } . واتە: يا گوشتى بەراز بى، بەراستى گوشتى بەراز چەپەلە
 ديارە كەپىسى و چەپەلى، يەك شتن.

۴) پېستى مردار:

پېستو كەولۈ مردارەۋەبۇو بە دەباخ پاك دەبىتەۋە، گياندارەكە
گۆشتى بخورى يانا، كەولەكەى بە خوشەكردن خاۋىن دەبىتەۋە.
حەدىتەكەى مەيموۋنە بەلگەى ئەمەيە، كە دەفەرمۇى: پېغەمبەر (مروۋەدە)
خوۋا لەسەرىن: كەلاكى مەرەكەى دى فەرە درابوو، فەرموۋى: (ئەى ئەۋە بۇچى
كەلكتان لە كەولەكەى و مرنەگرتوۋە؟) گوتيان: ئاخر مردارەۋە بوۋە،
فەرموۋى: (با مردارەۋە بوۋىش بى، كەولەكەى بە ئاوو بە گەلاى دلق
(قەرەظ) پاك دەبىتەۋە) (ئەبو داوودو نەسائى گىراۋيانەتەۋە، رشتەى
نەسائى جوانە) لە ئىبنو عەبباسەۋە (رەزەۋا خوۋا لېئە) پېغەمبەرى خوا (مروۋەدە)
خوۋا لەسەرىن: دەفەرمۇى: (ھەموو كەولۈ پېستەيى بە خوشەكردن پاك
دەبىتەۋە) (شەيخان گىراۋيانەتەۋە).

پېستە خوشەكردن بەم جۆرە شتانه دەبى: بەزاخو بە گلا (قەرە
ظ) و بە تويكەلە ھەنارو بە مازوو بەخوئ و بەشتى ترى لەم بابەتە،
پېستەى مردار بەم جۆرە دەرمانە دەرۋ ناۋەۋەى پاك دەبىتەۋە، بەلام
دەبى خوشەكردنەكە بە دەرمانىكى وا بى ھەموو گۆشتە زىادەى ئەو
پېستەيە بېزىنى و ھەلى بكنى و لای بباتو و ھەى خوشە بكا ئەگەر لە
ئاۋا بخووسى تىك نەچى و بۆگەن نەكاتەۋە، لە پاش خوشەكردنەكە
پىۋىستە كەولەكە پاك بشۆردى، ئەگەر بەشتى پىس خوشە كرابوو،
بەلام قسەى ساختر ئەۋەيە: ھەر دەبى بشۆردى بابە دەرمانى پاكىش
خوشە كرابى، ۋەك جەۋتو تال ھەنارو مازوو و خوئ.

ئەومندە ھەيە كە پيستی سەگو بەرازو بەچكەيان و بەچكەي
دوورەگيان لە دەباخ ناي، چونكە ئەم دوو لە كاتی ژياندا پيسن،
خۆشەكرن پيستی پاك دەكاتەووە كە بەھۆی مردنەووە چەپەل بووبی،
شتی كە لە ژياندا پاکی ھەل نەگري ديارە لە پاش مردن زیاتر پاکی
ھەلناگري.

ه) نَيْسَك و مووی مردار:

مردار: گیاندارێكە لە ژیندا نەمابی و بەپێی شەری خوا
سەرنەبەرابی، كەواتە: گیاندارێ گۆشتی نەخوری باسەریش بپری ھەر
مردارە، ھەروا گیاندارێ كە چەقۆی لە سەربۆ و سەبەرابی، بەلام
سەربەپنەكە لەسەر دەستووورو یاسای شەریعت نەبێ ھەر مردارە.
مردار ھەموو بەشەكانی لەشی پيسە، وەك گۆشت و پيستی و خوری و
مووی بەپێی ئایەتی: {حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ - سورة المائدة -
۳/۵}. واتە: ئەي موسلمانینە! مردارەو مەبوو لەسەر ئیووە حەرام كراوە
چونكە حەرامكردنی شتی كە لەزاتی خۆیدا حەرام نەبێ و خواردنیشی
زیانی نەبێ نیشانەي ئەوھەيە كە پيسە، بۆیە دەئێن: خواردنی گۆشتی
مردار زیانی نیە، چونكە ئەگەر زیانی ببوایە بۆ ناچار رەوا نەدەبوو. وە
بەپێی ئایەتی: {إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ
فَإِنَّهُ رِجْسٌ - سورة الأنعام - ۱۴۵/۶}. واتە: مەگەر ئەو
قەدەمغەكراوە مردارەووە بووبی، یاخوینی رزاوبی، یا گۆشتی بەرازبی،
چونكە بەراستی ئەووە چەپەلە. چەپەل و پيسیش یەكن، راناو لە

(فانه) دا دهگه پټه وه بو کومه لهی ناوراوه گان، که یه گیکیان مرداره و مېووه، وه کی تریش ئیسک و موو خوری و کولک و پهر به بی گومان دادنه رین به پارچه ی مرداره و مېوو، له بهر نه وه هه موویان چه رامن. هه یشه دمفه رموی: موو به مردنی پیس نابی چونکه ژيانی تیا دا نیه، به نیشانه ی نه وه کاتی دهیتاشن گیاندار هه ست به هیج ناکا و ئیشی بی ناگا، هه روا نه م فه رموو دهیه یش دهکا به به لگه: ۰ پیستی مردار نه گهر خو شه گرا دهستی لی بده ی قه ی ناکا، هه روا دهستان له خوری و مووه که ی له پاش مردنی قهیدی نیه) (داره قوطني گیراویه ته وه).

ههر پارچه یی له زیندوو جیا بیته وه ریك وهك مردوو ده که ی وایه، نه گهر مردوی نه و گیانداره پاکبی نه و پارچه یه ش پاکه، وهك پارچه ی مرو فو ماسی و کولله، نه گهر مردوو ده که ی پیس بی نه و پارچه یه ش پیسه، وهك پارچه دووگی له مه پکی زیندوو جیا بوو بیته وه، یا وهك ئاره ق و مووی نه و گیاندارانه که گوشتیان ناخوری، به لام هه رشتی که گوشتی بخوری موو خوری و کولک و پهره که ی پاکه، به پیی یه کگرتن و ئیجماعی زانیانی ئایین، یه زدان دمفه رموی: {وَمِنْ أَصْنَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ - سورة النحل - ۸۰/۱۶}.
واته: هه روا خودا به سروشت خستوویه ته ناو دلتانه وه که بو سوودو خو ش گوزمرانی خو تان، له خوری مهرو له گورکی و شترو له مووی بز، رایه خو پیخه فو شمه کی ناو مال و بهرگو و پو شاک دروست بکه ن، که تا کاتی دیاری کراوی خو یان ده بن به مایه ی رابواردنی ژيانی جیهان بو تان). مه به ست له م قسه یه نه و تووک و مووه یه که له پاش سه رب رین کو ی ده که نه وه، یا له کاتی ژيانی ئاژه لدا و مری ده گرن، وهك واته: باوه که

بهزیندوویی هه موو جارئ له کاتی خۆیدا خوری و مووی ئاژه‌ل دمبه‌رنه‌وه. وه‌ئ ئه‌گهر له‌شتئ له مانه به گومان بووین، که پارچه‌ی ئاژه‌لی پاکه یا هی بیسه؟ نه‌وه برپار دهمین که پاکه، چونکه شت له به‌نهره‌تدا پاکه، گومان کردن له بیسی، شتیکی تازمی‌هه و په‌یدا بووه، به‌پیی بناغه (ئه‌صل) بی بیسی نه‌بووه، پاکی هه‌بووه.

به‌لام به‌ههر حال مووی ئاده‌می و پارچه‌ی ئاده‌می له حالی ژیان و مردنیدا پاکه، چونکه خوا دمفه‌رموئ: {وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ}.

٦) به‌کاره‌ینان و راگرتنی قاپ و قاچاخ:

به‌کاره‌ینانی دمفه‌ری زیرو زیو، له خواردن و خواردنه‌وه‌دا، بۆ پیاوو ژن یاساخه، له‌بهر ئه‌م هه‌رمایه‌شته‌ی {مرومه‌ خواه له‌سه‌ربه‌}: (ههر که‌سی له حاجه‌تی زیرو زیودا شت بخوا پاشت بخواته‌وه، نه‌وه خوش خوش هه‌لبو هور ئاگری دۆزه‌خ هه‌ل دم‌ریژیه‌ ناو ورگی خۆیه‌وه‌دا) خودا له شتی واو له ههر شتی که ده‌بی به‌هووی شتی وا په‌نامان بدا.

هه‌موو به‌کاره‌ینانیکی تریشیان نادروسته‌و یاساخه، وه‌ک ئیمامی نه‌وه‌وی {مهمه‌ خواه له‌به‌}: له شه‌رحی سه‌حیحی موسلیمدا دمفه‌رموئ: (هاورپییانی ئیمه، له زانایانی رێبازی ئیمامی شافیعی {ره‌زاه خواه له‌به‌}: دمفه‌رموون: یه‌کگرتن و ئیجماع هه‌یه له‌سه‌ر قه‌دمه‌کردنی خواردن و خواردنه‌وه‌و گشت به‌کاره‌ینانیکی تری حاجه‌تی زیرو زیو.. تا ئه‌وئ که دمفه‌رموئ: بۆ ئه‌مه‌یش پیاوو ژن چون یه‌کن، به‌بی راجیاویی و خیلاف، به‌لام ته‌نیا بوژن دروسته‌ که، هی زیو یا هی زیو له خۆی بدا، به

مەبەستى خۇرازا نەنەۋە بۇ مېردەكەي، يا بۇ ئاغاگەي، ئەگەر
كەنەزەك و گورجى بوو). قەسەي نەۋەۋى لەگەل كەمى گۇرانيدا لېرەدا
تەۋاۋ.

ھەروا دروست نىيە كە بەم حاجەتەنە دوۋكانو ھۆدەۋ ناۋمالو
دېۋەخان و شتى تىرى وا برازىنرېتەۋە. بگرە فەرمايشتى ساخ ئەۋەيە كە
راگرتنى ئەم دوو جۆرە حاجەتە بەبى بەكارھىنانىش نادروستە، چونكە
شتى كە بەكارھىنانى دروست نەبى راگرتنىشى نادروستە، ۋەك ئامىرى
گالتەۋ گەپ و كەرەستەي يارى و گەمەي نارەۋا، سەرەپراي ئەمەيشە
ھەرشتى لە بناخەدا ھەرامبى تەماشاكردنىشى ھەرامە. بۆيە دروست
نىيە بۇ ۋەستاكە ئەم جۆرە حاجەتەنە دروست بكا، ۋە لەسەر
دروستكردنەكەي كرىي ناكەۋى، چونكە كرىنى شتى وا تاۋانە.
ھەركەسىكىش ئەم جۆرە حاجەتە بشكىنى تۆلەي شكستەكەۋ ھەرقى
نرخى ساخ لە چاۋشكاۋداي لەسەر نىيە، كە پىي دەگوترى (ئەرش؛
بزاردننى شكستىي: زەدە بژىۋىي) بۇ كەسەش دروست نىيە كە داۋاي
بزاردننى ئەۋەي لىبكا، يا بچى لاي ستەمكارى داۋاي لەسەر تۆمار بكا.
حاجەتى تىرىش ئەگەر بە نىيازى جوانى بەزىو پىنە كرابوو،
بەكارھىنانى و راگرتنى نارەۋايە، خوا پىنەكە بچووكىي يا گەۋرەبى،
بەلام ئەگەر پىنەكە بچووكبوو ۋە بەقەد پىۋىستبوو ئەۋە لەبەر
بچووكى نادروست نىيەۋ لەبەر ناچارى ناپەسەندىش نىيە، لەم بارەيەۋە
ئەم فەرمودەيش ھەيە كە بوخارى لە عاصىمى ئەۋەلەۋە
دەيگىرېتەۋە دەفەرمۇي: (جامە ئاۋە پىخۇرەكەي پىغەمبەرم دى، لەلای
ئەنەسى كورى مالىك بوو (رەۋاۋ ۋە ۋە) قلىشىكى تىۋو بوو، ئەنەس تالى

سیمى زیوی تیگرتبوو، ئەنەس (ەرەبە خەۋەرلىرى) دەپ قەرموو: بارەھا جاربە دەستى خۆم لەم جامەدا خوارنەووم دەرخواردى پېغەمبەر داوھ) وەلى بە ھېچ رەنگى بەکارھېنەنى حاجەتى بە زېر پېنەگراو دروست نىھ!

(٧) سيواك:

موسلمان سوننەتە بە پەلکەدار سیواکى، يا بەھەر شىتىكى زېرى پاكى تر، جگە لە پەنجەى خۆى، سيواك بكا، دەم و ددانى بە فورجە بشۆرى، بيهىتى بە بارى پانى ددانەكانيدا، لە دەرو ناومو، وە بەبارى دريژى زمانيدا، بۆ لا بردنى بەلخ و گوڤانى تامى دەم، سيواك گشت كاتى سوننەتە، مەگەر بۆ رۆژوو دەوان، بۆ ئەو لەپاش نيومرۆ باش نيەو ناباشە، سەبر وەر (مرومە خواە لەسەربە) دىفەرموى: (سيواك و فرجەكردى دەم و ددان هم هۆى پاكى دەم و ددانەو هم هۆى رىزامەندى پەرومردگارە) (ئىبنو خوزيمە و ئىبنو حەببان و بەيھەقى و نەسانى بە رشتەيەكى ساخ – ئىسنادىكى صەحيح – گىراپانەتەو) سيواك و دەم فرجەكردى لەم كاتانەدا گەل بەسەندە:

(۱) لەكاتى گۆرانی تامو بۆنى دەمدا، وەك بەهۆی بۆنى ناخۆشی
سەر و بیازو شتی واوہ پەیدا بووی.

٢) له کاتې هه ځان له خهوا، له سه حیحی بوخاری و سه حیحی موسلیمدا، که ناودارن به سه حیحهین، دمه رموی: (یاسای پیغه مبر (مرویدو خواد له عربی) وابوو که به شهو هه لدسا له خهو بؤ شهو نویژ سیواکی له دمی رادما) له گیرانه و دمه کا: (حه زرم ت کاتې له خهو هه لدستا سیواکی ده گرد).

۲) لەكاتی ھەئسان بۆ نوپۇز دابەستەن. چونكە دەفەرموئ (دروودە خواە لەسەربە): (نەبادا نازارو زەحمەتی ئۆمەتم بدەم، دەنا فەرمانم پێدەکردن كە بۆ ھەموو نوپۇزئ سیواك بکەن!) (شیخی بوخاری و شیخی موسلیم گێراویانەتەو) عائیشەیش (رەزە خواە لێبە) دەفەرموئ: ھەزرت (دروودە خواە لەسەربە) دەفەرموئ: (دوو رکات نوپۇز لەگەڵ سیواك کردندا لە ھەفتا رکات گەورەترن كە بەبئ سیواكکردن بکرین؟) (ئەبو نەعیم گێراویەتیەو، بیاوانی رشتەگەي جیگەي متمانەن، دارە قوطنیش گێراویەتیەو، دەیلەمیش لە موسنەدی فیردەوسدا).

۴) لەكاتی گرتنی دەسنوێژدا، لەبەر فەرموودەگەي ھەزرت (دروودە خواە لەسەربە): كە دەفەرموئ: (نەبادا ئۆمەتم تووشی سەخلەتی و زەحمەت بکەم، ئەگینا بۆ گرتنی ھەموو دەسنوێژ فەرمانم پێدەکردن بە سیواك کردن) (نەسائی و ئیبنو مەجە گێراویانەتەو).

۵) لەكاتی دەسپێکدرنی خویندنی قورئاندا. چونكە لە شوینی سیواك بۆ نوپۇز خویندن سوننەت بئ كە بریتییە لە خویندنی ھەندئ قورئان و خویندنی دیکری تر، دیارە كە بۆ قورئانخویندنی پەتی سوننەت تربئ، گەرچی سیواكکردن بە ھەموو شتیکی زبری لابەری پاك دەبئ، بەلام بە داری سیواك خیرترە، سیواك سوودی زۆرە: پوك توند دەكاتەو و دەدان ساخلەم دەكاو دەسگای ھەرس و ھەزم بەھیز دەكاو، گمیزکردن خیرا دەكاو، دەم و دەدان پاك و خاوێن دەكاتەو، دەبئ بەمایەي رمزای خودا، پیری و دەخا و چارەي مرؤف گەش و نوورانی دەكاو، گەشەو پەرە بەھۆشیاری دەداو، پاداشتی باش دوو چەندان دەكاو، لەكاتی

گیانه لاند گيانگيشان ناسان هكاو، لهكاتى سهرمه رگا شايهتمان يادى
موسلمان دمخاته وه).

سوننه ته دامه زراوه گاني سيواك: نه مانه ن، شور دنى سيواك و
فرجه كه يه له پيش و پاشى سيواك كرده كه دا، به ده ستى راستى بيگرى،
به لاي راستى دهمى ده ست پي بكا، سيواكه كه به ينى به ناسمانه ي
مهلاشوي داو به سهر ته وه كه كاكي له كانيدا، وه دري زييه كه ي يه ك بستى، ههر
كه سى ددانى نه مابى بوى هه يه به په نجه ي خوى سيواك بكا، به پي
فه رمو وده كه ي عايشه {ره راه خواه ايي} ده فهر موى: (گوتم: نه ي پيغه مبهري
خودا! مرؤفى وا هه يه ددانى نه ماوه، ناي ا سوننه ته سيواك بكا؟
فه رمووى: به ئى، عه رزيم كرد چون چونى بيكا؟ فه رمووى: په نجه ي خوى
به ينى به ناوى دميدا) (ته به رانى گيراويه ته وه).

۸) ده سنويز:

ده سنويز مه رجه گهل و فه رزگهل و سوننه تگهل و به تالكه رموه گهل
هه ي. مه رجه گاني نه مانه ن و به ي نه مانه دانامه زرى: نيسلامه تى و
فامين (ته مين) و پاكي تى ناو كه و، نه بوونى نيوانى له به رچاو، وه
په رده چلكي وا كه نه هيل ناو كه بگاته سهر پيست، هه روه ا
نه بوونى به ره نه ستى شه رى، وه بى نويزى و زه يستانى، هه روه ا
داهاتنى كات بؤ كه سى ناچار، وه زنى هه ميشه بى نويزو كه سى ميزو
شتى وا رانه گرى، چونكه خوپاك كرده وى نه م جوړه كه سانه پي
دمگوترى: خوپاك كرده وى ناچارى، دياره ناچارىش تا كاته كه ي نه يه ت
پهيدا نابى.

فەرزو پێویستییهکانیشی ئەم شەش شتەن: یەكەمیان نیهتەیانە، بەپێی ئەم فەرمايشتهی سەرەمەر (دروودە خواوە لەسەربە) گە دەفەر موی: (هەموو کردەوهی بە پێی نیازو نیهتەكەیهتی و هیچ كاری بەبی نیازو خواستی دڵ دانامەزێ) (هەردوو شیخ - واتە: بوخاری و موسلیم - گیراویانەتەوه). کاتی نیهتەیان لەگەڵ دەسپێکردنی شۆرینی یەكەم بەشی روخساردايه، نیت و نیاز ئەوهیه لە دایدا نیازی دەسنوێزگرتن بێن، بۆ نموونه بە دەم و دڵ بلی، یا هەر لە دایدا بلی: نیازم هیه بێدەسنوێزی لەسەر خۆم لادەبەم، یا نیهتم هیه نوێز لە خۆم حەلال دەكەم، یا نیهتمە فەرزێ دەسنوێز بەجی دەهێنم.

دوو هەمیان: شۆرینی روخسار، وەك زاتی مەزن دەفەر موی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ - سورة المائدة - ٦/٥}. واتە: ئەو موسلمانینە! کاتی ویستان راست ببنەوه بۆ بەجی هێنای نوێزەكانتان روخسارتان بشۆرن، ئەوجا هەزدوو دەستان لەگەڵ هەر دوو ئانیشتاندا بشۆرن، وە بەئاویکی تازه دەستی تەر بهینن بەسەر سەرتانداو سەتان تەرکەن، ئەوجا پێكانتان هەتا دەگاتە هەردوو قولاپەكانتان بشۆرن). رووبەری روخسار بە باری درێژیدا، لە جیگەى سەوزبوونی مووی سەرەوه دەست پێدەكا هەتا ئاخىر چەناگە، لە باری پانیش ناوەندی هەردوو گوێچكەیه. پێویستە لە كاتی شۆرینی روخساریدا شۆرینی هەموو بەشەكانی برۆو برژانگو گیسوو ومیل و هەموو موویهكى تر، بەلام مووی روو (عارض) و مووی ریش ئەگەر تەنك بوون پێویستە دەرەوهو ناووهیان لەگەڵ پێستەكەدا

بشۆردری، ئەگەر پڕ بوون هەر رووی دەرەو میان پێویستە بشۆردری.
مووی تەنک ئەو دیە پێستەکە لە ژێرەو دیاری.

سێهەمیان: شۆرینی هەردوو دەستە هەتا سەر هەردوو سەر ئانیشت،
بەپێی ئایەتەکە پێشو، بەلگەیهکی تریش هەیه: جابیر (ڕەزای خوا لەسەری)
دەفەرمو: بە چاوی خۆم پێغەمبەرم دی ناوی دەسنوێژەکە دەکرد
بەسەر سەر ئانیشتەکانیدا، ئەوجا فەرمووی: (ئەو دەسنوێژە کە
مەرجی دروستبوونی نوێژە لەلای خوا ئەمەیه) (دارە قوطنی و
بەیهەقی). ئانیشت ئەو سەرجمگەیهیه کە دەکوێتە نیوانی قۆل و
باسکەو، پێویستە ئاوێکە بگا بە هەموو مووێکەو بە هەموو پێستەکە،
تەنانەت ئەگەر لە ژێر نینۆکا چلک کۆبووبووە، نەیدەهێشت ئاوێکە
ژێرەکە تەپکا ئەو نە دەسنوێژی کە دادەمەزرێ و نە نوێژەکە
دروستە.

چارەمیان: تەپکردنی سەر، بە کەم و زۆر دێتەجی، بەپێی
فەرموودەکە موغیرە (ڕەزای خوا لەسەری): جاری پێغەمبەر (دروودە خوا لەسەری)
دەسنوێژی گرت دەستی تەپێ هیئا بەسەر مووی پێشەسەریداو بەسەر
مێزەرەکەیداو بەسەر هەردوو خوقفەکەیدا). (موسلیم) چونکە ئەگەر
تەپکردنی هەموو سەر مەرج بوایە، سەرۆر (دروودە خوا لەسەری) بە
تەپکردنی مووی پێشەسەری قنیاتی نەدەکرد، وەک تریش ئەگەر کەسێ
بۆ دلدانەو دەستی هیئا بەسەر تەوقەسەری هەتیودا بەو هیش دەگوترێ
کە دەستی هیئاو بەسەریدا.

پینجه میان: شۆرینی هەر دوو پییه، له گه‌ل هەردوو قاپه
 رمقه‌له‌کاندا، به‌پێی نایه‌تی: (وارجکم الی الکعبین) قاپ یا قاپه
 رمقه‌له، یا قوله‌پێ، ئیسقانیکی رمقه‌له‌ی به‌رزه به‌م دیوو به‌و دیوی
 قاقچه‌وه، له نیوانی لاق و پیدایه، هەر قاقچه‌ی دوو قوله‌پێی هه‌یه، له
 فهرمووده‌ی ساخدا دمفه‌رمووی: (ئینجا قاقچی راستی هه‌تا هەردوو
 قاپه‌رمقه‌له‌ی شۆرد، ئه‌وجا به‌و چه‌شنه‌ پێی چه‌پیشی شۆرد) نوعمانی
 کو‌ری به‌شیریش {ره‌زا‌ه‌خواه‌لی‌بێ} فهرمووی: پی‌غه‌مبه‌ر {مرووده‌خواه‌له‌سه‌ربه‌}
 فهرمووی: (ریزه‌کانتان راست بکه‌نه‌وه) ئیتر ئیمه‌یش شانمان دمنووسان
 به‌ شانی یه‌کتری‌یه‌وه‌و قوله‌پێ‌شان ده‌لکان به‌ قوله‌پێی یه‌کتری‌یه‌وه‌
 (بوخاری).

ده‌ی ئهم فهرمووده‌یه‌ی نوعمان به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که هه‌موو
 پییه‌ک دوو قاپه‌ رمقه‌له‌ی هه‌یه.

شه‌شه‌ میان: ریزلی‌گرتنه (ته‌رتیب) واته‌: به‌جێهێنانی شۆردنی
 ئەندامه‌کان له‌سه‌ر ئهم ریزه‌ی باسکرا: روخسار، ده‌ست، سه‌ر، هاج.
 پێویستبوونی ریزلی‌گرتن یا له‌ نایه‌ته‌که‌وه‌ و مرده‌گیری، له‌سه‌ر رای ئه‌و
 زانیانه‌ی که دمفه‌رموون: واوی عه‌طف بۆ ریزلی‌گرتنه، یا له‌ کردارو
 گفتاری چه‌زمت خو‌ی {مرووده‌خواه‌له‌سه‌ربه‌} چونکه‌ شتی وا له‌ پی‌غه‌مبه‌ر
 {مرووده‌خواه‌له‌سه‌ربه‌} نه‌گێ‌ر دراوه‌ته‌وه‌ که ئهم ریزه‌ی پێش و پاش کردبێ،
 به‌لکوو جارێ چه‌زمت {مرووده‌خواه‌له‌سه‌ربه‌} له‌سه‌ر ئهم شیوه‌یه‌ ریزی له
 شۆردنی ئەندامه‌کانی ده‌سنوێ‌ز گرتو فهرمووی: (ئهو ده‌سنوێ‌زه‌ی که
 مه‌رجی دروستبوونی نوێ‌زه‌ لای خوا ئه‌مه‌یه‌) (بوخاری). له

فەرموودمیهکی تریشدا دمه‌رموئ (مرومە خواوەلمەربەدا): (ئەو دە پێش بخەن کە خوا پێشی خستوو) (نەسانی بە رشتەیه‌کی ساخ گیراویەتەو) دیسان لەبەر ئەوەمیش کە خودای گەورە - سەر کە ئەندامیکە لە دەسنوێژدا تەر دەرئ نەك دەشۆردرئ - دایناوە لە نیوانی ئەو ئەندامانە‌ی کە دەشۆرئ، وە بەم کارە ریزی ئەندامە هاوچەشنەکانی پچراندوو، جەرەبیش کە قورئانە‌کە بە زمانی ئەوانە، ئیشی وا ناکەن ئەگەر قازانجکی نەبێ،

ئەو قازانچەش ليرەدا پيويستبوونی ريزليگرتنه، همەروا لەبەر ئهوهيش كه مەبهست لەم ئايەتە روونکردنەوهی چۆنیتی دەسنوێزی پيويستە.

۹) سوننه ته کانی د سنوټر:

(۱) سوننه ته بۆ دەسنوئژ گەر له سەرەتاوه ناوی خودا بهیڤنئ، بهیههقی بهرشتهیهکی چاک (اسناد جید) گیراویهتهوه: که حەزەرت (مەروودە خواوە لەسەربە) دەستی نایە ناو حاجەتەگەوه (ئەوجا پەیتا پەیتا ناو لە نیوانی پەنجەکانیاوه هەڵدەقولا) ئینجا بە هاوڕێیانی خۆی فەرموو: (بە پێرۆزی ناوی خودا دەست بکەن بە دەسنوئژ گرتن لێی) لە فەرموودەی سابخدا دەفەرموی: (هەر کاریکی بایەخدار بیسمیلای لێنەکرئ گولەگەو بیفەره!) واتە: ناتەواوو بیپیتە.

٢) سوننه ته بهروپشتي ههردوو هستي، بهر له گردنيان به ناو
 ناو مکه دا بشوړي، چونکه چوڼيتي ده سونيزي ښغمه بهر (دروېده خواي له مېر)

ئاوا باس گراوه، له بهر ئهم فهرموده ئهوسى كورى ئهوسيش كه
دمفهرموى: (سهرنجم داوه چه زومت {درووه خواه لهسهره} كه دهسنويزى
دهگرت له پيشدا سىجار ههر دوو دهستى خوى تامووچهكانى دهشورد)
(ئهحمهد) له سهححهپنيسدا ههه: (حومرانى نۆكهري عوسمان
فهرمووى: عوسمان داواى ئاوى كردو لهسهر ئهم شيوهيه دهسنويزى
گرت: له پيشا سى جار ههر دوو لهپى شورد) ويتهى ئهم شيوهيه له
كۆمهلى لهيارانهوه چهسپاوه.

(٢) ئاو لهدهم رادان.

(٤) ئاو له لووت رادان وههنگردن، چونكه خوشهويست {درووه خواه
لهسهره} واى دهكرد، دهيش فهرموى: (ئهم دهسته له سوننهتن) (موسليم)
خا لهناو ريزى ئهو دميهدا ئهم دووهى ژمارد: ئاو له دهم رادان و ئاو له
لووت رادان. مهرجه بۆ هاتنهدى ئهم دوو سوننهته ئاو لهدهم رادان پيش
بخري، ههروهك سوننهته زيادهرهوى كرن لهم دوو سوننهتهدا، مهگهر بۆ
كهس كه بهرؤزووبى، بۆ ئهو نابهسهنده.

(٥) دهستهينان به ههموو سهردا، چونكه پيغهمبهر {درووه خواه لهسهره}
وايكردوو، له بهر ئهوهيش ههتا له مهترسى راجيايى (خروج له خيلاف)
دهرباز ببين، چونكه ههندى زانا دهليين: دهستهينان بهسهر ههموو سهردا
فهرزه، ئهوهيش مهترسى ئهوهى ههيه ئهگهر ئهم رايه راست بى
دهسنويزى سهريچيكر (مخالف) بهتال بى.

(٦) دهستى تهريهينان به ههر دوو گوچكهدا، به ئاوئى تازه،
لهپاش مهسحى سهري، به ديوى دهرهوهو ناوههواندا، عهبدوئلاى كورى

زمید دمفهرموی: پیڅه مېهرم بینی دهنوږی دگرت، به ناویکی تازه له پاش تهرگردنی سهری، دهستی تهری هیئا به ههردوو گوږی خویدا (حاکم، بهیهقی) بهیهقی به رستهیهکی ساخ گپراویه تهوه، چوښتی نه تهرگردنه ناویه: ههردوو پهنجهی شایه تمانی بخاته ههردوو کونه گوږی و بهناو چرچو لوچه کانداسووریان پی بدا، ههردوو پهنجه کهلهشی له ههمانکاتا بهسهر دهرمودی گوږیکانیدا بهینی.

(۷) نازنینهوهی ریشی پر، سونه ته پهنجه بخاته نیوانی مووی ریشهوه، ریشی پر نهوهیه له ژیریهوه پیسته که دیار نه بی، نیبنو عه بباس {رهزاه خواه لینه} دمفهرموی: پیڅه مېهر {دروود خواه لسه رب} دهستووری وابوو کاتی دهنوږی دگرت به پهنجه کانی دهستی دهخته ریشی (نیبنو ماحه) ههروا دمفهرموی: جاران پیڅه مېهر {دروود خواه لسه رب} له دهنوږدا دهستی دهخته ریشی، بوخاری دمفهرموی: نه مه ساختین به لگهی نه مه سه لهیه. فهرموودیه کی تری نیبنو عه بباس {رهزاه خواه لینه} دمفهرموی: جاران پیڅه مېهر {دروود خواه لسه رب} کاتی دهنوږی دگرت له ژیر ریشیهوه به پهنجه کانی دهستی دهخته مووی ریشی (نیبنو ماحه).

(۸) نازنینهوهی نیوانی په نجاکانی ههردوو دهستو ههردوو پی، به پی نه مه فهرموودیهی نیبنو عه بباس: پیڅه مېهر {دروود خواه لسه رب} فهرمووی: (که دهنوږ دگری دمست بخهره ناو پهنجهی دهستو پیت) (نیبنو ماحه، تیرمیزی) دهس خسته ناو چهنجهی پی ناوا باشه: به پهنجه تووتهی دهستی چه پی له ژیر پییهوه، له پهنجه تووتهی قاجی راستیهوه دمست پیبکاو بهریز پیاپاندا برپا هه تا له پهنجه تووتهی

قاچى چېپەۋە دەرەخچى، ئازىنەۋەدى پەنجەگانى دەستىش بەۋە دەپى
كە بەناۋىەكا تىكىان پەرىنىۋ بىيانجولتىنى.

۹) پىڭشىتنى لاي راست لە سەر لاي چېپ، لە ھەموو شۆردن و
گېردەۋى دەسنوئىژدا لاي راست بختە پىشى لاي چېپەۋە، بەپىي
فەرمايشتەكەى (دروودە خواھ لەسەربى) (كاتى دەسنوئىژ دەگرن بە ئەندامە
راستەكانتان دەست پى بكن) (ئەبو داوود، ئىبنو ماجە، ئىبنو خوزىمە،
ئىبنو حەببان) ئىبنو خوزىمەۋ ئىبنو حەبان بە فەرموودەيەكى
ساخيان داناو. عائىشەيش (رەزەۋە خواھ لىيە) دىفەر موئ: پىڭھەمبەر (دروودە خواھ
لەسەربى) لە كردنى ئەم شتانەدا ھەزى لەۋە بوو كە لاي راستى پىش بخت:
لە پىلاۋ لەپىكرىدەن لە ھەز شانەكردەن لە دەسنوئىژ گرتنداۋ لە ھەموو
كارىكى گىرنگىدا) (بەسەندى ھەردوۋ لايە - بوخارى و موسلىم
گىراۋيانەتەۋە).

۱۰) سۈننەتە سى جار كىرنەۋەدى شۆردن و تەركردنى ئەندامەگانى
دەسنوئىژ، بەپىي فەرموودەكەى عوسمان (رەزەۋە خواھ لىيە): پىڭھەمبەر (دروودە
خواھ لەسەربى) دەسنوئىژى گرت و ھەموو ئەندامەگانى دەسنوئىژى سى جار سى
جار شۆرد) (موسلم) لە گىرپانەۋەيەكى ئەبو داوود لە عوسمانەۋە:
پىڭھەمبەر (دروودە خواھ لەسەربى) سى جار دەستى تەرى ھىنا بەسەر سەرىدا، لە
گىرپانەۋەيەكى ئىبنو ماجەدا: دەلى: ەلى (رەزەۋە خواھ لىيە) دەسنوئىژى گرت،
سى جار سى جار، ئەندامەگانى دەسنوئىژى شۆرد، ۋە فەرموۋى:
دەسنوئىژى پىڭھەمبەرىش (دروودە خواھ لەسەربى) ئاۋابوو.

۱۱) سۈننەتە شۆردنەكە بەرو دوابى، پىش ئەۋەدى ئەندامى پىشوو
ۋىشك بىيىتەۋە دەست بكا بەئەندامى دوا ئەۋ، چونكە پىڭھەمبەر (دروودە خواھ

لهسهره: وایکردوو، ههتا له مهترسی راجیاییش دهر بازبین. سوننه ته
لهپاش لیبوونهوه دهسته گانی رانهویشینی، به پئی ههرمایشته گهی (مرویه)
خواه لهسهره: (کاتی له دهنویژبوونهوه دهستان رانهویشین، چونکه شتی
وا دهبی به باوهیشینی شهیتان) (ئیبنو ئهبی حاتم و کهسانی تر
گیژاویانه تهوه) له بهر نهویش کاری وا بوئی بیزابوونی له خوا بهرستی
لی دئ، سوننه ته له پاش بیسمیلاکردن نه مهیش پتر بکا: (اللهم اغفر لی
ذنبی ووسع لی فی داری وبارک لی فی رزقی: خودایه! له گونا هم
خۆشبه و گوشادی بخهره مالم و پیت و هه پرخهره رۆژیم) (تیرمیزی له
ئه بو هورمهروه). سوننه ته که نهنگوستیلهیش له شوینی خوی
بله قینی، نه گهر ژیره کهی ته پرمبوو، دهنه دهبی دایکه نی و له قانندن
به سنیه سوننه ته به شۆردنی لای سهرووی رووی دهست پی بکا، و له
پیشه سهریه وه دهست بکا به ته پکردنی سهری، وه به نووکی پهنجهی
دهست و پی، دهست پی بکات، نه گهر خوی ناوی داده کرد بۆ خوی، به لام
نه گهر که سیک تر ناوی هکرد به دهستیدا له نانیسکه کانیه وه دهست
پی بکا، وه ناوی دهنویژمه کهی لهو (مودد) ئ که متر نه بی، وه له ناو
به کارهیناندا دهسبلاوی نهکا، وه له سی جا رتی نه په ری، وه له کاتی
دهسویژگرتندا قسه نهکا، وه ناوه که شلپ نهکیشی به روویدا، به لکوو
به شینهیی، له پاش تهواو بوونی کرداره گانی دهنویژمه که روو بکاته
قیبله و ههردوو دهستی بهرزموه بکاو بلی، (اشهد ان لا اله الا الله
وحده لا شریک له، واشهد ان محمدا عبده ورسوله، اللهم اجعلنی
من التوابین واجعلنی من المتطهرین، سبحانک اللهم وبحمدک،
اشهد ان لا اله الا انت استغفرک واتوب الیک) وه ههه له حالی به رهو

قیبله‌دا سوورەتی (انا أنزلنا) بخوینى به‌لام لهم کاته‌دا دەستی به‌رزنه‌کاته‌وه. موسلیم (ره‌زاه‌خواه‌لایه‌) ده‌گیرێته‌وه: هەر که‌سێ له‌پاش دەسنوێژگرتن ب‌ئى: (أشهد أن لا اله الا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمدا عبده ورسوله) هەر هه‌شت دەرگا‌کانى به‌هه‌شتى بۆ ده‌کرێته‌وه، به‌ که‌یفى خوێ له‌ کامیانه‌وه چه‌زبکا ده‌چێته ژووره‌وه) تیرمی‌ذى لهم نزایه ئه‌مه‌ى پتر کردووه: (اللهم اجعلنى من التوابين واجعلنى من المتطهرين) حاکمیش (ره‌زاه‌خواه‌لایه‌) ئه‌مه‌ى لى پتر کردووه: (سبحانك اللهم وبحمدك أشهد أن لا اله انت استغفرک واتوب اليك).

سوننه‌ته به‌بى به‌هانه‌ى ره‌وا یارمه‌تى له‌ که‌س وهرنه‌گرى له‌ دەسنوێژگرتندا، وه به‌بى به‌هانه‌ خوێ وشک نه‌کاته‌وه. واته: به‌ خاوى نه‌ندامه‌کانى دەسنوێژ نه‌سپى با له‌سه‌ر خو وشک ببنه‌وه سوونه‌ته له‌پاش کاتى دەسنوێژى تازه‌وه دوو رگات نوێژى سوننه‌تى ديارى دەسنوێژ بکا، پيغه‌مبه‌ر (مرويه‌ خواه‌ له‌سه‌ربه‌) ده‌فه‌رموئ: (هەر موسلمانێ ده‌سنوێژى به‌ جوانى بگرئ، وه دوو رگات سوننه‌تى پيوه بکا، به‌ باشى دليان بداتئ و بى‌رى له‌ لايان بى، مسوگه‌ر که‌ به‌هه‌شت بۆ خوێ مسوگه‌ر ده‌کا) (موسلیم). بزانی: ئه‌گه‌ر له‌ناو دەسنوێژه‌که‌یدا گومانى بۆ په‌يدا بوو که‌ فه‌رزى له‌ فه‌رزه‌کانى دەسنوێژى فه‌رامۆش کردووه، ئه‌وه پيويسته ئه‌و فه‌رزه‌ بکاته‌وه، ومه‌هر چيش فه‌رز نه‌گراوه‌وه دووباره‌ى بکاته‌وه، چونکه‌ بناغه‌ى کار له‌ شه‌ریعه‌تا له‌ سه‌ر نه‌بوونى شته، عه‌ده‌م ئه‌صله، کارو فيعل عاریضه، به‌لام هەر گومانى له‌ پاش ته‌واکردنى دەسنوێژه‌که‌ که‌ بوو، له‌یه‌ر فه‌رمایشتى بایه‌خدار کارى پى ناکرئ، چونکه‌ گومانى وا

زۆره، کارپیکردنی دیزواره، له رواله تیشدا وا دمرده کهوئ که دهنویژ به تهواوی گیرایی! به لام گومان له نیتدا له پاش تهواو بوونی دهنویژیش گهره که بوی بگهریتهوه، سهر له نوئ دهنویژمهکی بگریتهوه.

١٠) تاراتگرتن: استنجا: خو پاککردنهوه:

پیناسه کهی له شهرعا: (لابردنی پیسی سهر ههر دوو رایه، که پیشیان دهگوترئ: پاش و پیش، به ئاو، یا به بهرد، یا به ههر دوکیان) حوکه کهی ههرزه، به پئی فهرمایشته کهی (درووه خواه له سه ربه): (کاتی یه کیکتان دهچی بۆ سهراو باسی بهرد له گهل خۆی ببا، خۆی پئیان پاک بکاتهوه، ئیتر ئهوه بریتی تاراتگرتن ده کهوئ) (ئه بو داوودو داره قوطنی و ئیبنو ماجه به رشتهیهکی جوانی ساخ گیراویانه تهوه) ئه نه سیش (وه زاوه خواه له سه ربه) ده فهرموئ: (من و کورپکی له سیهری مندا که پیغه مبههر (درووه خواه له سه ربه) ده چوو بۆ سهراو جه و مندمی ئاومان بۆی دهبرد، بهو ئاوه تاراتی دهگرت، و منه قیزه یه کیشمان له گهل خۆمان دهبرد، پیغه مبههر (درووه خواه له سه ربه) دایده چه قاندو دهیکرد به بهردهم (به ره بهست - سوتره) له کاتی نوێژدا). وا باشتره که خۆی به بهردو به ئاو پاک بکاتهوه، چونکه خه لکی قوبابه ههر دووکیان تاراتیان دهگرت، خودا له بهر ئهوه ستایشیکردن و فهرمووی: {فِيهِ رَجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَّطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ - سورة التوبة - ١٠٨/٩}. واته: نه مژگه وتهی قوبا کۆمه ئی پیاوی موسلمانان ساغی پاک و ته میزی تیا به، حمز به پاکی دل و دموون و له شو و جل و شوین ده کهن، له بی دهنویژی و

لەشپىسى دوورن، بەسە بۆ سەربەرزى ئەوان كە خۇدا ئەو كەسانەى
خۆش دەۋى كە حازيان لە پاكى و خاۋىننىيەو خۇيان پاك و خاۋىن
رادەگرن) چونكە ئەو دەۋى كاتى ئەم ئايەتە ھات پىغەمبەر (دەۋدە خواە
لەسەربە) لە ھۆى ئەم ستايشەى، لىيانى پەرسى، عەرزىان كەرد: لە پىشدا
خۇمان بە بەرد پاك دەكەينەو ئەو جا بە ئاۋىش تاراتدەگرن) بەرزاز
بە رشتەيەكى بېھىز (ضعيف) گىراۋىيەتەو، بەلام نەو دەۋى بە راستى
ئازانى و دەفەرمۇى: زانايانى شەرع ئاۋا دەگىرپنەو، كەچى لە كىتەبەكانى
حەدىسدا شتى وانىيە، بەلكو ئەمەيان تىيادايە: (بەئو خۇمان پاك
دەكردەو) (ئەحمەد، ئىبنو خوزەيمە) وا باشە لە پاساۋدانى باشترىنىدا
بگوتى: (زاتى پىسايەكە بە بەردەكە لا دەچى، ئەسەردەكەشى بە ئاۋەكە
لادەچى، ئىتر دەست چەپەلاۋى نابى). ئەگەر تاراتگر وىستى ھەر بە
يەككىيان پاك بكتەو، باخۇى بەئو پاك بكتەو باشترە، چونكە ئەو
ھەم پىسايەكە لادەبا، ھەم خۇى ئەسەردەكەى لادەبا، بەلام بەردەكە ھەر
خۇدى پىسايەكە لادەبا، ئەگەر تاراتگرتن بە بەردبوو پىۋىستە بەسە
بەردبى، ئەگەر بەسى بەرد پاك نەبۆۋە پىۋىستە بەزىاتر خۇى پاك
بكتەو، مەرج بوۋنى سىبەرد بەپىي فەرموودەكەى پىشوو: (كاتى
يەككىكتان دەچى بۆ سەراۋ با سى بەرد لەگەل خۇى ببا) خۇپاككردنەو
ھەر مەرج نىە بە بەرد بى، بەلكو بە ھەرشتى كە پاك و وشك بى و
پىسى ھەلەكەنى و رىزى نەبى دەبى بەلام بە بەردى تەرو شتى پىس و
شتى ساف (وەك قامىش و شووشە) نابى. ئىبنو مەسعود (رەزە خواە لىبە)
دەفەرمۇى: جارى ھەزرىت (دەۋدە خواە لەسەربە) رۆيشت بۆ سەراۋ، بەمنى
فەرموۋ كە سى بەردى بۆ ببەم، منىش دوو بەردم دەست كەوت، ھەر

چەند گەرام بۇ بەردى سېھەم دەستەم نەكەوت، لەبەر ئەوۋە دوو بەردو
تەپالەيەكەم بۆى برد، دوو تەپالەكەى فەرداۋ فەرموۋى: (تەپالە
چەپەلە!) (بوخارى) بۆيە بەشتى رىزدارىش نابى، ۋەكوو كوليرمو
ھەموو خواردەمەنىيەكى ترى ئادەمىزاد، يا خواردەمەنى جنۆكە ۋەك
ئىسقان، لەبەر ئەم فەرموۋدەى مسلىم: (حەزروت {ەرۋەدە خۋادەسەربە:} رىگەى
نەدەدا تارات بە ئىسك بگىرى، دەيفەرموۋ: چۈنكە ئىسك خۇراكى برا
جنۆكەكانى ئىۋەيە!).

مەرجى بە كارھىنانى بەردو ۋىنەى بەرد ئەمەيە: شۈنەپىسەكە
ۋەك نەبۇبىتەۋەو پىسىيەكەيش لە جىگەى ئاسايى خۆى لاي نەدابىۋ
شتى بىگانەى ترى نەھاتىبىتە سەر، دەنا دەبى تاراتكە بەس بە ئاۋبى،
يا بە بەردو بە ئاۋبى، بەردى تەنيا بەس نىە).

۱۱) دەستۋورى سەراۋەردن:

۱) نادروستە بۇ سەراۋەر لە چۆلەۋانى، ئەگەر پەنايى نەبوۋ،
روۋەردن ۋە بشتەردن لە روۋگە، بەپىي فەرمائىشتەكەى {ەرۋەدە خۋادەسەربە:}
(كە دەچنە سەر پىشاۋ، بۇ پىسايى يان بۇ گمىز، نە روۋبەنە روۋگە
(قىبلە) ۋە نە پىشتى تىبەكەن، بەلام روۋبەنە ئەم لاۋ لا) (شەيخان) ھۆى
ئەم نادروستىە ئەمەيە: بەرى روۋگە شىكۆمەندە، دەبى شىكۆمەندىيەكەى
بىپارىزى، بەپىي فەرموۋدەكەى سوراقەى كورپى مالىك {ەرۋەدە خۋادەسەربە:}
دەيگىرپىتەۋە كە دەفەرموۋ: بە گۈنچەكەى خۇم لە زارى پىرۋى سەرۋەرم
ژنەۋت دەيفەرموۋ {ەرۋەدە خۋادەسەربە:} (كاتى كەسىكتان دەچى بۇ سەراۋ

بارىزى قىبلەى خۋاى گەورمە مەزن بگرى، با روونەكاته رووگە. بەلام
 نەوموى دىفەر موى: ئەگەر لەبەر دەمىيەو دەپۆشەرى (ساترى) ھەبوو،
 دوو سىيەكى گەزى بەرز بوو، خۆشى بەقەد سى گەز يا كەمتر لىيەو
 نەزىك بوو، ئەو رووگەردن تىي دروستە، ئىتر چ لەناو سارادا بى، چ لەناو
 خانوودا بى، رووگەردن و پىشت كەردنە رووگە لەناو مالىدا بۆيە ھەرام نىيە
 لەبەر ئەم فەر مەوودەيەى ئىبنو عومەر: فەر مەووى: ئىشم ھەبوو چوومە
 سەر سەربانەكەى ھەفصەى خوشكەم كە ژنى پىغەمبەر (مەروومە خەو لەسەربە)
 بوو، پىغەمبەرم دى خەرىك بوو روو بە شام دەستى بە ئا دەگەيانندو
 پىشتى كەرد بوو رووگە. (كۆمە ئەكە گىراپاوانەتەو — بوخارى، موسلىم،
 ئەبو داود، تىرمىزى، نەسائى) شافعىش (مەزە خەو لىيە) دىفەر موى:
 رووگەردن و پىشت كەردن لە رووگە لەدەشت نادروسە نەك لەناو مالىدا.
 مەروانول ئەصفەرىش (مەزە خەو لىيە) دىفەر موى: ئىبنو عومەر مە بىنى
 حوشترەكەى لە بەردەمىيەو لە رووى قىبلەو يىخ دابوو، ئەو جا بەرەو
 وىترەكە گمىزى دەكرد، عەرزىم كەرد: ئەى باوكى ئەورەحمان! خۆشتى
 وا نەى لىكراو؟ چۆن تۆ دىكەى؟ فەر مەووى: شتى وا لە بۆشايىدا، لە
 شۆينى بەر بەرەلادا نەى لىكراو، بەلام ئەگەر لە نىوانى تۆو نىوانى
 رووگەدا شتى ھەبى كە پەردەت بۆ بكا ئەوا قەيناكا) ئەبو داوودو حاكەم
 گىراپاوانەتەو.

۲) پارىز بكا لە گمىز كەردن لە ناو ئاوى راوەستاودا. پىغەمبەر

(مەروومە خەو لەسەربە) دىفەر موى: (كەستان قەت گمىز مەكەنە ئاوى
 راوەستاوودە) جابىرىش (مەزە خەو لىيە) دىفەر موى: پىغەمبەر (مەروومە خەو
 لەسەربە) نەى دەكرد كە لەناو ئاوى راوەستاودا گمىز بكەرى (موسلىم،

نەسائى) ئەم نەيى لىكردنەيش ئاۋى كەم و زۆرى دەگرىتەۋە، چۈنكە شتى ۋا مايەى چەپەئىيە، بەلام بەرگىرىيەكە چۈنكە بەرگىرى = دىفاع بەلام (بەرگىرى = مەن) لە كەما توندترە، ۋە لە شەۋىشدا توندترە لە رۆژ، چۈنكە دەلەين: ئاۋ لە شەۋدا ئارامگاى جىۋكەيە، جا دور نىە كە بەھۋى ئەۋەۋە جىۋكە توۋشى زىيانكى بىكەن، ئاۋى رەۋانىش ئەگەر كەم بى مىزىتىكىردنى نادروستە، چۈنكە لەكارى دەخا، نە بەكەلگى خۋى دەمىنى، نە بەكەلگى كەسىكى ار دەئ، ئەگەر زۆرىش بى ئەۋە ناپەسەندە، واتە: مەكروۋە، ئاۋى راۋەستاۋىش كەم و زۆرى ئەم دوۋبىرپارەى بۇ ھەيە، كەم بى نادروستە زۆر بى (ۋاتە: قوللەتەين بى) ناپەسەنە. بەھەر حال سەراۋكردن لە ئاۋى راۋەستاۋدا زۆر خراپە.

۲) سەراۋنەكا لە ژىردارى بەرىدا، لە كاتى بەردا، يا لەھەر كاتىكى. تردا، پىسايىكردن ناپەسەندترە، چۈنكە بەرەكەى پىس دەكاۋ قىزەۋون دەبى.

۴) سەراۋ نەكا لە سەر رىگائى كە ھاتوو چۋى تىابكرى، سەراۋى گەۋرە خراپرتە، جارى پىغەمبەر (دروۋدە خۋا لە سەربە) فەرموۋى: خۇتان بپارىژن لەۋ دوو شتە ناشرىنە كە دەبن بە ھۋى ئەۋە خەلگى نەفرەتتان لىبەكەن ۋە لە غەنەتتان بۇ بنىرن، گوتيان: ئەى پىغەمبەرى خۋا ئەۋ دوو شتەيە چىن؟ فەرموۋى: سەراۋكردن لە سەرمەپدا، يا لە سىبەرى جىگەدانىشتندا.

۵) سەراۋ نەكاتە ناۋ كۈنى زەۋىيەۋە، مەبەست كۈنى دەم خروپانە، چۈنكە پىغەمبەر (دروۋدە خۋا لە سەربە) لە فەرموۋدەيىكا، كە

نه سائی و نه بو داوود گیراویانه ته ووهو حاکم فەر موو پیه تی: فەر موو دده یه کی ساخه چونکه به پئی مهرجه گانی صه حیجی بوخاری و صه حیجی موسلیمه، پیشگیری کردووه له وه که: (میز بکریته کونه وه). له بهر نه وه که جیگه و شوینی جنوکه یه.

(٦) له سیبه ری دانیشتنی مهردووهدا، وهک سیبه ری درهخت و شتی وا سهراو نهکا. سهراوی گه وره خراپتره، پیغه مبه ر (درووه خواه له سه ربه) فەر موو پیه تی: خو تان له م سئ ئیشه بپاریزن که دهن به هو ی نه فرین لیگردنتان: سهراوکردن له گوړگاگاندا یا له سه ر چهقی ریگه و باندا، یا له سیبه ری حه وانسه وهدا، وهک سیبه ری درهخت و شتی وا. (نه بو داوود) جیگه ی گوړ و کانیکردن و ریگه ی کانی و بواری دهوروبهرو قهراخی ئاوی لیخواردنه ووهو بهر بهر پوچکه ی زستانی ش له م برینارهدا وهک سیبه ر وایه. میزکردن له سه ر گوړ نادروسته، هه روا له ناو مالی مزگه و تدا، با بیکاته دمفه رموی: فریشته ووهو دوا یی له دمه روه ی مزگه و ت بیرپژی هه ر حه رامه!.

(٧) له کاتی ده ست به ناو گه یاندا قسه نهکا، چونکه پیغه مبه ر (درووه خواه له سه ربه) دمفه رموی: (نابی دوو کهس به یه که وه بچن بو سهراوو شهریان هه ئمانن ده ست بکه ن به قسه کردن، چونکه خودای گه وره و مه زن زوړ رقی له شتی وا ده بیته وه) (نه بو داوود) بویه خوا زوړ رقی له شتی وایه له بهر هه ئمانینی شه رمگا، دنا قسه کردن له م کاته دا دروسته به لام ناپه سه نده، دهق وهک ژن ته لاقدان خو ی ره وایه که چی پیغه مبه ر (درووه خواه له سه ربه) له باره یه وه دمفه رموی: (دزیوترین حه لال له لای خودای گه وره و سه روه ر ژن ته لاقدانه) نه مانه ی ش حوکه ی قسه کردنیان هه یه:

وډلاندانه وې سلاوو نزاكردن بۇ پڙميوو سوپاسكردنى پڙميو، نه گهر له سر پيشاو پڙمى با له دلوه سوپاسى خوا بكا، موحىبى طه بهرى دمفرموى: (گهره كه لهوكاته دا نه بخواو نه بخواته ومو نه تهماشای دمرداوه كه بكاو نه سهپرى شهرمگای خوى بكاو نه سهپرى ناسمان بكاو نه به دهستى يارى بكاو نه زوريش له ئاوده ستا بمينيتوه، ناپه سهنده هه لگرتنى شتى كه ناوى خواى لينووسرابى، وهك نهنگوستيله و پارمو درم، هه روا شتى قورناني لينووسرابى، له بۇ شكومهندي، ناوى پيغه مبهريش لهم مه سه له يه دا وهك ناوى خوا وايه)، له هه ديسا دمفرموى: (پيغه مبهري (مروود خواه له سر به) كه دمرويشته ناو ئاو دسته وه نهنگوستيله كه ي داده گهندو له شوينيكا دايدمنا، نه و جا دمرويشته ناوى، چونكه موري (محمد رسول الله) ي ليئه لگه ندرابوو) (تيرميدنى) گيروي ته وه و فهرموويه تى: فهرمووده يه كى جوانى ساخه (حديث حسن صحيح) حه رame سيپاره (موصحف) بريته ناو ئاوده سته وه، مه گهر بترسى كه بيدزن، يا بكه ويته دهستى بيپروا، له كاتى وادا ناچار يه دروسته، به هه ر حال پيوسته به پيى توانا پاك رابگيرى و له بيپريزى بپاريزى.

بزانن: كه هه موو ناويكى شكومهند لهم حكومه دا وهك ناوى خواو. پيغه مبهري وايه، كه واته. نه مه ناوى گشت پيغه مبهري مكان ده گريته وه (مروود خواه بيان له سر به).

٨) نابى رووبكاته خوړو مانگ، يا پشتيان تيبكا، چونكه نه م دوو شته دوو نيشانه ي گه وړه ي ناشكران له سر گه وړه ي خواى مهن.

۹) بەرەرو رووى با، بامىز نەكا، لەو كاتەدا قورسايى لەشى بىخاتە
سەر قاچى چەپى، كە دەجىتە ناو ئاودەستەوۋە قاچى چەپى پىش بىخاۋ
بلى: (باسم الله اللهم انى اعوذ بك من الخبث والخبائث: بە پىرۈزى
ناۋى خوا خۆم دەپارىزم لە شەيتان، ئەى خودايە! پەنا دەگرم بەتۆ لە
گۆل و دىلى شەيتان) كاتىكىش دەر دەچى قاچى چەپى پىش بىخاۋ بلى:
(غفرانك الحمد لله الذى اذهب عني الاذى وعافاني: خودايە! داۋاى
لىبوردنت لىدەكەم كە ئەم ماۋەيە لە يادى تۆ دووركە وتەمەۋە، سوپاس بۆ
ئەم خودايەى كە ئەم نازارەى لە كۆل خىستەمەۋە ساخلىمى كىردووم)
چونكە خە دىت دەفەر موئ پىغەمبەر (مروودە خوا لەسەربە) كە لە ئاودەس
دەردە چوۋ دەيفەر موۋ: (غفرانك) (ھەر پىنج فەر موۋ دەزانەكە
گىراۋيانە تەۋە) لە چەند رىگەى بىھىزىشەۋە دەگىر نەۋە كە پىغەمبەر
فەر موۋ يەتتى: (الحمد لله الذى اذهب عني الاذى وعافاني). شتى
ۋاش با بىھىزىش بىت بەلام لە عىبادەتدا كارى پىدە كرى. ۋا پەسەندە
كە لە خەلك دووركەۋىتەۋە شوئىنىكى فشەلى لەبار بۆ مىز كىردن
ھەلبىزىرى، نەبادا پىرۈزەكەى بگەپىتەۋە بۆ خۆى، بەپىئى ئەم
فەر موۋ دەيەى ئەبو موۋسا (رەزە خوا لەبە): (جارى پىغەمبەر (مروودە خوا
لەسەربە) چوۋە پەنا دىۋارىكەۋە لە نەرمايىيەكى فشەلدا گمىزى كىردو
فەر موۋى: كاتى دەتانەۋى گمىزىكەن جىگەيەكى لەبار كە دەستىدا بۆ
مىزلىك كىردن بدۈز نەۋە! (ئەحمەد، ئەبو داۋود) ۋا باشە كە لەپاش
سەراۋەكە ناو بىرژىنى لە شەرمو شەروالەكەى، ھەتا دلە راۋكى لە خۆى
دوور بىخاتەۋە.

(۱۲) هۆكأنى بئده سنوئىزى:

ده سنوئىز به مانه ده شكيت:-

دمرچوونى شتى له پئيش يان له پاش، قه باره داربى يان
 بئقه باره بى وهك با، ناساييى يان ناسايى وهك خوئين و زيخ، خودبىس
 (نجس العين) بى يان پاكبى، وهكو گرم، سهر به لگه يش له م مهسه له يه دا
 ئهم ئايه ته يه: { او جاء أَحَدٌ مِّنْ الْغَائِطِ - سورة النساء -
 ۴۳/۴ } . واته: وه ياخود يه كى له ئيوه له سهر ئاو هاته وهو
 بئده سنوئىز بوو. غائيط له بنه رتدا نهو شوئنه يه كه ده ستى تيدا به ئاو
 ده كه يه نرى، دمر درا وه كه به هوى هاوسايه تيوه بهو ناوه ناو نراوه، به پئى
 ئايه ته كه ميزو پيسايى به رده كه ون، باو ترو تسيش به پئى ئهم
 فهرمووده يه به رده كه ون. ئهبو هور ره يره {نساء له راز به} فهرمووى:
 پئغه مبه ر {درووده خواه له سه ربه} فهرمووى: {ههر كه سى ده سنوئىز شكا تا
 ده سنوئىز نه گريته وه نوئىز كردنى بۇ دروست نيه. پياوئيكيش گوتى: نهى
 ئهبو هور ره يره! ده سنوئىز به چى ده شكى؟ فهرمووى: به باليوونه وهو ترو
 تسو شتى وا} {په سه ندى هه ردو ولايه. واته: بوخارى و موسليم
 گيړاويانه ته وه} مه زيش به ر ده سنوئىز شكين ده كه وى به پئى ئهم
 فهرمووده يه: عه ل {ره زاه خواه له به} فهرمووى: مه زيم زور بوو، شهر ميشم
 ده كرد بۇ خؤم له پئغه مبه ر {درووده خواه له سه ربه} به رسم، چونكه كه چه كه ي
 خيزانم بوو، جا ميقدادى كورى ئه سوهدم راسپارد، بۇ ئهمه لئى پرسى،
 فهرموو بووى: چؤكى بشورى و ده سنوئىز بگري} {شه يخه ين}. به پئى ئهم
 فهرمايشته ي ئيبنو مه سعودو ئيبنو عه بباسيش {ره زاه خواه له به} وه ديش

به رده گهئ: (به هوی دمر چوونی وه دییه وه دهنویژ پیویست دهبن) به یه هقی له (السنن) دا گیراویه ته وه. نایهت و فهرموده کان دهگرتن به پیومر بو هه موو دمر اوئیکی تریش ته نانهت با سروشتی له شیش دمری نه په راندبئ!.

به لام دمر دراوی له دوو راگه (سبیلین) موه دمر نه چوو بی، دهنویژ ناشکیئن، وهك خویند به ردان و که له شاخ گرتن و رشانه وه و ناره قو شتی تری له م بابته، چونکه پیغه مبه ر (مرووده خوا له سه ربنا) که له شاخی له خوی دهگرت و شوینه که له شاخ لیگراو مکه ی ده شور دو ئیتر به بی نه وه دهنویژ بگری، نویژی دهگرت، جار یکیش له غه زای زاتول ریقاعا دوو پیاو له یاران پیغه مبه ر (مرووده خوا له سه ربنا و ره زام خوا له یارالبیبا) ئیشکی له شکری موسولمانانان دهگرت، پیاو یکیان هه لسا دهستی کرد به نویژ کردن، پیاو له بیرواکان تیریکی تیگرت، نه ویش تیر مکه ی دمر کیشاو نویژه مکه ی ته و اوگرت، هه ر خوینیشی لیدمه هات، کاتی پیغه مبه ر (مرووده خوا له سه ربنا) به وه ی زانی ره خنه ی لینه گرت. (نه بو داوود به رشته یه کی ساخ گیراویه ته وه) له بهر نه ویش دمر دراوی دوو را واته: (پاش و پیش) تایبتمه ندیی خوی هه یه که له غه یری نه واندانییه.

یه کی له دهنویژ شکیئن (نواقص) هکان: -

خهوتنه، به پئی فهرمایشته مکه ی پیغه مبه ر (مرووده خوا له سه ربنا): چاو ده مبینی کوئه، هه ر چاو کاتی چوووه خه و ده مبینه که خاو ده بیته وه، جا له بهر نه وه نه گه ر که سی خهوت کاتی هه لدهستی با دهنویژ بگری (نه بو داوود و ئیبنوماجه). به لام که سی نوستب و پاشی خوی له

زه‌وییه‌که قایم کردبێ، ئەوه دەسنوێژی ناشکێ، به‌پێی فەرمايشتی
ئەنس که ده‌فه‌رموئ: یارانێ پێغه‌مبەر (مرووه‌ خوا ده‌سه‌ریه‌) جاران
ده‌یشه‌وتن، که هه‌لده‌ستان به‌بێ ئەوه‌ی ده‌سنوێژ تاز ده‌که‌نه‌وه‌ نوێژیان
ده‌کرد (موسلیم گیراویه‌ته‌وه‌)، ئەبو داوود ئەم رسته‌یه‌شی له‌م
فه‌رمووده‌یه‌ پتر کردووه‌: وا خه‌ویان لێ ده‌که‌وت سه‌ریان شوێرده‌بووه‌و
چه‌ناکه‌یان ده‌یدا له‌سه‌ر سینگیان، ئەمه‌یش به‌ سه‌رینی پێغه‌مبەر بوو.

یہ گئی تریان: نہ مانی ہوشہ بہ سمر خوشی یا بہ نہ خوشی و دک
 بوورانه و دو شیتی، چونکہ لہ شوینے بہ خہو دہسنویر بشکی کہ لہ چاو
 نہ مانی ہوشدا شتی وا مروؤ بیئاگا ناکا، دہبی بہم باشر بشکی.

یهکی تریان: بهیهك گهیشتنی پیستی نیرو میی نامه حرمه،
 بهبی بهرده، مهگەر هی منالی که تهمهنی له وادهی ئارمزوی ئاده میزادی
 ناسایی که متربی، بهپی ئایهتی: {أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ - ٤/٤٣}. واته:
 یا پیستان له پیستی ژنان کهوت) ئه وها لهم ئایه ته دا (لمس) عهطف
 کرا و ته وه سهر (مجی) و مهفرمان کرا وه ئه گهر ئاو نه بوو له دوا روودانی
 یهکی لهم کارانه، تهیه موم بکری، ئه مهیش نیشانهی ئه وه یه که
 دهستلیدانی ته نیا هوی بی دهنویژییه، ریک وهک سهر او کردن، به وه دا
 دزمانین که مه بهست له (له مس) جووتبوون و دروستبوون له گهال ژندا
 نیه، چونکه ئه و واتایه دژی رواله تی دهره وهی وشه که یه، چونکه (له مس)
 به غهیری جووتبوونیش دهگوتری، ئه وها خوای گه وره دهفرموی:
 {فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ - سورة الانعام - ٦/٧}. واته: ئه گهر
 کتیبکشت بو بنترین که له کاغه زدا نوسرابی، وه به دهستی خوایان

دهست له پهره‌کانی بدن، هر برپا ناهین و ده‌لین: نای له م جادوو ه
 گه‌وره (ناشکرایه) پیڅه‌مبه‌ریش (دروغه‌خواه له‌سره‌به) له‌مسی به واتایه‌کی تر
 جگه له جووتبوون به‌کار هیناوه، وهک نه‌وه به ماعیزی فهرموو: (لعلک
 لامست: رنگبې هر ده‌ست‌بازیت له گه‌لیدا کردبې) هر به‌لگه‌یه‌کیش که
 بو‌چوونی تری هه‌لده‌گرت له به‌لگه‌یی ده‌که‌وئ، که واته: له‌مس له
 زمانی عهرم‌بدا بریتیه له که‌وتنی پیست له پیست، ئیتر به قهستی بی
 یان نا، به نارمزووبی یان نا، له نی‌رینه‌یسا جیاوازی له نیوانی پیرئ که
 له پیاوه‌تی که‌وتبې و نی‌رینه‌ی تردانیه، پیرو لاوو خه‌ساوو شله‌یه‌ته‌و
 می‌رد منال جیاوازیان نیه، له می‌ینه‌یسا فهرقی ژنی گهنج و پیرژنی
 نارمزووی لی‌نه‌کرئ نیه، چونکه هر چو‌نی‌بې جی‌گه‌ی گومان لی‌کردنی
 نارمزوو لی‌کردنه! بو‌یه‌یش له یه‌که‌که‌وتنی پیستی خو‌بی (مه‌حرم)
 دهنو‌یز ناشکینئ له‌سهر فهرمایشتی دامه‌زراو، چونکه جی‌گه‌ی گومانی
 نارمزوو لی‌کردن نیه، پهرده‌یش که له به‌ینا بوو نه‌وه به‌یه‌ک گه‌یشتن نیه
 بو‌یه دهنو‌یز ناشکی، هه‌روا ده‌ست دان و له نینو‌ک و مووو ددان
 دهنو‌یز به‌تال نا‌کاته‌وه هه‌روا له‌یه‌که‌که‌وتنی نه‌م شتانه له‌ناو خو‌یانا.

یه‌کی تریان: گه‌یشتنی به‌ری ده‌ستی که‌سی‌که به پیستی پاش و
 پی‌شی خو‌ی یا هی ناده‌میزادی‌کی تر، ئیتر نی‌رین یان می، گه‌وره بن یان
 بچووک جیاوازیان نیه، به‌پې فهرمایشته‌که‌ی (دروغه‌خواه له‌سره‌به) که‌سی
 ده‌ستیدا له پاش و پی‌ش (فهرج) ی خو‌ی با دهنو‌یز بگریته‌وه (نه‌حمه‌دو
 تیرمی‌زی گپ‌راویانه‌ته‌وه، حاکمیش فهرموو‌یه‌تی: نه‌مه به‌پې مهرجی
 هه‌ردوو شی‌خه) واته: (بو‌خاری و موس‌لیم، که له زانستی فهرمووده‌دا
 ناسراون به شه‌ی‌خه‌ین، واته: هه‌ردوو شی‌خ) وه به‌پې نه‌م

فهرمایشته‌یشی (مرووده‌خواه له‌سهریڤا): ههرگامی‌کتان به‌بی پهرده یا به‌بی ده‌ستپنج ده‌ستیدا له شهرم واته: پاشو و پێشی خۆی بدات با ده‌سنوێژ بگریته‌وه.

ئیبینو حه‌ببان گێڕاویه‌ته‌وه، (افضاء) که له ده‌قی عه‌ره‌بی فهرمووده‌که‌دا هه‌یه بریتیه له ده‌ست لێدان به به‌ری ده‌ست، ده‌ی ئه‌وا به‌پێی ده‌قی فهرمووده‌کان به‌ده‌ست لێدان له شهرمی خۆی ده‌سنوێژی ده‌شکی، دیاره به‌هی که‌سیکی تر با‌شتر ده‌شکی، چونکه ئه‌وه پتر پهرده‌ی ریز له نیوانا ده‌درپێنی، به‌لکوو به‌بی ئه‌م پێوهر (قیاس)میش ئه‌م ده‌قه له‌م باره‌یه‌وه چه‌سپاوه: که‌سی ده‌ستیدا له چووک (زه‌که‌ری) خۆی با ده‌سنوێژ بگریته‌وه) فهرمووده‌که‌ی خاتوو بوسرمیش ده‌فه‌رموئ: بۆ خۆم له پێغه‌مبه‌رم ژنه‌وت ده‌یفه‌رموو (مرووده‌خواه له‌سهریڤا): ههر که‌سی ده‌ستیدا له چووک ده‌بی ده‌سنوێژ تازه بکاته‌وه (ئه‌حمه‌دو نه‌سانی) ئه‌مه‌یش دامه‌نی خۆی و دامه‌نی خه‌لکی تریش دمگیرپته‌وه، هه‌روه‌ک پێغه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه له‌سهریڤا) ده‌فه‌رموئ: ههر پیاوئ ده‌ستی که‌وت له چووک‌ی خۆی با ده‌سنوێژ تازه بکاته‌وه، ههر ژنیکیش ده‌ستی دا له شهرم‌گای خۆی با ده‌سنوێژ تازه بکاته‌وه (ئه‌حمه‌د) ئه‌و فهرمووده‌یه‌ی که ئه‌وه ده‌که‌یه‌نی که به‌شتی وا ده‌سنوێژ ناشکی، ئیبینو حه‌ببان و که‌سانی تر ده‌فه‌رموون: ئه‌وه هه‌لوه‌شاده‌وه، پاشیش (که مه‌به‌ست لێی پزوو‌ی کۆمی ئاده‌میزاده) به‌ر وشه‌ی شهرمو دامه‌ن ده‌که‌وئ له‌م فهرموودانه‌دا، که به‌ واتای فهرجن، هه‌روه‌ک به‌ قیاس له‌سهر پێشیش هه‌مان برپاری بۆ ده‌سه‌پ، به‌ وشه‌ی (به‌ری ده‌ست) ئه‌وه‌ی به‌ری ده‌ست نه‌بی به‌ر برپاره ناکه‌وئ، واته: ده‌سنوێژ به‌ سه‌ری په‌نجه‌و به‌ نیوانی و به‌ لاتنه‌نیشتی و

بەلالەپ ناشكى، بە (شەرمگای ئادەمیزادىش) ھى گيانلەبەرۈ مەل و مۆر دەرەدەچى، بەدەس دان لەبەرۈ دۋاى گيانلەبەر دەسنوئىژ ناشكى.

يەككى تريان: چاكبۈنەۋەدى ھەمىشە بى دەسنوئىژە ۋەك كەسى ھەمىشە مېزەچۈركىي بى، يا پىي رانەگرى، يا ۋەك زنى ھەمىشە بىنۈئىژ، چۈنكە پاكىتتى ئەمانە لەبەر ناچارىيە ھى ناچارىيەكەيانە، ھەر كاتى ناچارىيەكەيان نەما ھۈكەمەكەيشى نامىنى، كە ئەۋەيە چاۋپۇشى دىكرى لە دىدراۋەكەيان.

۱۳) **ياسايەكى سەرەزىنى (قاعىدە فەھىيە):**

يەككى لە ياسا بىر ياردراۋەكان، كە بىر يارى (ھەم) زۆرى شەرى بەپىي ئەۋ دروست دەبى ئەمەيە: (استىضاب الاصل) ۋاتە: مانەۋەدى شت لەسەر ھالى پىشۋى خۋى، لەسەر ئەم شىۋەيە: بىر يارى بۇ شتى لەكاتى دۈمىدا دەچەسپى، لەسەر بىناتى چەسپ بوۋنى ئەۋ بىر يارە بۋى لەكاتى يەكەمىدا، جا بەپىي ئەم ياسايە مەردوم تىكرا بەيەك دەنگ دەلىن: ئەگەر كەسى گومانى بۇ پەيداۋو كە ئايا ژنەكەى تەلاق داۋە يا نا؟ ئەۋە دروستە لە گەلى دروست بىي، چۈنكە بىنەپەت (ئەصل) نەبوۋنى تەلاق، بەلام ئەگەر گومانى كرد: كە ئەۋ ژنەى مارە كردوۋە يا نا؟ ئەۋە دروست نىيە بىر ۋاتە لاي، چۈنكە بىنەپەت نەبوۋنى مارەكردنە، لەسەر ھەمان ياسا ئەگەر كەسى سوور دەيزانى كە دەسنوئىزى ھەبوۋ، لە فەيسارە كات، بەلام گومانى لە نەمانيا لەۋەدۋا پەيدا كرد، ئەۋە چۈنكە بىنەپەت ھەبوۋنى پاكىيەۋ نەبوۋنى بى دەسنوئىزىيە دەسنوئىژەكەى ھەر ماۋەۋە نەشكاۋە! بە

پیچەوانەیشەو هەر وەها ئەگەر کەسێکیش سوور دەیزانی کە لە پاش کاتیکی زانراوەوە وەك پاش خۆر کەوتن، دەسنوێژی گرتوووە دەسنوێژی شکاوە بەلام نەیدەزانی کە کامیان لە پێشدا بوون، ئەووە تەماشای دمهکەین ئەگەر لە پێش خۆرکەوتندا دەسنوێژی نەبوووە ئەووە ئیستا دەسنوێژدارە، چونکە بێ دەسنوێزییە کە لە پێش خۆرکەوتندا هەڵ دگرێ کە لە پێش پاکییە کەووە بووبی، هەڵبەش دگرێ کە لە پاشیەو بووبی، جا بەم رەچاوکردن (اعتبار) پاکیتی دمی بە بنەرەت، بەلام ئەگەر لە پێش خۆرکەوتندا دەسنوێژی هەبوو ئەو ئیستا بێ دەسنوێژە چونکە سوور زانیی پاکیتی لە پێش خۆرکەوتندا بەو هەلا دەچێ کە سووریش دەزانی کە لە پاش خۆرکەوتن دەسنوێژی شکاوە، لەشپیسیش لەم بڕیارەدا وەك بێ دەسنوێژی وایە.

١٤) خۆشۆردن (غوسل):

شۆردن لە زماندا: کردنی ئاوە بەسەرشتدا بە رەهایی (مطلقا). لە شەرعدا: کردنیەتی بەسەر هەموو جەستەدا بە مەبەستی شستن. (هۆیکانی): ئەو شتانەی کە دەبن بە هۆی پێویستبوونی خۆشتن شەش شتن سیانیان پیاوو ژن تیايانا هاوبەشن.

پەگەم: بەیەکاچوونی سوننەتگای نیرو مییە، لەسەر ئەم شیوەیە بەلایەنی کەمەووە تیچوونی گۆمکە جووک، یا بە ئەندازەی ئەو، بۆ ناو پێش یا پاشی گیانداری، بکەرۆ بدەر مەژۆ بن یا گیانلەبەر جیایی نیە، هەروا ئاوی بێتەووە یا نا جیاوازی نیە، سەربەلگە لەم مەسەلەیدا

فەرموودەكەى خاتوو عائىشەيە (رەزەنە خوتۇنلار) كە دەفەرمۇي: پىغەمبەرى
خۇا (مۇھەممەد خوتۇنلار) سەرو مال و منال بە قۇربانىيى، فەرمووى: كاتى
دو سۈننەتگەكە بەيەكە چوون خۇشۇردن پىويست دەيى، من خۇم و
پىغەمبەرى خۇا ئاوامان دەكردو لە پاشا ھەدۈكمان خۇمان دەشۇرد
(مۇسلىم) (بەيەكەچوونى سۈننەتگەى نىرو مى: واتە: التقاء الختائين —
ومرگىر).

دوۋەم: دەرچوونى تۇماو، بەپىي فەرمەيشتەكەى (مۇھەممەد خوتۇنلار)
لەسەبە: ئا و لە ئاۋەدەيە. واتە: خۇشۇردن بە ئاۋاتنەۋە پىويست دەيى
(مۇسلىم) نىتر دەرچوونەكە لە خەۋا بى يا لە ھالى بەخەبەرىدا بى،
خۇشى پىيگا يا نا، چۈنكە فەرموودەكەى بەرھايى فەرموۋىيەتى، تۇماو
ئەم سى نىشانەى ھەيە:

(۱) لەكاتى تەرىدا بۇنى ھەۋىر يا بۇنى كىفى ھىشۋى خورماى
لىدى، لە كاتى وشكىدا بۇنى سېئەى ھىلكەى لى دى.

(۲) بە چەند بلقى ھەلدەقۇلى. خۇاى گەۋرە دەفەرمۇي:
{ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ سُوْرَةِ الطَّارِقِ — ۶/۸۶ } واتە: لە ئاۋىكى ھەلقۇلىو
دروست كراۋە، بە دەرچوونى تۇماو خۇشى دەگا بە خاۋەنەكەى و دوا بە
دواى ئەۋە چووك سىس دەبىتەۋەو كۆلۈكۈى دل دادەمرى. جىايى ژن
لەگەل پىاۋا ئەۋەيە ئاۋى ژن ۋەك ھى پىاۋ ھەلقۇلى، ئەۋ بەجۇرى تر
ئاۋى دىتەۋە. ئەگەر كەسى لە خەۋ ھەلساۋ روانى لىنجاۋە خەستە
سېيەكە ۋا بەگىانيەۋە، ھىچ كام لەم نىشانانەى ترى تىانەۋو ئەۋە
خۇشۇردنى لەسەر نىيە، چۈنكە ۋەدىش لەم دوۋ نىشانەيەدا ۋەك تۇماو

وايە، بېرىپ بە دەستى خۇيەتنى دايدىمىنى بەۋەدى خۇشۇردىنى لەسەر نىيە، بەلام دىمىنى چوۋىكى بشۇرى، دايدىمىنى بە تۇماۋ ئەۋە دەپى خۇى بشۇرى، لە خالى دوۋەما ئەگەر باقى مەندەكەى لە دوا خۇشۇردىن ھاتە مەرۋە بېۋىستە دوۋبارە خۇى بشۇرىتەۋە.

سېيەم: مردنە، بەپىنى فەرمايشتەكەى (مروودە خۋاە لەسەرىيە) لە بارەى ئەۋ پياۋۋە كاتى ھەجى مالۋايدا لە ئىجرامدا لە وشترەكەى بەرىۋۋە ئەستۋى شكا، كە فەرموۋى: بە ئاۋو بە مۇرد بېشۇرن (شەيخەين).

سيانىشيان تاييەتن بە ژنانەۋە، ئەمانەن لە دواۋە:

يەكەميان: بېنويژىيە، بەپىنى فەرمايشتى زاتى مەزن: {وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ - سورة البقرة - ۲/۲۲۲}. واتە: لەكاتى بېنويژ ھەلەكانتان بە نيازى چوۋنەلا نىكيان مەكەون، ھەتا لە بېنويژىيەكەيان پاك دىمبەۋە، جا ئەۋ كاتە بچنە لايان لەوشويئەۋە كە خودا رىي پى داۋون رەۋاى ديوە بۇتان، ۋە بەپىنى فەرموۋەكەى عانىشە (خۋاە لەرازە بە): ھەزەت (مروودە خۋاە لەسەرىيە) فەرموۋى: كاتى سەرەتاي بېنويژىيەكەى جارانت دەستى پىكرەد ئىتر نويژمەكە ھەتا بە ھەد ئەۋ رۇزانە دىروا، ئىنجا با خويئەكەيش نەۋەستى بەلام تۋ بە نيازى خۇشۇردىنى بېنويژى خوت بشۇرە نويژى خوتى لىبەكە (شەيخەين).

دوۋەميان: زەيستانىيە، ئەمەيش بۇ ئەمە ۋەك بېنويژى وايە، چۈنكە بىرئىيە لە خويىنى بېنويژى كۆۋەبوو، ۋە لەبەر ئەۋمىش

دهلنن: كه ئه‌وېش وهك بئوئزى وايه،

سیپیه میان: مندالبوونه، با بریتیش بی له خوینپارهیی یا گوشت یارهیی، هوی فهرزبونوی خوشوردن دووشته:

یه که میان: له کاتی مندالبووندا گومانی دمرچوونی خوین ههیه،
برپاری شه رعیش په یوهندی به په یدابوونی گومانه وه ههیه، وهک
خهوتن، دهنوئژ دهشکینی، چونکه کاتی خهوتن جیگه ی گومانی
دهسنوئژ شکاندنه.

دوومەیان: ئەومیە کە منداڵ لە تۆماو دروست بوو، دەرچوونی تۆماویش خۆشۆردن بۆیست دەکا.

(۱۵) فەرزەكانى خۇشۆردن:

خۆشۆردن دوو فەرزى ھەيە :

یه که میان: نیه تهینانه، به پئی فەرمووده که ی (مرووی خواو له سه ره ب):
 هه موو کرده ویی به پئی نیازو نیه ته که یه تی، دل جیگه ی نیه ته، نیت
 ده بی له گه ل یه که م شوینی شوړاو له له شبی، واته: نیه ته که له گه ل
 شوړینی هه ر شوینیکی له شدا هه بوو نه وه به یه که م شینی شوړاو
 داهنری، نیت هینان ئاویه: له شبیس نیی لاهردنی له شبیس یهینی، یا
 لاهردنی بیده سنو یزی گه وره له هه موو له شی، ژنی بئو یزی نیه تی
 لاهردنی بئو یزی بهینی، ژنی زه یستان نیه تی لاهردنی زه یستانی بهینی!

بۇ دروستبىۋونى خۇشۇردن مەرجهكە لە پېشا پىسى سەر لەش لابرې،
بەپپى فەرموودەكەى (مروودە خواە لەسەربە): خوينەكە لە خۇت بشۇرەو ئىنجا
نويژى خۇتى لىبەكە، لەلای برې لە زاناگان لابرېنى پىسى لە فەرزەكانى
خۇشۇردن، بەلام قەسى دروست ئەۋەپە كە مەرجه نەك فەرز.

دوۋەمىيان: گەياندىنى ئاۋەكە بە ھەمووپېست و بىكى موۋەكان،
بەپپى فەرموودەكەى (مروودە خواە لەسەربە): لەبن ھەموو موۋەكا لەشپىسى
ھەپە، كەۋاتە موۋەكان باش تەر بىكەن و پېست تەۋاۋ خاۋىن بىكەنەۋە
لەكاتى لەشپىسى دەرکردندا). (ئەبو داۋود تىرمىذى) پېغەمبەر (مروودە
خواە لەسەربە) دىفەرەمۇ: ھەر كەسى شۇيىنى تاقە يەك موو بەپپىتەۋەو
لەكاتى خۇشۇردنى لەشپىسىدا نەيشۇرئ ئەۋە بە ئاگرى دۇزەخ واۋاى
لېدەكرئ). ئىمامى عەلىش (رەزە خواە لىبە) فەرموۋى: دىسا من لەترسى
ئەم ھەرەشەپەپە كە لەم فەرموودەپەدا ھەپە شەپم بەستۇتە سەرى
خۇم). عەلى دەستوورى وابوۋ موۋى خۇى ھەل دىپاچى، (ئەحمەد، ئەبو
داۋود، ئىبنوماجە) پېۋىستە پەلكە (ئەگەر ئاۋەكەى تەرنەدەبوۋ بەپپى
كردنەۋە) فەرزە بىكاتەۋە، بەپپى فەرمائىشتەكەى (مروودە خواە لەسەربە):
موۋەكان باش تەربىكەن، ۋە بەپپى فەرمائىشتەكەى تىرى (مروودە خواە لەسەربە):
ھەر كەسى شۇيىنى تاقە يەك موو... تا كۇتايى فەرموودەكە. بەلام ئەۋ
فەرموودەپەى كە ئوممو سەلەمە (رەزە خواە لىبە) دىگىرپېتەۋەو دىفەرەمۇ:
گوتەم: ئەى پېغەمبەرى خوا! من ئافرىتەم پەلكەكانەم توند شەتەك دەدەم
ئايا بۇ خۇشۇردنى لەشپىسى ھەئىيان بوەشىنەم يا نا؟ فەرموۋى: نە، تەنىيا
ئەۋمەندەت بەسە سى مەشت ئاۋ بىكە بەسەر سەرتاۋ، باش باش قىزو
كەزىپەكانت ھەلگۇفەۋ ئەۋجا سەراپا ئاۋبىكە بەسەر خۇتا ئىتر پاك

دەمبىتەۋە). (موسلىم لە صحىحى خۇيا گىراۋىيەتەۋە) ئەمە بەم بارمدا دەخىرى: كە موۋەكە تەنك بوۋە بەستەنەكە رىئى لە ئاۋەكە نەگرتوۋە كە بگاتە بنى موۋەكان و بگاتە ھەموو پىستەكە، ئەم تەئۈيلەيش بۇيە دەمەين تاكار بە كۆى بەلگەكان بىرى.

لە ھەمانكاتدا پىۋىستە دىۋى دەرەۋى پىست گشتى بشۆردى، ھەتتا ئەۋەى بەدەرەۋىيە لە كىراكەى گۆى بشۆردى، ھەروا چىرچ و لۇچى لەش، ھەروا ژىرپىستى كەۋا بە گومكەى چوۋكەۋە بۇ خەتەنە نەگراۋ، ھەروا ئەۋەى لە بەرودۋاى ژن واتە: لە پىش و پاشى كە لە كاتى دانشتندا دەرەكەۋى. بزانن بۇيەى سەر نىنۆك كە ناھىلئ ئاۋ بگاتە ژىرى، يا ھەر دەرمانئ تىرى وا كە نەھىلئ ئاۋ بگاتە سەر پىست، بزانن شتى وا دەمى لاپىرى، بەلام خەنەۋ وسمە وانىن، چونكە تەنيا رەنگى پىست و موۋەكە دەگۆرن و بەس.

۱۶) سۈننەتەكانى خۇشۇردن:

سۈننەتەكانى خۇشۇردن چەند شتىكن: يەككىيان: ناۋى خواھىيانە، يەككى تىريان: شۇردنى ھەردوۋ دەستە ھەتتا ھەردوۋ موۋچ لە پىش ئەۋەدا كە بىرى بەناۋ ناۋى خۇشۇردنەكەدا. بەلگەى ئەمەيش لە دەسنوئىزدا رابورد، يەك تىريان: لە پىشدا دەسنوئىزكى تەۋاۋ بگرى، لەبەر فەر موۋدەكەى عايشە (رەزەۋاۋا لىبە): جاران ياساى پىغەمبەر (مەۋەۋە) خواھ لەسەربە: وابوۋ: كاتئ غوسلى لەشپىسى دەدەكرد لە پىشدا دەسنوئىزكى تەۋاۋى دەفەر موۋ: دەكرد دەق ۋەك دەسوئىزى نوئىز، (شەيخەن).

بوخاریش (رهزاه خواه لېږه) له ئوممو سه له مه وه (رهزاه خواه لېږه) دمگيرپته وه؛
 پيځه مېهری خوا (مرويه خوا له سه ربه) شوردنی ههردوو قازی خسته داواوه،
 قاجی حوسهین دهغه رموی: له بهر نه وهی ئه م دوو گيرپانه وهیه
 ههردووکیان راستو دروستن کار به ههردووکیان دهگری، جا نه وهی
 له شپیسې خوی دهردهکا سه پشکه له نیوانی ئه م دوو شته دا، یا
 ده سنويزه که ی به ته واوی بگری، به پي گيرپانه وه که ی عانیسه، یا
 شوردنی قاجه کانی بخاته دوا خوشوردن به پي گيرپانه وه که ی ئوممو
 سه له مه. یه کیکی تریان: دهست بخاته هه موو جهسته ی، به تایبه تی
 چرچو لوجه کانی، ئه مه ییش له بهر دووربینی، وه هه تا له مه ترسی
 راجیاییش مرباز ببین، چونکه هه ندی ئه مه یان به پيویست داناوه،
 گرنگی بدا به دهست خستنه چرچو لوجه له شی، وهک بنباخه ل و لوجه
 سكو ناو ناوک و پيچو په نای ههردوو گوی، چونکه ئه مه ده بی به هوی
 دل ئاو خوار دنه وه و دلنیا ده بی له وه که ناوه که گه یشتوته هه موو بهش و
 پاژه کانی له شی، به تایبه تی بۆ گو یکانی لالوی ئاو هه لېگری و گو یچکه ی
 دابنی له سه ری، له سه رخو، هه تا ناوه که بگاته هه موو گو شه و پيچ و
 په ناکانی.

یه کیکی تریان: مووالاته: واته: ریزپيوه گرتن، که نه وهیه پيش
 نه وهی ئه ندای پيشوو وشك ببیته وه دهست بکا به شوردنی ئه ندای دوا
 نه و:

یه کیکی تریان: پيش خستنی شوردنی لای راسته له سه ر لای چه پ،
 دیوی دمره وه دیوی ناوه وهی، به م رهنگه له پيشدا ئاو دهکا به سه ر

سەرىدا، ئەوجا بەلای راستىدا ئەوجا بەلای چەپىدا، چونكە ئەو (دروودە خواە لەسەرىدا) حەزى لەوہ بوو كە لە دەسنوێژو خوشۆردندا لاى راستى پېش بخا (پەسەندى ھەردوولايە: متفق عليه).

يەكئى تريان: سى جار كەردنەوہى شۆردن، سى جار سەرى بشواتو سى جار دەستى تىبختات، باقى مەندەى لەشيشى ھەروا، لە مەيشدا حەزەرت دەگا بە سەرمەشق، وا پەسەندە ئاوى خوشۆردن لە مەنى كەمتر نەبى و ئاوى دەسنوێژ لە (مودد) ئ كەمتر نەبى، بەپىي ئەم فەرموودەيەى موسلىم: پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەرىدا) مەنى ئاوى بەشى خوشۆردنى دەكردو (مودد) ئ ئاوىش بەشى دەسنوێژى دەكرد). تازەكەردنەوہى خوشۆردن سوننەت نى، چونكە شتى وا لە سوننەتدا نى، سەرمەپراى ئەوہيشە زەحمەتە، بەلام دەسنوێژ ئەو زەحمەتەى تيا نى لەبەر ئەوہ سوننەتە تازە بكەرتەوہ، ھەر كاتى ويستى نوێژى پىوہ بكا، ھەروا بەپىي ئەم فەرموودەيەش كە ئەبو داوودو كەسانى تر گىراويانەتەوہ: دەفەرموى (دروودە خواە لەسەرىدا) ھەر كەسى لەسەرىپاكى دەسنوێژ تازە بكاتەوہ خوا دە چاكەى بۆ دەنووسى. لەبەر ئەوہيش كە لە سەردەتاي ئىسلامەتییەوہ بۆ ھەموو نوێژى دەسنوێژيان دەگرت، تا پىويستبوونى ئەوہ ھەلۆەشاىەوہو زاتى داخوازيەكە (ئەصلى طەلەبەكە) ماىەوہ. وا پەسەندە كە بە لەشى پيسەوہ نەموو بتاشى و نە نىنۆك بكا، ھەتا ھەموو پاڤىكى لەشى پاكبى، سوننەتە لە پاش خوشۆردن بلى: (اشھد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له واشھد ان محمدا عبده ورسوله) لەمەدا چاوى لە پىغەمبەرى خوا بكا، چونكە ئەو واى دەكرد.

۱۷) ھەلمايىنى شەرمگا لەكاتى خۆشۆردندا:

دروست نيه بۆ كەس كە لە بەرچاوى كەسيكى تر، بەشەرمگای رووتەو ھەخۆى بشۆرى، لەسەر ئەو ھەمبەيەك (تەعزير) يەكى وا دەكرى كە بگونجى لەگەڵ ھاليدا، دروست نيه بۆ ئامادەبووان كە ئەو ھەخۆى قبوڵكەن، پيوستە لە سەريان بەرھەلستى بكەن و بيزارى دەربەر، خۆ ئەگەر خۆيانى لىبىدەنگ كەن تاوانبار دەبن و ئەوانيش تەمبى دەكرى بە پى ھەرمایشتەكەى (دروودە خوا لەسەربە) نەفرەت و لەعنەتى خوا لەو كەسەى كە تەماشای شەرمگای نامەحرەم دەكاو، لەو كەسەيش كە نامەحرەم تەماشای شەرمگای دەكا. بەلام ئەگەر بە تەنيا خۆى بوو دروستە، لە ھالى وايشدا خۆداپۆشين باشتەر، چونكە شەمكردن لە خوا شايانترە، ھەتا لە ھەموو كەسيكى تر.

پياو لەناو گەرماوا دەمبى چاوى خۆى لە روانىنى ناپەوا بگرى، شەرمگای رووت نەكا لە بەرچاوى كەسى كە بۆى دروست نەبى تەماشای بكا. ئىمامى قورطوبى (رەمەتە خوا لەبە) لە تەفسىرەكەيدا، لە رافەى نايەتى: (كراما كاتبين، يعلمون ما تفعلون) دا ئەم ھەرموودەيەى گىراو ھەو: ھەر پياوى بە لەش رووتى لەناو گەرماوا بى دوو فرىشتەكەى كەوان لە گەلەيا نەفرەتى لىدەكەن. ھاكەميش لە جابىرەو دەگىرپتەو: پىغەمبەر (دروودە خوا لەسەربە) ھەرموويەتى: نادروستە بۆ پياو بچىتە ناو گەرماو مەگەر بە پەشتەمالەو.

دهلئ: مافی تو لهسەر من ههیه. واته: رهوایهکی تهواوه، نهک فهرزه لهسەر من (تهماشای نهیلولنه وطار - ۲۵۲/۱ بهرموون) دهگپرنهوه: نیمامی عومهر (رهزاه خواه لایبه) سهرگهرمی وتاری رۆژی ههینی بوو، لهو کاته دا عوسمان خۆی کرد به ژووردا، عومهر گازی کردو پپی فهرموو: کهی ئه مه وهخته؟ عوسمان فهرمووی: سهرم جهنجال بوو نه مپهرژا بگه پرمه وه بۆ مال، تا کاتیکم زانی گویم له بانگ بوو، نیت هر ئه وه ندهم بۆ کرا ده سنوێژم گرتو هاتم، عومهر فهرمانی پی نه کردم بچی خۆی بشوړی، ئه گهر خو شۆردن پیویست بوایه عوسمان چون فهرامۆشی ده کرد؟ ئه مهیش به لگهیه لهسەر ئه وه که سونه تهو پیویست نیه، کاته کهی له شه به قه وه ده ست پی دهکا، واته: له به رمبه یانی رۆژی ههینییه وه، به لام هه تا نزیکتی بخاته وه له رۆشتنی بۆ نوێژه کهی ئه وه خیری زۆرتره، چونکه مه به ست لپی پاکو خاوی نییه لابردنی ئه وبۆنه ناخۆشهیه که به هۆی قهره با لگیه وه پهیدا ده بی، له ئه نجامی ئاره ق دهردانو شتی وادا. ئه گهر له خو شۆردن و زوو چوون هه ریه کیکیانی بۆ دهکرا، ئه وه ره چاوکردنی (موراعات)ی خو شۆردن باشتره، چونکه راجیایی ههیه لهسهری که پیویسته یا سونه ته.

یهکی تریان: خو شۆردنه له پیش نوێژی ههردوو جهزنه وه، ئیبنو عه ببا (رهزاه خوا یان لایبه): ده فهرموئ: پیغه مبه ر (درووه خواه له سه ربه) له رۆژی جهزنی ره مه زان و له رۆژی جهزنی قورباندا خۆی ده شۆرد. جاران عومهر و ئیبنو عومهر و علی ئه مه یان دهکرا، له بهر نه وهیش که مهردوم بۆ ئه مهیش کۆده بنه وه، له پاش به رمبه یانه وه کاتی ئه م خو شۆردنانه

دەست پىدەكا بەبى ترس، لەسەر فەرموودەى پەسەند، لە پېش بەرە بەيانىشەو لە نىوەشەو دەست پىدەكا.

يەككى تريان؛ خوشۆردنە بۇ نويزى نويزەبارانە و خۆرگيران و مانگ گيران، چونكە بۇ ئەم نويزانەش وەك نويزى ھەينى خەلك كۆ دەبنەو و قەرەبالغى دروست دەبى و بۆنى ناخوش پەيدا دەبى، كەوابى بۇ ئەمانەيش خوشۆردن سوننەت دەبى! لە ئايندەدا ئەم باسانە بە دوورو درىزى دىن.

يەككى تريان؛ خوشۆردنە بۇ كەسى كە مردووى شۆردى. پېغەمبەر (مروودە خوا لەسەربە) دەفەرموى: ھەر كەسى مردوويەكى شۆرد با لە دوايدا خۆى بشۆرى، ئەوھىشى كە مردو و ھەل دىگرى با دەسنويز بشۆرى. (ترمىزى دەفەرموى: فەرموودەيەكى جوانە، فەرمان لەم فەرموودەيدا بۆيە بۇ پىويستبوون نىيە، بە نىشانەى ئەم فەرموودەيەى تر كە دەفەرموى: مردووتان كە دەمرى پاگە، بە مردن موسلمان پيس نابى، كەواتە: ئەوئەندەتان بەسە كە لە پاش شۆردنى تەنيا دەستەكەنتان بشۆرن). بەيھەقى گىراپەتەو بە جوانى داناو. ھەروا بە بەلگەى ئەم فەرموودەيەى تريس: جاران كە مردوومان دەشۆرد، بە ئارەزووى خۆمان بوو ھەمان بوو لەپاشدا خۆى دەشۆرد، ھەيشمان بوو خۆى نە دەشۆرد. خەطىب گىراپەتەو، ھەروا بە بەلگەى ئەم فەرموودەيەى تريس: لە پاش شۆردنى مردووكانتان خوشۆردنتان لەسەر نىيە (حاكم).

يەككى تريان؛ بى بپوا كاتى موسلمان دەبى سوننەتە خۆى بشۆرى، دەگىرنەو: قەيسى كورپى عاصىم و ئومامەى كورپى ئۆئال، كاتى موسلمان

بوون، پېغەمبەر (مەھمۇد ئەلەيھىسسالام) فەرمانى پېكىردن كە خۇيان بشۇرن، بەلام پېئويستى نەكرد لە سەريان، چونكە كۆمەللى تر موسولمان بوون و پېغەمبەر (مەھمۇد ئەلەيھىسسالام) فەرمانى پېكىردن: كە خۇيان بشۇرن، لەبەر ئەوھىش چونكە ئىسلامبوون تەوھبەكردنە لە ناھەرمانييەكانى خوا، تەوھىش لە گوناھ بەبى خۇشۇردنیش دروستە، بەلام ئەمە بۇ كەسى وایە كە لە حالى بېر وایەكەيدا لەشى پېس نەبووبى دىنا پېئويستە لەسەرى كە لەپاش ئىسلامبوون خۇشۇرى (غوسل) بكا، بۇیە دەبى لەپاش ئىسلامبوون خۇى بشۇرى، چونكە خۇشۇردنى شەرى پېئويستى بە نىيەتە، نىيەتیش لە حالى كوفردا دانامەزى!

يەككى تریان: شىت كە چاك بۇو سوننەتە خۇى بشۇرى، ھەروا كەسكىش كە لە ھۇش خۇى چووبى، كاتى ھۇشى ھاتەو سوننەتە خۇشۇرى بكا، چونكە رېگە تېدەچى كە تۇماويان لى دابەزىبى. شافىعى (رەزە ئەلەيھىسسالام) دىمەرمۇ: ھەر مەھمۇد شىت بېى ئاوى دىتەو.

يەككى تریان: خۇشۇردنە بۇ ئىحرام دابەستىن، زەيدى كورپى ئابىت (رەزە ئەلەيھىسسالام) دىمەرمۇ: پېغەمبەرم دى (مەھمۇد ئەلەيھىسسالام) بۇ ئىحرام بەستىن خۇى رووت كەردەو خۇى شۇرد (ترمىزى) لەم خۇشۇرىيەدا پياوو منال و ژن چۆن يەكن، ژنەكە ئەگەر بېئوئۇش بى، يا زەمىستان بى ھەر سوننەتە بۇ خۇى بشۇرى، چونكە ئەسمای كچى عومەرىش كە ھاوسەرى ئەبو بەكرى صدسقى بوو (رەزە ئەلەيھىسسالام) لە ذولھولەيفە مىندالى بوو، پېغەمبەر (مەھمۇد ئەلەيھىسسالام) فەرمانى پېكىرد كە بۇ ئىحرام دابەستىن خۇى بشۇرى، (موسلىم) بەغەوى و مەھمۇد دىمەرمۇ: بۇ ئەمە جىاوازى

نیه له نیوانی ژيرو شیتو له نیوانی منالی فامیدمو کسانى تردا. نهگەر ئیحرامدار ناوی دهست نهگهوت سوننهته تهیهمووم بکا. نهگەر نهومندهی ناو دهست گهوت که بهشی دهسنویژی دهگر، با دهسنویژی پیبگری. چونکه ناسان به هوی گرانهوه له کۆل ناکهوی.

یهکی تریان: خوشۆردنه بۆ رویشتنه ناو مهککه. نافع (ههژاه خواه لایهه) فهرمووی: گشت جارێ ئیبنو عومەر (ههژاه خواه لایهه) که دههات بۆ مهککه شهو له دی طهوا دهمایهوه، بهیانی لهوی خوی دهشۆرد، نهوجا له رۆژدا دههاته ناو مهککهوه، دهیفهرموو: پیغهمبرهیش (هرووده خواه لهسهربه) ناوههای دهکرد (شهیخهین). ههر کهسی بجیته ناو مهککه سوننهته بۆی که خوی بشوا، ئیتر له ئیحرامی ههجو عهرمهدا بی یا له ئیحرامدا نهبی. شافیعی له پهراوی (الام)دا دهفهرموی: نهوهیشتی که بهبی ئیحرام دهجیته ناو مهککه ههر سوننهته که خوی بشۆری. بهلگهیشی نهوهیه: پیغهمبر (هرووده خواه لهسهربه) سالی رزگارکردنی مهککه که تهشریفی چوووه ناو مهککه خوی بۆ نهوه شۆرد، نهو کاته له ئیحرامدا نهبوو، بۆنی خوشی له خوی دهدا.

یهکی تریان: خوشۆردنه بۆ وهستانی عهرمهه، چونکه ئیبنو عومەر نهمهی دهکرد مالیک گیراویهتهوه، بهلکوو ئیبنولخهل ههقایهتی وا له پیغهمبرهیشهوه باس دهکا، گوایه پیغهمبرهیش نهوهی کردبی، سههرمراي نهوهیش نهو شوینه کۆمهلگای مهردومه، لهبهر نهوه وهک کۆبوونهوهی ههینی خوشۆردن بۆی سوننهته.

یەكی تریان: خوشۆردنه بۆ بەرد فرەدان بۆ كۆگابەردەكان لە سێ رۆژی پاش جەژندا، بەلام بۆ بەرد فرەدان بۆ كۆگا بەردەكەى عەقەبە لە رۆژی جەژندا سوننەت نیە، چونكە كاتى ئەم بەردفرەدانە لەكاتى خوشۆردن بۆ وەستان لە موزدەلیفە نزیكە، كە ئەویش ھەر لە رۆژی جەژندا، بە پێچەوانەى بەرد فرەدانى سێ رۆژەى پاش جەژن، چونكە ئەمانەیان دوور كەوتوونەتەووە لەبەر قەرەباڵغیش خوشۆردن بۆیان لەم سێ رۆژەدا سوننەتە. سەرەرای ئەم ھۆیەیش ئەم بەردفرەدانانە دىكەونە پاش نیوەرۆ، كە قەرچەى گەرمایە، لە كاتى وايشدا خوشۆردن سوننەتە.

یەكی تریان: خوشۆردنه لە پێش تەوافى بەیتا، كە ئەم سێ تەوافە دىگەیتەووە، تەوافولقودوم، تەوافولئىفاضە، تەوافولوداع، چونكە مەردوم بۆ ئەمانە كۆ دىبنەووە، لەبەر ئەوە خوشۆردن بۆیان سوننەتە سافىعى (رەزە خواى لىبە) دىفەرموى: خوشۆردن بۆ ئەم سێ تەوافە سوننەتە.

یەكی تریان: خوشۆردنه بۆ خەلۆه كێشان لە مزگەوتا، دىقى فەرموودەى شافىعى لەسەرى ھەيە، ھەروا بۆ چوونە ناو مەدینەى پیرۆز كە شارى پێغەمبەرى خوايە. نەوھوى لە (مەناسىك) دا ئاوا دىفەرموى، ھەروا بۆ ھەموو شەویكى رەمەزان، ئەم قسەيە عەبەبى نەقلى دىكا لە حەلىمىيەووە، ھەروا بۆ بەرتاشین، خەففاق لە (الخصال) دا فەرموویەتى، خاوەنى (جمع الجموع) لە (المنصات) شافىعیەووە رادەگوێزێتەووە: كە فەرموویەتى: خوشۆردنم بۆ ئەمانە پێخۆشە: بۆ كە ئە شاخ گرتن و بۆ چوونە ناو گەرماو و بۆ ھەموو كارى كە سڕوشتى جەستە بگۆڕى و لاوازی بكە، چونكە شۆردن توندوتۆلى دىكاتەووە دىبۆزێنیتەووە.

۱۹) دەستی تەرھیتان بەسەر خوف (سۆل) دا لە باتی شۆرینی پی:

دروسته دەستی تەرھیتان بەسەر خوفدا لە باتیی شۆردنی پی، بەپی فەرموودەکی موسلیم کە لە جابیرەو دەگیریتەو دەلی: پیغەمبەرم بینی، گمیزی کرد، لەپاشا دەسنویژی گرت، جووتی سوولی لە پێدابوو، لە باتی شۆرینی پی دەستی تەری هینا بەسەر سۆلەکانیدا (پەسەندی هەردوولایە = شەپخەین). یاران پیغەمبەر (دروودە خوا لەسەر پیغەمبەر و رەزاە خوا لەسەر یارانە) ئەم فەرموودەیان زۆر بەلاو بەسەندبوو، چونکە جەریر لە پاش هاتنی نایەتی دەسنویژ، کەوا لە سوورەتی مائیدەدا، موسلمان بوو، ئەمەیش ئەو دەگەین کە نایەتە کە هەر چەند بەلگەیه لەسەر شۆرینی پی، بەلام نابێ بە هەلۆەشیئەو دی مەسەلە ی تەپکردنی خوف! بۆ کەسێ خوفی لە پێدا بی. نەو دەوی و کەسانی تریش فەرموویانە: ئەو زانیانە کە لە یەکگرتن (اجماع) دا رایان بایەخی هەیه لەسەر ئەو یەکیان گرتوو: کە دروستە دەستی تەرھیتان بەسەر سۆلدا، چ لە مائەو بی چ لە سفەر و ریبواریدایی، لەبەر پیویستی بی یانا، تەنانەت بۆ ئافەرەتیکیش کە ئالوودە مائەو بی، یا بۆ نەخۆشی کە دەرەگە ی درێزخایەن بی و نەتوانی لەسەر پی بپروا هەر دروستە کە دەستی تەر بھینێ بەسەر سۆلەکانیدا، لەباتی شۆردنی پییەکانی بە مەرجێ سوولەکان لەپێیدا بن. والله أعلم. حەسەنی بەصریش دەفەر موی: حەفتاکەس لە ھاوڕێیانی پیغەمبەر (دروودە خوا لەسەر بی) قسەیان بۆ کردووم کە پیغەمبەر (دروودە خوا لەسەر بی) دەستی تەری بەسەر خوفدا دەھینا. خەلگێکی بی شوماریش لە ھاوڕێیان مەسحی خوفیان لە پیغەمبەرەو گێراوئەو.

۲۰) مەرجهكانى دەستپاھىنانى سۆل:

دەستپاھىنان بە سۆلدا دوو مەرچى ھەيە :

مەرچى يەكەم: دەسنوئىزى تەواوى گرتبى ئەوجا دوو سۆلەكە لە سەرپاكى لە پېيكا، بەلام ئەگەر دەسنوئىزى گرتو قاچىكى شۆردو خوفەكەى تىكرد، ئەوجا قاچەكەى ترى شۆردو خوفەكەى ترى تىكرد، ھەقى ئەوەى نىە كە لە دەسنوئىزى ئايىندەدا دەستى تەر بەسەر سۆلەكانىدا بەيىنى، بەپىي فەرموودەكەى موغىرە، فەرمووى: لە سەفەرىكا لە خزمەتى ھەزەتدا بووم، دەسنوئىزى گرت، ئاوم كرد بەدەستىدا، فەرمووى: وازيان لىيىنە بە دەسنوئىزەو لە پىم كردوون، ئىتر قاچى نەشۆردو لە جىياتى ئەو دەستى تەرى ھىنا بەسەر سۆلەكانىدا (شەيخەين) شافىعى (رەزەلە خواە لىيە) لە موغىرەو (رەزەلە خواە لىيە) دەگىرپتەو: گوتم: ئەى پىغەمبەرى خوا! دەستى تەر بەيىنم بەسەر سۆلەكانما، لەباتى شۆرىنى پىم؟ فەرمووى: بەلى بەمەرچى لەسەر دەسنوئىز لە پىيان بكەى.

مەرچى دووھم: سۆلەكە دەستىدا بۆ دەسپاھىنان، ئەم شتانە دەبن

بەھۆى دەستدانى:

يەكەم: داپۆشەر بى بۆ ھەر شوپىنىكى ھەر دووپىي كە شۆرىنى فەرزى، ئەگەر بەشى داپۆشىي شوپىن فەرزەكەى نەدەكرد، دەسپاھىنانى دروست نىە، چونكە لە ھالى وادا چەندەى بە دەرەو بى دەبى بشۆرى، وە ئەوەى داپۆشراو بە سۆلەكە دەبى مەسح بكرى، ھىچ زانايەكيش شتى وای نەگوتوو كە مەسح و شۆردن لەيەك دەسنوئىزدا كۆبكىرنەو، لەبەرئەو شۆردن سەردەكەوى، چونكە ئەو بناغ (اصل)دە.

دووهم: سوله‌كان نه‌وه‌نده قايم بن كه بهرگه‌ی نه‌وه بگرن كه يهك له شويڼی يهك هاتوچوی پېښكړئ بؤ نه‌وه نيشانه كه پېويستی رېبواران، له كاتې بارخستن و باركړندا، لای كه‌مې نه‌وه هاتوچوی، وهك غه‌زالي دمفه‌رموئ، سې ميله، به‌لام شيخ نه‌وه موچه‌مه‌د داي‌ناوه به مه‌سافه‌ی قه‌صر، نه‌وه همرمايشته‌يش متمانه پېكراوه^(۱) سولئ كه نه‌وه هاموشویه پې نه‌كړئ نه‌وه مه‌سحی دروست نيه، وهك سولئ له به‌روئ ته‌نك دروست كرابې، يا له شتي وا، وهك گوره‌وی، كه ناو داده‌دا، يا له شتي وا دروست كرابې كه زور رهق بې وهك سولئ ناسن!

سپيېه: ناودانه‌دا، له‌سهر همرمايشتي متمانه‌دار، چونكه زوربه‌ی خوف نه‌وه مه‌رجه‌ی تيايه، كه‌واته: دمفه‌كان ده‌پړن به‌سهر نه‌وه جوړه‌دا. چواره‌م: ده‌بې سوله‌كه خوښی پاك بې، چونكه دروست نيه، به به‌رگي پيسه‌وه نوټز بکړئ.

۲۱) ماوه‌ی ده‌سپاهي‌نان (مُدَّةُ الْمَسْحِ):

^(۱) ليره‌دا له عيباره‌تی نه‌صله‌كه‌دا هست به ناټو‌زی ده‌كړئ، له‌گمل موغنیو شمرېعتی نيسلامو (الفقه على المذاهب الاربعه) رتناكوي. له موغني‌دا ده‌فرموئ: مه‌حاميلى نه‌وه ماوه‌ی ديارى كردوه به‌سې شو يا زياتر، نه‌سنه‌وی له (التنقيح) دا رای له‌سمر‌زای نه‌مه، له (المهمات) يشدا ده‌فرموئ: متمانه پېكراو نه‌ويه كه شيخ نه‌وه حاميد ديارى كردوه به نزېكې مه‌سافه‌ی قه‌صر. مه‌بست نه‌ويه كه نه‌وه سوله له ماوه‌ی سې شو‌دا رېبوار چمن جار لاده‌دات بزوچان و، بار بار ده‌كاتمه‌وه هاموشوی نه‌وه ورده نيشانه‌ی پېښكړئ.

- وه‌رگيې -

دروستہ بؤ نیشته جئ (مقیم) له دمسنوئژا، له باتیی شورینی بی،
 دہستی تہر بہیئنی بہسہر خوفہکانیدا، له ماودی شہوو رۆژیکا، وہ بؤ
 ریبوار (موسافیر) له ماودی سئ شہوو سی. رۆژدا، بہپی فہرموودہکە ی
 ئەبوبہکر (رەزاه خواہ لیبە): پیغەمبەری خوا (دروود خواہ لەسەر بێ): ریگە ی بہ
 ریبوار داوہ، له دمسنوئژدا تا ماودی سئ شہوو سئ رۆژ دەس بہیئنی
 بہسؤلا، بہ نیشتهجیش تا ماودی شہوو رۆژی (ئیبنو خوزیمہو ئیبنو
 حەببان، ہەرکەسیان له صەحیحی خویدا گیراوەتہوہ) صەفوانی کوری
 عەسسالییش (رەزاه خواہ لیبە): گیراویہتہوہ: جاران کہ له سەفەردا دہبووین
 پیغەمبەر (دروود خواہ لەسەر بێ): پیمانی دہگوت کہ تاماودی سئ شہوو سئ رۆژ
 سۆلہکانمان تہر کہین و لەو سئ رۆژانہدا دایان نہکەنین، نہبؤ پیسی و
 نہبؤ گمیزو نہ بؤ جہو، مەگەر بؤ لەشپیی (نہسائی: تیرمیذی)
 تیرمیذی دہفەرموئ: فہرموودہیەکی ساغی جوانہ، مەجی سەفەر ئەوہیہ:
 بؤ گوناہ نہبی، دہنا دہبی بہ قەدنیشتہجئ مەسح بکا.

٢٢) سەرہتای ماودی دەسپاہینان:

سەرہتای ماودی دەسپاہینان لەو بیڈە سنوئیزیہوہ دەس پیڈەکا کہ
 لە پاش پۆشیینی سۆلہکە بەیدا دہبی، نہک لە سەرہتای پۆشیینی
 سۆلہکەوہ، چونکہ دەسپاہینان پەرسەتیکی کات دیاری کراوہ ئەویش
 وەکو نوئژ ہەتا کاتەکە ی نہیئ دروست نیہ بکری، داوودی ظاہیری
 دہفەرموئ: سەرہتای ماوہ لە پۆشینہوہیہ. نہوہویش (رەزاه خواہ لیبە)
 دہفەرموئ: ئەمہ رای پەسەندکراوہ، چونکہ ئەمہ خوازہ (موقتەضا) ی

فەرموۋىدە ساخەكانى ئەم باسەيە، ئەگەر لە سەفەرە دەستى كرد بە دوسپاھىيان، لە پاش بوو بە نىشتەجى، يا نىشتەجى بوو دەستى پىي كردو بوو بە رىبوار دەسپاھىيانى نىشتەجى ئەواو دەكا، چونكە دەسپاھىيان پەرستە (عبادەتە)، لەم حالەدا نىشتەجى و رىبوارى تيا كۆيۇتەو لەبەر ئەو بىرپار (حوكم)ى نىشتەجى ھەيە، رىك وەك چۆن ئەگەر. لە نىشتەجىدا دەستى كرد بە نوپۇز لە دوايىدا بوو بە رىبوار ھەقى نىيە ئەو نوپۇزە كورت بىكەتەو، چونكە لە كاتى وادا نىشتەجى زال دەكرى. ئەگەر رىبوار گومانى كرد: كە دەسپاھىيانى لە نىشتەجىدا دەست پىكردو، يا لە سەفەردا ئەو گار بە نىشتەجى دەكات، چونكە ئەو بنەرەتە.

۲۳) چۆنىتى دەسپاھىيان:

لاى كەمى دەسپاھىيان ئەوئەندەيە كە ناوى دەسپاھىيان (مەسح) بى بەسەر پىشتى سۆلەكەدا، لەبەر ئەم فەرموۋىدەيە، كە موغىرە (رەزاە خواە لىبە) دەگىرپتەو: پىغەمبەرم بىنى دەستى تەرى ھىنا بەسەر پىشتى سۆلەكانىدا (ئەحمەدو ئەبو داوودو تىرمىزى). بەلام ھەرە تەواوئەكەي ئەوئەيە: دەستى تەرى بەھىننى بەسەر پىشتو بەرى سۆلەكاندا بە چەند كىرپى* بەپىي فەرموۋىدەكەي موغىرەي كورى شوعبە (رەزاە خواە لىبە):

* دەگوترى: كىرپى، واتە: خەت خەت

پېغەمبەر (دروود، خواد، سەرىد) دەستى ھېنا بەسەر پىشتو بە بەرى
سۆلەكەيدا. چۆنىتىپكەپشى ئاواپە: دەستى چەپى لە ژىرقىگە پاژنەيدا
دانىۋ دەستى راستى لەسەر پىشتى سەرپەنجەگانى دابىنىۋ پەنجەگانى
ھەردوو دەستى بلاۋىكاتەۋە، ئەۋجا دەستى راستى رابكىشىۋ بەسەرىدا
ھەتا دىگاتە لاقىۋ دەستى چەپىشى بەكىش بكا بەسەر بەرى پىيدا ھەتا
دىگاتە نوۋكى پەنجەگانى.

۲۴) چى دەسپاھىنان پوۋچ دەكاتەۋە:

دەستپىنان بەسەر سۆلدا بەم سېشتە پوۋچ دەپىتەۋە:

يەكەم: داكەندى ھەردوكان يا يەككىكان، يا كاتى سۆلەكە لەكار
بەكەۋى بەمچۆرە بدېرى، يا بېھىزى، لەم كاتانەدا ئەگەر دەسنوئىژداربوو
بەس ھەردوو قاچى بشۆرى بەسە، دەنا دەبى سەر لەنوى دەسنوئىژى
تەۋاۋ بگىرتەۋە.

دوۋەم: كاتى ماۋەكەى تەۋاۋ بوو، كە شەۋو رۆژى بۇ نىشتەجىۋ
سى شەۋو سى رۆژ بۇ رېبوار، بەسەر مەسحەكەياندا تىپەرى ئىتر
دەستپاھىنان پوۋچ دەپىتەۋە دەگەرى نامىنى، دەبى سەرلەنوى
دەسنوئىژى تەۋاۋ بشۆرىۋ قاچى بشۆرىۋ سۆلەكان لە پىبكاتەۋە ئەۋسا
دەست بكاتەۋە بە دەسپاھىنانى نوى، ئىتر ھەروا، ئەمەيش دەيسان
بەپى فەرموۋدەكەى صەفوان كە لە پىشەۋە رابوورد.

سۈيەم: كاتى دەسپىياھىن قاچى خۇى شۆرد، ديسان بەپىي
فەر موودمكەى صەفوان.

ئەگەر قاچى لەناو سۆلەكەدا پىس بوو، وە نەدەكرا كە لەناويدا
قاچى بشۆرى پىويستە دايكەنى و قاچى بشۆرى، بەلام دەسپىياھىنان
پووج دەبىتەو، ئەگەر دمكرا لە ناويدا قاچى بشوات ئەوا با بيشوات و
دەسپىياھىنانىش پووج نابىتەو.

(۲۵) تەيەمموم:

پىناسەكەى: تەيەمموم لە زمانى عەرەباندا واتە: چوون بۇ لاى
شتى، لە شەرعا: ئەومىيە مروۇ لەباتى ئاوى دەسنويز بە تۆزىكى پاك
دەست بەينى بەدەم و چاوو ھەردوو دەستيا لەگەل ئانىشكەكانيا، بەپىي
چەند مەرجىكى تايبەت. سەر بەلگەى دروسبوونى، قورئان و سوننەت و
يەكگرتنى نەتەو، ئىسلامە. خواى گەورە دەفەرموى: { قَلَمْ تَجِدُوا مَاءَ
فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ - سورة
النساء - ۴/۴۳ } . واتە: ئەگەر لە ھەموو ئەم صوورەتانەدا ئاو نەبوو
ئەوا قەستى ھەلگرتنى گلىكى پاك بکەن و لە تۆزى ئەو گلە پاكە دەست
بەينى بە روخسارو بەدەستتاندا. ئىينو عەببا (رەزەلە خوايان لىبە)
دەفەرموى: واتە: ئەگەر نەخۆش بوون تەيەمموم بکەن، ھەروا ئەگەر
رېبوارىش بوون و ئاوتان دەست نەگەوت تەيەمموم بکەن. پىغەمبەر
(مروودە خوا لە سەرىبە) دەفەرموى: رووى زەموى ھەموو بۇ خۇم و ئوممەتم وەك

مزگهوت وایه و خۆلهکهی پاک و پاکه و مکهرو له کاتی پئویستدا تهیه ممو می پئد مکهین (موسلیم).

٢٦) یاسای دروستبوونی تهیه ممو:

بزانن ئه وهی دهبی به هۆی دروستبوونی تهیه ممو نه توانینی به کارهێنانی ئاوه به راستی، یا به پئی شهرع، نه توانینیش چهند هۆیهکی ههیه:

یهکیکیان سهفه ره، رییواریش ئه م چوار حاله ی ههیه:

یهکه م: ئه وهیه سوور بزانی که ئا و لهو شوینه دا نیه ئه وه پئویسته تهیه ممو بکا به بی ئه وه بگه ری به شوینی ئاوا، چونکه له کاتی وادا گه ران بۆ ئا و بیهو و دهیه.

دووهم: ئه وهیه گومانی وابی که له وانهیه لهو دهوورو به ره دا ئا و هه بی، ئه وه دهبی بگه ری به دوا یا، چونکه تهیه ممو پاکیه کی ناچاریه، ده ی هه تا ری تیجی که به ئا و دهنویژ بگری یا له شپیی خۆی ده ربکا ئه و ناچاریه نایه ته دی و ریگه ی تهیه ممو بی نادی.

سییه م: ئه وهیه سوور بزانی که ئا و له دهو روبه ری ههیه، ئه م حاله یان دوو لق ی لیده بیته وه، ئه گه ر ئاوه که لییه وه ئه وهنده دوور بوو که شوان و دارب بۆ له وەر و دارب رین ئه وهنده دوور ده که و تنه وه پئویسته بر وای بۆی و تهیه ممو دروست نیه، ئه گه ر ئاوه که ئه وهنده دوور بوو

ئەگەر بېروا بۆی نوێژەگەى دەچى ئەو تەيەمموم دەگا، چونکە ئەو لە ئیستادا بێئاو، خو گریمان ئەگەر چاومروانیکردنى ئاو هەتا کاتەگە بەسەر دەچى پێویست بى، ئەو لە بنەرەتدا تەيەمموم بېرار نەدەدراو نەدەکرا بە یاسای دامەزراو.

چوارەم: ئەو یە ئاو هەبى، بەلام لەبەر قەرەباغی ریبوارەگان بەر ئەو نەدەگەوت و دەستى نەیدەگەیشتى، ئەو لەسەر فەرمايشتى دامەزراو تەيەمموم دەکات، لەبەر نەتوانینی لەبەرچاو، گیرانەوەيشى لەسەر نیە. **یەكێ تریان:** نەخۆشییە، نەخۆشیش ئەم سى بار (حال)ەى هەيە:

بارى یەكەم: ئەو یە کە مەترسى گيانى، یا نەمانى ئەندامى، یا نەمانى سوودو قازانجى ئەندامى، یا پارچەيى لە ئەندامەکانى هەبى، ئەو تەيەمموم دەگا.

بارى دووهم: ئەو یە کە مەترسى ئەو یە هەبى نەخۆشییەگەى زیاد بکا، واتە: ئیش و ئازارەگەى پتر بکا، یا درەنگ چاک بێتەو، یا مەترسى ئەو یە هەبى کە لەکەيەکی ناشیرین لە ئەندامىکى بەدەرەووەبوویدا، بەیداببى، وەك ئەو پەلەيەکی ناھەموار لە روخساریدا یا لە جیبەکی تریدا کەوا بەدەرەووە دەرکەوئى، لەم مەترسى پێویستە تەيەمموم بکا، لەسەر رای دامەزراو.

بارى سێیەم: مەترسى لەکەيەکی کەمى هەبى وەك کونجری ئاوڵە، یا پەلەيى رهشى کەم، یاخود مەترسى ئەو یە هەبى کە لەکەيەکی ناھەموار لە ئەندامە شاراوەکانیدا بى، لەم کاتانەدا دروست نیە تەيەمموم بکا!

بۆ نهخۆشهكه ههيه بتمان به زانیاری خۆی له بابتهت نهخۆشییهكهیهوه بکا، به مهرجی لێی بزانی یا خاوهن ئهزموون بێ، كه ئایا مهترسیداره یانا؟ ههروهها باومر بکا به قسهی پزیشکی شارمزی موسولمانی بالقبووی بهداد، چونكه خودای گهوره خۆی دهسنوێژی بپووست کردوو، لهبهر ئهوه ناگۆردری بهشیکی تر مهگهر لهسهر شایهتی كهسێ كه خوا خۆی شایهتیهكهی قهبول بفرموی، وهلحال خوا خۆی قسهی بیرواو مروفی بهدکاری پووج کردوتهوه، له سهر رای ناودار شایهتیهك كهسیش پهسهند دهکری، با تاقه ژنیکیش بێ.

٢٧) مهرجهکانی دامهزرانی تهیهموم:

بۆ دامهزراندنی تهیهموم چهند شتی مهرجه :

یهكه میان : هاتنی کاتی نوێزه، بهپێی نایهتی { إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا سورة المائدة ٦/٥ } . وشه (قیام) له نایهتهكهدا، كهواتای وایه: کاتی ههلسان بۆ نوێز ئهوسا قهیهموم بکهن، ئهم کاره نایاتهدی ههتا کاتی نوێزهكه دانهی، دهسنوێژ بۆیه دادمهزری له پیش هاتی کاتدا چونكه پیغهمبهر (هرووده خوا لهسهر) کردوویهتی، بهلام تهیهموم لهسهر رووکار (ظاهر)ی نایهتهكه مایهوه، دیسان بهپێی فهرموودهکهی (هرووده خوا لهسهر) رووی زهوی

ھەمموى بۇ خۇم و نۆممەتم وەك مزگەوت وایەو خۆلەكەى پاك و پاكەو ەكەرەو لەكاتى پىويستدا تەيەممومى پىدەكرى، لەھەر شوپىنى نويزم لىبوو، تەيەمموم دەكەم نويزى خۇمى لىدەكەم (موسليم) ئەودى كە دىفەر موى: لەھەر شوپىنى نويزم لىبوو تەيەمموم دەكەم. بەلگەيە لەسەر ئەودە كە ھەتا كاتى نويزدەكە نەيى نەبى تەيەمموم بكا، ديسان لەبەر ئەودەيش كە تەيەمموم پاكىيەكى ناچارىيە، ناچارى پىويست نەبى لە پىش ھاتنى كاتى نويزدەكەدا.

دووھميان: گەرەنە بە شوپن ئاوا، بەپىي ئايەتى: { قَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا - سورة المائدة - ٦/٥ } يەزدانى پاك فەرمانمان پىدەكا كە لەكاتى دەست نەكەوتنى ئاودا تەيەمموم بكەين، ئەودەيش نايەتە دى و نازانرى كە ئاوا لەو شوپنە ھەيە يا نىيە ھەتا بۆى نەگەرپ، كەواتە ئەو كەسەى كە دەيەوئ تەيەمموم بكا لە سەريەتى لە پىشدا بگەرپ بۆ ئاوا، ئەگەر دەستى نەكەوت ئەوسا تەيەمموم بكا، گريمان كەسيكى تر لە باتى ئەوبگەرپ دەبى، بە مەرجى ئەودە خۆى رىگەى ئەودى پىيداو كەبرايش جىگەى باومر بى، چۆنىتى بۆ گەرەنەيش ئاوايە: نابارو بنەى خۆى بگەرپ، چونكە رىي تىدەجى كە ئاواى تىابى و ئەو ھەستى پىنەكا، جا ئەگەر دەستى نەكەوت و ئەو شوپنە سارايەكى تەخت بوو بىروانى بەھەر جوار لای خۆيدا، بە تايبەتى تەماشاي سەوزەلان و جىگەى كۆبوونەودى مەلو مۆربكا، ئەگەر شوپنەكە بەرزو نزم بوو، بە روانىنى چاوشتەكە تاقى نەدەكرايەود، پىويستە بگەرپ بۆ ئاوا بەو دەوروبەردە ھەتا ماودەيى (مەسافەيى) كە ئاوا دەبرى بە ماودى بانگکردن و بە ھاوارودە ھاتن، كە برىتييە لەو ماودەيە ئەگەر ھاوار لە ھاوپىكانى بكا لەكاتى

خەرىكبوونياندا بگەن بە فریایدا، ئەمەیش بەم مەرجه ئەو كەسە
مەترسى زىانى گيان و سامانى نەبى، بەلام ئەگەر مەترسى ئەوئى ھەبوو
پىويست بە گەران ناکا، رەوايە بوئى كە تەيەمموم بكا، چونكە ترسى وا
لەكاتى ھەبوونى ئاويشدا بەقىنى دەبى بەھۆى رەوايوونى تەيەمموم، كە
واتە لە كاتىكا كە ھەبوونى ئاومكە شتىكى خەيالىبى باشتر دەبى بەھۆى
رەوا بوون!

جا ئەگەر ھاورپى لەگەل بوو دەبى بېرسى: كى ئاوى ھەيە؟
پىويستە لەسەرى كە ئاوى دەسنوئىزو خوشۆردن بکړى، مەگەر ئىشى بە
بەھاكەى بى بو مەسرمفى ھاتوچۆى رۆيشتن و ھاتنەوئى سەفەرەكەى،
ئەگەر بە نرخى ئاسايى ئاوى بەكړين دەست نەدەكەت، پىويست ناکا بە
گران بىكړى بازىادەكە كەمىش بى ئەمەيش بە گوئىرەى فەرمايشتى
دامەزراو!

سېيەميان: دەست نەدانى بەكارھينانى ئاوه، وەك كەسى ئاوى دەست
دەكەوئ بەلام لە ترسى نەخۆشى و جيمان لە كاروانى ناوېرى بە كارى
بھينى، يا ئاومكە كە پىويست بى بو خواردنەوئى خۆى ياھى ھاورپى، يا
ھى گياندارىكى بەقەدر، لە ئىستادا يا لە ئايىندەدا، لەم كاتانەدا دەبى
تەيەمموم بكا.

ئەگەر كەسى مرد، بەشى شۆردنەكەى ئاوى پىبوو بەلام ھاورپىكانى
توونىيان بوو، ئەوئە ئاومكەى دەخۆنەوئە تەيەممومى بو دەكەن و، بەھای
ئاومكە دەخەنە سەر كەلەپوور (میرات)ەكەى، كەسانى تینوو دەتوانن بە
زۆر ئاو بە بەھای خۆى لە خاوەنەكەى بستینن، بە مەرچى خۆى

پېۋىستىي پېي نەبى، بەلام ئەگەر خۇي پېۋىستىي پېي ھەبوو نابى لىي
بستېنن چونكە خاۋەنى شت خۇي لە پېشتەرە پېي.

چۈارەميان: گلىكى پاكە، تۈزىكى واى ھەبى بنووسى بە روخسارو
ھەردوو دەستەۋە، بەپېي ئايەتى: {فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا - سورة
المائدة - ۶/۵} واتە: مەبەست لە (صەعیدی طیب) خۇلى پاكە،
وشەي (صەعید) مۇجەلە، خۇل و ھەرجى وا لەسەر رووى زەۋى
بەرئىگەۋبانىشەۋە بەر (صەعید) دەكەۋى، بەلام پېغەمبەر (دروۋە خواە لەسەربە)
لەسەربە! لەم ھەرموودەيدا واتاى مەبەستى لەم وشە گشتىيە ديارى
گردوۋە كە دەفەرمۇي: بۇ تەيەمموم خۇلت بەسە، ھەروا لەم
ھەرمایشتەيشدا: رووى زەۋى ھەموۋى بۇخۇم و ئۆمەتم بۇ نويز لىكردن
وەك مزگەۋت وایە، خۇلكەيشى پاكەۋ پاكەۋەكەرەۋ لە كاتى پېۋىستىدا
تەيەممومى پىدەكەين (موسلىم). ئەۋەتا پېغەمبەر (دروۋە خواە لەسەربە) لە
دواگوتنى زوييەۋە، ناۋى خۇلئىشى ھىناۋە، ھەتا ئامازە بكا بۇ ئەۋە كە
خۇل بۇ تەيەمموم پېۋىستە، ئەگەر پاكىتى و پاكەۋەكەرىي، تايبەت
نەبوونايە بە خۇلەۋە، لەباتى ئەمە ئاۋاى دەفەرمۇ: رووى زەۋى
ھەموۋى بۇ خۇم و ئۆمەتم ھەم وەك مزگەۋت وایە، ھەم پاكەۋ
پاكەۋەكەرەۋ لەكاتى پېۋىستىدا تەيەممومى پىدەكەين! بۇيە دەبوو واى
بگوتبايە چونكە پېغەمبەر (دروۋە خواە لەسەربە) روونكەرەۋەي مەبەست لە
ئايەتە رەھاكانە. ئىبنو عەبباسىش (رەزاى خواە لىبە) دەفەرمۇي: صەعید
برىتتىيە لە گلى وەردا! ئىبنو مەسعوودىش (رەزاى خوايان لىبە) دەفەرمۇي:
صەعید برىتتىيە لە گلى كە تۈزى ھەبى! شافىعى (رەزاى خواە لىبە)

دەفەرموئ: صەعید بریتییە لە ھەموو گلی کە تۆزی ھەبێ، فەرمايشتی شافیعیش لە زماندا دادەنرێ بە بەلگە، چونکە زمانەوانیکی ەمرەبیزانە. وەك گوترا بەبێی (صعیدا طیبا) مەرچی گلەكە ئەومیه كە پاك بێ، چونکە وشەى (طیب) لە زماندا ئەم سێ واتایەى ھەیە: ئەوێ دڵ خۆشى لیۆمر بگێرێ، ھەلāl، پاك. لەم سێ واتایەیش پاك بۆ خۆل دەگونجێ، لە فەرمايشتەكەى پێغەمبەریشدا (دروودە خواە لەسەربۆ) كە دەفەرموئ: خۆلكەيشی پاكەو پاكەو ەكەرە بەلگە ھەيە لەسەر ئەم قسەيە كە (طیب) بە مەعنا ظاہرو پاكە!^(۱) وەكى تریش ئاوی پیس دەسنوێژی دروست نیە، كەواتە وەجەلێ ئاویش كە خۆلە لە تەيەمموماً كە تەيەمموماً وەجەل (بەدەل) ی دەسنوێژە، دەبێ وەك ئەو وابێ، نابێ پیسبێ، دەنا تەيەمموماً بێ دروست نابێ.

(۱) لە موغنی موحتاجدا دەفەرموئ: ھەدیسی: (رووی زەوی ھەمووی بۆ خۆم و ئۆمەتم وەك مزگەوت وایم، خۆلەكەيشی پاكەو پاكەو كەسە) ئەم گێڕانەویە روونكەرەو موبەیینە بۆ ئەو گێڕانەو ەھا (موطلق)ەى كە ئەمى تیايە: (رووی زەوی ھەمووی بۆ خۆم و ئۆمەتم ھەم وەك مزگەوت وایە، ھەم پاكەو پاكەو كەسە). كواتە لە عیبارەتى كتیبەكەى بەردەستماندا ئالۆزى و شىواى ھەيە. لە زۆر شوێنى تریش شتى را ھەيە.

۲۸) فەرزەكانى تەيەمموم:

تەيەمموم چوار فەرزى ھەيە :

فەرزى يەككەم: نىيەتە بەپىي فەرمايشتى پىغەمبەر (مروودە خواھ لەسەرىدە):
گشت كارى بەپىي نىيەتە كەيەتى چۆنىتىكەشى ئەو ھەيە نىيەتى
حەلەل كەردنى نوپۇز بەيئىنى، نەك ھى لاپەردىنى بېدەسنويزى، چونكە
تەيەمموم پاكىي ناچارىيە، بېدەسنويزى لا نابات، بەپىي فەرمايشتەكەي
(مروودە خواھ لەسەرىدە). بە ھەمىرى كورپى عاص: چۆن بەرنويزىت بۇ ھاورپىكانت
بە لەشى پيسەو ھەردووە). ئەكەر تەيەمموم بى دەسنويزى لاپەردايە
پىي نەدەفەر موو: بە لەشى پيسەو، كەواتە: بىر تىيە لە حەلەل كەردنى
نوپۇز لە حەلەل كەردنى ئەو شتانەي بەبى پاكى ناكىرن. كاتىكىش نىيەتى
رەوادىتىنى ھىنا ئەم چوار بارەى ھەيە:

بارى يەككەم: نىيەتى رەوادىتىنى فەرزو سوننەت بەيەكەو بەيئىنى،
ئەو ھەردوولايانى بۇ رەوا دەبى، بۇى ھەيە سوننەتە كە لەپىش
فەرزەكەدا بكا، يا بە پىچەوانەو، ھەروا بۇى ھەيە لەكاتى خۇياندا
بيانكا، يا لە دەرەو كاتياندا.

بارى دووھەم: نىيەتى فەرز بەيئىنى، فەرزەكەي بۇ دروست دەبى، ھەروا
سوننەتى بىش و پاشى بۇ رەوا دەبى.

بارى سىيەم: نىيەتى سوننەت بەيئىنى بەتەنھا، لەم بارەدا لەسەر
فەرمايشتى دامەزراو فەرزى بۇ دروست نىيە چونكە سوننەت پاشكو
(تابع) ى فەرزە.

باری چوارهم: نیهتی نوپژری روت بینو بهس، نهم بارهیش وهك
باری سیهم وایه، لهسهر فهرمایشتی دامهزراو بهس مافی سوننهتی
ههیه.

فهرزی دووهم و سیهمی تهیه موم: دهسهنانه به روخسارو به
ههردوو دهستدا، لهسهر په نهجهگانهوه ههتا لای ژووری ههر دوونانیشك.
بهپیی ئایهتی {فَامَسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ - سورة المائدة -
۶/۵}. گهرچی له ئایهتی تهیه مومدا باسی ئانیشك نهگراوه، بهلام
چونكه تهیه موم وهجهلی دهسنوێژه له دیاریکردنی ئەندازهی دهسهنان
به ئەندامهگانیدا حوكم و برپاری دهسنوێژی پێدهدری، له دهسنوێژیشدا
ئەندازهی دهست ههتا سهر ئانیشكه، كهواته له تهیه مومیشدا ههروا، وه
بهپیی کردنی پێغه مبه ریش (مرووده خواه لهسهر به) كه دهستی دههینا به
ههردوو دهستدا ههتا ههردوو سهر ئانیشك، بهپیی فهرمووده که ی ئیبنو
عومەر: پێغه مبه ر (مرووده خواه لهسهر به) فهرمووی: تهیه موم بریتیه له دوو
پیاکیژان، یه کیکیان بۆ دهموچاو، نهوی تریان بۆ ههردوو دهست ههتا
ههردوو ئانیشك. حاکم نهم فهرمووده یه گپراوته وهو وهسفی جوانیشی
کردوو، ههروهك به قیاس لهسهر دهسنوێژ دهسهنان به ئانیشكدا
پێویست دهبی، چونكه وهك گوترا: تهیه موم وهجهلی نهوه. لهسهر
فهرمایشتی، یهك پیاکیژان بهس دهكا، كه مهسحی روخسارو ههردوو
لهپی پی بکری، بهپیی فهرمووده که ی عه ممار: پێغه مبه ر (مرووده خواه لهسهر به)
پیی فهرمووم: تهنها ئاوههات بهس بوو، نهوجا پێغه مبه ر (مرووده خواه
لهسهر به) ههردوو لهپی خوویی مالی بهسهر رووی زهوییه که داو هووی
لیکردن تا تۆزه که یان تۆژی سووك بی، نهوسا به ههردوو ناولهپی

مهسحی دهمووچاوو ههردوو دهستی خوئی تا ههردوو مووچی گرد
(شه‌یخان) شافعی دمه‌رموئ: ههرکاتئ دهرکه‌وت که فهرمووده‌یه‌کی
پیغه‌مبهر (مرومه‌نوا له‌سهریم) له‌سهر مه‌سه‌له‌یی هه‌یه، وه فهرمووده‌که‌یش
ساخ بوو، لاوازو بیه‌یزنه‌بوو، ئیتر به‌پیره‌وی ئه‌وه بکه‌ن، وه‌بزانن که ئه‌وه
ریبازو مه‌زه‌به‌بی منه. دیاره که حه‌دپسه‌که‌ش ساخ و سه‌حیحه. نه‌وه‌وی
دمه‌رموئ: ئه‌م فهرمووده‌یه به‌لگه‌یه‌کی زۆر به‌ه‌یزه، له‌ دیمه‌نی
سوننه‌تیشه‌وه زۆر نزیکه.

چوارهم فهرزی ته‌یه‌موم: ریزلیکرتنه، که‌واته: پیویسته روخسار
له‌ پیش ده‌ستدا ته‌یه‌موم بکری، چونکه ئه‌ندامی پاکیتی ته‌یه‌موم
دوانن، که‌واته له‌ ده‌سنوێژ ده‌چی و وه‌ک ئه‌و ریزلیکرتنی فهرزه،
پیویسته ئه‌نگوستیله دابکه‌نری، چونکه خۆل ناچیته ژیری، به
پیچه‌وانه‌ی ئاوی ده‌سنوێژوه، چونکه له‌ودا داکه‌ندنی ئه‌نگوستیله فهرز
نیه ئه‌گهر ئاو ژیری ته‌ر ده‌کرد.

٢٩ سوننه‌ته‌کانی ته‌یه‌موم:

سوننه‌ته‌کانی ته‌یه‌موم سی شته: ناوی خوا هی‌نان و پیش خستنی
لای راست له‌سهر لای چه‌پ و به‌ین نه‌که‌وتن (مووالات). به‌پیی ئه‌و
به‌لگانه‌ی له‌ ده‌سنوێژا له‌ پیشه‌وه رابوردن، به‌ قیاسیش له‌سهر ده‌سنوێژ،
سوننه‌ته‌ تۆزه‌که له‌ ههردوو له‌پی سووک بکاو، له‌لای ژوورووی
روخساروه به‌ئینیته‌ خواروه، وه له‌ سه‌رم‌تای ههردوو جارمه‌که‌وه که
ده‌ست دمدا به‌ زه‌ویدا په‌نجه‌کانی ب‌لا‌وبکاته‌وه، وه له‌پاش ده‌سه‌ینان به
ههردوو ده‌ستا نیوانی په‌نجه‌کانی بنا‌زنیته‌وه، که ده‌ستیش ده‌ه‌ینی به

ئەندامەكانىدا ھەتا دەسپاھىيانەكەى تەواو نەكا دەست ھەلنەبرى، تا لە راجىيائى كەسانى كە ئەمە بە پىويست دادەنن دەر بازبىن.

٣٠) بەچى تەيەموم پووج دەبىتەوھ:

تەيەموم بەم سى شتە پووج دەبىتەوھ:

يەكەم: ئەوھى دەسنوئىز بەتال بەكاتەوھ تەيەمومىش بەتال دەكاتەوھ، چونكە ئەوئىش وەك دەسنوئىز پاكىيەكە نوئىزى پىرەوا دەبى، كەواتە ئەوئىش بەتال دەبىتەوھ بە ھەموو جوړە بىدەسنوئىيەك.

دووھم: دەسكەوتنى ئاوە لە غەيرى كاتى نوئىزەكەدا، ئەگەر كەسى تەيەمومى كرد لە بەرنەبوونى ئاوە، بەلام پىش ئەوھى دەست بەكا بە نوئىز ئاوى دەسكەوت ئەوھ تەيەمومەكەى پووجە، بەپىي ھەرمائىشتى (درووھە خواوە لەسەربىن): خوئى پاك ئاوى دەسنوئىزى موسوئمانە بە دەسائىش لەسەر يەك ئاوى دەست نەكەوئ، بەلام ھەركاتى ئاوى دەست كەوت بە دەسنوئىزى پىگرئ (ئەحمەد ، تىرمىذى ، تىرمىذى بە ساغى داناوھ).

ئەگەر ئاوى دەستكەوت بەلام بەرگرئ ھەبوو لە بەكارھىنانى، وەك ئەوھ پىويستى بوو بۆ خواردنەوھ، يا رىگرىكى لەسەربوو وەك دىرندەو دوژمن و شتى تىرى وا، ئەوھ تەيەمومەكەى پووج نابىتەوھ، چونكە ئەمانە لە سەرەتاوھ ھوى دروست بوونى تەيەمومەن، ئىتر چۆن دەبن بەھوى پووج بوونەوھى. وەلى ئەگەر لەپاش دەستكردن بە نوئىزەكە ئاوى دەست كەوت، ئەوا نە تەيەمومەكەى پووج دەبىتەوھ نە نوئىزەكەى، چونكە ئەوھ دەبى بەھوى پووجكردنەوھى پەرسىتىكى لە كۆلخەروھ،

ھاوکات لہ گھل ٺہو مڊا بہ دستپیکردنی نوڙمکہ دہچیتہ ناو
مہبہستہو، کھواتہ وک چوں کھفارتدر پاش دستکردن بہ رۆزووی
کھفارت بہندہیشی دستبکھوی، پیویست نیہ لہسہری ٺازادی بکا،
نہمیش ھہروا.

سییہم: و مرگہران لہ نیسلام، چونکہ ٺہو ھہموو کردہومیہک
پووج دمکاتہو ګشت پاداشتی دمفہوتینی، تہیہمومیش کردہوی
باشہ، چونکہ عیبادتہ.

(۳۱) دہسہینان بہسہر تہتہو موشہمادا:

تہتہ (شہیک: جہیرہ): تہتہلہدارو موشہمما۱ گہچو شتی وا
کھنیسکی شکستی پیٺہل دمبہسترتہو، مہبہست لہ موشہمما۱ش ٺہو
پہرؤو دمستہ سرو شتانہیہ کھ برینی پیدمپیچری. جا ٺہم جۆرہکسانہ
ٺہگہر تہتہو موشہمماکھیان پیویست بوو، وہ بہبی زیان قابیلی لابرڊن
بوو لہکاتی و مرگتنی پاکیدا، ٺہو ٺہو پیویستہ داپۆشہرہک لاببا، ٺہوجا
ٺہوہی ساغہ بیشوا ٺہگہر دمیشگونجا جیگہی نہخۆشینہکھیش بشوا،
دہنا لہباتی ٺہو تہیہموم بکا، ٺہگہر شوینہکھ۱ لہ ٺہندامی
دہسنویژیوو بہلام ٺہگہر قابیلی لابرڊن نہبوو، ٺہگہر لایبردایہ تووشی
زیان دمبوو، ٺہو داوا۱ لیناگری کھ لای ببا، بہلام پیویستہ ٺہوہی ساغہ
بیشوا، ھہتا دمبی ژیر قہراخی تہتہکھیش بشوا، ٺہگہر دہستی دہدا
ٺہوجا دہستی تہر بہینن بہسہر تہتہکھدا، لہپاش ٺہو یہکسہر
تہیہمومیش بکا، بہپی فہرموودمکھ۱ جابیر (رہزہ خواہ لیتہ) کھ
دمفہرموی: لہ سفہریکا بہردی دای لہ پیاویکمان سہری شکان، لہپاشا

شەيتانى بوو، لە ھاۋرىكانى پىرسى گوتى: ئايا رىگەي تەيەمموم
پىدەمدەن؟ دەلىت: نە، رىگەت پى نادەين، چونكە تۆ دىتوانىت ئاۋ بە
كارىينى، ئەۋىش خۆى شۆردو مرد، جا كە ھاتىنەۋە بۆلاى پىتەمبەرو
ئەم باسەيان بۆيگىراپەۋە ھەرموۋى: كوشتوۋىانە خۇدا بىيانكوۋى، كە
خۇيان نەيانزانىۋە، بۆ نەيانپىرسىۋە لە زانايى، چونكە چارى نادانى
تەنھا پىرسىنەۋە فىربوون). ئەم پىاۋە تەنھا ئەۋەندەى بەسبوو كە لە
جىياتى شۆردنى شوپنە زامارەكەى بە خۆل تەيەممومى بىكرىايەۋە بە
پەروپى بىرىنەكەى بىپىچايەۋە ئىنجا لەجىياتى شۆردنى ژىرپەروكە
دەستى تەرى بەسەر ئەۋ پەروپەدا بەئىنايە، ۋە باقى مەندەى لەشى
بشۆردايە (ئەبو داۋود، ئىبنو ماجە، دارە قوطنى). لىردا سەرنج دەدەين
ئەگەر خاۋەن تەتەكە لەشى پىسبوو ئەۋە خۆى سەرىپشكە دىتوانى لە
پىشدا خۆى بشۆرىۋە لە پاشدا تەيەمموم بىكا يا بە پىچەۋانەۋە، بەلام
ئەگەر بى دەسنوۋىر بوو، نابى لە ئەندامىكەۋە بگۈپىزىتەۋە بۆ ئەندامىكى
تەر ھەتا بە تەۋاۋى دەسنوۋىزى ئەۋە ئەندامە تەۋاۋە دەكا، چونكە بە
دەسنوۋىزدا رىزلىگرتن پىۋىستە. جا ئەگەر شىكستو بىرىن ھەرجۋار پەلى
داگرتىۋە ئەۋە يەك تەيەممومى بەسە، چونكە لە لە كۆلكەۋەتنى شۆردن
رىزلىگرتىنىش لە كۆل دەكەۋى!

ئەۋەندە ھەيە ئەگەر تەتەۋە موشەمماكە لە سەرىپاكى دانەنرا بوون و
ژىرەكەيان پىس بوو ئەۋە دەبى لە پاش خۆشەۋەمبوون نوپزەكە
بگىپىتەۋە، چونكە لە دەسنوۋىزو خۆشۆردندا لابرەنى پىسى مەرجە.
مايەۋە سەر ئەۋە ئەگەر زامەكە پىۋىستى بە تەتەۋە موشەمما نەبوو،
بەلام دىتەرسا كە ئاۋدز بىكا، ئەۋە بەپىي تۋانا ساغەكە دەشۋاۋ لە

سهریه‌تی ته‌یه‌موم بکا به‌لام پیویست به‌دهستی ته‌ره‌ینان به‌سهر شوینی دمرده‌که‌دا ناکا.

۳۲) پیویسته بو‌هه‌موو فهرزی ته‌یه‌موم بکا:

له‌پیشه‌وه‌باسی نیشت و گهل‌شتی تری ته‌یه‌مومان کرد، لی‌رمدا روونی ده‌که‌ینه‌وه‌که‌به‌یه‌ک ته‌یه‌موم یه‌ک فهرز ده‌گری، بو‌ئه‌مه‌یش جوانترین به‌لگه‌فهرمووده‌که‌ی خوی گه‌ورده‌به: {إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ - سورة المائدة - ۶/۵}. هه‌تا‌ئه‌وی که دم‌فهرموی: {فَتَيَمَّمُوا - سورة المائدة - ۶/۵}. به‌پی‌ئه‌م نایه‌ته‌له‌سهره‌تای هاتنی ئیسلامه‌وه‌، ده‌سنو‌یز یا ته‌یه‌موم بو‌هه‌موو نو‌یزی فهرز بوو، هه‌تا‌له‌دواییدا پی‌غه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه‌له‌سهره‌به‌) به‌کرده‌وه‌چه‌سپاندی که ده‌سنو‌یزی بو‌چهند فهرزی ده‌بی، ئه‌وه‌بوو: پی‌غه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه‌له‌سهره‌به‌) له‌رو‌زی فه‌ت‌ح‌ی مه‌که‌که‌دا به‌یه‌ک ده‌سنو‌یز هه‌ره‌پ‌ین‌ج نو‌یزه‌فهرز‌مکانی کرد (فهرمووده‌یه‌کی ساغه‌، ئیبنو‌عو‌مه‌ر گ‌یراویه‌ته‌وه‌) به‌لام ته‌یه‌موم به‌پی‌ی خوازه‌(موقت‌ضا‌ی) نایه‌ته‌که‌مایه‌وه‌که‌یه‌ک ته‌یه‌موم بو‌یه‌ک فهرزه‌. ئیبنو‌عه‌ب‌باس‌یش (ره‌زاه‌خوا‌یان ل‌ی‌به‌) دم‌فهرموی: ر‌ی‌بازی سوننه‌ت وایه‌: که‌یه‌ک نو‌یزی فهرز به‌یه‌ک ته‌یه‌موم بکری. وش‌ی سوننه‌ت له‌فهرمایشتی سه‌حابیدا ده‌برد‌ری به‌سهر ر‌ی‌بازو سوننه‌تی پی‌غه‌مبه‌ردا (مرووده‌خواه‌له‌سهره‌به‌) که‌بر‌یت‌یه‌له‌و به‌رنامه‌یه‌ی که‌حه‌زرت (مرووده‌خواه‌له‌سهره‌به‌) له‌سری به‌رده‌وام بووه‌، که‌واته‌: حه‌زرت به‌کرده‌وه‌خوازه‌ی نایه‌ته‌که‌ی له‌ته‌یه‌موم‌دا چه‌سپاندووه‌!

بەيھەقىش لە ئىبنو عومەرموھ (رەزە نوایان لىبە) دەگىرپتەوھ:
 ھەرموويەتى: با دەسنوئىشى نەشكى مەوۇ دەبى بۇ ھەموو نوئىزىكى
 ھەرز تەيەممومى بكا. ئەوئەندە ھەيە بە يەك تەيەمموم دەتوانى بە
 ئارمەزووى خۇى چەندەى دەوئ نوئىزى سوننەت بكا، چونكە نوئىزى
 سوننەت با زۇرىش بن لە ھوكمى يەك نوئىزدان، بە بەلگەى ئەوھ: ئەگەر
 نوئىزكەرى نىەتى يەك ركات سوننەتى ھىنا بۇى ھەيە سەد ركات بكا
 بەسەر يەكەوھ بەو نىەتە، بە پىچەوانەشەوھ ھەروا، وەكى تىرىش بۇ
 ھەموو سوننەتى تەيەممومى بكرى ئەركىكى زەحمەتە، رەنگە شتى وا
 گەلى جار بىي بەھۇى ئەوھ سوننەتەكە تەرك بكرى، لەبەر ئەوھ شەرع
 لە سوننەتدا كارەكەى سووكەلە كەردوھ، ئەوھتا نوئىزى سوننەت، لەگەل
 تەواناى راوەستاندا بەدانىشتەنەوھ دروستە، بەسورايى ولاخىش دروستە، لە
 سەفەردا لەكاتى رۇيشتندا بەرمو قىبلەيش نەبى ھەر دروستە، بۇ ئەوھى
 مەوداى كەردنى زۇربى و موسولمان لىى دانەبىرى. گرېمان لەشپىس يا بى
 دەسنوئىز ئاومەكەى كە ھەبوو بەشى نەدەكەرد، پىئويستە لەسەرى ئەوھ
 بكار بھىنى و بۇ باقى مەندەكەى تەيەمموم بكا، چونكە چەندەى كارى
 كە لە تەوانادا ھەيە بەھۇى باقى مەندەكەيەوھ كە لە تەوانادا نىە لەكۆل
 ناكەوئ، لە شارعا بەمە دەگوتىرى: تەوانراو بەھۇى نەتەوانراوھە لەكۆل
 ناكەوئ يائاسان بەھۇى گرانەوھ لەكۆل ناكەوئ! ھەروا ئەگەر پىسى
 بەسەر لەشپەوھ ھەبوو، وھ ئەوئەندەى ئاو دەست كەوت كە بەشى
 شۆردنى بىرىكى دەكەرد، لە سەرىەتى ئەو ئەندازەيە بشۆرى. ئەگەر
 دەسنوئىزى نەبوو، يا لەشى پىسبون پىسىيەكىش بە جەستەيەوھ
 ھەبوو، ئەوئەندەيشى ئاو ھەبوو كە بەشى لايەكەيانى دەكەرد، ئەوھ پىسىيە

کہ دھڙوئو تهيه موم دهکا، چونکه لابرډنی پيسيه که پيوسته و
وجهلې تری نيه، به پيچه وانهی دهنويزو خوشوړدنه وه، چونکه
وجهلېان هه يه که تهيه موممه، نه گهر کابرا نه ناوی هستکه وتو نه گل،
نویزی خوی هر دهکا، له بهر ریزي کاته که، به لام له وودوا دهیگر پته وه.

۳۳) باسی پیسی (النجاهه):

پیناسه که ی: پیسی له زماندا به هه موو قیزه ونی دهگوتی، له
شهر عیاشا: هه موو شتی که له حالی سهرپشکیدا بهرهای بهی سنوور
خواردن و خواردنه وهی نا دروست بی، له هه مانکاتدا بگونجی بو
خواردن و خواردنه وه، نادروستیه کهیشی له بهر ریزي نه بی، یا له بهر
نه وه نه بی که قیزه ونه، یا له بهر نه وه نه بی که زیانی هه بی بو لهش یا
بو هوش. جا به هه ری که له هه قیدانه شتی بهر پیناسه ی پیسی ده که ی
یا لېی دمردده چی، به گوته ی: له حالی سهرپشکیدا، شتی که له حالی
سهرپشکیدا حرام بی و له حالی ناچاریدا حلال بی، وهک مردار موه بوو،
به رده که وی، چونکه مردار موه بوو له حالی ناساییدا. پیسه و حرامه،
به لام له حالی ناچاریدا پاکه و بو ناچار حلال! به گوته ی: بهرهای
بهی سنوور روو که ژهراوییه کان بهرناکه ون، چونکه نه وانه پاکن
که میان ره وایه، زیان نارپه وایه، به گوته ی: بگونجی بو خواردن و
خواردنه وه به ردو شتی رمقی سهخت، که پاک بن بهر نه هه پیناسه یه
ناکه ون، چونکه به که لکی خواردن و خواردنه وه نایه ن، به گوته ی:
نادروستیه کهیشی له بهر ریزي نه بی، شتی ریزار وهک ئاده میزاد

دەردەچىۋ بەرى ئاڭەۋى، بەگۈتەي: يا لەبەر ئەۋە نەبى كە قىزمونە
چىم و شتى وا بەرناڭەۋى، چونكە ئادروستى چىم لەبەر ئەۋە نىيە كە
پىسە، بەلام لەبەر ئەۋەدەيە كە قىزمونە، بەگۈتەي: يا لەبەر ئەۋەنەبى
كە زىانى ھەبى بۆ لەش يا بۆ ھۇش خۇل لە پىئاسەكە دەردەچى،
چونكە زىان دەگەپەننى بە لەش و ھۇش.

ھەندىكىش ئاۋا پىئاسەي دەكا: قىزمونىكە رىڭگەي دروستبوۋنى
نويۇز ئاد، مەگەر مەھانە ھەبى، بېرى دەللىن: بىرىتىيە لە ھەموو شتى كە
خاۋەن سىروشتى دروست قىزى لىبكاتەۋەو خۇيى لىبپارىزى، ئەگەر
بەرچىل و بەرگىش بىكەۋى دەيشۇرن.

۳۴) ھۆكىمى ئەۋ پارچەيەي كە لەناۋ لەشى گياندارەۋە جىادەبىتتەۋە:

بىزانن ھەرشىتى لە ئاۋەۋەي گياندار جىابىتتەۋە دوو جۇرى ھەيە:

يەكەمىيان: گەدە ئايگۇرئ ۋەك لىك ۋ ئارەق و شتى وا، ھۆكىمى ئەم
جۇرە ۋەك ھۆكىمى ئەۋ گياندارە ۋايە كە لىيى جىابۇتتەۋە، ئەگەر ئەۋ لە
ھالى لىجىابوۋنەۋەكەدا پاكبوۋ ئەۋىش پاكە ئەگەر ئەۋ لەۋكاتەدا پىس
بوۋ ئەمىش پىسە.

دوۋەمىيان: گەدە ھەرزى دەكاۋ دەيگۇرئ، ۋەك گمىزو پىسايى و
شىاكەۋ پىشقل و خويىن و رشانەۋە، ھەموو ئەمانە ھى ھەرگياندارى بن
پىس، ھى ئەۋانەي گۈشتىيان ئاخورى بە يەگىرتنى راي زانكان، بەگۈي

دمنگ دہلّین: شتی واتہ: قیسہ. ہی ٹہوانہیشی گوشتیان دہخوری بہ قیاس لہسہر ہی ٹہوانہی کہ گوشتیان ناخوری، چونکہ ٹہمیش گؤپاوهو حمل بووہو قیزہون بووہ. بہ فہرموودہکھی ناسراوہ بہ حدیثی عہربہ سارانشینہکہ پیسیٹی گیمر پاسا وددری، ٹہوہوو کہ گمیزی لہناو مزگہوتہکھی پیغہمبہردا کرد، پیغہمبہر فہرمانی کرد کہ (سہتلی ناو بکہن بہسہر جی میزہکھیدا). ہہروا فہرموودہی باسی دوو گؤپہکہ: یہکیکیان لہسہر ٹہو نازار دددری چونکہ لہ حالی ژیانیدا خوی لہ گمیزی خوی نہدہپاراست (موسلیم) بہلام ٹہوہی کہ پیغہمبہر (دروودہ خواہ لہسہربہ) فہرمانی کردوہ بہ خواردنہوہی میزی حوشر، ٹہوہ بو دہرمان بووہ، دہرمانکردنیش بہپیس دروستہ، بہ مہرجی دہرمانیکی پاک نہبی جیگہی بگریٹہوہ، ٹہوہیش کہ خوشہویست (دروودہ خواہ لہسہربہ) فہرموویہتی: خودای گہورہ ہہرگیز خوشہوہووون و شیفای گہلی منی نہبہستوہ بہشتی واوہ کہ خوی حہرامی کردبی لیان. ٹہمہ دہپردری بہسہر مہی و بادہدا، سہرمپای یہگگرتن بہلگہی پیسیٹی پیسای ٹہم فہرموودہی (دروودہ خواہ لہسہربہ): لہبہر میزو پیسای و مہزی و رشانہوہ جلہگمت بشورہ (ٹہحمہد، دارہ قوطنی، بہزار) ہہر لہم فہرموودہیہدا بہلگہی پیسیٹی مہزی و رشانہوہیشی تیادایہ. مہزی ناویکی مہیلہو سبی تہراوی لینجہ، بہبی لہزمت پیگہیشتن، لہ کاتی ہیرشی ٹارہزوودا بہہوی دہسبازی و تہماشاکردن و شتیواوہ پیدادہبی. تہرس و تہپالہیش پیسہ، بہپی ٹہم فہرموودہیہ: ... جا پیغہمبہر (دروودہ خواہ لہسہربہ) ہہر دوو بہردہکھی و مرگرت و تہرسہقولہکھی توورپاوا، فہرمووی: ٹہمہ پیسہ، بہکاری خوپاککردنہوہ نایی. وہدیش پیسہ بہپی فہرموودہکھی عائیشہ

{رەزەلە خۇاھ لېيەن} كە دەفەرمۇي: ۋەدىش لەپاش مىزگىرنەۋە بەيدا دەيى،
 ھۆكەمەكەي ئەۋەيە: چوۋك و گەل و گونى دىشاۋ دەسنىۋىز دەگىرى
 ۋەخۇشۇردنى لەسەر نىيە (ئىيىنۇ لىۋنىزىر).

ۋەدى ئاۋىكى مەيەلەۋ سېي خەستى لىلى لىقنە لە دوامىزو لەكاتى
 ھەلگىرتنى شتى قورسدا بەيدا دەيى، خۇيىنىش پىيسە بەيىنى فەرمائىشتى
 زاتى مەزن: {حَرَمَنْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ - سورة مائىدە - ۳/۵}
 ھەتا كۇتايى ئايەتەكە، بەيىنى ئەم فەروودەيەش: كە دەفەرمۇي: -
 خۇيىنەكە لە خۇت بشۇرەۋ نوۋىزى خۇت بىكە) زاناكان لەسەر پىيىتىي
 تۇماۋ رايان جىياجىايە، ھەيە دەلى: پىيسە، ئەم رايەيان لەۋ گىرپانەۋەيە
 ۋەرگىرتۋە كە فەرمان دەكا بە شۇردنى، كە ئەمە گەت (لەفظ) كەيەتتى
 عائىشەي ھاۋسەرى پىيغەمبەرد دەفەرمۇي: جاران ئەسەرى لەشپىسىم بە
 جەلەكانى پىيغەمبەرەۋە دىشاۋ، كە دەچوۋ بۇ نوۋىز ھىشتا
 جىگەشۇراۋەكە ھەر تەر بوۋ. رىبازى شافىيى ۋ ھاۋرپىيانى فەرموۋە
 (ئەصحابول ھەدىث) ۋ خەلگىكى زۇرى تر، كە ەلى ۋ سەعدى كورى
 ئەبو ۋەققاس ۋ ئىيىنۇ ۋەمەرۋ عائىشە {رەزەلە خۇاھە كەۋرە لە مەۋىيان بە} لە
 ناۋياندايە، رىبازى ئەم زاتانە ئەمەيە: كە تۇماۋ پاكە، دوو گىرپانەۋەيەش
 لە ئەھمەدەۋە رىۋايەت كراۋە، كە ئەمە دروستىرنەكەيانە! داۋودىش
 ھەرۋا دەفەرمۇي: بەلگەيان بە فەرمائىشتى عائىشە ھىناۋەتەۋە كە
 دەفەرمۇي: خۇم بە دەستى خۇم تۇماۋى ۋشكەۋەبوۋم بە جەلەكانى
 پىيغەمبەرەۋە دەۋۋلى ۋ لە پاشا دەمدەكاند، ئىتر لەدۋا ئەۋە بەيى شۇردن
 پىيغەمبەر {مەۋىيە خۇاھ لەسەربە} نوۋىزى پىۋە دەگىردن، لە گىرپانەۋەيەكى تىرىدا
 كە پەسەندى ھەردوۋلايە متفق ەلە): فەرمۇي: بە جلى پىيغەمبەرەۋە

[illegible]

۳۵) شۆردنى يېيىشى:

شۆردنى پىسى پىيۈستە، چۈنكى ۈك لە پىشەۋە رابورد فەرمانى
پىكراۋە. جۇنىتتىكەشى ئاۋايە: ئەگەر پىسىيەكە قەبارەدار بو، بە چاۋ
دەبىنرا، دەبى قەبارە بىنراۋەكەى و تامەكەى و رەنگەكەى و بۇنەكەى
لابىرى، ئەگەر تامەكەى ما، ئەۋە شۇنە پىسبوۋەكە پاك نەبۇتەۋە، بەلام
زىانى نىە مانەۋەى رەنگى يا بۇنى كە لاجوونيان گران بى، ۈك رەنگى
خوۋنى بىنۋىزى و بىنى مەى. بەلام پىسى بىرى و حوكمى، كە
ئەۋمىە بە چاۋ نابىنرى، ۈك شلەمەنىيە پىسەكان، كە تام و بۇن
رەنگيان نىە، پىيۈستە بە شۆردنىكى ئاساى لابتى، دەستى تىبخرى و
گوشارى لىبىرى، بەلام ھەرچى پىسبوۋى بە مىزى منالى نىرىنەى
كەمتر لە دوو سال، كە جگە لە شىر ھىچ خۇراكىكى تىرى نەخواردبى،
ئەۋمە ئاۋى لىدەپىزى كە شۇنى مىزەكە دابگرى و زال بى بەسەرىدا،
ئىتر رەۋانبوۋى ئاۋ بەسەر شۇنەكەىدا پىيۈست نىە، بەلام مىزى

كچۆلە گەرەكە بشۇرى، بەلگەى ئەم جىاوازييه لە نىۋانى كوپو كچدا
 ھەرموودەكەى عائىشەيە: كە پىغەمبەر (مروودە خواھ لەسەربە) كوپىكى ساواى
 مەمكە خۆرەيان ھىنا بۆى، مائالەكە مىزى كرد بە كۆشىدا، ھەزەرت
 (مروودە خواھ لەسەربە) داواى ئاوى كردو ئاۋەكەى كرد بەسەر جىگەى مىزەكەدا
 ئىتر نەيشۆرد.. لە گىرپانەۋەيەكا: لىى پرژاند لە گىرپانەۋەيەكى رتدا:
 پرژاندى بەسەر جىگەكەيدا ئىتر نەيشۆرد. ئەم گىرپانەۋانە ھەموويان
 دروستن، لە گىرپانەۋەيەكى تىرمىزىدا: مىزى كوپ تا نانەخۆرە دەبى ئاوى
 لى دەپرژىنى، مىزى كچ دەشۆرى. ئىمامى على (رەزە خواھ لىبە) دەفەرموئ:
 خۆشەويست (مروودە خواھ لەسەربە) دەفەرموئ: مىزى كچۆلەى بەرمەمكەنە
 دەشۆرى، مىزى كوپىش ھەتا نانەخۆرە دەبى ئاوى لى دەپرژىنىرى.
 (ئەحمەد). بەلام ھەر كاتى منداڵەكە لە جىاتى بژىۋى و خۇراك
 خوار دەمەنى خوارد، ئەۋە بەبى راجىيى پىۋىستە مىزەكەى بشۆرى.
 بۆيەيش سەبارەت بە كوپ كار سووك كراۋە، بۇ كچ نەكراۋە، چونكە دل
 پتر پەيۋەندى بە كوپرەۋە ھەيە ھەتا كچ لەبەر ئەۋ زىادە پەيۋەننىيە كوپ
 زۆرتر دەگرىتە باۋەش، جا وا ھەل دەگرى كە بۇ بارسوۋكى كارەكە
 ئاسان بكرى، بەلام ئەم مەبەستە لە مېنەدا نايەتەدى، بۆيە شۆردن بۇ
 مىزى ئەۋان چەسپاۋە، لەسەر قىياس و پىدانی خۆى (*)

(*) ئەم بەلگەيى كە ھىنراۋەتەۋە بۇ جودايى نىۋان مىزى مندالى نىرومى
 بەلگەيەكى لاۋازو نازانستىيە خۆ ئەگەر ھۆيەكەش نازاندە دىتەۋان بلىن (تەبىدە)
 ئەگىنا خۆ كوپو كچ چۆن يەكە ئەگەر باۋە دايكى ۋە ھىن كوپان لە كچ خۆشترىۋى
 ھى وايش ھەن كچيان لە كوپەكەيان خۆشترىۋى - ھەمەد.

۳۶) بریار (حوکم) ی گیاندارئ له ناوشتی شلدا بهری:

کاتی گیاندارئ کهوتە ناو شتیکی شلهوه، وهک رۆن زهیتو رۆن و چیشت، و متیامرد، ئەوه ئەگەر خوینی رهوانیان هه‌بوو شته‌که‌که‌ پیس ده‌بی، چونکه‌ سه‌بارمت به‌ مشکی تۆپیوی ناو رۆن له‌ چه‌زمرت (مرووده‌ خواه) له‌ سه‌ربه‌ پرسیارکرا، فه‌رمووی: ئەگەر رۆنه‌که‌ توند بوو مشکه‌که‌و ده‌ورو به‌ره‌که‌ی فره‌ده‌ن، به‌لام ئەگەر رۆنه‌که‌ش شل بوو ئەوا بیرپژن، له‌ گیرانه‌وه‌یه‌کا: مشکه‌که‌و ده‌ورو به‌ره‌که‌ی فره‌ده‌ن و رۆنی خۆتان بخۆن. (ئهم فه‌رمووده‌یه‌ بوخاری گیراویه‌ته‌وه‌).

جا فه‌رمانکردن به‌ رزانی، به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر پیسبوونی، ئەم رایه‌یش رێبازی جه‌ماومری زانا‌کانه‌، ده‌سته‌یی رایان جیا‌یه‌، که‌یه‌کی له‌وان زوهری و ئەوزاعین، ده‌فه‌رموون: بریاری شتی شل وینه‌ی بریاری ناوه‌، پیس نابێ هه‌تا ، پیسیه‌که‌ نه‌یگۆری، ئەگەر نه‌گۆرا پاکه‌، ئەمه‌ رێبازی ئیبنو عه‌بباس و ئیبنو مه‌سه‌عوودو بوخاریشه‌.

به‌لام ئەگەر گیانداره‌که‌ خوینی ره‌وانی نه‌بوو، وه‌ک می‌ش و می‌شووله‌و دوو‌پشک و قالۆنچه‌و سیس‌رک و میرووله‌و وینه‌ی ئەمانه‌، ئەوه‌ شله‌مه‌نی به‌ مردنی ئەمانه‌ له‌ ناویدا پیس نابێ، به‌پێی فه‌رمووده‌ی (مرووده‌ خواه له‌ سه‌ربه‌): ئەگەر می‌ش که‌وته‌ ناو حابه‌تیکتانه‌وه‌ ئاو یا شتی شلی تری تیا‌بوو، له‌ پێشا می‌شکه‌ هه‌مووی نوقم بکه‌ن ئینجا ده‌ری بپنن و فره‌ی بدن، چونکه‌ بالێکی ده‌رمانی پێوه‌یه‌ و ئەو باله‌که‌ی تری ده‌رده‌. (بوخاری، ئەبو داوود، ئیبنو خوزیمه‌، ئیبنو حه‌ببان). دیاره‌

فەرمانکردن بە نوقمکردنى مېشەكە، كە گەلئى جار سەردەكېشى بۇ
تۆپىنى بەلگەيە لەسەر ئەو كە پىسى ناك، دەنا پېغەمبەر (مرومىدە خواە
سەربە) فەرمانى نەدمکرد بەنوقمکردن، وەكى تىرىش پاراستنى قاپ و
حاجەت لەم جوړە وردە جانەومرانه ئەستەمە، لەبەر ئەو چاوپوۆشى
لیدەكړئ، بە مەرچئ ئەوئەندە زوړ نەبئ كە شلاو كە بگۆړئ، دەنا پىس
دەبئ.

بزانن پىسىيەك كە بەچا و نەبىنرئ وەك پرىشكى مېز، يا وەك
پىسىيەك گەوا بەپئى مېشەو ئەوئەش وەك مردارئ خوئنى رەوانى
نەبئ چا و پوۆشى لئ دەكړئ، لەسەر فەرمايشتى دامەزرا و بەلای
نەوەويەو، چونكە ئەمە لە خوئنى كېچ دەكا خو پاراستن لئى ستەمە.

۳۷) بریاری پاكی و پىسى گياندار لەكاتى ژيانیدا:

لە بنەرەتدا هەموو گياندارئ پاكە، واتە: ئەصل ئەومىيە كە پاك،
چونكە بۇ قازانجى بەندەكانى خوا دروستكراون، بەبئ پاكىش
سوودمەندى تەوا و پەيدا نابئ، ئەمەيش بەم فەرموودمىيە پاسا و
(تعليل) كراو. پېغەمبەر (مرومىدە خواە سەربە) فەرمووى: پشیلە پىس نىە،
پشیلەيش لە رىزى كارەكەرو نوگەرو ئەوانەيە كە بۇ خزمەت بەسەرتانا
دەخولینەو (پېنج لە خاوەنەكانى كتيبە ناودارەكانى حەديت ئەم
فەرموودمیان گيپراوتەو، وە تىرميذى دەفەرموئ: فەرموودمىيەكى
جوانى دروستە. دروست واتە: ساغ) بەلام سەگو بەراز بۇ پاكى لە
هەموو گياندارئ جيان، چونكە ئەم دوو خودپىس (نجس العین)ن،

سگ به پئی فەرمووده‌کەى پىڤه‌مبەر (مرووده خواه له‌سه‌ربى): (پاکه‌وه‌کەرى حاجه‌تیکتان: که سگ دهمى تیبنى نه‌وه‌یه: که جهوت جار به ئاو بیشۆرن، یه‌که‌مجاریان به خۆلاو بى (نه‌حمەد، موسلیم) که دهمفرموى (پاکه‌وه‌کەر) مەبه‌ست لى یه‌کێکه له‌م سى شته: یا پاکه‌وه‌کەرى نانویژییه (حه‌ده‌ث) یا هی پیسییه، یا ریزلینانه، دیاره که نانویژی و ریزلینان بو حاجت نابى، مایه‌وه سه‌پیسى، وه‌کى تریش به‌م فەرمووده‌یه چه‌سپا که نازدارترین به‌شى له‌شى سگ که دهمیه‌تى، له‌بەر هاسکه هاسکردنى زۆر پیسه، ده‌ی باقى مهنده‌ی له‌شى ده‌بى زیاتر پیسبى!.

به‌رازیش بویه پیسه چونکه حالى له حالى سگ خراپتره. گهرچى ماومردى (مراه خواه لیه): ئەم نایه‌ته ه‌کا به به‌لگه له‌سه‌ر پیسیتى به‌راز: {أَوْ لَحْمَ خَنْزِيرٍ فَإِنَّهُ} . وشەى (رجس) له نایه‌ته‌که‌دا به واتا (نجس)ه، له شیوه‌ی نه‌وه‌یه له کوردیدا به‌پیس بلێی چه‌په‌ل.

۳۸) بریاری پاکى و پیسى مرداره‌وه‌بوو:

هه‌موو مردوو په‌ك (ته‌نها مردووى ئاده‌مى و ماسى و كوله‌ی لیدمرچى) پیسه، له‌بەر فەرمايشتى زاتى مه‌زن: {حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ - سورة المائدة - ۳/۵} واته: هه‌موو مرداره‌وه‌ بووى له ئیوه قه‌دمغه‌کراوه. شتیکیش نه له زاتى خۆیدا ریزداربى و نه‌خواردنیشى زیانى هه‌بى، له‌گه‌ل نه‌ومیشا حه‌رام بکړى، دیاره که نه‌و قه‌دمغه‌ کردنه‌ی له‌بەر پیسییه‌تى، چونکه حه‌رامکردنى شت له‌به‌ریه‌کى له‌م

هۆيانهيه: يا لهبەر رِيزيهتى، يا لهبەر زيانيهتى، يا لهبەر بيسيهتى،
مرداره و مېوويش رِيزى نيه، خواردنیشى زيانى نيه، چونكه له ناچاریدا
دمخورى، ماوهى سەر ئهوه كه لهبەر بيسى حهرام كراوه.

مرداریش له شهرعا بریتیه لهو گیاندارهى كه جهقوى لهسهر بى و
به بى سهر برپىكى شهرعى گیانى دهرچووبى! گشت سهر برپاوى جگه
لهسهر برپاوى خۆمان و خاوهن نامهكان بهر ئهم پیناسهيه دهكهوى، ههروا
ئهو گیاندارهیش كه گوشتى ناخورى باسهریش بپرى بهر ئهمه دهكهوى و
حهرامه و مرداره.

بهلام لهبەر ئهم فهرموودهیه ماسى مردوو بهرناكهوى: دمه رموى
(مرووده خوا لهسهر بى): ناوى دهریا ههم ياكه و ههم پاكه و مكه ریشه وه
مرداره و مېوويشى ههلاوه، گیانلهبهرى ناوى كاتى دهرى ههتا نهگهنى
خواردنى دروسته (ههر پینجیان گیراویانه تهوه). گوللهیش لهبەر ئهم
فهرموودهیه بهر ناكهوى (دوو مردارمان بو ههلاک كراوه: كه ماسى و
گوللهن) (به رستهیهكى بیهیز ئیبنو ماجه گیراویه تهوه: بهیهه قیش
(رههه خوا لهسهر بى) گیراویه تهوه و فهرموویهتى: ئهم فهرموودهیه
فهرموودهیهكى دروسته واته ساغه) ئاده میزدیش لهبەر ئهم ئایه ته
به پیناسهى بيسى ناكهوى و به پاك داده نرى: {وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ
- سورة الإسراء - ۷۰/۱۸} واته: ئیمه به رحمهتى خۆمان ریزو
قه دهرىكى زۆرمان به نهوهى ئادهم بهخشیوه). مهسهلهى ریزلینانیش
ئهو دهخوازى كه مرؤف، چ موسوئمان بى و چ ناموسوئمان بى، برپارى
بیسى نه درى. مهبهست له {إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ} بيسى بیروباومرى
ئهوانه، نهوهك هی جهستهیان، چونكه نهگهر لهشیان چهپهل بوايه

لەسرمان فەرز دەبوو كە ھەر كۆيەكمان لىيان بىكەوئ بېشۆين.. وەكى
 تىرىش ئەگەر مەزۇق بە مردن پېس بېئ، دەبئ فەرمان نەكرابە بە
 شۆردنى، وەك شتە خۇدپېسەكان (نەجس العین)مەكانى تر، بەلام ئەگەر
 كەسئ لەم قەسەيە رەخنە بگىرئ و بئئ/ ئەگەر ئەم قەسە وابئ، دەبئ
 فەرمانىش نەكرابئ بە شۆردنى، وەك شتە خۇدپاكانى تر، دەئىت:
 مەرج نىە كە ھەموو شتىكى پاك نەشۆرئ، چونكە ئاشكرابە گەئ جار
 پاكىش وەك نانویژ (موحدىت) دەشۆرئ، بەلام قەت نەبوو شتى
 خۇدپېس بىشۆرئ. دەستوورىكى شەرى ھەيە دەفەرموئ: سەربېرىنى
 دايك بىرىتىى سەربېرىنى بەچكەى ناوسكى دەكەوئ، لەبەر ئەمە
 بەچكەى ناوسكى گىانلەبەرى سەر بېروا بەر مردارەدەبوو ناكەوئ.
 (تەماشای زنجیرە سىئ ئەم كىتبە بکە كە لە پېشەو رابورد، لەژىر
 سەردېرى: حوكمى ئاوى بەرماوہ) (ومرگېر).

۳۹) پاكردنەوہى گلاوىى سەگ و بەراز:

كاتئ دەفرئ بەدەم تىنانى سەگ و بەراز گلاو دەبئ، دەبئ ھەوت
 جار بىشۆرئ، جارېكىيان بە خۇلاوبئ، ھى سەگ بەپئئ ئەم
 فەرموودەيە: كاتئ سەگ دەمى نايە ناو دەفرىكتانەوہ، شلەكەى ناوى
 بېرىژن، ئىنجا ھەوت جار بە ئاو بېشۆرن، يەكەمىيان بە خۇلاوبئ..
 (موسليم) لە گېرانەوہيەكى ترمىذىدا: يەكەمجارىيان ياخود جارئ لەو
 جارانە بە خۇلاو بېشۆرن. جا ھەر كاتئ ئاوا ساخبۆوہ كە شۆردن
 پېويستە بەھوى لىكەكەيەوہ، كە نازدارترىن دەردراويەتى، ديارە ئەوانى
 ترى وەك مىزى و گوويى و ئارمقى و وېنەى ترى ئەمانەى زياتر شايانى

پىيىن. لەم فەرموودمىيەدا بەلگە ھەيە لەسەر پىيى نەو خۇراگەى كە سەگ دەمى تىدەنى، چونكە فەرمان دەگا بە رشتنى، ئەگەر پاك بوايە فەرمانى نەدەگرد بە رشتنى، چونكە رشتنى شتى پاك بە فېرۇدانى مائە، شتى وايش لە ئىمە قەدەغەيە، ديارە پىيسە بۆيە خۆشەويست (مەودە خواە لەسەربە) فەرمان دەگا بەرشتنى.

پىيىى بەرازىش بە پىئودان (قىياس) لەسەر سەگ، لەبەر ئەوھىش كە ئەویش دەق وەك سەگ خود پىيسە، بەلگەو يسترە، چونكە بە ھىچ حالى راکرتنى دروست نىە، لەبەر ئەوھىش كە چەبەل و قىزاوييە. گوتراويشە: كە بەراز يەك جار دەشۇردى. وەك پىيساييەگانى تر، گوايە: گلاوى دەرگردنى گلاوبووى سەگ بۆيە واگران كراو ھەتا ەرمبەگان بەتەكىنەو ە راکرتنى سەگ كە لە مېژەو ە خوويان پىيەو ە گرتوو ە سا بەشكوو ئىتر وەك جارەن نەبى بەھاو خۇراكيان!.

نەوھوى (مەمەتە خواە لىبە) لە شەرحى موھەزەبەدا دەفەرموى: راي دامەزراو، سەبارەت بە بەلگە، ئەوھىە كە يەك شۇردن بەسە، بەبى خۇلاو، زۇربەى ئەو زانايانەى كە برپارى پىيىى بەرازيان داو ە ئەمە برپارى كۇتايانە. چونكە نەبوونى پىويست بنەرەتە ەتا شەرع برپارى پىويستبوونى دەدا، نەخوازەلا لەشتى وەك ئەم مەسەلەيەدا كە لەسەر بنيادى تەعەبوودى دامەزراو ە.

لە لايەكى تەريشەو ە لى ورد بۇ گلاو دەرگردن دەبى، چونكە بۇ تەيەممومىش دەستدەدا، كەواتە بەپىوھدان (قىياس) لەسەر ئەو.

٤٠) پاککردنه‌وهی مهی به‌وه ده‌بی که‌بی به‌سرکه:

پاککردنه‌وهی شت وهک له پی‌شه‌وه رابورد یا به‌شۆردن یا به‌خۆشه‌کردن یا به‌خۆل دم‌بی، جاری وایش دم‌بی به‌هۆی گۆرانی خودی شته‌که‌وه دم‌بی، که له حاله‌تی‌که‌وه بگۆرێ بۆ حاله‌تی‌کی تر، وهک ئه‌وه مهی بیی به‌سرکه. جا ههر کاتێ مهی له خۆیه‌وه به‌بی ده‌سکاری که‌سی بیی به‌سرکه پاک ده‌بیته‌وه، چونکه بیسی و حه‌رام‌بوونی مهی له‌به‌ر ئه‌ومیه که هۆی سه‌رخۆش‌بوونه، دهی ههر کاتێ که ئه‌و هۆیه نه‌ما ئه‌وانیش نامینن، کاتێ مهی بوو به‌سرکه نیتر هۆی سه‌رخۆشی نامینن. نه‌وه‌وهی له شه‌رحی سه‌حیحی موسلیمدا ده‌فه‌رموێ: شه‌رع‌زانان یه‌کیان گرتووه له‌سه‌ر ئه‌وه: ههر کاتێ مهی له خۆیه‌وه به‌بی ده‌سکاری که‌سی بوو به‌سرکه پاک ده‌بیته‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌هۆی ئه‌وه‌وه بوو به‌سرکه که‌شتی‌کی وهک بیازو هه‌ویر ترش و شتی وای تی که‌وت ئه‌وه پاک نابیته‌وه. به‌لگه‌یشی ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌یه: په‌رسیار له پی‌غه‌مبه‌ر (مه‌رووه‌ خوا له‌سه‌ر) کرا: ئایا دروسته که مهی بکری به‌سرکه؟ فه‌رمووی نه‌ه (موسلیم). ئه‌وه‌تا: (مه‌رووه‌ خوا له‌سه‌ر) نه‌ی کردووه له ده‌سکاری مهی بۆ ئه‌وهی بیی به‌سرکه، شت تی‌خستنی‌شی دم‌بی به‌ ده‌سکاری، به‌پیی ئه‌م فه‌رمووده‌یهی تریش به‌لگه‌سازی کراوه له‌سه‌ر حه‌رام‌بوونی به‌سرکه‌کردنی مهی: کاتێ طه‌لحه ئیسلام بوو (مه‌راه‌ خوا له‌بی) هه‌نێ مه‌یی له‌لا بوو، هی چه‌ن هه‌تیوێ بوو، گو‌تی: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا! دروسته ئه‌م مه‌یه بکه‌م به‌سرکه؟ فه‌رمووی: نه‌ه. ئه‌وه‌تا ری‌گه‌ی نه‌داوه که

دەسكارى بكاو بىكا بە سرکه. جياوازی لە نیوانى ئەم دوو حالەتەدا ئەومىيە: ئەوھى دەكەوێتە ناو مەيەكە وە بەمەيەكە پيس دەبى، لەوھ دوا مەيەكە كەبوو بەسرکه پاك دەبێتەوھ بەلام بەھۆى ئەو شتەوھ كە ئەم ئەوى پيسكردووھو ئەو ئەمى كردووھ بە سرکه پيس دەبێتەوھ. ئەم بربارە كاتى وايە كە ئەو شتە لەناو مەيەكەدا بمىنى ھەتا دەبى بەسرکه، بەلام ئەگەر لە پيش بوونيا بەسرکه، ئەگەر بەيەك چركەيش بووھ دەربھێنرى پاك دەبێتەوھ، چونكە كە بوو بەسرکه شتى پيسى تيانەماوھ ھەتا پيسىبكا!.

٤١) چاوپۆشكردن لە ھەندى پيسى:

لە شەرى پيرۆزدا چاوپۆشى لەم جۆرە پيسيانە دەكرى:

١) لە قورى ريگەى پيس، با سوريىش بزانى كە ئەو قور و چلپاوە پيسە، چونكە خۇپاراستن لە شتى وا زەحمەتە.

٢) لە شتى كە جاوى ساغ نەيبىنى وەك پرزى ميزو مەى و شتى كە بنووسى بە قاچ و شتى واى ميش و ميروولەو سىساركەوھ.

٣) خوينى كىچ با زۆرىش بى، ھەروا ريقنەى بانئەديش لە ناو مزگەوتدا.

٤) ئەوھى بەپى باوى ناوكۆمەل بەكەم دابنرى لە كۆلك و مووى پيس، بە مەرچى ھى سەگو بەراز نەبى، ھەروا چا و پۆشى دەكرى لە مووى ولاخى سورايىش با ئەندازەكەيشى زۆرى.

(۵) له دووکه ئی شتی پیس و لهو ته پوتۆزه ی که باده یبا.

(۶) له گیاندار ئی که بهریان (مهنفهذ) مکه ی پیس بووبی. کاتی بکه ویته ناو ئاوه وه، له بهر زهحه مه تبوون.

(۷) لهو که مه خوینیه ی به سه ر گوشت و ئیسقانی گیاندار ی سه ر بر او وه ماوه ته وه.

(۸) نه گهر گیانله به ریکی پاك، وهك پشيله و نه مانه ده می پیس بوو، له پاشدا ماومیه کی وا له پیش چاو ون بوو، که ده ستداو (مومکین) بی دم بکا به ئاو یکی زۆردا، نه و جا هاته وه و ده می نایه ناو خواردنه و میه کی پاکه وه پیسی ناکا.

(۹) به تی ته ناف که جلی پیسی له سه ر هه ئبخری، هه ر کاتی خۆر یا هه وا وشکی بکاته وه، له لای هه نه فییه کان دروسته جلی پاکی له سه ر هه ئبخری.

(۱۰) نه گهر شتی له که سی که وت، نه یدمه زانی که چییه، ئایا ئاو بوو یامیز بوو؟ پیویست نیه له سه ری که له چییه تییه که ی پرسیار بکا، چونکه ده گیر نه وه: جاری عومه رو هاوړپیه کی له شوینیکه وه دهرۆن، له پلوو سکیکه وه شتی دهرژی به سه ر عومه ردا، هاوړپیه کی ده ئی: نه ی خاوه ن پلوو سکا ئاوه که ت پاك بوو یا پیس؟ یه که سه ر عومه ر ده فه رموی: نه ی خاوه ن پلوو سکا باسی نه وه مان بۆ مه که، ئیتر رویشته و له شته که ی نه کو ئیه وه.

(۱۱) له زیچکاو ی زیپکه و جوانه زاو بالووکه و نه مانه، به مه رجی نه بووبی به جه ره تاو، ده نا پیسه، نه گینا چاو پۆشی لیده کری.

(۱۲) نازەلی کاویژکەر، که نهومیه له سه‌رمتاوه خواردنه‌که‌ی به‌نخورد ده‌کاو، له‌ورگیدا عه‌مااری ده‌کاو، له‌پاشدا له‌کاتی پشوو‌دا پاروو پاروویه‌قی ده‌کاته‌ومو به وردی ده‌یجۆپته‌وه جا ئهم نازەله ئه‌گەر له‌کاتی کاویژکردندا له جابه‌تی شتی خواردوه پیس نابێ.

(۴۲) بێنۆیزی و زه‌یستانی و هه‌میشه بێنۆیزی:

بێنۆیزی (حه‌یز) له شه‌رعدا به‌و خۆپنه‌هێن که به‌بێ نه‌خۆشی و مندالبوون، له‌پاش ره‌سیده‌بوونی ئافه‌رم، له‌ لای سه‌رووی ماندا‌لدانه‌وه له‌ ره‌گنکه‌وه دهرده‌چێ، به‌پێی خوازه (مۆقه‌زا)ی سه‌روستی ساخ. خۆینی هه‌میشه بێنۆیزی به‌رناگه‌وێ، چونکه ئه‌و ماکه‌که‌ی نه‌خۆشین و تێکچوونی سه‌روشته. له‌ عه‌ره‌بیدا هه‌یز نی‌فاسی‌شی پێده‌گوتری، چونکه پێغه‌مبه‌ر {مرووه‌ خوا له‌ سه‌ربه‌}: به‌ عایشه‌ی فه‌رموو: (نفست؟) واته: ئه‌وه تۆشی نی‌فاس بووی و که‌وتیته سه‌رخوینی بێنۆیزی؟ وه‌کوو زانراویشه عایشه منالی نه‌بووه. سه‌ر به‌لگه‌ی بێنۆیزی ئهم ئایه‌ته‌یه: {وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ - سُوْرَةُ الْبَقَرَةِ - ۲/۲۲۲}. واته: ئه‌ی موحه‌مه‌د! ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا! موسو‌لمانان له‌ باره‌ی حوکه‌م و بڕیاری بێنۆیزی‌یه‌وه په‌رسیارت لێده‌گه‌ن. هه‌روا ئهم فه‌رمووده‌یه‌ی سه‌حیحه‌ینیشه: ئهم بێنۆیزی‌یه‌ شتیکه‌ خودا نووسیویه‌تی له‌ سه‌ر کچانی ئاده‌م و سووچی تۆی تیا‌دا نیه‌.

(رهنگی): رهنگی خوینی بینوئیزی ئەمه نیشانه‌کانیه‌تی:

(١) تۆخیکی گه‌شن به‌پێی ئەم فەرمووده‌یه: فاطمی کچی حوبه‌یش
{ره‌زاه‌ خوا‌ه‌ لێبه‌} فەرمووی: ئە‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا! من له‌وه‌خت و ناوه‌خاتا
ده‌که‌ومه‌ سه‌ر خوێن چارم چیه‌؟ فەرمووی {فرموده‌ خوا‌ه‌ له‌سه‌ریه‌}: ئە‌گه‌ر
خوینی بینوئیزی بێ دیاره‌، چونکه‌ خوینیکی ره‌شی گه‌شی خه‌ستی
بۆگه‌نه‌و ژنان خوێان باشی ده‌ناسن. ئە‌م فەرمووده‌یه‌ ئە‌بو داوود و
نه‌سائی و ئیبنو حه‌ببان و داره‌ قوطنی گێراویانه‌ته‌وه‌، داره‌ قوطنی
فەرموویه‌تی پیاوانی که‌ ئە‌م فەرمووده‌یه‌یان گێراوه‌ته‌وه‌ هه‌موویان بر‌وا
بێکراون.

(٢) سووریکه‌ ئال، چونکه‌ ره‌نگی به‌راستی (حه‌قیق)ی خوین
سووبیه‌.

(٣) زمرداو ئاویکی زمردی لێهه‌.

(٤) لێلاو، ئاویکی لیلی بۆره‌. به‌لام لێنجاه‌ سپیه‌که‌ دانانری به‌بی
نوئیزی. به‌پێی فەرمووده‌که‌ی مه‌رجانه‌ی کاره‌که‌ری ئازادکراوی عایشه‌
{ره‌زاه‌ خوا‌ه‌ لێبه‌} فەرمووی: ئافه‌رتان قه‌عه‌ده‌یان نارد بۆ لای ئاعیشه‌،
زمردای پاش خوینی بینوئیزی به‌ گوته‌لۆکه‌وه‌، له‌ناو قه‌عه‌که‌دا بوو،
گوتیان: ئایا ئە‌م زمرداوه‌یش داده‌نری به‌ خوینی بینوئیزی یان نا؟
عایشه‌یش وه‌لامی بۆیان نادرو فەرمووی: په‌له‌مه‌که‌ن له‌کردنی نوئیزو
گرتنی رۆژوو کردنی شتی تر که‌ له‌ سه‌رپاکی ده‌کرین، تا لێنجاه‌
سپیه‌که‌ی هه‌رموه‌ داووه‌ ده‌بینن، که‌ وه‌ک گه‌چاو وایه‌ (مالیک).

رۆژەكانى بېنويژى:-

لاى خوارووى ماوهى هاتنى خويىنى بېنويژى شەوو رۆژىكە، بەپىي
ياساى لىگەرەن، كە لە شەرعا ناو دارە بە ئىستىقراء، كە برىتيە لەپەي
هەلگرتنى يەكە يەكەى ژنان سەبارت بە چۆنىتىي بېنويژىيان،
دەگىرەنەو كە ئىمامى ئەعلى ئەمەى فەرموو، دەقى قسەى شافەيش لە
زۆربەى كىتبەكانىدا هەمان رايە، ودەى زۆربەى رۆژانى بېنويژى شەش
رۆژ يا حەوت رۆژ، چونكە پېغەمبەر (ەروودە خواە لەسەرە) بە حەمەى كچى
جەحشى فەرموو: شەش رۆژ يا حەوت رۆژ خۆت دابىئى بەبى نوپژ، وە
باش ورد بەرمەو لە حالى ژنى بېنويژ (لە كەسوكارى خۆت و لە
هاوتەمەنى خۆت) سابەشكوو پەى بەرىت بە ماوهى بېنويژى
راستەقىنەى خۆت، بە قىياس لەسەر ھى ئەوان، دەق وەك ئەو ماوهى
كەوا لە زانستى خودادا، يادو ناوى ھەتا ھەتايە بەرزو پاىەدابى، ئىنجا
خۆت پاك پاك بشۆرەو بىست و سى شەو بە رۆژەكانىەو، يا بىست و
جوارشەو بە رۆژەكانىەو، نوپژى خۆت بكەو رۆژووى خۆت بگرە، ئىتر
ئەمەت بەسە، وە ھەموو مانگى بەم جەشەنە بكە، تا كۆتايى
فەرموودەكە، كە ئەبو داوود تىرمىذى گىراويا نەتەو، مەبەست لەم
فەرموودەى روونكرەنەو ھى ھوكمى بېنويژى زۆربەى ژنانە، چونكە
ئەستەمە كە ھەموو وەك يەك بن، ودەى ژوورووى بېنويژى پازدەشەو
پازدە رۆژ، بەپىي لىگەرەن، واتە: ئىستىقراء. ھەروا لە عايشەو
ئەمەيان گىراودەتەو. شافىعى فەرموويەتى: ژن گەلىكى زۆرم دىو، لە
حالى ئەوانەو بۆم ساخبۆتەو كە پازدە رۆژ دەكەونە سەر بېنويژى.

٤٣) زه‌یستانی (النفاس):

زه‌یستانی بهو خوینه ده‌گوترئ که له‌پاش منداڵبوون له دامه‌نی ژن دهرده‌چئ، ئهو منداڵه‌بوونه‌ی که دهبئ به‌هۆی ته‌واوبوونی عیدده‌ی سکېر نه‌وه‌ک گشت جوړه منداڵ بوونئ، ئیتر منداڵکه به‌ مردوویی له‌دایک ببئ، یا به‌ زیندوویی، بۆیه له‌ عهره‌بیدا پئی ده‌گوترئ نیفاس، چونکه له‌ پاش په‌یدابوونی (نفس = رۆح = گیان) دوه په‌یدا دهبئ.

رۆژه‌کانی:-

لای که‌می ماوه‌ی هاتنی خوینی زه‌یستانی یه‌ک چاو‌تروو‌گاندنه، لای ژوورووی شه‌ست رۆژه، به‌پئی لی‌گه‌ران (ئیس‌تیقراء) ئه‌ه‌وزاعی فهرموویه‌تی: ژن هه‌یه له‌ ولاتی ئیمه دوو مانگی ره‌به‌ق زه‌یستانه. ره‌به‌یه‌ی مامۆستای مالیکیش فهرموویه‌تی: زۆر که‌سم دیوه ده‌لین: لای ژوورووی زه‌یستانی ژن شه‌ست رۆژه. لای زوربه‌که‌یشی چل رۆژه، چونکه ده‌گێر نه‌وه عائیشه (ره‌زاه‌خواه‌لینب) فهرموویه‌تی: له‌سه‌ر دهمی پێغه‌مبه‌ردا (مروومی س‌اوه‌خواه‌له‌سه‌رب) ژنی زه‌یستان چل رۆژ لی ده‌که‌وتو له‌و ماوه‌یه‌دا وازی له‌ نوێژو رۆژووو شتی وا ده‌هینا (ئه‌بو داوودو تیرمیزی. تیرمیزی به‌ دروستی داناوه). برئ له‌ زانایانیش ئهم فهرمووده‌یه‌ی ک‌رووه به‌ به‌لگه‌ی قسه‌ی خۆی و فهرموویه‌تی: لای ژوورووی زه‌یستانی چل رۆژه، به‌لام ری‌باز (واته: رای فه‌تواپێ‌دراو) قسه‌ی یه‌که‌مه، له‌به‌ر لی‌گه‌پان، چونکه فهرمووده‌که ئه‌وه ناگه‌یه‌نئ: که‌ لای ژوورووی زه‌یستانی چل رۆژو له‌ هه‌مان کاتا به‌لگه‌ی نه‌بوونی زیاتری و نه‌فی زیاده‌ی تیا نیه،

کهواته دهپرږئ به سهر کاتی زوربه ییدا ههتا ههرمووده کهو لیگه پان
یهک بگرنو نه بن به به لگهی دژی یه کتر.

لای خوارووی پاکی:

لای خوارووی کاتی پاکی له نیوانی دوو بېنویژیدا پانزه روژه،
به لگهی ئەمەیش ئیستیقرايه، که ئەم زاراه له کوردیدا پئی دهگوترئ:
لیگه پان. چونکه کاتی که سهلا، لای خوارووی بېنویژی پازده روژه،
پېویسته که لای خوارووی پاکیش پازده روژی، چونکه زوربهی کات
مانگ له بېنویژی و له پاکی خالی ناب، لای ژوورووی پاکی ئەندازهی بو
دیاری نهکراوه، چونکه ژن ههیه قهت ناکه ویتته سهر بېنویژی. به لام
ماوهی پاکی له نیوانی بېنویژی و زهستانیدا، رهنگه له پازده روژ
که متری، کاتی واته: یه که بلین: ژنی ئاوس دهکه ویتته بېنویژی هه که
ئەمەش ئەمەیش ساختین هه رمايشته له مەسه له ییدا، کهواته هه
ژنیکى دووگایان، له پيش ژانی مندالبووندا، ماوهی شهوو روژی خوینی
لیرهوان بوو، ئەوه به چهزدار دادهنرئ.

(۴۴) هه میسه بېنویژی (الاستحاضه)

هه میسه بېنویژی بهو خوینه دهگوترئ، که له ناو شهرم (هه رج) ی
ئافرمته وه، له غهیری روژهکانی بېنویژی و زهستانیدا، دمرده چی،
کهواته: هه رکاتی ژن زیاتر له روژانی لای ژوورووی بېنویژی و لای
ژوورووی زهستانی خوینی لیرهوان بوو پئی دهگوترئ: ژنی هه میسه
بېنویژ (مستحاضه).

هه میسه بینوئیز ئەم وەزەنە ی هه یه :-

یه گهه: نه و جاری جیا که رهوه (موبته دینه ی مومه ییزه) که نه و
ژنه یه بۆ یه کهه جار خوین دمبینی و رنگی جوړه گانی به باشی له یه که
جیا دمکاته وه، بۆ نموونه دمبینی ماوه ی چهن روژی خوینه که ی زوړ
گهش و ئاله، ماوه ی چهن روژیکش زوړ کاله، نه وه هه موو خوینه ئال و
گهشه که بینوئیزییه و خوینه کاله که یه هه میسه بینوئیزییه، به لام به م
دوومه رجه: به مهرجی خوینه ئاله که له ماوه ی لای ژوو رووی بینوئیزی
پتر نه بی و له ماوه ی لای خواری ویشی که متر نه بی.

دووه م: نه و جاری جیا نه کهر (موبته دینه ی غهیره مومه ییزه) که نه و
ژنه یه رنگی خوینه که ی له سه ر یاسای پيشو و بۆ جیا نا کریتته وه، نه وه له
هه موو مانگی که دا شه و روژیک ی بۆ داده نری به بینوئیزی و باقی مه نده ی
روژه گانی به هه میسه بینوئیزی، واته: هه موو مانگی بیست و نو روژی به
پاک ی بۆ داده نری.

سییه م: فیرمکاری جیا که ره وه (موعتاده ی مومه ییزه) یا خو و داری
فه رمقخر، نه و ژنه یه که له مه و پیش بینوئیزی و پاک ی به ریکوپیکی له
هه موو مانگی که دا هه بو، به لام نیست گۆراوه و وه جار ان نه ماوه، نه مه
حوکم به فه رق خسته نه که ی نیستای ده کا، نه که به عاده تی پیشووی
بینوئیزییه که ی.

چواره م: فیرکاری جیا وه نه کهر (موعتاده ی غیره مومه ییزه) نه مه
جوړی زوړه، به لام نه م جوړه یان که خوینه که له سه ر یه که نیشان
دمبینی و ناتوانی خوینی بینوئیزی له خوینی هه میسه بینوئیزی جیا وه بکا

ئەمە لەسەر عادەتە پېشوو ھەي خۇي دەرۋا، بەمەر جى ئەندازەم كاتى
بېنويىرى جارانى خۇي بزانى، ۋەك ئەۋە جاران لە سەرەتاي مانگەۋە
پېنچ رۇز بېنويىرى بوو، ئەۋە ئىستائىش ھەروا دەكا، بەپىي ئەم
فەرمودەيە كە ئوممو سەلەمە دەيگىر پىتەۋە: دىفەر مۇي: لەسەر دەمى
ھەزەرتدا (دروۋە خۋا لەسەرىن) ژنى ھەبوو كە دەكەۋتە بېنويىرىيەۋە ئىتر
ھەرىپاك نەدەبۇۋە، مەنىش لە پىغەمبەرم پىرسىار كىرد بۇي، فەر مۇي (دروۋە
خۋا لەسەرىن) با ئەۋ ژنە باش سەرنجى ژمارەي ئەۋ شەۋو رۇزانەبدا كە
جاران ھەموو مانگى تپايدا دەكەۋتە بېنويىرىيەۋە، بەر لەۋەي كە توۋشى
ئەم حالە بېي، جا لەپاش توشبوۋنى ئەم حالەيش ھەموو مانگى بە
ئەندازەي دەستوورى پېشووۋى بە ژمارەي رۇزانى جارانى ۋاز لە نوپىز
بېنى. (مالىك، نەسائى، ئەبو داۋود، بەيھەقى، تېرمىذى بە جوانى
دانائە). عادەت بە يەكجار ئىسپات دەي.

تېببىيى: لېرەدا ھەست بە ھەلەي ئەنجامى پەلەپەل دەكرى،
بەپىي موغنى ۋە شەرىعتى ئىسلام سىيەم ۋە چوارەم راست كىردەۋە،
لەبەر ئەۋەيە كە تەر جەمەكە لەگەل ئەصلەكە جىاۋازى ھەيە، لە
زۇرشوۋىنى ترشتى ۋە ھەيە، رەنگىي خويىنەرى ئازىز ۋە بزانى كەمن لە
مەسەلەكە حالى نەبوۋم بۇيە بە ھەلە تەر جەمەم كىردەۋە، بەلام مەن
ئەم دوو دەقە دەخەمەبەرچاۋ تا بزانى ھەق لە گەل كىيە، دەقى
پەراۋەكەي بەردەستەمان ئاۋايە:

پالپا: معتادة مميزة بأن سبق لها حيض و طهر و هي تعلمها قدرا
و وقتا فترد إليها قدرا و وقتا و تثبت العادة بمرّة.

رابعاً: معتادة غير مميزة بأن رآته بصفة واحدة فلم تميز بين دم الحيض ودم الاستحاضة فهذه ترد لعادتها لما روت أم سلمة. باشه نه مه نه گهر وایی فهرقی سییه م چواره م چیبوو؟ به لام راستییه که ی نه مه یه که له شهر یعتی نیسلام و موغنی دایه، له مغنی المحتاجدا دمفه رموی: او كانت معتادة غير مميزة بأن سبق لها حيض، وظهر وهی تعلمها قدرا ووقتاً فتزد إليهما قدرا ووقتاً كخمسة أيام من كل شهر، تا نه وئ که دمفه رموی: و یحکم للمعتادة الميزة بالتميز لا العادة في الاصح. موغنی فهرمو وده که یش وهک ئیره دهکا به به لگه ی حالته ی فیرکاری جیا و نه که ر. مه به ست له م روونکردنه ویه دیفاعه، نهک خوانه خواسته هیرشو بهرلاماردان.

وه رگیر

۱۹۹۵/۷/۱۲

نوری فارس حه مه خان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

٤٥) لای خوارووی سالی بینوئیزی:

لای خوارووی سالی بینوئیزی ژن نو سالة، به لگه ی نهومیش لیگه پان و لیکۆلینه وهیه، چونکه ههرشتی له شهرعو زماندا سنووری بۆ دیاری نه کرابی، ده بی بگه پئی بۆی بزانی له بنه پرتدا چۆنه، شافیعی (رمزه خواه لیبه) له م باره وه لیکۆلینه وه ی کردوه زانیاری پهیدا کردوه وه دمفه رموی: ئه و ژنانه ی که زۆر زوو ده که ونه بینوئیزیه وه ژنانی تیهامهن، بیستوومه که به نو سال سهر و عوزر ده شورن و ره سیده ده بن. سه باره ت به م بابه ته فهرمووده یه گیش هه یه به یه هقی له عانی شه وه گیراویه ته وه.

کاتی بینوئیزی لای ژوورووی بۆ نیه، چونکه ژنی وا هه یه هه تا مردن بینوئیزی نابینی.

٤٦) ماوه ی مانه وه ی کۆریه له سکی دایکیا:

لای خوارووی ماوه ی مانه وه ی منداڵ له ناوسکی دایکیدا شه ش مانگو دوو چاو ترووکانه، ترووکه یی بۆ کاتی پیکه وه دروستبوونی ژن و میردو ترووکه یی بۆ کاتی له دایکبوونی، چونکه جارێ له سه رده می جینیشینی عوسماندا (رمزه خواه لیبه) ژنیکیان هینا بۆلای، هه تا داری هه ددی لیبدا، ئه ویش له باره ی به رده بارانکردنیه وه راویژی به هاوړپیان

کرد، ئیبنو عهیباس {رهزام خواهان لیبه} فهرمووی: خوادى گهوره دمفهرموئ: {وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا - سورة الاحقاف - ١٥/٤٦} واته: ماوهى مانهوهى ئادهميزاد له ناوسكى دايكيا له گهال ماوهى برپينهوهى له شیر له پاش له دايكبوونى، نهو دوو ماوهيه سى مانگه) له نايه تيكي تردا دمفهرموئ: {وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ - سورة لقمان - ١٤/٣١} واته: ماوهى برپينهوهى منداال له مهك دووساله) كه واته: له (٣٠) سى مانگ بيستو چوارمانگى بو ماوهى شیر خواردن بى، شهش مانگى دهمينتهوه بو ماوهى مانهوهى ناوسكى دايك. ئيتر هاوړپيان چووونه سهر فهرمايشته كهى نهوو، كارمكه بوو به ئيجماع و په گگرتن.

به لام لای ژووړووى ماوهى سك چوار ساله، به لگهى نه م فهرمايشته يش ليگه پان. ماليك {رهزام خواهان لیبه} دمفهرموئ: ژنيكى دراوسيمان ههيه ژنى موحه مدهى كورى عهجلانه، خوى ژنيكى راسگويه، ميرده كه يشى پياوړى راستگويه، سى سى كردووه به دوازه سال، ههر مندااله چوار سال له سكيدا ماوته وه.

موجاهيد نه مهى گيړاومته وه. جاريكيش پياوړى دى بو لای ماليكى كورى دينار، عهرزى دهكا: نهى باوكى يه حيا! له خودا بپارپړه وه بو ژنى، نهو چوار ساله سى پر، زور حالى په ريشانه، نهو يش بو بپارپړه وه، جا پياوړى ترهات بو لای پياوه كه و پيى گوت: فرياي ژنه كهت كه وه، جا پياوه كه روښت، له پاشدا هاته وه، منداالتيكى به قه لاندو شكانيه وه بوو، ته مه نى چوار سال بوو، پرده مى له ددان بوو.

٤٧) ئەوێ له کاتی بینوێژی و زه‌یستانیدا نادروسته:

له‌کاتی بینوێژی و زه‌یستانیدا ئەم هه‌شت شته‌ نادروسته :

یه‌گه‌م: نوێژکردن، هه‌روا کورنووشی قورئانخوێندن و کورنووشی سوپاسیش، به‌پێی فه‌رمایشتی چه‌زهرت (درووده‌ خوا‌ له‌سه‌ربه‌): کاتی سه‌رم‌تای بینوێژییه‌که‌ی جاران‌ت ده‌ستی پێ‌کرده‌وه‌، ئیتر نوێژ مه‌که‌ هه‌تا به‌قه‌د ئەو رۆژانه‌ دهر‌وا، تا گۆتایی فه‌رمووده‌که‌، وه‌ له‌وه‌ دوایش قه‌زای ناکاته‌وه‌، به‌پێی فه‌رمووده‌که‌ی عایشه‌ (زه‌زاه‌ خوا‌ له‌بێ‌): فه‌رمووی: جاران به‌ سه‌هرینی پێغه‌مبه‌ر خۆی (درووده‌ خوا‌ له‌سه‌ربه‌) که‌ ده‌که‌وتینه‌ بینوێژییه‌وه‌، له‌پاش پاکبوونه‌وه‌و خوش‌وێژدن، پێغه‌مبه‌ر (درووده‌ خوا‌ له‌سه‌ربه‌) فه‌رمانی پیمان ده‌کرد: که‌ رۆژووبگرینه‌وه‌، به‌لام نوێژ نه‌گێڕینه‌وه‌! (ئهم فه‌رمووده‌یه‌ بوخاری و موس‌لیم کێ‌راویانه‌ته‌وه‌) یه‌گگرتنی زانیانی شه‌رعیش به‌گۆی ده‌نگ له‌سه‌ر ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ دامه‌زراوه‌.

دووهم: رۆژووگرتن چونکه‌ چه‌م‌ك و مه‌فه‌وومی ئەم فه‌رمووده‌یه‌ ئەوه‌ ده‌گه‌یه‌نی که‌ دمه‌هرموی: فه‌رمانی پیمان ده‌کرد که‌ رۆژووبگرینه‌وه‌. هه‌روا ئەم فه‌رمووده‌یه‌ش ئەوه‌ ده‌گه‌یه‌نی که‌ دمه‌هرموی: ئەی ئەوه‌ نیه‌ ژن که‌ ده‌که‌ویت‌ه‌ بینوێژییه‌وه‌ نه‌ نوێژ ده‌کاوه‌ نه‌ به‌ر‌و‌ژوو ده‌بی؟ (شه‌یخان).

له‌ هه‌مان‌کات‌دا نوێژ زۆرمه‌ هه‌موو رۆژی ده‌کری، له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ گێ‌ڕانه‌وه‌ی زه‌حمه‌ته‌، به‌لام رۆژوو سائی یه‌ك مانگه‌. خ‌ودای گه‌وره‌یش دمه‌هرموی: {وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ - سورة الحج - ٢٢} واته‌: وه‌ له‌م ئایینه‌دا کاری ناهه‌موارو باری هه‌لنه‌گیراو نه‌دراون به‌ سه‌رتان‌دا.

سییهه: خویندنی قورئان کهم و زوری بو بینوئژ نادرسته، چونکه زیان له شکۆمهندی قورئان دما، لهبەر ئەم فەرمايشتهی پیغه مبه ریش (درووه نوو له سه ربه) که دهفه رموی: نابئ ژنی بینوئژو ئاده میزادی له شپیس هیچ شتی له قورئان بخوینن (ئه بو داوودو تیرمیزی گێراویانه تهوه) به لام ئه وهی که زیکر بئ خویندنی دروسته بۆیان، به نیازی زیکر، نهک به نیازی قورئان، وهک ئه وه بینوئژ له کاتی سواریدا بئ: {سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ - سورة الزخرف - ۱۳} یا وهک ئه وه له کاتی روودانی کاره ساتو قوژتو جوژتمدا بئ: {إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ - سورة البقرة - ۱۵۶/۲} هه روا دروسته بوی خویندنی ئایه تهکانی ئاموژگاری و هه واول و حوکمهکانی قورئان، به مه رجی به نیازی قورئان نه یان خوینی، وهک ئه وه ئایه ته لکوری به نیازی نزا بخوینی، به لام ئه گهر هه رشتی له قورئان به نیازی قورئان و نزا، یا به نیازی قورئان و زیکر بخوینی ئه وه نادرسته. نه وه وی له (دهقائیق) دا ئەم باسه ی روونکردو ته وه. له م بریارمدا جیاوازی نیه له نیوان ئه و ئایه تانه دا که نه ظم و هۆنینه وه که یان هه ر له قورئان دا هه یه وهک سووره تی ئیخلاص و، له نیوانی ئه و ئایه تانه دا که هۆنینه وه و نظمه کایان له غه یری قورئانیش دا هه یه، وهکو ئایه تی، بسم الله الرحمن الرحيم و ئایه تی، الحمد لله رب العالمین^(۱).

(۱) ئورجووه یه کم هه یه به ناوی (بین یلی کتاب الله) له بابته ی ده ستووری قورئان خویندن و پێرستیکی تایبته ی سووره تهکانی قورئانه وه، به عمه ریه ییه وه، پتر له پێنج

سد شيعر دهبی. ثم چند دیر له متنو له شرحه کئی راده گوئیم، بز زیاده فایده:

للجنب تلاوة القرآن	بغير قصد، بلا نقصان،
كان تلا بنية الاذكار	والفظ من شرارة الاشرار
وكتب شيء منه في اناء	واكل ما فيه، وشرب الماء
منه، اجز بنية الشفاء	ثم استعن بخيرة الدواء!
يا تالي النور! اقتبس من نوره	وكن كمن ينور في حضرة!
ولا تكن كساذج الاطفال	تجمع ضوء الشمس بالغربال
اليك ما في محكم الامثال	للمحدث الجعنه شرح الحال:
للجنب التالي قم جسور	من مدخن كيف يثور نور؟!
ومع هذا لا ألوم من قرا	عن ظهر غيب جنباً فيما أرى
هذا اذا لم يتخذها عادة	ورام من ورائها افادة!

وتحل للجنب قراءة لا بقصده كقوله بنية الذكر عند الركوب: (سبحان الذي سخر لنا هذا وما كنا له مقرنين) وعند المصيبة: (انا لله وانا اليه راجعون). قال في مغني المحتاج: (أفتى شيخي بأنه لو قرأ الرآن جميعه لا بقصد القرآن جاز) أقول (أنا المترجم) تظهر فائدة الإجراءات لجنب أو حائض يتعاهد حفظ القرآن حتى لا ينسأ، وهذا في الحائض أظهر، لان فترة انقطاعها اطول، فتستطيع تعاهده على إحدى هذه الكيفيات وقلب ورقه بعود ونحوه للنظر فيه. ومعلوم ان النظر في المصحف عبادة، وان تعاهد القرآن حتى لا ينسى من أعظم القربات. وقد جاء في الارجوزة:

النظر في المصحف عبادة	والموت في سبيله شهادة
الموت فرض ذائق الولادة	اكرم في الفوز بالشهادة

(المترجم)

چوارهم: دمست دان له قورئان يا هه لگرتنى، چونكه خوا دمفهرموئ: {لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ - سورة الواقعة - ٣٤/٤} واته: ئهم قورئانه نابئ له زه مويشدا كهس دمستى لييدا تهنيا نهو موسولمانانه نه بئ كه پاكن له له شپيسى و له بئ دهنويژى ههروا چه زرمه (مرويه خواه له سه ربه): دمفهرموئ: موسولمانى پاك نه بئ نابئ كهس دمست له قورئان بدا، (داره قوطنى) جا له شوينى ده سليداني نادروست بئ هه لگرتنى زياتر، به لام دروسته هه لگرتنى له ناو شمه كدا، به مهرجن به نيازى هه لگرتنى قورئانه كه نه بئ.

پينجه م: راوستان و مانه وه له ناو مزگه وتدا، يا هاتوچو له ناويدا، چونكه شتى وا بو له شپيس نادروسته، دهى نانويزى (حه دمك) ي بينويز له هى له شپيس به تينتره! له بهر ئهم فهرموده يه يش كه دمفهرموئ (مرويه خواه له سه ربه): من چوونه ناو مزگه وت رهوا نابينم نه بو ژنى بينويزو نه بو له شپيس (ئهو داوود). به لام دروسته ژنى بينويز به ريبوارى به ناو مزگه تد تيبه رى، ههروهك ئهمه بو له شپيسيش رهوايه، به پيى فهرمايشتى خواى گه وره: {إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ - سورة النساء - ٣٤/٤} واته: ئهى موسولمانينه! به له شى پيسه وه نزيكى نويزمه كه ونه وه، ههروا له ناو مزگه تد مه ميننه وه! مه گهر به ريبوارى به ناويدا تيبه رن! ئهمه يش كاتى دروسته بوى كه دنيا بئ له وه كه مزگه وته كه پيس ناك، دهنادرست نيه. دهق وهك بينويز وايه له م برپارهدا كه سى گيرودهى ميزه چوپكه بئ يا برينيكى نمدارى واى پيوه بئ كه مه ترسى ئه وهى هه بئ له كاتى تيبه ربوونيدا مزگه ته كه ناپاك دهكا.

شەشەم: ھەئسوران بە دەۋرى خانەى خودادا، كە ناودارە بە تەۋافى بەيت، چونكە عائىشە ھاۋسەرى ھەزرىت (ەرۋىدە خۇدا لە ھەزرىت بىن و رەزە خۇدا لەۋ) لەكاتى ھەجەكەيدا، كاتى كەۋتە بىنۋىزىيەۋە ھەزرىت (ەرۋىدە خۇدا لەسەربە) پىنى فەرموو: ئەمە شتىكە خۇدا نوۋسىۋىيەتى لە چارەى كچانى ئادەم و سوۋچى تۆى تىادا نىە، جا ھەرچى حاجى دەيكا لە ھەجەكەيدا تۆيش بىكە، بەلام تەۋافى بەيت مەكە ھەتا لە بىنۋىزىيەكەت پاك دەبىتەۋە (شەيخان گىراۋيانەتەۋە).

ھەۋتەم: دروستىۋون و جووتىۋون، بەپىنى فەرمائىشتى خۇاى كەۋرە: { فَاعْتَرِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ - سورة البقرة ۲ - ۲۲۲ } واتە: لەكاتى بىنۋىزىدا مەرۋنە لای ژنان و بە نىازى چۈنەنلايان نىكيان مەبنەۋە ھەتا لە بىنۋىزى پاك ەبنەۋە لەشپىسى خۇيان دەرەكەن).

ھەشتەم: لەزىت وەرگرتن لە نىۋانى ناوك و ئەژنۆى ھەلال و ھاۋسەر بەروۋتى. ئىبنو مەسعوود (رەزە خۇدا لەبە) دەفەرمۆى: لە پىغەمبەرى خۇدام پەرسى: كاتى ژنەكەم بىنۋىز بى چى ئەۋ دروستە بۇ من؟ فەرموۋى: لەسەر بەرگۆش (ئىزار: بۇشاك: پەشتەمال) ەۋە ھەموو شتىك بۇ ھەيە (ئەبو داۋود) موسلىمىش لە مەيموۋنەى ھاۋسەرى پىغەمبەرەۋە فەرمودەيى لەم بابەتە دەگىرپىتەۋە كە ئىستا عائىشە دەگىرپىتەۋە: جاران پىغەمبەر (ەرۋىدە خۇدا لەسەربە) نەگەر يەكى لە ژنەكانى بىنۋىز بۋايەۋ بىۋىستايە كە لەزەتى شەرى لى وەربرى فەرمانى پى دەگرد كە پەشتەمالىيى بىدا بە بەرگۆشيا، ئەۋجا لەسەر ئەۋ پەشتەمالەۋە،

له زه ته شمرعی ئی و مردمگرت (موسلیم) بویه له زمت و مرگرتن له م ناوچه په نادرسته، چونکه پاوان و پاریزگای شهرمگایه، واته: هریمی هرجه، پیغه مبه ریش (دروود خواه لسه رب) هر موویه تی: که سی له دوری پامند گرپخوا بهر بهر تیی دمکه وی. له یه کی له هرماشته دیرینه گانی شافعی دا دهرموئی: نه وی له لایه نه وه که نادرسته ته نیا رویشته لایه و دروستبونه له شهرمگاوه. واته: دروسته پیاو خوی به هه موو شوینیکی هه لالی خوی ره حمت بکا و له زه تی ئی و مرگری ته نیا به پیش و به پاشی نه بی به لگهی نه م هرماشته یش نه م هر مووده ی نه نه سه (ره زه خواه لیه) که دهرموئی: میله تی جووله که دستوریان و ابو که زنیان دمکه و ته بینو یزیه وه ئیتر نه له گه لیاندا دمخاردن و نه له مائیشه وه له گه لیان داده نیشتن، به لکوو پاریزیان لی دمکردن و جیان لی جیاده کردنه وه، هاورپیان پیغه مبه ریش سه باره ت به م کاره لیان پرس، جا خودای گه وره نه م ئایه ته ی ناره خواره وه {فَاعْتَرِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ - سورة البقرة - ۲۲۲/۲} نه و جا هه زه ت (دروود خواه لسه رب) هر مووی: هه موو شتی له گه لیاندا بکه ن، ته نیا چوونه لا نه بی (موسلیم) نه وه وی دهرموئی: نه م رای په سه نکراوه، هه روا نه وه وی نه م رایه ی له کتیبی ته حقیق و له شهرحی ته نبیهدا په سه ند کردوه، هه روا له وسیطیشدا - جا نه گه ر پیاو له گه ل هه لالی خویدا، که له بینو یزیدا بی، دروست بی، له هه مانکاتا بزانی که نه وه نادرسته، نه وه تاوانیکی گه وره نه نجام ددا، پیویسته له سه ری که ته وه ی لیبا، له هه مانکاتا سونه ته که دیناریکی زیر بکا به خیر، نه گه ر کاره که ی له سه رته ی بینو یزیه که وه نه نجام دابوو، به لام نه گه ر

له دوايي بېنویزيه کهدا نه جامد ابوو، با نيو دیناری زیر به خسته وه، چونکه دمفرموی (دروید خواه لسه ربه): پیاو نه گهر له بېنویزیدا چوو له لای ژن نه گهر خوینه که سووربوو نه وه دیناری بکا به خیر به لام نه گهر خوینه که زمردبوو نه وه نيو دینار بکا به خیر. (نه بو داودو حاکم گیراویانه ته وه، حاکم به صه حیچی داناه) زمیستانیش قیاس له بېنویزی دهکری. بویه ش نه م خیرمیش پیویست نیهو سوننه ته چونکه چوونه لاکه له م کاتی بېنویزیه کهدا له بهر نازار نادرسته، نازاریش نابی به هوی پیویستبوونی که فارمت.

٤٨) نه وهی بو له شپیس نادرسته:

نه م پینج شته بو له شپیس نادرسته :-

یه کهم: نویژ، له بهر یه کگرتنی رای زاناکان له سر نه وه.

دووه م: خویندنی قورئان، با نایه تی، یا پیتی کیش بی، خوا نویژ که نویژی ناشکرا بی یا نویژی نه ینی (سری) بی هر نادرسته، چونکه دمفرموی (دروید خواه لسه ربه): نابی ژنی بېنویژو له شپیس هیچ شتی له قورئان بخوینن (تیر میذی). له بهر نه م فهرمایشته ی عه لیش (ره زه خواه لیه) بیج که له له شپیس هیچ شتی ری که ی قورئان خویندنی له پیغه م بهر نه ده گرت. نه گهر به نیازی زی کرو نزا هندی له نه زکاری قورئانی خویند نه وه دروسته، وه که نه وه له سمره تای خواردن و خواردنه وه بلن: (بسم الله، له دوايه وه بلن: الحمد لله یا له کاتی سواریدا بلن: سبحان الذی سخر لنا هذا وما کنا له مقرنین) به مهر چی هر به نیازی زی کرو

دووعا بی، به لām نه گهر هر به نیازی قورئان بوو، نه وه دروست نیه، هر واه نه گهر به نیازی نزاو قورئان بوو هر دروست نیه، نه گهر به نیازی هیچ نه بوو، یابه س به نیازی نزا بوو نه وه حهرام نیه!

سییه م: دهستان له قورئان و هه لگرتنی، له بهر نه وه له پی شه وه

باکرا.

چوارهم: هه ل سوران له سه ر شیوه تایبمت به ده وری خانه ی خواداد، چونکه دمفه رموی: (دروود خواه له سه ربه): ته وافی به یتیش هر نویره! (حاکم) دمیشفه رموی: رشته گهی دروستی ته واه: هر واه دمفه رموی: (دروود خواه له سه ربه) ته وافی به یت له پایه ی نویره ته نیا نه وه نده هیه که خوا قسه کردنی له کاتی ته واه هه لال کردوه، جا هر که سی له کاتی ته وافی به یتدا قسه ی کرد باقسه ی خیربکاو به س. حاکم دمفه رموی: فرموده ی کی ساخی دروسته، به پی مه رجی ئیمامی موسلیمه، که بو فرموده ی صه حیحی داناوه له صه حیحی موسلیمدا.

پینجه م: مانه وه له مزگه وتا به لām رابووردن به ناو مزگه وتا

ره وایه، یه زدانی پاک دمفه رموی: {وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ - سورة النساء} پیغه مبه ری نازیزیش (دروود خواه له سه ربه) دمفه رموی: من مانه وه له مزگه وتا بوژنی بینویره بو له شپیس ره واه نابینم. (نه بو داوود) نه مه کاتی وایه که به هانه ی ره وای نه بی، دنا نه گهر به هانه ی هه بوو وه کوو نه وه له مزگه وتا خه وتبوو، وه شه یتانی بوو، نه وه نه وه ی (ره مه ته خواه لیته) دمفه رموی: له کاتی وادا نه گهر ریگهی نه وه ی نه بوو که له مزگه وته که بجیته دمه وه ده بی ته یه موم بکا. رافعی دمفه رموی: له

کاتی وادا تهیه موم کاریکی جوانه. ریباریش به ناو مزگهوتا نهگهر مه بهستیکی دورستی هه بوو. نه وه به پیی نایه ته که کاره که ی رهوایه وه هیج ناپه سه ندیه کی تیادا نیه.

٤٩) نه وه ی بو بیده سنوئژ نادرسته:

نهم سئ شته بو بیده سنوئژ نادرسته :-

یه کهم: نوئژی که چه مینه وه (روکوع) و کرنووشی تیادابی، نه مه به یه کگرتنی رای زاناکان له سه ری وایه و دروست نیه به بی ده سنوئژ بگری، هه روا کرنووشی قورائخویندن و کورنووشی سوپاس و نوئژی تهره، به لام هه ندی ده لئین (درووه خواه له سه ربه) نهم سییه به بی ده سنوئژیش دروسته. له فهرمووده دا دمفه رموی: خودا نه نوئژ به بی ده سنوئژ و پاکی گیرا ده کاو نه خیر له گزی و دزی گیرا ده کا. تیرمیدی (ره زا خواه لیبه) دمفه رموی: نهم فهرمووده مه دروستترین به لگه یه بو نهم بابته.

دوووه: ته وافی مالی خواهیه، پیغه مبه ر (درووه خواه له سه ربه) دمفه رموی: ته وافی مالی خودایش هه ر نوئژه، وه ک له پیشه وه رابروود.

سییه م: ده ستدان له قورئان و هه لگرتنی، خوی گه وره دمفه رموی: {لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ} (نهم نیشانه یه واته نهم دمقه له پیشه وه رابردووه - و مرگیر) هه ندی گو تووویانه: مه به ست له م کتیه که نهم نایه ته باسی ده کات له و حوله حفووفه، به لام نه مه دووره، چونکه نایه ته که ی دوا نهم نایه ته دمفه رموی: {تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ}

- سورة الواقعة - ۸۰/۵۶ {واته: ئەم قورئانه پەرۆمردگاری جیهانیان ناردووپیته خواروه) ئەمه دهیسه لینی ئەوهی که هاتوته خواروه قورئانه، نهوهک له و حول مهحفووز چونکه پیغه مبه ریش (مرووه) نواه له سه ربه! کاغه زیکی بۆ خه لکی یه مهن نووسی ئەمه ی تیادا بوو: بهس موسولمانی پاک دهست له قورئان دهدا، (ئیبنو حه بیان له سه حیجی خۆیدا گیراویه ته وه).

حاکمیش فهرموویه تی: رشته که ی به پیی مه رجی سه حیجه. هه روا نادروسته دهستان لهو پارچه قورئانه که بۆ دهرس خویندن نووسراوه ته وه، باله ئایه تیکیش که متربی، وهک ئەوهی له ته ته له دارو ته خته رهش و شتی وا دهنوو سڕی، چونکه قورئانه که به مه بهستی وانه گوته وه نووسراوه لی، له بهر ئەوه له موصحه ف ده چی. به لام ئەو پارچانه ی که بۆ غهیری وانه گوته وه نووسراون وه کوو ئەوهی له پارو کاغهزی نامه دهنوو سڕی ئەوه دهست لیدان وه له گرتنی دروسته چونکه خۆشه ویست (مرووه نواه له سه ربه) نامه یه کی بۆ هیرمقل نووسی، ئەم ئایه ته ی تیابوو: {يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ - سورة آل عمران - ۶۴/۳} له گه ل ئەوه یشدا فهرمانی به هه لگری نامه که نه کرد که دهستی به دهنوو یژی.

بۆ بی دهنوو یژ درسته که به ره ی قورئان به په له که داری، یا به شتیکی وا هه لگیر پته وه، چونکه ئەوه نه هه لگرتنه وه نه ده سلیدان، نووسینی قورئان له سه ر دیوار شتی وا باش نیه، باهی مزگه وتیش بی، هه روا له سه ر جل و بهرگو و خۆراک و شتی وایش باش نیه، به لام

خواردنى خۇراكى بىر قورئانى لىنووسىرايى ناپەسەند نىيە، بە
يىچەوانەى قووتدانى، چونكە لەھالى يەكەمدا خەتى قورئانەكە لە
ناودەمدا دىكۆزىتەو، پىش ئەوۋى بگاتە ناو پىسايى ناو گەدە، بە
يىچەوانەى ھالى دوۋەم، دروستەو ناباش نىيە كە بىر لە قورئان لە
حاجەتتى بنوسىرى و ئاۋەكەى بۇ شىفا دىرخواردى كەسى بىرى، شتى
قورئانى لى نووسىرايى، بە مەبەستى پاراستنى لە بىرىزى، دروستە
بىسووتىنرى، چونكە ئىمامى عوسمان (رەزە ئەۋەلىيە) چەند قورئانى
سووتاند بە مەبەستى پاراستنى رىزى، ئەگەر بەھانەى ھەبوو، دروستە
بەبى دەسنىۋىز ھەلى بگىرى، ۋەك ئەۋە مەترسى ئەۋەى ھەبى كەپىس
بى، يا لە ناۋىچى، چونكە ئەۋە دەپارىزى، دروست نىيە قورئان بىرى بۇ
خاكى بى بروايان، ئەگەر ترسى ئەۋەى ھەبوو بگىرىتە دەستى ئەۋان،
دروست نىيە بگىرى بە سەرىن و بشتى و سەرى بگەۋىتە سەر، با مەترسى
دزىنىشى ھەبى، بەلى ئەگەر ترسى ئەۋەى ھەبوو كە بىھوتى، بەھۋى
ئوقمىۋونى ناو ئاۋو شتى ۋاۋە يا ترسى ئەۋەى ھەبوو كە پىس بىى،
يابكەۋىتە دەستى بىپروا، ئەۋە دروستەو بخرىتە زىرسەر، بەلگۈۋ ئەۋە
پىۋىستە، چونكە ئەۋە لە ھەۋتان دەپارىزى، ھەروا دروستە قورئان لە
ناۋشمەكدا بەھۋى ھەلگىرتنى شەكەكەۋە ھەل بگىرى، ھەروا دروستە
دەسدان لە كىتەبى تەفسىرو ھەلگىرتنى، ئەگەر تەفسىرەكە لە قورئانەكەدا
زۆرتر بوو.

٥٠) دهستان له قورئان له بهر فیربوون و فیگردن:

منالی فامیده بیدهسنوئژ هه دمهغه ناکرئ له هه لگرتن و دهستان له قورئان، که له بهر مهسه لهی فیربوون بی، چونکه فیربوون پیوستیه، وه زهحه تیشه بهردهوام دهستی به دهسنوئژ بی، به لام سوننه ته دهسنوئژی هه بی، وهل نه گهر فامیده نه بوو نه وه دروست نیه که ریگهی ئه وهی بدرئ، نه بادا ریژو شه قلی بشکینئ. ههروهها بو ماموستا، بی دهنسوئژ، دهسلیدان و هه لگرتنی، به مه بهستی پیشو، وه له بهر هه مان هو دروسته، خوی گه ورهیش دمه رموئ: {وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ - سورة الحج - ۷۸/۲۲}.

٥١) نوئژ (الصله):

نوئژ له زمانی عه ره بدا پی دهلین سه لات، سه لاتیش پارانه وهیه، نزای باشه، خوی گه وره دمه رموئ: {وَصَلِّ عَلَيْهِمْ - سورة التوبة - ۱۰۳/۹} واته: ئه ی محمدا دوو علو نزای خیریشیان بو بکه - له شه رعیشدا نوئژ بریتیه له چه ند گوتارو کرداری، که له ئه للاهو ئه کبه ر دهستیان پی ده کرئ و به سلاودانه وه کو تایییان پی دی. سه ر به لگهی پیوستبوونی نوئژ قورئان و سوننه ت و یه کگرتنی رای زانایانی گه لی نیسلامه له بهر نه وه هه رکه سی باومپی پی نه بی یا گالته ی پی بی بی بر وایه و له ئایینی خوی هه لگه را وه ته وه. یه زدانی پاک دمه رموئ:

{وَأَقِمْوْا الصَّلَاةَ - سورة البقرة - ۱۰/۲} نوڙه کانتان به رڳو پڻکي به جي بهين - واته: به باشي ناگاداريان بکمن لهه بارهيه وه فهرموده هه زور زوره، حمزرت (مرويه خواه له سهره) دمه رموي: له شهوي شهروهوي و ميعراجدا خودا په نجا نوڙي له سهر نومته دانا، له پاشا له سهر ناموژگاري مووسا پيغه مبهه (مرويه خواه له سهره) چهند جاري جوومه وه خزمه تي و تکام ليکرد که که میان بکاته وه، نهویش تکا کهي گرته و جار له گهل جاردا که مي دمکرده وه هه تا له دوا جاردا له هه موو شهو و روژيکا کردني به پينج نوڙ (شه يخان) کاتيکيش هه زرت (مرويه خواه له سهره) موعازيکرد به فرمانرواي سهر يه مهن و ناردی بو نهوي پي فهرموو: وه هه و ليان بدمري که خودا له هه موو شهو و روژيکا پينج نوڙي له سهر يان دانا وه. سهر به لکه ي ديار يکردني کاتي نوڙه کان هم نايه ته يه: {فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ. وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًا وَحِينَ تَظْهَرُونَ} - سورة الروم - ۱۷/۳۰ - ۱۸ {ثيبنو عه بباس (دراه خوايان ليه) دمه رموي: له نايه ته دا کاتي پينج نوڙه کان ديار يکراون، چونکه مبهه ستي خوا له (حين تموسون) نوڙي شيوان و خه و تنانه، مبهه ستي له (حين تصبحون) نوڙي به يانيه، له (عشيا) نوڙي عه صره، له (حين تظهرون) نوڙي نيومرويه.

۵۲) كاته كانى نويز:

زانينى كاتى نويزهكان كاريكى هه ره گرنگه، چونكه به داهاتنى كات نويزهكه پيوست دهبى، به به سهرچوونى نويزهكه دهچى. سهر به لگه ديارى كردنى كات قورئان و سوننهت و يه كگرتنى ئوممهت به كوى دهنگ له سهرى، خوى گه وره دهفه رموى: {إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا - سورة النساء - ۱۰۳/۴} واته: به راستى نويز له سهر موسولمانان فهرزىكه به سراوه به كاتى تايبهتى خويه وه، پيوسته هه موو نويزى له كاتى ديارى كراوى خويلا به باشى بكري - خوشه ويستيش (مرويه خواد له سهر بى) دهفه رموى: جوبرائيل (مرويه خواد له سهر بى) دوو رۆز له كن كه عبه بهر نويزى نويزهكانى بۆ كردم له سهر ئه م شيوهيه: له رۆزى يه كه ما ئه و كاته بهر نويزى نويزى نيومرۆى بۆ كردم كه سيهر به قهد قهيتانئ دهبى. واته: خور به ديمه ن له ناوهراستى ئاسمان لاي دابوو، وه سيهرى تاقي ئيواره به حال له زياد بوونبوو، وه ئه و كاته بهر نويزى نويزى عهصرى بۆ كردم كه سيهرى هه موو شتى به قهد خوى دهبى، وه ئه و كاته بهر نويزى نويزى شيوانى بۆ كردم كه خور ناوا دهبى و رۆزو و مووان رۆزو و دهسكينى، وه ئه و كاته بهر نويزى نويزى خهوتنانى بۆ كردم كه سوورايى كه نارى ئاسمان گوم دهبى، وه ئه و كاته بهر نويزى نويزى بهيانى بۆ كردم كه شهبهق دداو خوراك له رۆزو و مووان ياساخ دهبى، به لام له له رۆزى دوو و مان ئه و كاته نويزى نيومرۆى بۆ كردم كه سيهرى هه موو شتى به قهد خوى دهبى، كه دهق دهكاته كاتى نويزى عهصرى رۆزى يه كه م، وه ئه و كاته نويزى عهصرى بۆ كردم كه سيهرى هه موو شتى دوو جار به قهد خوى دهبى، وه نويزى

شیوانی له کاتی پيشووی خۆیدا بۆ کردمهوه، وه نهوکاته نويزی خهتنانی بۆ کردم که سييهکی شهودمروا، وه نهوکاته نويزی بهیانی بۆ کردم که سهرزهوی رووناك دهبيتهوهو کاناری رۆژهلات زمرد ههئدهگهری، ئینجا جوبرائیل (مرویه خواه لهسهربه) رووی تیکرم فهرمووی: ئهی موحهمه! ئهم کاتانه کاتی نويزی پيغه مبه رانی پيش تۆبوون، ومکاتی نويزی تۆش له ناوهندی ئهم دووکاته دایه که دوینۆ و ئهمرۆ نیشانتمدا. (ئهبو داوودو تیرمیذی گپراویانه تهوه) تیرمیذی به جوانی داناوه، ئیبنو خوزیمه وه حاکمیش به (دروست: صهحیح) یان داناوه تیرمیذی فهرموویه تی: بوخاری دهفه رموی: سهبارت به دیاریکردنی کاتی نويزه کان ئهم فهرموودمیه دروستترین بهلگهیه.

سیبهری کاتی نیومرۆ به پپی ولات دهگۆری، له شوینی که کیلی قنج سیبهری نه بی له کاتی نیومرۆدا، له گهڵ سیبهری پهیدا کرد ئیتر نیومرۆیه، ئهمهیش وهك مهككهو صهنعای یه مهن، له شوینیکیش که کیلی قنج له کاتی نیومرۆدا سیبهری هه بی ههر له گهڵ دهستی کرد به زیادکردنی ئیتر ده بی به نیومرۆو نويز ده بی، وه ئه وه سه رمتای کاتی نويزی نیومرۆیه، دوا کاتیشی ئه وه یه که سیبهری ههرشتی به قه د خۆی ده بی بیجگه له سیبهری کاتی ئیستسواء، که رۆژ وا له ناوهراستی ئاسمانا، وه ئه وه سه رمتای کاتی عه صریشه، به پپی فهرمووده که ی پيشوو، به لام تۆزئ له وه زیاد بکا، چونکه به سه رچوونی کاتی نیومرۆ به هۆی ئه وه زیاده وه دزمانری. نويزی عه صر ده میئئ هه تا گۆی خۆر ئاوا ده بی، وا باشه که دوا نه کهوئ له و کاته که سیبهری شت له دوو قاتی خۆی لادهدا، ئهمه پپی ده گوتری: کاتی هه ئبزارده ی، بۆیه واناو نه راوه چونکه

جوبرائىل ھەلى بىزار دوۋە. لەدوان ھەۋە ھەتا خۇرئاۋابوون كاتى دروستبوونىيەتى، چۈنكى پېغەمبەر (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام) دىمەرمۇ: ھەتا خۇرئاۋا دەپ كاتى ھەسرەت دەمىنى (مۇسلىم).

نۇبۇزى شىۋان يەك كاتى ھەيەكە خۇرئاۋا بوونە بەپىي فەرمۇدەكەي، چۈنكى جوبرائىل لەھەر دوو رۇزەكەدا لە يەك كاتىدا بەرنۇبۇزى شىۋانى بۇ پېغەمبەر كىرد، راي زاناكان لە بارەي بەسەرچوونى كاتى شىۋانەۋە جىايە، دوو فەرمائىشتىيان ھەيە.

فەرمائىشتى يەكەم: كە ديارترە، واتە: اظھرە، دىمەرمۇ: كاتەكەي ئەۋەندەيەكە بەشى دەسنۇبۇزىكە پۇشىنى شەرمگاۋ بانگو قامەت و كىردى پىنج ركات بىكات، چۈنكى رووكار (ظاھىرى) فەرمۇدەكە نىشانەي ئەمەيە، لەسەر فەرمائىشتى تر: ھەۋت ركات لە جىياتى پىنج ركات، ئەم قەسەيەي دوۋمە لەسەر ئەمە دامەزراۋە: كە ۋەك سۈننەتە لە پاش شىۋانەۋە دووركات سۈننەت بىكرى، سۈننەتەيە لە پىشەۋە دوو ركات بىكرى، كەۋاتە: $(۲ + ۲ + ۲ = ۶)$ ئەمەيش كە دووركات لە پىشەۋە سۈننەت بى، راي دامەزراۋە. بۇ دىيارىكىردى ئەندازەي ركاتەكانىش نىعتىبار بە نۇبۇزى مۇۋەپپەقىيەت ميانرەۋى مامناۋەندىيە.

فەرمائىشتى دوۋم: نۇبۇزى شىۋان دەمىنى ھەتا سوورىي كەنارى ئاسمان لەلەي خۇرنىشىنەۋە لەچاۋ ون دەپ: ئەمەيش بەپىي ئەم فەرمائىشتەي ھەزرىت (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام): كاتى نۇبۇزى شىۋان لە خۇرئاۋابوونەۋە دەست پى دەكات ھەتا سوورىي كەنارى ئاسمان نامىنى (مۇسلىم).

بورهیده (رهراه خواه لایبه) دمفهرموئ: پیاوئ له پیغه مبهری خودای
 پرسى: کاتی نوێز هکان که ی و که یه؟ فهرمووده که که باسی کاتی هه موو
 نوێز هکان دهکا، نه وهیشی تاییه: که پیغه مبههر (هرهوه خواه له سه ره به): فهرمان
 بهم پرسیار که ره دهکا که دوور و ژ نوێز به جه ماعت له گهل پیغه مبهرو
 یارانی بکا، فهرمووده که بو نوێزی شیوان دمفهرموئ: له رۆزی یه که ما
 نه و کاته نوێزی شیوانی بو کردن که خوړ ناواده بئ، له رۆزی دووه ما
 پیش نه وهی که سووری که ناری ناسمان ناوا ببئ. له دوایی
 فهرمووده که دا دمفهرموئ نه و جا: پیغه مبههر (هرهوه خواه له سه ره به): فهرمووی:
 کوا پرسیار که ره که؟ پیاوه که فهرمووی: نه مه تام نه ی پیغه مبهری خوا!
 فهرمووی: کاتی گشت نوێزی له نیوانی نه م دوو کاته دایه: که من له
 رۆزی یه که م و له رۆزی دووه ما به بهر چاوتانه وه نوێز هکانم بو کردن!
 (موسلیم).

فهرمووده بو پشتگیری رای دووه می زاناکان له باره ی ماوه ی کاتی
 شیوانه وه زوره، ئیبنو خوزیمه و خهطابی و بهیهقی و غه زالی و بهغه ی
 نه م رای دووه مه یان په سه ند کردوه. رافعی دمفهرموئ: دهسته یی له
 هاوړپیان (نه صحابی ریبازی شافعی) له باره ی کاتی نوێزی شیوانه وه
 نه م رایه ی دووه میان په سه ند کردوه و به فهرمایشتی دامه زراویان
 داناوه. نه وه ویش دمفهرموئ: فهرمووده ی دروستی زور به راشکاری
 برپاری نه مه ددهن.

سه ره تای نوێزی خهوتنان به نه مانی سووری که ناری ناسمان دهست
 پیده کا، به پئی فهرمووده کان، کاتی نایابی نه م نوێز هه تا سییه کی شه و
 ده مینئ، به پئی فهرمووده ی جوبرائیل (هرهوه خواه له سه ره به): دوو رۆز له لای

كەعبە بەرنويزى نويزەكانى بۇ كردم. لەسەر فەرمايشتى ئەم كاتى
 نايابىيە ھەتا نيوەى شەو دەمىنى، بەپىي فەرمايشتەگەى خۆشەويست
 (مەروومە خواھ لەسەربە): كاتى نويزى خەوتنان ھەتا نيوەى شەو، نەوومى
 دەفەرموى: ئەمە فەرموودەيەكى دروستە. لە گىرەنەوومەگە:
 نەبادازەحمەتى ئۆمەتم بەدەم ئەگىنا نويزى خەوتنانم دوا دەخست بۇ
 نيوە شەو (حاکم ئەم فەرموودەيەى بە دروست داناو، دەفەرموى:
 بەپىي مەرجى بوخارى و موسلىمە) ھەرچۆنىك بىت نويزى خەوتنان
 ھەتا شەبەقى بەيان دەمىنى، بەپىي فەرموودەيەكى موسلىم كە
 دەفەرموى: خەو قەيدى نى، بەلام ئەوەى قەيدى ھەيە ئەوەيە كە بە
 خەبەرى و بە ئارمەزو نويز نەكەى تا كاتەكەى بەسەردەچى، بەداهاتنى
 كاتى نويزەكەى تر كەوا لە دوايەو ئەم فەرموودەيە بەلگەيە لەسەر
 ئەو كە كاتى ھەموو نويزى بەردەوام دەبى ھەتا كاتى نويزەكەى تر
 دادى، تەنيا نويزى بەيانى نەبى، كاتەكەى دەمىنى ھەتا گۆشەى سەرووى
 گۆى خۆر لە ناسۆ ھەلدى، يەكگرتن لەسەر ئەو ھەيە كە كاتى نويزى
 بەيانى بە ھەلھاتنى خۆر دىتە كۆتايى، بەپىي رووكارى ئەو
 فەرموودەيەش كە جوبرائىل پىشنويزى بۇ پىغەمبەر دەكات كاتى
 بەيانى لەگەل گزنگى ھەتاودا كۆتايى دى. ئەو ولاتانەى كە سوورايى
 كەنارى ئاسمانيان ون نابى چاو لە نزىكتىن ولات لە خۆيانەو دەكەن و
 ونبوونى سوورايى ئاسۆى ئەوان دەكەن بەسەر مەشق بۇ خۆيان. نويزى
 بەيانى دادى بە دەرگەوتنى سىپىدەى بەيان: كە برىتییە لە كاتى
 بلاو بوونەوەى رووناكى بە پانايى كەنارى ئاسمانا لای رۆژھەلاتەو، كاتى
 نايابى دەمىنى ھەتا ئاستى رۆژھەلات زەرد دەبى و دنيا تەواو رووناك

دهيٲٲٲهوه ئه‌مه‌يش به‌پٲى روونكر دئه‌وه‌كه‌ى جوبرائيل بۆ پٲغه‌مبه‌ر، وه‌ك پٲشه‌وه رابورد، به‌لام كاتى دروستبوونى (كه پٲى ده‌گوتري وه‌قتى جه‌واز) هه‌تا گزنگى خۆر ده‌ميٲنى^(١) به‌پٲى فه‌رمائشٲى خۆشه‌ويست (درووده خواه له‌مه‌ربه‌): هه‌ر كه‌س^١ فرياييه‌ك ركاتى نوٲزى به‌يانى بكه‌وى له پٲش خۆركه‌وتنا ئه‌وه فرياي نوٲزى به‌يانى به‌ ته‌واوى ده‌كه‌وى، به‌ مه‌عنا به‌ حازرى ده‌يكا نه‌ك به‌قه‌زا (موسليم).

بزانن كاتى دروستبوون (به‌پٲ ناپه‌سه‌ندى = كه‌راهه‌ت) هه‌تا په‌يدا بوونى سوورايى ئاسۆيه، له پاش په‌يدا بوونى ئه‌م سووراييه كاتى ناپه‌سه‌ندى (كه‌راهه‌ت) ده‌هه‌تا گزنگى خۆر، ئه‌مه كاتى وايه كه به‌هانه‌ى ره‌واى نه‌بٲ، نووستن له پٲش كردنى نوٲزى خه‌وتناندا ناپه‌سه‌نده، هه‌روا قسه‌كردن له پاشيه‌وه، مه‌گه‌ر قسه‌ى خٲر، له‌به‌ر ئه‌م فه‌رمائشٲى ئه‌بو به‌رزەى ئه‌سله‌مى (ره‌زا خواه ليٲبٲ) كه ده‌فه‌رموى: پٲغه‌مبه‌ر (درووده خواه له‌مه‌ربه‌) نووستنى له پٲش كردنى نوٲزى خه‌وتناندا پٲناخۆشبوو، هه‌روا قسه‌كردن له دوايه‌وه (شه‌يخان).

(١) مامۆستا مه‌لا عه‌بدولكه‌رمى موده‌رريس له شريعه‌تى ئيسلامدا ده‌فه‌رموى: (وه ئه‌ميٲٲٲهوه هه‌تا هه‌ندئ له قورسى رۆژ ده‌رده‌كه‌وى و هه‌تا و ئه‌دا له‌سهر به‌رزان). فه‌رمه‌نگى خال ده‌لئ: - گزنگ تيشكى رۆژه له به‌ياناندا كه يه‌كه‌م جار ئه‌دا له شونٲىكى به‌رز. له عه‌مه‌بييه‌كه‌شدا ده‌لئ: يبقى الى طلوع الشمس. مه‌به‌ستم ئه‌ويه: ئيمه‌يش له كورديدا به‌ره‌به‌ره هه‌موى ئه‌وه به‌دين كه زاراوى له‌بار، بۆ زاراوه شريعه‌يه‌كان له زمانه‌كه‌ى خۆماندا دابٲين، چونكه ئه‌وه گزنگرتين هه‌نگاوه.

- وه‌رگٲ -

۵۳) مەرجه كانى پيويستبوونى نوپۇز:

مەرجه پيويستبوونى نوپۇز ئەم چەند شتە يە :

يەكەم : ئىسلام.

دووم : بالتقوون.

سېيەم : ھۇشيارى.

چوارەم : پاكى لە بېنوپۇزى وزەيستانى.

كەواتە نوپۇز لەسەر ناموسولمانى كە لەبنەرەتدا ناموسولمان بى
 نىيە، چونكە نوپۇز تاعەتەو ھەموو تاعەتەتكىش ھۇى نزيكبوونەو ھە
 لەخوا، شتى واپىش لە ھالى بېرۋاپىداو لە كەس داوا ناكىر، ھەتا ئەگەر
 بېشى كات نە داەدمزىرۋ نە دروستەو نە گىرادەبى. ئەوئەندە ھەيە
 پاشگەزبوو (مورتەدد) بەبى راجىيائى نوپۇزى لەسەر پيويستە، ھەركاتى
 كە موسولمان بوو ھە پيويستە لەسەرى ھەر نوپۇزىكى لەكاتى پاشگەزىدا
 ھەوتاو ھەزاي بكاتەو، چونكە ئەو لە سەرمتاو بە قىبوولئى ئىسلام ئەم
 ئەركەى گرتۈتە ئەستۈى خۇى، دەى بەھۇى پاشگەزبوونەو لە كۆلى
 ناكەوئ، ھەروەك چۈن ئەگەر كەس چوۋە ژېر مائى لە پاشا لە
 ئىسلامىش ھەل بگەرپتەو مائەكەى ھەر لەسەر دەمىنئ و بەو لە كۆلى
 ناكەوئ ئەمىش ئاوا. ھەروا منداال و شىت و بېھۇش و سەرخۇش كە
 دەستى خۇيائى تىادا نەبى نوپۇزىان لەسەر نىيە، خۇشەويست (مروۋە) خوا
 لەسەر (دەفەرموئ): قەلەمى تەكلىف لەسەر ئەم سى كەسە ھەلگىراو:
 لەسەر خەوتوو تا خەبەرى دەبىتەو، لەسەر منداال تا رەسىدە دەبى،
 لەسەر شىت تا ھۇشى دېتەو) ئەبو داوود و تىرمىنى گىراوئانەتەو،

تیرمیذی دمفهرموی: فهرموودمیهکی جوانه، واته: حه دیسیکی حه سه نه. به لام مندال که فامی کرده وه پیویسته له سهر هه قدره که کی که له ته مه نی حه وت سالیذا فهرمانی پیبکا به نویژکردن، له ده سالیذا له سهر نویژلیییدا، به لام لیدانیکی نه رمی ناسایی، له کاتی نووستنیشدا نه که چهند منائی بوون جیگه یان له یه کتر بۆ جیابکاته وه، خوشه ویست (درویه خواه له سهر به) دمفهرموی: له ته مه نی حه وت سالیذا فهرمان به منداله کانتان بکه ن به نویژکردن، له ته مه نی ده سالیذا له سهر نویژ لییان بدمن، له کاتی نووستنیشدا نوییان له یه کتری بۆ جیابکه نه وه. پیویسته له سهر باوک و دایک منداله کانیا ن فیری فهرمانه کانی پاک و خاوینی و نویژ بکه ن. هه روا ژنی بئینویژو ژنی زه بیستان نویژیان له سهر نییه، به لکو و دروست نیه نویژ بکه ن، پیغه مبه ر (درویه خواه له سهر به) دمفهرموی: کاتی سه ره تای بئینویژییه که ی جارانت دهستی پیکرده وه ئیتر نویژ مه که زه بیستانیش له حوکه می بئینویژدایه.

۵۴) مهرجه کانی دامه زرانی نویژ:

بزنان که نویژ چهن مهرج و بنیات و ناو کارو ناوباری هه یه، واته شه رت و روکن و نه بعض و هه بیاتی هه یه، نویژ به بی بوونی مهرج و بنیات دانا مه زری، جیاوازی مهرج و بنیات نه وه یه: مهرج به شی نیه له جیه ته و ماهیه ته نویژ، وه ک پاکیی نه ندان له پیسی و له نانوویژی (الحدث) به لام بنیات (که بی شی مگوتری روکن) به شی که له ناو مرۆکی نویژ، وه کوو چه مینه وه و کورنووش.

۵۵) مهرجی دامه‌زاندنی نه‌م پینجه‌ن:

یه‌که‌م: پاکی نوپژکه‌ره له‌بی دهنویژی و له‌شپیس، یا بلتین: له نانوژی بجووک و گه‌وره، (حه‌دهنی نه‌صغرو نه‌کبر) چونکه خوا فهرمانی به‌مه کردوو به پپی نایه‌تی (إذا قمتم الى الصلاة) هه‌تا نه‌وی که دم‌فهرموی: (فاطه‌روا) هه‌روا پیغه‌مبه‌ر (مرووه‌ خواه له‌سه‌ربه‌) دم‌فهرموی: خودا نه نوپژ به‌بی دهنویژی و پاکی گیرا ده‌کاو نه‌ خپ‌ر له‌ دزی و گزی گیرا ده‌کا.

دووهم: پاکی و خاوینی له‌ش و پۆشاک و جیگه‌ی نوپژه له‌و پیسیانه که چاو پۆشیان لئ نه‌کراوه، به‌لگه‌ی مهرجبوونی پاکی جه‌سته نه‌م نایه‌ته‌یه: {وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ - سورة المدثر - ۵/۷۴} (واته: خۆت له‌ تاوان و گونا‌ه بپاریزه) به‌ قسه‌ی دانهر بی روجنه‌جه‌سه، دیاره نه‌جه‌سیش به‌واتا پیسیه، به‌پپی نه‌م ته‌فسیره واته: خۆت له‌ پیسی بپاریزه، به‌لگه‌یه‌کی تریش هه‌یه که نه‌م فهرمووده‌یه: کاتی سه‌ره‌تای بینوژییه‌که‌ی جارانت... به‌لگه‌ی مهرجبوونی پاکی پۆشاک نه‌م نایه‌ته‌یه: {وَتِيَابَكَ فَطَهِّرْ - سورة المدثر - ۴/۷۴} واته: پۆشاکه‌که‌ت پاک رابگره. له‌ فهرمووده‌یشدا وه‌ک له‌ پێشه‌وه رابورد فهرمان کراوه به‌ شۆردنی جلو به‌رگ، نه‌گه‌ر خوینی بینوژیان به‌رکه‌وت. به‌لگه‌ی مهرجبوونی پاکی جی نوپژیش فهرمووده‌ی عه‌ربه‌ ساران‌شینه‌که‌یه که له‌ناو مزگه‌وته‌که‌دا میزی کرد، وه‌ک له‌ پێشه‌وه رابورد، نه‌گه‌ر که‌سی پیسیه‌ک به‌ جیگه‌یه‌که‌یه‌وه بوو، به‌بی نه‌وه‌ی پپی بزانی نوپژی پپوه‌کرد، نه‌وه‌ ده‌بی هه‌رکاتی پپی زانی نه‌و نوپژه

بگيريتتوه چونكه ئەم جوړه پاكىيە پيوستەو به پى نه زانين (جههل) له كۆل ناكهوى، دهق وهك چۆن پاكى له بېدهسنويزى و له شپىسى به پيننه زانينل له كۆل ناكهوى ئەميش وا، ههيشه دهلى: گيرانهوه پيوست نيه ئەم قسهيه ئيبنو لوندير په سەندى كردوو، ههروا نهوهوئيش له شهرحى موهندهبدا. بهلام ئەگەر بهو پيسىيهى زانيبوو بهلام له بىرى چووبوو، ئەوه گيرانهوى بهبى راجيايى لهسەر، چونكه لهم بارهياندا خوى سووچداره، لهوهدا كه پيسىيهكهى نهشۆردوو،

سپيهه: داپوشيني شهرمگايه، به پۆشاكىكى پاك، ههتا له كاتى تهنيايى و تاريكىشدا، دهبى شهرمگا له نويزا داپوشرى، مهبهست له شهرمگا لهم شوينهدا ئەو شويانهيه له لهش كه دهبى له نويزدا داپوشرين مهرجبوونى داپوشيني، لهش بهپى ئەم ئايهتهيه: { خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ - سورة الأعراف ۳۱/۷ } واته: ئەى نهتهوهى ئادهم! بهرگى باشى پاكى جوان لهبەر بكهن بۆ داپوشيني شهرمگا، لهلاى ههموو مزگهوتىكا، چ بۆ تهواف برۆن بۆ ئەوى يا بۆ نويزكردن). بهپى ئەم فهرموودهيهى خۆشهويستيش (مروود خواه لهسەربە): خودا نويزى ژنى سهرو عوزرشۆر بهبى لهچكه گيرانهكا تيرمىدى گيراپويهتهوه، حاكم به فهرموودهيهكى جوانى داناوهو فهرموويهتى: بهپى مهرجى ئيمامى موسليمه كه دايناوه بۆ فهرموودهى دروست) له دمقى عهردى فهرموودهكهدا وشەى (خيمار) ههيه، كه بهلهچك و سهربۆش دهگوترى، برى دهئين: به ههموو پۆشاكىك دهگوترى. يهكگرتن ههيه لهسەر پيوستى پۆشيني شهرمگا له نويزدا، بهمهرجى توانا، جا ئەگەر تواناي خۆ داپوشيني نهبوو ئەوا به رووتى نويزه دهكا،

ۋەكىرەنەۋەشى لەسەر نىيە، چونكى ئەۋە بەھانەيەكى رەۋاي گىشتىيە،
 دوورنىيە كە دىرئ بىكىش، دەي لە باري وادا ئەگەر بلىين كىرەنەۋەي
 نويزەكە پىۋىستە كاريكى ئەستەمە. مەرجه پۇشاكەكە ئەۋەندە سفت و
 ئەستوور بى رەنگى پىست لە بنىيەۋە دىرەكەۋى، كەۋاتە ئەگەر ئەۋەندە
 تەنك بوو شەرمىگاي نەدەشاردەۋە ئەۋە بەس نىيە، ئەگەر ھەر ھىچى
 دەست نەكەۋت ئەۋەندە بەسە كەبە قورداپۇشى! پىۋىستە پۇشاك
 شەرمىگا لە لاي ژووروو تەنىشتەۋە داپۇشى، بەلام لەخوارەۋە پىۋىست
 نىيە، جا ئەگەر لەلای ژووروو لەتەنىشتەۋە شەرمىگاي دىمىنرا، ۋەك لە
 يەخەيەۋە رانى دىرەكەۋت، ئەۋە بەس نىيەۋە نويزەكەي بەتالە،
 لەبەرئەۋە پىۋىستە كە بەقۇچەۋە دوگمە يا بە پىشتىن و بەستن خۇي
 توند بىكاتەۋە، ھەتا شەرمىگاي لەۋە دوو جىگەيەۋە نەبىنرى. سەلەمەي
 كورپى ئەكەۋە (رەزەلە ۋەلەلەن) دىفەرمۇي: غەرزى ھەزەرمە كىرد: قوربان!
 نايە بەكەسەۋە نويزەكەم؟ فەرمۇي: بەلئ، بەلام ئەگەر بە چىلىكىش
 بوۋە يەخەكەي داخە (بوخارى) گرىمان بەس جىلىكى پىسى ھەبوو،
 ئاۋىش نەبوو بىشۇرى نويزى پىۋە دەكاۋ لەپاشا كەي دەستىدا بوى
 بەجلىكى نويزىيەۋە نويزەكەي دەكاتەۋە، لەسەر فەرمائىشتى بەرووتى
 نويزە دەكاۋ كىرەنەۋەشى لەسەر نىيە، بۇ ژن ناپەسەندە لەكاتى
 نويزە كىرەندە پەچە بگىرتەۋە، بەلام ئەگەر لەمزوگەۋەتا بوو، ۋە بىگانەي
 ئى بوو، پارپىزان لە روانىنى نارەۋا نەدەكرد، ۋەمەترسى ئازاۋە ھەبوو،
 ئەۋە پىۋىستە لەسەرى پەچە بپۇشى، نادروستە پەچەكەي لابلەت.

چوارەم: ئەۋەيە كە بزەن كاتى نويزەكە داھاتوۋە، چونكى نويزە
 لەپىش كاتى خۇيا دانامەزى، جا ئەگەر كاتى نەدەزەن، لە سەرىيەتى كە

ههولئ زانینی بدا، چونکه بهوه فهرمانی پیکراوه، ههولئ و تیکۆشانیش بهویژد خویندن و دهوری قورئان و وانه گوتهوه دمبی، ههروا بۆی ههیه که باومر به خویندنی که له بابیکی بهراوردکراو بکا، یا بهدمنگی بانگ، بهمهرجی بانگدهره که له رۆژانی سایهقهدا متمانه پیکراو بی، بهلام ئهگهر رۆژه که ههور بوو، بانگدهره که یش شارمزیی رۆژانی سایهقهی نهبوو، بهلکوو بهکۆشش بانگی دهدا، ئهوه دروست نییه، باومری پی بکا، چونکه کۆششکار (موختههید) کۆششکاریکی تری وهك خۆی نابئ بکا بهسهرمهشق بۆ خۆی، ئهگهر کهسی گومانی بههیزی وابوو که نوێژ بووه، وه نوێژی کرد، وه لهوه دوا حاله کهی بۆ روون نهبووه ئهوه نوێژه کهی تهواوه ههچی لهسهر نییه، ههروا ئهگهر بۆی دهرکهوت که نوێژه کهی لهکاتی خۆیدا بووه، یاله دواکاتی خۆی بووه، بهلام ئهگهر بۆی دهرکهوت که لهپیش کاتدا بووه ئهوه دهگيریتهوه، ئهگهر ئهستیره شوناس بهحیسابگهری کاتی ساخ کردهوه، کار بهو ساخ کردنهومیه دهکا، ئهستیره شوناس لهشهرعدا بهو زانا ناسمانییه دهگوترئ، که شارمزیی له زانستی ئهستیرهدا ههبی، رێو شوین و هۆناخ و خولگهی رۆژو مانگو ئهستیرهکان بزانی، که بههۆی ئهوهوه خۆر گیران و مانگیگiran و کاتهکانی نوێژوشتی تریش دمزانی، دیارمه که مه بهست ئهوه هالچی و رهملگرهوه یانه نییه که بهدرۆ دم له زانینی نهینی خوایی دهکوتن و هال و دانه دمرنهوه و رهمل لیدمدن، ئهم جۆره کهسانه بهدکارو بی ئایینن، فهرموودهی دروستی ساخ لهبارهیانهوه هاتوو دهفهرموی: ئهوهی برپا بۆلای هالچی و لهبارهی شتیکی غهیبیهوه پرسیارئ لئیکاو باومری پی بکاو بهختی لهلا بگریتهوه ئهوه نوێژی چل شهوی گیرا نابئ.

له گیرانه و مهیه کی موسلیمدا چه زرت (مروود و خواه له سه ربه) دمه فرموی:
 نه وهی برپوا بۆ لای هالگره وه (عه رراف) ښک، یا بۆ لای کوله نانییه ک،
 وه برپوا به قسه ی بکا که گوايه به دروی خو ی به هو ی هه ندی شته وه
 نه ی نیه خوداییه کان دمرانی، نه وه باوه ری نیه به و قورنانه که هاتوته
 خوارمه بۆ موچه مه د.

پینجه م: رووکردنه له رووگه، نه وهی نزیکه پښو یسته له سه ری
 رووبکاته زاتی رووگه خو ی، نه وهی دووره روو بکاته ناستی، رووکردنه
 رووگه بۆ که سی بتوانی مه رجه، به لام له کاتی ترسی تونداو له نو یژی
 سه فهری ره وادا مه رج نیه، وه ک له دواوه دی، به پښی نایه ت که
 دمه فرموی: {قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ
 فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ - سورة البقرة - ۱۵۰/۲}. ساده ی له مه ولا
 له نو یژدا روو بکه بۆ لای مه سجیدولحرام، که کابه ی شه ریف وا له
 ناوه راس تی چه وشه که یدا، نیوه یش نه ی موسولمانینه! له هر لایه ک بوون
 له نو یژدا رووبکه نه لای نه و مزگه وته. بۆیه ده لیین: له نو یژدا رووکردن
 له رووگه مه رجه، چونکه نه م نایه ته فه رمان ده کا به رووکردن له
 رووگه، ناشکرایه که له غه یری نو یژدا رووکردن له رووگه پښو یست نیه،
 که واته مایه وه سه ر کاتی نو یژ، بۆ نه م بابه ته به لگه ی له فه رموود ه یشدا
 هه یه، دمه فرموی (مروود و خواه له سه ربه): کاتی چوو ییت به لای نو یژمه
 ده سنو یژیکی تیرو ته سه ل بگره، نه و جا رووبکه ره رووگه (شه یخان)
 نو یژگای نو یژی فه رز مه رجه چه سب بی، مه گه ر نو یژکه ر له ناو
 که شتیدا بی، چونکه نه سته مه له پاپۆره که دابه زئی، هر شتیکی تر وه ک
 که شتی وابی هه مان برپاری بۆ هه یه. وه ک شه مه نده فر، بزانی نه گه ر

كەسى خۇى ھەق رووگەى دىزانى ئىتر دروست نىە بۇى كۆشش (ئىجتىھاد) بكا بۇ دۆزىنەۋەى رووگە، يا بكەۋىتە شوۋىن قسەى خەئك، ئەگەر خۇى ھەق رووگەى نەدەزانى، بەئام كەسىكى باۋەر پىكرەۋى وا ھەبۋو كە بەيەقىن شوۋىنى رووگەى دىزانى ئەۋە دەبى بكەۋىتە شوۋىن قسەى ئەۋ، بۇ ئەم مەبەستەش پىاۋو ژنو بەندە يەكسان!

بەلگەى دۆزىنەۋەى رووگە زۆرن، ۋەك قسە ۋەك ئامازە، جا ئەگەر كەسىكى ۋاى دەست نەكەۋت رووگەى پىبلى، ۋە خۇى دەيتۋانى كۆشش بكا ئەۋا بە كۆششى خۇى جىگەى دىارى دەكاۋ روۋى تىدەكا، بەزمىنى خۇى كۋى بەرووگەزانى روۋى تى دەكا. مەرجه بۇ كۆشكار ئاگى لە بەلگەۋ نىشانەكانى دىارىكردن و دۆزىنەۋەى رووگە ھەبى، دەنا دەبى شوۋىن قسەى موسولمانىكى دادبەرۋەرى شارەزا لە بەلگەكان بكەۋى، يەك ئەۋ بەلگەنە دەرۋى قوطب نومايە، كە پىشى دەگوترى قىبلەنما، كە ئامىرىكى نوۋىيە ئاستى رووگە دىارى دەكا، يەك تىران ئەستىرەى قوطبە.

٥٦) روۋنەكردنە رووگە لە دوو كاتدا دروستە:

رووكردن لە رووگە مەرجى نوۋىژە، مەگەر لەم دوو كاتەدا: -

يەكەم: لەكاتى ترسى زۇرداۋ لەكاتى تىكپەرۋان و تىكپەرۋون لە رىزى شەردا لەگەل دۆژمن، ئەۋكاتە بەھەر جۆرى بۇيان بكرى نوۋىژ بكنە دروستە، بەسۋارى بى يا بە پىادەبى، روۋيان لە رووگەبى يانا، بەبى ئايەتى {فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا - سورة البقرة -

۲/۲۳۹} واته: کاتن شهر گهرم بوو یاخود ترسی زورتان هه‌بوو، به‌ههر جوریک بوتان ری ده‌که‌وی نوپزه‌کانتان بکه‌ن، به سواری بی یا به پیادمی، رووتان له رووگه‌بی یا نا. ئیبنو عومهر ئاوا رافه‌ی ئەم ئایه‌ته ده‌کا، نافع که ئەم رافه‌و ته‌فسیره‌ی له ئیبنو عومهر گپراوته‌وه دم‌هرموی: به‌زه‌ینم ئەم قسه‌یه‌ی له پیغه‌مبه‌ر بیستوووه بۆیه‌ و دم‌هرموی: (مالیک گپراویه‌ته‌وه) ماومردیش دم‌هرموی: ئیمامی شافعی به رسته‌ی خو‌ی ئەم ته‌فسیره‌ی له ئیبنو عومهره‌وه، نه‌ویش له پیغه‌مبه‌ره‌وه گپراوته‌وه واته: حه‌دیس‌ه‌کی مالیک مه‌وقوو‌فه، هه‌مان حه‌دیس شافعی به مه‌رفوعی گپراویه‌ته‌وه^(*).

(*) داخه‌کم لهم شوتنه‌دا، عیباره‌تی ده‌قه عمره‌یه‌که ره‌ش‌کیه، له‌سهر شتیه‌ی به‌هیزو به‌پیزی عیباره‌تی فقهی نییه، بگره‌ زوربه‌ی ئەم پاساودان و بایست نیشان‌دانه به ته‌مه‌رزو‌فیک‌ی ناسر که‌وتوانه‌وه له موغنی موحتاجه‌وه راگو‌یز‌کراون بۆ ئیره، جا من نه‌گهر ده‌سکاری ده‌کم و ده‌یه‌مه‌وه سهر نه‌صله‌ راسته‌کی خو‌ی هینه‌کی منیش ده‌بی به ته‌مه‌رووف و ده‌ستی‌وه‌ردان، نه‌ویش له وه‌رگپرا‌ندا ناشایسته‌یه. له راستیدا ئەم کتیبه‌ نه‌گهر به‌وردی ساخ بکر‌یت‌مه‌وه په‌له‌په‌ل و پچ‌پچ‌ری و رووبازاری پی‌وه ده‌ده‌که‌وی، به‌لام له‌گه‌ل ئەمیشه‌ په‌راو‌یک‌ی به‌ که‌لکه، زوربه‌ی خه‌لک ده‌توانن به‌هری لی وه‌ریگرن، به‌هۆی روونی و ره‌وانی و ناسانی زوربه‌ی دارشتنی بابته‌کانیه‌وه. به‌ههر حال به‌پشتی خودا به‌نده به‌ قه‌د ته‌وانا، به‌بی ته‌حقیق به‌سهر هیچ شوتنیکیدا گوزه‌ر ناکم، به‌هرموون سه‌رنج‌ده‌ن: له موغنیدا ده‌فه‌رموی: (... فیصلی .. کیف أمکن راکبا وماشیا لقوله تعالی: (فان خفتم فرجالا أو رکبانا) وقال ابن عمر (رضی الله تعالی عنهما) فی تفسیر الآیة: مستقبلی القبلة وغیر مستقبلیها. قال نافع: لا أراه الا مرفوعا. رواه البخاری. که‌چی ئاوا تیکه‌ل و پیکه‌لی و یصلون هیننذ رکبانا ومشاة مستقبلی القبلة وغیر

ئەمە و، وەکی تریش ناچارى وا دەخوازى كە لەكاتى وا مەترسیداردا نوێژ ئاوا بكړئ، وەك روون كرايه وە، جا لە بارودۆخى وادا نە لەكاتى ئەللاھو ئەكبەرى نوێژدابەستنداو نە لەكاتى كردارمگانى ترى ناو نوێژدا روو كړدن لە رووگە پيوست نيه، نەبۆ سوارو نە بۆ پياده، بەغەموى و زانايانى تریش وایان فەرموو، نوێژكردنەوهیشى لەسەر نيه چونكه بەهيج بيانوويهك بۆى نيه كە نوێژ لەكاتى ديارىكراوى خۆى دوا بخا، بەپێى ئەم نايەتە پيرۆزهيه كە بەلگهيه لەسەر ئەوه كە دەبێ نوێژ لەكاتى خۆيدا بەجێ بهێنرێ: {إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا}. جا لەناو نوێژى ترسدا لەكاتى ترسى زۆرو تێكڕاندا هەروەك پيوست نيه نوێژكەر روو بكاته رووگە دروسته بەپێى پيداويستى، كارى زۆرىش بكا، وەك شمشیر وەشاندن و رم لێدان، بەلام بەهيج جۆرێ دروست نيه كە قیزەو هاتو هاوار بكا، چونكه پيوستى بەوه ناكا. نوێژ لەسەر ئەم شيوهيه لە هەموو ئەم كاتانهدا دروسته: لە گەرمەى شەرى بېباوهرانداو لە شەرى چەتەو رێگرو ياخيوانيداو لەكاتى بەرگرى لە سەرو مال و نامووسدا، مالهكه زیندەمال بێ يا مردەمال بێ، لەكاتى هەلەهاتن لەبەر لافاوو ئاگر، ئەگەر چارى

مستقبلها، لقوله تعالى: (فان خفتم فرجالا أو ركبانا) هكذا فسرهما ابن عمر. قال نافع: لا أراه قال ذلك الا عن رسول الله - صلى الله عليه وسلم - رواه مالك. (وەرگێتر) (۱)

(۱) بۆ راست و دروستى ئەم سەرئەخە تەماشای (کفاية الاخيار) بەفەرموو.

- وەرگێتر -

تری نہبوو، ههروا له کاتی راگردنا له بهر قهرزاري، بهمهرجی نهتوانی بهلگهی دهستهوسانی خوئی راست بکاتهوه، یا لهکاتیڅکا که لهترسی تۆله لیسهندن ههلبی، بهلام بهمهرجی ئومیدی لیخوئشبوونی ههبی.

دووهم: له نوێژی سوننهتی سهفهريشدا (وهك كاتی ترس) روو له رووگهکردن مهرج نیه، چ بهسواری بی چ به پایدیمی بی هی کاتی سواری بهپیئی نهم فهرمايشته که ئیبنو عومەر {رهزاه خواه لهسهری} دهفهرموی: جاران لهسهفهردا پیغهمبهر {مرووده خواه لهسهری} به سواری و لاخ نوێژی سوننهتی دهکرد، بهمهرجی و لاخهکه لهژیریا رووی له شوینی مهقصهذبوايه - شهیخان) له گیرانهوهیهکی بوخاریدا دهفهرموی: بهسهر پشتی و لاخهوه نوێژی سوننهتی دهکرد، بهرمو ههر لایه بوايه، بهمهرجی رووی لهو جیگهیه بوايه که بوئی دهچوو، بهلام ههزرهت {مرووده خواه لهسهری} کاتی دهیویست نوێژی فهرز بکا له و لاخهکه دادهبهزی، بهپیئی نهم فهرموودمییهی جابیر: جاران پیغهمبهر {مرووده خواه لهسهری} به سواری و لاخ نوێژی سوننهتی دهکرد، بهمهرجی و لاخهکه له ژیریا رووی له جیگهی مهبهست بوايه، بهلام که دهیویست نوێژی فهرز بکا له و لاخهکه دادهبهزی و رووی دهکرده رووگه (بوخاری). جا لهکاتی وادا نهگهر له ریبوار داوا بکری که روو بکاته رووگه سهر دهکیشی بو وازهینان له ویردو نوێژی سوننهتی پیادهیش به قیاس لهسهر نوێژی سوننهتی سوار، چونکه له میشدا ههمان مهعناو مهبهست ههیه، نهمهیش کاتی وایه که نهتوانی روو بکاته رووگه، دهنه گهرهکه رووی تییکا، بهلایهنی کهمهوه لهکاتی نییهتهینانا، وهك نهوه و لاخهکه سهری نهرمبی و جلهوهکهی له دهستی خویدا بی.

بەلگەش ئەمەيە: جاران پېغەمبەر (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام): لە سەھەردا كە دەيوست نوپۇزى سوننەت بكا لە پېشا رووى وشترەكەى دىمكردە قىبلە، ئەوجا بەرەو قىبلە بە ئەللاھو ئەكبەر نوپۇزى دادەبەست، ئىتر نوپۇزەكەى تەواو دەكرد وشترەكەى رووى لە ھەرلابىردايە مەبەستى نەبوو، بەمەرجى بەرەو مەبەست بېرۇشتايە، (ئەبو داوود بە رشتەيەكى جوان گىراوئەتەو)، ئەوئەندە ھەيە ئەو جىگەيەى رېئوار بۆى دەچى رووگەيەتى، ئەگەر بەلای غەيرى قىبلەدا رووى لېومرچەر خان نوپۇزەكەى پوچو بەتالە، نوپۇز خويىنى سوار دەبى لەكاتى روكوغا كەمى دابنەوئەتەو، لەكاتى كورنوشا زياتر لەو ئەندازە دابنەوئەتەو، ھەتا لە يەكياں جىياكتەو، بەلام بۇ پىادە پېويستە لەكاتى نوپۇزدابەستنداو لەكاتى چەمىنەو كورنوشدا روو لە رووگە بكاو كورنوشەكەى لەسەر زەموى تەواو بكا، بۆى ھەيە لەكاتى خويىندى تەحياتا بېروا بەرېگەدا، ھەروا لەكاتى خويىندى فاتىحاو سوورەتدا، چونكە ئەم دووكتە دريژن، بەلام سەرنشيني پاپۇرو شتى وا پېويستە لەكاتى نوپۇزى سوننەت رووى لە رووگەبى، چونكە ئەوئەى بۇ دەكرى.

۵۷) روكنەكانى نوپۇز: روكن = بنيات = ستوون:

واتە ئەو شتانە كە نوپۇز بەوانە پىك دى:

وہك لە پېشەو زانیت نوپۇز بېرېتيە لە چەن روكنىك و چەن مەرجىك و چەن سوننەتىكى تر، كە پىيان دەگوترى ئەبەاض و ھەينات، روكنەكانى ئەمانەن:

(۱) نیاز هیئان (نیهت) واته: مه بهستی دل، له شهر عیشدا بریتیه له ههستیکردنی شتی، هاوکات له گهه کردنیدا، جیگه که ی ناو دله، گوئنی به زمان له سوننه تدا نه بیستراوه، له بهر نه وه فهرز نیه، که واته: گوئنی به زمان به بی ههستی دل بهس نیه، مهر جی نیهت برپاردانی کردنی نیه تلیه یئراوه، ده بی نه مه نیه ته له کاتی گوئنی نه لاهو نه کبهری نو یز دابه ستندا له ناو دله هه بی، سه ره بگه له باب ته نیه ته وه فهرمایشتی خوای گه ور میه: {وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ - سورة البينة - ۵/۹۸} واته: فهرمانیان پیکراوه که بهس خوای گه وره به رستن و به نیاز یکی پاک نایینداری بو بکهن) ماوهردی ده فهرمو ی: ئی خلاص نیه ته! له گهه نه مه فهرمووده یه یه: هه موو کرده و هی به پی نیازو نیه ته که یه تی. زانایانی گه ی ئیسلام به تیکرایی دهنگ رایان له سه ره نه وه یه که نیهت له نو یزا پیویسته. جا نه گهر نو یزی فهرزی کرد پیویسته ههستی کردنی نو یزه که و دیار یکردنی ناوو ره چاو کردنی فهرزی ته بی، هه تا له غه یری نو یزو له نو یزی فهرزی ترو له نو یزی سوننهت جیا بیته وه. ره چاو کردنی فهرزی تی بو منال پیویست نیه، چونکه نو یزی منال به سوننهت داده مه زری.

(۲) رووکنی دووهم: راوه ستانه بو خویندنی فاتیح او سوور هت، بو که سی توانای هه بی، له کاتی نه توانیندا دانیشتن و پالگه و تن و راکشان جیگه ی راوه ستان ده گر یته وه، به پی نه مه فهرمووده یه: عیمرانی کوری حوصه ین فهرمووی: مه یاسیریم بوو، بو چو نی تی کردنی نو یزی نه خوش پرس یارم له پیغه مبه ره (درومه خواد له سه ربنا): کرد فهرمووی: نه گهر توانیت به راوه ستانه وه نو یز بکه، نه گهر به راوه ستانه وه نه متوانی به دانیشتنه وه

بیکه، نه‌گهر به دانیشتنیشه‌وه نه‌توانی له‌سهر ته‌نشت به‌رم‌ورووگه
 بیکه (بوخاری گیراویه‌ته‌وه) نه‌سائی نه‌مه‌ی لی پتر‌کردووہ:
 خوشه‌ویستی نه‌گهر له‌سهر ته‌نیشیتیش نه‌توانی نه‌وا له‌سهر پشت بیکه.
 حەزەرت (مەروەھ خواھ لەسەر بێ) له کۆتایی فەرماشته‌که‌یدا بۆ پشتیوانی ئەم
 ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه: { لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا - سورة البقرة
 - ۲/۲۸۶ } واته: خوا ئه‌ركی ناخاته سه‌رشانی كه‌سی كه له توانایا
 نه‌بی! مه‌رجی راوه‌ستان نه‌وه‌یه كه زنجیره‌ی پشتی رێك بوه‌ستی، نه‌گهر
 ده‌یتوانی رابوه‌ستی، به‌لام نه‌گهر به‌ته‌واوی توانای چه‌مینه‌وه‌و
 كورنوووشی نه‌بوو، له‌بهر نه‌خوشی پشت نه‌وه دمبی رابوه‌ستی بۆ
 خویندنی فاتیه‌و به‌پیی تواناش چه‌مینه‌وه‌و كورنوووش جیبه‌جی بكا،
 نه‌گهر بۆ راوه‌ستان ئاتاجی به‌شتی بوو كه خۆی پێبگرئ پێویسته‌ و
 بكا. بزانی مه‌به‌ست له نه‌توانین نه‌وه‌یه كه مه‌ترسی فه‌وتان یا
 په‌رسه‌ندنی نه‌خوشی، یا زه‌حمه‌تیکی زۆر، یا ترسی نو‌قوم‌بوون و
 خنكان و سه‌ره‌خۆلی هه‌بی، نه‌مه‌یان بۆ سه‌رنشینی گه‌می و شتی و
 شافیعی (هه‌هه‌ خواھ لێبێ) ده‌فه‌رموی: نه‌وه‌یه كه به زه‌حمه‌تیکی له راده
 به‌ده‌ر نه‌بی بۆی نه‌كرئ!.

راكشان ده‌بی له‌سهر ته‌نیشتی راست بی، نه‌گهر نه‌یتوانی له‌سهر لای
 چه‌پ رابكشی، له هه‌ردوو حاڵه‌دا رووی له رووگه‌بی، نه‌گهر هه‌ر
 نه‌یتوانی له‌سهر پشت رابكشی، به‌لام شتی بخاته ژێر سه‌ری هه‌تا رووی
 له رووگه‌ بی، نه‌گهر توانای چه‌مینه‌وه‌و كورنوووشی نه‌بوو به هێماو به
 ئاماژه به‌رمو رووگه بیانكات، ده‌بی كورنوووشه‌كه‌ی له چه‌مینه‌وه‌كه‌ی
 نه‌ویتربئ. نه‌گهر نه‌مه‌یشی بۆ نه‌كرا به‌ترووكه‌ی چاو ئاماژه‌یان بۆ بكا،

چونکه نهوه لای خوارووی توانایه، نهگهر توانای نهومیشی نهبوو بهدل نوپژمهکی بکاو بهریز کردارمکانی نوپژ بهدلایا رابوپیژ.

جا لهم حالهدها نهگهر به زبان توانای گوتنی نهلالهوه نهکبهرو خویندنی هورنانو تهحیاتو سلاودانهوهی ههبوو نهوا به زبان بیانلی، دهنا رایان دهبوپیژ به دلیدا، ههتا هوشی لهسهر خوپی نابی واز له نوپژ بیینی، نهگهر لهسهر نههم حال و شیومیه نوپژیکرد گیرانهوهی لهسهر نیه، غهزالی (بهرحمهتبئی) نههم فهرمایشتهی خوشهویست (مرووه خواه لهسهربه) دمکا به بهلگهی نههمه که دهفهرموئ: کاتی فهرمانم پیگردن بهکردنی کاری، چهندهی بو تان دهلوئ لهو کاره بیکهن. ههروا نههم نایهتهیش: {وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ - سورة الحجر - ۹۹/۱۵} واته: له طاعمتو خواهرستی ساردمه بهرموه لهسهر یهقینی تهواوو نیمانی کامل دهمری). دیاره که نوپژ یهکیکه لهعیبادمه گرنگهکان، جا دهبی ههتا دوا ههناسه بیکا، مادهم هوشی ههبی و ناگای مابی. بزنان له سیدارمدارو له سهریهتی که بهپی توانای خوئی لهو حالهیشدا نوپژ بکا، شافیعی (رهزاه خواه ایینی) به دهق نههمی فهرمووه.

۲) روکنی سییههم: نهلالهوه نهکبهری نوپژ دابهستنه، که پیی دهگوتری: تهکیرمتول نیحرام، چونکه ههندی شت که لهپیش نهودا بو نوپژکهر حهلاله، لهپاش نهو لیی حهرام دهبی وهک خواردن و هسهکردن و کاری پهیومندی به نوپژموه نهبی، بهلگهی نههمیش نههم فهرموودمییه: دهسنوپژ کلیلی نوپژموه نهلالهوه نهکبهری نوپژ دابهستن سههرتای حهرام بوونی ههموو شتیکی لهناو نوپژدا که پهیومندی نوپژموه نهبیو،

سلاودانه و میش هوی حالل بوونه و هی نهو شتانه یه که بههوی نه لاهو
 نه کبهری نویژ دابه ستنه وه لیی حهرام بوون. نه بوو داوودو خه لکی
 تریش بهرشته یه کی دروست گیراویانه ته وه) هه روا نه م فهرموودمیه ی
 تریشه، که پیغه مبه ر (درویه خواه له سه ربه)؛ نویژ نارموانه که (مسیئ
 الصلّات) هکه ی فهرموو: کاتی چوویت به لای نویژه وه له پیشا
 ده سنویژیکی تیرو ته سهل بگره، ئینجا رووبکهره رووگه و نه و جا به
 گوته ی نه لاهو نه کبهر نویژ دابه سته) گوته ی تایبه تی نویژ دابه ستن
 (الله اکبر) ه چونکه پیغه مبه ر (درویه خواه له سه ربه)؛ کاتی دهستی دمکر به نیژ
 له پیشدا رووی دمکرده رووگه و هه ردوو دهستی به رز ده کرمده مو
 ده یه رموو: الله اکبر. (ئیبنو ماجه و ئیبنو حه ببان گیراویانه ته وه، ئیبنو
 حه ببان به فهرموودمیه کی دروستی داناوه) نه مه بو که سی وایه که
 توانای گوته ی نه م وشه یه ی هه بی، به زمانی عمرمبی، نه گهرنا و مر
 گه راوه که ی به زمانیکی تر بلئ، و مکوو (خودا له هه موو که سی گه وره
 تره) به لام نه گهر دمیتوانی فیتری نه م وشه یه بی نه وه دمبی فیتری بی،
 نه گهر بو نه و مه به سته تووشی سه فهریش بی دمبی سه فهر بکا، چونکه
 له م حاله دا نه و سه فهره ریگه چاره یه بو نه نجام دانی پیویستی،
 هه رشتیکیش ریگه چاره ی پیویستی خوشی پیویسته.

٤) بنیات (روکن) ی چوارم: خویندنی فاتیه یه، به پیی فهرمووده ی
 پیغه مبه ر (درویه خواه له سه ربه)؛ هه ر که سی له نویژا، له هه موو رکاتیکا
 سوورمتی فاتیه نه خویننی نویژه که ی دروست نیه (شه یخان
 گیراویانه ته وه). له گیرانه و میه کا: هه ر نویژی پیاو سوورمتی فاتیه ی
 تیادا نه خویننی له کوژ ناکه وی (داره قوطنی به رسته یه کی دروست

گیڕاویەتەو، ئیبنو حەببان و ئیبنو خوزەیمە لە صەحیحی خۆیاندا
 گیڕاویانەتەو) دیارە لەم جوړە حکوماندە ژنیش رێک وەک بیاو وایە.
 شافعییش بە رشتەیی خۆی فەرموودەیی پیاو نوێژ نارەوانەکی
 گیڕاوتەو، لەویدا حەزرت (ەرۆدی خوا لەسەربە): پێی دھەرموی: جا ئەللاھو
 ئەکبەری نوێژ دابەستن بکەو ئەو جا سوورمتی فاتیحە بخوینە. لە
 گیڕانەومیەکا: ھەر کەسێ ھەر نوێژی بکاو سوورمتی فاتیحای تیا
 نەخوینێ ئەو ئەو نوێژی نابەگامە، وە ناتەواویشە، بە ئەبو ھورەیرە
 گوترا: ئەی باشە ئەگەر لە پشت پێشنوێژم بە جەماعەت نوێژمان
 دەکرد لەم کاتەدا چۆن؟ فەرمووی: لەم کاتەدا بە پەنامەکی لە دڵی
 خۆتەو بیخوینە (موسلیم). بزانی کە (بسم الله الرحمن الرحيم)
 نایەتێکی تەواو لە سەرەتای فاتیحاو، بەلگەی روشنی ئەمە ئەو یە کە
 بوخاری لە تەئریخەکەیدا باس دەکا: کە پێغەمبەر (ەرۆدی خوا لەسەربە):
 نایەتەکانی فاتیحە دھزمیئ و دایان دەنێ بە حەوت نایەت و
 بیسمیلایش دادەنێ بە نایەتێ لێی. بەپێی ئەم فەرموودەییە
 حەزرتیش (ەرۆدی خوا لەسەربە): کاتی سوورمتی ئەلحەمدو دەخوین،
 لەسەرەتایەو (بسم الله الرحمن الرحيم) بخوین، ئەم سوورەتە ئەم
 ناوانە تریشی ھەیە: ئوممو لقورئان و ئوممو لکیتاب و ئەل –
 سەبەولەسانی. (بسم الله الرحمن الرحيم) یەکیکە لە نایەتەکانی
 ئەم سوورەتە! (دارە قوطنی گیڕاویەتەو دھەرموی: پیاوانی رشتەیی
 ئەم فەرموودەیی گشتیان جیگەیی باویری فەرموودە زانەکان).

ئوممو سەلەمەیی ھاوسەری پێغەمبەریش (ەرۆدی خوا لە پێغەمبەر و رەزای خوایش
 لەوبە): دھەرموی: پێغەمبەر (ەرۆدی خوا لەسەربە): بیسمیلائی دانا بە نایەتێ لە

فاتحا (ثیبو خوزمیه له سه حیه کهی خویدا گیراویه ته وه) ابو نصری
 المؤدب دمه رموی: قورئانزانه کانی کووفه و شهریه تزانه کانی مه دینه
 رایان یه که له سهر نه وه: که بیسمیلا نایه تیکه له فاتحه. نه گهر که سی
 بللی له سه حیه موسلیمدا دمه رموی: عائیشه ی هاوسهری حه زرهت
 دمه رموی: مستووری پیغه مبه (مرووده خواه له سهر به): و ابو سهرتای نویژی
 به (الله اکبر) دهست پیده کردو سهرتای قورئانخویندنی به (الحمد لله
 رب العالمین) دهست پیده کرد، نیتر نیوه چۆن ده لئین: (بسم الله)
 سهرتایه؟ له وه لامیدا ده لئین: مه بهست له م فه رموودیه ی عائیشه
 دیارکردنی خویندنی نه و سوورته یه که نازناوی (الحمد لله رب
 العالمین) ه. نه گهر گوترا: نه م قسه یه پیچه وانیه رووکارو ظاهیری
 فه رمووده که یه؟ وه لامه که ی نه مه یه: له م شوینه دا چهند به لگه یه که
 چهند رایه که هیه، به م ته نویله کار به هه موو راو به لگه کان ده کری و
 هیچیان پشت گوئی ناخرین، که واته: برپاری دیارکردنی نه م واتایه
 ده گهر پته وه بو نه م یاسایه که پیی ده گوتری: کارکردن به کوئی
 به لگه کان! له کاتی راوه ستانداو له و کاتانه دا که له حیاتی کاتی راوه ستانن
 ده بی فاتحه بخوینی، بو خویندنی فاتحه ییش پیشنویژو پاشنویژو نویژ
 خوینی ته نیا یه کسانن، نیتر نویژمه که په نهانی بی و به دهنگی نرمبی یا
 ناشکرابی و به دهنگی به رزبی، به هه ر حال له کاتی ده سه وسانی
 (عیجز) داو مرگه راوو ته رجه مه که ی دهست نادا، به لگوو ته رجه مه ی
 دروست نیه، چونکه له فزمه که ی موعجیزو سهرئاسایه، به ناده میزاد
 ناکری، پیویسته هه موو فاتحه به رموانی بخوینی، یه که پیتی لی
 نه بویری، چواره گیراوی (شهده) ی تیادایه هه ر چواره میا نه نجام بداو

هیچیان بهرنه‌دا. جا نه‌گهر به نارمزوو پیتیکی به‌راند، یا گیراویه‌کی به‌ردا، یا پیتیکی کرد به پیتیکی تر وهك (صاد) بکا به (سین) نه‌وه نه‌قورئانخویندنه‌که‌ی دادمه‌زری و نه‌نویژمکه‌ی. نه‌گهر به‌قه‌ستی هه‌له‌یه‌کی زمانه‌وانی وای کرد که واتای وشه‌که‌ی ده‌گوژی، وهك (نه‌نعمه‌ته) به (نه‌نعمه‌تو) یا به (نه‌نعمه‌تی) بخوینی، نه‌وه نویژکه‌ی بووچه، به‌لام نه‌گهر به قه‌ستی نه‌بوو نه‌وه دمبی گورج بگهریته‌وه سهری و نه‌وه‌له‌یه چاک بکاو نه‌و جیگه‌یه به دروستی بخوینی، نه‌مه بو توانا به‌سهر خویندنی فاتیحادا وایه، به‌لام بو که‌سی فاتیحه‌ی به جوانی له‌بهر نه‌بی، له‌سهریه‌تی که فی‌ری بیی، یا له‌ناو قورئاندا بیخوینی، نه‌گهر یه‌کی نه‌یتوانی فی‌ری فاتیحه بیی پیویسته حه‌وت نایه‌تی تر له قورئان بخوینی، خوای به یه‌که‌وه بن یا له‌یه‌ك دابراوبن و ههر نایه‌ته‌ی هی شوینی بن، نه‌گهر نه‌مه‌یش فی‌رنه‌بوو زیکر بخوینی، حه‌زرت (مریوه‌ خوا‌ له‌سه‌رب‌) ده‌فه‌رموی: جا نه‌گهر قورئانت دمرانی بیخوینه، دمن‌ا له جیاتی نه‌وه (الحمد لله) و (لا اله الا الله) و (الله اکبر) بکه‌و سوپاسی خوای گه‌وره بکه‌و ته‌لیله بکه‌و باسی گه‌وره‌یی خودا بکه، نیمامی نه‌وه‌وی (مرزا‌ خوا‌ له‌سه‌رب‌) ده‌فه‌رموی: فه‌رمووده‌یه‌کی جوانه. بو‌یه‌یش مه‌رجه حه‌وت نایه‌ت بخوینی چونکه فاتیحه حه‌وت نایه‌ته. نه‌مه‌یش که‌وه‌جه‌لی نه‌وه دمبی به‌قه‌د نه‌ویی. نیبنو حه‌ببانی‌ش له سه‌حیه‌که‌ی خویدا گیراویه‌ته‌وه: که پیاوی هاته خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا (مریوه‌ خوا‌ له‌سه‌رب‌) گوتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا من ناتوانم که قورئان فی‌ربیم، ده‌ی به‌فه‌رموو که‌شتیکی وام فی‌ربکه که بریتی خویندنی قورئانه‌که بکه‌وی؟

فهرمووی: بلی: - (سبحان الله والحمد لله، ولا اله الا الله والله اكبر، ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظيم).

٥٨) گه وره یی فاتحه له چاو هینی تردا:

ئهو سه عیدی کوری موعلا {رهزاه خواه لایب} فهرمووی: جاری له مرگه وت نویژم دهکرد، له ناو نویژه که دا پیغه مبهه {مرووه خواه له سه ربه}: بانگی کردم و مرامم نه دایه وه، که نویژه که م ته واو کرد چوومه خزمه تی، فهرمووی: بۆچی بانگم کردی و نه هاتی؟ عه رزیم کرد: قوربان! نه و کاته که تو گازت کردم نویژم دهکرد، بۆیه و مرامم نه ایته وه، فهرمووی: بۆچی نه ی خوا نافه رموی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ - سورة الأنفال - ٢٤/٨} واته: نه ی که سانی که باو مرتان هیناوه به ئایینی ئیسلام! به په له وه لامی خودا و پیغه مبهه ری خودا بده نه وه و به زوویی بچن به دهنگیانه وه، هه ر کاتی پیغه مبهه ری من بانگیکردن بۆ سه ر نه و کارانه ی که ده بن به مایه ی سه ره به رزی ژینی جیهانتان و به هو ی روو سووری و ژیا نی جاویدانی خو شی بی ئیش و نا زاری نه و جیهانتان) له پاشا فهرمووی: هو شیار به! له پێش نه و دا که له مزگه وت بچیه ده ری سوورمه تی که نیشان دده م که گه ورمه ترین سوورمه له ناو قورئانا و خیر و پا داس تی زیاتره؟ ئینجا حه زمه ت {مرووه خواه له سه ربه}: ده س تی گر ته، جا که ویس ته مان له مزگه وت ده ربچین عه رزیم کرد: قوربان! جۆ تو فهرمو وت سوورمه تی که نیشان دده م گه ورمه ترین سوورمه له قورئانا؟ فهرمووی: نه و سوورمه ته {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ} ه که نه و

(سبعاً من المثاني) و {وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ} ديه که خودا داویتی به من که لهم نایه‌دهدا باسی نه‌وه ده‌کاو دم‌فهرموی: {وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمُثَنِيِّ - وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ - ۸۷/۱۵} واته: به‌راستی ئیمه جهوت نایه‌تی قورئانمان به‌تۆ داوه که له هه‌موو رۆژو شه‌ویکا چهن جار له‌ناو نوێژدا دوو‌پات دم‌کرینه‌وه، سه‌رم‌رای نهم جهوته‌ی دوو‌باره پاته‌یش باقی قورئانم پی داوی که گشتی گه‌وره‌یه‌و خاومن پایه‌و مایه‌یه (بو‌خاری و نه‌بو داوود گیراویانه‌ته‌وه)^(۱).

حاکمیش له نوبه‌ی کو‌ری که‌عبه‌وه (خواه‌ن‌را‌ه‌به‌) دم‌گیرپ‌ته‌وه پی‌غه‌م‌بهر (مرووده‌خواه‌له‌سهر‌به‌) پی‌ی فهرمووم: ئومید ده‌که‌م که له مزگه‌وت نه‌چیه دم‌روه هه‌تا سووره‌تیکی وا فیر بی که نه له ته‌ورات و نه له ئینجیل و نه له قورئانا وینه‌ی نیه، که ناوداره به (السبع المثاني) و (فاتحة الكتاب).

۵) بنیاتی پینجه‌می: نوێژ چه‌مینه‌وه‌یه، که ناسراوه به روکووع، نه‌مه‌یش به‌قورئان و سونه‌ت و یه‌گرتنی کۆمه‌له‌ی ئیسلام چه‌سپاوه، قورئان دم‌فهرموی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا - سورة الحج - ۷۷/۲۲} واته: ئه‌ی ئیمانداران! نوێژ بکه‌ن و له‌ناو نوێژه‌که‌دا

(۱) له تفسه‌که‌دا نهم فهرمووده‌یه له نهم سه‌عیدی خودریسمه، ریا‌یه‌ت کراوه، نه‌وه هه‌له‌یه، ته‌ماشای تاجول تو‌صول به‌رگی چواره‌م ص ۱۵، هه‌روا (عمده‌القاری و ج/۱۸ ص ۸۰. بکه.

چه مینه و هو کورنووش ئه نجام بدمن. پیغه مبه ریش (مرووبه خواه له سه ربه) به
پیاوه نویژ نارمه وانه که ی فه رموو: ئینجا بچه می ره و هو رو کو و ببه و
ئه و منده له چه مینه و هدا بمینه ره و تا له شت له جم و جو و له دم که و ی و
ئه ندامه کانت ئارام ده گرن.

(٦) بنیاتی شه شه م: ئارام بو و نه و ی ناو رو کو و عه، به پی
فه رموو ده که ی پی شه و ه، لای که می چه مینه و ه ئه و دیه: که توانای ئه ندام
ته و او ئه و منده دابنه و یت ه و ه که هر دوو بهری دهستی بگهن به هه ردو و
که شکه ئه ژنوی، جا ئه گهر نه یتوانی به ترو و کانی چا و نامازه بکا. لای
هه رمه ته و اویشی ئه و دیه: که پشت و ملی له دانه وینا ری ک ببن و هه ردو و
لاقی ری ک را و مستین و هه ردو و که شکه ئه ژنوی به دهسته کانی بگری ت و
به نجه کانی به ره رو و که بلا و بکاته و ه، له سونه تدا و دهفه رموی: ئه مه
بو که سی وایه که به را و ه ستانه و مبی، به لام بو دانیشتو و لای که می
چه مینه و ه ئه و دیه: که ئه و منده بچه می ته و ه که دمو و چاوی له
به رده می ه و ه بگاته ناستی زه وییه که ی به رده م ئه ژن و کانی، لای
هه رمه ته و اویشی ئه و دیه: که ئه و منده دابنه و یت ه و ه که ته ویلی ری ک له
ناستی جیگه گر نو و شه که ی بی، لای که می ئارام بو و نه و ه ئه و دیه: که
له شی ئه و منده له جو و له بکه و ی به رزه و م بو و نی له دانه وینی جیا
بگری ته و ه، به مه بهستی چه مینه و ه، یا راست بو و نه و ه، یا کورنو و ش.
که وایی ئه گهر یه کێ دانه و ییه و ه به مه بهستی کورنو وشی قورئا ن خویندن و
له پاشا کردی به چه مینه و هو کورنو وشی نه برد، ئه و ه دروست نیه، هه روا
ئه گهر دانه و ی بو چه مینه و هو جم و جو و لی به رده و ام بو و، هه تا
هه ل سایه و ه، ئه و ه پی نا گوتری چه مینه و ه، چونکه ئارام بو و ن

پهیدانه بووه، چونکه نارام بوونه ووی به راستی نه وویه که له پاش جووله نارامی یهك پهیدا ببی به نه اندازهی (سبحان ربی العظیم) (چه مینه وه = رکوع).

(۷) بنیاتی هه وته م: راست بوونه وویه له چه مینه وه، چونکه پیغه مبه ر (مرویه خواه له سهره) به نویژ نارپه وانه که ی فهرموو: ته و جا سهرت به رزمه که هه تا ریک له سهر پی راده و ستیت، راست بوونه ووی پیویست نه وویه که له پاش ته و او کردنی چه مینه وه پستی راست بکاته ووهو بجیتته وه سهر نهو حالته ی که له پیش چه مینه وه دا له سهری بووه، ده بی له م راست بوونه وویه مه بهستی شتی تر نه بی، نه گهر له چه مینه وه دا ماریکی دی، له ترسی نه وه سهری به رزگرمه وه نه وه حلیب ناکری بوی و نهو سهر به رزگرمه وویه به راست بوونه وه دانانری.

(۸) بنیاتی هه شته م: نارام بوونه ووی ناو راست بوونه وویه، به پیی فهرمو ودمه که ی نویژ نارپه وانه که. گهرمه که نه دمه هکانی له جووله بکه ون وده کوو کاتی پیش چه مینه ووی.

(۹) بنیادی نویه م: کورنووشه، خوا دمه فهرموو: {ارکعوا واسجدوا} پیغه مبه ریش (مرویه خواه له سهره) به نویژ نارپه وانه که ی فهرموو: ئینجا کورنووش ببهو نه وهنده له کورنووشدا بمینه روه هه تا جه ستته له جمو جووول دمه کوو.

(۱۰) بنیاتی دهیه م: نارام بوونی ناو کورنووشه، به پیی فهرمو وده ی نویژ نارپه وانه که. لای که می کورنووش نه وویه که هه ندی له ته ویلی به وروتی دانی له سهر جیگه ی نویژه که ی، به شیوه یه کی وا که پیی

بگوتړئ کورنووش. پېوېسته که څوورسی سهری بگات، به شوین
 کوورنووشه کهی، به جوړئ نه گهر لوکه له کورنووش گاکه پدای
 بېه ستریت ته وه پستانې پېوه دیاربې، پېغه مېهر (دروېده ځواک له سهرې)
 دمهر موی: کاتې کورنووش ده بهی ته وېلت له سهر زموږ په که گېر بکه،
 نابې وهک مهل دمنووک له زموږ بده دیت به ناوی کورنووشه وه! (نېبنو
 حه بېان له صه حیجی څویدا گېراوېه ته وه). جا نه گهر له سهر لاجانگ یا
 له سهر لووتی، یا له سهر میژره کهی، یا له سهر چمکی هه قیانه کهی
 کورنووشی برد نه وه بهس نیه، له صه حیجی موسلیمدا دمهر موی:
 له بهر گهر می و داخی جهوو لی کورنووشگا له خزمهت حه زرمتدا (دروېده
 ځواک له سهرې) سکالامان کرد، سا به شکوو چارېکمان بو بدوژیت ته وېه لاه
 سکالای نه پرسین! بهیه قی نه مهی له م ههرموودیه پتر کردووه: که
 جهوو له گهر مه که نازاری ناوچه وانو له پمان نه دا، چارېکمان بکه. بو
 شوین ناوچاوانو شوین له پمان. رشته کهی ساخه. قسهی راستر نه ویمیه
 که پېوېسته ههر دوو بهری له پی و ههر دوو نه ژنوی و ههر دوو نووکی
 پیکانیسی دابنې له سهر زموږ، واته: بهشی له م نه دمانه له سهر
 زموږ په که دابنې له دست و پیدا عیرمت به بهری دست و سنگی په نجهی
 پېیه. څو شه ویست (دروېده ځواک له سهرې) دمهر موی: خودا ههرمانی پیکردووم
 که له سهر نه م حه وت نیسکه کورنووش بېه! له سهر ته وېل و لووت و،
 له سهر بهری ههر دوو دست و، له سهر ههر دوو نه ژنوو، له سهر
 سهر په نجه کانی ههر دوو پې! (نه م ههرموودیه په سهندی ههر دوو لایه)
 مهرجه له کاتی کورنووشدا څوورسی سهری بخاته سهر جی
 کورنووشه کهی و پشت قنکی به سهر سهر و ملیدا بهر بکاته وه، چونکه

به‌رای کوری عازیب باشلی خۆی به‌رزموه‌کردو فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر
(مرووده‌خواه له‌سهره‌دا) ناوه‌ها له‌سهر نه‌م شیوه‌یه کورنووشی ده‌برد. (نه‌بو
داوودو نه‌سائی و ئیبنو حه‌ببان گیراویانه‌ته‌وه. ئیبنو حه‌ببان به
فهرمووده‌یه‌کی دروستو ساخی داناوه) جا نه‌گهر که‌سه‌ ته‌ویلی زامدار
بوو، به‌ مه‌ندیلی پیچ‌راوو، وه له‌سهر نه‌و مه‌ندیله کورنووشی برد
ئه‌وه‌ی به‌سه‌و کردنه‌وه‌ی له‌سهر نیه، چونکه له شوینی که‌سه‌ به‌هیما
کورنووش ببا دووباره‌کردنه‌وه‌ی له‌سهر نه‌بی نه‌م باشتر له‌ سهری نیه.
نه‌گهر نه‌یتوانی کورنووش ببا به‌سهری ئاماژه‌ی بو بکا، نه‌گهر
به‌سه‌ریش نه‌یتوانی به‌ تروکانی چاو، به‌پیی فهرمووده‌ی: کاتی فهرمانم
پیکردن به‌کردنی کاری چهنده‌ی بو‌تان ده‌لوی له‌وکاره نه‌نجامی بده‌ن!.

(۱۱) بنیاتی یازده‌هه‌م: دانیشتنی نیوانی دوو کورنووشه‌کان،
به‌ره‌نگی له‌شی له‌جم و جوول بکه‌وی، به‌ نویژ نارمه‌وانه‌که‌ی فهرموو:
ئینجا سه‌ر به‌رز که‌رموه تا قنچ داده‌نیشیت، ئینجا دیسانه‌وه
کورنووشیکی تری وه‌ک کورنووشی یه‌که‌م به‌رموه ئیتر نویژه‌که‌ت تاسهر
به‌م شیوه‌یه بکه (شه‌یخان) له‌ سه‌حیحه‌یندا ده‌فه‌رموی: پیغه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه
له‌سهره‌دا): ده‌ستووری وا بوو که سهری له کورنووشی یه‌که‌م هه‌ل ده‌بری
هه‌تا ریک دانه‌نیشتایه کورنووشی دووه‌می نه‌ده‌برد.

(۱۲) بنیاتی ده‌وانزده‌هه‌م: ئارام بوونی نیوانی دوو کورنووشه‌کانه
به‌پیی فهرمووده‌ی نویژ نارمه‌وانه‌که‌: نه‌وجا سه‌رت له کورنووووش
هه‌ل‌پ‌رمو که به دانیشتنه‌وه له‌شت له‌جم و جوول که‌وتو نه‌ندامه‌کانت
ئارام بوونه‌وه نه‌وسا کورنووشی دووه‌م به‌.

الصلوات الطيبات لله، السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته. السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين. أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمدا عبده ورسوله (شافيعى و موسليم و نهبو داوود و نهسائى گيڤاويانه ته وه) شافيعى دمفرموى: چەند فەرموودەيەكى جياجيا لە بارەى تەحياتەوه رىوايەت كراوه، من ئەمەيانم لە لاپەسەندترە، چونكە تەواوترينيانە. حافىظ دمفرموى: لە شافيعى پرسىار كرا هوڤى چيە تەحياتەكەى ئيبنو عەبباس هەڤ دمبژيرئ؟ فەرمووى: چونكە گوشادو فرموانەو خۆيشم بە رشتەيەكى دروست بىستوومە هەتا سەر ئيبنو عەبباس، لەبەر ئەوه بەلامەوه داگرتەرو گوتهكەى لە هينەكانى تر زياترە، هەر لەبەر ئەوه پەسەندم كردوو، بەلام سەرکۆنەى كەسەيش ناكەم ئەگەر گوتهيەكى ترى تەحيات پەسەند بكە، لە گوته دروستەكانى. لاى هەر تەواوئى تەحيات ئەوه: كە لەم ئەندازمىەى باس كرا ئەمە پتر بكە: (اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صليت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم، وبارك على محمد وعلى آل محمد كما باركت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم، انك حميد مجيد) بەلگەى پيويستبوونى سەلاواتدانيش لەسەر پيڤەمبەر (مروودە خواە لەسەربە) ئەم فەرموودەيەيە: لە پيڤەمبەر (مروودە خواە لەسەربە) پرسىار كرا: كاتى نوڤژ دەكەين لەناو تەحياتدا چۆن چۆنى سەلاواتت لە سەربەدەين؟ فەرمووى: بلىن: (اللهم صل على محمد وعلى آل محمد) (شەيخان) ئەگەر تواناى تەحياتى نەبوو تەرجەمەى دەكا بەزمانىكى تر.

سوننمت. خوای گهوره دمفهرموئ: {وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُؤًا وَلَعِبًا - سورة المائدة - ۵۸/۵} واته: (کاتئ ئیوه موسولمانان بانگ دهکهن که بین بؤ نویژکردن ئەوان ئەو نویژده، یا ئەو بانگدانئ ئیوهمیه دهکهن بهگالتەو مهزاق) پیغه مبه ریش (مرووده خواد له سه ره به) دمفهرموئ: کاتئ نویژ دهبی با یه کیکتان بانگتان بؤ بدا، وه کیستان گهورمتر بوو با ئەو بهرنویژیتان بؤ بکا، (شه یخان) له گیرانه ودهیه کا: من و هاوړپیه کم چووین بؤ خزمه تی حه زرمه ت (مرووده خواد له سه ره به) کاتئ ویستمان له خزمه تی بگهړپینه وه، پئی فهرمووین: کاتئ که نویژ دهبی بانگ بدهن، له پاشا قامه ت بکه ن.

وهکی تریش بيشك بؤ نویژی فهرزی جه ماعه تی پیاوان بانگ سوننه ته، بؤ تاکیش که به ته نیا نویژ بکا بانگدان سوننه ته، گوتراویشته: که سوننمت نیه بؤی، چونکه ئاگادارکردنه وه له ئارادا نیه. به لام قسه ی راست ئەوه یه که بانگ بؤ ته نیایش سوننه ته چونکه پیغه مبه ر (مرووده خواد له سه ره به): به ئەبو سه عیدی خودی فهرموو: ده تبینم که تۆ حه زت له مالآتو مه رداری و ده شته، جا هه رکاتئ له ناو مه رو مالآتەکه تا بوویت و بانگتدا، یا له و ده شته بوویت و بانگتدا، ته واو ده نگ له بانگه که هه ئپره، چونکه هه رچی له قه مری ده نگى بانگده ردابی و گوئی لیبی، جنۆکه بی، مروؤفبی، شیتئ تربی، له روژی قیامه تدا ئەو شایه تییه ی. بؤ ئەدا (شه یخان). سوننه ته بانگو قامه ت به راوه ستانه وده بن، سوننه ته روو به قیبه له بن، سوننه ته باگده رو قامه تکه ر ده سنوژیان هه بی و له شیان پاک بی و بانگده ر ده نگى خوشبئ و ده نگ به رز بی و به دادبی، ئەگه ر پئویستیش بوو بانگه که له سه ر شوینیکی به رز بی، یا له سه ره بانئ

مزگه وتبئ، وه له جاری یه که می (حی علی الصلاة) دا به سهر لایکاته وه به لای راستا، وه له جاری دوو مە بگه پیتته وه بۆ سهر ومزعی خۆی، وه له جاری یه که می (حی علی الفلاح) دا به سهر نه که به سینگ، لایکاته وه به لای چهپا، وه له جاری دوو مە بگه پیتته وه بۆ سهر ومزعی خۆی. سوننه ته دهنگ ته واه له بانگ هه لپری، با ته نیا ههر خوشی بی، له بهر فهرموو دمه که ی نه بو سه عیدی خودری.

مه رجه نه وه که سه ی که بانگو قامهت ده خوینئ موسولمان بی، مه رجه بانگدر فامیده بی و خاومن ته میزو هوش بی و نیرینه بی. له بهر نه وه ی بانگدان به ساروه به سه رنج و ته ماشای بانگدر وه پیویستی به فهرمانی پینویژ نیه به لام قامهت کردن به ساروه به فهرمانی پینویژ وه، له بهر نه وه ی دمبی له سهر فهرمانی نه و بی.

٦٠) له سه ره تا وه هوی دامه زرانندی بانگو قامهت چی بوو؟

عه بدوللای کوری زمید فهرمووی: کاتی پیغه مبه ر (مرووه خواه له سه ربه): فهرمانی فهرموو که ناقوسی دروست بکری، هه تا لیی بدن بۆ نه وه ی خه لکه که کۆبنه وه بۆ نویژی جه ماعهت، له خهوما پیاویکم بینی زمنگیکی گه وره ی پیبوو پیم گوت: نه ی بهنده ی خودا! نایا نه م زمنگه دمفرۆشی؟ گوتی: بۆ چیه؟ گوتم: بانگه وازی پیدمه کین بۆ کۆبوونه وه بۆ نویژ. گوتی: نه ی بۆ شتیکت پینیشان نه ده م که له وه باشتر بی؟ گوتم: ئاده ی بفهرموو، فهرمووی: له باتی نه وه ده ئیتیت: (الله اکبر الله اکبر، الله

اکبر الله اکبر. اشهد ان لا اله الا الله. اشهد ان لا اله الا الله. اشهد ان محمدا رسول الله اشهد ان محمدا رسول الله حى على الصلاة حى على الصلاة. حى على الفلاح حى على الفلاح. الله اكبر الله اكبر. لا اله الا الله) نينجا پياوه كه كه من دوور كه و ته وه وه نه و جا فهرمووی: بۇ قامه تی نوئیزیش بلی: (الله اكبر الله اكبر، اشهد ان لا اله الا الله، اشهد ان محمدا رسول الله، حى على الصلاة، حى على الفلاح، قد قامت الصلاة قد قامت الصلاة، الله اكبر الله اكبر، لا اله الا الله).

جا كه رۆژم لیبوووه چوومه خزمه تی جه زرهتو نهم خه وه م عهرزی كرد، فهرمووی: خوا یاربى نهمه خه ونیكى راست و دروسته دمه نسه له گه ل بیلالا، نه وه ی له م خه ونه دا دیوته پیى ره وان بكه و پیى بلی، با بانگی پی بدا، چونكه نه و دمنگی له تۆ زولآتره!.

نیتز منیش له گه ل بیلاندا هه نسام و وشه به وشه بۆیم رهدكرده وه نه ویش یه كه م بانگیدا، عومهر له ماله وه گوئی له م بانگه دمبى، به په له دمرده چی و پۆشاكه كه ی به گیش كردو هاتو فهرمووی: نه ی پیغه مبه ری خودا! به و كه سه كه تۆی كردوو به پیغه مبه ری راست و دروست، منیش وهك نه و نهم خه ونه م دیوه. پیغه مبه ر (مرویه نواه له سه ربه) فهرمووی: ده ی سوپاس بۇ خوا (نه حمهد گیراویه ته وه) تهرجیع و ته ئویب سوننه تن، تهرجیع نه و مبه بانگدر له پیش نه و مده كه به دمنگی به رز دوو وشه ی شه ادمت بلی، له ژیرلیوه وه به په نامه کی نهم دوو وشه یه بلی، نه و جا به دمنگی به رز بیانلیت. ته ئویبیش نه و مبه: له

بانگی به یانیدا، بانگدر له پاش (حی علی الفلاح) دوو جار بلئ: (الصلاة خير من النوم) نهم دووه سوننه تن به پئی فهرموودمکهی نه بو مه حذووره، که دمفه رموی: پیغه مبه (مروود خواه له سربه) بانگی فیترکردم نۆزده وشه بوو.. تا نهوئ که دمفه رموی: نه گهر بۆ نوئزی به یانی بانگت دهدا بشئ: (الصلاة خير من النوم الصلاة خير من النوم) نوئز له خهو باشره، نوئز له خهو باشره. (موسلیم و نه بو داوودو تیرمیذی و نه سائی گئراویانه ته وه. تیرمیذی دمفه رموی: فهرموودمکهی جوانی دروسته). سوننه ته بۆ نهو کهسهی که گوئی له بانگو قامت بی، نه وهی نه وان ده یئین نه میش بیئ، بیجگه له ههر دوو گوتهی (حی علی الصلاة) و (حی علی الفلاح) له مانا بلئ: (لا حول ولا قوة الا بالله) بیجگه له وه لامی (الصلاة خير من النوم) لیردا بلئ: (صدق و بررت و بالحق نطق) بیجگه له وه لامی (قد قامت الصلاة) لیردا بلئ: (اقامها الله و ادمها و جعلني من صالحی اهلها). به لگهی نه مانه نهم فهرموودمکهی نه: کاتئ بیلال (مروود خواه له یه) دهی فهرموو: (قد قامت الصلاة) پیغه مبه (مروود خواه له سربه) دهی فهرموو: (اقامها الله و ادمها) عومه ریش (مروود خواه له یه) فهرمووی: پیغه مبه (مروود خواه له سربه) فهرمووی: کاتئ بانگدر گوتی: (الله اکبر الله اکبر) که سیکیش له ئیوه بلئ: (الله اکبر الله اکبر)، وه کاتئ نهو گوتی (اشهد أن لا اله الا الله)، نهویش بلئ: (اشهد أن لا اله الا الله)، وه کاتئ نهو گوتی: (اشهد أن محمدا رسول الله) نهویش بلئ: (لا حول ولا قوة الا بالله)، و مکاتئ نهو گوتی: (حی علی الفلاح)، نهویش بلئ: (اشهد أن محمد رسول الله) وه

کاتئ ئەو گوتی: (حی علی الصلاه) ئەویش بئئ: (لا حول ولا قوة الا بالله) ومکاتی ئەو گوتی (الله اکبر الله اکبر)، ئەویش بئئ: (الله اکبر الله اکبر) ومکاتی ئەو گوتی (لا اله الا الله) ئەویش بئئ (لا اله الا الله) وه ئەم گوتنی وه لآمانه ی له دلّه وه بئ و بۆ رمزای خوابی، ئەوه ئەو کەسه دهچیتە بهههشت (موسليم گيړاويه ته وه) سوننه ته وهقفه وه وهستان بهزهنه ی رئ، لهکاتی گوتنی ههموو (الله اکبر) يکا، چونکه دمفه رموئ (مرويه خواجه لسه ربنا): ئەی بيلال! که بانگ ددميت له سه ره خو، به شينه یی بانگ بدهو په له ی لئ مه که به لآم قامه ت به گورجی تئ په پینه: (يا بلال اذا اذنت فترسل في اذانك واذا اقامت فاحدس) له شهرحی تيرميزيدا موحه ممه دی کورئ عه بدوره حمان دمفه رموئ: ئەم فهرموودميه به لگه ی ئەوميه که بانگدر ههموو وشه یئ له وشه گانی بانگ به سه ريه که وه به يه ک هه ناسه ده ئئ. سوننه ته بۆ بانگدر وه قامه تکه ره له پاش بانگو قامه ته که وه سه لآوات له سه ره پيغه مبه ره بدن وه نزا ناسارومکه بخوينن، بئئ: (اللهم صل وسلم وبارك على النبي الكريم وآله. اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلاة القائمة آت سيدنا محمداً الوسيلة والفضيلة والدرجة الرفيعة وابعثه مقاما محمودا الذي وعدته انك لا تخلف الميعاد).

عه بدوللای کورئ عه مر دمفه رموئ: له خو شه ويستم بيت دهيفهرموو (مرويه خواجه لسه ربنا): کاتئ گویتان له بانگ دمبئ، بانگدر چ ده ئئ ئیوه يش ئەوه بئینه وه، له پاشا سه لآوات له دیاری من بدن، چونکه ئەوه ی يه ک سه لآوات له سه ره من بدا خودای گه وره له باتی ئەوه ده

رهحممت دمړېژئ بهسهریدا، لهپاش نهومیش داوای پایای (الوسيله) م له
خودا بؤ بکن، که یهکیکه له پایه ههرمهبرزمگانی بهههشت، دانراوه بؤ
بهندمیهکی باش له بهنده ههره باشهگانی خودا، وه بؤ نهو بهندمیه
نهېئ بؤ کهسی تر دمست نادا، وه من نومید دهکهم و هیوام ههیه که
خوم نهو بهندمیه بم، جا نهومیش بزائن نهو کهسهی که داوای نهو
پایهی نهلوهسیلهیه له خودا بؤ من بکا ئیتر تکاو شهفاعهتی منیش
بؤ نهو سهردهگری (موسلیم) له جابیرموه (رهزاه خواه لیهه) خوشهویست
(مروود خواه لهسهرید) دمفهرموی: ههرکهسی له پاش بیستنی بانگ بلئ: (اللهم
رب هذه الدعوة التامة والصلاة القائمة آت محمدا الوسيلة
والفضيلة وابعثه مقاما محمدا الذي وعده) ههر کهسی لهو کاتهدا
نهمه بلئ له روژی قیامهتا تکای من بؤ نهو قهبوول دمېئ. (بوخاری).

وه سونتهته لهنیوان بانگو قامهتدا ههموو کهسی نزای باش بکا بؤ
ئیشی دین و دنیاى خوئ و موسولمانان. چونکه پیغمبر (مروود خواه لهسهرید)
دمفهرموی: نزا له نیوانی بانگو قامهتدا رمت نابیتهوه. (نهبو داوودو
نهسانی و تیرمیزی گیراویانهتهوه) تیرمیزی دمفهرموی: ههرموودمیهکی
جوانی دروسته، نهمهیشی لی پتر کردووه: گوتیان: قوربان! چی نزایی
باشه تا بیلئین؟ ههرمووی: له خودا داوای عهفو و عافیت و ناسوودمیی
دین و دنیا بکن و داوای لیبوردنی تاوان و لهشی ساغی لیبکن!.

٦١) باسی ئه و شتانه ی که له ناو نوێژدا سوننه تن و پیاان دهگوتری (ئهبعاض) واته: گرنگه سوننه ته کان:

ئه و شتانه ی که له ناو نوێژدا سوننه تن :-

یه کهم: ته حیاتی یه کهم، به پێی ئهم فهرمووده یه که عهبدوڵلای کورپی مالیکی کورپی بوجهینه دهگێرێتهوه، دهفهرموی: له نوێژی نیومرپۆدا ته حیاتی یه کهمی نه خویندو هه ئسایه وه، به لām کاتی نوێژمهکی تهواو کرد دوو کورپووشی هه ئهی برد. (شه یخان). دیاره ئه گهر ته حیاتی یه کهم فهرز بوایه ته رکێ نه ده کردو بۆی ده گه رایه وه، که واته: ئه وه به لگهی ئه وه یه که سوننه ته، بۆ ته حیات هه رچۆن دابنیشی ده بی، به لām له ته حیاتی یه کهما ئیفتیراش سوننه ته، که ئه وه یه پێی چه پی له ژیر خۆیا راده خاو پێی راستی هه ل دنێ و سه ره په نجه کانی پێی راستی ده کاته روو گهو له سه ر قاپه ره قه ئهی پێی چه پی و سه ره په نجه کانی پێی راستی داده نیشیت. له ته حیاتی دوا ییشدا ته و مرروک سوننه ته، که وه کوو ئیفتیراش وایه، به لām ئه وه ند هه یه له مدا پێی چه پی له ژیر خۆیه وه له لای راستیه وه دمر ده کاو لا قنگی ده لکێنێ به زه وییه که وه (له ئه صله که دا ته و مرروک فهرامو ش کرابوو، نازانم بۆ. (ومرگی).)

دووهم: قونووت خویندنه له پاش راست بوونه وه له چه مینه وه ی رکاتی دووهمی نوێژی به یانی، هه روا له نوێژی و متردا له نیوه ی دووهمی ره مه زاندا. به لگهی قونووتی به یانی ئهم فهرمووده یه ی ئه نه سه

دغه رموی: پیغه مبه ر (مروید خواد لسه ربه) تا له دنیا دمرچوو هه میشه له نویژی به یانیدا قونووتی ده خویند. (نیمای نه حمه دو کهسانی تریش گیراویانه ته وه). نینو صلاح دغه رموی: پتر له کهسی له حوفاظی حه دیت بریاری دروستی نیم فهرموودمیان داوه. یه کی له وانه حاکمو به یه هقی و به لخیه. به یه هقی دغه رموی: کارکردن به گویره نیم فهرمووده یه له چوار جینشینه که وه و مرگراوه، واته: له خوله فای نه ربه عه وه، به لکه ی نه و میش که قونووت له پاش سهر به رزکردنه و دیه له چه مینه وهی رکاتی دووه فهرموودمکه ی (شه یخه ین و نه بو داووده) که دغه رموی: پیغه مبه ر (مروید خواد لسه ربه): له نویژی به یانیدا له رکاتی دووه ما، له پاش (ربنا ولك الحمد) دوه دمیغه رموو: (اللهم انج الولید...) تا کو تایی فهرمووده که، که پوخته و پالفته که ی نه مه یه: له داستانه که ی شه هیدمکانی بری معوونه دا، پیغه مبه ر (مروید خواد لسه ربه) له نویژی به یانیدا له پاش هه لسانه وه له چمینه وهی رکاتی دووه، قنووتی ده خویند، حه دیسیکیش له موسته دره کی حاکمدا هه یه، موغنی موحتاج نه قلی گردووه نه ویش دهقه له سهر نه مه ^(۱).

^(۱) لیته دا (کفایة الاخیار) و (الفقه المسیر) که چونه کن. به لام هر درو نه صله که شه لثاوان، به دیتی تاج الاصول و شرحی صحیحی موسلیم و موغنی موحتاج و عومده تول قاری شرحی صحیحی بوخاری) راستم کرده وه، نه صله کان ناوایه: (وكون القنوت في الركعة الثانية فلما رآه البخاري في صحيحه، وكونه بعد رفع الرأس من الركوع فلما رآه الشيخان عن أبي هريرة (رضي الله عن) أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم): لما قنت في قصة قتلى بنر معونة قنت بعد الركوع فقسنا عليه قنوت

سوننه تی قونووت به هه موو نزاو پارانه وهو وهسپدانه وهی خوی
 کهوره دهبی، ته نانهت به خویندنی ئایه تی کیش که نزاو وهسپدانه وهی
 خوی تیادابی، به نیازی قونووت، سوننه ته که به نه وهندمیش دپته جی،
 به لام له سهر شیوه بیستراوه کهی خوی باشتره. یه کئی له نزا بیستراوه گانی
 نه مه یه: (اللهم اهدنی فیمن هدیت وعافنی فیمن عافیت، وتولنی
 فیمن تولیت وبارک لی فیما اعطیت وقنی شر ما قضیت فانک
 تقضی ولا یقضی علیک وانه لا یذل من والیت تبارکت ربنا
 وتعالیت). (ئه بو داو دوو تیرمیذی و نه سائی و که سانی تریش به
 رشته یه کی راست و دروست گیراویانه ته وه) رافیعی دهفه رموی: له پیش

(الصبح؟! جارئ حیدتی وا بسم له فظه له صحیحه یندا نیه، ثم جزره ربوایته
 نربوایت له له فظه نه به معنایه، نه موودره جه، نه نه قل به ته صبروفه، حدیپ وا
 ربوایت ناکرئ. ده لئ له داستانه که دا، که یه کئی له ربوایته گانی، نمو حدیسی
 شه یخه دین و نمو داووده که من استشهادم پئی کرد به لگمی ثم دوو کاره ی تیادایه.
 گهرچی له صحیحه یندا ربوایتن هیه له نه نه سهوه، له سهر نمو که جاران پیغه مبر
 (دروود خواه له سهوه) له پیش بهرزوه بوون له روکوع قونووتی ده خویند، به لام به یه قی
 ده فهرموی: کسانئ که گیراویانه نمو قونووت له پاش بهرزوونمو به ژماره زۆرترو به
 حیفظ به حیفظتن، که واته قسی توان له پیشتره (له صحیحی موسلیما ده فهرموی:
 عاصیم فهرموی: له نه نه سم پرسی: قونووت له پیش روکووعدایه یا له پاش روکوع؟
 به لام ده قی نه صله که که ده لئ: (یقنت قبل الرفع من الركوع) نیهامی نمو ده کا، که
 قونووت له نار روکوعدا بخوینرئ، وا ده زانم لیره دا وشئ (الرفع) موقحه مه گهرچی ثم
 رسته یه له (کفاية الاخيار) یشدا هیه، ههرچۆنئ ئالۆزه و نه نجامی که متمرخمیه.

- وه رگیتر -

رستهی (تبارکت ربنا وتعالیت) دوه، زاناگان ئهم رستهیان پتر کردووه:
 (ولا یعز من عادیت) له گیرانه ودهیهکی بهیهه قیدا له پاش رستهی
 (تبارکت ربنا وتعالیت) دوه ئهمهیش ههیه: (فلک الحمد علی
 ماقضیت استغفرک واتوب الیک). بۆ پېشنوێژ سوننه ته به له فزی
 کۆمه ل قونووته که ی بخوینن، به لکوو ناپه سهنده که نزا که ی ههر بۆ
 خۆی بی، به پئی ههر مووده که ی پیغه مبه ر (مروود خوا له سه ربه) که دمفه رموی:
 ههر که سی به رنوێژ بۆ کۆمه لئ بکا و نزا ی باش به س بۆ خۆی بکا و بۆ
 ئه وانی نه کا، ئه گه ر وابکا به راستی ناپاکیان لیده کا. (ئهبو داوود و
 تیرمیزی گیراویانه ته ووه تیرمیزی به جوانی داناوه). سوننه تیشه
 پېشنوێژ و پاشنوێژ و قونووت خوین دمست به رز بکه نه وه، تا کۆتایی
 قونووت، به لام دمست هینان به دموچاودا سوننه ت نیه، چونکه
 چه سپاو (ثابت) نیه، ئهمه ههر مایشتی بهیهه قیه. به بی راجیایی
 مستهینان به سه ر سگدا سوننه ت نیه، به لکوو کۆمه لئ زانا به ده ق
 دمفه رموون: شتی وا ناپه سهنده، ئهمهیش له (الرضه) دا وا دمفه رموی:
 به لگه ی قونووتی و هتری نیوه ی دووه می ره مه زان، تیرمیزی له ئیمامی
 علیه وه، ئهبو داوود له ئوبیه ی کوری که عبه وه گیراویانه ته وه.

۶۲) ئەم شتانه‌یش لە‌ناو نوێژدا سوننه‌تن و پێیان ده‌گوتری (هه‌یئات) واته‌: سوننه‌ته سووكه‌له‌كان:

ئەم سوننه‌تانه‌ پازدەن، به‌ كورنووشی هه‌له‌ پرناگرینه‌وه، واته‌ كه
فهوتان به‌ سه‌جده‌ی سه‌هوو جه‌بر ناگرینه‌وه.

یه‌كه‌م: ده‌ست به‌رزكردنه‌وه‌یه‌ له‌م كاتانه‌دا: له‌ كاتی (الله اكبر) ی
نوێژدابەستنداو، له‌كاتی دانه‌وینه‌وه‌ بۆ چه‌مینه‌وه‌و، له‌كاتی
سه‌ربه‌رزكردنه‌وه‌ له‌ چه‌مینه‌وه‌و، له‌كاتی هه‌لسانه‌وه‌ له‌پاش ته‌حياتی
یه‌كه‌م، له‌سه‌ر ئەم شیوه‌یه‌: هه‌ردوو ده‌ستی به‌ رووتی و به‌كراوه‌یی و
له‌گه‌ڵ كه‌مێ ب‌لاوی په‌نجه‌گانی به‌رزده‌مكاته‌وه‌ هه‌تا سه‌ری په‌نجه‌گانی
ده‌مكاته‌ رێکی لای ژوورووی گوێی و، ناو له‌په‌گانی ده‌گه‌نه‌ ئاستی هه‌ردوو
سه‌رشانه‌گانی. ئیتر بۆ ئەمه‌ وه‌ك یه‌كه‌. كه‌ به‌ پێوه‌ نوێژبكا، یا به‌
دانیشه‌نه‌وه‌، یا به‌راكشانه‌وه‌، وه‌ نوێژه‌كه‌ فه‌رز بێ یا سوننه‌ت، وه‌
نوێژكه‌ره‌كه‌ بیاو بێ یا ژن، پێشنوێژ بێ یا پاشنوێژ ئەمانه‌یش سوننه‌تن
به‌پێی فه‌رمووده‌كه‌ی نیبنو عومه‌ر، كه‌ ده‌فه‌رموئ: پێغه‌مبه‌ر (برووبه‌ خوا
له‌به‌) به‌ گوتنی (الله اكبر) نوێژی داده‌به‌ست، وه‌ له‌كاتی ئەللا‌هو
ئەكه‌به‌ركردندا هه‌ر دوو ده‌ستی، تا به‌رابه‌ر هه‌ردوو سه‌رشانی
به‌رزده‌مكردمه‌وه‌، وه‌ كاتی ده‌چوو بۆ روكووع ئەللا‌هو ئەكه‌به‌ری ده‌كردو
دیسان به‌و چه‌شنه‌ هه‌ردوو ده‌ستی به‌رز ده‌كردمه‌وه‌، وه‌ كاتی له‌
چه‌مینه‌وه‌ هه‌ڵ ده‌سایه‌وه‌ ده‌یفه‌رموو: (سمع الله لمن حمده) وه‌ له‌م
كاته‌یشدا به‌و چه‌شنه‌ هه‌ردوو ده‌ستی به‌رز ده‌كردمه‌وه‌ تا ئاستی هه‌ردوو

سهرشانی، نینجا دمیضه رموو: (ربنا ولك الحمد). له گیرانه و میه کا:
ههرومها هه مان چه شن ههردوو دهستی بهرز دمکردموه له و کاته دا که دوو
رکاتی ته و او دمکردو هه ل دمسایه وه بۆ رکاتی سییه م، به لام له کاتی
کورپنووشداو له و کاته دا که سهری له کورپنووش هه ل دهمبری دهستی بهرز
نه ده کرده وه (ش/د/ت/ن - بوخاری و موسلیم و ئه بو داوود و تیرمیزی و
نه سائی گیراویانه ته وه).

دووم: به دهستی راستی مووچی دهستی چه پی بگری، قوبه یسه ی
کورپی هه لیب له باوکیه وه دمفهرموی: جاران پیغه مبه ر (درویده خواه له سه ربه)
کاتی بهرنویزی بۆ ده کردین، به دهستی راستی مووچی دهستی چه پی
خوی ده گرت. (تیرمیزی) پیغه مبه ریش (درویده خواه له سه ربه) دمفهرموی:
یه کیکه له رهفتاره بهرز ده گانی پیغه مبه ران که له ناو نوێژدا به دهستی
راست مووچی دهستی چه پ بگری (شه یخان و نه سائی و حاگم). ده ست
دانان له خواروو ناوکه وه، یا له سه روویه وه، چونیه که، چونکه ئه م دوو
جوړه له هارپییانی پیغه مبه ره وه ریوایه ت گراوه، عه لی (درواه خواه له سه ربه)
دمفهرموی: سونه ته له نوێژدا، له کاتی راوه ستانا، دهستی راست له سه ر
دهستی چه پ له خوار ناوکه وه دابنری. (ئه بو داوود و ئه حمه دو ئیبنو
ئهبی شه یبه). تیرمیزیش دمفهرموی: هه ندی و به باش دمرانن که
دهسته گانی له ژوور ناوکیه وه دابن، هه ندیکیش و به باش دمرانن که له
خوار ناوکیه وه دایان بنی، هه موو ئه مانه به لایانه وه مه ودای گو شاده.
واشیلی کورپی حو جریش دمفهرموی: له گه ل پیغه مبه ردا به جه ماعه ت
نوێژم کرد، دهستی راستی له سه ر دهستی چه پی دانا، له سه ر سینگ.
(ئیبنو خوزیمه له سه حیه که یداو، ئه بو داوود و نه سائی)

گیراویانتهوه) نه مه گفته ی نه سائییه: نه و جا دهستی راستی له سه ره
پشتی دهستی چه پی، له ناستی موجی باسکی خو ی دانا.

سییه م: نزای سه ره تای نو یژ، که بریتییه له مه: نو یژ که ره پاش
ئه لا هو نه کبه ری نو یژ دابه ستن بل ی: (وجهت وجهی للذی فطر
السموات والارض حیفا مسلما وما انا من المشرکین. إن
صلاتی ونسکی ومحیای ومماتی لله رب العالمین، لا شریک له
بذلك امرت وانا من المسلمین) (موسلیم) له گیرانه وهیه کا: علی
(ره زاه خواه لیه نه): فه رمووی: پیغه مبه ره (مروویه خواه له سه ره نه) که هه لده سا بو نو یژ
له پیشا نه لا هو نه کبه ری نو یژ داستنی ده کرد، ئینجا یه کسه ره ده یفه رموو
(وجهت وجهی) هه تا کو تایی (م/د/ت/ن)^(۱)، نه گهر به قهستی، یا
له بیری نه بوو، نزای سه ره تای نه خو یندو اعوذو بیلای کرد مافی نه وه ی
نابی که بگه ریته وه بو ی، چونکه گاتی به سه ره چوو. نه بو هوره یریش
(ره زاه خواه لیه نه): ده فه رمو ی: عاده تی پیغه مبه ره (مروویه خواه له سه ره نه) وابوو، له
دوای نه لا هو نه کبه ری نو یژ دابه ستن، له پیش خو یندنی فاتح ادا
ئیستیکی ده کر، گوتم: ئه ی پیغه مبه ری خوا! به باوک و دایکه مه وه
به قوربان تبم له م ئیسته دا چی ده خو ینی به نه ینی؟ فه رمووی: ده لیم:-
(اللهم باعد بینی و بین خطایای کما باعدت بین المشرق والمغرب،
اللهم نقنی من خطایای کما نقنی الثوب الابيض من الدنس، اللهم

^(۱) زوربمی نم ویردو نزایانی ناو نو یژم له بمرگی یه کمی تاجول نوصولدا کردوه
به کوردی، نه گمر ئو ترجمانه رژی له رژیان لیره ییش بنوسرین کارنکی پیژده.

اغسلنی من خطایای بالثلج والماء والبرد) (شهیخان/د/ن) عومهریش
(روژاه خواه لیهه) دمفهرموئ: یاسای پیغه مبهمر (مرووده خواه لهسه ربه) وابوو له پاش
ئه لاهو ئه کبهری نوێزدابهستن دهیغه رموو: (سبحانک اللهم وبحمدک
وتبارک اسمک وتعالی جددک ولا اله غیرک) (موسلیم و داره قوطنی
گیراویانه تهوه).

چوارهم: له ههیناتی نوێژ - ئه عوزوبیلا کردنه، چونکه خوا
دمفهرموئ: {فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ -
سورة النحل - ۹۸/۱۶} واته: کاتی دهست ئه کهیت به قورئانخویندن
بئی: (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم - پهنا دهگرم به خودا له
شه‌ری شهیتانی دوور له ره‌حمهت).

جوبه‌یری کورپی موطعیم دمفهرموئ: حه‌زهرت (مرووده خواه لهسه ربه) که
دهستی ده‌کرد به نوێژ له سه‌ره‌تاوه سی جار دهیغه رموو: (الله اکبر
کبیرا والحمد لله کثیرا وسبحان الله بکیره واصیلا) ئه‌وجا دهیشی
فه‌رموو: (اللهم انی اعوذ بک من الشیطان الرجیم من همزه ونفخه
ونفثه) ئه‌ی خوایه! پاناده‌گرم به‌تۆ له شه‌ری شهیتانی به‌شپراو له
ره‌حمه‌تی خودا، له خۆی، له دهست لیوه‌شاندنی، له پسه‌پسی شیعر
گوتنی، له فه‌شه‌کردنی. شافیعی (روژاه خواه لیهه) دمفهرموئ:
اعوزوبیلاکردن به گشت گۆته‌یی ده‌بی، که په‌ناگرتن به خودای تیا‌بی.
باشتر ئه‌وه‌یه که بئی: (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم) نیبنو لونه‌زیر
دمفهرموئ: له پیغه مبه‌رموه هاتوو، که له‌پیش قورئانخویندنا
دهیغه رموو: (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم) بو قورئانخویندنی

هموو رکاتی (اعوذ بالله) کردن سوننه‌ته، چونکه هموو دوو
قورئانخویندن، به‌هوی چه‌مین‌ه‌و شتی تره‌و، له‌یه‌کتری دادمبرین
ولیک تهرازان (فصل) دمکه‌ویته‌نوینان. گوتراویشه: که تایبه‌ته به
رکاتی یه‌که‌مه‌وه.

پینجه‌م: به‌دهنگی به‌رزخویندن له‌شوینی خویداو به‌دهنگی نرم
خویندن له‌شوینی خویدا، پيشنويز له‌م نويزانه‌دا قورئان به‌دهنگی
به‌رز ده‌خوینن، له‌به‌یانی و هه‌ینی و هه‌ردوو جه‌زنه‌گان و ته‌راویح و
وهتری ره‌مه‌زاندا، هه‌روا له‌رکاتی یه‌که‌م و دووه‌می شیوان و خه‌وتناندا،
ئه‌مه‌یش به‌کوی ده‌نگو به‌پیی یه‌گرتن، نويزکهری ته‌نیایش له‌م
نويزانه‌دا بوی هه‌یه به‌دهنگی به‌رز بخوینن، چونکه ئه‌و وه‌ک پاشنويز
فه‌رمانی پیکراوه به‌گوپراگرتن له‌پيژنويز، که‌واته وه‌زعی له‌وه‌زعی
پيشنويز ده‌چن، که‌واته بۆ ئه‌مه‌یش سوننه‌ته که به‌دهنگی به‌رز بخوینن.

به‌لام پاشنويز - واته: مه‌ئوموم - له‌نويزی ئاشکراو نه‌ینیدا هه‌ر
به‌دهنگی نرم و به‌په‌نامه‌کی قورئان ده‌خوینن، چونکه ئه‌م فه‌رمانی
پیکراوه که گوی له‌قورئانخویندن پيشنويز رابگری.

سوننه‌ته بیسمیلايش له‌نويزی ئاشکرادا به‌ئاشکرا بخوینن،
چونکه گیرانه‌وه‌یه‌کی دروست هه‌یه له‌عه‌لی و ئیبنو عه‌بباس و ئیبنو
عومهر و ئه‌بو هورهره‌و عایشه‌وه (ره‌زه‌خوايان لایه‌) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (موسه)
خواه‌له‌سه‌ربه‌) له‌نويزی حازردا بیسمیلاي به‌دهنگی به‌رز ده‌خویند، له
موغنیدا دمفه‌رموی: له‌سه‌ر فه‌رمایشتی داره‌قوطنی فه‌رمووده‌یه‌کی
ساخی دروست له‌ئنه‌سه‌وه هه‌یه دمفه‌رموی: ئه‌نه‌س خوی بیسمیلاي به‌

دمنگی بهرز دهخویندو، دهیفرموو: ههتا بۆم بکری له نوێزا چاو له پیغه مېهر دهکهم، واته: نوێزمکهی دهکهم به سهرمه شق بۆ چوینتی نوێزی خۆم (ومرگیر).

ئهگەر کهسێ نوێزی فهوتاوی گیراپهوه، لهسهر ئهم یاسایه به ئاشکرا یا به په نامه کی دهخوینتی: ئهگەر فهوتاوی شهوی له شهوا دهگیراپهوه ئهوه به ئاشکرا دهخوینتی، ئهگەر نوێزی فهوتاوی رۆژی له رۆژدا دهگیراپهوه به په نامه کی دهخوینتی بهلام ئهگەر نوێزی چووهی رۆژی له شهوا دهگیراپهوه، یا به پیچه وانهوه، ئهوه فهرمایشتی راستر ئهوهیه که بایه خو ئیعتبار به کاتی گیرانه وهکهی، کهواته: ئهگەر به رۆژ نوێزی خهوتنانی گیراپهوه ئهوه به نهینی دهخوینتی، ئهگەر به شهو نوێزی نیومرۆی گیراپهوه به ئاشکرا دهخوینتی.

شەشەم: سوننه ته ههرکهسێ فاتیحای تهواوکرد بلی (نامین) خوشه و یست (مروودە خواە لەسەر بێ) دهفرموی: کاتی پێشنوێژ دهلی: (غیر المغضوب علیهم ولا الضالین) ئیوهش بلی: نامین، چونکه ههرکهسێ بۆی ری بکهوئ له گهال فریشته کانا نامین بکا، خودا له گوناھی له وه پێشی دهووری. (شهیخان). هم پێشنوێژو هم نوێزخوینی تهنیا، له نوێزی ئاشکرا، هنگی لی هه لدمبرئ، له فرمووددا دهفرموی: یاسای پیغه مېهر (مروودە خواە لەسەر بێ) وا بوو، کاتی له خویندنی فاتیحا دهووه، به دهنگی بهرز دهیفرموو: نامین. (داره قوطنی به رشته یه کی جوان گیراپه تهوه، ئیبنو حه ببان و حاکمیش به دروستیان داناوه، حاکم دهیشفه رموی: ئهم فرمووده یه پلهی ساخی و دروستیه کهی به پێی

مهرجی بوخاری و موسلیمه که بؤ فهرموودهی راست و دروستیان داناوه). ههروا پاشنوږیش به ناشکرا دهیلئ. شافیعی له (لام)دا، دمفهرموئ: موسلیمی کوږی خالید ههوالی پیماندا، له ئیبنو جوردهیجهوه، له عهطانهوه، عهطاء فهرمووی: به گوږی خوږم لهم پېشه‌وایانه‌م بیستووه، له ئیبنو زوبه‌یرو له وانه‌ی پاش نهو، که پېشنوږی‌یان دهکرد، له‌پاش خوږندنه‌ی فاتیحا دهیانفهرموو: ئامین، نه‌وانه‌یشی که له پشتیانه‌وه نوږیان دهکرد دهیانفهرموو: ئامین، ته‌نانه‌ت مزگه‌وته‌که دهنگی دمدایه‌وه‌و گرمه‌ی دهات! بوخاریش به ته‌علیق له ئیبنو زوبه‌یریه‌وه نه‌مه‌ی باس کرووه.

حه‌وته‌م: سونه‌ته نوږخوږن له پاش خوږندنه‌ی فاتیحه، له نوږی به‌یانو هه‌ینی و له‌رکاتی یه‌که‌مو دووه‌می هه‌موو نوږیژکی ترده، جگه له نوږی ته‌رم سوورته‌ئ بخوږنئ، له نوږی ته‌رما له پاش فاتیحا سوورمه‌ نه‌خوږنئ، سه‌ربه‌لگه‌ی نه‌م مه‌سه‌له‌یه نه‌مه‌یه که نه‌بو هه‌تاده (هه‌زه‌خواه لایه‌ه) دمفهرموئ: پېغه‌مه‌به‌ر (مه‌روه‌خواه له‌سه‌ربه‌ئ) ده‌ستووری وابوو له رکاتی یه‌که‌مو له رکاتی دووه‌می نوږی نیومه‌رپۇدا سوورمه‌ی فاتیحا سوورمه‌تیکی تری ده‌خوږند، نه‌و سوورمه‌ته‌ی که له رکاتی یه‌که‌ما ده‌میخوږند دریزتر بوو له‌و سوورمه‌ته‌ی که له‌رکاتی دووه‌ما ده‌میخوږند، جار خبارمه‌یش دهنگی نه‌وه‌نده به‌رز ده‌کرده‌وه، که ئایه‌ته‌که ده‌بیسترا، له نوږی عه‌صریشا هه‌روای ده‌کرد، له رکاتی یه‌که‌می بایانه‌یشدا سوورمه‌ی دریزتر ده‌خیوند له سوورمه‌تی رکاتی دووه‌م (شه‌یخان) نه‌گه‌ر له پاش فاتیحا هه‌ر جه‌ندئ قورئان بخوږنئ ده‌بئ، با سوورمه‌تی ته‌واویش نه‌بئ یا سوورمه‌تی له هه‌ردوو رکاته‌که‌دا دووباره بکاته‌وه. لی‌رمدا ئاوا نووسراوه:

(فَعَنْ قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَيَمْنُ قَرَأَ سُورَةَ وَاحِدَةٍ فِي رَكْعَتَيْنِ أَوْ رَدَّدَ سُورَةَ فِي رَكْعَتَيْنِ: كُلُّ كِتَابِ اللَّهِ) نَهْمُهُ تَيَكُّهُلُ وَبَيَّكُهُلُهُ، بِهَلَامٍ مِنْ جَارِمٍ نَاجِرُهُ كَهْ بَيَّهْمُهُ وَهْ سَهْمُهُ بِهَسْتِي رَاسْتِي، بَوَّيْهُ نَاوَا تَهْرَجُهُ مَهْي دَهْكَهْم. لَهُ هَهْتَادُهُ پَرَسِيَارْكَرَا: نَهْكَهْرُ كَهْسِي سَوُورَهْتِي دَابَهَشْ بَكَآ بِهَسْمَرِ دَوُورْكَاتَا، يَا سَوُورَهْتِي دَوُوبَارَهْ بَكَاتَهْوَهِ لَهْ هَهْرَدُوو رَكَاتَهْكَهْدَا دَهْبِي يَانَا؟ هَهْرَمُووِي: دَهْبِي، چُونَكِهْ لَهْ هَهْمُوو نَهْمُ حَالَهْتَانَهْدَا قُورْنَانِي خُوِيْنْدُووهِ كَهْ نَامَهْي خَوَايَه^(۱).

عَهْدُوْلَلَّاي كُوْرِي سَانِيْبِيَشْ {رَهْزَاهْ خَوَاَهْ لِيَهْ} هَهْرَمُووِي: جَارِي پِيْغَهْمَبَهْر {مَرْوُودَهْ خَوَاَهْ لَهْ سَهْرَبَهْ} لَهْ مَهْكَكَهْي مَوَكَهْرَهْمَهْ نُوِيْزِي بَهْيَانِي بُوْ دَهْمَكْرَدِيْن، لَهْ پَاشْ فَاتِيْحَاوَهْ، لَهْ سَهْرَمَتَاي سَوُورَهْتِي مَوْنَمِيْنُوْنَهْوَهِ دَهْسْتِي پِيْكَرَد، تَا گَهِيْشْتَهْ سَهْرَبَاسِي مَوْسَاوْ هَارُوون، يَاخُوْدْ گَهِيْشْتَهْ سَهْرَبَاسِي حَهْزَمَتِي عِيْسَا، لَهْ وَيْدا كُوْكَهْيَهْكَ گَرْتِي، نِيْزَر قُورْنَانِ خُوِيْنْدَهْكَهْي بَرِي وَ سَوُورَهْتَهْكَهْي تَهْوَوَ نَهْكَرَدُو چُوو بُوْ رُوْكَووعْ! {شَهْيَخَان}.

پِيَاوِيْكَِي جَوَهْهِيْنِيِي، هَهْرَمُووِي: گُوِيْمُ لِيْ بُوو كَهْ پِيْغَهْمَبَهْر لَهْ هَهْرَدُوو رَكَاتَهْكَهْي نُوِيْزِي بَهْيَانِيْدَا هَهْر سَوُورَهْتِي {اِذَا زَلْزَلَتْ اَلْاَرْضُ} ي خُوِيْنْد، جَا نَهْوَهِيَانْ نَاْزَانِمُ كَهْ نَاْيَا پِيْغَهْمَبَهْر {مَرْوُودَهْ خَوَاَهْ لَهْ سَهْرَبَهْ} لَهْ بِيْرِي چُووَبُوو كَهْ لَهْ رَكَاتِي يَهْكَهْمِيْشَا هَهْر نَهْمُ سَوُورَهْتَهْي خُوِيْنْدَبُوو، يَاخُوْدْ بَهْ نَارْمَزُوو نَاوَايْ كَرَد، تَا نِيْمَهْيَشْ جَارُوْبَارْ چَاوْ لَهْوَ بَكَهِيْنْوَ نَاوَا بَكَهِيْنْ {نَهْوَ دَاوُوْدْ بَهْ رَشْتَهْيَهْكَي دُرُوْسْتُو دَاْرَهْ قَطْنِيْ بَهْ رَشْتِيَهْكَي بَهْمِيْز}

(۱) تَمَاشَايْ عَمْدَهْ الْقَارِي وَ بَرْگِي شَمْشَمْ لَپَرَهْ (۴۲) بَكَهْ.

گیراویانه ته وه^(۱). رافیعی {ره زاه خواه لینه} دمه رموی: سوورمتی ته و او
باکورتیشبی خیرتره له پارچه یی له سوورمتی دریژ!

نم وه وی {ره زاه خواه لینه} دمه رموی: نهمه کاتی وایه که سوورته
ته و او ده که و پارچه سوورته که به قه د یه ک بن، به لام نه گهر پارچه ی
سوورمتی دریژ له سوورته کورته که دریژ تربو و نه وه خویندنی
پارچه که خیرتره چونکه زورتر.

به لام واده خوازی که نهمه پیوه ندبی به مه وه: نهمه کاتی وایه که
پارچه ی سوورمتی دریژ سهرمتا و کوتایی و واتای ته و او و روون بی دیاره
له کاتی وادا که نه و باشتره له سوورمتی کورت^(۲).

(۱) هر حدیسی تحقیق بکم به پتی شرحی نم وه وی لسمر صدحیحی موسلیم و
عمده تولقاری لسمر صدحیحی بوخاری و (کفایة الاختیار فی حل غایة الاختصار) و
به پتی غایه تو له نمول لسمر تاجول نوصول ته حقیقی ده کم، لسمر نم وه ته حقیقه که
جیگمی متمانه یه، نه گهر له واند، نهم دژیسموه به پتی موغنی موحتاج، نه گهر له ویشا
نهم دژیسموه، وه ک خوی ده یه یلسموه.

- وهرگیر -

(۲) که واته: نو یژخوین نابی هر له خویسموه پارچه یی له سوورته ی بخوینسی، مه گهر
نم پارچه یی له لایمن پسپورانموه سهرتا و کوتایی دیاری کرابن و بریارش دارابی که
له لایمن واتایشموه دانمپراوه له پیش و پاشی خوی. نهمه ییش پیوستی به مه سیکی
سهراسمیری نایته کانی قورئانه، که تا نیستا به شیوه یه کی سهر به خو، به پتی ناگاداری
من نه کراوه.

- وهرگیر - ۱۹۹۵/۸/۳۰

حه زمرت خوئی (درووه خواه لهسه ربه) له نویژی بهیانیدا له ههموو نویژیکی تردا رکاتی یه که می دریژتر ده کرده وه له رکاتی دووهم، به تایبه تی له بهیانیدا زۆرتر دریژی ده کرده وه، چونکه خوا دمفه رموی: {وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا} - سورة الإسراء - { ۷۸/۱۷ } (واته: وه نویژی کاتی دمرکه وتنی سبهینیش به جی بیته، چونکه به راستی نویژی بهیانی فریشته پۆل پۆل دپنه دیاری). دیسان له بهر ئه وهیش ههتا که می ژماره ی رکاته کانی، به زۆری قورئان خویندن پربکریته وه، له بهر ئه وهیش که له دواخه وه، مهردوم بهشی خۆیان ههساونه ته وه، هیشتا نه پلکان به مشوورو ههولی گوزمرانه وه تیکه لی سه رقائی دنیا نه بوونه ته وه، که واته ههتا دلیان له خه یالی گوزمران خالییه با دمیکی خوش له گه ل خودای خۆیاندا، دوور له موزاحه مه ی ئه غیار، گه توگو بکه ن، له بهر ئه وهیش که نویژی بهیانی بناغه ی کاری ئه و رۆژه یه و سه ره تایه تی شتیش هه ره له سه ره تا وه به گرنگی بیگری چاکتره، له بهر ئه مانه ههموو، پیغه مبه ره (درووه خواه لهسه ربه) جاری واده بوو دهوری شهست ئایهت ههتا سهت ئایه تی له نویژی بهیانیدا ده خویند، یا سوهره تی (ق) یا سوهره تی (رووم) یا سوهره تی (اذا الشمس کورت) ی تیادا ده خویند، له سه فه ریشدا فه له ق و ناسی ده خویند، جاری واده بوو که ژنی منال به بهر له ریزی جه ماعه تا له پشت هه زره ته وه نویژی ده کرد، مندا له که ی له دوره وه ده گریا، هه زمرت (درووه خواه لهسه ربه) هه ره که گوپی له گریانانی منال له که ی ده بوو نویزه که ی به کورتی ئه نه جام ده دا، ره حمی به مندال که و به دایکه که ی ده کرد، نه بادا به هو ی دریژ کردنه وه ی نویزه که وه تووشی سه خله تی ببن، له نویژی بهیانی رۆژی هه یینیدا

سوورمتی (الم تنزیل) ی سه جدهو سوورمتی (هل اتی علی الانسان) ی دهخویند، نه م دوو سوورمته ی به تهواوی دهخویند، له جه زرمته وه وارید نه بووه که پارچه یی له سوورمته کیان له هه ریه کی له رکاته گانی نویژی به یانیدا بخوینن، که واته: نه وه ی وا بکا به پیچه وانیه ی رابه ریی نه و زاته وه کار دهکا {مروود: خواه له سه رب}. نه وه یش رینمای که نه م دوو سوورمته به تهواوی بخوینن پهن دو جیکمه ته که ی نه مه یه: باسی سه رته ی بوونه و مرو سه رمنجای گاری نه م بوونه و مرو زیندو و بوونه وه و دروستکردنی ناده م و چوونه به هه شت و دوزه و شتی تریشیان تیادایه، که ذهن به وه ی هوشیاری نه ته وه ی نیسلام له باره ی رووداوه گانی روژی ره ستاخیزمه، هه تا په ندو ناموزکارییان لی و مربرگرن.

پیغه مبه ر {مروود: خواه له سه رب} جاری واده بوو نویژی نیومرؤی دریز دمکرده وه، جاری واده بوو به مام ناوه ندی دمیکرد. نه بو سه عید {ره زاه خواه لینه} دهقه رموی: نویژی نیومرؤ داده به ستر، زهلام به پی دهچوو بۆ به قیغ، نیشی خوی له وی ته واده کردو دهگه راپیه وه بۆ ماله وه ده سنویژی دهگرت و نه و جا ده هات بۆ مزگه وت، له گه ل نه وه یشا فریای رکاتی یه که می نه و نویژه له پشت پیغه مبه رموه ده که وت، چونکه نه وه ندی دریز دمکرده وه. {موسلیم} جاری وایش هه بوو {سبح اسم ربك الأعلى} ی تیاده خویند، یا {واللیل اذا یغشی} یا {والسماء ذات البروج} یا {والسماء والطارق}.

عه صریشی ناوای دمکرد: نه گه ر دریز بکر دایه ته وه به قه د نیوه ی نویژی نیومرؤی دریز ده کردمه وه، نه گه ر کورتیشی بکر دایه ته وه به قه د

نیومرۆ دهبوو، له حالهتی کورتیی نیومرۆدا. له شیوانیشا ئەمه ریبازی بوو: جاری قورنانی زۆری تیا دهخویند، جاری کهم، چونکه سه‌لاره: که جاری وابوو (ئه‌عراف) ی تیاخویندوو، به‌لام دابه‌شی کردوو به‌سه‌ر رکاتی یه‌که‌م و دووه‌میدا، هه‌روا (الطور) ی تیاخویندوو هه‌روا (المرسلات) و (سبح اسم ربك الاعلى) و (والتين والزيتون) و (فهلحق) و (ناس) خویندنی ئەم سوورنه‌تانه له‌م نوێژانه‌دا، له‌ هه‌رمووده‌ی دروستی به‌ ناوبانگدا هه‌یه.

نوێژی خه‌وتنانی ئاوا ده‌کرد: خوێ (والتين والزيتون) ی تیاخویندوو، ئەم سوورنه‌تانه‌شی بۆ موعاد ده‌ست نیشان کردوو که له‌ نوێژی خه‌وتنانه‌دا بیاخوینن: (والشمس) و (سبح اسم ربك الاعلى) و (والليل اذا يغشى) و هاوچه‌شنی ئەمانه، نارازی بوو له‌وه که موعاد سوورنه‌تی (به‌قه‌ره) ی له‌به‌ر نوێژی خه‌وتنانه‌دا خویندبوو، جاری موعاد له‌ پشت پیغه‌مبه‌ره‌وه (مرويه خواجه لاهوت) نوێژی خه‌وتنان به‌ جه‌ماعه‌ت ده‌کا، ئەوجا ده‌چن بۆ ناو هۆزه‌که‌ی خوێ به‌ر نوێژی خه‌وتنانه‌یان بۆ ده‌کا، سوورنه‌تی به‌قه‌ره‌ی تیا ده‌خوینن، بیاوێ له‌ لای پیغه‌مبه‌ر (مرويه خواجه لاهوت) سکاڵای له‌ ده‌ست ئەم کاره‌ی موعاد کرد، که نوێژمه‌که‌ی زۆر درێژ کردوه، پیغه‌مبه‌ر (مرويه خواجه لاهوت): له‌ موعاد توورده‌به‌ی و پێی ده‌فه‌رموێ: ئەه‌ی موعادا مه‌به‌ به‌ ئازاو به‌رپاکه‌ری ناو کۆمه‌له‌ی نوێژکه‌ره‌کان، ئەوجا ئەو سوورنه‌تانه‌ی بۆ ده‌ست نیشان ده‌کا که ناومان هێنان، له‌ نوێژی هه‌ینیدا ئەم سوورنه‌تانه‌ی به‌ ته‌واوی ده‌خویند: له‌ رکاتی یه‌که‌مدا سوورنه‌تی (الجمعه) یا (الاعلى) ی ده‌خویند، وه‌ له‌ رکاتی

دوووما سوورەتی (المنافقون) یا (الغاشیة)ی دەخویند (دروودە خواە لەسەربە) بهلام هەرگیز پیڤه‌مبەر (دروودە خواە لەسەربە): شتی وای نەکردوووە که بچی کوتایی هەریه‌ک لەم دوو سوورەتانە لە هەریه‌ک لە دوورکاته‌که‌ی نوێژی هەینیدا بخوینن، کاری وا بۆچی دوورە لە ریگە‌ی راستی ئەوه‌وه (ئەمە نیوه‌ی راستەو نیوه‌ی هەله‌یه‌، کاری وا دوورە لە ریگە‌ی راستی پیڤه‌مبەری رمه‌بەر؟ لە باسی هەینەتی هەوتەمی ئەم باسەدا که باسی ژمارە/ ٦٢ وه، دانەر بۆ به‌لگە لەسەر دروستبوونی به‌شێ لە سوورەتی یا چەند ئایەتی لە ورەتی لە رگاتی‌کا، ئەنەرەکه‌ی قەتادە‌ی هینایه‌وه، ئەم قەسە‌یه‌ی پی‌چەوانە‌ی ئەوه‌یه‌ (وهرگی‌ر) لە دوو جەژنە‌که‌یشدا خۆشه‌ویست (دروودە خواە لەسەربە) لە پاش فاتح‌ا لە رگاتی یه‌که‌ما سوورەتی (ق)ی به‌ ته‌واوی دەخویند، یا سوورەتی (سبح اسم)ی به‌ ته‌واوی دەخویند، لە رگاتی دوومیشا یا سوورەتی (اقتربت)ی به‌ ته‌واوی دەخویند، یا سوورەتی (هل اتاک)ی به‌ ته‌واوی دەخویند، لەسەر ئەم ریبازە پیرۆزە بە‌رده‌وام بوو هەتا گە‌یشته‌وه به‌دیداری یەزدانی مەزن.

چوار جینشینە هەق‌ناسە‌کان و زانا پی‌شە‌واکانیش هەروایان دە‌کرد، (ه‌زاد خوا لە مەموویانە): پیڤه‌مبەر (دروودە خواە لەسەربە) هیچ سوورەتیکی به‌ تاییه‌تی بۆ هیچ نوێژی دیاری نە‌کردوو، جگە لەم سوورەتانە‌ی که ناومان هینان بۆ نوێژی هەینی و دوو جەژنە‌که‌و به‌یانی رۆژی هەینی. عەمری کوری شو‌عه‌یب لە باوکیه‌وه لە باپیری‌ه‌وه (ه‌زاد خواە لی‌بە) د‌ه‌ه‌رموی: سوورەت به‌ سوورەتی ئەو به‌شە‌ی قورئان که پێی د‌ه‌گوتری موفه‌ص‌صه‌ل، گە‌وره‌و گچ‌ه‌ی، به‌ گوێی خۆم لە پیڤه‌مبەر م‌بیستوو، که به‌ر نوێژی پیدە‌کردن، لە نی‌ژه‌ فە‌رزه‌کاندا بۆ م‌ه‌ردوم. (ئەبو داوود).

له نوښی فمرزدا نه بیستراوهو ساخ نه بوتهوه که پیڅه مېهر (مرووه خواو له سرې): خوی له یهک رکاتدا پتر له یهک سوورمتی خویندې، به لام له نوښی سوننه تدا نه وهی کردووه (نهمه بوئی نه وهی لیډی که شتی وا ناباشه، به لام نهمه ناباش نییه چونکه پیڅه مېهر (مرووه خواو له سرې) نهمه ته قریر کردووه، به لکوو وده سپی نه و که سهیهی کردووه که نهمه یکردووه. ته باشای عومده تولقاری ب/۷۶/۲۹ بکه (ومرگیږ).

هه شته و نوښه م: (له هه یناتی نوښ) نه لاهو نه کبر کرده، له کاتی دانه وینه ووهو سهر به رزموه کردنداو گوټنی (سمع الله لمن حمده) وده له کاتی سهر به رزموه کردندا له چه مینه وه، سهر به لگهی — نهمه یش نه وهیه که نه بو هور دیره (ره زه خواو لېږد) دمه فرموی: جاران پیڅه مېهری خوا (مرووه خواو له سرې) کاتی دهستی دهکرد به نوښ، ریک راده ووستاو به گوټنی (الله اکبر) نوښی دادمه به ست، کاتی کیش دهچوو بو چه مینه وه: (الله اکبر) دهکرد، کاتی له چه مینه وه پشی راست دهکردموه دمیفرموو: (سمع الله لمن حمده) نه و جا که دادمه زی بو کورنووش دمیفرموو: (الله اکبر) نهمه له هه موو نوښی کیدا دهکرد، هه روا له و کاته یشدا که دوو رکاتی ته و او دهکردو هه ل دمسایه وه بو رکاتی سیهم نه لاهو نه کبر دهکرد. (بوخاری و موسلیم).

دهیه م: ویردو ته سبیحاتی ناو چه مینه وهو کورنووش. نه بو داوود نهم فهرموو دمیفرموی: (فسبح باسم ربك العظيم) کاتی هاته خوارموه، خوشه ویست (مرووه خواو له سرې) فهرمووی: بیکه نه به به ذیکری ناو چه مینه وه تان، واته له ناو روکوو عدا بلین: (سبحان ربی

العظیم) کاتیکیش ئایهتی (سبح اسم ربك الاعلی) هاته خوارهوه،
خۆشهویست (درووده خواه لهسهربێ) فهرمووی: بیکهن به ذیکری ناو
کورپنووشتان، واته: لهناو سهجدهدا بَلِّین: (سبحان ربی الاعلی). وا
باشه که ئەم ویرده سێ جار بَلِّی: بهپێی ئەم فهرموودهیهی پێغه‌مبەر
(درووده خواه لهسهربێ) که دهمفرموی: هەر کهسێ له ئیوه لهناو چه‌مینهدا
سێ جار بَلِّی (سبحان ربی العظیم) ئەوه چه‌مینهوه‌که‌ی گوٲتی سێ
جار لای که‌میی ته‌واوی چه‌مینه‌وه، هەرکه‌سه‌شتان له‌ناو کورپنووشدا، سێ
جار بَلِّی: (سبحان ربی الاعلی) ئەوه کورپنووشه‌که‌ی ته‌واوه، به‌لام
گوٲتی سێ جار لای که‌می ته‌واویی ویردی ناو سه‌جدیه. (تیرمیذی و
ئهبو داوود). هه‌ره‌ته‌واوه‌که‌ی له نو‌چاره‌وه ده‌ست پێ‌ده‌کا هه‌تا یازده‌جار
خوینی.

ماومردی دهمفرموی: ئەمه کاتی وایه که پیشنوێژبی. به‌لام
نوێژخوینی ته‌نیا بۆی هه‌یه چه‌نده خۆی ئارم‌زوو ده‌کا ویردو نزا به
دوو‌رو درێژی بخوینی، به‌پێی فه‌رمایشتی پێغه‌مبەر (درووده خواه لهسهربێ):
هیچ کاتی به‌نده وه‌ک کاتی ناو کورپنووش له خواوه نزیک نابێته‌وه،
که‌واته: له‌وکاته‌دا دو‌عاو نزا زۆر بکه‌ن، جی‌گه‌ی خۆیه‌تی که
پارانه‌وه‌که‌تان قه‌بوول بکری. (موسلیم و ئهبو داوود). پیشنوێژیش ئەم
ماقه‌ی بۆ هه‌بی. هه‌یه به‌مه‌رجی پاشنوێژه‌کانی ره‌زایان له‌سه‌ر
درێژکردنه‌وه‌که هه‌بی. خۆشه‌ویست خۆی (درووده خواه لهسهربێ) له‌ناو
چه‌مینه‌وه‌و کورپنووشدا پارانه‌وه‌و نزاو ویردی زۆری ده‌خویند، ئەوه‌تا
حه‌زه‌رتی عائیشه (زه‌زه‌ خواه لی‌بێ) دهمفرموی: پێغه‌مبەر (درووده خواه لهسهربێ):

له چه مينه وه کوړنووشدا زؤر دهيفه رموو: (سبحانک اللهم وبحمدک اللهم اغفر لی) (شه یخان و نه حمه دو که سانی تریش گيړاویانه ته وه).
ديسان له عائشه وه (رهزای خواہ لیبۍ) دهفه رموی: زؤر جار حه زرهت (درووه خواہ له سه ربۍ) له چه مينه وه کوړنووشدا دهيفه رموو: (سبح قدوس رب الملائکة والروح) (م / د / ن). له نیامی علیه وه (رهزای خواہ لیبۍ) هه رموی: یاسای پیغه مبهه (درووه خواہ له سه ربۍ) و ابو له ناو چه مينه وه دا دهفه رموو: (اللهم لك ركعت وبك آمنت ولك اسلمت، انت ربی، خضع سمعی وبصری ومخى وعظمى وعصبى وما استقلت به قدمى لله رب العالمين) (نه حمه دو موسليم و نه بو داوودو که سانی تر).
ديسان له وه وه (رهزای خواہ لیبۍ) هه رموی: خوشه ويست (درووه خواہ له سه ربۍ) زؤر جاران له کوړنووشدا دهيفه رموو: (اللهم لك سجدت وبك آمنت ولك اسلمت، سجد وجهی للذى خلقه فصوره فأحسن صوره فشق سمعه وبصره فتبارك الله أحسن الخالقين) (م).

یازدههەم: هەردوو دەستی لەسەر هەردوو رانی دادەنێ لە دانیشتنی
تەحیاتییەکەم و تەحیاتیی دووہەما، دەستی چەپی دڵکاتەووە بەری
دەستی لەسەر رانی لەنزیک سەر ئەژۆنیوە دادەنێ، دەستی راستیشی
لەسەر رانی راستی لە نزیکی سەر ئەژۆنیوە دادەنێ، پەنجەکانی دەستی
راستی دەنووقینن، تەنها پەنجەی شایەتمانی نەبێ، کە بەری دڵکاتەووە،
کاتی گەشتە (لا الله) بەرزێ دڵکاتەووە کەمێ بە کوورێ بەرەو رووگە
بیگرێ و ئیتر نەبجوولینن، وە نیازی لێ جوولەیه ناماژە بێ بۆ یەکتایی
خوا ھەتا گوشارو کردار لە ددانان بە یەکتایی خوادا یەک بگرن.

ئېينوعومەر {رەزاه خواھ لېيە} فەرمووی: پېغەمبەر {مروودە خواھ لەسەر بە} زۆر جار کە لە تەحياتا دادەنيشت لەپى راستى لەسەر رانى راستى دادەناو لەپى چەپى لەسەر رانى چەپى دادەنا، پەنجەى شايەتمانى بەرەلا دەکردو لەکاتى گوتنى وشەى {الا الله}ى ناو شايەتماندا بەرزى دەکردەوهو ئيتىر چاوى تى دمبرى {ئەحمەدو موسليم و نەسائى}.

دوازدههەم: لە هەموو تەحياتيکا کە سلاوى تياڢا نەدرېتەوه دانېشتن بە شيۆه {افتراش - پېراخستن} سوننەتە، کە برېتيه لەوه: پېى چەپى رابخا لە ژيړيداو لە سەرى دابنيشى و پېى راستى بە پەنجەگانېه وه هەل بنى و رووى سەرە پەنجەگانى بکاتە رووگە، لە تەحياتى دوايشتدا لەسەر شيۆه {تورك - لاسمەنشين} دابنيشى، لاسمەنشينيش وەکوو پېراخستە، بەلام لەمدا پېى چەپى لە ژيړ خۆيه وه دەر دەر بۆ لای راستى، وە نەرمەى لاسمەتى دەنووسينى بەزەويه کەوه.

ئەم دوو شيۆهيه لە صەحيحەيندا هەيه: لە گېرانه وهيه کى بوخاريدا دەفەرموئ: ئەبو حومەيدى ساعيدى {رەزاه خواھ لېيە} بە چەن کەسە لە يارانى پېغەمبەرى فەرموو: من لە هەمووتان باشتر ئاگام لېيهەتى کە پېغەمبەر {مروودە خواھ لەسەر بە} نويزى چۆن بوو: سەرنجم دەدا کە ئەللاھو ئەکبەرى دەکرد، هەردوو دەستى تا ئاستى هەردوو سەرشانەگانى هەل دمبرى، کە روکووعيشى دەبرد هەر دوو دەستى لە هەردوو ئەزىزى گەنى خۆى گير دەکرد، وەريک پشەتى خۆى دەچەماندەوه، پشەت و مىلى خۆى ريک لە يەك ئاست بەبى کوورى رادەگرت، کە سەريشى هەل دمبرى لە چەمينەوه ريک هەل دەسايەوهو قنچ رادەوهستايەوه، تايەك يەك

بېرېراگه كانى پىشتى دەچوونەو شويىنى خۇيان، كە كورنوووشىشى دەبرد
 ھەردوو لەپى دەستى دادەنا لەسەر زەويەكە، بەلام باسكى خۇيى
 رانەدەخست لەسەر زەويەكەو كەمى باسكەكانى بەرزەگرتو نەشى
 دەنووساندن بە لاتەنىشتى خۇيەو، بەلكوو ھەر دووبالى خۇيى بلاو
 دەكرەمو، دەسینگى پەنجەكانى ھەردوو پىي لەسەر زەوى دادەناو نووكى
 پەنجەكانى قاچى روويان دەكرە رووگە، لە تەحياتى يەكەميشدا لەسەر
 قاچى چەپى دادەنىشتو قاچى راستى ھەل دەنا، لە دواركاتيشدا پىي
 چەپى لەژىر خۇيەو رەت دەكرەو لە ژىر پىي راستىو نووگەكەى
 دەردەكرە، وە پىي راستىشى ھەل دەناو لەسەر لارانى خۇي دەدەنىشت.
 (دانەر بەشى كۆتايى ئەم فەرموودەيەى نووسىبوو، مەن بە تەواوى
 نووسىم، چونكە دەپى بە بەلگەى رۆشن بو زۆر لە كردارەكانى نويز –
 وەرگىي).

سيازدەھەم: نزاو پارانەو دى دانىشتنى نيوان ھەردوو كورنوووش.
 پىغەمبەر (مروودە خوا لەسەر بە) لە دانىشتنى نيوان كورنوووشەكاندا
 دەيفەرموو: (رب اغفر لي رب اغفر لي) (نەسائى و ئىبنو ماجە).

ئىبنو عەبباس (رەزە خوا لەسەر بە) دەفەرموى: ياساى پىغەمبەر (مروودە
 خوا لەسەر بە): وابوو، لە دانىشتنى نيوانى دوو كورنوووشەكاندا دەيفەرموو:
 (اللهم اغفر لي وارحمنى وعافنى واهدنى وارزقنى) (ئەبو داوود) لە
 گىرپانەو دەيەكى تىرمىذيدا: (واجبرنى) يە لە جياتى (عافنى).

چواردەھەم: دانىشتنى وچانە، كە بىر تىيە لە دانىشتنىكى سووكە،
 لە پاش لىبوونەو لە كورنوووشى دوو دەمى ركاتى يەكەم، لە پاش

لیبونهوه له کورنووشی دووهمی رکاتی سیهم، چونکه پیڅه مېهر (دروېده) خواه له سربېره؛ خوږی نهوهی کردووه، دوو گېړاونهوهیش هه یه له نیمامی نه حمه دموه، په کیکیان ناوا دهلی.

پازده ههم: نرازو پارانهوهی پاش ته حیاتی دواپی، عه بدوللای کورپی مه سعود، گېړاویه ته وه، گاتې پیڅه مېهر (دروېده خواه له سربېره) ته حیاتی فیر کردوون، له کوټاییدا فهرموویه تی: ئینجا به نارمزووی خوږی بپاریته وه بوږ خوږی و حهزی له چی بی له خودا داوای بکا (م).

عہلی (رهزاه خواه لیبېه) فهرمووی: یاسای پیڅه مېهر (دروېده خواه له سربېره):
وابوو له ته حیاتا له ناوهندی شایه تمانه ینان و سلاودانه وده دهی فهرموو:
(اللهم اغفر لی ما قدمت وما اخرت وما اسررت وما اعلنت وما اسرفت
وما انت اعلم به منی انت المقدم وانت المؤخر لا اله الا انت)
(موسلیم).

عه بدوللای کورپی عه مر (رهزاه خواه لیبېه) فهرمووی: نه بو به کری
صه دیق (رهزاه خواه لیبېه) فهرمووی به پیڅه مېهر (دروېده خواه له سربېره): نرایه کم
فیر بکه که له نویزه که ما بیکه م، فهرمووی: بلې: (اللهم انی ظلمت
نفسی ظلما کثیرا ولا یغفر الذنوب الا انت فاغفر لی مغفرة من عندک
وارحمنی، انک انت الغفور الرحیم) (شه یخان). نه بو هورمیره یش (رهزاه
خواه لیبېه) فهرمووی: یاسای پیڅه مېهر (دروېده خواه له سربېره): وابوو له نویژدا، له
کوټای تی ته حیاتی پیښ سلاودا دهی فهرموو: (اللهم انی اعوذ بک من
عذاب القبر ومن عذاب النار ومن فتنة المحيا والممات ومن فتنة
المسیح الدجال) (م).

شانزدهم: سلاودانه‌وی دوومه، چونکه خووشه‌ویست (درویده خواه
له‌سرب: به‌لای راست و به‌لای چپ‌ی خویدا سلاوی ده‌دایه‌وه (م).

۶۳) سوننه‌ته په‌یوه‌سته‌کانی نویژه فهرزه‌کان:

ئو نویژه سووننه‌تانه‌ی که په‌یوه‌ستن به‌ فهرزه‌کانه‌وه نۆزده رکاتن!
دوو رکات له پّیش نویژی به‌یانیدا، چوار رکات له پّیش نیومرؤدا، دوو
رکات له پاشی، چوار رکات له پّیش ئه‌صردا، دوو رکات له پّیش شیواندا،
دوو رکات له پاشی، سئ رکات له پاش خه‌وتنان، که ئاخ‌ر رکاتیان
ومتربوو، سوننه‌ته دامه‌زراوه‌کانیان ده رکاتن، که بریتین له‌و سوننه‌ته
په‌یوه‌ستانه که خووشه‌ویست (درویده خواه له‌سرب: سه‌رومپر کردوونی، که
ئهمانه‌ن: دوو له پّیش به‌یانیدا، دوو رکات له پّیش نیومرؤدا، دوو رکات
له پاشی، دوو رکات له پاش شیوان، دوو رکات له پاش خه‌وتنان، به‌لگه‌ی
ئهمه‌پیش فهرمووده‌که‌یه که ئیبنو عومه‌ر (ره‌زاه‌خواه لپّی: دمفه‌رموی: له
خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا (درویده خواه له‌سرب: دوو رکات له پّیش نیومرؤدا، دوو
رکات له پاشیه‌وه، وو رکات له پاش شیوانه‌وه، دوو رکات له پاش
خه‌وتنانه‌وه، نویژی سوننه‌تم کردووه، هه‌فصه‌ی خوشکیشم، که
هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر بوو، قسه‌ی بۆ کردووم: که پیغه‌مبه‌ر (درویده خواه
له‌سرب: له پاش شه‌به‌ق دوو رکات نویژی سوننه‌تی سووکه‌له‌ی ده‌کرد.
(شه‌یخان).

ئه‌وانه‌ی که دمفه‌رموون چوار له پّیش نیومرؤوه سوننه‌ته
به‌لگه‌که‌یان ئهم فهرمووده‌یه: که بوخاری له عانیشه‌وه ده‌گی‌رپّته‌وه:

پېڅه مېهر {مروود خواه له مېرېښ} چوار ركات نوږزى سوننه تى له پيش نوږزى
نيومړۍ تهر ك نه ده كړدا. نه وانه پيش كه دمفهرموون: چوار له پيش
عصره وه هه يه، به لگه يان هم فهرمووده يه تيرميزيه: عه ل {ره زاه خواه
لېښ} فهرمووى: پېڅه مېهر {مروود خواه له مېرېښ} له پيش عصره چوار ركات
سوننه تى دمكرد، به ينى ده خستن، له گېرانه ودميه كا: رحمه تى خودا له و
كه سه بې كه له پيش عصره چوار ركات سوننه ده كا. تيرميزى
دمفهرمووى: فهرمووده يه كى جوانه، ئيبنو حه بانيش به فهرمووده يه كى
دروستى داناوه. دوو ركات ه كى دوا خه وتنانيش ئيبنو عومر
حه ديسيكي گېرپاومه وه له باره يانه وه. دوو ركات ه كى پيش شيوانيش
به پېى گېرپانه وه بوخارى: له پيش نوږزى شيوانه وه نوږزى سوننه
بكه ن. له پيش نوږزى شيوانه وه نوږزى سوننه بكه ن. له جارى سييه مدا
فهرمووى: بؤ كه سى نارم زوو بكا.

له موسليمدا دمفهرمووى: نه نه سى كورى ماليك {ره زاه خواه لېښ}
فهرمووى: جاران كه له مه دينه بووين، كاتى بانگدر بانگى شيوانى ددها،
ياران په لامارى په نا كوڅه كه كانى ناو مزگه وتيان ددها، هه تا فريابكه ون له
پيش دابه ستنى جه ماعه تى شيواندا، سهرو دوو ركات سوننه خيرا
بكه ن، ته نانه خه لكى كه نه وهنده زور خه ريكى كردنى نه وه دوو ركات
سوننه ته بوون له و كاته دا، پياوى نه شارمزا كه دهاته ژوورمه وه وايه
كه نه وه نوږزى شيوانه ده يكه ن!

٦٤) نوٲژى سوننه‌تى زور سوننه‌ت:

سى جور نوٲژى سوننه‌ت زور خيړن:

يه‌كه‌م: شه‌و نوٲژ.

دووم: نوٲژى چيشته‌نگاو،

سٲيه‌م: نوٲژى ته‌راويح.

پيشه‌واياني گه‌لى ئيسلام به‌كوى دهنك يه‌كيان گرتووه له‌سهر شه‌و كه شه‌و نوٲژ زور خيړه، خواى مه‌زن دمفه‌رموى: {وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ - سورة الإسراء - ٧٩/١٧} واته: سهرمراى نوٲژه فهرزده‌كان به‌شه‌و واز له‌ شه‌و بٲينه‌و شه‌و له‌ خوت بزپٲينه، هه‌ندئ شه‌و نوٲژبكه‌و قورئاني تيابخوٲينه، ديسان خواى مه‌زن دمفه‌رموى: {كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ - سورة الذاريات - ١٧/٥١} واته: شه‌و ته‌ه‌واكارانه ره‌وشتيكى ترى به‌رزبان هه‌بوو شه‌و بوو كه به‌شه‌و سهرخه‌ويكيان ده‌شكانو ئيتر زوربه‌ى شه‌و ههر سهرقائى نوٲژ بوون هه‌روا زاتى ههرمه‌زن دمفه‌رموى: {تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا - سورة السجدة - ١٦/٣٢} واته: به‌شه‌و دووره پاريزن له‌ نوٲن و نووستن و ههر سهرگه‌مى شه‌و نوٲژو خواپه‌رستين و له‌ خودا ده‌پارٲينه‌وه، لاله‌و پاله‌و سكالآ له‌ دمرگاي په‌رومردگارى خوٲيانا ده‌كه‌ن، ههم له‌ ترسى سزاو توٲله‌ى سه‌ختى و ههم به‌ هيواى ريٲزنه‌ى ره‌حه‌م‌تى) له‌ پيشدا شه‌و نوٲژ فهرز بوو، له‌ دواييدا شه‌و برياړه لابرا.

له فهرمووده‌یشدا ده‌فهرموی: چه‌زرت (دروود خواه له‌سهرېښ) ده‌فهرموی: خوو بگرن به‌شه‌و نوپژده‌و بیکهن به‌پیشه‌ی ههمیشه‌تان، چونکه‌ شه‌و نوپژ هر له‌ میژده‌و پیشه‌ی پیاوچاکان بووه، سهره‌پای نه‌وه‌یش ده‌بی به‌هوی نزیک‌بوونه‌وه له‌ خواوه، وه‌ ده‌بی به‌ که‌فارمتی خراپه‌و هه‌روه‌ها له‌ گونا‌هیش ده‌تان گیرپته‌وه! (له‌ گیرانه‌وه‌یه‌کی تاجول نوصولدا: دمردیش له‌ له‌ش دمرده‌کا – و‌مرگیر).

(حاکم گیراویه‌ته‌وه‌و فهرموویه‌تی: نه‌م فهرمووده‌یه‌ دروست‌و ساخه، چونکه‌ به‌پیی مهرجی نیمامی بوخارییه‌ که‌ بۆ فهرمووده‌ی دروست (حه‌دیثی صه‌حیح) دایناوه. له‌ لایه‌کی تریشه‌وه له‌ فهرمووده‌دا هه‌یه‌ ده‌فهرموی: (دروود خواه له‌سهرېښ) هر که‌سی هر شه‌وی سه‌ت نایه‌ت له‌شه‌و نوپژدا بخوینی، له‌ناو تو‌ماری ده‌سته‌ی بی‌ ناگایاندا، له‌و شه‌وه‌دا ناوی نانوسری، هر که‌سی‌کیش هر شه‌وی له‌ شه‌و نوپژدا دووسه‌د نایه‌ت بخوینی ناوی له‌ ده‌فته‌ری خواپه‌رسته‌ بی‌ گهرده‌ کانا ده‌نوسری (حاکم گیراویه‌ته‌وه‌و فهرموویه‌تی: نه‌مه‌ به‌پیی مهرجی نیمامی موسلیم‌ه).

بزانه: که‌ ناومراستی شه‌و باشت‌رین کاته‌ بۆ شه‌و نوپژ، چونکه‌ کاتی له‌ خو‌شه‌ویست (دروود خواه له‌سهرېښ) پرسیارکرا: له‌ دوا نوپژه‌ فهرزه‌کان کام نوپژی خیری زۆرت‌ره؟ فهرمووی: نوپژی ناو جه‌رگه‌ی شه‌و. چونکه‌ له‌کاته‌دا جه‌نگه‌ی گهرمه‌ی خه‌وه، زۆربه‌ی خه‌لک له‌وکاته‌دا بی‌ ناگان، له‌وکاتی وایشدا خواپه‌رستی زۆر نه‌سته‌مه‌! به‌هه‌رحال نیوه‌ی دوا‌یی له‌ نیوه‌ی پېشوو باشته‌ بۆ شه‌ونوپژ، چونکه‌ خوا ده‌فهرموی: {وَيَا لَأَسْحَارِ

هُم يَسْتَغْفِرُونَ - سورة الذاريات - ١٨/٥١ { واته: له بهرمبه ياندا به كوئي دل له خوداي ميهره بان دهپاريتنه وه كه له تاوانيان خوش بي، به تايبه تي له تاواني نه وه نه بادا له وه شهودا دريغيان كردبي له ههقي جيبه جيكردي به ندايه تي دا). ديسان له بهر نه وه پيش چونكه خوداي پهرومردگار هه موو شهوي له سييه كي كو تايي شهودا ته شريفي داده به زي بو ناسماني يه كه مو دمفه رموي: ئاي بو به خته ومري بيت له م كاتي رحمة تبارانده ليم بپاريتنه وه تا بجم به هاواريه وه، ئاي بو كه سي داواي به شي باشم ليكا هه تا به شي بدهم. ئاي بو كه سي داواي ليخوشبوونم ليكا هه تا لي خوش بم (ش/ د/ ت) ئه م دابه زينه دابه زيني نيشانه گاني ده سه لاتي خوايه نه ك مه به ست لي ئيه نه وه بي كه زاتي خودا خوي دابه زي، هه تا كه سي بلي: ئه مه سه رده كي شي بو ئاميتته بوون و تانه وه ي دروستكه رو دروستكراو له ناو خو يانداو سه رده كي شي بو نه وه كه بلي خوا له شو جه ستو نه ندا مي هه يه، كه به مه له زاراوه ي هه ندي گورو هدا مگو تري (حلول) و (تجسيم) چونكه خوا له باره ي بيچووني خويه وه دمفه رموي: { لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ - سورة الشورى - ١١/٤٢ } (واته: له وي نه ي زاتي خوا هيج شتي نيه).

ناباشه كه سي شهو سه راسه ر هه رشه و نويزيكا، چونكه به پي فه رموده شتي وازيان ده دا له له شو ته ندروستي. كه سي خوو بگري به شهو نويزه وه له پاشا وازي لي بيني شتي و ناباشه، چونكه پيغه مبهر (دروود خواد له سه رب) به عه بدو لاي كوري عه مري كوري عاصي فه رموو: نه ي عه بدو لالا وهك فيساره كه س مه به كه جاران شهو نويزي ده كرد، كه چي ئيستا نايكا (ش).

به لگه ی نه وه دیش که نویژی چیشته نگاو زور سوننه ته ئهم
 نایه ته یه: {يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ - سورة ص - ۱۸/} واته:
 ئیمه که په رومردگاری ئهم بوونه و مرمین کیوه کانمان رام کردبوو که
 له گهل داوود پیغه مبهردا سهر له ئیواری و سهر له بهیانی ته سبیحات بو
 خدا بکه ن).

ئیبنو عه عباس (رهزاه خوا له خوا واته: مه عباسه باوکه) دغه رموی: مه به ست
 له (الاشراق) له م نایه ته دا نویژی چیشته نگاوه. له صه حیحه یندا له
 نه بو زمره وه (رهزاه خواه ایبه): دغه رموی: دوستی نازیم پیغه مبهری
 خوشه ویست (مرووده خواه له سهر به): ئهم سئ ناموژگارییه ی کردووم: که هه موو
 مانگئ سئ روژ به روژوو به، وه هه موو روژئ دوو ركات چیشته
 نویژ بکه، وه هه موو شهوئ له پیش خه وتندا نویژی وهر بکه م^(۱)

بوخاری (رهزاه خواه ایبه): ئهمه ی پتر کرده وه: به پشستی خوا هه تا مردن
 ئهم سئ ناموژگارییه پشت گوئ ناخه م^(۲).

^(۱) به پیی ناگاداری من ئهم فرموده یه له صه حیحه یندا نه بو هوریره دهیگریتموه
 نموهك نه بو زه، له موسلیمدا نه بو دهر دایش ئهمه دهیگریتموه، به زه یسم (نه بو زه) یا
 هه لمی چاپ یا ته حریفی نه بو دهر دایه، یا شتیکی تری ناوایه، به هه ر حال له بهر نه بو
 إحاط و ناگاداری بوون له هه موو گیرانه وه شیوه کانی فرموده له صه حیحه یندا
 شتیکی هه روا ناسن نیه له بهر نه وه بهم ناگادارییه نیکتیفام کرد.

^(۲) روونکردنمه یی: ئهم فرموده یه بوخاری و موسلیم ربوایفتیان کرده وه له نه بو
 هوریره وه، له بهر ئهم شیوه یی ئیره، موسلیم له نه بو دهر دایشه وه ربوایه تی کرده وه،

لای که می نویژی چیشته نگاو دوورکاته، لای زوره کهی دوازده رکاته، چونکه خوشه ویست (دروید خواه لسه ربنا) به نه بو زمر دهمرموی: نه گمر دوانزه رکات نویژی چیشته نگاو بکهی خودا له بهه شتا کوشکیکت بو دروست دهکا. (بهیه هقی دیگیر پتیه وه به لام به لاوازی داناوه). نیمای نهوموی دهمرموی: لای زوره کهی ههشت رکاته، زوربهی زاناکانیش ههروا دهمرموون، له حه دیسه کهی شهیخه پنیشا که له نوموو هانیئیه وهیه دهمرموی: روژی ئازادکردنی شاری مهککه، پیغه مبه (دروید خواه لسه ربنا) ههشت رکات نویژی سوننه تی چیشته نگاوی کرد، له ههموو دوو رکاتیکا سلاوی دمدایه وه.

کاتی دهستی کرنی لهو حه وهیه که خور به قهد رمی بهرزوه دمی، وه ههتا (استواء) واته: گهیشتنی خور به ناومراستی ناسمان.

به لگهی نه وهیش که نویژی تهراویح زور سوننه ته، نه مهیه: یه گگرتنی زانایانی نه ته وهی نیسلام له سه ر نه م بریاره، چهن که سی نه م قسه یه ده کهن که ئیجماع همیه له سه ر نه وه، له سه حیه یه نیشتدا دهمرمووی: که سی شهو نویژی رهمهزان بکا (واته تهراویح) به ئیمان و باومرپه وه، ساخ له بهر رمزای خودا، خودا له گونا ههکانی له وه و پیشی خوش دمی. عانی شه (رهزاه خواه لنبنا) هه رمووی: شه وی له شه وهکانی رهمهزان حه زرت (دروید خواه لسه ربنا) له ناو جه رگهی شهودا له مال دمرچوو،

نمائی له نه بو زهره وه، تماشای عمده القاری بهرگی حوتمم لاپه ره ۲۴۳ بکه. له (کفایه الاخبار) یشتدا، هه ر دهمرموی: وفي الصحيح عن أبي هريرة (ض) قال: (أوصاني خليلي بثلاث) الحدیث.

روښت بۇ مزگهوت و لهوئ دمستی کرد بهشهو نوښر، وه چهند پياوئ له ياران له پشتيهوه نيقتيدايان پښی کوردو دهستيان کرد به تهراوېحکردن لهگه ليدا، جا کاتي روژبووه، خه لکه که نه م باسه يان گيراپيه ومو هه واله که بلاوېووه، جا له شهوی دوومما خه لکيکی زورتر گرده وېوون و پيغه مېهر (دروېده خواه له سرېږي) ديسان بهر نوښری تهراوېجی بۇ کردنه وه، وه بۇ سبه يني نه م باسه ته واهو بلاوه بوو، جا بۇ شهوی سيېه م خه لکيکی زور زور له مزگهوت گرده وېوون و ديسان هوه شهو نوښريان به جه ماعت له پشت پيغه مېهر هوه گرده وه، جا له شهوی چوارما هاورپيانی هه زرت: (دروېده خواه له سر پيغه مېهر و رماز خوا له وان به) نه وه نده کوډو وېوونه وه مزگهوت نه يد مگرت، به لام پيغه مېهر (دروېده خواه له سرېږي) له م شه ودها نه هات بۇ ناويان، بۇ شهو نوښری تهراوېج، جا سبه يني که ته شريفي چوو بۇ ناويان و نوښری سبه يني بۇ کردن، رووی تيکردن و شايه تماني هيناو فهرمووی (دروېده خواه له سرېږي): من نه مشهو ناگادار بووم له هاتنی ئيوه بۇ مزگهوت و ناگام له حالتان بوو، به لام بويه نه هاتم بۇ لاتان مه بادا نه م تهراوېج هه رز بکري له سهرتان، وه ئيوه يش بوټان نه کري ئيتر هه تا هه زرت (دروېده خواه له سرېږي) کوچی دوايېکرد شهو نوښری ره مه زان هه ر له سر نه م شه ويه بوو (ش/د).

ئيتر نه م سونه ته له سر نه م شيويه به رده واه بوو له سهرده می پيغه مېهر خوئی و نه بو به گرو سهره تاي جي نيشيني عومهر دا، هه تا شهوئ عومهر ته ماشاي کرد مه ردومه که، يه که يه که و دوو که س دوو که س و سئ که س، سي که س خه ريکن نوښری تهراوېج ده کن. جا هه موويانی کرد به يه که کو مه ل و نوبه ييهی کوړی که عبي کرد به

پیشنوږښيان و نهوۀ برپاريانداو بهوو به يه‌گگرتن، عومهر بؤيه نه‌مه‌ی کرد چونکه تازه مه‌ترسی نه‌وه نه‌مابوو که تهراوېح فهرزبېی له‌سهر بیست رکاتی برپاردا بؤيان، هاورپيانېش له‌سهر موسولمانان، چونکه له پاش پیغهمبهر (دروېده خواه له‌سهرېه) نه‌وه‌ی خو‌ی فهرز نه‌بووېی له ژيانی نه‌ودا به هيچ فهرز نابې. تهراوېح بؤ پياوان و ژنان وهك يهك سوننه‌ته. عه‌رفه‌جه (ره‌زاه خواه ايټه) دمه‌فه‌موئ: ئيمامي عه‌ل (ره‌زاه خواه ايټه) موسولمانه‌کانی هان ددها له‌سهر تهراوېحی ره‌مه‌زان. پياوېکی دانابوو پیشنوږښی تهراوېحی بؤ پياوان ده‌گرد، پياوېکيشی دانابوو پیشنوږښی بؤ ژنان ده‌گرد، من خو‌م پیشنوږښی تهراوېحی ژنان بووم. کاتی نوږښی تهراوېح دمست پېده‌کا له پاشکردنی نوږښی خه‌وتنانه‌وه، به‌لام له پیشکردنی وه‌تردا، وه هه‌تا به‌ره‌به‌يان ده‌ميټی^(۱) باشتړ وایه تهراوېح

(۱) به قسمی نه‌حمد عاشور، نهك به‌پیتی کتېبه‌ گه‌وره‌کانی شهر، نوږښی تهراوېح به‌هشت رکات خیري زؤرتړه، به‌لام وهك له شهرېعتی ئيسلامدا ده‌فه‌رموئ: (نه‌صلی نوږښی تهراوېح و جماعه‌ت کردن له هه‌شت رکاتیا سوننه‌تی پیغهمبهره، وه له دوانزه رکاته‌که‌یا ئیجماعی بی ده‌نگی ئه‌صحابو باقی موسولمانی له‌سهر دامزراوه، نه‌مه‌ی که‌وتان له (فتح الباری) شرحی (بخاری) و له (تحفه) و (شیروانی) و حاشیمی (جمل‌دا) نووسراوه (شهرېعتی ئيسلام به‌رگی يه‌که‌م لاپره (۱۷۸) چاپی يه‌که‌م.

له راستیدا ئه‌م جوړه‌کسانه‌ی که پیدابوون، که به‌بی په‌روا، به‌بی به‌لگه‌یه‌کی له‌بار، موخاله‌فه‌ی رای دامزراوی مه‌زه‌بی خو‌یان ده‌که‌من، گوايه ده‌يانموی هه‌موو شتی بېه‌نه‌وه سهر حالی سهرده‌می پیغهمبهر خو‌ی، به‌راستی ئه‌م جوړه‌کسانه به‌ره‌به‌ره مه‌زه‌به‌کان تیک ده‌دن و موسولمانان به‌زه بی‌مه‌ه‌بی ده‌به‌من، نه‌وه‌یش سهره‌تایه بؤ

به هشت ركات بكرى، له مه‌دا پيغه‌مبه‌ر بكرى به سه‌رمه‌شق، نيينو خوزميه‌و نيينو حبان له (صه‌حيحه) كانى خوياندا ده‌يگيرنه‌وه له جابره‌وه، ده‌فه‌رموى: پيغه‌مبه‌ر (مرويه‌ خواه له سه‌ربه) هه‌شت ركات ته‌راويح و ركاتى وه‌ترى بو كردين، له شه‌وى نايينده‌دا چاو نه‌واپان كرد، به‌لام پيغه‌مبه‌ر نه‌چوو بو مزگه‌وت. نه‌بو يه‌علاو طه‌به‌راني به رسته‌يه‌كى جوان هه‌ديس ده‌يگيرنه‌وه ده‌فه‌رموى: ئوبه‌يى كورى كه‌عب هات بو خزمه‌تى پيغه‌مبه‌ر (مرويه‌ خواه له سه‌ربه) فه‌رموى: ئه‌ي پيغه‌مبه‌رى خوا! ئه‌م شه‌و شتى له من روويدا، فه‌رموى: چى روويدا ئه‌ي ئوبه‌ي؟ فه‌رموى: چهن ژنى له ماله‌وه‌م گوتيان: ئيمه ئه‌م شه‌و قورئان ناخوينين له حياتى ئه‌وه نويزى ته‌راويح له پشت تووه ده‌كه‌ين، منيش هه‌شت ركات نويزى ته‌راويح بو كردن له‌گه‌ل وه‌تردا. پيغه‌مبه‌ر (مرويه‌ خواه له سه‌ربه) هيچى نه‌فه‌رموو، واتاى وايه هه‌شت ركات ته‌راويح سونه‌تيكه كه رمزاي پيغه‌مبه‌رى له سه‌ره. عايشه‌يش (مرويه‌ خواه له سه‌ربه) ده‌فه‌رموى: پيغه‌مبه‌ر نه له ره‌مه‌زان و له غه‌يرى ره‌مه‌زانا له يازده ركات زياتر نه‌ده‌كرد.

سه‌بارمه‌ت به قورئانخويندنى ناو ته‌راويح شتىكى ديارى كراو نه‌هاتوو، به‌لام مامناوه‌نديى و ميان‌په‌وى له خويندنى قورئانى ناو ته‌راويحدا په‌سه‌نده، نابى شتى وا دوورو دريژ بخوينى كه له شانى

تيكدانى شريعت به گشتى بو دروستى ئه‌م قسديه ته‌ماشاي (كفاية الاخبار) ص ٥٤ - قم / ئيران بكه، كه چونيى اجماع له سه‌ريست ركات روون ده‌كاتمه‌وه.

- وه‌رگير -

نویژکه رهمکان گرانې، به تایبتهی له وهرزه شهو کورتهکاندا، مهگمر
خویان به دریژمپیدان قاییل بن شهو قهیدی نیه، له فهرموودمیهکا
شهو زمر {رهزاه خواه لېږه} دمفهرموئ: له شهوی بیستو ههوتدا ههزرت
{مرووده خواه لهسهره} خیزان و ژنهکانی خوئی و خهلکی تری گردکردهوه له
مزگهوتو ههر تهراویچی بوکردین، ههتا مهترسی شهومان لی نیشیت که
فریای فهلاح {ریگهی رزگاری} نهکهین، قسهبهر {راوی} دهلی: گوتم
مهبهست له فهلاح {که بهمانا ریگهی رزگارییه} چیه؟ گوتی: مهبهست
پارشیهوه. {د/ت/ن - س/س - و مرگپ} واباشه له تهراویچی مانگهکهدا
ختمهیی تهواو بکات ههتا خهلکهکه گوئیان له ههموو هورئان بی لهو
مانگهدا، شهو خیریکی زور گهورهیه، بهلام له ختمهیی پتر نهبی،
مهبادا نویژ خوینهکان تووشی سهخلتهی ببن.

۶۵) گوتهکانی دوا نویژهکان:

۱) سوننهته بو نویژخوین: له پاش سلاودانهوه دهست بهینئ
بهسهر تهویلپداو نهوجا بلئ {اشهد ان لا اله الا الله الرحمن الرحيم:
اللهم اذهب عني الهم والحزن}، یا دهست بیئ بهسهر سهریداو بلئ:
{لا اله الا الله الرحمن الرحيم: اللهم اذهب عني الهم والحزن}، شه
نزایه گهرچی له ریگهیهکی لاوازهوه دامهزراوه، بهلام یاسایهکی ئوصولی
ههیه دهلی: له بابتهی کردموه باشهکانا کار به فهرموودهی لاوازیش
دهکری.

(۲) ئینجا سى جار بلى: (استغفر الله) داواى ليخوشبوون له خوا دهكهم. له دوا نهوه بلى (اللهم انت السلام ومنك السلام تباركت يا ذا الجلال والاكرام).. (رواه الجماعة الا البخارى).

(۳) ئینجا بلى: (اللهم اعنى على ذكرك وشكرك وحسن عبادتك) چونكه خوښه ويست (مرووده خواه له سه ربه) به موعاډى فهرموو: نهى موعاډا ناموژگار يهكت دهكهم: له دوا هه موو نويزى بلى: (اللهم اعنى على ذكرك) هه تا دوايى فهرمووده كه (نه بو داوود، نه سائى، ئيبنو خوزيمه، حاكم) حاكم به فهرمووده يهكى دروستى داناوه.

(۴) نهوجا بلى: (لا اله الا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء قدير، اللهم لا مانع لما اعطيت ولا معطى لما منعت ولا ينفع ذا الجد منك الجد) چونكه موغه يرهى كورى شوعبه دهگيرته وه كه پيغه مبه (مرووده خواه له سه ربه) له پاش گشت نويزىكى فهرزموه دميفه رموو: (لا اله الا الله وحده لا شريك له.. قاد (شه يخان).

(۵) ئینجا موعه وويژه كان بخوينى:، كه بريتين له سووره تى (قل هو الله احد) و: (قل اعوذ برب الفلق) و (قل اعوذ برب الناس) چونكه عوقبهى كورى عامير ده فهرموئ: پيغه مبه (مرووده خواه له سه ربه) فهرمانى به من فهرموو كه له دوا هه موو نويزى دوو (قل اعوذ) و وه كه بخوينم. گفته ي ئه حمه دو نه بو داوود له فهرمووده مه دا له حياتى (دوو - قل اعوذ) و وه كه ناوايه: (قل اعوذو وه كان). (نه حمه د/ نه بو داوود/ تيرميدى/ نه سائى).

٦) وه بۆي ههيه نايه ته لكورسيش بخوينى، چونكه دمفهرموى
(دروود خواه له سه ربنا): ههر كهسنى له دوا هه موو نويزيكي فهرزه وه
نايه ته لكورسى بخوينى، ههر له گه ل مرد يه كسهر ده چي ته به هه شتا.
(نه ساني/ ئيبنو حه ببا).

٧) نه و جا سى و سى (سبحان الله) و سى و سى (الحمد لله) و سى و
سى (الله اكبر) بكاو له ته و اوى سه ددا بلنى: (لا اله الا الله وحده لا
شريك له له الملك وله الحمد وهو على كل شىء قدير) چونكه
دمفهرموى: (دروود خواه له سه ربنا): هه كهسنى له دوا هه موو نويزى سى و سى
جار (سبحان الله) بكاو سى و سى جار (الحمد لله) بكاو سى و سى جار
(الله اكبر) بكا كه ئه مه هه مووى ده كاته نه وه دو نو جار وه له سه مرى
جارى سه ده مه بلنى: (لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله
الحمد وهو على كل شىء قدير)، ههر كهسنى له پاش هه موو نويزى
ئاوا بكا خوا له هه موو تاوانه كانى خو ش ده بى، ههر چه ند تاوانه كانى
وهك كه فى ده رپايش زوربن. (ش/د). يا ده جار بلنى: (سبحان الله) و
ده جار بلنى: (الحمد لله) و ده جار بلنى (الله اكبر) چونكه خو شه ويست
(دروود خواه له سه ربنا) دمفهرموى: دوو خووى جوان هه ن، ههر كهسنى
سه ره و كارپيان بكا ده يبه نه به هه شت، نه و دووه گه رچى ناسان به لام كه م
كه س ده يانكا، ياران (ره زه خوايان لپيه) عه رزيان كرد: قوربان: نه و دووه چى و
چين؟ فهرمووى: نه وه تا كه له دوا گشت نويزيكي فهرزه وه ده جار بلنى:
(الحمد لله) و ده جار بلنى (الله اكبر) ده جار بلنى (سبحان الله)
كاتيكيش چويته سه ر نوينى نووستنه كه ت سه د (سبحانه الله) و (الله

اکبر) و (الحمد لله) بکه، ئەمەش دووسەدو پەنجایە بە زمان و دوو
 ھەزارو پینج سەدە بە تەرازوو قەپان، دەی کئ ھەییە لە ئیوہ کە شەوو
 روژی دوو ھەزارو پینج سەد گوناھ بکات؟ یاران گوتیان: ئەی بو ئەوانە
 کە کار بەم دوو خووە جوانە دەکەن کە من؟ فەرمووی: چونکە شەیتان
 لە دوا نوێژ دئ بەلاتانەووەو شتی تری بیخیرتان، لە کارو باری خۆتان
 بیر دەخاتەووە، ھەتا بەوانەووە خەریک بن و ئەم ویردەتان لە بیر بچیتەووە،
 ھەروا لە کاتی خەوتنیشدا دئ بەلاتانەووەو دەتانخەوین و ناھیلئ ئەو
 ویردە بخوین! (ئەبو داوودو تیرمیذی) تیرمیذی دەفەرموئ:
 فەرموودەییەکی جوانی دروستە. سوننەتە کە لەدوا نوێژی بەیانی و لەدوا
 نوێژی شیوان دەجار بئ: (لا اله الا الله وحده لا شریک له، له الملك
 وله الحمد بیده الخیر یحیی ویمیت وهو علی کل شیء قادی).
 چونکە خوشەویست (دروود، خوا، لەسەربە) دەفەرموئ: ھەرکەسئ لە سەرجئ
 نوێژەکە، پیش ئەوێ بەجئ بەیلئ و قاجە جاماوەکانی راست
 بکاتەووە، لە دوا نوێژی شیوان و بەیانی دەجار بئ: (لا اله الا الله وحده
 لا شریک له، له الملك وله الحمد، بیده الخیر، یحیی ویمیت، وهو
 علی کل شیء قادی).

بە ھەر جارەدی دە چاکەدی بو دەنوسرئ، وە دە خراپەدی لی
 دەسپیتەووە، وە دەپایەش پلەدی بەرز دەگریتەووە، سەرەرای ئەویش دەبن
 بەقەلا بۆی لە ھەموو ناخۆشییەک و دەبن بە سوپەرو پەنا لە شەیتانی
 بەشپراو لە رحمتی خوا، بە هیچ گوناھئ بە فەتارمت ناچئ مەگەر
 بەفرەخوایی و ھاوڵدانان بو خوا، یەکیکیش دەبی لەو کەسانەدی کە

کردم و هیان زور باشه، کهس لهو باشتر نیه، مه گهر کهسێ که لهو باشتر بلی. (ئه حمهد) تیرمیدیش گپراویه تهوه، به لام به بی رستهی (بیده الخیر). ههروا سوننه ته که له دوانویژی به یانی ههوت جار بلی: (اللهم أجرنی من النار): ئه ی خودایه! په نام بده له دۆزهخ، وه له دوا شیوانیش ههوت جار بلی: (اللهم انی أسألك الجنة، اللهم أجرنی من النار): ئه ی خودایه! داوای چوونه ناو به ههشتت لیده کهم، ئه ی خودایه! په نام بده له ئاگری دۆزهخ. چونکه پیغه مبهه (دروو ده خواه له سه ربه) دهفه رموی: کاتی نوژی به یانی ده که ی پیش ئه وه ی قسه ی دنیا یی له گه ل کهسێ بکه ی ههوت جار بلی: (اللهم أجرنی من النار)، چونکه ئه گهر لهو رۆزه تا بمری خودای گه وره و مه زن پسه و ئه ی په نادانت له ئاگر بو دهنوسی، کاتی کیش نوژی شیوان ده که ی، له پیش ئه وده که قسه ی دنیا یی له گه ل کهسێ بکه ی، ههوت جار بلی: (اللهم انی أسألك الجنة، اللهم أجرنی من النار). چونکه ئه گهر لهو شه وه تا بمری خودای بالاده ست و خاوه ن شکو، پسه و ئه ی په نادانت له ئاگر بو دهنووسی (ئه حمهد/ ئه بو داوود).

ئه بو حاتم ده گپه ته وه: هه زه رت (دروو ده خواه له سه ربه) یاسای وا بوو له پیش ئه وده جی نوژه ده که ی به جی به یلی ده یفه رموو: (اللهم اصلح لی دینی الذی هو عصمة امری، واصلح لی دنیا ی التي جعلت فیها معاشی اللهم انی اعوذ برضاك من سخطك واعوذ بعفوك نقمتك، واعوذ بك منك، لا مانع لما أعطيت ولا معطى لما منعت ولا ينفع ذا الجد منك الجد).

٦٦) ژن له چەن شتىكا جيايه له پياو:

بۇ نوږزكەر لهكاتى چه مينه وهدا سوننه ته پشتي و نه ستوى له يهك
 ناست ريك بگرئ و هەردوو لاقه كانى ريك راوه ستينى، وهك سنجووق،
 چونكه خوښه ويست (دروېده خواه له سەربە) به شيوه يهكى ريكى وا پشتو
 نه ستوى له يهك ناست راده گرت، نه گەر كه مئ ئاو بكرايه ته سەر
 ناوم پراستى گازمردى پشتي ئاوه كه ريك له شويىنى خويدا راده ووستاو
 به هيچ لايهكا نه دم پزا. ئيمامى شافيعى (رهزاه خواه لايىبە) ده فەرموى: ده بئ
 سەرى و ملى و پشتي وهك دووخ له يهك ناست بگرئ، نابئ پشتي
 كوربكاته وه، هەر دوو لاقه كانى ريك راگرئ، نابئ سەرى شوږبكاته وه،
 چونكه له فەرمو ودهدا شتي وا كه نوږز خوږين سەرى شوږبكاته وه به باش
 نه زانراوه و چووږنراوه به لاکه لاکى سەرى گوږږږږو لوږه لوږى، له ژږږ
 بارى فورسدا!!

ئەم ئەندازميه بۇ پياو ژن چونيەك سوننه ته، به لام ژن لەم
 چەند شتهدا جيايه له پياو:

يه كه م: سوننه ته بۇ پياو هەردوو ئانيشكى له چه مينه وهدا كه مئ
 دور بگرئ له لاتە نيشته كانى، چونكه پيغه مبه ر (دروېده خواه له سەربە)
 وايدە كرد، عائيشه (رهزاه خواه لايىبە) له حەديسيكا نه وهى گيرپاوه ته وه، به لام
 سوننه ته بۇ ژن خوى بنوسينئ به يه كه وه، چونكه بۇ ئەو واباشتر له شى
 دادم پو شري.

دووه م: سوننه ته بۇ پياو، له كورنووشدا، هەردوو بهرى دهسته كانى
 له سەر زهوى دابنئ و باسكه كانى رانه خا له سەرى و كه مئ بهرز بيانگرئ و

نه‌شیان نووسینن به لاتهنیشته‌کانیه‌وهو به‌لکوو بلاویان بکاته‌وه، چونکه له فهرمووده‌دا دمه‌فرموی: پیغه‌مبهر (دروود ه‌واو له‌سهری) که نویژی ده‌کرد، له‌ناو کورنووشدا، ه‌ردوو بلی خوی بلاو ده‌کرده‌وه، تهنانه‌ت جارو بار سپیده‌ی بنباخلی دمرده‌که‌وت. (شه‌یخان) به‌لام ژن واباشه له کورنووشیدا خوی بنووسینن به یه‌که‌وه، چونکه ناوا باشر له‌شی داده‌پوشری.

سینه‌م: پیاو له کورنووشدا سکی دووربگری له رانه‌کانی چونکه له دیسا دمه‌فرموی: پیغه‌مبهر له‌کاتی کورنووشدا وها ه‌ردوو بالی خوی بلاو ده‌کرده‌وه، کاروبه‌رخیان به ژیردا رمت دهبوو به‌لام بۆ ژن وا باشه سکی بنووسینن به رانیه‌وهو خوی کۆبکاته‌وه، چونکه ناوا باشر جه‌سته‌ی دمرناکه‌وی.

چوارهم: له نویژه ئاشکراکانا سوننه‌ته بۆ پیاو به ده‌نگی به‌رز فاتیحوا قورئانی دوا فاتیحوا بخوینن، وه‌ک له پی‌شه‌وه روون کراوته‌وه، به‌لام ئافرمت به مهرجی ئه‌وه‌ی بۆ هه‌یه که پیاوی بیانی له‌وی نه‌بی، له‌م کاته‌دا سوننه‌ته بۆ ئه‌ویش به ده‌نگی به‌رز بخوینن، کاتی که به‌ر نویژی بۆ ژنان بکا، یا کاتی که خوی به تمنا نویژ بکا، به‌لام ده‌بی به‌قه‌د پیاو ده‌نگ هه‌ل نه‌برئ هه‌رکاتیکیش پیاوی بیانی ئاماده‌بوو به به‌نامه‌کی بخوینن.

پینجه‌م: پیاو کاتی له‌ناو نویژدا، شتیکی نامۆ روویدا، وه‌ک ئه‌وه ویستی پی‌شنویژه‌که‌ی له هه‌له‌یی ئاگادار بکاته‌وه، یا کویرئ له مه‌ترسییه‌ک هۆشیار بکاته‌وه، ئه‌وه ده‌بی (سوبحانه‌للا) بکا، به‌لام ژن ده‌بی جه‌په‌له‌ی بکا، چونکه پیغه‌مبهر (دروود ه‌واو له‌سهری) دمه‌فرموی:

ھەرگەسنى لەناو نوپۇزدا شتىكى ئى روودا با سوبجانەللا بكا، چونكە كە سوبجانەللا دەكاتى دەگەن لە حالەكە، وەل چەپەلە لیدان لەناو نوپۇزدا، لەكاتى وادا، بۇ ژانە (شەيخان). ئەوئەندە ھەپە دەپى مەبەستى لە تەسبىحاتكردنەكە ھەم يادى خوداو ھەم ھۆشيار كوردنەوېنى، شىۋەى چەپلەكەيش ئاواپە: ژنەكە ناولەپى دەستى راستى بكىش بە پىشتى چەپىدا، ئەگەر چەپلە دووبارەبۆۋە بەھۆى دووبارەبوونەوې ھۆپەكەپەوۋە قەيدى نپە، تەسبىحاتكردنپى ھەروا.

٦٧) شەرمگای پیاو و ژن:

شەرمگای پیاو (ئازاد بى يا كۆپلەپى) ناوئەندى ناوك و ئەژنۇپەتى، چونكە خۆشەوېست (مروودە خوا لەسەربە) دەفەرموئ: ھەركاتى كەسنى لە ئىۋە كەنیزەككى ھەبوو، وە مارەيكرد لە كەسكى تر، وەك بەندەو رەنجبەرى خۆى، ئىتر ئەو كەنیزەكە نابى تەماشای شەرمگای ئاگاھى بكا، چونكە دەپى بەژنى مىرددارو ئاگاھى لەم لاپەنەوۋە دادەنرى بە بېگانە، شەرمگاپىش ناوئەندى ئەژنۇو ناوكە (بەپەھەقى). لە فەرموودەپەكى تردا جەزەرت (مروودە خوا لەسەربە) بە جەرھەد دەفەرموئ: رانت داپۆشە، چونكە ران شەرمگاپە (تېرمىزى) لە فەرموودەپەكى تردا بە عەلى دەفەرموئ (مروودە خوا لەسەربە): نە رانى خۆت دەرىخەو نە تەماشای رانى كەسپىش بكا، چ ھى زىندوو چ ھى مردوو (ئەبو داوود/ ئىبنو ماجە/ حاكم).

بزانە: گەرچى ناوك و ئەژنۇ بەشى نپن لە شەرمگا، بەلام داپۆشینان پىۋېستە، چونكە ياساپەكى ئوصول فېقە ھەپە دەفەرموئ:

هەرشتی پېویست (واجب) بهبی نهو تهواو نهبی نهو شته خوځشی پېویسته. شهرمگای ژنی نازادهه موو له‌شیه‌تی جگه له دهمو چاوو هەردوو دمستی هەتا جمگه‌ی مووچ، مەبه‌ست ناو نوێزو ته‌وافو ئیجرام به‌ستنی کاتی حه‌جه، چونکه‌ خ‌وای گه‌وره‌ دم‌فهرم‌وئ: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ}. هه‌ندی ده‌بیژن: رو‌خسارو هه‌ردوو دم‌ست تا مووچ له‌ هیج کاتی‌کا شهرمگانین، گه‌رچی ته‌ماشاکردنیان نار‌ه‌وايه، چونکه‌ خ‌وای گه‌وره‌ دم‌فهرم‌وئ: {وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا - سورة النور - ۳۱/۲۴}. وات‌ه: ژنان خ‌ش‌ل‌و‌ه‌وی ئارایش‌و شو‌ینه‌کانیان له‌ له‌شیان ده‌رنه‌خه‌ن، مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی که‌وا به‌ده‌ره‌وه‌).

زانایانی ته‌فسیرو ئیبنو عه‌باس و عایشه (ره‌زاه‌خوا‌یا‌دا‌ئی‌به‌) دم‌فهرم‌وون: مه‌به‌ست له‌وه‌ی که‌وا به‌ده‌ره‌وه‌یه‌ له‌م ئایه‌ته‌دا رو‌خسارو هه‌ر دوو دم‌سته هه‌تا مووچ له‌به‌ر نه‌وه‌یش جارئ نه‌سمای کچی نه‌بو به‌گری سه‌دیق که‌ ژن‌خ‌وش‌کی پ‌ی‌غه‌مه‌ربه‌وو، جلیکی ته‌نکی له‌به‌ردابوو، پ‌ی‌غه‌مه‌به‌ر (درووه‌خوا‌ه‌له‌سه‌ربه‌) که‌ نه‌وه‌ی دی، پ‌ی‌ فه‌رم‌وو: نه‌ی نه‌سما! هه‌ر کاتی ژن ره‌سیده‌بوو، دروست نیه‌ هیج کوئی ده‌ربه‌که‌وئ ئیره‌ی نه‌بی، حه‌ز مه‌ت (درووه‌خوا‌ه‌له‌سه‌ربه‌) ئامازه‌ی کرد بو‌ رو‌خساری و بو‌ هه‌ردوو دم‌ستی.

به لَام شهرمگای که نیزهك دوو فەرمايشتی له سهره:

یه کهم: که رای دروستتره: نهوهیه که وهك هی پیاو وایه، چونکه به یه گرتن (ئيجماع) سهری که نیزهك شهرمگا نیه، چونکه عومهر (رهزاه نووایه) که نیزهکیکی خیلێ ئه نهسی له سهر نهوه ته می کرد که سهری خوی داپۆشیبوو، وه پیی فهرموو: نهوه دتهوئ لاسایی ژنه نازادهکان بکه یتهوه؟ جا له شوینئ سهری شهرمگا نه بی، که زۆربهی جوانی جهسته وا به سهرموه، دیاره شهرمگای وه کوو هی پیاوه، که بریتیه له ناوهندی ناوووک و نه ژنۆ وهك هی پیاو.

رای دووهم: نهو نه نازدهیه، له لهشی که لهکاتی کارو فرمانکردندا دمرده کهوئ، که بریتین له سهر و مل و باسک و باریکهی لاق، شهرمگانین، چونکه ناچاره که دهریان بخا لهکاتی کارو ئیشا وه نهسته مه که دایان بهوشن، به لَام باقی مهندهنی جهستهی شهرمگایه.

٦٨) نهو شتانهی نوێژ به تال ده که نهوه:

نوێژ به یازدهشت پووج ده بیتهوه:

١) به قسهی قهستی ناسایی نیوانی مهردوم، ئیتر په یوهندی به نوێژوه هه بی یانه بی، چونکه له سه حیهیندا - که بوخاری و موسلیمن - دمه فرموئ: زهیدی کوپی ئه رقهم فهرمووی: ئیمه له پێشدا له ناو نوێژدا، قسه مان له گه ل یه کتردا ده کرد، هه تا ئه م ئایه ته هاته خواره وه که دمه فرموئ: {رهزاه نووایه} {وَقَوْمُوا لِّلَّهِ قَانَتِينَ - سورة البقرة - ٢٣٨/٢} واته: له نوێژدا به سهر گزی و به مل

که چی راوهستن و دهم به یادو زیکری خودابن و قسهی دنیایی مهکن.
 ئیتر هاتنی ئەم ئایهته فهزمانمان بیکرا به خاموشی و قسهکرمانمان
 لیقهدهغه کرا) ههروا له سهحیحهین و شوینی تردا دمهفرموی: به
 راستی نوێژ خهریکبوونی دهوی. موسلیمیش دهگیرتهوه: ههزرت
 (درووده خوا لهسهربن) دمهفرموی: به راستی ئەم نوێژه به کهلکی قسهی دنیایی
 نایی، بهلام ئەگەر له بیرى نهبوو قسهی کرد، یا لهبهر ئەوهی نو
 موسولمان بوو، تازه ئیسلام بوو بوو نهیدەزانی قسهکردن لهناو نوێژدا
 نادرسته، یا بهبی مهبهست قسهیی له دهمی دمرچوو، یا بیکهنین زوری
 بو هیئا، لهم کاتانهدا نوێژهکهی پووچ نابیتتهوه، چونکه بی سووچه،
 چونکه پیغهمبهریش (درووده خوا لهسهربن) دمهفرموی: خودا تۆلهو سزای ئەم
 سی جۆره گوناھهیی لهسهر ئومهتم ههنگرتوووه:

یهکهم: گوناھێ که خاوهنهکهی بهههله بیکا،

دووهم: گوناھێ خاوهنهکهی له بیرى نهبی.

سییهم: ئەوشتانهی به زۆر پیاوان بکری. (طه بهرانی له ئلکه بێردا
 گیراویهتهوه). جاریکیش موعاوییهی کوری ههکهمی ئەل - سوللهمی،
 لهناو نوێژدا بوو نوێژکهری له پالیا پژی، نزی پژیینی بو کردو پیی
 گوت: (رحمک الله) و لهبهر ئەوهی نهیدەزانی قسه له نوێژا نارهوايه
 قسهی کرد، بهلام پیغهمبهر (درووده خوا لهسهربن) لیی نهگرتو فهزمانی
 پینهکرد که نوێژهکهی دووباره بکاتهوه. ئەگەر کۆکهو پژه زوری بو
 هیئا، نوێژهکهی پووچ نابیتتهوه، با دوو پیتیشی لی دروست ببی، وهک
 ئەوه بهدهم کۆکهوه بلێ: ئح، چونکه زوری بو هاتوووه، سووچی ئەو نیه،

ئەگەر نوپۇزكەر نەيدەتوانى بەبى كۆكىن روكنىكى قەولى بخوينى ئەوۋە قەيناكا بىكۆكى.

بەلام مافى ئەوۋى نىيە كە بۇ دەنگ بەرزگردنەوۋە بەئاشكرا خويندىن بىكۆكى، چۈنكى ئەوۋە سۈننەتە، ھەموو سۈننەتەكانى تىرىش بىرپارى بە ئاشكرا خويندىن بۇ ھەيە، ۋەكوو سوورمتو قونووتو ئەللاھو ئەكبەرى گواستەنەوۋەكان لە نىۋانى بىيات (روكن)ەكانى نوپۇزدا، بۇ خويندىن ئەمانە مافى كۆكەي نىيە، چۈنكى ئەوۋە ناچارى نىيە.

۲) بەكارى زۆرى لە شوپنىەك، ۋەك سى ھەنگاۋى لە سەرىەك نوپۇز پوۋج دەبىتەوۋە، ھەروەھا سى بىياكىشان، سەربەلگەي ئەمەش يەكگرتنى راي زاناينى ئىسلامە لەسەر ئەم بىرپارە، كە نوپۇز بەكارى زۆر پوۋج دەبىتەوۋە، چۈنكى كارى زۆر شىۋە نوپۇز دەگۆرۇ، بەلام ئەگەر كارەكە لەسەر يەك نەبوو، بەم رەنگە ھەنگاۋىكى ناو بەقەد ئارامبونەوۋەيى راوەستا، ئەوجا ھەنگاۋىكى تىرى نا، ۋە ھەروەھا ئەوۋە نوپۇزەكەي پوۋج نابى، ھەروا بەكارى كەمىش پوۋج نابى، چۈنكى لە نوپۇزدا پىۋىستى بەوۋە دەبىۋ جىكارى پىۋىستىيە (مَحَلّ الْحَاجَةِ) ھاۋكات لەگەل ئەوۋەدا سىرەوت گرتن لەسەر يەك بار ئەستەمە، بە پىچەۋانەي قسەوۋە بەردەوام بوون لەسەر بى دەنگى كارىكى زۆر ئاسايىيە، جا لەبەر ئەوۋىيە نوپۇز بە يەك وشە پوۋج دەبى، بەلام بە يەك ھەنگاۋ پوۋج نابى، ۋەكى تىرىش پىرسىيار لە ھەزەرەتكرا، لە بارەي تەختكردىن زىخو چەۋى شوپن سوژدەوۋە، ھەرموۋى (دروودە خواۋە لەسەربى): ئەگەر ھەر ناچاربوون شتى ۋا يىكەن بە يەكجار بىكەن (درواد خواۋە لىيە) (موسلىم).

پیغمبهر (درووه‌ی خواه له‌سهر به) له لایه‌کی ترهوه ئاماژه بۆ ئه‌وه ده‌کا که نوێژ به‌کردنی کاری سووکه‌ئه له ناویدا پووج نابێته‌وه، ئه‌وه‌تا فهرمانی کردووه به نوێژکه‌ره‌که ریگه‌ی هامۆشکه‌ر به به‌رده‌میدا نه‌دا، هه‌روا فهرمانی کردووه به گوشتنی مارو دووپشک له‌ناو نوێژدا، جارێکیش ئیبنو عه‌باباس له پشتمه‌وه له‌لای چه‌په‌وه هه‌لسا نوێژیکا پیغمبهریش (درووه‌ی خواه له‌سهر به) سه‌ری گرتو سوورانیه‌وه‌و بردی له‌لای راستی خۆیه‌وه رای وه‌ستانو له‌گه‌ڵ خۆیدا کردی به ریزی، گه‌ڵی جاریش عایشه‌ی هاوسه‌ری له به‌رده‌میدا ده‌خه‌وتو قاچی له جیگه سوژده‌که‌ی چه‌زده‌تا راده‌کیشا، که چه‌زرت (درووه‌ی خواه له‌سهر به) ده‌هات بۆ سوژده به ده‌ستی تیوه‌ی ده‌ژمند هه‌تا جیگه سوژده‌که‌ی بۆ چۆڵ بکا، جارێکیش له‌ناو نوێژدا ئاماژه‌ی بۆ جابیر کرد، که ئاواوایی ناو قه‌دی خۆی به‌سه‌تی، هه‌موو ئه‌م باسانه وان له سونه‌تی سه‌حیحی پیغمبهردا^(۱)، مه‌رجی ئه‌و تاقه کاره‌یش که نوێژی پێ پووج نابێته‌وه ئه‌وه‌یه: شتیکی ناقو‌لای نابه‌جا نه‌بێ، ده‌نا نه‌گه‌ر وابوو، وه‌ک قه‌له‌مبازی ئه‌وه نوێژ پووج ده‌کاته‌وه، چونکه شتی وا زه‌ق، ناشی بۆ ناو نوێژ.

بزانی که نوێژ پووج نابێته‌وه به ورده جووله، وه‌ک خورادنی له‌ش به په‌نجه، با زۆریش په‌جه‌کانی بجوولینی، با جووله‌کان یه‌ک له دوا‌ی

^(۱) تماشای تاجول نصول (کردی) بدرگی یه‌که‌م، چاپی یه‌که‌م لاپه‌ره (۲۴۰) ف ۳ - ۲۴۴ ف - ۵ + ۳۳۸ ف - ۲ + ۳۸۸ ف - ۱) بدرگی چواره‌م لاپه‌ره (۳۵۶) که. بۆ ساخکردنیه‌ی ئه‌م باسانه. ف = فهرمووده.

یه‌کیش بن، چونکه شتی وا نه زیان به شکۆمه‌ندیی نوێژه‌که ده‌گه‌یه‌نئو، نه پیچه‌وانه‌ی ملکه‌چی ناو نوێژه. به‌لام ئەگەر به‌ری ده‌ستی سێ جار به‌سەر له‌شیدا به‌ کیش کردو جه‌سته‌ی به‌ له‌پی خۆی له‌و ماومه‌یدا خوراند ئەوه نوێژه‌که‌ی بووچه، مه‌گەر ئالۆشیکێ زۆری هه‌بێ وه‌ک گه‌رێ، وه‌ نه‌توانی ئوقره‌ی له‌سەر بگرێ، ئەوه به‌ مه‌هانه‌ی ره‌وا و مرده‌گیرێ.

(٣) نوێژ پووچ ده‌بیته‌وه به‌ په‌یدا بوونی نانوێزی (حه‌دمت) ئیتر به‌ قه‌ستی بێ یا به‌ هه‌له‌، وه‌ له‌ پێشیه‌وه نانوێزی نا هه‌میشه‌ی (حه‌دمت غه‌یره دائیم) هه‌بوو بێ یا نه‌بوو بێ چون یه‌که، چونکه هه‌زرمه‌ (مروومه‌ خوا وه‌ سه‌ربه‌) ده‌فه‌رموئ: ئەگەر که‌سیکتان له‌ناو نوێژدا بایه‌کی ئێ بوومه‌وه، با نوێژه‌که‌ی بپێ و ده‌سنوێژ بگرێته‌وه نوێژه‌که‌ی له‌ نووکه‌وه بکاته‌وه (ئه‌بو داوود گێراویه‌ته‌وه) تیرمی‌ذی فه‌رموو یه‌تی: فه‌رموو ده‌یه‌کی جوانه‌، یه‌کگرتنیش دامه‌زراوه له‌سەر ئەم شیوانه‌ی باسکران، جگه‌ له‌ شیوه‌ی هه‌بوونی نانوێزی له‌ پێشیه‌وه.

(٤) نوێژ پووچ ده‌بیته‌وه به‌ په‌یدا بوونی پیسی به‌ جله‌که‌یه‌وه یا به‌ له‌شیه‌وه، یا له‌جێ نوێژه‌که‌یدا، چونکه پاکیی ئەم سێ شته‌ مه‌رجه بۆ دامه‌زراندنی نوێژ، وه‌ک له‌ پێشه‌وه باس کرا، وه‌لێ ئەگەر پیسییه‌ک که‌وته سه‌ر شوپنیکێ ده‌سه‌جێ لایدا قه‌یناکا. خال هه‌رامه‌، چونکه له‌ شه‌رعا رێگه‌ی لیگیراوه، جا ده‌بێ کوێری بکاته‌وه ئەگەر مه‌ترسی ئەوه‌ی ئێ نه‌ده‌کرا که‌ شوپنه‌که‌ی بپێ به‌ زامیکێ وا ناچاری بکا ته‌یه‌موم بکا، به‌لام ئەگەر مه‌ترسی ئەوه‌ هه‌بوو ئەوه‌ پێویست به‌ لابردنی خاله‌که‌

ناكا، لەبەر ئەۋەدى ئەو خالەۋە ھەم نوپۇزى دروستەۋ ھەم بەرنوپۇزىكىردى، گرىمان زامەكەى بە دەرمانىكى پىس تىماركرد، يا بە دمزوۋىيەكى پىس دووربىيەۋە، يا جىگەيەكى لەشى شەق كىردو پارچەيەكى پىسى تيا موتوربەكرد، ۋەك ئەۋە بە ئىسكىكى پىس شىكىستى بگىرتەۋە، ئەۋە پىۋىست ناكا ئەو شتە پىسە دەرېكىشى، لەكاتى وادا نوپۇزەكەى دامەزراۋە.

۵) نوپۇز پوۋچ دەپتەۋە بە دەرگەۋتنى شەرمگا، چۈنكە پىۋىستە لەناۋ نوپۇزدا داپۇشرى، ۋەك لە پىشەۋە رابورد، جا ئەگەر خۇى بە قەستى دەرې خست نوپۇزەكەى پوۋچە، بەلام ئەگەر با دەرې خست دەپى گورج داپۇشى، مە نوپۇزەكەى پوۋچ دەپى، ھەروا ئەگەر پىشتەمالەكەى كرايەۋە، يا بەنەخوئىنەكەى پىچراۋ گورج خۇى كۆكردەۋە نوپۇزەكەى دروستە.

۶) گۇرپىنى نىيەت، ۋەك ئەۋەنىيەتى دەرچوون لە نوپۇز بەپىنى چۈنكە مەرچى نىيەت ئەۋەيە تا دوابەشى نوپۇزەكە بىمىنى، ھەر وايە ئەگەر نىيەتەكە لە فەرزىكەۋە بگۇرپى بۇ فەرزىكىتر، بەلام ئەگەر فەرزىكى كىرد بە سوۋنەتى رووت، بۇ ئەۋە بە جەماعەتلىكى رەۋادا بگا، ۋەك ئەۋە بە تەنيا نوپۇزى فەرزىكاۋ، لە پاش دوو ركات سلاۋ بداتەۋە، ھەتا فرىاي جەماعەت بىكەۋى، ئەۋە دەپى، بەلام ئەگەر كىردى بە نوپۇزىكى دىيارىكراۋ، ۋەك دووركاتى چىشتەنگاۋ ئەۋە دروست نىيە، چۈنكە نوپۇزى دىيارىكرو لە سەرەتاگەيەۋە كارى بە دىيارىكردن ھەيە لەكاتى نىيەتەيناندا. ھەتا ئەگەر بىرپاريدا كە نوپۇزەكەى بىرپى دەسبەجى

پووج دهبیتهوه، چونکه پښوېسته نییهت (نیاز) بهردهوام بی تاکاتی لیوونهوه، ههروا نهگهر گومانی بوو: که ئایا بیپرئ یانا؟ نویرهکهی پووجهوه دهبی، بهلام نهگهر به خهیاڵ دمهات به دلیدا، وهك حالی مروی رارا نهوه وهسوهسهو خهیاڵاته نویر پووج ناکاتهوه.

(۷) پشتکردنه رووگه نویر پووج دهکاتهوه، ههروا ومرچهرخانی سینگ لی بهبی مههانه، چونکه مهرج بو دانراو نامیئی به نهمانی مهرجهکهی، دیاره کهرووکردنه رووگه مهرجی دامهزراندنی نویره.

(۸، ۹) ههشتهمو نویهم: لهو شتانهی که نویریان پی پووج دهبیتهوه خواردن و خواردنهوهیه، چونکه له شوینی به یهکی لهم دووه رۆزوو پووج ببیتهوه نویر چاتر پووج دهبیتهوه پییان، سههرهپای نهوهیش بههوی خواردن و خواردنهوهکهوه نویرهکه پشت گوئی دهخا، له راستیدا مهبهست له پهرسینی جهستهیی (عیباداتی بهدهنی) تازمکردنهوهی باومره لهناو دلداو، گفتوگوی دل لهگهڵ خوداداو گهرانهوهیه بو پهناي سیبهری رحمهتی خودا، دیاره که خواردن و خواردنهومیش دژی نهوهیه. بهلام نهگهر له بیری نهبوو شتی خوارد یاشتی خواردهوه، یانهیدهزانی که نهوه نادرسته، چونکه نو موسولمان بوو، یا له بهرشتی تری ناوا، وهك نهوه پهروهردی دهشت و دموو چۆلوهوانی و دوور له مهلاو زانابی، نهوه نهگهر کهمبی نویرهکهی بهتال نابی، بهلام نهگهر زۆربی، ئیتیر به نهزانی بی، یا لهبهر له یاد چوونبی، نهوه نویری پی پووج دهبی، چونکه نویر وهك رۆزوو نیه، چونکه نویر بریتییه له چهند کاریکی ریزکراو، که کاری زۆر له نیوانیاندا -

ریزه که یان ده چرپینن. که سئ به زور شتی دمرخوارد بدرئ نویژه که ی پووج دمبیته وه چونکه شتی وا زور که مه، مه گهر به ده گمه ن روو بدات.

۱۰) بیکه نینن به قاقابی و دوو بیتنی ئی پهیدا ببئ نویژ پووج ده گاته وه، به مهرجی به قهستی بی، نه گهر زوری بۆ هاتبوو قهیناگا. به لام نه گهر دوو بیتنی ئی پهیدا نه بوو، له بهر نه وه ی به قسه دانانری نویژ پووج ناکاته وه.

۱۱) له ئیسلام و مرگه ران، ئیتر هه لگه رانه وه که به کرده وه بی، وه ک کړنووش بردن بۆ بت، یا به قسه بی، وه ک نه وه بلئ سئ خوا هه یه، یا به بیرو باومرپی، وه ک نه وه باومرپی وابئ که خوا نیه، نه وه له م کاتانه دا ده سبه جئ بی باومر دهبی و نویژه که ی پووج به تال دمبیته وه.

بزانه یه کی که له وانه ی که نویژ پووج ده که نه وه دوا که تنی پاشنویژه له پیشنویژه که ی به دوو بنیات، که هه ردوکیان بنیاتی کرده وه یی (روکنی فیعلی) بن، به لام به مهرجی به قهستی دوا بکه وئ.

وه ک نه وه له گه ئی دا نه فریای چه مینه وه نه فریای راستبوونه وه له چه مینه وه بکه وئ، هه روا نویژه که ی پووج دمبیته وه نه گهر به قهستی به دوو روکنی فیعلی پیش پیشنویژه که ی بکه وئ، چونکه نه وه پیچه وانه یه کی زور نا قولاو دزی وه، هه روا نویژ پووج دمبیته وه به قوتدانی چلمئ که له سه ره وه دابه زئ، به مهرجی بتوانئ فره ی بدا.

٦٩) كورنوشى ھەلەو ھۆيەكانى:

(پىئاسەكەي): ھەلەلەزمانا لەبىر چوونى شتەو بى ئاگا بوونە
لىي، لە زاراوى شەرعدا: بى ئاگا بوونە لەشتى لەناو نوپۇزدا كورنوشى
ھەلە بۆ ئەو ھەلەزراو ھەلەزراو ھەلەزراو نوپۇز چارە سەر بكا، ئەمەيش
لەفەرزو سوننەتدا، لەسەر ھەلەزراو، چوون يەكە، واتە: بۆ
ھەلەزراو ھەلەزراو كورنوشى ھەلە سوننەتە.

كۆكەرمەكەي:

زabitەو كۆكەرمەكەي كورنوشى ھەلە ئاوايە: سۆزدەي ھەلە
سوننەتە لەبەرکردنى شتىكى وا كەنەيى ئى كرابى لەنوپۇز، ھەككو زىيادەي
راوھستان، ياروگوعىكى زىيادە، ياكورنوشىكى زىيادە، ياتەحياتىكى زىيادە،
كەلەشوينى خۇيانا نەبن و بەھەلە بىكرىن، يالەبەر لەبىرچوونى شتىكى
وا كەفەرمانى پى كرابى، ھەك نەكردنى چەمىنەو ياكورنوش،
ياراھستان بۆ فاتىحا، يادانىشتن بۆ تەحياتى پىويست، يانەخويندى
شتى پىويست ھەك فاتىحاو تەحياتى فەرز، جا ئەمانە دەبى بەسەر
بگىرىنەو ھەلەزراو كورنوشى ھەلەيان بۆ دەبىر لەو شوپنەدا كەبۆي
دىارى كراو، جانەگەر كابر لەناو نوپۇزەدا ئەم ھەلەيە
وھىرەكەوتەو ئەو بەسەرى دەگىرتەو شتەنەكراو ھەك دەكاو تەواو،
بەلام ئەگەر لە دوا سلاودانەو بىرى كەوتەو زۆرىشى بەسەردا تى
نەپەرىبوو ئەو ئەو كەپەراندىو ھەلەتە دەگەرتەو سەرى بەتەواو
دەكاو كورنوشى ھەلەيش دەبات، بەلام ئەگەر كاتىكى درىزى بەسەردا،

تیپه‌ری نه‌وه ده‌بی سهر له‌نوئێ نه‌و نوێزه بکاته‌وه، بۆ درێژی کاتیش دوو فهرمانیشت هه‌یه: یه‌که‌میان دم‌فهرموئ ده‌که‌رپینه‌وه و بۆ سهر عورف، دووهمیان: دم‌فهرموئ: نه‌وه‌یه زیاتر بێ له‌ئه‌ندازه‌ی رکاتی!

به‌لام جیاوازی نییه له‌نیوانی ئهم شیوانه‌دا: له‌پاش سلاودانه‌وه قسه بکا یا نه‌یکا، له‌مزگه‌وت دهرچووبی یانا، پشتی کردبێته رووکه یانا، ئه‌مه هه‌مووی کاتی وایه که‌سوور بزانی ئه‌هوشته‌ی نه‌کردووه، به‌لام ئه‌گهر سلاوی دایه‌وه‌و که‌وته گومانه‌وه که ئایا ئه‌و بنیاته یانه‌و رکاته‌ی کردووه یا نا؟ ئه‌وه له شیوه‌ی وادا هیچی له‌سهر نییه، نوێزه‌که‌ی ته‌واوه، ئه‌مه‌یش به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌وه‌یه که‌له ناو نوێژدا گومانی بۆ په‌یدا ببی، که‌ئه‌و شته‌ی کردووه یانا؟ ئه‌وه له‌م شیوه‌یه‌دا کام لا یه‌قین بوو له‌سهر ئه‌وه‌وه نوێزه‌که‌ی ته‌واو ده‌کاو کار به‌بنه‌رمه‌ت (ئه‌صل) ده‌کا، چونکه خۆشه‌ویست (درووه‌ی خوا له‌سه‌ربه‌ن) فهرموویه‌تی: ئه‌گهر که‌سیکتان له‌نوێژدا گومانی بۆ په‌یدا بوو، وه‌نه‌ی دهمانی که‌چه‌ن رکات نوێژی کردووه، وه‌ک ئه‌وه‌نه‌یدم‌زانی که‌سی رکاتی کردووه یا‌چوار، ئه‌وه با گومانه‌که‌ی تووڕ بدا، چه‌نده‌ی له‌لا یه‌قین و بێ گومانه‌، باله‌سهر ئه‌وه‌وه نوێزه‌که‌ی ته‌واو بکا، له‌پاشا له‌پیش سه‌لام دانه‌وه‌وه دوو کورنووشی هه‌له‌ ببات، جا ئه‌گهر له‌راستیدا پینج رکاتی کردبوو ئه‌وا ئه‌و دوو کورنووشه نوێزه‌که‌ی ده‌که‌نه‌وه به‌جوت، ئه‌گهر چواری ته‌واویشی کردبوو ئه‌وا ئه‌و دوو کورنووشه دهم‌ن به‌هوی نوشوستی و سهر شوێری بۆ شه‌یتان (موسلیم). ئه‌مه سه‌بارمه‌ت به‌ پێشنوێژو نوێژکاری ته‌نها وایه، به‌لام پاشنوێژ نابێ له‌خۆیه‌وه به‌ته‌نها کورنووش ببا به‌بێ پێشنوێزه‌که‌ی، چونکه پێشنوێزه‌که‌ی به‌ر پرسیارایی هه‌له‌که‌ی ئه‌و هه‌ل ده‌گرێ.

جا ئەگەر پاشنویژ لەناو تەحیاتدا بۆی دەرکەوت کە چەمینه وە
 نەکردوو، یافاتیحە نەخویندوو، یاشتیکى وا، وە ئەمەى لە شوینی
 خۆیدا لەبەر نەبوو، یالەم بارمیهو، گومانى بۆ پەیدا بوو، جا ئەگەر
 پیشنویژەکەى سلاوى دایه‌و، ئەو دەبى گورج هەلسى رکاتى بەتەواوى
 بکا، بەلام کورنووشى هەلە نەبات، چونکە ئەو گومانەى کەبۆى پەیدا
 بوو لەو کاتەدا بوو کە ئەم لە حالەتى ئیقتیدا بوو، لەبەر ئەو
 پیشنویژەکەى ئەو دەگرێتە ئەستوى خۆى. سوننەتە گرنگەکانیش
 کەپێیان دەگوترى: ئەبەز، وەك تەحیاتى یەكەم و سەلاواتدان لەسەر
 پیغمبەر لە تەحیاتى یەكەماو قونووتى بەیانى و قونووتى نیوێ دواى
 رەمەزان، ئەمانە گەرچى لەگورۆكى نوێژ نین، بەلام سوننەتە
 بەگورنووشى هەلە پر بکړینه‌و، ئەگەر بەهەلە تەرك کرابوون، چونکە
 بەهۆى نەکردنیا ئەو زەدە لەنوێژەکەدا پەیدا دەبى. سەر بەلگە
 لەتەحیاتى یەكەم دا: ئەم حەدیشەى بوخارى و موسلىمە، کەعەبدوللای
 کورى بوجهینه {رەمەتە خوا لیبە} دەفەرموى: حەزرت {مروودە خوا لەسەربە}
 تەحیاتى یەكەمى نەخویند، بەلام لەپیش ئەو دەدا کە سلا و بداتەو
 کورنووشى هەلەى بۆ برد، جا ئەوانى تریش بەقیاس لەسەر ئەو. غەزالى
 {رەمەتە خوا لیبە} لە بارەى هۆى قیاسکردنى ئەم ئەبەزانەى تر، لەسەر
 تەحیات دەفەرموى: {چونکە ئەمانیش پێك وەك تەحیات، لەدروشم و
 نیشانە دیارى و تاییبەتى یەکانى ناو نوێژن} جا ئەگەر نوێژ خوین یەك
 لەم سوننەتە گرنگانەى نەکردو دەستى کرد بەکردنى فەرزىكى ناو نوێژ،
 ئیتر دروست نیه بۆى بگەرێتەو بۆ سەرى، دەنا ئەگەر بزانی کە ئەو
 نادروستە، وە بەقەستى بگەرێتەو بۆ سەرى ئەو نوێژەکەى پووچە، جا

ئەگەر لەبیری نەبوو تەحیاتی یەگەمی نەخویندو دەستی کرد بەراوەستان بۆ خویندنی فاتیحە، یالە حالەتی هەڵسانەویدا بوو، لە راستبوونەوێوە نزیکتر بوو هەتا لەدانیشتنەوێوە، ئەوێ دەروست نییە بۆی بگەرێتەوێوە بۆ دانیشتن، بەلام کۆرپووشی هەلە بۆ ئەم حالەتە دەبا، بەلام ئەگەر لەدانیشتنەوێوە نزیکتر بوو ئەوێ دادەنیشی و کۆرپووشیش دەبا، چونکە پێغەمبەر (ەرووە خوا لەسەربە) دەفەرموێ: ئەگەر کەسیکتان لەرکاتی دووێ دا تەحیاتی نەخویندو ئەزەکی دا هەلبەستتەوێوە، بەلام هیشتا بەتەواوی راستەوێوە نەبوو بوو، ئەوێ بادابنیشیتەوێوە، بەلام ئەگەر بەتەواوی راستەوێوە بوو، ئەوا بادانەنیشیتەوێوە، وەدوو کۆرپووشی هەلە بیات. (ئەحمەد/ ئەبو داوود/ ئیبنو ماجە/ لە موغیرە کۆری شوعبەوێوە) ئەگەر قونووتی نەخویندو دەستی کرد بەدانیشتن، ئیتر نابێ بگەرێتەوێوە بۆی، دەنانوێژەکە یووچ دەبێ، بەمەرچی بەقەستی وابکاو بێشزانێ کە ئەوێ قەدەمغەییە، وەدوو سوژدەیی هەلە لەم کاتەدا دەبا لەباتی تەرکی قونوتەکە، ئەمە بەس بۆ قونووتی بەیانی و وەتری نیووی دووێ رەمەزان وایە، بەلام قونووتی کارەسات (کەناوێدارە بەقونووتی نەوازیل) بەقەستی تەرك بکری، یابەهەلە، کۆرپووشی هەلە ناوی.

ورده سوننه تەکان : وەکوو وێردەکانی چەمینیەوێوە کۆرپووش و ئەللاھو ئەکبەرەکانی گواستەوێوە نزای سەرەتای نوێژو شتی تری لەم بابەتە، نەلەباری قەستی داو نەلەباری هەلەدا، کۆرپووش بۆ تەرکیان سوننەت نییە، بایستی ئەوێ ئەمەییە: کۆرپووشی هەلە خۆی لەناو نوێژدا زیادەییە، کەواتە دروست نییە بکری مەگەر لە رێگەی تەوقیفەوێوە، جا لەهەندێ لەئەبەعەدا دەقی شەری لە سوننەتدا هەییە، وەکوو کۆرپووش

بردنی هه‌له، له‌کاتی ته‌رکی ته‌حیاتی یه‌که‌ما، ئیتر ئه‌و شتانه‌ی تریش که‌وه‌ک نه‌و سوننه‌تی گرنگن و له‌ئه‌بعاضن، قیاس له‌وه‌ ده‌کرین، به‌لام ورده سوننه‌ته‌کانی تر که له‌ئه‌بعاض نین له‌سه‌ر بنه‌رمت (ئه‌صل) ده‌میننه‌وه.

جیگه‌ی کورنووشی هه‌له له‌پاش خویندنی ته‌حیاته‌وه‌یه، له‌پیش سلا‌ودانه‌وه‌دا، وه‌ک له‌پیشه‌وه له‌دوو گیرانه‌وه‌که‌ی بوخاری و موسلیم دا رابورد. ئیبنو شه‌هابیش ده‌گیرپه‌ته‌وه ده‌فه‌رموئ: پیغه‌مبه‌ر {مرووده‌خواه له‌سه‌رب} له‌سه‌ر چه‌ند شیوه‌یی کورنووشی هه‌له‌ی ده‌برد، به‌لام دواشیوه‌ی ئه‌وه‌بوو: له‌پیش سلا‌وه‌وه کورنووشی هه‌له‌ی نه‌برد. کورنووشی هه‌له سوننه‌ته‌فه‌رز نییه، چونکه ده‌فه‌رموئ {مرووده‌خواه له‌سه‌رب}: رکا‌ته‌که‌و دوو کورنووشه‌که ده‌بن به‌سوننه‌ت.

٧٠) ئه‌و کاتانه‌ی که‌نوێژیان تیادا نا په‌سه‌نده:

ئه‌و کاتانه‌ی که‌نوێژیان تیادا ناباشه‌ پینجن، واته: نوێژی که‌ هۆیه‌کی تایبه‌تی نه‌بێ له‌م پینج کاته‌دا ناباشه، سیان له‌م پینجه په‌یوه‌ندیان هه‌یه به‌وه‌خته‌وه:

١) کاتی گزنگدانی خۆر هه‌تا به‌قه‌دمر رمی به‌رز ده‌بیته‌وه.

٢) کاتی گه‌یشتنی خۆر به‌ناوهراس‌تی ئاسمان هه‌تا که‌می لاده‌دا

٣) کاتی زهرده‌په‌ر هه‌تا به‌ته‌واوی خۆر ئاوا ده‌بێ.

به‌لگه‌ی رۆشنی ئه‌مه‌پیش ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئیمامی موسلیم ده‌یگێڕێته‌وه‌:
عوقبه‌ی کورێ عامیر {ره‌زاه‌ خوا‌ له‌ سه‌ربه‌} ده‌فه‌رموێ: له‌م سێ ده‌مه‌دا پێغه‌مبه‌ر
{ه‌روه‌وه‌ خوا‌ له‌ سه‌ربه‌} نه‌یی ئی ده‌کردین که‌ نوێژیان تیا بکه‌ین، یا مه‌ردوو
خۆمانیان تیا بنیژین: کاتی خۆر گزنگ ده‌دا هه‌تا به‌رزوه‌ ده‌بی، کاتی
خۆر ده‌گاته‌ ناوه‌راستی ئاسمان هه‌تا که‌مێ لئه‌دا، کاتیکیش خۆر زه‌رد
هه‌لده‌گه‌رێ و ته‌واو ده‌نیشێ تا ئاوا ده‌بی. ه‌وێ ئه‌م ناباشیه‌ ئه‌مه‌یه‌:
پێغه‌مبه‌ر {ه‌روه‌وه‌ خوا‌ له‌ سه‌ربه‌} ده‌فه‌رموێ: کاتی خۆر هه‌لده‌ی شاخی شه‌یتان
له‌گه‌لده‌ی ده‌بی، کاتی به‌رزوه‌ ده‌بی لێی جیا ده‌بیته‌وه‌ کاتی گه‌یشته
ناوه‌راستی ئاسمان جووت ده‌بیته‌وه‌ له‌گه‌لی، کاتی له‌ ناوه‌راستی ئاسمان
لاده‌دا دیسان لێی جیا ده‌بیته‌وه‌، کاتی ده‌ست ده‌کا به‌ ئاوابوون جووت
ده‌بیته‌وه‌ له‌گه‌لی کاتی ئاوا ده‌بی لێی جیا ده‌بیته‌وه‌ {شافعی}.

مەبەست لەشاخى شەيتان گەلى شەيتانە، شەيتانپەرستەكانە، كەلەم وەختانەدا كۆرۈنۈشى بۇ دەبەن، گوتراۋىشە: شەيتان خۇى لەم حەلانەدا، سەرى لەخۆرەوە نزيك دەكاتەوە، ھەتا ئەوەى كۆرۈنۈش بۇ خۆر دەبا كۆرۈنۈش بۇ ئەۋىش ببات.

ئەو دوانەگەي تریشیان پەيوەندی يان بەکارەو ھەيە، يەگەميان ھەرگاتى نوپۆزى عەصر کرا، ھەتا خۆر ئاوا دەبي، دووھميان لەپاش کردنى نوپۆزى بەياني ھەتا خۆر دەگەوي. بەلگەي ئەميش ئەمەيە شەيخان لەئەبو ھورميرەو دەيگيرنەو: پيغەمبەر (رەوودى خوا لەسەربە): نەيى کردوو لەنوپۆز لەدوا نوپۆزى عەصر ھەتا خۆر ئاوا دەبي، وەلەدوا نوپۆزى بەياني ھەتا خۆر ھەل دى.

لهم کاتانه، کاتی گه ویشتنی خۆر به ناو مرستی ناسمان، له رۆژی ههینیدا، چهرت (استثناء) دهکری، لهم بارمیهوه فهرموودهیهکی مورسهل ههیه، ئهبو داوود گێڕاویهتهوه، هۆی ئهوه که نوێژ لهم کاته دا له رۆژی ههینیدا ناباش نییه دهگهڕێتهوه، بۆ ئهوه که وه نه زو خه و لهم حه له دا زۆر بۆ دانیشتهوه کان دههینێ که چاومروانی دوان و نوێژی ههینی دهکهن، جاوا باشه به هۆی نوێژی سونهتهوه خه و له خۆی دوور بخاتهوه، نه با دا خه و بردنهوه دهس نوێژه که ی بشکینێ، جا ناچار ده بێ که ههنگاو هه ل نئ به سه ر سه ری مه ردومه که دا، بۆ دهس نوێژ گرتنهوه. له شوینه کانی ش مه که که ی پیروژ چهرت دهکری، خوادای گه وره ریزو قه دری پتر به فرموی، چونکه دهفرموی (مروود خوا له سه ربێ): ئه ی به نی عه بدومه ناف! ئه گه ر که سێ له ئیوه بوو به کار به ده ده ستی موسلمانان هه که سێ له هه رکاتی که دا ویستی ته وافی مائی خوا بکا یانوێژی له ناودا بکا رێگه ی ئی مه گرن، ئیتر چ شه و بێ چ به رپۆژ، (تیرمیزی و کهسانی تری ش گێڕاویانه ته وه). به لام نوێژ له م حه له ی شدا زۆر باش نییه و پێچه وانه ی چاکتره (خیلافی ئه ولایه) هه تا دمرباز ببین له گێشه ی راجیایی، چونکه مالیک و ئه بو حه نیفه له م بارمیهوه رایان جیایه. به لام نوێژی که هۆیه کی هه بێ و، هۆیه که ی ش له پێشیه وه رووی دابی، وه ک گێڕانه وه ی نوێژه چوو وه کان، له فرزو له سونه ته و له و نوێژه سونه تانه ی که مروؤ وه ک وێرد خووی پیوه گرتبن، کردنی ئه م نوێژانه له م کاتانه دا هیچ ناباشیه کی تیا نییه. چونکه خۆشه ویست (مروود خوا له سه ربێ) جارێ له دا نوێژی عه صر، دوو رکا ت نوێژی سونه ته ی کرد، که عه رزیان کرد ئه م نوێژه له مکاتی ناباشیه دا چی بوو؟ فهرمووی: ئه مه دوو رکا ته سونه ته که ی دا نوێژی

نيومروۋيە ئىستا گىرامەوۋە. (شەيخان) ھەروا نوپۇزىكىش كە ھۆيەكى وای ھەبى كەھاوگات بى لەگەل خۇيدا، كردنى ناپەسەند نىيە، وەك نوپۇزى تەرمو كرنووشى قورئانخويندەن و كورنووشى سوپاس و نوپۇزى خۇر گىران و مانگىران و نوپۇزە بارانە، بەلام نوپۇزى كە ھۆيەكەى لەدوايەوۋە بى كردنى ناباشە لەم كاتانەدا، وەك نوپۇزى ئىستىخارە و دوو ركاتەكەى ئىحرام دابەوستىنى ھەج و عەمرە.

٧١) نوپۇزى بەكۆمەل (نوپۇزى جەماعەت):

سەر بەلگەى رەوايى نوپۇزى بەكۆمەل قورئان و سوننەت و يەكگرتنى گەلى ئىسلامە. يەزدانى پاك دىفەرموى: {وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ مَّعَكَ - سورة النساء - ١٠٢/٢} واتە: كاتى تۆ لەناوایانا بووى و بەرنوپۇزىت بۇ كردن، ئەوۋە با تاقىمىكىيان بەرمو رووى دوژمن راوۋستى و تاقمى لەوان راست بىنەوۋە دەس بىكەن بەنوپۇز لەگەل تۇدا.

ئەوۋەتا لەم ئايەتەدا ھەتا لەكاتى گەرمەى جەنگدا خۇاى گەورە فەرمان دەكا، بەكردنى نوپۇزى جەماعەت، ديارە لەكاتى ئاسايش و ھىمنى و ناشتى دا جەماعەت گەلى چاكترە، ھوكمى جەماعەت لەنوپۇزى ھەينى دا فەرزى عەينە لەسەر ھەموو كەسى كە نوپۇزى ھەينى لەسەر بى، بەلام لەنوپۇزەكانى تردا راجيايى ھەيە: فەرمايشتى راست و دروست ئەوۋەيە كەسوننەتېكى دامەزراوى زۆر گەورەيە، چونكە خۇشەويست {مروۋەدە خۇاى لەسەرەبى} دىفەرموى: نوپۇزى جەماعەت لەنوپۇزى تەنيا بەبىست و

حهوت پله گهورهتره. دهی وشه ی (گهورهتره) که بۆ موفاضهلهیه، واته:
ئهوه دهگهیهنئ که ههر دوو کارهکه دروست بن، بهلام لایهکیان
لهولایهکهی تریان باشر بی، دنا ئهگهر لایهکیان نادرست بوایه
موفاضهله دروست نهدهبوو! چونکه موفاضهله پلهدانانه بۆ دووشتی
باش!

گهر چی ههندی زانا دهفهرموون: نویژ بهکۆمهل فهرزی کیفایهیه
ئهگهر لهشوینی ههندی کهسیان بیکهه لهکۆل ههموویان دهکهوئ بهلام
ئهگهر کهسیان نهیان کرد ههموویان گوناهبان، بهلگهیشیان ئهم
فهرمایشتهی پیغه مبهره (مرووده خواه لهسهر بۆ): ههرکاتی سئ موسلمان، یاپتر
لهسئ موسلمان، لهشوینیکدا یهکیان گرت، چ گوندنشین بن چ کۆچهری،
وهنویژی جهماعهت نهکهه، ئهوه بی گومان که شهیتان زال بووه بهسهر
یاناو فریوی داو، دهی ئه ی پیاوی موسلمان! ئامادهی جهماعهت بهو
همیشه لهگهل کۆمهل بهو لهگهل جئ مهمنهوه بهتهنیا مبه، چونکه
گورگ نهو مهره دهخوات کهله گهله بر دهبی! (ئهبو داوود/ ئیمامی
ئهممهه/ نهسائی/ ئیبنو حیبان/ حاکم).

ههیشه دهفهرموئ: جهماعهت فهرزی سهره، واته فهرزی عهینه
لهسهر ههموو کهسئ، چونکه خوشهویست (مرووده خواه لهسهر بۆ) دهفهرموئ:
بهو کهسه کهگیانی منی وا لهدهستدا نیازم ههبوو که بهپیاوی بلیم:
لهجیاتی خۆم بهرنویژی یهکه بۆ خهلهکهکه بکا، وهخۆشم برۆم بۆ سهر
ئهو پیاوانه کهله نویژی جهماعهت دوا دهکهون، وه فهرمان بدهم که به
باوشه دار مالهکانیان بهسهردا بسوتینن. (شهیخان). بهلام ئهم فهرمایشته
ئاوا رمت کراوتهوه: که ئهم رووداوه سهبارمت بهناپاکان بووه، سهرمرای

ئەۋەش پېغەمبەر (دروود خۋاھ لەسەربە) ھەر شەكەى جى بەجى نەكردوۋە،
وئەۋەى بوۋە لەم لايەنەۋە تەنیا نيازىكى روت بوۋە، كردهۋى لەگەل
دانەبۋە.

بەلام بزانه كەجارى واھەيە جەماعەت، بەھۋى ھۋىكەى
لاۋەككەيەۋە، پىۋويست دەبى، ۋەك ئەۋە دەبىنى ئىمامى لەناۋ روکوعدايە،
ھەق دىزانى ئەگەر نوپۇز لەگەلىا دابەستى فرىاى ركاتى دەكەۋى و
نوپۇزەكەى بەھۋى ئەۋەۋە دەبى بەئەدا، دىنا دەبوۋ بەقەزا، چونكە بە
تەنیا فرىاى ركاتى ناكەۋى لەكاتدا، ئەۋە نابى بەتەنھا نوپۇزەكەى بكا،
جارى وايش ھەيە جەماعەت ھەرامە، ۋەك ئەۋە دەبىنى پىشۋوپۇزى
لەتەحياتى كۇتايى دايە، ئەگەر ئىقتىداى پى دەكا فرىاى ركاتى لەكاتدا
ناكەۋى، بەلام ئەگەر بەتەنھا نوپۇز بكا فرىاى ركاتىكى نوپۇزەكەى لەناۋ
كاتى خۋى دا دەكەۋى، ھەر نوپۇزىكىش فرىاى ركاتىكى كەۋتى
لەكاتەكەيدا بەحازر دادەنرى، ئەۋە دەبى لەم ھەلەدا بەتەنھا ئەۋ نوپۇزە
بكا. زاتى جەماعەت بەئەۋەندەمىش دىتە جى كەپپاۋ لەمالەۋە لەگەل
ژنەكەى و كەسانى تردا نوپۇز بەكۇمەل بكا. ۋەلى لەمژگەۋتا گەلا خىرتەرە،
بەلكوۋ مژگەۋت ھەتا كۇمەلەكەى زۇر ترىن جەماعەتەكەيشى خىرتەرە،
جا ئەگەر لە نىزىكەۋە مژگەۋتى ھەبوۋ، نوپۇزكەرەكانى كەمتر بوۋن،
لەدوۋرىشەۋە مژگەۋتى تر ھەبوۋ نوپۇزكەرەكانى پىر بوۋن، ئەۋە (لەدوۋ
شىۋەدا نەبى) جەماعەتى مژگەۋتە دوۋرەكە خىر ترە، شىۋەى يەكەم:
ئەگەر ئەم بچى بۇ دوۋرەكە جەماعەتى نىزىكەكە بەھۋى چوۋنەكەى
ئەۋەۋە پەكى بكەۋى، ۋەك ئەۋە ئىماميان بى. شىۋەى دوۋەم: پىشۋوپۇزى
دوۋرەكەيان بىدەتكاربى، بۇ ئەمە بەدكار (فاسىق)ىش ۋەك بىدەتكار

وایه. هەر کهسێ بهیهک ههناسه، یا بهکه مێریش، له پێش سلاودانهوهی
پێشنویژدا فریای نویژدابهستن بکهوێ لهپشتیهوه، ئهوه فریای
جهماعهت دهکهوێ و لهخیرهکهیدا بهشدار دهبن، چونکه خوشهویست
(دروود خوا لهسهربه) دهفرموێ: کاتی دین بو نویژ ئهگهر ئیمه لهناو
کورنووشدا بووین، ئهوا نویژ دابهستن و یهک سهر کورنووش ببهن، بهلام
بههیچی مهژمێرن، واته: بهرکاتی حلیب مهکهن، وهل ئهوهی فریای
چهمینهوه بکهوێ لهگهڵ بهر نویژدا ئهوه فریای ئهو رکاته دهکهوێ.
(ئهبو داوود).

بزانی کاتی پاش نویژ فریای چهمینهوه دهکهوێ کهفریای
ئارامبوونهوه لهگهڵ پێشنویژدا بکهوێ لهناویدا، چونکه بهبن
ئارامبوونهوه چهمینهوه حلیب نییه، واته: دهبن لهچهمینهوهدا فریای
ئهوه بکهوێ کهبێ (سبحان ربی العظیم) یا بهئهندازهی گوتهی ئهم
وێرده رابوهستی پێش ئهوهی بهرنویژ له چهمینهوه بهرزوه ببێ.

مهرجی دهسکهوتنی جهماعهت ئهوهیه: کهپاشنهێژ واته:
(مهئموم) لهکاتی نویژدا بهدابهستنهوه نییته جهماعهت بێنێ، چونکه
چاویلێکردن و شوینکهوتنی پێشنویژکردهوهیه و کاره، کاریش له عیباداتدا
پێویستی بهنیازو نییته هیه، کهواته: بهر حوکمی گشتی ئهم
فهرمایشتهی پێغمهبر (دروود خوا لهسهربه) دهکهوێ: ههموو کردهوهی به
پێی نیازو نییته کهیهتی... بو ئازادی رهسیده دروسته لهپشت بهندهو
منالهوه نویژی جهماعهت بکا، دروستبوونی پهیرهویی (ئیقتیدا) به
بهنده، بهپێی ئهمهیه کهبوخاری دهیگیرێتهوه: کهعائیشه (رهزاه خوا
لێبێ) بهندهیهکی ههبوو، ناوی کوران بوو (رهزاه خوا لێبێ) ئهم زهکوانه بهر

نویژی بۆ عائیشە دەکرد، پەپرەوی بەمنائیش بەپی ئەمەیه: عەمری
 گوری سەلەمە لە سەردەمی پیغمبەردا لەتەمەنی حەوت سائیدا
 بەرنویژی بۆ ھۆزەکی خۆی دەکرد. (ئەم باسە بوخاری گیراویەتەو).
 پەپرەوی پیاو بەژن دروست نییە، چونکە خوای گەورە دەفەرموئ:
 {الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ - سورة النساء - ۳۴/۴} واتە:
 پیاوان سەرکاری سەر ژنانن و چاودێرن بەسەریانەو). پیغمبەرش
 (دروود خواوە لەسەربە): دەفەرموئ: لەو شوینانەدا کەخوای ژانی خستۆتە دواو
 بیانخەنە دواو، لەفەرموودمەکی تردا دەفەرموئ: ھۆشیار بن ھیچ ژنی
 بەرنویژی بۆ ھیچ پیاوی نەکات. (ئیبنو ماجە) ھەندێ زانایش
 ئەمەیان کردوو بەبەلگە لەم مەسەلەیدا، کە پیغمبەر (دروود خواوە لەسەربە):
 فەرموویەتی: ھەرگەل کاروباری گرنگی خۆیان بێسپێرن بەژن و ژن
 بکەن بەسەرۆک و ئاغای خۆیان ئەو گەلە سەر کەوتوو نابن! . (بوخاری و
 نەسائی و تیرمذی و ئیمامی ئەحمەد لەئەبو بەکرەو گیراویانەتەو)
 لەبەر ئەوەیش کەئافرمەت شەرمگایە، ئەگەر ببێ بەپیشنوێژ بۆ پیاو
 دەبێ بەھۆی گرفتاری، وەک تریش ئەگەر کەسێ پەپرەوی (ئیقتیدا)
 بەژن بکا واتای وایە کەدەستە جلەوی نوێژەکی داو بەدەستی ئەووە.
 مەبەست لەخوێنەوار (لە بابەتی پیشنوێژیدا) ئەومێ کەبەجوانی
 بتوانی فاتیحە بخوێنی، ھەروا مەبەستیش لەنەخوێندەوار لێردا ئەومێ
 کەفاتیحای رەوان نەبێ، جا پەپرەوی خوێنەوار بەنەخوێنەوار دوو
 فەرمایشتی لەسەر: ھەرە ئاشکراکەیان ئەمەیه: ئەو دروست نییە،
 چونکە خۆشەویست (دروود خواوە لەسەربە): دەفەرموئ: ئەو کەسە بەر نوژی
 بۆ کۆمەلەی دەکا، کەلەھەموویان باشتەر قورئان بخوێنی، لەبەر ئەوەیش

جارو بار پيشنویژ بهر پرسیار دهبی له قورئانخویندنی پاشنویژ، وهك ئەو شیوهیه که پاشنویژ له چه مینه وهدا فریای به پیرهویی بکهوئ، دیاره که نه خویندهوار، بهم واتایه که بۆمان دیاری کرد بهرگهی ئەوه ناگرئ و ناتوانئ ئەو بهر پرسیاری یه بگریته ئەستوی خوئ، بهلام ئەگەر خوینهوار له نویژی په نامه کیدا به پیرهویی به نه خویندهوار کرد، ئەوه نویژ هکهی دامه زراوه و بیویست ناکا له حالئ بکوئیته وه، نه خویندهواریش به پیرهویی به نه خویندهواریکی وهك خوئ بکادروسته، ههروا به پیرهویی ژن به ژن دروسته*.

مهرجی دامه زانندنی به پیرهویی کردن ئەوهیه که ناگای له چوئیتی نویژی بهرنویژهکهی بی، ههتا بتوانئ به پیرهویی ئەو بکا، ئەو ناگاداریهیش بهم شیوهیه دیتهدی: که چاوی له ههلسوکهوتی پيشنویژ بی یا گوئی له دهنگی بی، یاگوئی له دهنگی راگهیین (مبلغ) بی، یا ناگای له ههلسان و دانیشتنی نویژکه رهکان بی، که ئەوان ناگیان له حالئ پيشنویژه. مهرجیکی تری ئەوهیه: که پاشنویژ پيش نه کهوئ له پيشنویژ له جیگه نویژدا، چونکه وهك زانراوه ئەوانه ی که به پیرهویان به پینگه مبهروه دهکرد له نویژدا لی پيش نه ده کهوتن، ههروا ئەوانه ی که له دواچینشینه راشیده کهانه وه نویژیان دهکرد، بهلام ئەگەر ههردوو لا

* بههتیزترین بەلگه لاسەر ئەوه که ژن بهرنویژی نه کا بۆ پیاو نهویه: که دهکوان بهرنویژی دهکرد بۆ عایشه، ئەگەر به پیتچهوانه وه دروست بوايه شتی واته: له عایشه (وهزاه خواه لیتبه) شاراره نه ده بوو.

له ناستی یهك له شانی یهكدا وهستا بوون ئهوه زیانی نییه، بهلام
باشیش نییه، وهکی تریش ئهم بریاره بۆ ئهوانه وایه كهئهلقهیان نهدابئ
بهگردی كابهدا، چونكه بۆ ئهوان، بۆ پاشنویژ (بهمهرجی لهلای
پیشنویژهوه نهبئ) زیانی نیه ئهگهر ئهوه لهپیشنویژ له رووگهوه نزیکتر
بئ، بزانه سئ شیوه ههیه بۆ پیشنویژ و پاشنویژ:

شیوهی یهكههم: ههر دوو لایان لهناو مزگهوتدابن.

شیوهی دووهم: پیشنویژ لهناو مزگهوتدا بئ و پاشنویژ له دهرهوهی.

شیوهی سێهه: ههر دوو لایان له دهرهوهی مزگهوت بن.

شیوهی یهكههم: پهپر هوی پئ کردن (اقتداء) دروسته، ئیتر خوا
ریزهکان لهناو خویانا پهیوهست بن با پچرا بن چونیهكه، ههروا رپگرو
نیوان له نیوانیاندا هه بئ یانه بئ، ههروا چون یهكه ههردوولا لهیهك
شویندا بن یانا، بۆ نموونه: ئهگهر پیشنویژ له منارهیهكا بئ و پاشنویژ
له بیریکا بئ، یابه پیچهوانهوه، ئهوه له ههموو ئهم وینه یانهدا پهپر هوی
پئ کردن دروسته، چونكه شوینهكه مادهم مزگهوته گشتی بهیهك جیگه
حلیبهو ههمووی بهنیازی نویژ دروست کراوه.

شیوهی دووهم: ئهوهیه پیشنویژ لهناو مزگهوتابئ و پاشنویژ
له دهرهوهی مزگهوت بئ، لهم شیوهیهدا پهپر هوی پئ کردن بهم مهرجانه
درسته: نیوانیان له نزیکه سئ سهه باسك، بهباسکی ئادهمی كه بریتیه
له دووبست، زیاتر نه بئ، ئهم ئهنازهیه لهناخری سنووری مزگهوتهكهوه
حلیب دهکری: لههه مان کاتدا پاشنویژ ئاگای له بزووتنه وهکانی پیشنویژ
هه بئ، وهك له پیشهوه روون کرایهوه.

شیووی سییه: ئهوهیه پِیشنوئِز له دهرهوی مزگهوت بن، جا
 نهگهر له دهشتابوون، ئهوه مهرجی دامهزراندنی پهیرهوی پیکردن
 نهومیه: ماوه (مهسافه)ی نیوانیان، له نزیکه‌ی سِج سه‌د باسک (ذیراع)
 پتر نه‌بئ، ئه‌مه‌یش له‌سه‌ر فهرمایشتی دامه‌زراوتر. چونکه‌ راوه‌ستان
 له‌سه‌ر ئه‌م شیوه‌یه له دهشتا، به‌پِی باوی ئاسایی، له‌ حوکمی
 کۆبوونه‌وه‌دایه، له‌به‌ر ئه‌وه‌یش زۆربه‌ی کات، له‌ ماوه‌ی ئاوادا، دهنگی
 پِیشنوئِز له‌کاتی دمنگ هه‌لپِینی نوئِزی ئاشکرادا، به‌ ئاسایی ده‌گاته
 پاشنوئِز، به‌لام ئه‌گهر له دهشتا نه‌بوون، وه‌ک ئه‌وه پِیشنوئِز له‌ خانوو
 یه‌کابو و پاشنوئِز له‌ خانوویه‌کی تر دا بئ، ئه‌وه مهرجی دامه‌زراندنی
 په‌یره‌وی پیکردن ئه‌وه‌یه: په‌یوه‌ست بن، هه‌تا په‌یوه‌ندی و ئاگابوون
 له‌حالی پِیشنوئِز هه‌بئ، چونکه‌ له‌کاتی وادا جیایی خانوو مایه‌ی له‌یه‌ک
 جیابوونه‌وه‌ی پِیشنوئِزو پاشنوئِزه، له‌به‌ر ئه‌وه په‌یوه‌ست بوون و نزیکي
 له‌ یه‌کتری به‌مه‌رج ده‌گرین له‌گه‌ل نه‌بوونی رِیگر (حائیل) چونکه‌ رِیگر
 کۆبوونه‌وه قه‌دمغه ده‌کا هه‌روا مهرجی دامه‌زراندنی په‌یره‌وپیکردنه
 کشیوه‌و شیوازو ده‌ستوری نوئِزی هه‌ردوولا چون یه‌ک بن، ئه‌گهر
 وانه‌بوون و شیوازی نوئِزه‌کانیان له‌ یه‌کتری جیابوو ئه‌وه په‌یره‌وپیکردن
 دروست نیه، وه‌ک نوئِزی ئاسایی و نوئِزی مانگو رۆژ گیران و نوئِزی
 ته‌رم. به‌لام دروسته‌ بو‌ که‌سێ که‌ نوئِزی جازربکا په‌یره‌وی بکا به‌ که‌سێ
 که‌نوئِز بگِیرِیته‌وه، یا به‌پِیچه‌وانه‌وه، هه‌روا دروسته‌ که‌سێ فهرز بکا
 په‌یره‌وی بکا به‌که‌سێ که‌سوننه‌ت بکا، یا که‌سێ نوئِزی نیوه‌رۆ بکا
 په‌یره‌وی بکا به‌که‌سێ که‌نوئِزی به‌یانی بکا، ده‌ق وه‌ک نوئِزی لی پِیش

کهوتوو (مهسبووق) لهپاش سلاودانهووی پیشنویرهکهی، مسبووق
نویژمکهی خوئی تهواو دهکا.

مهرجیکی تری دامهزراندنی پهیرهوپیکردن نهوویه: که نیهتی
پاش نویژ لهنیتی پیشنویر دواکهوئی، وهبه دوو بنییات (واته بهدوو
روکن) پیشی نهکهوئی، یاپاشی نهکهوئی، لهم دوو شیویهدا مهبهست لهم
دوو بنیاته بنیاتی کردهووی یه، لهکاتی پاش کهوتن دا نهگهر مههانهی
ردهوای ههبوو، وهک نهوه پیشنویر، بهپهله بوو، پاشنویریش خووی
بهسستیهوه گرتبوو، نهوه تاسی بنیات چاوپووشی دهری، دهنه نویژمکهی
پووچه، لهههمان کاتدا دهمی زانایش بی بهوه کهکاری وا نادروسته.
چونکه بهراستی کاری وا بهوپهیری سهرپیچی کردن دادهنری، بهلام
بهپیچهوانهی نهوهوه کهلهیادی نهبی، یانهزانی، بهلام ههرچون بی نهو
رکاتهی بو حل ناکری، که تیایدا له پیشنویر پیش (یاپاش) کهوتوو،
لهبهر نهوه دهمی لهدوا سلاودانهووی پیشنویرهکهی رکاتی بکا.

سوننهته نیرینه، نهگهر ههر خوئی بوو، بامناایش بی، لهلای
راستی پیشنویرهوه رابوهستی و، کهمی لی دوا بکهوئی، چونکه پیغهمبهر
خوئی وایکردوو، نیمهیش ئیستا بو پهیرهوی نهو وادهکهین، بهمهو
وینهی نهمه دهگوتری: (اتباع) هاوکات لهگهل نهه بهلگهیهدا شتی وا
لهزاتی خویدا پهیرهوی باوو نهیریتی جوانی ناو کوومهله. جا نهگهر
لهوهدوا نیرینهیهکی تر هات، لهلای چهپیهوه نویژ دابهستی، نهوجا
یاپیشنویر بجیته پیشهوه، یا نهوان بچنه دواوه، نهمهیش لهکاتی
راوهستانا دهکن، نهگهر لهسهرهتاوه دوو نیرینه بون لهپشتیهوه ببن
بهیهک ریز، نهگهر یهک ژن بوو لهپشتیهوه ببی بهریزی، نهگهر ژن

زۆریش بوون ههروا، ئهگهر بياوو منال و ژن بوون لهسهر ئهم شيوهويه دهووستن: لهپشتيهوه پياوهكان ريز دهبهستن، چونكه سهروهوړی بو ئهوانه، ئهوجا منالهكان لهپشت پياوانهوه ريز دهبهستن، بهلام ئهمه کاتنی وایه که ریزی پياوهكان پرېوويتهوهو کهمی نهبی، دنا به منال پر دهکریتهوه، ئهوسا نیرومی (خنثی) لهپاش ریزی منالانهوه رادهووستن چونکه ههله دهگرن ژن بن، کهژنیش بن لهنوێژا جیگهیان وا لهدوا منالانهوه، ئهوجا ریزی ژنان، چونکه ئهمه بهپی پهرهویی پیغمه مبهه خوڤهتی (درومه خوا لهسهره) و لهمه دا چاو لهحه زهرمت دهکهین.

سوننهته ئه و ژنه ی که پیشنوێژی بو ژنان دهکا لهناوهراستیاندا رابوهستی و کهمیك لییان پیش بکهوئ، وهله ئهگهر پیشنوێژدهکیان ژن نهبوو، دهبی پیشیان بکهوئ، ناباشه پاشنوێژ بهتهنها راوهستی، بهلکوو ئهگهر له ریزدا شوینی دهسهکهوت بپرواته ریزهوه، ئهگینا لهپاشهوه نیتی نوێژ دابهستن بهجهماعهت بهیئو ئهوسا یهکی لهپاشنوێژدهکان لهناو ریزهکهوه رابکیشی بو لای خوێ و لهگهله ئهودا ببن بهریزی. سوننهته ئه و کهسهیش بهگوێ ی بکات و نهرم بی بهدهستهیهوه.

دروسته دهسنوێژدار پهرهوی بکا بهتهیه مموکه رهوه، بهلام بهمه رجی تهیه ممو که رهکه گردنهوهی لهسهر نهبی، دنا دروست نییه، ههروا دروسته پهرهوی بکا بهکهسی کهمه سحی خوفی کرد بی، ههروا پهرهوی کردنی راوهستاو بهدانیشتوو دروسته، چونکه پیغمه مبهه (درومه خوا لهسهره) له نهخوشیه کهی سه ره مه رگیدا بهدانیشتنهوه نوێژی دهکرد، ئه بو بهکرو خه لکه کهیش بهپیوه بوون، ههروا دروسته موسلمان ی دادپهروهر پهرهوی بکا به نازادی بهدکار (حوری فاسق) بهلام نوێژ له

پشت فاسقه وه گهر چی دروسته به لام ناباشه. به لگهی دروستبوونی نویژ له پشت به دکاره وه: شه یخان ده گیرنه وه: که ئیبنو عومهر، ئه وه هاوړی نازداردی پیغه مبه، له پشت حه ججاجی فاسقه وه نویژی به جه ماعت ده کرد. ئیمامی شافعی (ره زه خواه لیبه) سه بارمت به حه ججاج ده فهرموی: پیاوی فاسقی شهرعی وهك حه ججاج ده بی!.

٧٢) کورت کردنه وهی نویژی چوار رکاتی:

به زوری سه فهر بۆ یه کئی لهم دوو مه به سته یه: یا هوئی رزگار بوونه له ناخووشی، یا مایه ی گه یشتنه به ئاوات! سه فهریش (له زاتی خویدا) ریگهی هاتو نه هاته وه زۆربه ی کات ده بی به هوئی سه خله تی و زحمه ت، مشقه ت و زحمه تیش ده بی به هوئی بارسووکی و کار ناسان کردن، له بهر ئه مه یاسادانه ر (شارع) له ئیسلاما که خوای گه ورده یه، له نویژی چوار رکاتی، دوو رکاتی داشکاندوه. له هه مان کاتدا قورئان و سوننه ت و یه کگرتن به لگهن له سهر ئه وه که له سه فهری ره وای دریزدا دروسته نویژ کورت بکریته وه. له قورئانا ده فهرموی: {وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنَّ خِفْتُمْ - سوره النساء - ١٠١/٤} (واته: کاتی چوون بۆ سه فهر ئه گهر نویژه کانتان کورت بکه نه وه. گونا هتان له سهر نیه). کورت کردنه وهی نه به ستره وه به کاتی ترسه وه، چونکه یه علای کوړی ئومه ییه فهرمووی: گوتم به عومهری کوړی خه طاب (ره زه خواه لیبه): خودا له قورئانی پیروژدا ده فهرموی: {لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنَّ خِفْتُمْ

أَنْ يَفْتِنَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا} ئەوەتا بەپێی ئەم نایەتە کورتکردنەوه بەستراوه بەگاتی ترسەوه، خو ئیستا ترس نەماوه مەردوم هێمن بوونەتەوه، کەوابو چۆن دروستە بۆ ئیئمە نوێژ کورت بکەینەوه؟ ئەویش فەرمووی: ئەمەى سەرنجى تۆى راکێشاوه سەرنجى منیشى راکێشاو منیش وەکوو تۆ لەمە سەرسام بووم، بەلام کە لەمبارەىوه لەپێغەمبەرم [مەروومە خواى لەسەربە] پرسى، فەرمووی: ئەمە خەلاتیکەو خودا بەخشیویتى پێتان دەى ئیوەهیش خەلاتەکەى وەربگرى (موسلىم).

بەلگەش لە سوننەتا لەسەر کورتکردنەوهى نوێژ وەك ئەوه ئیبنو مەسعوود {رەزاه خواى لێبە} دەفەرموئ: لەپشتى پێغەمبەرەوه لەسەردەمى خویدا لەسەفەردا نوێژى چوار ركاتىم بەدوو ركات کردوو، هەروا لەپشتى ئەبو بەكرو عومەریشەوه نوێژى چوار ركاتىمان کورت دەکردەوه بەدوو ركات دەمانکرد، هەرکەسەیان لەگاتی جێنشینی خۆيانا (شەيخان). ئیبنو عەمەریش دەفەرموئ: بۆ خۆم لە خزمەت پێغەمبەرەو ئەبو بەكرو عومەرەدا سەفەرم کردوو، ئەم زاتانە لەگاتی سەفەردا نوێژى نیومەروپیان بە دوو ركات دەکرد، هەروا نوێژى عەصریشیان بە دوو ركات دەکرد.

نوێژکورتکردنەوه هەر لە نوێژى چوار ركاتیدا دروستەو بەس لەبەر ئەوه نوێژى شیوانو بەیانى کورت ناکرێتەوه بەس نوێژى نیومەروپیان عەصرو خەوتنان کورت دەکرێتەوه، هەر نوێژەیان بە دوو ركات دەکرێن.

۷۳) مەرجى سەفەرەكە:

ئەو سەفەرەى نوپۇز كۆرتكردنەۋەى تىادا رەۋايە ئەم چەند مەرجەى ھەيە:

۱) ئەۋەيە سەفەرەكە رەۋا بىۋ پىي گوناھبارنەبى. ۋەك سەفەرەى
 ھەج ۋ دانەۋەى قەرز، كە ئەم جۆرە سەفەرە لە زاتى خۇياندا فەرزىن، يا
 ۋەك سەفەرەى ھەجى سۈننەت ۋ سەردان لە خىزم ۋ كەسوكار، كە ئەم
 جۆرە سەفەرەنە لە زاتى خۇياندا سۈننەتن، يا ۋەك سەفەرەى بازىرگانى ۋ
 گەشتكردن، كە ئەم جۆرە سەفەرەنەيش لە زاتى خۇياندا رەۋان، بەلام
 نەفەرەزىن، نە سۈننەتن، نە ناباشن، يا ۋەك سەفەرەى تاكە كەس، كە بەبى
 ھاۋرپ سەفەر بكا ئەم جۆرە سەفەرەنەيش لە زاتى خۇيانا ناباش
 (ۋەكروۋەن).

بەلام سەفەرەى گوناھ ھەقى كۆرتكردنەۋەى نيە، چۈنكە
 كۆرتكردنەۋە روخصەت ۋ بارسوۋككردنە، رېگەيش بۇ گوناھ خۇش
 ناكرى، سەفەرەى گوناھ ۋەك رېگىرى ۋ دزى ۋ جەردەپى ۋ ھىنان ۋ بردنى
 مەى ۋ بادەۋ بەنگو تلىاك، سەفەرەى ژن بەبى رېپىدانى مېردەكەى ۋ
 سەفەرەى قەرزازى كە تواناى دانەۋەى قەرزەكەى ھەبى بەبى رېگەپىدانى
 خاۋەن قەرزەكە، لە سەفەرەى گوناھا رېبۋار نەھەقى نوپۇز كۆرتكردنەۋەى
 ھەيە، نە ھەقى كۆكردنەۋەى ھەيە، واتە: نە ماھى قەصرو نە ماھى
 جەمەى نيە. ھەروا ماھى ئەۋەى نيە كە نوپۇزى سۈننەت بە سوارى بكا،
 يا تاسى رۇژ لە سەفەردا، لە دەسنوۋىزا مەسحى خوفف بكا، ھەروا دروست
 نيە بۇى لە كاتى ناچارىدا مردار بخوا، سوفيانى ئەۋرى (رەمەتە خۋاھ لېبە)
 دەفەرمۇى: ئەگەر سەمكارى، لە بانىكابى، نان ۋ ئاۋى لى برابى، ئەگەر

له برسانا بمرئ، یا له توونیا نا بخنکئ نابئ کهس نان و ئاوی بداتئ، ههتا ولات و مهردوم و دارو درهخت و ئاژه له دهستی رزگاریان بئ⁽¹⁾.

(۲) ئهوهیه سهفه ره که درێژبئ، به حسیبی کاروانی بریتیه له دوو قۆناغی تهواو، واته دوو رۆژه رئ، به رۆشنتی ئاسایی چونکه خوشه و یست (مرویه خوا له سه ربه) دهفه رموئ: هه ر سه فه ر ئ له چوار به رید که متر بئ، نوێژی تیا کورت نا کرێ ته وه، (چوار به رید دهکاته شانزه فرسه ق) دهق به قه د ماوه ی نیوانی مه که وه عوسفان. وه که هه موو دمزانین عوسفان له مککه وه دوو رۆژه رئ دووره. ئه م ماوه یه به کیلومه تر دهکاته نزیکه ی (۸۴) کیلومه تر، بزانه: ده بئ ریبوار بزانی که بۆ شوینئ ده چئ له دوو قۆناغ که متر نیه، که واته: بۆ که سئ سه ری خۆی هه لبگرئ و به بئ نیازی شوینکی دیاری بسوورپته وه به ناو و لاتا، مافی نوێژ کورت کردنه وه ی نیه، هه تا سه فه ره که ی زۆریش ده رێژه بکێشئ.

(۳) ئه وه یه ئه و نوێژه ی که ده یکا نوێژی چوار رگاتی حازر بئ، هه ر نوێژئ وانه بئ کورت نا کرێ ته وه، نوێژی قه زایش ئه م درێژه پیدانه ی تیا دایه: ئه گه ر نوێژه که له ماله وه فه و تا بوو به لام ویستی له سه فه ردا

(1) ئه گه ر ئه م کوردستانه نازداره ی خۆمان، که ده تگوت: پارچه یه کی رازا وه یه له سه ر زه مینی به هه شتی به رین، نیستا له م بارو دۆخی پاشا گهردانی و گوشت و به ردها، ته ماشا بکه ی، که چۆن به ده ست دزو جه رده و سته مکاره وه بووه به گۆمی خوین و بووه به پاررچه یین ناگر له دۆزه خی سوور، ئه و کاته ره حمه ت بۆ گۆپی سو فیانی په وری ده نیئری.

بیگیریتتهوه، پئویسته لهسهری که به تهواوی بیکا، چونکه نهو نویژه به تهواوی بووه بهمال لهسهری، بهلام نهگهر له سهفهردا چوو بوو، وه ههر له سهفهردا ویستی بیگیریتتهوه نهوه بوئی ههیه که کورتی بکاتهوه، نهگهر له مالهوه ویستی بیگیریتتهوه دهبی به تهواوی بیکا. نهگهر گومانی بوو نهیدهزانی: ئایا له مالهوه نهو نویژهی چوووه یا له سهفهردا، نهوه دهبی به تهواوی بیکا، چونکه تهواوکردن بنهپهته (واته: ئهسله) بزنان که کورتکردنهوه پینج مهرجی ههیه:

یهکههم: نییهته، چونکه تهواوکردن بنهپهته، جا نهگهر له سهرهتاوه لهکاتی نویژدابستندا نییهتی کوتکردنهوهی نهبی، نویژهکهی لهسهر بنهپهت دادهمهزری، که تهواو کردنه.

دووهم: دهبی ریبار له دهستپیکردنی نویژهکهوه ههتا تهواوکردنی رهفتهنی بی، چونکه یهزدانی مهزن دمفهرموی: (اذا ضربتم فی الارض) واته: ههر کاتی چوون بو سهفهر، دهی نهگهر له سهفهردا نهبی مافی کورتکردنهوهی نیه.

سییههم: دهبی نویژکههر ناگاداربی له چۆنیتی کورت کردنهوهی نویژ، نهگینا مافی نهوهی نیه، یهزدانی مهزن دمفهرموی: { فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ - سورة النحل - ٤٣/١٦ } واته: نهگهر خۆتان شتیکتان نهدهزانی له زانست پهرومرو مامۆستایانی پسپۆری زانست بپرسن، لهههر گرۆهی ببن).

چوارهم: پهپهرووی به نیشتهجی ناکا، یا به نویژکههری تهواو کهرناکا، نهگهر پهپهرووی پیبکا دهبی نویژهکهی به تهواوی بکا، چونکه

شوینکه وتن (متابعه)ی پيشنویژ پيويسته. لهم بارهيه وه، ئه وه ئهم
پرسياره له ئيبنو عه عباس کرا: ئه وه بۆ ريبوار ئه گهر به تهنه خوی
نویژبکا نویژي چوار رکاتی به دوو رکات دهکا، که چی ئه گهر به
جه ماعت له پشت پيشنویژيکی نيسته جيوه نویژبکا دهبي چوار رکات
بکا؟ فهرمووی: له بهر ئه وه نویژکردن بهم دوو شیوهيه لهم دوو کاته ده
سوننه تی بئغه ميه ر خۆيه تی. (ئه حمهد)

پېنځم: نويزه کوټکړاوه که دهې چوار رکاتې بې، دنا کورت
ناکړېته وه، وک به يانې و شيوان، چونکه شتې وا که نويزې سې رکاتې و
دوو رکاتې کورت بکړېنم وه ساخ نه بډته وه.

(۷۴) کھی ریوار دست دہکا بہ کورت کردنہ وہ:

سهره‌تای سەفەر له‌ویوه دەست پێدهکا که رێبوار له ئاوه‌دانی ئهو شوینه‌ی که سەفەری لێوه دهکا تێده‌پەرێ. ئێینو ل‌ون‌دیر د‌م‌ف‌ەر‌م‌و‌ی: به‌پێی ئاگاداری من پێغه‌م‌ب‌ەر (د‌ر‌و‌ود‌ه‌خواه‌له‌س‌ه‌ر‌به‌): له‌ه‌ه‌ر سەف‌ه‌ر‌پ‌کا نوێژی کورت کردبێته‌وه هه‌تا له سنووری شاری مه‌دینه نه‌چ‌و‌وب‌یت‌ه د‌م‌ر‌ه‌وه ده‌ستی نه‌کرد‌و‌وه به کورت‌کردنه‌وه، هه‌تا سەف‌ه‌ر‌م‌ک‌ه‌ی ته‌وا‌و ده‌بێ مافی کورت‌کردنه‌وه‌ی هه‌یه، به‌لام نه‌گ‌ه‌ر له شوینی مایه‌وه له‌ب‌ه‌ر کارێ که چاوه‌ن‌وا‌ری بوو، تا‌ما‌وه‌ی چ‌وا‌ر رۆژ نوێژ کورت ده‌کا‌ته‌وه، له‌د‌وا ئه‌وه نه‌گ‌ه‌ر له‌وئ مایه‌وه ده‌بێ نوێژی ته‌وا‌وب‌کا، خوا کاره‌ک‌ه‌ی جێبه‌جێ بووبێ یا نه‌ به‌بووبێ، چونکه له سه‌ح‌یحه‌یندا هه‌یه: که پێغه‌م‌ب‌ەر (د‌ر‌و‌ود‌ه‌خواه‌له‌س‌ه‌ر‌به‌) له به‌یانی رۆژی چ‌وا‌ر‌ه‌می مانگی ق‌و‌ر‌با‌ندا گه‌یشت‌ه

مهككه، رۆزى چوارهم و پینجه‌م و شه‌شم و چه‌وتم له‌وى مایه‌وه، له‌و
ماوه‌یه‌دا كه چوار رۆژ ده‌كا، نوێزى كورت ده‌كرده‌وه، له‌ رۆزى هه‌سته‌ما
نوێزى به‌یانى له‌وى كرد، ئه‌وجا به‌ره‌و مینا كه‌وته‌رێ! جا له‌سه‌ر ئه‌م
بنیاته رێبوار له‌كاتى مانه‌وه‌دا له‌ جیگه‌ی هه‌تا چوار رۆژ بۆى هه‌یه
نوێز كورت بكاته‌وه، له‌ فه‌رمایشتى له‌ فه‌رمایشته‌كانى شافیعی له‌م
مه‌سه‌له‌یه‌دا: بۆى هه‌یه هه‌تا نۆزده رۆژ، یا هه‌ژده رۆژ نوێز كورت
بكاته‌وه، به‌پێى ئه‌م فه‌رمایشته كه‌وا له‌ سه‌حیحى بوخاریدا: ئیبنو
عه‌بباس (ره‌زاه‌ خوايان لیث) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (مروده‌ خوا له‌ سه‌ربه‌) كه‌ شارى
مه‌ككه‌ى نازاد كرد نۆزده شه‌و له‌وى مایه‌وه، له‌ ومانه‌وه‌یه‌دا نوێزى كورت
ده‌كرده‌وه. واته‌ نێژه چوارینه‌كانى ده‌كرد به‌ دوو ركات. جا له‌به‌ر ئه‌مه
ئیمه‌یش هه‌ركاتى چووین بۆ سه‌فه‌ر هه‌تا نۆزده‌شه‌و له‌ شوینی
ده‌میینه‌وه، هه‌ر هه‌قمان هه‌یه كه‌ نوێز كورت بكه‌ینه‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر
له‌ شوینی له‌ ئه‌وه‌نده پتر ماینه‌وه ئیتر نوێزى ته‌واو ده‌كه‌ین. له
گیرانه‌وه‌یه‌كا: پێغه‌مبه‌ر (مروده‌ خوا له‌ سه‌ربه‌) له‌ مه‌ككه‌ هه‌ژده رۆژ مایه‌وه، له
رۆزى غه‌زای فه‌تحى مه‌ككه‌وه.

(٧٥) كۆكردنه‌وه‌ى دوو نوێز:

بۆ رێبوار دروسته كۆكردنه‌وه‌ى نوێزى نیوه‌رۆو عه‌صر، وه
شیوان و خه‌وتنان، ئه‌گه‌ر له‌كاتى نوێزى یه‌كه‌ما بیانكا پێى ده‌گوترێ:
جهمعه ته‌قدیم، واته‌ كۆكردنه‌وه‌ى پێشخراو، ئه‌گه‌ر له‌كاتى نوێزى
دووهمه بیانكا پێى ده‌گوترێ: جهمعه ته‌ئخیر، واته‌: كۆكردنه‌وه‌ى

دواخراو. سهر به لگهی نه مه نه وهیه که موعاذی کوری جه بهل
 دمیگیرپته وه: فهر مووی: له غه زای ته بووکدا عاده تی پیغه مبه ر (دروید وخواه
 له سه ربه) و ابوو: نه گهر له پیش نه وودا که بکه ویتهری و دمرچی بۆ سه فهر
 خورلای بدایه و نیومرپۆ ببوایه نه و نوپزی نیومرپۆ و عه سری
 کۆده کردمو وه به جه معه ته قدیم: به کۆکردنه وهی پیشخراو دهی کردن،
 نه گهر له پیش نیومرپۆشدا بکه و تایه ته ری نه و نوپزی نیومرپۆی دوا
 ده خست، هه تا داده بهزی بۆ نوپزی عه صر، نه و کاته هه ردو نوپزه که ی
 پیکه وه به کۆکردنه وهی دواخراو ده کرد، له شیوانیشا هه روه ها: نه گهر له
 پاش ناو ابوونی خور بکه و تایه ته ری نوپزی شیوان و خه و تنانی کۆ
 ده کردمو وه، واته: نوپزی خه و تنانی ده هی نا بۆ لای شیوان و له پیشدا
 نوپزی شیوانی ده کردو سلاوی ده دایه وه دوا به دوا ی نه و به بی درنگ به
 جه مع نوپزی خه و تنانیشی ده کرد، نه گهر له پیش ناو ابوونی خوریشدا
 بکه و تایه ته ری نوپزی شیوانی دوا ده خست، هه تا داده بهزی بۆ نوپزی
 خه و تنان، نه و کاته هه ردو نوپزه که ی به کۆکردنه وه (به جه مع) ده کرد،
 له پیشا شیوان دوا به دوا ی نه و خه و تنانی ده کرد کۆکردنه وهی پیشخراو
 سی مهرجی هه یه:

یه که م: نه وهیه نوپزی یه که م له پیش دو وه مدا ده کری، واته:
 نیومرپۆ له پیش عه صرو شیوان له پیش خه و تناندا ده کری، چونکه
 کاته که هی یه که م، دو وه م پاشکوی نه وه، پاشکوی پیش پاشکوی خوی
 ناکه وئ.

دووهم: دمی له ساره تای کردنی نوپزی یه که م وه، یا له پیش
 ته و ابوونی دا نییه تی کۆکردنه وهی هه ردو نوپزه که ی بی.

سېيھم: ئەو دوو نوپۇزە يەك لە دوای يەك بكاو بەينيان زۆر نەخا، چونكە دووهميان پاشكۆى يەكەميان، پاشكۆيش نابى لە پېشكۆى خۆى دابېرى، لەبەر ئەو نوپۇزە سوننەتە دامەزراوگان لە نيوانياندا ناكړين، بەلام لە نيوانياندا سوننەتە ئىقامە بکړى، چونكە ساخ بۇتەوہ کہ لەنەميرە، لەکاتى حەجى مالاًواييدا حەزرەت (دروودە خواە لەسەرېځ) نوپۇزى نيوەرپوؤ عەصرى بە جەمە کردووہ لە نيوانياندا بە فەرمانى ئەو قامەت کراوہ.

وہى کۆکردنەوى دواخراو تەنيا ئەوہندە مەرجه کہ لەکاتى يەکەما نيىتى داوختن بېنى. بۇ نيشتەجى دروستە لەبەر بارشت لەکاتى نوپۇزى يەکەما، نوپۇزى نيوەرپوؤ عەصر، يا شىوان و خەوتنان بە جەمە بکا، چونكە زەحمەتە، لەبەر ئەوہيش کہ بوخارى و موسليم گيړاويانەتەوہ: ئيبنو عەبباس (رەزە خواە لە خۆو لە باوکە) دەفەر موى: پېغەمبەرى خوا (دروودە خواە لەسەرېځ) لە مەدينە، نيوەرپوؤ عەصرى بە جەمەکرد، بە حەوت رکات کردنى، لە گيړانەوہيەكى موسليما پېغەمبەر (دروودە خواە لەسەرېځ) لە مەدينە نوپۇزى بە جەمەکرد، نەترسى ھيرشى دوژمنى ھەبوو، نە لە سەفەریشدا بوو، بەلام لەگەل ئەو مەرجانەى بۇ کۆکردنەوہى پېشخراو ھەيە لە سەفەردا، ئەمانەيش مەرجه: لە سەرەتاي ھەردوو نوپۇزەگەو لەکاتى سالودانەوہى نوپۇزى يەکەمدا باران ببارى. وە نوپۇزەگە لە شوينى بکړى ئەگەر گريمان بچيئەوہ بوى باران لىي بډاو جلەکانى تەر بين.

کۆمەلئ لە ھاوړپيانى شافيعى و لە کەسانى تريس دەفەر موى: بەھوى نەخۆشيشەوہ کۆکردنەوہ، دروستە. ھەندئ لەم زاتانە ئەم زانا

گه و رانهن: قازی حوسهین و موته وه للی و رهویانی و خهتابی و نیمامی
 نه حمه دو جهند که سیکی تریش له شوینکه وتوو دهگانی، ئینو عه بباس
 خوئی نه مه دهکا، به لام پیاوئ رهخنه ی لیده گری، ئینو عه بباس پئی
 دهفه رموئ: کابرای بی دایک! تو من فیئر سوننهت و شه ریه تی
 پیغه مبه دهکه ی! نه و جا ئینو عه بباس باسی نه وه دهکا که پیغه مبه
 خوئی نه مه ی کردوو. ئینو شه قیق دهفه رموئ: دلم له م مه سه له یه
 چه که ره ی دهکرد، بویه چوو مه خزمهت نه بو هور هیره، بو نه م باسه لیم
 پرسى، فه رمایشته که ی ئینو عه بباسی به راست دانا، نه م داستانه ی
 ئینو عه بباس و کاباری ته میمی رهخنه گرو پرسیار کردنه که ی ئینو
 شه قیق، هه مووی له سه حیجی موسلیمدا تۆماره. نه وه ویش (ره زاه خواه
 لیبه) دهفه رموئ: برپاری کردنی جه معی نوئز له بهر نه خووشی،
 فه رمایشتیکی راشکاوی له رووی په سه نده، چونکه له سه حیجی
 موسلیمدا تۆمار کراوه: که پیغه مبه ره (مرووه خواه له سه ربه) له مه دینه به بی
 مه هانه ی رهوا، وهک ترسی هیرشى دوژمن و باران، نوئزی به کو کردنه وه
 کردوو، نیسانى دهفه رموئ: نه مه ی که نه وه ی په سه ندی کردوو،
 شافیعی له (موخته سه ره و لوزه نی) دا به دهق دهیغه رموئ. مه به ست و
 ناوه رپوکیش پشتگیری نه وه دهکا، چونکه نه خووشی ده بی به هوئی
 دروستبوونی نه گرتنی رۆزووی فهرز، دهق وهک سه فه ره که ده بی به هوئی
 دروستبوونی نه گرتنی رۆزووی فهرز، که واته: ده بی نه خووشی باشترب بی
 به هوئی کو کردنه وه ی نوئز، به لکوو کو مه لئ له زاناگان بو نه وه چوون که
 دروسته بو نیشته جی، له بهر پیداو یستی، نوئز به جه مع بکا، به مه رجی
 نه یکا نه پیشه. نه مه فه رمایشتی نه بو نیسحاقى مروزییه له قه ققاله وه

راگوږزی کردووه، خهتابی له دم کومه لئ له دهستهی فهرموودهوه، دهگیرپتهوه، ئیبنو لونذیر به پهسهندی دادمنی، نه مه فهرمایشتی نه شه بېشه که له هاوړپیانې مالیکه، ههروا هسهی ئیبنو سیرینیشه، فهرمایشته که ی ئیبنو عه بباسیش دهبی به نیشانه بو ی که ده فهرموئ: مه بهستی پیغه مبه ر له و جوړه جه معه نه وه بوو که نوممه ته که ی تووشی مه شه فقهت نه کا. چونکه نه وه بوو که فهرمووی: پیغه مبه ر (درویده خوا) له مدهینه نویژی بیومړو عه صری پیکه وه کو کرده وه شیوان و خه وتنانیشی پیکه وه کو کرده وه، به بی به هانه یه کی رهوا، وه ک ترس و باران، سه عیدی کوړی جوبه یر لی پرسی: قوربان! دهبی له بهر چی وای کرد بی؟ فهرمووی: هه تا نه ته ومکه ی تووشی سه خله تی نه کا (نه ته وه: واته: نوممه ت - و مرگړ).

نه وه تا ئیبنو عه بباس پاساوی نه م کاره ی حه زره ت (درویده خوا) له مدهینه: به وه ناداته وه که گوايه نه خو ش بووه، یا به شتیکی تری ناوا.

٧٦) گیرانه وه ی نویژی هه وتاو:

نه کردنی نویژ یا له بهر به هانه ی رهوايه، یا به بی به هانه یه دیاره هه رکه سی، به ههستی، به بی به هانه یه کی رهوا، نویژ نه کا، نه وه له خوا یاخی دهبی، وه خو ی تووشی گونا هیکی گه وره ده کا، له و گونا هه گه ورانه که دهبن به مایه ی رهنجه رپوی! پیویسته له سه ری زور به زووی به شیمان ببیته وه، له سه ر دهستی خوا دا ته وبه بکا، ومبه بی دوا خستن ده سه جی نه و نویژه چواوه بگیریته وه، جا نه گه ر نه وه ی کرد نه و

نهرگی سهرشانی خوئی به جئ هیئاوه، دهنای بیویسته لهسهر میری موسولمانان شهری لهگهل بکا، بهپیی فهرمایشتی خوشهویست (درویده خواه لهسهر) که دهفهرموی: خودای گهوره فهرمانی بهمن کردوو که شهر بکهم لهگهل نهو خه لکه دا هه تا شایهتمان دینو به زمان ئیعلانی ئیمان دهکهنو دهئین (لا اله الا الله) وه دوا نهوه نویژیکی ریکوبیک دهکهنو بهپیی توانا زهکات ددهن و حه جی مائی خوا دهکهنو مانگی رهمهزان بهپژوو دهن، ئیتر نهو کهسهی نه مه بکا، سهرومائی خوئی له ههموو کهسێ فهدمغه دهکاو، گیانوسامان و نامووسی له ههموو کهسێ حهرام دهن، مه گهر بهپیی شهرعی خوا! جا لهسهر ئهم بنیاته نویژ نه گهر نه گهر په شیمان بووه و ده دئی داهینا، نهوا بیویسته له سهرمان وازی لی بهئین، چونکه یهزدانی مهزن دهفهرموی: { فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ - سورة التوبة - ۵/۹ } واته: تهوبه یان کردو نویژیکی ریکوبیکیان کردو بهپیی توانا زهکاتیاندا، ئیتر وازیان لیبهئین و بیانوو یان پی مه گرن. بهلام نه گهر ههرسوور بوو لهسهر نویژنه کردن نهوه سوور دهکوژی!.

نه گهر نه کردنی نویژ له بهر مه هانهیی بوو، وهک خهو، یا بههه له، یا له بیرى چوو، نهوه گوناھی لهسه نیه، بهلام بیویسته لهسهری لهوه دوا بیگپرتهوه، هه ندی دهئین: نویژی وا ئه دایه، دهبی نییه تی ئه دای لی بهئیری، کاته کهیشی نهو کاته یه که مه هانه کهی نه مین، چونکه خوشهویست (درویده خواه لهسهر) دهفهرموی: ههرکهسێ بههوی خهوتنه وه نویژیکی لهکاتی ناسایی خویدا نه رگد، یا بههوی لهبیر چوونه وه، کاتی کردنی نهو نویژه نهو کاته یه که بیرى دهکهوئته وه).

سوننه ته نوپڙه چووهكان لهسهر ريزو ته رتیی خوځيان بکړين،
 ههروا سوننه ته نوپڙی فهورتاو له پيش نوپڙی حازره وه بکړی، به
 مهرجی بؤ نوپڙه حازره که نه و نه ده کاتی خوځی بميښی که بهشی په ک
 رکاتی به نه دا بکا. جا کاتی دهستی کرد به گیرانه وهی نوپڙی، نه گهر
 تهماشای کرد نه گهر تهواوی بکا نوپڙه حازره که دی دمفه وتی یا به لایه نی
 که مه وه فریای رکاتیکی له کاتی خویدا ناکه وی، نه وه دهبی یا بیپړی، یا
 بیکا به سوننه ته و په کسهر نوپڙه فهرزه که دی بکا (تھماشای نامیلکه ی –
 حکم تارک الصلاة – بکه که هی دانه ر خوځیه تی).

(۷۷) نوپڙی ههینی (صلاة الجمعة):

نوپڙی ههینی به عهره بی پیی دهگوتری جومعه، جومعه هیش واته:
 کوښوونه وه، جا له بهر نه وهی که مه ردوم له م نوپڙه دا کوډه بڼه وه ناو نراوه
 جومعه. یا له بهر نه وه ناو نراوه جومعه چونکه له رۆزی ههینی دا
 خیریکی زور کوډه بیته وه. نه م نوپڙه گه وره ترینی هه موو نوپڙه کانه،
 رۆزه کهیشی له هه موو رۆزه کانی تری حهفته گه وره تره، چونکه
 خوشه ویست (دروود خوا له سه ربه) دمفه رموی: رۆزی ههینی گه وره ترین رۆزه
 که هه تاوی تیا هه لدی، ئاده م له رۆزی ههینی دا خودا دروستی کردووه،
 هر له م رۆزه شدا براوته ناو به هه شت، هر له م رۆزه شدا له به هه شت
 دهر کراوه، قیامه تیش هر له م رۆزی ههینی دا هه ل دهستی! (موسلیم و
 نه بو داوو نه سائی و تیر میځی گیراویانه ته وه (رومعه خوا له بیته).

٧٨) نوښتی جومعه، سوننه ته یافه رزه؟:

نوښتی ههینی به پئی نامه ی خوداو سوننه تی پیغه مبهرو
 یه کگرتنی نه توه (نوممهت) فهرزه. یه زدانی مه زن فهرموویه تی:
 {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تُدِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا
 إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ - سورة الجمعة - ٩/٦٢}. خوشه ویستیش (دروېده خواه
 له سهوبه) دمفه رموی: بهو کهسه که گیانی منی بو دمه نیازم هه بوو که به
 پیاوئ بلیم له حیاتی خوّم بهر نوښتی که بو خه لکه که بکا، وه خوشم
 برپوّم به سهر ئهو پیاوانه ی که له نوښتی جه ماعت دوا ده که ون، وه
 فهرمان بدهم که به باوه شه دار ماله کانیاں به سهریاندا بسووتینن (ش/
 د/ ت/ ن/). له گیرانه وه یه کی صه حیچی موسلیما: پیغه مبهری خوا
 هه ربه هی له وانه کرد که له نوښتی ههینی دوا ده که ون و نایکه ون له
 باره یانه وه فهرمووی: بهو کهسه که گیانی منی به دمه نیازم هه بوو که
 به پیاوئ بلیم له حیاتی خوّم پيشنوښتی که بو خه لکه که بکا، وه
 خوشم برپوّم بو سهر ئهو پیاوانه ی که له نوښتی ههینی دوا ده که ون و
 ماله کانیاں به سهریاندا بسووتینم. له گیرانه وه یه کا: حه زرمّت (دروېده خواه
 له سهوبه) دمفه رموی: ئهو که سانه ی که نوښتی ههینی ناکهن، یا دهبی واز
 بینن لهم کاره ناپه سه نده، یا خود خودا دلیان مؤر ده کا، ئینجا بهر به ره
 بی ئاگا و نابه له د دهبن له دین و له ریگه ی ره بهر دوور ده که ونه وه،
 ورده ورده ئهم کاره میان سهر ده کی شی بو کوفرو بیلینی. (موسلیم و
 کهسانی تر) له گیرانه وه یه کا: نوښتی ههینی له سهر هه موو نیړینه یه کی
 رمسیده فهرزو پیویسته. (نه سانی بهر شته یه کی دروست گیراویه ته وه).
 له حه دیسی شه ریفا دمفه رموی: ئه وه ی له بهر که مته رخه می سی نوښتی

ههینی نهگا خودا مۆر دمنج بهسهر دلیدا. (ئهبو داوودو تیرمیزی و نهسائی گیراویانه ته وه. رشته ی نهسائی دروسته، چونکه به پئی مهر جی موسلیمه. رشته ی ئهبو داوودو تیرمیزیش جوانه).

ئىبنو لىونزىر دەگىرپتەۋە: كە يەكگرتن ھەيە لەسەر ئەۋە كە
نويژى ھەينى لەسەر ھەموو كەسنى فەرزە، واتە: فەرزى عەينە. ئىبنو
عومەرىش دىمفەرمۇي: نويژى ھەينى بە يەكگرتنى نەتەۋە فەرزە. واتە:
ئىجماعى لەسەرە.

٧٩) مهرجه کانی یئویستبوونی:

مه‌رجه‌کانی ییوستبوونی نویژی هه‌ینی جهوت شته :-

یہ کہم ٹیسلامہ، وہك له نامہ ی نوڙا له پښهوه روون گرایه وه.

[illegible]

به مه‌هانه بۆ نه‌چوونی بۆ نه‌و هه‌نییه، با ده‌ستوبرد له ته‌داره‌ککردن و ناشتنی نه‌و مردوو به‌کا.

حه‌وته‌م: نیشته‌جیییه، که‌واته: هه‌ینی له‌سه‌ر رێ‌بوار پێ‌ویست نیه، چونکه نه‌بیس‌تراوه که پێ‌غه‌مبه‌ر (مرووه‌ خوا له‌سه‌ربه‌) له سه‌فه‌ردا نوێ‌زی هه‌ینی کردبێ، ده‌گیرنه‌وه که گو‌تر‌اوه: نوێ‌زی هه‌ینی له‌سه‌ر رێ‌بوار نیه. (به‌یه‌ه‌قی گێ‌راویه‌ته‌وه، به‌لام به‌مه‌وقووفی له‌سه‌ر ئیبنو عومه‌ر).

٨٠) مه‌رجه‌کانی دامه‌زراندنی:

سه‌ره‌رای نه‌و مه‌رجه‌یه‌ی که بۆ دامه‌زراندنی نوێ‌ز دانراوه، وه‌ک له پێ‌شه‌وه رابورد، بۆ دامه‌زراندنی هه‌ینی نه‌م سێ شته‌یش مه‌رجه:

یه‌که‌م: نه‌وه‌یه نه‌و نوێ‌زی هه‌ینییه له‌ناو سنووری نه‌و شوێنه‌دابێ، که نیشته‌جێ بێ (واته: مه‌حه‌لی ئیقامه‌بێ) بۆ نه‌و ژماره نیشته‌جییانه که له‌و شوێنه‌دا نه‌و هه‌نییه ده‌که‌ن، خوا نه‌و شوێنه شاربێ، یا گوندبێ، یا که‌پرو ساباتیکی وابێ کرابێ به‌ نیشتمان، ئیتر ماله‌کان له‌ قورو به‌ردبن یا له‌ دراو شتی وابن چونیه‌که، به‌لگه‌ی نه‌م بۆ‌چوونه‌یش نه‌وه‌یه: که نه‌بیس‌تراوه له‌ سه‌رده‌می پێ‌غه‌مبه‌رو جێنشینه هه‌ق‌ناسا‌کاندا، که نوێ‌زی هه‌ینی له‌ غه‌یری نه‌م جو‌ره جێ‌گایانه‌دا بکری.

دووهم: نه‌وه‌یه که به‌ جه‌ماعه‌ت بکری، چونکه نه‌بیس‌تراوه که پێ‌غه‌مبه‌ر (مرووه‌ خوا له‌سه‌ربه‌) یا جێنشینه هه‌ق‌ناسه‌کان، یا هیج زاناو پێ‌شه‌وایه‌کی تر له‌ پاش نه‌وان، نوێ‌زی هه‌نیان به‌ ته‌نها کردبێ، به‌بێ جه‌ماعه‌ت. له‌ باب‌ه‌ت ژماره‌یی که جه‌ماعه‌تی پێ دامه‌زرێ مه‌جه‌ماتی

پئ دادمه زری چهند فهرمایشتی گوتراوه: هندی دهلین: به
پیشنوژوه به چوار کس دادمه زری، هندی تر دهلین: بهسی
کسیش دادمه زری، هندی تر دهلین: ژماره یه کی وا حلیبه، که نهو
شوینه لی بن ببی به گوند، وه بتوانن لهوی نیشته جئ بن، وه سهوداو
مامه نهو کرین و فروشتن له نیوانیاندا هه بی!.

به لام ریباری تهواو راستی ناودار نهوه یه: ده بی ژماره یان بگاته
چل کس، له سهر نه م رایه، چهند فهرمووده بی کراوه به به لگه
یه کیکیان: فهرمووده کی جابیره (هه راه خواه لینه) که ده فهرموئ: سوننه
له سهر نهوه سهری گرتووه که ههر کو مه لئ، له شوینیکا، ژماره یان بگاته
چل کس، یا زیاتر، ئیتر نوژی ههینیان له سهره! (به یه هقی)،
فهرمایشتی هاوپی پیغه مبه (هرووه خواه له سهره) که به فهرموئ: سوننه
له سهر نهوه سهری گرتووه، وه ک فهرمایشتی پیغه مبه خوی وایه.
یه کیکی تریشیان: فهرمووده کی که عی کوری مالیکه، ده فهرموئ:
نه سعه دی کوری زوراره یه که م کس بوو که نوژی ههینی بو ده گردین،
له گوندی هه زمولنه بیت، له هه واری به نی به یاضه، له
نه قیغولخه ضیمات، که ناوی شوینیکه دهوری میلی دووره له مه دینه وه.
ئه وره حمانی کوری پی فهرموو: چهن کس ده بوون؟ فهرموو: چل
کس بووین. (ئه م فهرمووده یه ئیبنو حه بیان و به یه هقی به
فهرمووده کی دروست و ساخیان داناوه). یه کیکی تریشیان که نهوه یه
پیغه مبه (هرووه خواه له سهره) له شاری مه دینه نوژی ههینی ده کرد،
نه بیستراوه که به چل کس که متر ههینی کرد بی! مه رجه نهو چل
که سه نوژی ههینیان له سهر بی و داوالیکراو بن به پی شهر که بیکهن.

سېيەم: ئەۋەيە كە لەۋەختى ئەدادا بىكرى، كە بىرىتيە لە كاتى نوپىزى نيوەرپۇ، چونكە ئەنەس (رەزەل خۋال لېبى) دىفەرەمۇ: دەستوورى پېغەمبەر (دروودە خۋال لەسەربى) وابوو ئەۋ كاتە نوپىزى ھەينى دەكر، كە خۇر لە ناۋەرەستى ئاسمان لای دەدا. (بوخارى). موسلىمىش (رەمەتە خۋال لېبى) لە سەلەمەى كورى ئەكودەۋە (رەزەل خۋال لېبى) دىگىرپتەۋە: دىفەرەمۇ: جاران لەگەل پېغەمبەردا (دروودە خۋال لەسەربى) ئەۋكاتە نوپىزى ھەينىمان دەكرد، كە خۇر لە ناۋەرەستى ئاسمان لادەدا.

جا ئەگەر كات ئەۋەندەى نەمابوو كە نوپىزى ھەينى تىادا بىكەن، نوپىزى نيوەرپۇ دىكەن، تەنانت ئەگەر گومانى ئەۋەيان بۇ پەيدابوو، كە كاتەكەى بەسەرچوۋە دەبى نوپىزى نيوەرپۇ بىكەن، چونكە مانىي كاتەكە مەرجى دامەزرانىەتى، لەبەر ئەۋە گەرەكە سووربزانى كە كاتەكەى ماۋە، گومانى مانى بەس نىە.

۸۱) **فەرەكەنى نوپىزى ھەينى:**

ھەينى سى فەرەزى ھەيە :-

يەكەم: ئەۋەيە: كە دوو وتار لە پېشەۋە بخوینرىتەۋە، وتارخوین لە نىۋانىاندا دەبى دابنىشى لە صەحىحى موسلىما لە جابىرى كورى سەموورەۋە (رەزەل خۋال لېبى) دىفەرەمۇ: خۇشەۋىست (دروودە خۋال لەسەربى) دەستوورى وابوو دوو وتارى دىخویندەۋە، لە نىۋانىاندا دادەنىشت، بەپېشەۋە وتارەكەنى دىخویندەۋە. لە گىرەنەۋەيەكا: دەستوورى خۇشەۋىست (دروودە خۋال لەسەربى) وابوو: دوو وتارى دىخویندەۋە، قورئانى دىخویندەۋە ئامۇزگای خەلكەكەى دەكرد.

روکن و بنیاته‌کانی ئهم دوو وتارانہ پینجن: همدی خواو
 سه‌لاواتدان له‌سهر حه‌زرمی پیغه‌مبه‌رو په‌ندو ناموژگای خه‌لکه‌که که
 له‌ خوای گه‌وره‌ بترسن، به‌پیی په‌یره‌ویی حه‌زرم له‌م بنیاتانه‌دا، له
 وتاری دووهمدا ده‌بی نزا بو موسولمانان بکا، به‌لایه‌نی که‌مه‌وه‌ نایه‌تی
 که‌ مه‌به‌ست بدا به‌ ده‌سته‌وه‌ بخوینن، که‌واته (ثم نظر) به‌س نیه،
 چونکه‌ مه‌به‌ستی ناگه‌یه‌نی، ئهم دوو وتاره‌ ئهم حه‌وت مه‌رجانه‌یان
 هه‌یه: کاتی نوێژکه‌ هاتبن، نابن نوێژکه‌ لییان پیش بکه‌وی، به‌لگوو
 وتاره‌کان ده‌خرینه‌ پیش نوێژه‌که‌وه، ئه‌گه‌ر ده‌یتوانی له‌ کاتی وتاره‌کاندا،
 له‌سهر پین رابو‌ده‌ستی، له‌ نیوانیاندا به‌ ئه‌ندازه‌ی ئارامبو‌ونه‌وه‌یی دابنیشی،
 ده‌سنوێژی هه‌بی، له‌شی پاکبی، پیسی به‌ جه‌سته‌و جل و جیگه‌یه‌وه
 نه‌بی، به‌ جلیکی پاک شهرمگای دابو‌شرابی، ئومده‌یش ده‌نگ به‌رزه‌وه
 بکا که‌ به‌لایه‌نی که‌مه‌وه‌ چل که‌س له‌وانه‌ی که‌ جومعه‌یان پی
 داده‌مه‌زری ده‌نگی ببیستن.

فه‌رزی دووهمی نوێژی هه‌ینی: ئه‌ومیه‌ که‌ به‌ دوو رکات بکری،
 عومه‌ر (ره‌زاه‌ خواه‌ لیب‌): ده‌فه‌رموی: له‌ ده‌می پیغه‌مبه‌ر خویم ژنه‌وته‌وه‌وه
 ده‌یفه‌رموو (درووه‌ خواه‌ له‌سه‌ربه‌): نوێژی هه‌ینی دوو رکاته، وه‌ نوێژی جه‌ژنی
 ره‌مه‌زان دوو رکاته، وه‌ نوێژی جه‌ژنی قوربان دوو رکاته، وه‌ نوێژی
 سه‌فه‌ر دوو رکاته، ئهم نوێژانه‌ که‌ به‌ دوو رکات ده‌کرین ته‌واون، نه‌وه‌ک
 بلایی کورته‌وه‌کراون. (نه‌سائی و نه‌حه‌مدو ئیبنو ماجه‌: به‌سی رشته‌ی
 دروست).

فه‌رزی سییه‌می نوێژی هه‌ینی: ئه‌ومیه‌ که‌ به‌کۆمه‌ل (به‌جه‌ماعه‌ت)
 بکری، به‌لگه‌ی ئه‌مه‌ له‌ پیشه‌وه‌ رابورد.

۸۲) ھەيئەتەكانى نوپۇزى ھەينى:

سوننەتە بۇكەسنى كە بېھوئى نوپۇزى ھەينى بكا: چوارشتا:

يەكەم: خۇشۇردن، چوكە خۇشەويست (دروودە خۇاى لەسەربەن) دىفەرموئى:
ئەگەر كەسپىكتان ويستى بچى بۇ نوپۇزى ھەينى با خۇى بشۇرى.
(شەيخان).

دوودەم: جەستەى پاك و خاوين بكاتەو، لە چلك و نارەق و ئەو
شتانەى دەبن بەھۇى پەيدا بوونى بۇنى ناخۇش، چونكە مەبەست لە
خۇشۇردن ئەمەيە، نەك كردنى ئا و بەسەر جەستەدا و بەس. شافىعى
(خۇشەويستە خۇاى كەورە و لىبەن) دىفەرموئى: كەسنى جل و بەرگى خاوين رابگرى،
خەم و پەزارەى كەم دەبن، كەسپىكىش بۇنى خۇشبن ئەقلى پتر دەبن.

سەيئەم: خۇپازاندنەو بە جلى جوان و خۇشەويستى
خۇبۇنخۇشكردن: پېغەمبەر (دروودە خۇاى لەسەربەن) دىفەرموئى: ئەوئى رۇزى
ھەينى خۇى بشۇرى و جلى جوان لەبەر بكا و ئەگەر لە مائەوئى بۇنى
خۇشى ھەبو و لەخۇى بدا، ئىنجا بپروا بۇ نوپۇزى ھەينى و لە مزگەوت
ھەنگا و ھەل نەنئ بەسەر سەرى كەسا و ئەوئەندەى خودا لە چارەى
نووسيوە نوپۇزى سوننەت بكا، وەكاتى پېشنوئىز ھات و دەستى كرد بە
وتارى ھەينى بى دەنگ ببى و گوئى رابگرى تا پېشنوئىز لە نوپۇز
دەبىتەو، ئەوئى ئاوا بكا ئەو دەبن بە كەفارەتى گوناھى نيوانى ئەم
ھەينى و ھەينىيەكەى پېشى. (ئىبنو حەببان لە صەحىحى خۇيدا
گىراوئەتەو، حاكىم گىراوئەتەو وە دىفەرموئى: بەپى مەرچى
موسلىمە).

بهرگه سپی زور په سهند، به پئی فهرمايشتی پیغه مېهر (مروودى خواه لسه ربه)؛ جلی سپیش له بهر بکه، چونکه له باسترین بهرگی نیوډیه، وه مرووده گانیشتانی تیا کفن بکه.

چوارم: نینو ککړدن و لابرډنى مووی که لابرډنى سوننه تې، چونکه شتی وا له سروشتی باشی مروقه.

۸۲) گوپراگرتن له وتاره کهى:

له باره ی قسه کړدنه وه له کاتى وتاردا راجیایى هه یه، شافیعی به دمق دمفه رموی: ئه وه نادروسته، مالیک و ئه حمه دیش هه روا دمفه رموون، گپراڼه ودى دامه زراوى ئه حمه دیش هه روا یه، خواى گه وړه دمفه رموی: {وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا} - سورة الأعراف - ۷/۲۰۴ { زوربه ی (مفسرین) رافه که رانى قورئان دمفه رموون: ئه م نایمه ته له باره ی ئه وه وډیه که گوئ له وتاری هه ینی رابگری، وه له م نایمه ته دا وتاره که ناوړه قورئان، چونکه به شی له وتاره که قورئانه. له فهرمووده یشدا خوشه ویست (مروودى خواه لسه ربه) دمفه رموی: روژی هه ینی له وکاته دا که پېشنوئز وتار ده خوینئته وه ئه گهر به هاوونشینی خوت بلئی وسبه، بیده نگبه، ئه وه خوشت بیجا ده کهى (رواه الجماعة الا ابن ماجه).

ریبازى تازه ی شافیعی ئه وه یه: قسه نادروست نییه و، گوپراگرتن له وتار سوننه ته، چونکه شه یخان ده گپراڼه وه: که ئیمامی عوسمان چووه ناو مزگه وته وه، له وکاته دا ئیمامی عومهر وتاری ده خوینده وه، عومهر

فهرمووی: ئهوه بۇ بازى پياو به زوویى نايهن به دهنك بانگه كه وه؟
 عوسمانيش فهرمووی: ئهى فهرمانرېواى موسولمانان! ههر كه گويم له
 بانگ بوو نه وهنده مامه وه ههتا دهستنويزم گرت. دهگېر نه وه: كه
 پېغه مېهر (دروود خواه له سرېږي) خه ريكبوو، وتارى ههينى ددها، له وكتهدا،
 پياوئ دېته زووره وه دهئ: كهى قيامه ته؟ خه لكه كه ناماژه يان بۇيكر
 كه بى دهنكې، به لام پياوه كه بېدهنك نه بوو، وه قسه كهى
 دووباره كرده وه، پېغه مېهر يش (دروود خواه له سرېږي) له پاش جارى دووم
 فهرمووی: هاوار له تۆ، چيت بۇى ناماده كرده وه؟ پياوه كه گوتى:
 خوشه ويستى خواو پېغه مېهرى خوا. هه زړهت (دروود خواه له سرېږي)
 فهرمووی: دهى مژدهت لېي تۆ له قيامه تدا له گهل نه وكه سانه دهى كه
 خوشت دهوئ! (به يهه قى به رشته يه كى دروست گېراويه ته وه). ئهم دوو
 روداو مېش به لگهن له سر ئهم بابته چونكه نه وه تا عوسمان قسهى
 كرده وه وه لامى عومهرى داوته وه پېغه مېهر يش (دروود خواه له سرېږي)
 ره خنهى له قسه كرده كهى پرسياركه ره كه نه گرتو وه، دياره نه گهر شتى
 وا نادرست بوايه پېغه مېهر ريگهى نه ددها. ئهم راجياييه بۇ قسه يه كه
 كه مبه ستېكى گرنگى دسبه جيى تيا دا نه بى، دما نهك ههر نادرست
 نيه، به لكوو پيوسته، وهك ئه وه كويزى خه ريكه بكه ويته بيريكه وه،
 ورياي بكاته وه ريگهى پى نيشانېدا. يا دووېشكى له نزيك
 كه سيكه وه بى و هوشيارى بكاته وه، يا ببينى واسته مكارى به شوين
 مروفىكى بېتاوانا دهگېرئ، نه وېش ناگادارى بكاته وه، يا وهك ئه وه
 فهرمان به چاكه بكا، يانهى له خراپه بكا.

٨٤) له کاتی وتاره که دا نوێژ دروسته:

ئه گهر پێشنوێژ وتاری ده خوێندهوه لهو کاته دا که سێ هاته ژوورموه جی بکا؟ نایا دوورکات نوێژی دیاری مزگهوت بکا یانا؟ لهم بابه ته دا راجیایی ههیه، هه ندێ له زانایان دمفه رموون: با نه یانکات، ئهم رایه ده گێر نه وه له ئیبنو عومهر و عوسمان و علییه وه (ره زاه خوا یان لایب): ههروهک فه رمانیش کراوه به گوێرا گرتن، ئهو فه رموودانه يش که له داستانه که ی سوله یکدا هه ن ئاوی ته ئویل ده که ن: گوایه سوله یک رووته له بووه، بۆیه پێغه مبه ر (مرووده خوا له سه ربه) فه رمانی پێکردوه که هه لسی نوێژ بکا، هه تا خه لکه که ببینن، به لکوو خێری پی بکه ن. شافیعی و ئه حمه دو ئیسحاق و شه ر عزانه کانی فه رمووده شوناسه کان دمفه رموون: له پیش ئه ودا که دابنیشی سوننه ته دوو رکاتی سووکه له ی دیاری مزگهوت بکا، ئهم داستانه ی سوله یکیان کردوه به به لکه، که جابیر دمفه رموئ: روژیکی ههینی له و کاته دا که پێغه مبه ر (مرووده خوا له سه ربه) وتاری دمدا سوله یکی غه طه فانی هات دانیش، پێغه مبه ر (مرووده خوا له سه ربه) پیی فه رموو: ئه ی سوله یک! هه لسه دوو رکات نوێژی سووکه له بکه، ئنجا فه رمووی: روژی ههینی ئه گهر یه کیکتان له و کاته دا هات بۆ مزگهوت که پێشنوێژ وتاری ده خوێندهوه با به گورجی دوورکات نوێژی سووکه له بکا. (ش / د / ت / ن) ئه مه به لکه ی روونی ئه ویه که نوێژی دیاری مزگهوت لهم کاته دا سوننه ته له به ر ئه وه ته ئویلی ئه وانه که دمفه رموون سوله یک له به ر ئه وه پێغه مبه ر (مرووده خوا له سه ربه) فه رمانی پێکردوه به راوه ستان تا خێری پێبکری، ئهم ته ئویله قوبول نیه و

پووجه، چونکه نهومتا خوشهویست (درووده خواه لهسه ربڼه) ناشکرا دمفه رموی: نهگهر په کیکتان لهو کاته دا هات بو مزگهوت.. تاد. چونکه نه مه دمقیکی روشنه ته نویل هه ټناگری، دروست نیه کار به پیچه وانه ی بکری. وهکی تریش نه مه بو نه وانه یه که کاتی دینه ژوورمه و پېشنویژ وتار ده خوینی به لام بو نه وانه ی که وان له ناو مزگه و ته که دا دروست نیه له و کاته دا نویژ دابهستن. ته نانهت نه گهر خه ریکی نویژ بوو دهبی گورج بیکا، ماو مردی و نه بو حامیدی غه زالی واده فهرموون.

۸۵) خویندنی سوورته ی که هف:

سونه ته: سوورته ی که هف له روژ یا شهوی هه ینیدا بخوینی، به روژ به پئی نه م فهرمووده یه ی (درووده خواه لهسه ربڼه): له روژی هه ینیدا هه رکه سی سوورته ی که هف بخوینی، له نیوانی هه ردوو هه ینییه که دا نووری لی دمباری. (حاکم و به یه هقی گیراویانه ته وه، به یه هقی له سونه ندا) به شهویش به پئی نه م فهرمووده یه ی (درووده خواه لهسه ربڼه): هه ر کسی له شهوی هه ینیدا سوورته ی که هف بخوینی، له لای خویه وه هه تا به یتوللا به نوور روشن دمبیته وه بوی (به یه هقی).

پیویسته له سه ر شیوه یی بیخوینی سهرنه شیوینی له خوا به رستی تر له کاتی خوا به رستی دا، دنا نادرسته، چونکه حه زرت (درووده خواه لهسه ربڼه) دمفه رموی: بیداربن! نیوه هه موومان هه ر گفتو گو له گه ل په رومردگاری خوتان ده کن، که واته مه بن به نازارو ئه رک بو یه کتری له کاتی دهورکردنه ویشدا دنگ به سه رده نگی یه کتردا هه ل مه برن.

باشترین کات بۇ خویندنى، لە پاش نوپۇزى بەيانىيە، چونكە خىر ھەتا پەلەى لىبکەى باشترە. بەلام ئەوئى کە برى قورئان خوین لە مزگەوتا دمیکەن، لەسەر شیومیهکی وا کە دەبى بەھۆى سەرلیشیوانى نوپۇز کەرەکان، ئەوئە نادروستە، وەك زانا پېشەواکان ساخیان کردۆتەوئە. شتى وا بەشیکە لەو بیدعەتکارىيە ناشرىنەى کە خاوەنى شەرىعەت بە دانایى خۆى ھۆشیارى کردووینەتەوئە لە بارەىیەوئە. خوا ئیمەو موسولمانان لەوئە بپاریزی.

٨٦) کاژیری نزاگیرابوون:

سوننەتە لەشەوو روژی ھەینیدا نزاو پارانەوئە زۆر بخوینى، لە روژمەکیدە بۆیە سوننەتە بەلکوو ریکەوتى کاتى نزاگیرابوون بکا. لە رموضەدا نەوئەوئە دمفەرموئە: فەرمايشتى دروست لە بارەى کاتى نزاگیرابوونەوئە ئەوئەى کە لە صەحیحى موسلىمدا تۆمارکراوئە، کە پېغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) دمفەرموئە: ئەوکاژیرە لەو حەلەوئەى کە پېشنوئۇز دادەنیشى لەسەر مینبەر ھەتا نوپۇزتەواو دەبى. ئەم کاتەى دەمىکی پىروۆزى زۆرکەمە، لە صەحیحەیندا دمفەرموئە: پېغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) بە دەستى پېشانیدا کە ئەو ماوئەى گەل کەمە، لە شەوئەکیدە بۆیە سوننەتە چونکە شافىعى (خۇشەوئەى خواە لىبە) دمفەرموئە: بەمەن گەپشتۆتەوئە کە لە شەوئەى ھەینیدا نزاگیرا دەبى.

٨٧) سەلاواتدان لەسەر پێغەمبەر (دروودی خواى لەسەربى) :

لە شەوو رۆژى هەینیدا سەلاواتدانى زۆر لەسەر پێغەمبەر (دروودە خواى لەسەربى) سوننەتە، چونکە فەرموودە دمه‌رموى: رۆژى هەینی یەکیکە لە رۆژه هەرمب‌اشە کانتان، جا لەم رۆژەدا زۆر سەلاوات لەسەر من ب‌دەن، چونکە سەلاواتە کەتان د‌مگاتەوه پیم، لە فەرموودە یەکی تردا دمه‌رموى (دروودە خواى لەسەربى): لە شەوو رۆژى هەینیدا سەلاوات زۆر لە دیدارى من ب‌دەن، چونکە ئەو‌وى یەك سەلاوات لەسەر من ب‌دا، خودا د‌ه‌جار ر‌حمەت د‌م‌پ‌ژێ بەسەر ئەودا.

٨٨) لە پاش بانگی رۆژى هەینی مامەلە نادروسته:

بۆ کەسێ نوێژی هەینی لەسەربى، لەپاش د‌ه‌ستکردن بە بانگ، سەوداو ک‌ر‌پ‌ن و فرۆشتن نادروسته، مەبەست ئەو بانگە یە کە وتارخوین لەسەر دوانگە دادەنیشی، چونکە یەزدانى مەزن دمه‌رموى: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ - سورة الجمعة - ٩/٦٢ } واتە: ئەى ب‌ر‌وادارىنە! لە رۆژى هەینیدا، کە بانگ درا بۆ نوێژ ئێتر خیرا ب‌ر‌ۆن بۆ لای د‌یک‌رى خوا، واز لە ک‌ر‌پ‌ن و فرۆشتن ب‌ه‌ینن. ئەو‌ه‌تا بە دمه‌قى ئایەت نادروستى ک‌ر‌پ‌ن و فرۆشتن چەسپاوه، سەوداو مامەلەى ت‌ر‌یش بە پ‌ی‌وم‌رى ئەو د‌ه‌پ‌ی‌ورئ واتە: قیاس لەو نادروستى یە د‌م‌ک‌رى. لەپ‌یش ئەم بانگە ی‌شدا لە پاش لادانى خۆر لە ناو‌م‌ر‌استى ناسمان، کە لەو‌ی‌وه کاتى پ‌ی‌وی‌ست‌بوون د‌ه‌ست پ‌ی‌د‌م‌کا، سەوداو مامەلەو کارو فرمانى د‌نیایى ناپەسەندە.

۸۹) نویژی هەردوو جەژن:

وشەى جەژن لە عەرەبیدا ناوی (عید)ە، عیدیش لە وشەى (عەود)ى عەرەبى دروستکراوە، کە بەواتا دووبارەبوونەوهیە، چونکە جەژن لە هەموو سائیکا دووبارە دەبێتەوه، یا کە جەژن دیتەوه خۆشى و شادیش لەگەڵیا دیتەوه! یا لەبەر ئەوه وا ناوناوە چونکە بەهرمو نازو نیعمەتى خوا لە جەژندا بۆ بەندهکانى دووبارە دەبێتەوه!

نویژی جەژن مەبەستى گەورمى بەپى قورئان و سوننەت و یەگرتنى نەتەوه. زاتى مەزن دەفەر موی: { فَصَلْ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ - سورة الكوثر - ۲/۱۰۸ } لەم ئایەتەدا مەبەست لەم نویژە نویژی جەژنى قوربانە، چونکە مەبەست لە (نەحر)یش لە ئایەتەگەدا قوربانیکردنە. بەپى گومان پێغەمبەر (ەرۆده خوا لەسەر) خۆى و هاوڕێکانى لەگەڵداو نەتەوهى ئیسلام لەپاش خۆى هەموویان نویژی هەردوو جەژنەکیان دەکرد، گەواتە بوو بە یەگرتن.

یەگەم نویژی جەژن کە پێغەمبەر کردى نویژی جەژنى رەمەزان بوو، لە سالى دووهمى گۆچیدا بوو، هەر لەم سالیشتا سەرفیترە پێویستکراوە، ئەمە فەرماشتى ماوەردییه.

بزانه کە نویژی جەژن سوننەتێكى زۆر گەورە دامەزراوە بەلام فەرزی نیه، چونکە عەرەبە دەشتەکییه کە عەرزى پێغەمبەرى کرد: نایا غەیری ئەم پێنج نویژە فەرزه نویژی ترم لەسەرە یانا؟ فەرمووی: نەخیر، مەگەر خۆت بە ئارەزووی خۆت نویژی تری سوننەت بکەى (شەيخان) بۆیهیش زۆر سوننەتێكى گورمى چونکە پێغەمبەر (ەرۆده خوا

له سهرين هه ميشه كردووويه تي و قهت نه يچوواندوو، به لام دهشگوترى له گوايه: فهرزى كيفايهيه، چونكه يه كيكه له دروشمه كانى نيسلام، به نه كردنى دادمري به كه مته رخه مى له ناييندا، سهرمراى نه وهيش كه له نايه تدا فهرمانى پيكراره دم فهرموى: { فَصَلْ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ - سورة الكوثر - ۲/۱۰۸ } واته: دهى نويزى جهژن بكه، بو خوداى خو، وه قوربانى بو سهر بېره.

نويزى جهژن به جه ماعهت دهكرى، بو ته نهاو ريپواريش دروسته و رهوايه، بو كويله - واته: بهندهى زمرخريده - و ژنيش دروسته، به لام بو گه وره كچو نافرتهى بوشناخ چوون بو نويزى جهژن له م سهرده ميه نيمه دا، به بى گومان نادروسته، چونكه له م چهرخه دا به دره وشتي پهره سهندوو، له هه موو كاتيكا چوونى نه م دوو كه سه بو نه م نويزه ناباشه (نه م فهرمايشتي خاوهنى كيفايه تول نه خياريه كه له (۸۸۹)ى كوجيدا مردوو له سهر قسه ي پهر اويزى كه وا له سهر فيقهو لويه سهره كه له م شوينه دا - وه رگير).

كه رچى فهرمووده كهى ئوممو عه طيبه به لگه نه وهيه كه ده رچوون بو له لايه نه نه م دوو كه سه يشه وه دروسته، به بى ناباشى به لام نه م مه به سته كه له سهرده مى پيغه مبهردا، كه باشتري سهرده م بوو، هه بوو ئيستا نه م مه به سته نه ماوه، چونكه له م چهرخه دا موسولمانه كان كه م بوون، هه زرمه ريگه به ژناندا كه بچن بو نويزى جهژن هه تا به هو نه وان هه زور بنوينن، ئيستا موسولمانان به بى نه وانيش هه زور زورن، كه واته نه م مه به سته نه ماوه.

ھەر لەبەر ھەمان ھۆيە كە رېگەي دەدا بەژنە بېنويژەكانيش كە
 بچن بۇ ديار نويژى جەژن، خو گومان لەودا نيه، كە ئەوان نويژيان
 لەسەر نيه، سەرەرپاي ئەوميش ئەوچەر خە مەردوم دئاك بوون،
 سەردەمىكى ئارام بوو، ژنان جوانىي خويانيان دەرئەدەخت، چاوى
 خويان لە روانىنى ناپەوا دەگرت، ھەروا پياوانيش وابوون، بەلام لەم
 رۇژگارەي ئيمەدا دەرچوونيان سوور دەبىي بە مايەي بەدگارى و
 بەدەرەشتى!!

لە فەرموودەيەكى دروستدا تۆماركراوە كە عائيشە لە سەردەمى
 خۇيدا، لەپاش مەرگى پېغەمبەر {مروودە خواە لەسەربە} فەرموويەتى: ئەگەر
 پېغەمبەرى خوا {مروودە خواە لەسەربە} بمايە تا ئەمپۆ، وە ئەم بارو دۆخەي كە
 ئەمپۆ ژنان سازاندووينا، ئەمەي بەچاوى خۆي بدىبايە، ژنانى لە ھاتن
 بۇ مزگەوت قەدەغە دەکرد، ھەروەك چۆن قەدەغەيە لەسەر ژنانى
 جوولەكە كە بچن بۇ كنىشتەي خويان، دەي ئەمە فەتواي عائيشەيە، كە
 داىكى موسولمانانە، دەربارەي ژنانى سەردەمى خۆي، كە بەپېي
 فەرموودەي پېغەمبەر {مروودە خواە لەسەربە} دادەنرئ بە باشتەين سەردەم، جا
 دەبىي حالى ژنانى ئەمپۆي ئيمە چىبى؟ خەلكىكى زۆرىش ئەم قەسەيەي
 عائيشە پەسەند دەكەن: وەك عورودە قاسمەو يەحياي ئەنصارى و مالك و
 ئەبو حەنەيفەو ئەبو يوسف، بەلام ئەبو خەنەيفە جارى و دەفەرموئ و
 جارى دەفەرموئ دەرچوونيان دروستە!

۹۰) کاتی نویژی دوو جه‌ژنه‌کان:

بزانن که کاتی بوونی نویژی جهژن له هه‌لهاټنی خۆره‌وه‌یه هه‌تا کاتی نیومرۆ، به‌لام سوننه‌ته ئه‌وه‌نده دوا‌بخری هه‌تا خۆر به‌قه‌د رمی به‌رزه‌وه‌ده‌بی، چونکه پێغه‌مبه‌ر (ه‌روه‌ه‌ خوا‌ه‌ له‌سه‌ربه‌) ئاوا ده‌یکرد، له‌به‌ر ئه‌وه‌یش هه‌تا له‌ راجیایی ئه‌وانه رزگارمان ببی که فه‌رموویانه: هه‌تا خۆر به‌قه‌د رمی به‌رز نه‌بیته‌وه نویژی جهژن نابی. سوننه‌ته نویژی جهژنی قوربان زوو بکری، وه نویژی جهژنی ره‌مه‌زان دوا بخری، شافیعی هه‌دیسکی مورسه‌ل ده‌گیرێته‌وه: که پێغه‌مبه‌ر (ه‌روه‌ه‌ خوا‌ه‌ له‌سه‌ربه‌) نامه‌یی دهنووسی بۆ عه‌مری کوپی هه‌زم (کاتی له‌ نه‌جران ده‌بی) فه‌رمانی پی دمفه‌رموی: که نویژی قوربان زوو بکه‌و نویژی جهژنی ره‌مه‌زان دره‌نگ. ئیبنو قودامه دمفه‌رموی: چونکه له‌سه‌ر ئه‌م شیوه‌یه له‌ جهژنی قوربان کاتی قوربانیکردن گوشاد ده‌بی، له‌ جهژنی ره‌مه‌زانی‌شدا کاتی سه‌رفیه‌دان گوشاد ده‌بی!.

۹۱) نه‌ندازه‌ی رکاته‌کانبان:

ئەندازەى رىكاتەكانىيان ھەر نوپۇزەى دوو رىكاتە، بە ئىجماع، لە رىكاتى يەكەمىياندا، بىجگە لە (اللہ اكبر)ى نوپۇز دابەستىن ھەوت (اللہ اكبر)ى تر بىكا لە رىكاتى دوووەمىياندا، بىجگە لە (اللہ اكبر)ى ھەئسانەوہ پىنج (اللہ اكبر)ى تر بىكا، ئىمامى تىرمىزى (رەمەتەو ھوۋالەئىھە) لە ەمەرى كورپى ەھوفى ئەلموزەنىيەوہ دەگىرپىتەوہ: كە پىغەمبەرى خودا (ﷺ) ھەردوو جەۋزەكاندا، لە رىكاتى يەكەما، لە پىش خويىندىنى

فاتحاه جهوت (الله اکبر) ی دهکرد، له رکاتی دووهدا، له پېش خویندنی نه لاهو نه کبه رکانا، نه وهندهی خویندنی فاتحاه پېنج (الله اکبر) ی دهکرد، سوننه ته که نیوانی نایه تیکی مامناوهندی (معتدل) راووستی، وه له و راوستانه دا (ته هلیل) و (ته کییر) و (ته حمدی) بکا، (بهیهه قی له ئیبنو مه سعووده وه به گوتار و به کردار نه مهی گیراوه ته وه) جوان وایه بلئ: (سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر) چونکه نه و ویرده شیاوی نه م شوینه یه، ئیبنو عه بباس و کومه ئی له زاناکان دمفه رموون: (الباقیات الصالحات) نه م گوته پیروزمیه یه، له پاش فاتحاه له رکاتی یه که ما سوورده تی (ق) به ته واوی بخوینئ یا (سبح اسم ربك الاعلی) وه له رکاتی دووهدا (اقتربت) یا (هل اتاک) به ئاشکرا به دهنکی بهرز بخوینئ، بو بهیره ویی کردنی هه زرمته له م کارانه دا، چونکه نه و وای کردووه، ئیمهش چاو له و ده که ین.

۹۲) وتاری پاش نویژی جهژن:

سوننه ته له دوا نویژده وه دوو وتار بخوینیته وه، بوخاری و موسلیم له ئیبنو عومه ره وه ده گیرنه وه: که پېغه مبهری خودا (مروده خوا له سه ربه) و نه بوبه کړو عومه ر {ره راخوا یان لیبه} یاسایان وابوو، نویژی جهژنیان له پېش وتاره که وه ده کرد. نه وه دیش که وتاره که دووه به پیومری هه ینی ده پیوین و قیاسی له و ده که ین چونکه نه وه وی دمفه رموی: له م بارمیه وه هیهچ فهرمووده یه کی ساخ نه چه سپاوه.

وا سوننه ته كه وتاره كه به سوپاسی خوی گه وره دهست پېښكا،
چونكه خوشه وېست (دروېده خواډ لسه ربڼه) هه میښه گشت وتاره كانی به (الحمد
لله) دهست پې دهكرد، له چه زرده ته وه (دروېده خواډ لسه ربڼه) تۆمار نه كراوه كه
به (الله اكبر) دهستی كړدې به دوو وتاره كانی دوو جهژنه كان، به لام
ناوبه ناو له ناو وتاره كه دا (الله اكبر) دهكرد (ثېبنو وماجه له سوننه نی
خویدا گپړاوپه ته وه).

۹۳) نویژی جهژن له سارادا:

سوننه ته كه نویزی جهژن له سارا بكری، چونكه پېغه مېهر (دروېده
خواډ لسه ربڼه): هه میښه له وې كړدو وپه تی. به لام جارې له بهر باران له
مزگه وت نویزی جهژنی بو كړدن. نه بو هورمهیره (دروېده خواډ لسه ربڼه)
دده فرموی: جارې له روژی جهژندا باران بوو، له بهر نه وه خوشه وېست
(دروېده خواډ لسه ربڼه) له ناو مزگه وتدا نویزی جهژنی بو كړدن. (نه بو داوودو
ثېبنو ماجه و حاكم) هه ركاتی نویژه كه له مېكه نه نجام نه درا، نه وه
له ناو مه سجدولحه راما بكری خیرتره هه تا له سارادا، گومان له مه دا نیه.

۹۴) نه لاهو نه كېه كړدن له جهژندا:

(الله اكبر) كړدن سوننه ته، له كاتی ناو ابوونی خوړی نیواری
شوی جهژنی رهمه زانه وه، هه تا پېشنویژ نویزی جهژن داده به ستی.
له ههر كوی بی له مالا بی یا له ریگه و بان، یا له كووچه و بازار، به شه و

بئى يا به رۆز، قەرەبالغ بئى يانا، ئەگەر كۆمەل بوون بۇ يەكترى
 بسىننەوہ باشە رىبوارىش وەك نىشتەجئ و ژنىش وەك بياو لە گشت
 ئەم كاتانەدا مافى ئەم (اللہ اكبر) كردنەى بۇ ھەيە، چونكە
 فەرمايشتەكەى خوا كە فەرمان دەكا بەمە بۇ ھەموانە، كە دەفەرموى:
 (ولتكبروا الله على ما هداكم)، بوخارىش لە ئوممو عەطىيەوہ
 دەگىرپىتەوہ: دەفەرموى: جاران لە سەردەمى پىغەمبەر خۇيدا (دروود خواە
 لەسەربە) ئىمەى ژنان بە فەرمانى ئەو دەرەچوین بۇ دەرودى شار، لەھەر
 دوو نوێژى جەژنەگاندا، تەنانەت ژنى بىنويژىش دەرەچوون، لە پشت
 عەشامەتەكەوہ دەبوون كە ئەوان (اللہ اكبر) يان دەكرد ئەمانىش لەگەل
 ئەواندا دەيانسەندەوہ. لە جەژنى قوربانىشدا (اللہ اكبر) كردن سوننەتە
 بەپىي فەرمايشتى خودا: {كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا
 هَدَاكُمْ - سورة الحج - ۳۷/۲۲} وە بەپىي فەرمايشتى خودا:
 {وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ - سورة البقرة - ۲۰۳/۲} واتە:
 لە چەند رۆژىكى ژمىردراودا ذىكرو يادى خودا بە زۆرى لەسەر
 شىوہيەكى ديارى بكەن! ئىبنو عەبباس دەفەرموى: ئەم چەند رۆژانە
 برىتين لە سى رۆژەكانى پاش جەژن، كە پىيان دەگوترئ (ايام التشرىق:
 شەوہ رۆژ - رووناكەكان). لە عەلى و ئىبنو مەسعودىشەوہ دەگىرپنەوہ:
 ئەم ئەللاھو ئەكبەر كردنە دەست پىدەكا لە جەژنى قوربانا، لە بەيانى
 رۆژى عەرەفەوہ، ھەتا عەصرى دوا رۆژى (ايام منى) كە رۆژى سىيەمى
 پاش رۆژى جەژنى قوربانە. (ئەم فەرموودەيە ئىبنولونذىرو كەسانى
 ترىش گىراويانەتەوہ).

ئیبینو عومهریش (ره‌راہ خواہ ایبنا) له مینا له ههموو نه‌مرؤژانه‌دا
(الله اکبر)ی ده‌کرد، مه‌یموونه‌ی هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر (دروود و خواہ له‌سه‌ریج و ده‌زاو
خوا له‌مه‌یموونه‌ی هاوسه‌ریج) له روژی جه‌ژنه‌وه، که یه‌که‌م روژی قوربانیه (الله
اکبر)ی ده‌کرد، ژنانیش له پشت ابانی کورپی عوسمانه‌وه له پشت
عومهری کورپی عه‌بدولعه‌زیزه‌وه له شه‌وه‌کانی (ایام التشریق)دا له‌گه‌ل
پیاواندا، له مزگه‌وت (الله اکبر)یان ده‌کرد.

حافیز ده‌فه‌رموئ: ئەم فه‌رمایشانه‌ی که له‌م لایه‌نه‌وه هه‌ن نه‌ویان
تیا‌دایه که له‌دوا نوێزه فه‌رزه‌کانیشه‌وه (الله اکبر)یان ده‌کرد.

٩٥) ئەو گوته‌یه‌ی که به‌شیوه‌یه ته‌کبیر جوانه:

له باب‌ه‌ت شیوه‌ی گوته‌ی ته‌کبیره‌وه دروست‌ترین شت نه‌وه‌یه که
عه‌بدولرم‌زاق به‌ رشته‌یه‌کی دروست ده‌یگێرێته‌وه: سه‌لمان ده‌فه‌رموئ: که
(الله اکبر) ده‌که‌ن بڵێن: (الله اکبر الله اکبر الله اکبر کبیرا) له عومهر و
ئیبینو مه‌سه‌وودیشه‌وه ده‌فه‌رموون: ئاوايه: (الله اکبر الله اکبر الله اکبر،
لا اله الا الله والله اکبر الله اکبر والله الحد). سوننه‌ته‌ پیاو به‌ ده‌نگی
به‌رز ته‌کبیر بکاو ژن به‌ ده‌نگی نزم، بوخاری ده‌فه‌رموئ: عومهر له مینا
له‌ناو چا‌تۆله‌که‌ی خۆیدا که (الله اکبر)ی ده‌کرد، خه‌لکی ناومزگه‌وته‌که
گوئیان له ده‌نگی ده‌بوو، جا نه‌وانیش بۆیان ده‌سه‌نده‌وه، ئه‌وجا خه‌لکی
بازار ههموو به‌یه‌ک ده‌نگ له‌گه‌ل نه‌واندا ته‌کبیریان ده‌کرد، مینا له‌به‌ر
ته‌کبیرکردن ده‌له‌رییه‌وه.

۹۶) نویژی خورگیران و مانگ گیران:

ئەم دوو نویژە سوننەتێکی دامەزراون، بەپێی فەرماشتی پیڤەمبەر (ەرووە خواوەسەرێ): ئەم خۆرو مانگە دوو نیشانەی گەورەن لە نیشانە گەورەکانی خودا، نە لەبەر مردنی کەس و نە لەبەر ژیاڵی کەس ناگیرن، جا ئەگەر شتێ واتان دی ئەوا لە خودا بپارێنەووە ئەللاھو ئەکبەر بکەن و نویژ بکەن و خێرو خێرات بکەن. (شەپخان) لە گیرانەوێهەکا: لە خودا بپارێنەووە نویژ بکەن هەتا دەرۆتان بۆ ەکرێتەووە. لای کەمی ئەم نویژی خۆرو مانگگیرانە دوو رکاتە، لە ەمەموو رکاتیکیا دوو راوەستان و وو چەمینەووی تیا دایە، دوو فاتیحا لەو دوو راوەستانەدا لەسەر ئەم شیوەیە دەخوینن، نویژ دادەبەستن و فاتیحا دەخوینن و دەچن بۆ چەمینەووە لە پاشا راست دەبێتەووە دیسان فاتیحا دەخوینن و ئەوجا دەچیتەووە بۆ چەمینەووی دووەم، ئەوجا سەر بەرز دەکاتەووە کەمێ ئارام دەگرێ، ئەوجا دەچن بۆ کورنوووش، ئەمە رکاتی یەکەم تەواو، ئەوجا رکاتی دووەمیش لە سەر ەمان شیوە دەکا.

هەرە تەواوەکیشی ناوایە: لەپاش نزای سەرەتای نویژو (اعوذ بالله) کردن و خویندنی فاتیحه، لە راوەستانی یەکەمی رکاتی یەکەما، سوورەتی بەقەرە بخوینن، لە راوەستانی سییەمدا، یەکەمی رکاتی یەکەما، سوورەتی بەقەرە بخوینن، لە راوەستانی دووەمی یەکەمدا لەپاش خویندنی فاتیحا بەقەد دوو سەد ئایەت لە ئایەتەکانی سوورەتی بەقەرە بخوینن لە راوەستانی کە یەکەمی رکاتی دووەمە، بەقەد سەدو پەنجا ئایەت بخوینن، لە راوەستانی چوارەما، کە راوەستانی دووەمە لە

رکاتی دووم، له پاش فاتحیه به قهده سهد نایهت بخوینئ. (شه یخان له نیبنو عه عباسه وه گیراویانه ته وه).

وا سوننه ته که له ناو چه مینه وهی یه که ما به قهده سهد نایهت ته سبیحات بکا، لهو ته سبیحاتانه ی که له ناو چه مینه وه دا ده خوینرئ، له دوومه به قهده هه شتا نایه ته، له سیه ما به قهده هه فتا نایهت، له چواره ما به قهده په نجا نایهت، چونکه له فهرمووده دا شتی وا تۆمار کراوه، به لّام له سهر فهرمایشتی دروست نه کورنووش و نه راستبوونه وه و نه چه مینه وه دریزناکاته وه، رافیهی ئه مه ی گوتو وه، که رچی نه وه وهی دریزکردنه وه به دروست داده ئی، چونکه دمفه رموی: ئه مه له سه حیددا تۆمارکراوه له (البویطی) دا شافیهی به دهق دهیفه رموی: و فاتحیا ده خوینئ و ده چی بۆ چه مینه وه له پاشا راست ده بیته وه و جا کورنووشی یه که م له هه موو رکاتی کا به قهده چه مینه وه یه که مه کورنووشی دوومه میش به قهده چه مینه وه ی دوومه مه. سهر به لگهی ئه م باسه فهرمووده که ی شه یخه ی نه، که له نیبنو عه عباسه وه ده گیرنه وه، که دمفه رموی: له سهرده می حه زرده تا (درویده خواه له سه ربه) رۆژگیرا، پیغه مبه ر (درویده خواه له سه ربه) هه ئسا نویژی خۆر گیرانی بۆ موسولمانه کان کرد، ماوه یه کی دوورو دریز له ناو نویژه که دا به راوه ستانه وه ههر قورئانی ده خویند، بگره به قهده سوورده تی به قهره ی خویند، ئینجا چه مییه وه روکووعی بردو دریزهیدا به چه مینه وه که یشی، ئینجا له چه مینه وه هه ئسایه وه گه ئی به پیوه راوه ستایه وه به لّام له راوه ستانی یه که می که متر، ئینجا دووباره روکووعیکی دوورو دریزی تریشی برده وه به لّام له روکووعی یه که می کورتر، ئینجا کورنووشی برد، ئینجا هه ئسایه وه به

دوورو دريژي راوهستاو قورئانی تياخويند، بهلام له راوهستانی يه کهمی کهمتر، ئینجا چه مییه ووه دريژهیدا به چه مینه ووه کهی، بهلام له چه مینه ووهی يه کهمی کهمتر، ئینجا هه لسا یه ووه به دوورو دريژي راوهستاو قورئانی تيا خويند، بهلام له راوهستانی پيش خوی کهمتر، ئینجا چه مییه ووه دريژهیدا به چه مینه ووه کهی، بهلام له چه مینه ووهی پيش خوی کهمتر، ئینجا کورنوووشی برد، نهوجا له نویتز بۆ ووه خوریش بهربوو بوو.

۹۷) سوننه ته به کۆمه لی بکری:

سوننه ته به جهماعهت بکری، بۆ په پیره ویی پیغه مبهری خوی وهك له سه حیه یندا تۆماره، نه گهر پاشنویتز له م نویتزه دا فره یای چه مینه ووهی يه کهمی رکاتی يه کهم بکهوئ، نهوه فره یای نهو رکاته ده کهوئ، هه روا نه گهر فره یای چه مینه ووهی يه کهمی رکاتی دووم بکهوئ نهوه فره یای رکاتی دووهمیش ده کهوئ بهلام نه گهر له چه مینه ووهی دووهمدا فره یای هه ریهك له م دوو رکاته بکهوئ، نهوه فره یای نهو رکاته نه کهوتوو، چونکه چه مینه ووهی دووهم نه صل نیه، باشکویه. سوننه ته نویتزی مانگ گیران به دهنگی بهرزو نویتزی خورگیران به دهنگی نزم بکری، له سه حیه یندا مه سه لهی دهنگ بهرزوه کردن هه یه، له تیرمیدیشدا دهنگ نزم کردنه وه هه یه. تیرمیدنی دهربارهی نه م فره موودمیهی که له بابته دهنگ نزم کردنه ووهه گیراویه ته وه ده فره موئ: فره موودمیه کی جوانی دروسته (حسن صحیح).

۹۸) وتار لهم دوو نویژانه‌دا:

سوننه‌ته له دوا نویژه‌که دوو وتار بخوینن، وهك هه‌ردوو وتاره‌كه‌ی هه‌ینی، چونكه خوشه‌ویست (درووده خواه له‌سهره‌ب) وای كردووه (موسلیم گیراویه‌ته‌وه) له‌و فهرموودیه‌دا كه موسلیم له‌م باره‌یه‌وه ده‌گیریتیه‌وه نه‌مه‌ی تیا‌دایه: هه‌ل‌سایه سهرپاو وه‌سپیک‌ی جوانی خودای گه‌وره‌ی كرد... هه‌تا نه‌وئ كه حه‌زرت (درووده خواه له‌سهره‌ب) دم‌فهرموئ: نه‌ی گه‌ل موحه‌مه‌دا سویندم به‌خودا كه‌س وهك خودا به‌ ته‌نگ نامووسه‌وه نیه‌و غیره‌تی ناجۆش، كه‌ ته‌ماشا بكا كه‌وایه‌كئ له‌ به‌نده‌كانی خه‌ویکی شه‌روال‌پسییه، یا یه‌كئ له‌ كه‌نیزه‌كه‌كانی خه‌ریکی داوین‌پسییه، نه‌ی گه‌ل موحه‌مه‌دا سویندم به‌خودا، نه‌وه‌ی كه‌ من ده‌یزانم نه‌گه‌ر ئیوه بیزانن زۆر كه‌م پئ ده‌كه‌نین و گه‌ل زۆر ده‌گریان. كۆمه‌لئ له‌ هاوړپیان باسی نه‌وه‌یان كردووه كه‌ پیغه‌مبه‌ر (درووده خواه له‌سهره‌ب): له‌دوا ئه‌م نویژانه وتاری ده‌خوینده‌وه، له‌ سه‌حیحا نه‌وه‌ چه‌سپاوه. سوننه‌ته كه‌ پيش‌نویژ هانیان‌بدا له‌سهر به‌نده‌ نازاد‌كردن و خیر و خیرات‌كردن و هه‌ره‌شه‌یان لی‌بكا، كه‌بئ ئاگا نه‌بن له‌ قاری خواو ژیا‌نی پینچ و دوو رۆژه‌ی جیهان به‌ زم‌رقی و به‌رقی خوی ده‌سته‌شكینیان نه‌كا. له‌ سه‌حیحی بوخاریدا هه‌یه دم‌فهرموئ: له‌ خۆرگیرانه‌كه‌دا پیغه‌مبه‌ر (درووده خواه له‌سهره‌ب) فهرمانی‌كرد به‌ به‌نده‌ نازاد‌كردن، تاخودا ده‌رووی ره‌حه‌متیان لئ بكا‌ته‌وه. له‌ هه‌مان كاتا بۆ هه‌موو كه‌سئ سوننه‌ته كه‌ له‌كاتی سه‌ختی و سه‌خله‌تی و ته‌نگانه‌دا زۆر به‌ كو‌ل و به‌دل له‌ خودا بپاړیتیه‌وه‌و دووعاو نزا بكا، وهك كاتی بوومه له‌رزده هه‌وره‌تریشقه‌و ره‌شه‌بای سه‌خت و گه‌رده‌لوول و رۆچوون و كار‌ه‌ساتی تری له‌م باب‌ه‌تانه. یه‌زدانی پاك دم‌فهرموئ: { فَلَوْلَا اِنْ جَاءَهُمْ

بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا - سورة الأنعام - ٤٣/٦) واته: نهوه بؤ عاريان نهگرت بهو ههمکه پهندهی ئیمه بهسهر نهوانمان هیئا، تووشی نهو ههمکه ئیش پیگه یانسانمانکردن، ههتا عاربنین و ملکه چبین و، له لای پهرومردگاری خۆیان سکا لای حالی شپری خۆیان بکهن که چی نهوان وهک نهبايان ديبئ و نه بۆران، ههر بهقه ره ی نهوه ییش دانه چوون؟!

ههروا سوننه ته بؤ موسوئمان له م حالانه دا له ماله ومیش نوپزی سوننه ت بکاو بپارپته وهو نزای تایبه تی بخوینی، پیغه مبه ری خوا (درویه خواه له سه ره به) ده ستووری وا بوو کاتی بای سهخت هه لی ده کرد ده یفه رموو: (اللهم انی اسألك خیرها وخیر ما فیها وخیر ما أرسلت به، وأعوذ بك من شرها وشر ما فیها وشر ما أرسلت به. اللهم اجعلها ریاحا ولا تجعلها ریاحا): ئه ی خودایه! داوای خیری ئه م بایه ت لیده که م، که بی به شم نه که ی له خیری، وه لهو خیره ی که بؤی رهوانه گراوه به شی باشم بده ری، ههروا په نا ده گرم به په نای تۆ له شه ری ئه م بایه، که لهو شه ری له ناو ئه م بایه دایه به دووریم، به شم لهو شه ره دا نه بی که ئه م بایه رهوانه گراوه بؤ به ریاکردنی. ئه ی خودایه! ئه م بایه بگی ره به بای رهحمه ت، که له قورئاندا به (الریاح) ناوبراون، مه یکه به بای غه زهب که له قورئاندا به (الریح) ناوبراوه. خوایه! بای خیره و خو شی بی، بای شه رو ناخو شی نه بی.

۹۹) نویژہ بارانہ:

نۆپۇزەبارانە سۈننەتتىكى گەۋرەدى دامەزراۋە، لەكاتى بى بارانىدا،
موسولمانان لە سەردەمى پېغەمبەرەۋە دەيگەن، ئىمامى موسلىم (رەۋا
خۋا لىبە) دەگىرپىتەۋە: جارى پېغەمبەر (دروود خۋا لەسەبە) رۇيشتە دەرەۋە بۇ
ئەۋ دەشتە بۇ نۆپۇزەبارانە، لەكاتى وتارخويندەنەۋەگەدا روۋى كىردە
قىبلەۋ پىشتى كىردە خەلگەگەۋ بەرمالەگەى راستو چەپكىرد، بوخارى
ئەم بىرگەيەشى لەم فەرموودەيە پىر كىردوۋە: لەپاشا پۇشاگەگەى
هەلسوۋراند، واتە: راستو چەپكىرد، ئىنجا دوو ركات نۆپۇزى نۆپۇزە
بارانەى بە جەماعەت بۇ كىردىن، لەناۋ ھەردوۋ ركاتەكاندا بە دەنگى
بەرز قورئانى بۇمان خويند فەرموودەى تر لەم بابەتە زۆرن. داۋاگرەنى
باران سى جۇرى ھەيە بە پىي شەرە:

یہ کہم: کہلای کہ میہ تی، ئوہ دیہ: بہ پارانہ وہو نزا، بہ بی نوئر، بہ تہ نہا، یا لہ گہل کؤمہ لدا، داوای بارینی باران لہ خوا بکری۔

دوووم: نزاكردنه له پاش نويژه فهرزه گانه وه و له پاش همر نويژيكي سوننه ته وه كه وتار له ناويدا سوننه تبي.

سییه‌م: که باشرینیانه: نه‌وه: داوای باران به‌هوی نویژه بارانه‌وه‌بی و وتاری تیابی و پی‌شه‌وای موسولمانان خوئی یافه‌رمانداریان یاپیش‌نویژ پهن‌دو ناموژگارییان دابداتو له سزای سه‌ختی خودا بیان‌ترسی‌ئی و هه‌ره‌شه‌ی نافه‌رمانی خویان لی‌بکا و فه‌رمانیان پی‌بکا به چاکه‌و خیرکردن و هه‌موو جوړه چاکه‌یی، وه داوایان لی‌بکا، ئه‌گه‌ر حه‌قی هه‌رکه‌ستکیان له‌سه‌ره، یان بیده‌نه‌وه، یا بریار بدن که بیده‌نه‌وه،

ياخود گەردنى خۇيانى پىئازاد بىكەن و تەوبە بىكەن، چونكە ئەم جورە كارانە دەبن بەھۇى بىبارانى و وشكبوونى چەم و روبارمگان و بەھۇى وشكبوونى كانياوہگان و بى بەشبوون لەرزق و رۆزى و ھەروا دەبن بەمايەى غەزەب و رقى خواو بەھۇى ھاتنى تۆلەو سزای سەخت و پەيدا بوونى ترسو برسیتی و كەمبوونەوہى مال و منداال و بېپیت و بەرگەتیی دانەوئلەو سەوزەو ميوہات، ھەروا دەبن بەمايەى كاوالبوون و ویرانبوونى شارو دیھات و ولاتی كە دانیشتووہگانیان ستەمكاربن. وەك خواى گەورە لەقورئانى پیرۆزدا دەفەرموی: {وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا - سورة الإسراء - ١٦/١٧} واتە: ھەركاتى و یستمان ولاتی ویران بکەین، فەرمان دەدەین بەگەورە پیاوان و ئاغاو بەگەکانى ئەو ولاتە، کە خوویان گرتووہ بە رابواردنى خۆشەوہو ھەمیشە خەریکی عەیش و نۆشن، کە واز لە ھەوہسپەرستی و ئارمزوو بازى بەینن و لە ریی شەرعى خودا دەرئەچن، بەلام ئەوان زیاتر لەیاسا لادەدەن و لەرئ دەرئەچن، ئیتر لەسەر فەرموودەى خودا سزا دەروا بو سەریان و ولاتیان ویران دەبى و خاکیان بەتورەکە دەبیژرى، وا سوننەتە کەپیشنوئژ فەرمانیان پىبکا بە تەوبەو بەوہیش لەپیشا سى رۆژ لەسەر یەك بەرپۆزوو بن و لە رۆزى چوارەما بەزمانى بەرپۆزووہو، بەجل و بەرگىكى پەر پووتەوہ لە ئاوہدانى دەرئەچن، تا لەسەر شیوہى سوالکەربن، بەسەلارى و سەركزى بەرپیدا برۆن و، لەقسەو گوفتوگوڤدا ھیمن بن و بەسەنگینى دابنیشن. ئەبو داوود دەگىرپیتەوہ: حەزرىت (دروود خواە لەسەرە) بە پەرپووتى و بەگزۆلەيى و بەملکەچى لەشار دەرچوو، لەرئ ھەر دەمپارايەوہو دەلایەوہ تا گەیشتە نوئزگاگە. بەلام خۇيان بۆن نەخۆش نەکەن، چونکە خۆبۆن خۆشکردن

بەشېكە لەخۆشى و شادى. گەرەكە ئەم جوړە كەسانەيش لەگەل خويان
بەرنو بەخاترى ئەوان لەخوا داواى باران بكەن: پىرى ئىختيارى
كەفتەكارو خاوو خىزان و منال و دەسەوسان و ئافرەتە خەمبارەكان.

چونكە نزاى ئەم جوړە كەسانە نزيكترە لە گىرابوون، بەپېي
فەرموودەى پېغەمبەر (ەرروودە خواە لەسەربە) كە دەفەر موئ: بزەنن كە لەبەر
خاترى بېنەواو زەبوونەكانتان خودا رزق و رۆزيتان دەداو سەرتان دەخا
بەسەر دوژمنتاندا، (بوخارى) لە هەمان كاتدا دەبئ خو لەوە بپاريزن كە
بەهوى سەتەمكارو بەدكارەكانەوە داواى باران بكەن، چونكە
هاوبەشيكردنى ئەو جوړە كەسانە لەم كارە پىرۆزەدا وەك گالته پىكردن
وايە، لەبەر ئەوە دوور نىە كەبېئ بەهوى پتربوونى رق و قارى خودا لەو
ناوچەيەدا. جا كاتى گەيشتە نويزگا كە پېشەوا يا پېشنويز بەجەماعەت
دووركات نويزى داواى بارانيان بۆ بكا، لەسەر شيوەى نويزى جەژن، بە
دەنگى بەرز فاتىحەو سوورمەت بخوئىنئ لە هەردوو ركاتەكەدا، چونكە لە
فەرموودەدا وادەفەر موئ، شافىعى (رەزاە خواە لىبە) دەفەر موئ: ئەو
سوورەتانەيان تىادا بخوئىنئ كە لە نويزى جەژندا دەخوئىنرئ.

كاتەكەى كاتى نويزى جەژنە، گوتراوېشە: كاتى تايبەتەى بۆ نىە.
نەوەوى وا دەفەر موئ، شافىعىش دەقى بەسەر داناوە، زانا
لىكۆلەرەوەكانيش ئەمە بە دروست دادەنئ. جا كاتى لە نويزەكە
بوونەوە پېشنويز دوو وتار بخوئىنئەوە لەسەر بەرزى يەك، چونكە
پېغەمبەر (ەرروودە خواە لەسەربە) لە نويزە بارانەدا لەسەر دوانگە وتارى
خوئىندەوە، ئەبو هورەيرە دەفەر موئ: رۆژى خۆشەويست (ەرروودە خواە لەسەربە)
لەشار دەرچوو، رۆيشت بۆ نويزە بارانە، لەپېشا بەبئ بانگو قامەت دوو

رکات نویژه بارانهی بهجهماعهت بۆمانکرد، ئینجا وتاری خویندهوه بۆمان و له خوا پاراپیهوهو رووی کرده رووگهو ههردوو دهستی بهرزوهوه کرد، ئهوجا بهرمالهکهی که کردبوویه ناوشانی ههئێ سووران راستو چهپیکرد. (ئهحمهدهو ئیبنو ماجهو بهیههقی). له وتاری یهکهما (استغفار) یکی زۆربکا ههروا له وتاری دووهما، چونکه (استغفار) بۆ ئهم شوینه زۆر لهباره، ئهوپهڕی سلّ لهوه بکا که بهزمان بپارێتهوهو داوی لیخۆش بوون لهخوا بکاو دلێشی لای تاوانو گوناهبی، یا نیازی وابی که دهست له ستمکاریو ناههقی ههئنهگرئو ههددی شهرعی جیبهجی نهکاو بهردهوام بی لهسهر ناپاکیکردن لهگهڵ میلهتهکهیدا، کهوان لهچاو دیری نهودا، دیاره که له بارودۆخی ئاوادا بهکۆئێ قینو قاری خوداوه دهگهڕێتهوه، وهکی تریش ئهوهی بهزار تهوبه بکاو بهکردار بهردهوام بی لهسهر تاوانهکهی وهک گالته بهخوا بکا وایه، خوا ناخهلهتی، چون نرای نزاکهری ئاوا گیرا دهبی؟

دهگیرنهوه: جاری ئیمامی عومه ر (رهزاههوا ئیبنه) داوی بارانی لهخودا کرد بهلام ههر ئیستیغفاری کردو بهس، عهرزیانکرد، قوربان! ئهه گهورهی موسلمانان! نهماندیت که داوی باران بکهی؟ تو بهس ئیستغفارت کرد، ئهوه بۆ؟ فهرمووی: با من لهخودا داوی بارانم کرد بههۆی ئیستغفارهوه، که بهراستی ئیستغفار بورجی بارانبارینی ئاسمانه، نهک ئهو کۆمهله ئهستییرهیهی که ناویان ناون. مهجادیجی سهماء: بورجهکانی باران لهئاسمان. ئهوجا بۆ سهلماندنی فهرموودهکهی خۆی ئهم نایهتهی خویندهوه، کهحهزرهتی نووح بهگهلهکهی خۆی فهرموو: { اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ، يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا } له

پەروەردگاری خۆتان داوای لێخۆشبوون لە تاوانەکانتان بکەن، بە راستی ئەو خۆیەکی تاوانپۆشە ئەگەر ئێوە بەراستی تەوبە بکەن و داوای لێبوردنی ئێ بکەن هەم تەوبەکەتان قوبوڵ دەکا، هەم تاوانەکانتان بۆ دەپۆشێ هەم دەرووی رحیمەتتان ئێ دەکاتەوێو لە ئاسمانەوێو بارانی فریارەسی خۆر زەمان بۆ دەبارینێو لەم قاتو قەریو بێ رانیەش رزگارتان دەکا). جا لە پاش سەرەتای وتاری دووەمەوێو رووبکاتە رووگەو زۆر بەکۆڵو زۆر بەدڵ نزایەکی زۆر بکاو بەنەینێو بە ئاشکرا بپاریتەوێو، بڵاڵتەوێو، لەو کاتەدا کەروو دەکاتە رووگە ئەو بەرمالە، یا ئەو جلە کەراست و چەپ کردوویەتە ناوشانی هەلێ بسوورپینێ، لای راستی بخاتە لای چەپ و لای چەپی بخاتە لای راست، خەلکەکەیش وەک ئەو بەرمالەکەیان وەچەرخیڤن، بەپێی فەرموودەکە ی ئەبو هورەیرە کە لە پێشەوێو رابورد، ئەوەیش ئاماژەییە بۆ ئەوێو خوا یاری ئاوا حال لە ناخۆشییەوێو دەگۆرێ بۆ خۆشیو لەگرانییەوێو بۆ هەرزانیو لە تورەبوونەوێو بۆ لێرازیبوون. وە هەردوو دەستی بەرز بکاتەوێو ئەو نزایەکی کە پێغەمبەر (ەرووێو خوا لەسەر بێ) خویندوویەتی ئەوێو بخوینێو دوا ئەوەیش هەتا دەتوانێ بە نەینێو بە ئاشکرا نزایەکی زۆر بخوینێ، بەپێی فەرموودەکی خۆی گەورە: { اَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً - سُوْرَةُ الْاَعْرَافِ - ٥٥/٧ } واتە: ئەو بەندەکانی من! بەکۆلی دڵ، بەزمانیکی پاکی داوای نیازی خۆتان لە پەروەردگاری خۆتان بکەن، ئەوێو پێویستبێ بۆ گیرابوونی نیازتان و بۆ بەدیھێنانی مەزنان بەحیی بەینن، گەواتە: بەدڵگەرمی و بەملکەچی و بە کەساسی و بەنەینێو بەبێ هات و هاوار لەخودا بپارینەوێو). جا کاتێ پێشنوێژ بەپەنامەکی نزا دەخوینێ، خەلکەکەیش نزای خۆیان بخوینن، بەلام کاتێ ئەو دەنگی لە نزاکردن

بهرزموه کرد نهوان نامین بکهن. نه مهیش نزا که ی پیغه مبه ره: (اللهم سقیا رحمة لاسقيا عذاب ولا محق ولا بلاء ولا هدم، اللهم على الظراب والاکام، ومنابت الشجر وبطون الاودية، اللهم حوالينا ولا عليما، اللهم اسقنا غيثا مغيثا هنيئا مريئا غدقا مجللا سحا طبقا دائما اللهم اسقنا الغيث ولا تجعلنا من القانطين، اللهم ان بالعباد والبلاد من الجهد والجوع والضعف مالا نشكو الا اليك، اللهم انبت لنا الزرع وادّر لنا الضرع وانزل علينا بركات السماء، وانبت لنا من بركات الارض واكشف عنا من البلاء مالا يكشفه غيرك، اللهم إنا نستغفرك انك كنت بنا غفارا فأرسل السماء، علينا مدرارا) (رواه الشافعي عن سالم بن عبد الله) واته: نهى خودايه! بارانيكي رحمته مان بو بره خسي نه، لامانده له باراناوي سزاو لافاوي بي پيتي زيان به خش، به دووربين له باراني تافيكر دنه وه كه ببی به هوئی ولات كاول بوون خودايه! به سهر سهری كيوو پالو ناو شيوو دؤل و له وه پرگاكانا بيبارينه، نهی خوايه! له دهورو بهرمان بيبارينه وه به سهر سهرمانا نا، خودايه! بارانيكي رحمته مان فرياخه، كه ببی به مايه ی عهيش و نووش و ناوي چه مو كانياوي بي بزئ، رووي زهوي بهرووهك داپوشئ! به خورزم بيبارئ، سهر و مرو سهقامگير و داگريئ، خودايه! بارانمان فرياخه، له وانه نه بين كه له رحمته تي تو ناهوميد بوون، خودايه! بهنده كان و ولاته كان له تهنگانه دان، تووشی برسيئي و گرانی و تهنگانه بوون، كه سي تر نيه سكالای بهرينه بهر لهم لايه نه وه خوت نه بی، خودايه! روه گمان بو بروينه، نازده لمان بو بهينه شیر، پيت و فهر له ناسمانه وه بيبارينه به سهر سهرمانا، له پيت و فهری زهوي مان بو بروينه، دهر دو به لامان له سهر لاده، چونكه به تو نه بی به كه سي تر ناروهي ته وه. خودايه! ني مه به گول داواي

تاوانپۆشی له تۆ دهکهین، بهراستی تۆ ههمیشه چاوپۆشیکەر بووی له
 ئیمه، جا کهوایه به رحمهتی خۆت بهخۆرزم له ئاسمانهوه بارانیکی
 رحمهتمان بۆ برهخسێنه. (شافیعی - له سالی کوری عهبدوڵلاوه -
 گێراویهتهوه) سوننهته مرۆف خۆی بشۆرئ یادهس نوێژ بگرئ بهلافاوئ
 کهلهو بارانه ههڵسابئ، باشر وایه ههردوو لا بکات، له مهجموعا وا
 دهفهرموئ: کاتئ دهنگی ههوره تریشقه دهژنهوئ بئئ: (سبحان من
 يسبح الرعد بحمده والملائكة من خيفته). (ئیمامی مالیک
 گێراویهتهوه) بروسکهیش بهم پێوهره دهپێورئ و لهکاتی دیتنی
 بروسکهدا ئەم تهسیحاته زۆر لهباره: (سبحان من یریکم البرق خفا
 وطعما) سوننهته کهچاو نهبرێته چهخماخهو برووسکه، چونکه
 پێشینانه باشهکان ئهوهیان بهناباش داناوه لهکاتی دیتنیدا دهیانفهرموو:
 (لا اله الا الله وحده لا شریک له . سبح قدوس). ماوهردی
 دهفهرموئ: واپهسهنده که لهمهدا بکریئ بهسهه مهشق، سوننهته لهکاتی
 دابارینی باراندا بئئ: (اللهم صیباً): خودایه! بارانیکی خۆرزمی بهسوود
 (بوخاری). وه بهئارمزووی خۆی نزابکا، چونکه بهیههمقی {رهاه خوا لیبعا}
 دهگێرپێتهوه: کهنزا لهم چوار شوپێنهدا گیرا دهبئ: کاتئ لهریزی شهردا
 بهرهنگاری یهکتر دهبن، کاتئ باران دادهکا، کاتئ قامهتی نوێژ دهکری،
 کاتی دیتنی کهعبه وه لهو پاش بارانهکه بئئ: (مطرنا بفضل الله
 علينا ورحمته لنا) له سایهی خواوه له رحمهتی خواوه بارانمان بۆ
 باری!). جنیودان به بازۆر خرابه، بهلام لهکاتی ههڵکردنی بادا سوننهته
 نزابکا، لهحهیثدا دهفهرموئ: با بهشیکه لهرحمهتی خوا، جاری واهیه
 رحمهت دههینئ، جاری وایش ههیه زهمهت دههینئ، جا کاتئ دیتان وا

با هه ئیکرد جنیوی پئ مەدەن، بە لکۆو لەخوا داوا بکەن کە لەخیری ئەو
 بایە بەشتانیدا، وە پەنا بگرن بەخوا لە شەڕی ئەو بایە. بەیەهەقی
 (رەمەتە خواوە لێبە) لە کتیبی شیعەبول ئیماننا لە موحەممەدی کۆری
 حاتەمەو دەگیرێتەو دەفەر موی. بە ئەبو بەکری ئەل - وە راقم گوت
 : شتیکی وام فێر بکە کە لە خوا نزیکم بکاتەو لەمەردوم دوورم
 بکاتەو؟ فەر موی: ئەو دی کە نزیکت دەکاتەو و لەخواوە ئەو مێه
 کە داوای بەخشیشی لی بکە، ئەو مێشی کە لەو خەلگە دوورت دەخاتەو
 ئەو مێه کە داوای هیچیان لی نەکە، چاوت لە دەستیان نەبێ، ئینجا ئەبو
 هورمێرەو گیرایەو کە خوشەو یست (درووسە خواوە لەسەر بێ) دەر فەر موی:
 هەر کەسێ داوا لەخوا نەکا خوا رقی لی دەگری ! ئینجا ئەم شیعرانە ی
 خوێندەو:

لاتسألن بنی آدم حاجة

وسل الذی أبوابه لاتحجب

الله یغضب ان ترکت سؤاله

وبنی ادم حین یسأل یغضب!

واتە:

داوای هیچ مەکە لە ئادەمیزاد

لەخوا داواکە: مەرازو مەراد

خوا پێی ناخۆشە داوای لی نەکە

مروؤ پێی خوشە داوای لی نەکە

١٠٠) باسی نویژی ترس:

نویژی ترس به قورئان و سوننه و یه کگرتنی نه ته وه دامه زراوه،
 خوای مه زن دمفه رموی: {وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ
 طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ مَّعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ - سورة النساء - ١٠٢/٤}
 تا کو تای نیه ت. خوشه ویستیش (دروودی خواد له سه ربه) دمفه رموی: چون
 ده بین من نویژ ده که م ئیوهیش ریک ئاوا نویژ بکه ن، ده ی پیغه مبه ر
 (دروودی خواد له سه ربه) ئه م نویژ ده ی کردووه، له پاش ومفاتی خو ی هاوړیکانی شی
 ئه م نویژ ده یان کردووه، (دروودی خواد له سه ربه پیغه مبه رو ره زای خواد له یاراله)، جا له بهر ئه وه
 بووه به یه کگرتن، وه کی تریش هو ی ره وا دیتنی هه رماوه، که واته ئه ویش
 وه ک نویژ کورترکرنه وه هه رده مینئ. له ماله وه وه له سه فهدا ئه م نویژ
 دروسته. ئه م نویژ سئ جوړی هه یه:

جوړی یه که م: ئه وه یه که دوزمن له غه یری لای رووگه وه بی، له م
 کاته دا ئیمام خه لکه که بکا به دوو به شه وه، به شیکیان روو به رووی دوزمن
 راده وه ستن و، به شه که ی تریش له گه ل ئیماما سه ره تای نویژ ده ست پی
 ده که ن ئیمام رکاتیکیان پی بکا، جا ئه م به شه، کاتئ ئیمام هه لسا یه وه،
 ئه وان نی تی جیایی له ئیمام بین و بو خویان رکاتی دوو م ته واو بکه ن و
 سلا و بده نه وه و برؤن بو به رابه ر دوزمن و به شی دوو م بین، که هه تا
 نیستا به رابه ر دوزمن بوون، بین له پشتی ئیمامه وه نویژ دابه ستن،
 ومئیمام رکاتی دوو م له گه ل ئه مانا بخوینئ، کاتئ ئیمام دانیش ت بو
 ته حیات ئه مانیش راست بینه وه و رکاتی دوو م ته واو بکه ن، ومئیمام هه ر
 له نویژدا بمینئ ته وه، چاوه روانی ئه مانه بکا، له ته حیاتا، هه تا ئه وان

پیی دهگه نه وهو سلاوی نویژ دهگه یان له گه لدا ده داته وه، ئه مه هیش له سهر
ئه م شیوهیه وینهی نویژی پیغه مبه ره (درووده خوا له سه ربه) له غه زای (زاتو
لریقاع) دا، له سهر ئه م شیوهیه شه یخان له سوهه یله وه گیراویانه ته وه.
زاتو ریقاع جیگه یه که له ولاتی نه جد، ئه م غه زایه ئه م ناوهی لینرا به
ناوی درمختیکه وه که له و جیگه یه دا بوو به م ناوه، ده گوتری: ئه م غه زایه
بویه وانا وناوه چونکه به هووی رویشتنی زوره وه پیان شه قار شه قار
بوو بوو، له بهر ئه وه قاجیان به په روو پال پیچابوو، له عه ره بیه دا به
په روو پال ده گوتری: ریقاع، که واته غه زای زاتو ریقاع، به گوردی پیی
ده گوتری: غه زای په روینه ⁽¹⁾.

جوری دووه م: ئه وهیه که دوژمن له ته ره فی قیله وه بی، جائیمام
خه لکه که بکا به دوو به شه وه، هه ره به شه ی بکا به ریزی، جا نویژ دابه ستی
له گه ل هه موویان، جا کاتی گه یشتن به کورنووشی یه که می رکاتی یه که م
ریژیکیان له گه ل پیشنوویژ کورنووش بهرن و ریزه که ی تریان پاسی
ئه مانه بکه ن. که پیشنوویژو ریزه که ی له گه لیدا کورنووشیان بردو راست
بوونه وه بۆ رکاتی دووه م، ریزی پاسه وان سوژ ده بیه ن و راست ببه نه وه

⁽¹⁾ له کوردی خۆماندا ده لێن: شه خصه په روینه. لێره دا فیه هولویه سه ره که ناو ابو:
(وذات الرقاع موضع بنجد سمیت! بذالك لانهم لفوا على بواطن اقدامهم الخرق... الخ)
به پیی (کفایه الاخیار) که ساخم کرده وه وه له سه ره وه وهرم گیران چونکه شوینه که
نه گهر خوی له پیشدا ناوی ژاتو ریقاع بی ئیتر چون ناو ده ریتته وه شوینه په روینه! ئه مه
هووی ناری قه زاکه یه نه ک جیگه که.

بگه‌نه‌وه به ئيمامو رکاتی دووهم بخوینن، کاتی گه‌یشتن به‌سوژده‌ی رکاتی دووهم ریزی پاسبه‌وانی پېشوو له‌گه‌ل ئيمامدا سوژده ببه‌ن و ریزه‌که‌ی تر پاسبه‌وانی بکه‌ن، هه‌تا ئه‌مان له کورنوووش سه‌ربه‌رز ده‌که‌نه‌وه. جا ئه‌وانیش کورنوووش ببه‌ن و له‌گه‌ل ئيمامو ریزه‌که‌یدا ته‌حيات بخوینن وه‌پېشنوئړ سلّوای نوپړيان پې بداته‌وه. ئه‌مه ويّنه‌ی نوپړی حه‌زه‌رتی پېغه‌مبه‌ره (دروودو سلّو وخواه که‌وره له‌سه‌ره‌يه) له غه‌زای عه‌سفاندا، ئه‌بو داوودو که‌سانی تر ئه‌مه‌يان گپړاوه‌ته‌وه. ئه‌م شيّوه‌يه ئه‌م سی مه‌رجه‌ی هه‌يه:

جوړی يه‌که‌م: ئه‌وه‌يه که‌ دوژمن له‌لای رووکه‌وه‌بې.

جوړی دووهم: ئه‌وه‌يه که‌ دوژمن له‌سه‌ر کپوئ، يا له‌سه‌ر راستاييه‌کی وابې، که‌ له‌به‌ر چاوی موسوّلمانه‌کان ون نه‌بن.

جوړی سيّيه‌م: ئه‌وه‌يه که‌ موسوّلمانان ئه‌وه‌نده زوړ بن، که‌بکړين به‌ دوو به‌شه‌وه، که‌ به‌شيکیان کورنوووش بباو، ئه‌و به‌شه‌ی تريان ببين به‌ پاسبه‌وان.

جوړی سيّيه‌م: ئه‌وه‌يه که‌شه‌ر گه‌رم بې و ترس زوړ بې‌و، برژينه‌ ناو يه‌که‌وه‌و مه‌ودای ئه‌وه نه‌بې که‌بين به‌دوو به‌شه‌وه له‌م حاله‌دا به‌هه‌ر جوړئ بوّيان ريک بکه‌وئ نوپړ بکه‌ن دروسته به‌ سواری پې يا به‌پياده، بارووشيان له‌رووکه نه‌بې، چونکه‌ يه‌زدانی مه‌زن ده‌فه‌رموئ: (فان خفتم فرجالا او رکبانا) (ته‌ماشای باسی - ۵۵ بکه - وه‌رگپ). جا له‌م کاته‌دا ئه‌گه‌ر چه‌مينه‌وه‌و کورنوووشی ته‌واوی بوّ نه‌ده‌کرا باببه‌ ئامازه بيانکا، له‌به‌ر ناچاری، وه‌بو کورنوووش که‌مئ زياتر لاربه‌يته‌وه. ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌يشی بوّ نه‌کرا، چوّن بوّی ده‌لوئ ناوا نوپړ بکا ده‌بې.

(۱۰۱) بەکارھێنانی ئاوریشم و زیر:

بۆ پیاوان پۆشین و لەبەرکردنی ئاوریشم نادروستە، ھەروا خۆپێ پۆشین و پال پێوەدانی و لەسەر دانیشتنی و بەخۆوە پێچانی، ھەرواگردنی بەبەری جلو بەرگو گردنی بەچەرچەفو رووپۆش بۆ لیڤەو دۆشەك و گردنی بەپەردە. وە ھەموو جوۆرە بەکار ھێنانیکی تری نادروستە، بەلگەئەمەیش نەیی پێغەمبەرە لەمە، لە گێرپانەوہی بوخاریدا دەفەرموئ: پێغەمبەری خوا (دروودو سلاو و خوا لیبە) رێگەئەداوین ئاوریشم و دیباج لەبەرکەین، یا لە سەریان دابنیشین. ھۆئەم نەیی لێکردنە ئەوہیە: ئاوریشم ئەم دووشتەئە تیادایە: دەعیەو فیزو ھەوا بە مرقف پەیدا دەکاو لە ھەمان کاتدا ژنانەہی، لەبەر ئەوہ بۆ پیاوی مەرد ناشێ و کەمیە بۆ شان و شەوکەتی، ئەوہتا کەسانێ لە بەری دەکەن کە خۆپێ و سەر ژنانین و لاسایی ژنان دەکەنەوہ، لە ئیسلامیشدا پیاو پیاوہو ژن ژنە، لەبەر ئەوہ لاسایی کردنەوہی ژنان نادروستە، بۆ لەبەرکردن و بەکار ھێنانی ئاوریشم نیرەمووک حوکمی پیاوی ھەہی، چونکە دووربینی ئەوہ دەکری کە نێرینە بێ. بەلام پۆشین بۆ ژنان دروستە چونکە خۆشەویست (دروودو خوا لەسەر بێ) دەفەرموئ: زیرو ئاوریشم بۆ مێیینەئە ئومەتەم ھەلە، بەلام بۆ نێرینەیان ھەرامە. (ئیمام ئەحمەد لە موسنەدی خویا گێرپانەتەوہ). تیرمذیش لە بارەہوہ فەرموویەتی: جوان و دروستە (حسن صحیح) ھیکمەتیکی ناسکی شەری تیایە کە ئەوہیە پۆشین ئاوریشم لەلایەن ژنەوہ ھەوہسی پیاو ھەل دەسێن و لەگەل زۆر دروست دەبێ، ئەوہیش دەبێ بەھۆی زۆربوونی نەتەوہ، شتی وایش پێغەمبەری خوا، کە گەورەو سەرورە پێشینان و پاشینانە،

لەگەلى ئىسلامى داواکردوۋە. بۇ نادروستى كەم و زۆر جىيى نى، چونكە
 ھەزرىت بەبى مەرج دەفەرمۇي: ئىۋەى بىاوان ئاورىشم و دىباج
 مەپۇشن، لە ھاجەتى زىپرو زىودا شت مەخۇنەۋە، ئەمانە لە جىھانا بۇ
 ئەوانن و لە بەھەشتا بۇ خۇمانن! (شەيخان). لە نادروستىدا شتى رەنگ
 كراو بەزەغەران، جا ھەموۋى رەنگ كرابى، يا ھەندىكى، بىپارى
 ئاورىشمى بۇ ھەيە. بەلام ئەگەر چىنراۋەكە تىكەل بوو لە ئاورىشم و
 شتى تر وەك كەتان و لۆكە، ئەۋە سەرنج دەدەين: ئەگەر زۆربەى
 ئاورىشم بوو نادروستە، ئەگەر زۆربەى ئاورىشم نەبوو دروستە، كام
 لايەيان زۆر بى ھوكمەكەى ئەو زال دەبى ھەتا ئەگەر لەپارچە يەكا
 ھەردوولايان يەكسان بوون، راي راستر ئەۋەيە كە دروستە، چونكە پىي
 ناگوترى ئاورىشم، بىنەپەتەش لە بەھەردارەكاندا رەۋابوونە. گوتراۋىشە:
 لەم كاتەدا نادروستە لاي نادروستى زال دەكرى بەسەر لاي دروستىدا،
 چونكە ياسا وايە: كاتى ھەلال و ھەرام كۆبۇونەۋە لە شتىكا، ئەو شتە
 ھەرامە، لەكاتى ناچارىدا پۇشىنى ئاورىشم دروستە، وەك شەپكى
 كوتوپرى، كە پىاو فرىا نەكەۋى جلى تر پەيدا بكا، يا لەبەر پىداۋىستى،
 وەك بۇ چارى گەرماو سەرماو خۆروو ئالشت و ئەسپى، چونكە پىغەمبەر
 (دروودە خواۋ لەھەربى) لەبەر شتى وا رىگەى عەبدورەھمانى كوپرى عەۋفى دا
 كەلەبەرى بكا، ھەروا بۇ پۇشىنى شەرمگا لەناو نوپزا، ئەگەر شتى ترى
 دەست نەكەوت.

چاۋ پۇشى دەكرى لە پۇشىنى جلى كەقەراخى چاك و يەخەو
 گىرفان و سەردەست و داۋىن و دەرەلنگى گىرابىتە ئاورىشم، خوا دىۋى
 دەرەۋىيان، خوا دىۋى ناۋىيان. سەر بەلگەى ئەم بىپارەش چەن

فەرموددەيەكە، يەككىيان ئەۋەيە كە موسلىم لە عومەرەۋە (رەزاي غواي لايىب) دەگىرپتەۋە دەفەر موۋى: پېغەمبەر (دروود غواي لەسەربە) رېگەي نەداۋە كە ئاورىشم لەبەر بكرى، مەگەر بۇ نەخش، ئەۋىش بەقەد جېگەي دوۋسى پەنجە، ياسى جۋار پەنجەبى.

۱۰۲) ئەۋەي بۇ مردوو پىۋىستە:

بۇ مردوۋى موسلمان ئەم چۈارشتە پىۋىستەن: شۆردنى و كفن كردنى و نوپز لەسەر گردنى و ناشتنى.

۱) شۆردن: لاي كەمى شۆردن ئەۋىە: لەپاش لابردنى ھەر بېسىيەك كە بە لەشيەۋە، يا لابردنى ھەر شتى كە نەھىلى ئاۋەكە بگاتە سەر پىستى، ھەموو گيانى مردوۋەكە بە ئاۋىكى پاك و پاكەۋەكەربشۆرن. چونكە ئەم ئەندازەيە پىۋىستە لەسەر زىندوو لەكاتى لەشپىسى دەرگردندا. نىت مەرج نيە، لە لايەن ئەو كەسەۋە كە دەيشوا، گريمان ئەگەر كافرىش بيشوا برى دەكەۋى! ھەر لەسەر ئەم بنىاتە خنكاۋ لە ئاۋا ناشۆرى، چونكە پاك بۆتەۋە. ھەيشە دەلى دەبى خنكاۋ لەئاۋا بشۆرى چونكە ئىمە فەرمانمان پىكراۋە كە بيشۆرىن، دەى ئەركى سەرشانمان جىبەجى ناكرى ھەتا بە كەردەۋە نەيكەين، ئەگەر مردوو لەبەر سووتان و شتى وا دارزابوو، بە جۆرپكى وا ئەگەر بشۆرى لىى ھەلدەۋەرى و گوشتەكەي دادەۋەشا ئەۋە ناشۆرى، بەلگەۋ تەيەمومى بۇ دەكرى، ئەگەر بۇ مردوۋى پياۋىش بەس زنى بيانى ھەبوو كە بيشوا، يا

بۆ مردووی ژن بەس پیاوی بیگانه هه‌بوو که بیشوا، ئەوه لەم دوو حالەتەدا، بە دەسکێشەوه تەیه‌موم بۆ مردووەکە دەکرای.

بەلام منداڵی که نه‌گه‌یشتبێته راده‌ی ئارم‌زوو جوولان‌دن، پیاوو ژن بۆی هه‌یه که‌بیشوا، نی‌رو می‌ی گه‌وره‌یش حوکمی ئەم منداڵه‌ی هه‌یه، کافرئ که ئەه‌لی نيممه نه‌بی، شۆردن و کفن‌کرن واناشتنی دروسته، به‌لام دروست نیه نوێژی له‌سه‌ر بکری. به‌لام کافرئ خاوه‌ن په‌یمان که پێی ده‌گوترئ نيمی، پێويسته که بشۆرئ و کفن بکری و به‌خاک بسپێرئ، له‌به‌ر جێبه‌جێکردنی مافی په‌یمان‌که‌ی، هه‌روا کافرئ که مو‌عا‌هه‌دبی، به‌لام کافرئ له ئیسلام هه‌لگه‌راوه‌و بپێروای جه‌نگی ئەم دووه نه‌شۆردن و کفن و نه‌ناشتن‌یان پێويست نین، به‌لکوو دروسته که که‌لاکه‌که‌یان فره‌به‌دریته به‌رسه‌گ، چونکه ئەم دووه له شه‌رعا رێزبان بۆ دانه‌نراوه. ئەوه‌نده هه‌یه ئەگه‌ر خه‌لک به‌ بۆگه‌ن‌یان زیانه‌ومه‌ند ده‌بوون پێويسته که‌لاکه‌که‌یان بکری به‌ژێر خۆله‌وه. مردوو سوننه‌ت ناکرئ به‌ بیان‌ووی ئەوه‌وه که‌ژێرچه‌رمی سه‌ری چووکی بشۆرئ!

(٢) کفن‌کردن: لای که‌می، لۆیه‌کفنه چ بۆژن، چ بۆ پیاو چونکه پێغه‌مبه‌ر (مردوووه‌ خوا و له‌سه‌ربه‌) فه‌رمانی فه‌رموو: که موضعه‌بی کورئ عومه‌یر له‌ بالاپۆشه‌که‌ی خۆیدا کفن بکری، که ته‌نیا ئەو لۆج‌له‌ی هه‌بوو که مرد (شه‌یخان).

راحیا‌یی هه‌یه له ئەندازه‌که‌یدا. هه‌ندئ ده‌فه‌رموون: بریتیه‌ له‌وه ئەندازه‌یه که شه‌رم‌گای پیاو، یا ژن، داپۆشی. هه‌ندئ تر ده‌فه‌رموون: ئەوه‌یه که هاودامان بی هه‌موو له‌شی مردوو‌ه‌که داپۆشی، ته‌نیا سه‌ری

پياوو ژنى ليدمرچى كه له ئىحرامى حەج و عەمرەدا مردوون. نەوموى فەرمایشى دووم بە دروست دادەنى، ئىبنولقري، وەك ئە ذروعى، ئەم راي دوومە پەسەند دەگات، لەمەدا جەماومرى زاناگانى خۆراسان سەرەشقیانە.

(۲) نوێژکردن لەسەرى، كه بربارەكەى لەمەولا دى.

(۴) ناشتن: لای كەمى چالێكى وایە نەهێلئ بۆنى مردوووەكە بێتەدمرەو، رێگەى درنده نەدا كه مردوووەكە دمرکیشیتە دمرەو.

دووگەس نەدۆشۆرین و نە نوێژیان لەسەر دەگرئ: -

یەكەمیان: شەهیدە. گەرچى كۆژراوى بەناهەق و خنكاو لە ئاواو كەسئ بەژێرەو بووبئ و كەسئ بەدمردى سك بمرى و مەرگى كوتوپرو كەسئ لە كافرسانى بمرى و ژنى زەيستان، ئەمانە هەموو شەهیدى قیامەتن، بەلام ئەمانە هەم دەشۆرین و هەم نوێژیان لەسەر دەگرئ، بەلام مەبەست لەو شەهیدەى كه ناشۆرئ و نوێژى لەسەر ناكړئ ئەم شەهیدانەیه: كەسئ لە شەرى كافران بەهوى شەپەرەو كۆژرابئ، وەك ئەو كافرئ كۆشتبیتى، یا موسولمانئ بە هەلە كۆشتبیتى یا چەكەكەى خوى بۆیگەراییتەو، یا لە ماینەكەى گلابئ، یا ولاخەكەى لەقەو جووتەى لیدابئ، یا كەوتبیتە ناو هەلديرێكەو و مردبئ، یا لە شەكەى لە پاش تەواو بوونى شەرەكە بە كۆژراوى بدۆزنەو و هوى مردنەكەى نەزانرئ، بۆ ئەمەش رەسیدەو منداڵ یەكسانن، هەروا ئازادو بەندەو پياوو ژن لە مەدا چون یەكن. بوخارى لە جابیرەو دەگیریتەو: پیغەمبەر (مردوودە خوا) لەسەر (بە) شەهیدەكانى ئوحودی نەشۆرد، وە نوێژیشى لەسەر نەکردن.

له م برپارهدا له شپاك و له شپيس چونه كن، چونكه حه نظه له
(ره زاي خواي ايښي) له شي پيسوو كه له غه زاي روژي ئو خوددا شه هيدكرا،
له گهل نه وه شدا پيغه مېهر (مرووه خواي له سرې) فھرمانی نه كړد به شوړدنی،
فھر مووی: ديم كه فريشته كان دميان شوړد. نهو شه هيدی له سر نه م
شيويه بكوژي نهو شه هيدی دنيو قيامته، لهو دهسته يه كه خوا
له وه سپي جوانيان {عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ
فَضْلِهِ - سورة آل عمران - ۱۶۹/۳ - ۱۷۰}.

به لام نهو دی كه له م حاله تانه دا له سر شيو دي كه مايه ی
رمز مهندي خوی گه وړه نه بی، كوژرابی، نهو به شه هيدی قيامت
دانانری، به لام له دنيا دا به شهيد دادمري له بر نهو نه ده شوړی و نه
نويژي له سر ده كړی، نه مانه يش وه: كه سي له شهري بی پروايانا
پشتی له كافر هه لكړد بی و له هه مان كاتدا خوی نه گه ياند بيته وه كوري
شهر له لايه كي ترموه واته: هه لياتي له بر كافرو كوژرابی، يا چووي بؤ
لای دهسته يه كي بيهيژ، يا بؤ ريبازي جهنگ بكا. نه م جوړه كه سانه له
قيامته دا له خه لاتی شهيدانا به شدار نين.

دووهم: له وانه ی كه نه ده شوړين و نه نويژيان له سر ده كړی:
مندالی له بار چوو. منالی له بار چوو دوو حاله تي هه يه:-

حاله تي يه كه م: نه گهر نيشانه ی ژيانی پيوه بوو، وه كووو جوو لهو
دهنگو گريان و روانين و شير خواردن، نهو هه م ده شوړدري و هه م نويژي
مردووی له سر ده كړی، چونكه سوور ده زانين كه نهو خاوه ن ژيان بووه،
به پيی فھر موو دی كه زرم ت (مرووه خواي له سرې) كه ده فھر موی: هه ر كاتي

منال نیشانهی ژيانی پيؤه بوو، وه کوو قیژهی گریان، نه وه هم به شه میراتی بو دانه نری، هم نویژی له سهر ده کری (نه سانی گیراویه ته وه، ئیبنو حهبان و حاکم به درووستیان داناوه) وه ده فهرموی: به پپی مهرجی شه یخهینه، که دایان ناوه بو ساخی و دروستی فهرموده.

حاله تی دووهم: نه وه یه که به دروستی نه زانری که ئایا گیانی کراوه به به را یانا، چونکه نیشانهی ژيانی پيؤه نیه، جا نه گهر چوار مانگانه ده بوو که منداڵ له ناوسکی دایکیدا له م ته مه نه دا رۆح ده کری به به ریدا، یا خود له چوار مانگ زیاتر بوو، نه وه نه شور دنی له سهر وه نه نویژی له سهر ده کری، به لام پيؤیسته کفن و دفن بکری. هل منداڵی که سهر و شیوهی ئاده می تیا دهر نه که وتبوو، وه کوو پارچه گوشتی وابوو، نه وه شور دن و نویژو کفنی ناوی، به لام سونه ته په رۆیه کی پيؤه بیچری و بشارد ریته وه له ناو خاگا.

١٠٣) سونه ته کانی شور دنی مردوو:

له پیشه وه لای که می شور دنی مردوو باسکرا. به لام باشت رینه که ی ناوایه: له په ناگیه کا بیشوری، کهس نه چیت ته دیاری، جگه له مردوو شور ده که ئه وانیه که یاری دهی ده دن، وا باشه نه شوینه سهر داپوشرابی، وه له سهر ته خته یه کی بهرز یا شتیکی بهرز دایبنی، به ناویکی سارد بیشوری، چونکه ناوی سارد لهش پندر ده کاته وه توندو تۆلی دهکا، مه گهر له بهر پیداو یستی ناوی گهر می شله تین به کار بینی بو

شۆردنى، وەك چلكنى و شتى وا، واباشە كە مردوو شۆرەكە مردووۋەكە لەسەر تاتە شۆرىكى بەرز دابنىشىنى، بە شىنەيى، بە چەشنى كە كەمى لاربىيىتەۋە بۇ لاي پىشتەۋە، وە پىشتى بدا بە ئەژنۇى راستى خۇيەۋە، دەستى بېيىنى بەسەر سكىدا ھىز بخاتە سەر دەستى، بۇ ئەۋەى ئەگەر پوخلىيەكى تىبابى دەربجى، ئەمجار بەسەر پىشتا لەسەر پىشت راي بكىشى، بە دەستى چەپى، بە دەسپىچىكەۋە، شەرمگاي بەرو دواى بشۆرى، پاشان ئەۋە فېرداۋ دەسپىچىكى تر بىكاتە دەستى پەنجە بىكا بە دەمىيا، بېيىنى بە سەردانەكانىدا، وە ھەرچى لە كۈنەلووتەكانىا ھەبوو پاكى بىكاتەۋە. واباشە لە دوا ئەمە كە مردوو شۆرەكە، دەسنوئىزىكى تەۋاۋى وەكوۋ ھى زىندوۋى بۇ بگرى، ئەۋجا بەشتىكى بۇنخۇش وەك موردو گيا ھىرۋە بەماددەيەك كە شت پاك بىكاتەۋە وەك سابون سەرى بشۆرى ئەۋجا ئاۋىكى تىرو تەسەل بىكا بەسەر سەريا، ئەۋجا لاي راستى بشۆرى، ئەۋجا لاي چەپى بشۆرى، وە لە ھەموو ئەم شۆرىنەدا شتىكى بۇنۇش، وەك مۆرد ئامىتەى ئاۋەكە بىكا، سۈننەتە بۇ جارى دوۋەمىش وەك جارى يەكەم بىشۋاتەۋە، وە بۇ جارى سىيەم ھەموو لەشى، بە ئاۋىكى رووت، وەك جارەكانى تر بشۋا.

بوخارى (رەزاى خواى لىبە) دەگىرپىتەۋە: ئوممو عطىيە (رەزاى خواى لىبە) فەرموۋى: پىغەمبەرى خوا (مروۋىد سلاۋو رەمەتە خواى كەۋرە لەسەربە) تەشرىفى ھاتە ژوورمە بۇلامان، ئىمە خەرىكبوۋىن تەرمى زەينەبى كچىمان دەشۆرد، فەرموۋى: بە ئاۋو مۆرد سى جار بىشۆرن، يا پىنج جار، يا زىاترىش، ئەگەر زىاترتان بە پىۋىست زانى، لە دوا دەستدا كافوورىشى تىبگەن، لە ئەندامە راستەكانىيەۋە لە ئەندامەكانى دەسنوئىزىيەۋە دەست پىبىكەن بە

شۇردنى. ئومومو عەتییە (رهزاه فواه اییە) فەرمووی: جا قژەکهیمان کرد به سئ بهشی یه کسانه وهو شانهمان کردو کردمان به سئ په لکهو به پشتیا شۆرمان کردهوه. سوننه ته که سهرو ریشی (ئه گهر موویان پیوه بوو) به شانیه کی ددان شاش دابهینئ، به لام به شینهیی، نه بادا موویان لی هه لومری، ئه گهر شتیکی لی هه لومری بیشۆری و له دواییدا له پالیا، له ناو کفنه کهیدا دایبئی، چونکه دهبی ریز له هه موو به شتیکی له شی مروف بگیرئ به پیی قورئان که دمفه رموی: {وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ - سورة الإسراء - ۷۰/۱۷}.

جا له پاش شۆردنی ئه گهر شتیکی لی دمرچوو، پیویسته که لابرئ، به لام شۆردنه وهی دوباره کریته وه.

سوننه ته مردوو شۆر ته ماشای هیچ شوینئکی نه کا به پیی پیداو یست نه بی، به لام نادروسته که ته ماشای شهرمگای بکا، یا به بی ده سپیچ ده ست له شهرمگای بدا، ده بی ئه و که سهی که مردوو که ده شوا سرپوشبی، ئه گهر شتیکی باشی بینی بیگیرپته وه. ئه گهر شتیکی ناباشی چاوپیکه وت هه رامه باسی بکا. باشر ئه وهیه که پیاو پیاو بیشۆری و ژن ژن بیشۆری. به لام دروستیشه پیاو ژنی هه لالی خوی بشۆری، وه ک هاوسه رو که نیزه ک، با ژنه که یشی کتابیه بی وه ژن میردی خوی بشۆری، به لام ژنی که له عیددهی ته لاقی ریجعی دابی، نه میرده که ی بوی ههیه ئه و بشوا، نه ئه و بوی ههیه میرده پی شووه که ی بشوا، ئه گهر بۆ شۆردنی ژن هه ر پیاویکی ناخوی (نامه حه رم) هه بوو، وه بۆ شۆردنی پیاو هه ر ژنیکی ناخوی هه بوو، ئه وه دروست نیه مردوو که بشۆری، به لکوو پیویسته ته یه مومی بۆ بکری.

١٠٤) ئەوێ له كفنیدا سوننهته:

له پێشهوه كه مترینی كفن نووسرا. كفنێ هههه تهواو بۆ بیاو ئەوهیه سێ لۆبێ، كفنێ زۆر باش ئەوهیه رهنگی سپی بێ، چونكه دهقه رمۆی (مرووده خوا له سه ربێ): جلی سپیش له بهر بکهن، جلی سپی باشتترین پۆشاکه بۆ ئیوه، وه بیکهه به كفنیش بۆ مرووده کانتان! (ئهحمه دو ئەبو داودو ئیبن ماجهو تیرمیزی گێراویانه تهوه، تیرمیزی به دروستی داناوه). له ناو ئەم سێ لۆیه دا کراس و میزه ریان تیا دا نییه. به لگوو په شته مائیک و دوو لۆكفنێ سه رتا پایی به سه، په شته ماله که بۆ نیوانی ئەژنۆو ناوکی،

دووهم: له گهر دنیه وه هه تا قولایه ی پێی بگریته وه.

سییه م: بالا پێچیکێ وابێ هه مو جهسته ی به تهواوی دا بپوشێ. ئەمهیش پهیره ی كفنێ پێغه مبه ر خۆیه تی (مرووده خوا له سه ربێ) له سه حیه یندا عائیشه دهقه رمۆی: پێغه مبه ر (مرووده خوا له سه ربێ) له سێ لۆ جلی یه مهنی سپی خاوینی لۆكه دا كفن کرا، نه کراس و نه میزه ریان تیا نه بوو.

كفنێ ژن سوننه ته پێنج لۆ بێ له سه ر ئەم شیوه یه: په شته مال و سه رپۆشو کراس و دوو بالا پێچ: ئیزارو خیمارو قه میص و له ققافه تان ئەم شتانه هه موو له سوننه تدا جه سپاون له فه رمووده که ی له یلای کچی قانیفی ته قه فییه دا دهقه رمۆی: ئوممو کولثومی کچی پێغه مبه ر (مرووده خوا له سه ربێ) که کۆچی دوا یی کرد، خۆم یه کیك بووم له و ژنانه ی که ده یان شوړد، پێغه مبه ر خۆی (مرووده خوا له سه ربێ) له لای ده رگا که ته شریفی

دانیشتبوو، کفنه‌که‌ی ئه‌موو که‌لیوومی پئی بوو، یارچه پارچه ده‌یدایه ده‌ستمان: له پێش پێشدا کراسه‌که‌ی دایه ده‌ستمان، ئینجا سه‌رکراس، ئینجا سه‌ریپۆش، ئینجا سه‌رده‌ریی، له پاش ئه‌مانه هه‌موو چه‌رچه‌فێکی ئاودامانیان تێوه پێچا.

(ئه‌حمه‌د/ ئه‌بو داوود). بزانیان ده‌روو له ژیا‌نیدا هه‌رچی بو دروستبێ که له‌به‌ری بکا ئه‌وه بو کفنی‌شی ده‌ست ده‌دا، که‌واته دروسته کفنی ژن له ئاو‌ریشم بێ، به‌لام شتی وا ناباشه، چونکه ئی‌سرافو زاده‌روپی‌یه، به‌لام بو پیاو دروست نیه، به‌لام شتی به زافه‌رانو عه‌صفه‌ران ره‌نگ کرابی بو کفن باش نیه. پێلی هه‌ل‌به‌رین له کفنا ناباشه. کفن ده‌بی سفت بی، ته‌نک و شاش نه‌بی، چونکه مه‌به‌ست خو گرتنی کفنه‌که‌یه به له‌شه‌وه، نه‌وه‌ک رازاوه.

١٠٥) نوێژی مردوو:

وه‌ک له پێشه‌وه زانی‌ت نوێژی مردوو فه‌رزی کیفایه‌یه، مه‌رجه ئه‌و مردوو‌هی نوێژی له‌سه‌ر ده‌کری: موسو‌لمان بی، شه‌هید نه‌بی، منالیکی وا نه‌بی که نیشانه‌ی ژیا‌نی پێوه نه‌بووی، هه‌موو مه‌رجه‌گانی نوێژه‌گانی تر مه‌رجن له دامه‌زرا‌ندنی نوێژی مردودا، سه‌ره‌رای ئه‌وانه‌هیش ده‌بی مردوو‌ه‌که، له‌پێش نوێژه‌که‌یدا شو‌رابی یا ته‌یه‌موومی بو کرابی، ئه‌گه‌ر شو‌ردنی له توانادا نه‌بوو، به‌لام مه‌رج نیه به جه‌ماعه‌ت بکری، به‌لکو جه‌ماعه‌ت له نوێژی مردودا سوننه‌ته. به‌پێی فه‌رموو‌ده‌که‌ی موس‌لیم: هه‌ر پیاوی له موسو‌لمانان، که ده‌مری، چل پیاو

(که هیچ هاوئل بۆ خوا پهیدا نهکهن) نوپژ لهسهر تهرمهکهی بکهن، بیگومان که خوا تکیان لی گیرا دهکا بوی. فهرزهکهی به نهوهنده له کۆل دهکهوئ که نیړینهی، با مندالئیکی فامیدهش بی، نوپژ لهسهر بکا، چونکه مهبستهکه به نهوهنده دپته دی، وهکی تریش ههموو کاتی مندالی فامیده دروسته ببی به پپشنویژ بۆ پیاوان، سوننهته نوپژکههرکان بکرین به سی ریزهوه، یا به زیاتر، بهپی فهرموودهکهی که دمفهرموئ: هر بهندهیهکی موسولمان بمری و سی ریز یا زیاتر، لهسهر تهرمهکهی نوپژ بکهن مسوگر خوا لی خوش دهبی.

له پپشترین کهس به نوپژکردن لهسهر مردوو باوکه، نهوجا باپیر نهوجا باپیره گهوره، هتا برپا بهرهوژوور، کوپ، کوپمزا، بهرهو خوارتریش، نهوجا باوان و عهصه به، لهسهر شیوهی ریزی میراتگران هتا دمروا.

۱۰۶) بنیاتهکانی نوپژ مردوو (نهم ههوتهن):

یهکهه: نیهت. نهگهر مردووکه یهک کهس بوو نیهتی نهو کهسهی لیډینی، نهگهر چهن کهسی بوون نیهتی نهوانی لیډینی، دیاریکردنی مهرج نیه.

دووهم: بۆ کهسی بتوانی دهبی راوهستی.

سیهم: جوار (الله اکبر) ه، نهگهر پپنج (الله اکبر) یش بکا، نوپژهکهی پووج نابیتتهوه، چونکه شتیوا له صهحیحی موسلیمدا هیه، سهرمرای نهوهیش تهکبیرکردن ذیکره نوپژیش به کردنی هیچ ذیکریکی خوا پووج نابیتتهوه.

چوارەم: خویندنی فاتیحەییە، لە پاش (الله اکبر) ی یەکەم لە سەھلەوێ دەفەر موی: سوننەتە کە لە نوێژی مردوودا لە پاش ئەللاھو ئەکبەری نوێژدابەستن، بە پەیانامەکی سوورەتی فاتیحە بخوینێ!

پنجەم: سەلاواتدانە لەسەر پێغەمبەر (دروودو سلاوو و محمەتو خواو لەسەربە) لەپاش (الله اکبر) ی دوھەم چونکە ئەو لە حەدیشی سەحیحدا ھەیە: لای کەمی ئەمەییە: (اللهم صل علی محمد)، لای ھەرە تەواوی ئەمەییە: (اللهم صل علی محمد وعلی آل محمد کما صلیت علی ابراهیم وعلی آل ابراهیم وبارک علی محمد وعلی آل محمد کما بارکت علی ابراهیم وعلی آل ابراهیم انک حمید مجید).

شەشەم: شافیعی لە موسنەدەکەیدا لە ئەبو ئومامەیی گۆری سەھلەوێ دەگێرێتەو: کە پیاوی لە ھاورپییانی پێغەمبەر (دروودو خوایان لەسەربە) ھەوائی داوێ پیم: کە لە نوێژی مردوودا سوننەتە پیشنوێژ لە پاش (الله اکبر) ی نوێژدابەستن کە (الله اکبر) ی یەکەمە بە نھینی لە دلی خۆیەو فاتیحە بخوینێ، ئینجا سەلاوات لەسەر پێغەمبەر (دروودو خواو لەسەربە) بدا، ئەوجا بە کۆل و بە دلو بە دلسۆزی نزای باش بو تەرمەکە بکا، لە نیوانی (الله اکبر) ەکانا، بەلام لە ھیچیان قورئان نەخوینێ، ئینجا بە پەنامەکی لە دلەو سلاو بداتەو. لە (الفتح) دا دەفەر موی: رشتەکەیی دروستە، عەبدورەزاق و نەسایش گێراویانەتەو، بەلام بەبی ئەم دوو گوتەییە: (لەپاش (الله اکبر) ی نوێژدابەستن کە ئەللاھو ئەکبەری یەکەمەو ئینجا بە پەنامەکی لە دلەو سلاو بداتەو!).

ئەودى كە فەرزه نزاىە، ئىتر ھەرچۆنبى دەبى، بەلام نزا ھەرە
تەواوەكان زۆرنو بە راستى نزاى داگرن، جوانترينيان ئەودىيە كە موسليم
لە عەوفى كۆرى مالىكەو دەگىرپىتەو: دەفەرمو: پېنەمبەر (مردوو) خوا
لەسەربى: لەسەر تەرمى نوپىزى دەگرد، ئەمەم لە نزاكەى لە بەرگرد: (اللهم
اغفر له وارحمه وعافه واعف عنه، وأكرم نزله ووسع مدخله،
واغسله بالماء والثلج والبرد، ونقه من الخطايا كما نقيت الثوب
الابيض من الدنس، وأبدله دارا خيرا من داره وأهلا خيرا من
أهله، وزوجا خيراً من داره وأهلا خيرا من أهله، وزوجا خيرا من
زوجه، وأخله الجنة، وأعد له عذاب القبر، أو من عذاب النار):
خودايە! پەرودەگار! لىي خۆشەو رەحمى پىبەو سەر ناسوودەى
ھەردوو حېھانى كەو لىي ببورەو ميوانەو رىزى بگەرەو گۆرى گوشادكەو
بە ئاوو بەفرو تەرزه بيشۆرەو لە گوناھ پاك پاكى بکەرەو، وەك چۆن
جلىكى سىي پاك رابگرى و لە چلك دوورى بگرى ئاوا، وە مائى لە
مالەكەى خۆى باشترو خىزانى لە خىزانەكەى خۆى باشترو ھاوسەرى لە
ھاوسەرەكەى خۆى باشتري پىبدە، ببەرە بەھەشت و پەناى بدە لە سزاى
گۆرۈ لە سزاى ئاگرى دۆزەخ. عەوف فەرمووى تەنانەت ئەم نزاىەم
ئەودەندە بە دل بوو خۆزگەم خواست كە ئەو مردووە من بوومايە. نوپىز
گەر لەسەر منائى مردوو لە نزا بۆيدا ئاوا بلى: (اللهم اجعله فرطاً
لابويه وسلفاً وذخراً وعظماً واعتباراً وشفيعاً وثقل به موازينهما
وأفرغ الصبر الجميل على قلوبهما) خودايە ئەم مندالە مردووە بکە
بە پىشەرەو پىشەنگ بۆ باوك و دايكى گىرا بفەرموو، بە ھۆيەو تاي
تەرازووى خىريان لە كاتى كيشانى گىردياندا قورس بفەرموو، دليشيان

سه‌بووری بده. هه‌روا سوننه‌ته له‌و نزیاه‌دا بیشتن: (ولا تفتنهما بعده ولا تحرمهما أجره): له پاش مردنی ئەم منداڵه باوک و دایکی تووشی نازاوه مه‌که‌و مردنی ئەم منداڵه نه‌بی به‌ مایه‌ی ناشووب بۆیان، وه له پاداشی باشی بی‌به‌شیان مه‌فه‌رموو. (ئهمه‌ فه‌رمووده‌ی نه‌وه‌وییه‌). سوننه‌ته له پاش (الله اکبر) ی چواره‌م بلی: (اللهم لا تحرمنا أجره ولا تفتنا بعد واغفر لنا وله). (ئهمه‌یش فه‌رمایشتی شافیعییه‌).

سوننه‌ته پیشنوێژی (یا ئەو که‌سه‌ی که‌ خۆی به‌ ته‌نیا نوێژ له‌سه‌ر مردوو ده‌کا) له‌ ئاستی سه‌ری پیاوو له‌ راستی سی‌به‌نده‌ی ژندا راوه‌ستی، به‌پێی فه‌رمووده‌که‌ی ئەنه‌سی کورێ ملیک: ئەبو غالیب (فوا له‌ راز به‌) فه‌رمووی: له‌ پشتی ئەنه‌سی کورێ مالیکه‌وه له‌سه‌ر ته‌رمی پیاوئ نوێژم کرد، ئەنه‌س له‌ ئاستی سه‌ری راوه‌ستابوو، له‌ پاشا ته‌رمی ژنیکی قورەیشیان هینا، گوتیان به‌ ئەنه‌س: ئەی ئەبو جه‌مه‌زه‌! نوێژی له‌سه‌ر بکه‌، ئەمجاره‌ ئەنه‌س له‌ ئاستی ناوه‌راستی داره‌ته‌رمه‌که‌ راوه‌ستاو نوێژی له‌سه‌ر کرد عه‌لائێ کورێ زیادیش پێی گوت: دیاره‌ بۆ خۆت پێغه‌مبه‌رت دیوه‌ که‌ له‌سه‌ر ته‌رمی ژن له‌ نوێژدا له‌ ئاستی ناوه‌راستی و له‌سه‌ر ته‌رمی پیاو له‌ نوێژا له‌ ئاستی سه‌ری بوه‌ستی، وه‌ک ئەم راوه‌ستانه‌ی تۆ؟ فه‌رمووی: ئا. کاتی لێ‌بووه‌ فه‌رمووی: ئاگاداری ئەم یاسایه‌ بکه‌ن و کاری پێ‌بکه‌ن. (ئه‌حمه‌د — ئەبو داوود) ترمیزی به‌ فه‌رمووده‌یه‌کی جوانی داناوه‌.

بزانن پاشنوێژی به‌ جی‌ماو (مه‌سبووق) نییه‌تی جه‌ماعه‌ت ده‌هینئو فاتح‌ا ده‌خوینئو به‌ریز (الله اکبر) ده‌کان ده‌کا، وه‌ک به‌ ته‌نها خۆی نوێژی له‌سه‌ر بکا ئاوا، ئیتر پیشنوێژ گه‌یشته‌بووه‌ هه‌ر کوئ قه‌ینا‌کا،

بهلام هر کاتئ پيشنوئژ (الله اکبر) ی تازهی کرد، دهبی ئه ویش له گه ئیدا (الله اکبر) بکا، ئیتر ریک په پرهوی ئه و بکا واز له فاتیحاهو شتی وا بهیئن، چونکه ئه وهی له کۆل ده که وئ، هر وهك چۆن ئه گهر ئیمام چوو بۆ روکوع مه ئموومی مه سبووق فاتیحهی له کۆل ده که وئ ئه میش ئاوا، جاکاتئ پیوشنوئژ سلاوی دایه وه ههرچی له سه رماوه له خویندنی فاتیحهی پاش (الله اکبر) ی په که مو (الله اکبر) دهکانی تر به خویمان و زیکر کردنیانه وه، هه موویان بخوینئ، واباشه تهرمه که هه ل نه گری و نه برئ هه تا ئه و پاشنوئژه به جیماوانه هیش نوئژه که یان له سه ری ته واهو ده که ن، ئه گهر تهرمه که بیهیری، پئش ئه وهی ئه وان نوئژه که یان ته واهو بکه ن زیانی نه. دروسته نوئژ له سه ر مردووی نادیار بکری، به مه رجئ له دهره وهی شاربئ، بهلام هر مردووی له ناو شورای شاردای بی به حازر دادهنری، چونکه پیغه مبه ر (مرووده خوا له سه ربه) کاتئ نه جاشی له حه به شه مرد، له مه دینه نوئژی له سه ریکرد، وهك شه یخان گیراویانه ته وه. دروسته نوئژی مردوو له سه ر مردووی ناو گوڤ بکری، چونکه جارئ پیغه مبه ر (مرووده خوا له سه ربه) نوئژی له سه ر مردووی کرد که مانگی بوو له قه برادا بوو. (شه یخان و داره قوطني ئه م مه سه له یان گیراوه ته وه).

حه وته م: سلاودانه وهیه له پاش (الله اکبر) ی چواره م، سوننه ته له پئش سلاودانه وه دا بلئ: (الهم لا تحرمنا أجره ولا تفتنا بعده واغفر لنا وله): خودایه! له پاداشتی باشی ئه و بیبه شمان مه فهرموو، وه له له پاش ئه و گیرۆده و دوو چارمان مه که و سه رمان لی مه شیوه ینه و له ئیمه هیش و له ئه ویش خوشبه.

١٠٧) چى سۈننەتە بۇ ناستن:

وہك لہ پېشەوہ گوترا: لای كہمی گۆر چالئىكە نەھىلئ بۇنەكەى دەرچئ و درندە نەتوانئ ھەلى بداتەوہ، لای تەواوى گۆرپش ئەوہىە كە بەلادپ (لەحد-بئ)، سەعدى كورى ئەبو وەقاص (خۇشەودىو خوەاە لىبە) لەكاتى سەرەمەرگدا، فەرمووى: لادپم بۇ لى دەن و بەخشتى كال لای پشتم بگرن، پېغەمبەريان چۆن لىكرد منىش ئاوا لىبكەن. (موسلىم (رەزەا خوەاە لىبە) گىراپاويەتەوہ). ئەمە كاتئ وايە كە زەويەكە رەقەن بئ، بەلام ئەگەر خاكەكەى فشەل و بۆش بوو، دەبئ گۆرپچەى بۇ دروست بئ، بكەن، لادپ ئەوہىە كە لەبن گۆرەكەوہ لە رووى رووگەوہ، لەژىر دىوارى لای رووگەوہ، قوموشىكى درىژى وا ھەل بكەنرئ، كە بەفەرەحى جىئ مردووہكەى تىادا ببىتە. گۆرپچە (شق) یش ئەوہىە كە لە ناوەرەستى تەختى بنى گۆرەكەدا چالئ وەك جۆگەلە ھەل بكەنرئ و ئەم بەرەو بەرەكەى دروست بكرئ و ئەوجا مردووہكەى تىادا دابنرئ و سەرى بەخشتى كال، يا بە تەلەبەرد، يا بە تەختەدار قايم بكرئ. پىويستە كە مردوو رووہو رووگە بنىژرئ، ھەتا ئەگەر پشتى لە رووگە بوو يا لە سەپشت نىژرا بوو، وە ھىشتا ھەتا ئەگەر لەشى تىك نەچووبوو، دەبئ گۆرەكەى ھەل بدرىتەوہو رووى بكرىتە رووگە. سۈننەتە كە گۆر ئەوہەندە فەرەح بئ بەئاسانى جىگەى تەرمەكەى تىابىتەوہ، وە ئەوہەندەش قوول بئ بەقەد بالائى مروفىكى نەكورت نەدرىژ كە لە ناويدا راوہستئ و ھەردوو دەستى ھەلپرئ ئەوجا بگاتە لىوارەكەى، چونكە عومەر (رەزەا خوەاە لىبە) ئەمە ئامۆزگارى بوو، ئەمەيش رىك دەكاتە سئ باسكو نىو بە باسكى ئادەمىزاد لەسەر فەرمايشتى رافىعى. سۈننەتە

گۆر ئهوهندهى بستی له زهوى دهورى بهرزبکریتهوه، بهلام وهك سهربان تهخت بى نهوهك وهك ماسوولكهى خهرمان له بنهوه پان و له بانهوه بارىكو كووپ بى، وهك دووگى وشتر، ههتا بناسریتتهوهو دینى بکریو ریزی لی بگیرى. ئیبنو حیببان دهیگیریتتهوه: كه گۆرى پیغمبهر (درووده) خوا لهسهر بى ئاوا بووه. برپارى باشتري گۆرى سهربان تهخت له گۆرى شیوه ماسوولكهى بهپى ئهم فهرمودهیهیه: ئهبو داوودو حالم به رستهیهكى دروست دهگیرنهوه: گۆرى پیغمبهر خوى (درووده خوا لهسهر بى) و ئهبو بهکرو عومهر (رهزاه خویان لیبه) ئاوابوو، بهلام ئهوهى كه بوخارى له سوفیانی نهمارهوه دهیگیریتتهوه كه بهچاوى خوى گۆرى پیغمبهرى دیوه، لهسهر شیوهى ماسوولكهى سوورى خهرمان بووه، ئهوه ئهمه وهلامهكهیهتى (وهك بهیههقى فهرموویهتى): له سههرهتاوه وهك سهربان لهسهرهوه تهخت بووه، ههتا کاتى له سهردهمى وهلیددا، ههندى دهلین: له سهردهمى عومهرى کورى عهبدولعهزیزدا، دیوارهکى رووخا، لهسهر شیوهى ماسوولكهى دروست کرایهوه. سوننهته ههر ئهو خۆله بکریتهوه ناو گۆرهكه كه لى دهرهینراوه، گهچکاری کردنى ناپهسهنده، نووسین لهسهرى ناباشه. جابیر (رهزاه خوا لیبه) دهفهرموى: پیغمبهر (درووده خوا لهسهر بى) نهی کردووه له گهچکاریکردنى گۆرو له دانیشن لهسهرى و له دروستکردنى خانوو لهسهرى (م/ د/ ت/ ن) گفتهى تیرمیزى: پیغمبهر (درووده خوا لهسهر بى) جلهو گیرى دهکا له گهچکاریکردنى گۆرو له نووسین لهسهرى و له دروستکردنى گومهزو خانوو لهسهرى و له شیلان و پیلینانى. ئهگهر گۆرستانهكه خیرابوو (واته: وهفق بوو) دروست نیه گۆرى ناوى شوورهى بو بکری، یا خانوو گومهزو شتى وای به سههرهوه

بکری، نه گهر له سهری بکری ده بی بروو خینری، بگره گومهزو قهفهزو
 شتی وا له سهر گور، نه گهر له مولکی خوشیدابی، ده بی برووخی، چونکه
 پیغه مبهه (درووده خواه له سهر بی) چله و گیری له شتی وا ده کر. موسلیم له جابیر و
 که سانی تره وه، ده گپړپته وه، پیغه مبهه (درووده خواه له سهر بی) نه هی کردو وه له
 بیاناکردن له سهر گور. نیمامی عه لی (ره زاه خواه لیبی) ده فهرموئ: پیغه مبهه
 (درووده خواه له سهر بی) منی نارد بو ئه مه: که ههرچی په یکه ری ببینم کوپری
 بکه مه وه، وه ههرچی گورپکی و قیتم بینی تهخت و متی بکه م
 به زه وپییه وه، سوننه ته سهری قه بره که ئاورشین بکری و دابکو ترپته وه و
 حه وت به ردی ورد به ریز له سهر گور په که دابنری و، لای سهریه وه کیله
 به ردی، یا شتیکی وای بو داکوتن. به یه هقی له جه عه فهری کوری،
 موحه مه ده وه له باوکیه وه حه دیسی ده گپړپته وه ده فهرموئ: پیغه مبهه
 (درووده خواه له سهر بی) گوری ئیبراهیمی کوری ئاورشین کردو هه ندی به رده
 ورده ی له سهری داناو، به قه د بستئ له زهوی به رزی کرده وه. نادرسته
 دانیشن له سهر گورو پیلینانی و پال پیوه دانی و نویژکردنی ناسایی له
 سهری. پیغه مبهه (درووده خواه له سهر بی) ده فهرموئ: له سهر گور دامه نیشن و،
 نویژی له سهر مه که ن. (موسلیم له صه حیجی موسلیمدا گپړاپوه ته وه) له
 تیر میزیدا ده فهرموئ: نه هی کردو وه له پیلینانی. عه مری کوری
 حه زمیش (ره زاه خواه لیبی) ده فهرموئ: له سهر گورئ شانم دادابوو،
 پیغه مبهه (درووده خواه له سهر بی) بینیمی فهرمووی: ئازاری خاوه نی ئه م گوره
 مه ده! (ئه حمه د به رشته یه کی دروست گپړاپوه ته وه).

۱۰۸) دووگەس لە ناویەك گۆردا نانئۆزئین مەگەر بۆ ناچارى:

دووگەس پێكەو لەیەك گۆردا نانئۆزئین، لەكاتى فەرەحیدا مەگەر لەبەر ناچارى و پێداویستى، وەك كەمبوونى زەوى و زۆربوونى مردوو، بەشیوەیهكى وا كە زەحمەتبێ گشت مردوویى بە تەنیا گۆرپىكى پى بپرى، جا لەكاتى وادا دوو دوو یا سى سى، یا زیاتر، پێكەو لەیەك گۆردا، بەپى ناچارى، دەنئۆزئین. ھەروا ئەگەر كفنیش ھاتە كزى، لەیەك كفنا چەند مردوویى كۆ دەكرێنەو، بۆ پەپرەوى كردن لە شەھیدەكانى غەزای ئوحد.

لەكاتى وادا كى باشتربى ئەو دادەنرێ لەلای رووگەو، چونكە پێغەمبەر (مردوو غوا لەسەربە) بۆ شەھیدەكانى غەزای ئوحد دەپرسى: كە كامەیان زیاتر قورئانى لەبەرە ھەتا ئەومیان پێش بخرى لە گۆرپچكەدا. سوننەتە ھەردوو مردوویى بە تیخەیهكى خۆل لەیەك جوئ بكرێنەو. دروست نە ئیسكى مردوو كۆبكرێتەو بۆ ئەو كەسىكى تری تیا بنئۆزئى، ھەروەھا دروست نە مردووى تر لەسەر ئەو ئیسكانەو لەناو ھەمان گۆردا بنئۆزئى، چونكە شتى وا ئەتەك كردنە بە ریزی مردووگە.

بزانن ئەگەر مردوویى مالى كەسىكى تری قووت دابوو، لەپاش بەخاك سپاردنى، خاوەنەكەى داواى كردەو، گۆرەكە ھەلدەدرێتەو سكى مردووگە ھەلدەدرێ و مائەكەى لێدەردەھێنرێ، بەلام ئەگەر مائەكە ھى خۆى بوو، نە گۆرەكە ھەلدەدرێتەو نە سكى شەق دەكرى بۆ دەرھێنانى!

ههروا بزنان گۆرهوشار ههقه، وهشتیگی گشتیهو بۆ ههموو
مردووین ههیه، با ئهو مردوو بهپێ ئیسلامیش تهکلیفی لهسهر نهبی،
وهکس له گۆرهوشار رزگاری نابێ مهگهر پێغه مبهرهکان، فاطیمه ی کچی
ئهسهدیش لێی رزگاری بووه، چونکه پێغه مبههر {مردووێ خوا لهسهر بێ} لهناو
گۆرهکهیدا راکشادهو تهپاوتلی تیا کردوو، ههروا ئهو کهسهیش له دهست
گۆرهوشار رزگاری دهبی که له نهخۆشیی سهرمههرگا (سوورتهی: قل هو
الله) بخوین.

سوننهته بۆ دهر و دروستی کهسوکاری مردوو که ئهوهنده نانیان
بۆ دروست بکهن که بهشی رۆژو شهویکیان بکا، چونکه لهم کاتهدا
خوێان خه مبهارن، پێغه مبهریش {مردووێ خوا لهسهر بێ} فهرموویهتی: بۆ
خیزانهی جهعفهر نان دروست بکهن، چونکه بههۆی شههیدبوونی
جهعفهر وه دهستیان ناپهرژێ (ئهحمهه له موسنه دهکهیداو تیرمیذی و
ئهبو داوودو ئیبنو ماجه و حاکم گیراویانه تهوه).

١٠٩) گریان بۆ مردوو:

گریان بۆ مردوو له پیش مردنی و لهپاش مردنی دروسته، له پیش
مردنی چونکه ئهنهس {رههه خوا لێبێ} دهفهرموی: لهپاش چووینهوه بۆ
مالیان، ئهم جاره که چوین ئیبراهیم {مردووێ خوا لهسهر بێ} گیانی ددها، جا
چاوهکانی پێغه مبههر {مردووێ خوا لهسهر بێ} هۆن هۆن فرمیسکیان بیا ئههاته
خوارهوه! (شهیخان گیراویانه تهوه) لهپاش مردنی بهپێ ئهوهی ئهنهس
دیسان دهگیرێتهوه دهفهرموی: به دیارهوه بووم که کهچهکی

پېغەمبەريان دىناشت، بەچاۋى خۇم پېغەمبەرم دى لەسەر لىۋارى
گۆرەكە دانىشتىبوو، ھۇن ھۇن فرمىسك بە چاۋەكانىدا دەھاتە خوارەوہ.
(شەيخان گىرپاۋيانەتەوہ). موسلىمسش (رەزاي خاۋاي لىبى) لە ئەبو ھورەيرەوہ
دەيگىرپىتەوہ دەفەرمۇي: پېغەمبەرى خوا (دروود خاۋاي لەسەربى) رۇيشت بۇ
دىنى گۆرى دايكى لەسەرى دەستى كرد بە گريان، ئەو كەسانەيشى لە
دەورى بوون ھىنانىيە گيان. بەلام لەدوا مردن باشتر ئەوہىيە كە نەگرى،
پېغەمبەر (دروود خاۋاي لەسەربى) دەفەرمۇي: كاتى مردوو گيانى دەرچوو بائىتر
شىۋەنكەر بۇى نەگرى، رشتەكەى دروستە.

۱۱۰) شىن و زارى لەسەر مردوو:

شىن و شەپۇر لەسەر مردوو دروست نىيە. خۇشەويست (دروود خاۋاي
لەسەربى) دەفەرمۇي: سەردۆلكەبىز (ئەگەر لە پىش مردنيا) تەوبە نەكاو
پەشىمان نەبىتەوہ، لە رۇزى قىامەتا كە زىندوو دەبىتەوہ كرسى
قەتران و دىزداشەى گەپىي لەبەردا دەبى (موسلىم) شىن و زارى وەك
ئەوہ دەنگ لە لاۋاندنەوہ ھەل بېرىۋ شىۋەنكەر بلى: پىشتىوانم رۇ،
ھىزى ئەزىنۇم رۇ، مايەى سەربەرزىم رۇ، مەردە رەفتارە نازدارەكەم رۇ،
ياشتى تىرى وابلې، خۇشەويست (دروود خاۋاي لەسەربى) دەفەرمۇي: كاتى كەسى
دەمرى، ئەگەر يەكى لەوہ دوا ھەلسىتەوہ بە گريانەوہ بىلاۋىنىتەوہو
بلى: كىوم رۇ، پىشتىوانم رۇ، كۆلەكەى مالىكەم رۇ، ياشتى تىرى وابلې
بىگومان كە ئەو مردوو دەدەنە دەست دوو فريشتە، خۇش خۇش
سىخورمە دەدەن لەسەر سىنگى و بە تەوسەوہ پىي دەلېن: جا ئايا تۇ

وهك ئەمه دەلئ ئاوا بووی؟. (ت/ ئەحمەد/ بەرشتەپەکی جوان): رشتەیی جوان: واتە: سند حسن.

هەروا یەخە دادپین و سینگ کوتان و روومەت رنینه وەو
قزرنینە وەو قزپین حەرمان، هەروا نزای خرابوشتی و نادروستە
هەروا پۆشینی هەرشتی کە بەهۆی ئەم بۆنەپەووە بێ، وهك رهشپۆشی و
گۆرپینی جل و بەرگی ناسایی و پۆشینی شتی تری وا، یاسای داگر بۆ ئەمه
ئاوایە: هەر کارێ ناشوگری بگەپەنێ و نیشانەیی بێ ورەیی و بێ دژی
خۆدانە دەست فەرمانی خودایی و دژی رازیبوون بە چارەنووسی خوایی
بێ نادروستە، چونکە ئەو رەوشتی سەر دەمی نەزانییە، لەسەر زاری
پیرۆزی پیغەمبەر (دروودە خوا لەسەر بێ) نەهی لیکراوە، وهك ئەو دمه رموئ
(دروودە خوا لەسەر بێ): ئەو دی روومەت برنیتە وەو یەخە دابدێ و بانگەوازی
سەر دەمی نەزانی پێش هاتنی ئیسلام هەل بدات لە ئیمە نیە. (شەپخان)
لە صەحیحە یەنشدە دمه رموئ: پیغەمبەر (دروودە خوا لەسەر بێ) بێزاروو بەرپە
لەو ژنەیی کە شین و شەپۆر هەکاو سەری خۆی دەتاشێ و یەخەیی خۆی
داده دێ لێ کاتی روودانی کارەسات و وەپیکا. چونکە کاری وا واتەیی وایە
کە خاوەنەکەیی دادو بێ دادپەتی لە دەست کەسێ کەستەمی لیکردبێ، بۆ
ئەو خەلک بچن بە هاواریەو. بەلام لە راسیدندا مردن لە خوداوەپەو
هەقەو دادو عەدڵە، زۆرو ستەم نیە، خودا داناو زاناو بالادەست و کار
دروستە. کەواتە ئەرکە لەسەر موسوڵمان کە لەکردنی شتی وا کە
نیشانەیی ناپازیبوونە بە چارەنووسی خوا، بێزاری و نارەزایی دەر بێ و
کەسوکاری خۆی لە سەرەنجامی بەدی کاری وا بەد، هۆشیار بکاتەو،
چونکە شتی وا رەوشتی سەر دەمی نەزانییە. بزانی کە مردوو لەسەر

کردنی ئەم کارانە لە لایەنی کەسانی تەرەوه، بە مەرجی خۆی راسپیری نەکردبێ کە ئەوەی بۆ بکری، سزا نادری. خوای گەوره دەفەرمووی: {وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ - سورة فاطر - ۱۸/۳۵} واتە: هەمو کەسێ بەرپرسیارە لە تاوانی خۆی و بەس! بەلام ئەگەر خۆی راسپاردبوو کە ئەو بێ شەرعییە لە دوا مردنی بۆ بکەن، ئەو بەرپرسیارە، وەك گوتە ئەم گوتیارە کە لەم شیعرانەیا راسپیری دەکا، کە بانگەوازی بۆ هەڵبەند و بۆی بگری و یەخە خۆیانی بۆ دابێن وەك خۆی دەلی:

(إذا مت فانيني بما أنا أهله

وشقى على الجيب يا بنت معبد)

واتە:

کچکە! کە مردم شیوەن گەرمکە

یەخەت دادپەرەو شین لەسەرم کە

دیارە کە ئەمە سزای دەدری، چونکە راسپیری کردوووە کە شتیکی وای بۆ بکری، کە پێغەمبەری خوانەیی لیکردوووە و فەرمانی کردوووە بە مراندنی رەفتاری وابەد. جەماوەری زانایانی ئیسلام ئەو فەرمايشتانهی کە قسە لەو دەکەن مردوو لەسەر شتی و سزا دەدری، ئاوا لەسەر ئەم شیوەیە گوترا تەئویلیان دەکەن سوننەتە کە بە زوویی سەر مردوووە کە بدریتەو بە خاوەنی، پێغەمبەر (مردوووە خوا لەسەر بێ) دەفەرموی: گیانی موسوڵمان لەپاش مردنی پێوەندی ئەو قەرزیە کە لەسەریەتی، پایە بەرپزی خۆی لێ قەدەغەیه، هەتا قەرزیەکی سەری بۆ هدریتەو

(تېرمىنى دەفەرمۇي: فەرموودەيەكى جوانە) بەلام ئەگەر خاۋەن قەرزەكە داۋاي كىردەۋە ئەۋە بېۋىستە بە زوۋىي قەرزەكەى بىرئىتەۋە.

مەرگ بە ئاۋات خواستىن ناپەسەندە، ئەگەر بەھۋى زىانى جەستەيى يا سامانىيەۋە بوو، بەلام ئەگەر بەھۋى ئازاۋەى ئايىنىيەۋە بوو قەيناگا. يا لەبەر مەبەستىكى رەۋاي قىامەتى بوو، ۋەك ئاۋاتخواستىن بۇ شەھىدبوون لە رېگەى خاۋادا، ئەۋە شتىكى زۇر باشە، سوننەتە كە بە زۇرى يادى مردن بىكەتەۋە، چۈنكە لە فەرموودەدا دەفەرمۇي: زۇر يادى مەرگ بىكەنەۋە، كە لەراستىدا مەرگ تىككەرى گشت خۇشەيەكە، خۇشى دنيا زۇر زۇرىش بى، كە بىرى مردنت كىردەۋە كەمى دەكەتەۋە بايەخى ناھىلى، كىردەۋى باشىش ئەگەر كەمىش بى كە بىر لە مردن بىكەيتەۋە زۇرى دەكاۋ دەبى بەھۋى ئەۋە كە لىي زىاد بىكەى.

بېۋىستە مۇۋق خۇى بۇ مردن ئامادە بىكا، تۇبەيەكى بەراستى بىكا، ۋاز لە خراپەكارى ۋ ناپەرمانىيەكان بەئىنى ۋ بەدل روو بىكەتە خوا، نەبادا لە پىكا مەرگ پىرى پىابىكاۋ فرىاي تۇبە نەكەۋى^(۱).

^(۱) مىللىمۇي (ۋەمەتە خاۋە لىتە): دەفەرمۇي:

ئەم تەفرەى تەۋبەى حەقىقىى تاكى؟

عەمىر سۆزى كۋا؟ ئەسۆزى دەخى

(۱۱۱) ئەۋەدى لە پىرسەدا سۈننەتە:

سۈننەتە سەرەخۆشى لە گىشت كەسوكارى مردوۋەكە، بە گەۋرەو بېچەك و نېرو مېيانەۋە بىكرى، بەلام دەبىي ھەر ژنان، يا كەسوكارى خۆبى ژنان، سەرەخىشى لە ژنان بىكەن و بەس. لە پېش ناستىنىشدا نەۋازش و سەرگىشى سۈننەتە، چۈنكە ئەۋە كاتى گەرمەي خەم و خەفەت و ۋەدەردانە، بەلام لە دۋا ناستىن باشترە، چۈنكە لەۋەپېش سەرگەرمى بەپىكرىنى مردوۋەكە بوون، جارى وا ھەيە زۆر پەۋشەن بۆي، ئەۋە لەكاتى وادا سەرگىشى پېش بىكرى چاكتەرە، بەلكوۋ بېي بەھۋى ئارامبوۋنەۋەيان. سۈننەتە پىرسە لېكرىن لەۋ كەسايانەۋە دەستى پېبىكرى كە لە ھەموۋيان زياتر ۋەدى بەرداۋە بەرگەي قۇرتەكە ناگرى. كاتى سەرەخۆشى موسولمان لە موسولمان دىكرى دىگوتىرى: (اعظم الله اجرک واحسن عزاءك وغفر لميتك) خۋادا پاداشتى گەۋرەت لەسەر ئەك كۇستە بداتەۋەو سەبوورىت بداۋ لە مردوۋەكەت خۇش بى، يا بلى (أخلف الله عليك) خۋادا شوپىنىت بۇ پىركاتەۋە. يا شتى لەم بابەتە بلى. كاتى سەرەخۆشى كافر لە موسولمان دىكرى دىگوتىرى: (أعظم الله اجرک وأخلف عليك) خۋادا لەسەر ئەم قۇرتە پاداشتى گەۋرەت بداتەۋەو سەبىرو ئارامت پېبداۋ شوپىنى پىركاتەۋە بۇت. يا شتىكى ئاۋا بلى، نابى بلى: (غفر الله لميتك) خۋا لە مردوۋەكەت خۇش بى چۈنكە ئەۋە بە پىچەۋانەي بىريارى خۋاۋەيە، خۋاى گەۋرە

دەفەرمۇئ: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ - سورة النساء - ۴/۴۸} واتە: فەرمانى خوا لەسەر ئەو دەپ كە قەت لە كافەر، بەتايبەتى لە فرەخوایی، خوڤ نابی. سەرکیشیش لە كافەر لە كاتى گۆستى مردنى خرمى موسولمانیدا ناوا باشە: (غفر الله لميتك. يا: أخلف الله عليك. - يا شتيكى لەسەر خوڤى كافرىش لە كافەر دەگوتى: أخلف الله عليك ناوا ولا نفص عددك) خوا شوینی پىر بکاتەووە بى ئەوێتان پىو ديار نەبى!. ئەوێندە هەيە سەرەخوڤى كردن لە بىپروا سوننەت نى، بەلام دروستە، ئەگەر ئومىدى ئەوێ لى كرا كە موسولمان بى سوننەتە.

ماوەى پرسەو سەرەخوڤى سى رۆژە، چونكە جەنگەى خەم و پەژارە بە زۆرى لە سى رۆژ تى ناپەرئ، لەوێداو بەرە بەرە خاوە دەبیتەوێن لە پاش سى رۆژ سەرەخوڤى لىكردن ناپەسەندە چونكە زاميان دەگولینیتەووە خەم نوێ دەگاتەووە. پىغەمبەر (مروودە خواوە لەسەر بى) دايناووە كە كۆتايى خەم سى رۆژ بى. لە صەحیحەیندا دەفەرمۇئ: ئەو ژنەى باوەرى بە خاوە بە رۆژى دواى هەيە دروست نى بوى كە لە سى رۆژ زياتر ماتەم بۆ مردوو بگري، مەگەر بۆ مپردى، كە دەبى بۆ مپرد چوارمانگو دەشەو تازىباربى. بەلام لەم ياسايە ئەم دوو حالەتە چەرت (استثناء) دەگري: كاتى سەر خوڤىكار، يا سەر خوڤى لى كراو نادياربى، ئەو ماوەى سەر خوڤى دريژ دەبیتەووە تا ناديار دیتەووە.

۱۱۲) پرسه، سهرکیشی، سهره خوشی، نهوازش:

پرسه و سهره خوشی له عهره بیدا پئی دهگوترئ تهعزی، تهعزیش له عهره بیدا واته: نهوازش و دلدانه وه، له شهرعیشا واته: سهبرگرتن به کهسئ که مردوویه کی مردبی، یادی بখেیته وه که خوا به ئینی داوه بهو کهسانه که له کاتی وادا هیورببنه وه پاداشی باشیان پییدا، ههره شهی ئه وهیشیان لیبا که بی ئوقره یی پاداش پوچ دهکاته وه دهبی به مایه ی گونا، له ههمان کاتا نزای باش بؤ مردووه که بکاو داوای لیخوشبوونی بؤ بکاو، له خودایش داوا بکا که جیگه ی مردووه که بؤ خاوهن مردووه که پر بکاته وه. سهره خوشی به پیئ ئه م فهرمووده یه سوننه ته که ده فهرموئ: ههر موسولمانئ سهره خوشی له برایه کی ئایینی خوئ بکا، به هوئ لیقه ومانیکه وه، مسوگهر خودا قاتی سهربه رزی له بهر دهکا، هه روا به پیئ ئه م فهرمووده یه ش: که چیک پیغه مبه ر (مردووه خوا له سهره) ناردی به شوینی باوکیا: که وا کوره که م گیان ددها، ته شریف ت بیئه بؤ لامان. پیغه مبه ریش (مردووه خوا له سهره) به رابه رکه دا سلاوی بؤ ناردوو فهرمووی: پیئ بلئ: ئه وه ی خودا دهیدا به به نه ی خوئ تاماوه یه ک و له پاشا دهیباته وه بؤ خه زینه ی خوئ، هی خوئه تی، وه ههروه ها ئه وه ی که خودا دهیبه خشی به بهنده ی خوئ تاسه ر ئه وه یش ههر هی خوئه تی، وه هه موو شتیکیش له لای خودا ماوه یه کی دیاری گراوی هه یه و که ئاکامی هات ئیتر به هه ناسه پاش و پیشی نیه و ماوه ی به سهرده چی! که وابه و پیئ بلئ: با سه برو نارام بگریئ ساخ له بهر ره زای خوا. (شه یخان). له م فهرمووده یه دا

دوو بههره گهوره ههیه، ههر کهسی به باومپی تهواوهوه ومریان بگری،
 چیژی شیرینی باومپ هکا، چونکه ههرکهسی به دل نهوه ومربگری که
 ههموو شتی له بنهپتدا هی خوا خۆیهتی، چی نهوهی دهیدا بهبهندهوه
 چی نهوهی که لیی ومرهگریتهوه، ئیتز نهوهنده پهرۆش نابی لهسهر
 موسیبهت، چونکه ههق دهمانی که خاوهنداری بهس بۆ خواپهوه ههر
 خۆی له راستیدا خاوهنی ههمووشتیکه، کهواته حیگهی خۆیهتی که به
 ئارهزووی خۆی چی له مولکی خۆی دهکا بیکا. گریمان نهگهر نهگهیشته
 ئهم پلهیهیش وهاندهری سروشتی ناودمروون زۆری بۆ هیئا، هاندهری
 شهرعی رایدهکیشی بهرهو ئارامی و سهبرگرتن له بهر رمزای خوا. جا
 خوانهخواسته نهگهر نهمهی لهکیس بجی موسیبهتهگهی پهردهستینی،
 شتی وا بههۆی بیناگایی دلنهوه له خوای گهوره پهیدا دهی، به
 پیچهوانهی کهسی دلی به نووری خوا ئاوابی، چونکه بهلای نهمهوه
 مال و منال دهبی به مایهی ئازاوهوه بهنده له خودای گهوره دادهپریوله
 ئامانج دووری دهخاتهوه. دهگیرنهوه: برادهرانی ئیبنو مهسعوود (رهزاه
 فواه لیبی) سهرسامبوون له جوانی مندالهکانی، نهویش پییان دهفهرموی:
 وا دیاره که ئیوه سهرتان سوپ دهمی له جوانی مندالهکانی من، دهی سا
 بهخوا نهوهم پیخوشره که دهستم له پهرومرهگردنیان بیتهوه، ههتا
 نهوهی که بمین: ئیبنو مهسعوود (رهزاه فواه لیبی) زانیویهتی که مندال
 زۆرجار دهبی بههۆی دابهران له تاعهتی جوانی خودا، لهبهر نهوه وا
 دهی، مهبادا مانی مندالهکانی بۆی ببین بههۆی دوورکهوتنهوه له پایه
 درمخشانی نزیکبوونهوه له رمزانهندیی خوای پاک و پیروزا.

جاری پېشه‌وا شافيعی (ره‌زاغ خواه لایب) پرسه‌نامه‌یې دهنیرئ بو
دوستیکي، که کورپکی مردبوو، بهم شیوه‌یه سهره‌خوښی لیده‌کا:

انی معزیک لا أنى على ثقة
من الخلود ولكن سنة الدين
فما المعزى بباق بعد ميته
ولا المعزى، ولو عاشا الى حين!
پرسه‌ته لی ده‌گه‌م، پرسه سوننه‌ته
سوننه‌تی دینه مایه‌ی رحمة‌ته
به‌لام دنیام: دنیا هتا سهر،
بو که‌س نامیئی، ها کابی خه‌به‌ر:
پرسه‌کاریش وه‌ک پرسه لی‌کراو
مردن گردنی به پوړی خوراوا!

۱۱۳) باسی زه‌کات:

زه‌کات له زمانى عهره‌بدا بریتیه له گه‌شه‌کردن و بیت و فهر
تیکه‌وتن، ده‌گوترئ: (زکا الزرع: واته: گشتوکاله‌که نه‌شونمای کردووه)
ده‌گوترئ: (زکا المال: واته: ماله‌که بیت و فهری تیکه‌تووه) ده‌گوترئ:
(زکا فلان: واته: فیسار خپری داووته‌وه) زه‌کات له عهره‌بیدا به
پاک‌کردنه‌وه‌یش ده‌گوترئ، خواى گه‌وره ده‌فه‌رموئ: {قَدْ أَفْلَحَ مَنْ
زَكَّاهَا} - سورة الشمس - (۹/۷۱) واته: به‌راستی که‌س دهر وونی

خوئی پاک رابگری و خوئی رابهینی له سهر رهوشتی بهرزو کرداری باش و گوتاری جوان و رهفتاری شیرین نهوه رزگارو سهر بهرزی ههردوو جیهان خویهتی! ههروا بهمه تحکردنیش دهگوتری. خوای مهزن دمفه رموی: { فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ - سورة النجم - ۳۲/۵۳ } واته: مهتجی خوٲان مهكهن. له شه رعیشدا زهكات ناوه بو نهوه نهندازهیه له مال، كه دهرئ به زهكاتا، كه له سهر شیوهیهکی تایبهتی، به چهند مهرجیکی تایبهتی دهرئ به چهند تاقمیکی تایبهتی. له بهر نهوه هیش ناوا دهرئ چونكه سهرمایه كه بههوی دهرگردنی زهكاتوه لی و بههوی نزای زهكات وهرگره كه وه گه شه و نه شه دهكاو پیت و ههری تیده كه وی. یهزدانی پاک ههرموویهتی: { وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْغَفُونَ - سورة الروم - ۳۹/۳۰ } واته: نهوهی كه ساخ بو رمزای خودا دهیدن به زهكاتا نهوه دهبی به مایه ی چهندين پاداشتی باش!.

۱۱۴) بریاری زهكات (هوكمه كهی):

زهكات یهكێكه له پینج بنیاتهی ئیسلام، ههرزوی عهینه، به قورئان و سوننهت و یهكگرتنی نهتهوهی ئیسلام پیویست گراوه. زاتی مهزن دمفه رموی: { وَأَتُوا الزَّكَاةَ - سورة البقرة - ۱۱۰/۲ } واته: زهكاته كهی دهریكه و بیده به شایسته كانی زهكات، دیسان خوای گهوره دمفه رموی: { خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً - سورة التوبة - ۱۰۳/۹ } واته: زهكاتی ماله كانیان لی وهربگره. خو شه ویستیش (درووهی خوا له سهر به) دمفه رموی: ئیسلام له سهر پینج بنیات دامه زراوه كه یهكێك لهو پینجه

زەكاته، جا بۆيە ئەۋەدى باۋەرى بە زەكات نەبى بەكافر دادەنرى، مەگەر نۆ موسولمان بى، يا سارانشىن بى! ئەگەر كەسى بەخۇشى خۇى زەكاتەكەى نەدا، بە زۆر لىى دەستىنرى.

چۈنكە ئەبو بەكرى سەدىق (رەزادە خۋالەيتە) بە زۆر زەكاتى سەند لە زەكاتنە دەرەكانى سەردەمى خۇى، ئەۋەبوو فەرموۋى: سۈيىندم بە خودا ئەگەر پېۋەندى وشترىكىان كاتى خۇى دابى بە پىغەمبەرۈ ئىستا بىيانەۋى نەيدەن بە من لەسەر ئەۋە جەنگيان لەگەل دەكەم!.

۱۱۵) جۆرەكانى زەكات:

زەكات دوو جۆرى ھەيە: يەكىكىان پەيۋەندى بە جەستەۋە ھەيە كە برىتتىيە لە زەكاتى سەرفترە. ئەۋى تريان پەيۋەندى بە سامانەۋە ھەيە، كە برىتتىيە لە ئازەل ۋ پارەو كشتوكال ۋ دانەۋىلەۋ بەرو بوومو سامانى بازىرگانى.

۱۱۶) ئازەل:

زەكاتى ئازەل. لە وشترۈ رەشە ولاخ مەرۈ بىزن بە ئىجماع (يەكگرتن) زەكات دەكەۋى. حىكمەتى ھەلباردنى ئەمانە بو زەكات لىدان ئەدەيە: ئەم ئازەلەنە ھەم ژمارەيان زۆرە، ھەم زۆر نەشو نما دەكەن، ھەم سووديان زۆرە، لەھەمانكاتا گۆشتيان دەخورى، لەبەر ئەۋە جىگەى خۇيەتى كە بىن بە مايەى دلدانەۋەۋ نەۋازش، شتىش بەبى

بەلگە بېرىرى بۇ دەرنەكرى، غەيرى ئەم چۈرەش بەلگە نىە لەسەرى
كە زەكراتى لىدەكەوى، كەواتە لەسەر بىنەرمت (ئەصل) دەمىنىتەو
بىنەرمتىش نەبوونى زەكراتە لە ھەموو شىكا، ھەتا بەلگەى تايبەت پەيدا
دەبى!.

١١٧) مەرجى پىۋىستىبوونى زەكراتى ئازەل:

مەرجى پىۋىستىبوونى زەكراتەكەى شەش شتە: ئىسلام و ئازادى و
مولكايەتى تەواوو، رادەى گەشتن بە ئەندازەى زەكرات و سال بەسەر
داهاتنەو دە بەلەوەر بەبى ئالف و ئالىك بىرى، يەكگرتن لەسەر ئەمە
دامەزراو، كەواتە: زەكرات لەسەر بىرپرواى ئەصلى نىە، چونكە ئەبو
بەكرى سەدىق لە نامەكەيدا كە نووسى بۇ ئەنەس، كە كرى بە
سەركارى سەرزەكراتى ولاتى بەحرىن، لەو نامەيدا فەرمووئەتى: بەناوى
يەزدانى بەخشندەى مېھەبان. ئەمە دەستوورى دانى زەكراتى فەرزە كە
پىغەمبەر {رووودى خوام لەسەربى} بە فرمانى خودا لەسەر موسولمانان دایناو.
لەبەر ئەوئەش كە بىرپروا لە ھالى بىرپروايدا داواى زەكراتى لىناكرى.
بەلام وەگەرپروا ئەوئەى بەھوى ئىسلامەو لەسەرى پىۋىست بوو بەھوى
ھەلگەرپروا ئەوئەى لە ئايىن لە كۆلى ناكەوى. كۆيلەش بۆيە زەكراتى لەسەر
نىە چونكە بەندەى زەرخرىدە خوى مولكى نىە، بەپى فەرمايشتى
خوای گەرە: {عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ} - سورة النحل -
٧٥/١٦ { كەواتە: كۆيلە خوى و ئەوئەى ھەيەتى ھى ئاغايەكەيەتى،
خاوەن خاوەنىتى ناتەواوئەش، وەك مالى دزراو و زەوتكراو و مالى

سپاردهبئ له‌لای که‌سئ حاشای لی‌بکا، زه‌کاتی له‌سەر نیه، چونکه به‌هوی د‌زین و زه‌وت‌کردن و حاشا‌لی‌کردنه‌که‌وه ده‌ستی نا‌روا به‌سه‌ریدا، ئیتر چۆن زه‌کاتی لی‌بدا، به‌ئێ هه‌رکاتی ده‌ستی که‌وته‌وه پ‌یویسته زه‌کاته‌که‌ی بدا، جا نه‌گه‌ر ما‌له‌که پ‌ی‌ش نه‌وه‌ی ده‌ست خاوه‌نه‌که‌ی بکه‌ویته‌وه فه‌وتا ئیتر زه‌کاته‌که‌ی له‌ گو‌ل ده‌که‌وئ، قه‌رزیک‌یش ساخ بو‌وب‌یته‌وه له‌سەر که‌سئ هه‌مان بریار‌ی بو‌ هه‌یه، که‌ی ده‌ستی که‌وته‌وه زه‌کاته‌که‌ی ده‌دا.

مائی د‌وزراوه‌یش نه‌گه‌ر نا‌ونیشانی هه‌ل نه‌دراو سائی به‌ سه‌رداها‌ته‌وه‌و ده‌ست خاوه‌نه‌که‌ی که‌وته‌وه زه‌کاته‌که‌ی له‌ سه‌رخاوه‌نه‌که‌یه‌تی، هه‌رکاتی وه‌ری گرت‌وه ده‌بئ زه‌کاته‌که‌ی بدا، به‌لام نه‌گه‌ر نا‌ونیشانی هه‌لدراو خاوه‌نه‌که‌ی دیار نه‌بوو وه‌سائی به‌ سه‌ردا تی‌په‌ر‌بوو، وه‌ کا‌برای که‌ د‌وزیویه‌ته‌وه کردی به‌هی خ‌وی، نه‌وه زه‌کاته‌که‌ی له‌سەر خاوه‌نی تازه‌یه‌تی و به‌س، ما‌لی‌ک‌یش نه‌گاته نه‌ندازه‌ی زه‌کات لی‌دان زه‌کاتی لی‌ناکه‌وئ، چونکه رادده (نیصا‌ب) مه‌رجی پ‌یویستبوونی زه‌کاته، وه‌ک له‌مه‌ودوا با‌س ده‌ک‌رئ. هه‌روا نه‌وما‌له‌ی بگاته رادده‌ی زه‌کات و سائی به‌سه‌ردا تی‌په‌ر نه‌بووبئ زه‌کاتی لی‌ناکه‌وئ، پ‌ی‌غه‌مه‌به‌ر (ه‌رومه‌ خوا‌ه له‌سه‌رب‌ه‌) ده‌فه‌رم‌وئ: هیچ مائی زه‌کاتی لی‌ناکه‌وئ هه‌تا سا‌ل به‌سه‌ریدا تی‌په‌ر نه‌کا (نه‌بو داوود) ئازه‌لی ئالی‌ک‌خ‌و‌ر‌یش زه‌کاتی لی‌ناکه‌وئ، به‌لگه‌ی نه‌مه‌یش نه‌م بر‌گه‌یه که‌ له‌ زه‌کات‌نامه‌که‌ی نه‌بو به‌کردا تۆمار‌ک‌راوه: زه‌کاتی مه‌رو بز‌ن‌یش، که‌ به‌ده‌می خ‌وی به‌وه‌ر‌ئ و بو‌ ده‌روهه‌ بر‌ئ و به‌ له‌وه‌ر‌ئ که‌ژ ب‌ژی و به‌ ئالی‌ک و ئالفی ما‌له‌وه نه‌ژی — ئاوا‌یه: که‌ بوون به‌ چ‌ل سه‌ر تا ده‌بن به‌ سه‌دو بیست سه‌ر، مه‌ر‌ئ یا بزانی زه‌کاتیان لی‌ده‌که‌وئ. (بو‌خاری). به‌س نه‌م چ‌واره که‌ی وش‌رو ره‌شه

ولاخو مهرو بزنان زهکاتیان لیددهکهوئ، چونکه دهق لهسهر ئهمانه ههیه، غهیری ئهمانه لهسهر بنهپت (ئهصل) دهمیننهوه، که پئویست نهبوونی زهکاته تیادا. بهپئی ئهم فهرموودهیهی (صهحیحهین) یش: بهندهو ئهسپو مایینی پیاوی موسولمان زهکاتیان لیناکهوئ بهو مهرجهی که هی بازرگانی نهبن.

١١٨) زهکاتی پاره که بریتیه لهم دوو شته (زیرو زیو):

زیرو زیو، سکهیان لیدرابی یانا، بگه نه رادهی زهکات زهکاتیان لیددهکهوئ، سهر بهلگهی پئویستبوونی زهکات لهم دووهدا، لهپیش یهکگرتندا، فهرموودهی خوای گهورهیه: {وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ - سورة التوبة - ٣٤/٩} کهنز (لهم نایهتهدا) ئهو مالهیه که زهکاتی لیدهرنهکری مهرجی پئویستبوونی زهکات لهم دووهدا ئهم پینج شتهیه ئیسلام و ئازادی و خاوهنیتی تهواوو رادهی زهکات و سأل بهسهردا تیپهپربوون. جا ههر کهس ئهوهندهی زیرو زیو ههبی که بگاته رادهی زهکات، وه ئهوهنده لهلای بمینیتهوه تا سالی بهسهردا دیتهوه، وه ئهوکهسه ئهم مهرجانهی تیادا ههبی، ئیتر زهکاتی دهکهویته سهر، بهلام ئهگهر له نیوان سالهکهدا ئهو ماله له مولکی ئهو دهرچوو، وه ئهوهی مابوو نهدهگهیشه رادهی زهکات، وهك ئهوه فروشتی، ئهوه سالهکهی دهپچری، ئهگهر مالهکه بووه بههی ئهو، وهك ئهوه کری یهوه ئهوه دهبی سهر لهنوی سأل بهسهردا گهرانهوهی نوی حسیب بکا.

(۱۱۹) زهکاتی کشتوکال و دانهویله:

دانهویله که زهکاتی لیددکهوئ ئەو دانهویلهیه که مروفی پیددەژێ، وەک گەنەم و جوو چەلتووک و هەرزن و نەسک و نوک و پاقلە و فاصولیاو لۆبیاو گاکۆزو ماش، چونکە دەق (نەس) لەسەر هەندیکیان هەیه، ئەوانی تریش دەرکێن بە پاشکۆی ئەوان. سەر بەلگە لە پێویستبوونیدا فەرماشتی خوای گەورەیه: {وَأَتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ - سُوْرَةُ الْأَنْعَام - ۱۴۱/۷}.

لە دانهویلهدا زهکات بەم سێ مەرجە پێویست دەبێ:

مەرجی یەکەم: دەبێ لە توخمی ئەو دانهویلانیە بێ که مروف دایدەچێت، وەک ئەو دانهویلانیە ناومان هێنان، بەلام ئەگەر لە خۆیهوه روابوو، وەک ئەوه بابرەبووی بۆ ئەو شوینە، ئەگەر لە زەویەکی بێ خاوەندا روابوو، ئەوه زهکاتی لێناکهوئ، وەک ئەو خورماو میوانە ی لە سارا دەروێن، چونکە خاوەنی تایبەتیان نیه. بەلام ئەگەر زەویەکه خاوەنی دیاری هەبوو ئەوه زهکاتی لیددکهوئ، هبێ خاوەنی زەوییهکه زهکاتهکه ی بدا.

مەرجی دووهم: دەبێ لەو دانهویلانیە بێ که مروف پێیان دەژێ، لە حاڵی اختیاردا واتە: بە ئارەزوو پێی بژێ، پێبژێو - واتە: قوووت - ئەو خۆراکهیه که لە گەدەدا دەنووسێ بەیهکهوه، بۆیه بەتایبەتی زهکات لە پێبژێو دکهوئ چونکە ژیان بەبێ ئەو ئەستەمه، بە پێچەوانە ی خۆراکی ترهوه که پێبژێو نەبن، چونکە خواردنیان تەواوکهرد، پێویستی

سهرهګی نین، وهك زیرهو (کراویا) و سهوزهواتو خه یارو ترؤزی و کالهك و شووتی و شتی وا.

مهرجی سییه م: بگاته رادهی زهکات، وهك له دواوه دی. زهکاتی دانه ویله له سهر کییه: بری له زاناکان دمه رموون: زهکاته که له سهر خاوه ن زموییه که یه، بری تر دمه رموون: له سهر گشتیاره که یه، که دانه ویله که هی خویه تی، هم دوورایه ش هره یه که یان به شی خوی بایه خو ده گهری هه یه.

۱۲۰) زهکاتی میوه هات:

مه به ست له میوه خورماو میوژه، به پیی فهرمووده ی پیغه مبه ر (مرووه ی خوا له سهر به) فهرمانی داوه که ره زیش وهك باخی خورما خه مل بکری، وه زهکاته که شی به میووژی وهر بگری، وهك چو ن زهکاتی باخه خورما به خورمایي وهر ده گری بهری ره زش ناوا. (تیر میذی گیراویه ته وه و به فهرمووده یه کی جوانی داناوه و نیبنو هه ببان به فهرمووده یه کی دروستی داناوه).

مهرجی پیویستبوونی: چوارشته: ئیسلام و نازادی و راده و خاوه ننداری ته واو. باسی راده ی (نه ندازه: نیصاب) له داواوه به روونی دی، حکمه تی نه وه که هم دوو میوه یه به تایبه تی زهکاتیان لیده که وی نه مه یه: که هم دووه پیبزیوین و مروف پیان ده زی، که واته وهك دانه ویله وان، به پیچه وانه ی میوه ی تروه، چونکه خواردنی نه وان بو خوشی و راباردنه، یا ده کری ن به پیخو، خواردنیان پیویستی سهره کی

نیه، و دکوو هه رمی و هه نارو قوڅ و بهی و هه نجیر، هه ندی دمه رموی: هه نجیر زه کاتی لیده که وی، چونکه له ریزه میوژدایه، به لکوو له میوژ له بهر تره، چونکه زورتر هه نجیر بو پیژوی به کار دهینری، که متر له باتی میوه دی رووت ده خوری!.

۱۲۱) زه کاتی سامانی بازرگانی:

سامانی بازرگانی نهو چه شنه مالانه یه که بهر اهر پارو پوول نالو گوری پیده کری و بازرگانی پیوه ده کری.

مه رجی زه کاته که دی دهق وهک مه رجی زه کاتی میوه هات وایه، له هه مان کاتا ده بی مال که سامانی بازرگانی بی و به نیازی بازرگانی پیوه کردن نال و ویلی پیوه بکا، هه تا لهو مال هیا بیته وه که به هیوه کی تره وه ده بی به مالی و بو پیویستی مال رای ده کری، نه وه زه کاتی لینا که وی، هه روا ده بی به هیو نالو ویله وه یا له توله ی شتیکا و هر گیرایی، واته هر مالی به بی نالشت بی به مالی که سی زه کاتی لینا که وی، وهک به خشین و که له پوورو راسپی، چونکه له وهر گرتنی نه م جوړه مالانه دا نالشت نیه و هیچیش له توله یاندا وهر ناگیری، به لکه ی پیویستبوونی زه کاته که دی فره میشتی خوی گه وره یه {أَنْفَقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ - سورة البقرة - ۲/۲۶۷} له هه موو مالی که به کاسی حه لال به دهستی دهینن زه کاتی لیبدن. موجهید {ره اء خواه لیبه} له رافه ی نه م نایه ته دا دمه رموی: نه مه سه بارمت به زه کاتی مالی بازرگانی هاتووه، چونکه له فره موودهدا ده لی: وشتر و مهرو بز و ره شه و لاخ و کووتال،

هه‌رشته‌ی به‌پیی خۆی زه‌کاتی لێده‌که‌وێ. (داره قوطني — حاکم —
حاکم ده‌فه‌رموێ: به‌پیی مه‌رجی شه‌یخه‌ینه). مه‌به‌ست له کووتال ئه‌و
جل و به‌رگ و کالایه‌یه که له‌لای کووتال فرۆش ئاماده ده‌کړین بو
فرۆشتن. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زه‌کات په‌یوه‌ندی نیه به خودی جل و به‌رگه‌وه
به ناچاری ده‌بهری به‌سه‌ر زه‌کاتی سامانی بازرگانیدا. جاری عومه‌ر (ره‌زا
خواه‌لین) له‌لای چه‌رم فرۆشیکه‌وه تیپه‌ری، پیی فه‌رموو: ئه‌ی که‌ول
فرۆش! زه‌کاتی ماله‌که‌ت بده. ئه‌ویش گوتی: ئه‌ی فه‌رمانه‌وه‌ی
موسلمانان! خو ئه‌مه چه‌رمه؟ فه‌رموو: بیشکی‌نه‌روه به پاره‌و ئه‌وسا
به پیی نرخه‌که‌ی زه‌کاته‌که‌ی ده‌رکه. (شافیعی و ئه‌حمه‌دو داره قوطني و
به‌یه‌ه‌قی گێراویانه‌ته‌وه).

(۱۲۲) راده‌ی زه‌کاتی وشتر:

لای که‌می ژماره‌ی وشتر که زه‌کاتی تیادا پیوستی پینج سه‌ره، که
گه‌یشه پینج سه‌ر کاوړی ده‌دری له زه‌کاتیا، یا چتیری ده‌دری، که
گه‌یشه ده‌سه‌ر دوو کاوړ یا دوو چتیر ده‌دری که گه‌یشه پازده سه‌ری
سێ کاوړ، یا سێ چتیر ده‌دری، له بیست سه‌را چوار کاوړ، یا چوار چتیر
بزن، له بیست و پینج سه‌ردا وشتریکی میی یه‌ک سائه ده‌دری، له سی و
شه‌ش سه‌ردا وشتریکی میی دوو سائه له چل و شه‌ش سه‌ردا وشتریکی
میی سێ سائه ده‌دری. که گه‌یشه شه‌ست و یه‌ک سه‌رو وشتریکی میی
چوار سائه که گه‌یشه هه‌فتا و شه‌ش سه‌ر دوو وشتریکی میی دوو سائه
ده‌دری، وه له نه‌وه‌دو یه‌کا دوو وشتریکی میی سی سائه له سه‌دو بیست و
یه‌ک سه‌ردا سێ وشتریکی میی دوو سائه ده‌دری، که له‌م ئه‌ندازه‌یه تیپه‌ری

یا چلچل حسیب دهکړئ و له هر چل سهریکا پارینه وشریکی میڼګه ی دوو ساله یان زهکات لیده ګه وئ، یا په نجا په نجا حسیب دهکړئ و، له هه موو په نجا سهریکا نیونه وشریکی سی ساله یان زهکات لیده ګه وئ. به لګه یش له سهر ئه وه که راده ی زهکاتی وشر پینج سهره، ئه م فهرمایشته ی حه زره ته (درووه خوا له سهر به) که د فهر موی: وه هر که سی ته نیا جوار وشری هه بوو زهکاتیان لینا ګه وئ. (شه یخان).

زهکاتی وشر که هه تا بیست سهر به ئاژه لی ورده ددرئ له بهر خاتری هه ردو و لایه، چونکه پیویستکردنی وشرئ له پینج وشر زیان دده له خاوه نه ګه یان، پیویستکردنی پینجیه کی وشر تیکش به هو ی هاو به شیه وه له یه ک وشر دا، هه م زیان دده له خاوه نه ګه ی و هه م زیان دده له هه ژاران. سهر به لګه ی ئه م کاره یش زهکات نامه ی ئه بو به ګره که به ئه نه سا ناردی بو خه لګی به حرین که له سهره تا ګه یه وه د فهر موی: به ناوی په زدانی به خشنده ی میهره بان. ئه مه ده ستوری دانی زهکاتی فهرزه که پیغه مبه ر (درووه خوا له سهر به) به فهرمانی خودا دایناوه له سهر موسلمانان، جاهر موسلمانئ له سهر ئه م شیوه ریك و پیکه داوای لیkra. ئهوا با بیدات، وه هر که سی داوای زیاتری له مه لیkra ئهوا با زیاده ګه نه دا هه تا کو تایی ئه م فهرمووده یه که بوخاری به دریژی گیراویه ته وه).

بو زیاده به هره ئه م چند وشه عهره بیبانه شی ده ګه ی نه وه: ئه و (شاته) ی که ددرئ به زهکاتی وشر دا هه تا ده ګاته بیست سهر، یا کاوړیکه، که برتیه له کاوړه مهړئ سالیکی ته واو کردبئ و پی نابیته سالی دووه، یا جتیربزنیکه که دوو ساله بئ، چونکه (شاة) له عهره بیدا به مهړو بزن ده ګوترئ. (بنت مخاض) یش وشره میګه ی یه ک ساله که

پیی نابیتته سالی دوووم، له بهر ئهوه میش وا ناوئراوه، چونکه وهختی
ئهوه هاتوو که دایکه که ی ئاوس ببیتته وهو سهر له نوئی له کاتی زاییندا
ژان بیگری، چونکه له عهره بیدا (مه خاض) به ژانی کاتی زایین
دهگوتری:

١٢٢) راده ی زهکاتی ره شه ولاخ:

زهکات له ره شه ولاخ ناکه وئ تا دهگاته سیی سهر، که گه یشته سیی
سهر گویره که نیریکی یهک سائه بدا به زهکاتا، که له م راده یه تیپه ری بو
ههر سیی سهری گویره که نیریکی یهک. سائه، یا بو ههر چل سهری نیون
مانگایه کی دوو سائه بدا. به پیی ئه م فهرموو دده یه: پیغه مبه ر (درووه خواه
له سهره) که موعادی نارد بو یه مهن فهرمانی پیکرد: که له هه موو سیی
سهره ره شه ولاخی گویره که نیره یهک یا گویره که مینگه یهک زهکات
وهربگری، وه له هه موو چل سهری نیونی زهکات وهربگری. (ترمینی
گیرایه ته وهو فهرموو یه تی: پله که ی جوانه، حاکمیش فهرموو یه تی:
به پیی مه رچی شه یخه ینه. رهویانی ش فهرموو یه تی: ئه مه یه کگرتنی
له سهره). گویره که واته: (ته بیع) که ئه وه یه سالیکی ته واو کردبی و پیی
نابیتته دوو، بو یه پیی دهگوتری (ته بیع: واته: شوینکه وته) چونکه له و
ته مه نه دا بو له وه پ شوینی دایکی ده که وئ بو له وه پگا. نیونیش واته:
(موسینه) که ئه وه یه دوو سالی ته واو کردبی، بو یه وایی پی دهگوتری
چونکه ددانی ته واوی دهرم کردوو، ددان به عهره بی پیی دهگوتری
(سینن).

۱۲۴) راده‌ی زهکاتی مه‌رو بزن:

لای که‌می راده‌ی زهکاتی ورده نازهل چل سهره، که گه‌یشته چل سهر، نه‌وسا کاوپه مه‌رپکی یه‌ک سائه، یا چتیر بزنیکی دووسائه بدا، که گه‌یشته سهدو بیست و یه‌ک سهر دوو سهر بدا، که گه‌یشتیشه دوو سهدو یه‌ک سهر سی سهر بدا، که له‌م نه‌ندازه‌یه‌ش سهرکه‌وت له‌ههر سهد سهریکا سهری پپویسته. دیاریکردنی کاوپو چتیر به‌پیی نه‌م فه‌رمایشته‌ی عومهره {خواه‌اندازه‌بند}: دابه‌سته و ده‌سته‌موی به‌ران و ساب‌رین له‌باتی زهکات وهرمه‌گره، به‌لکو کاوپو چتیر بزن وهربگره. (مالیک گپراویه‌ته‌وه). نازهل‌که‌ی نه‌گهر تی‌که‌ل بوو له‌ساخ و نه‌خوش، نه‌خوشه‌کان به‌که‌لکی زهکات نایه‌ن، عه‌یبداریش هه‌روه‌ها، چونکه‌ خوای گه‌وره بو‌خوی دمه‌رموی: {وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ - سورة البقرة - ۲/۲۶۷} واته: له‌که‌سپی پاکی خوتان، له‌مالی حه‌لائی ساغی خوتان، به‌پیی حال، خپرو خپراتی لی‌بکه‌ن و ره‌زیلی لی‌مه‌که‌ن وه‌ک نه‌وه بچن له‌نایه‌خی ماله‌که‌تان خپرو پیاوه‌تی بکه‌ن، له‌فه‌رمووده‌دا دمه‌رموی: پیری ددان له‌ده‌ما نه‌ماوو نازهل‌ی عیبدار ناد‌رین به‌زه‌کات، هه‌روا سه‌برین و به‌رانیش مه‌گهر بو‌نه‌م دوانه‌یان به‌نارمزووی زه‌کات‌ده‌ر خوی. (بوخاری و تیرمیزی) تیرمیزی دمه‌رموی: فه‌رمووده‌یه‌کی جوانه، به‌لام نه‌گهر رانه‌که‌ی هه‌موو عه‌یبداربوو، نه‌وه زه‌کات له‌وه دده‌ات، چونکه‌ خوا دمه‌رموی: {خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً - سورة التوبة - ۹/۱۰۳} واته: له‌و ماله‌ی که‌هه‌یانه زه‌کات وهربگره. ده‌ی له‌م حاله‌یش ماله‌که‌ی بریتییه له‌و نه‌خوشانه، له‌به‌ر

ئەودیش ھەژاران کە بەشیان ھەیە لە مالدایان وەك حائی
 ھاوبەشانی تروایە، بەشەکە لە مالدھاو بەشەکە جیا دەکرێتەو، لە
 ھەمان کاتێک ھەر لە خاوەن مالدەکە داوای ئەو بەکەین کە لەمائی زەکات
 بدا کە لەلای خۆی دەست نەکەوێ ئەو ناهەقی لێدەکەین، ئەگەر
 ھەمووشیان نێربوون ھەروا، ئەگەر ھەمووشیان بیچم گچکە بوون
 ھەروا، بە پێی ھەرموودەکە ئەبو بەکر کە دەفەر موی: بەخودا ئەگەر
 گیسکیکیان کاتی خۆی دابی بە پیغەمبەر (دروودە خوا لەسەر بێ) و ئیستا
 بیانەوێ نەیدەن بە من لەسەر ئەو دەچم بەگزیانا. دابەستە و دەستەمۆ
 نادرین بە زەکاتدا، چونکە لە نایابی مالن، ئاوسیش نادری، چونکە
 پیغەمبەر (دروودە خوا لەسەر بێ) نەیی کردوو لەو. تەنانەت ئەگەر ئازەلەکە
 ھەموو ئاوسبوو، لەباتی زەکات داوای ئاوسی ئی ناکرێ، چونکە چل سەر
 مەر، مەرپکی. لێدەکەوێ، بەلام ئاوس دووسەر بە ئی ئەگەر زەکاتدەر
 بەرەزای خۆی دابەستە پائاوسیدا، یا دەستەمۆیدا دروستە.

١٢٥) زەکاتی سامانی ھاوبەش:

ھاوبەشی دووجۆرە:

یەكەم ئەوھێ: کە بەشەکان دیاری نەبن، وەك ئەوھێ: چەد
 كەسێ سەد سەر ئازەلایان بەكەلەپور بۆ ھاتبێتەو.

دووم ئەوھێ: کە بەشەکان دیاری بن، بەلام تەواو تیکەل بن،
 وەك یەك مال وەبن، لەم دوو حالەدا یاسایەکی تایبەتی ھەیە بۆ
 زەکاتدانی ئەو سامانە ھاوبەشە، پاشتەکە ئەمەھێ: سامانە ھاوبەشە

بەيەك مال دادەنرى، ھاوبەشەكانىش بەپىي بەشەكەي خۇيان پىشىكى
زەكاتەكەيان لىۋەر دەگرى. سەر بەلگەي ئەم مەسەلەيە ئەم
فەرموودەيەي پىغەمبەر (دروودە خوايە لەسەرىيە): نەمالى جيا كۆ دەكرىتەو
نەمالى كۆش جيا دەكرىتەو لە ترسى زەكات، ۋە ھاوبەشانىش لەناو
خۇيانا بەرپىكوپىكى كەم و زىاد بەپىي ئەندازەي زۆرو كەمىي بەشەكەيان
دەگرىنەو ۋە بۆيەكتى (بوخارى) جا ئەگەر ھاوبەشى سى سەر مەرى
هەبوو، ئەوى تريان دە سەر مەرى هەبوو، بە هەردوكان مەرى دەدەن
بە زەكاتا، ئەگەر مەرەكە بايى چل دىنار بى دەبى خاۋەنى سىي سەرەكە
سىي دىنارى بدات و خاۋەنى دە سەرەكەيش دە دىنارى بدات، چونكە
زەكاتى دىيەكە كەمترە لە زەكاتى سىيەكە.

زەكاتى سامانى ھاوبەش:

تۆمەرجى ھەيە.

يەكەم: دەبى بەچەو مۆلەپان و مۆلەگايەل و جىگەي شەويان
يەكبى.

دوۋەم: لەۋەرگايان يەكبى.

سىيەم: شوانيان يەكبى، چەند شوانىكىش بن قەيناكا بەلام نابى
ھەر شوانەي ھى ھاوبەشىيى.

چوارەم: كەئيان يەبى، نەك ھەر كەسى كەئى تايبەتى خۇي ھەبى.

يېنجەم: جېگەي ئاوخواردنەوھيان يەك بى. وەك ئەوھ رانەكەھيان
لە يەك چەم يا لەيەك كانى، يا لەيەك بىر ئاو بخۆنەوھ، نەك ھەر
كەسەھيان (ئاو گۆزگە — مەورىد) ى خۇي ھەبى.

شەشەم: جېگەي دۆشەن و بېرىان يەكبى، بەلام مەرج نىە
دۆشەريان يەكبى، چونكە دروستە ھەر خاوەن بەشى شىرى ئازدەكەي
خۇي بە جيا بدۆشى و لە مالى خۇيا بەرھەمى بەيىنى.

جەوتەم: دەبى كۆي بەشەكان لە ھەردوو جۆرەكەدا لەلای كەمى
رادەي زەكات پىويست بوون كەمتر نەبى، دەي ئەگەر چەن ھاوبەشى بە
ھەموويان چل سەر مەريان ھەبوو، ئەوھ مەرى زەكاتيان لى دەكەوى،
بەلام ئەگەر بە ھەموويان لە چل سەر كەمتريان ھەبوو ئەوھ زەكاتيان
لەسەر نىە.

ھەشتەم: دەبى ھەموو ھاوبەشەكان ئەھلى زەكات بن. كەواتە
ئەگەر يەككىيان ئەھلى زىممە، يا كۆرپەلەيى بوو لە سكى دايكىيا، ئەوھ
بايەخى نىە.

نۆيەم: دەبى ماوھى ھاوبەشىيەكەھيان لە سال كەمتر نەبى. واتە: لە
ھەر مالىكا كە پىويست بى كە سالى بەسەرا بىتەوھ.

بزانن: ھاوبەشى، لەسەر فەرمايشتى ھەردە دروست، وەك لە ئازدەدا
كارىگەرى ھەيە بۆ زەكات، لە ھەموو سامانىكى ترى زەكاتى (مالى
زەكەويى) دا، دەورو رۆل دەبىنى، وەك دانەويئەو ميوھو زىرو زىو
سامانى بازىرگانى، چونكە ھەروەك بەھوى ئازدەوھ گوزەران دەچى
بەرىوھ بەھوى ئەوانەيشەوھ دەچىبەرىوھ، سەردەراي ئەم بەلگەيەش ئەم

فهرموده میه گشتایه تی و تیگرایی دهگه یه نی که دمه رموی: نه مالی جیا کو دهگریته وهو نه مالی کوش جیا دهگریته وه له ترسی زهکات تا کوتایی فهرموده که، وهک له م زنجیره میه دا له پیشه وه رؤیشت، جا له دانه ویلّه و کشتوکال دمی له سهرتای سالی کشتوکاله وه تا دواپی هاوبهش بن و پاسه وان و باخه وان و رهنجه رو سهپان و کریکارو موتوربه کارو هیشو کهر و گوله وه چی و جوگه و شوین خهرمان و شوین شارایان یه کبی، به لام له میوه دا نه وهنده به سه که له سهرتای پیگه یشتنی میوه که دا هاوبهش بن. بو نازه لیش پیویسته له یهک جور بن، یا له دوو جوری وابن که بدریته دهمیهک وهک مهرو بز. له غهیری دانه ویلّه و میوه نازه لیشدا نه مانه مهرجن: دووکان و پاسه وان و حهسحهس و تهرازو و قهپان و قهپانچی و تهرازو و به دهست و ئالوگورکارو جارچی و قاسه و پاره و مرگریان یه کبی، له سامانی بازرگانیدا عه مارو کوگایان یه کبی، به کوردی په تی و به کورتی و پوختی: دمی نه و دوو ماله و تیکه ل بن، وهک یهک مال وابن، به هیچ له یهک جوئ نه بن، نه م حاله به پیی سوننت بو نازه ل چه سپاوه.

۱۲۶) راده ی زهکاتی زیروزیو:

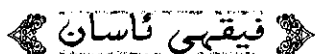
سهرتای راده ی زیرو بیست مسقاله، که گه یشت به م نه نندازه میه جواریه کی دمی که لیده که وی، واته: چل یهک. نه گهر له وهیش پتر بوو له سهر نه م ریژه میه و دهق به م پییه زهکاته که ی دهری. سهرتای راده ی زهکاتی زیویش دوو سه درمه، که دهکاته سه دو چل مسقال، له میشتا چل یهک ده که وی، که دهکاته پینج دهرم، له پتریشدا به هه مان ریژه

له سهر ئهم پيوه دانه زهکاتی ئی دهکهوئ. بهپیی قورئان و سوننهتی پیغه مبهه (دروود خواه له سه ربه) زیرو زیو زهکاتیان ئی دهکهوئ، ههروا بهپیی یه گگرتنی نه ته وهی ئیسلام. خوای گهروه دهفه رموئ: {وَالَّذِينَ يَكْنُرُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ - سورة التوبة - ۳۴/۹} واته: مژدهی سزایه کی به سوئ بده به وانه که ههر زیرو زیو که له که ده که و له ریگهی خودادا خه رچی ناکهن. له نایه تها مه به ست له (کنز) ئهو سامانه یه که زهکاتی ئی نه درئ. له صه حیجی موسلیما دهفه رموئ: ئهو که سه ی خاوه نی زیرو زیو بئ و زهکاتی لیدر نه کا، له رۆزی قیامه تدا ئهو زیرو زیوه سوور ده کریته وه له ناو ئاگری دۆزه خا تا ده بی به یه ک پارچه ئاگری سوور، ئه و جا ته نیشتی و ناوچه وانی و پشتی و هه موو له شی تری پیی داخ ده کری، هه موو جارئ که سارد ده بیته وه، سه ر له نوئ سوور سووری ده که نه وه بوئ و دیسان وای لیده که نه وه. یه گگرتن له سهر ئهم سئ شته دامه زراوه: راده ی زهکاتی زیو دووسه د دره مه و راده ی زهکاتی زیو بیست مسقاله و زهکاته که یان له جلدایه که.

(۱۲۷) مه رچی زهکاته که یان:

له پیویست بوونی زهکاتی زیرو زیودا ئهم سئ شته مه رجه:

یه کهم: گه یشتن به راده ی زهکات که له زیردا بیست مسقاله و له زیودا دوو سه د دره مه، بهپیی فه رمایشتی خو شه ویست (دروود خواه له سه ربه) زیو ئه گه ر له بیست دیناری زیو که مته ر بوو زهکاتی ناکه وئ، له بیست دینار نیو دینار زهکاتی لیده که وئ. (ئه بوو داوودو که سانی تر به

رشته‌یه‌کی دروست گِیڤاویانه‌ته‌وه). به‌پیی ئەم فەرمايشته‌ی تریش: زیو له پینج ئۆقیه که‌متر بی زه‌کاتی لَیناکه‌وئ (شه‌یخان) ئۆقیه چل دره‌مه، پینج ئۆقیه ده‌کاته دوو سه‌د دره‌م. له بوخاری شه‌ریفا ده‌فه‌رموئ: له زیوو له زیڤ چل یه‌ک ده‌که‌وئ.

دووهم: ده‌بی له مولکی خاوه‌نه‌که‌یانا سائیان به‌سه‌ردا بیته‌وه، به‌پیی فەرمووده‌ی پیڤه‌مبه‌ر (درووده‌خواه‌له‌سه‌ربە): مال زه‌کاتی لَیناکه‌وئ هه‌تا سائی به‌سه‌ردا دیته‌وه (ئه‌حمه‌دو ئه‌بو داوودو به‌یه‌ه‌قی گِیڤاویانه‌ته‌وه، بوخاری به‌ فەرمووده‌یه‌کی دروستی داناوه).

سێیه‌م: ده‌بی زیڤو زیوه‌که‌ پالقه‌ته‌بن، به‌لام ئەگەر تیکه‌ل بوون له‌گه‌ل کانزایه‌کی تر، زه‌کاتیان لَیناکه‌وئ، هه‌تا زیوه‌ سافه‌که‌ی، یا زیڤه‌ سافه‌که‌ی، نه‌گاته‌ راده‌ی زه‌کاتی خۆی، ئەوه‌ ئه‌و‌کاته‌ زه‌کاتیان لَیده‌که‌وئ، ئەوه‌ی له‌م ئەندازه‌یه‌ زیاتر بی به‌م پی‌ودانه‌ به‌هه‌مان ریڤه‌ زه‌کاتی ده‌که‌وئ، له‌ عه‌لییه‌وه (ره‌زا‌خواه‌لینە): له‌ پیڤه‌مبه‌ره‌وه (درووده‌خواه‌له‌سه‌ربە) ده‌فه‌رموئ: ئەگەر زیڤت هه‌بوو زه‌کاتی ناکه‌وئ هه‌تا نه‌گاته‌ بیست لیڤه‌ی زیڤو سائی به‌سه‌را نه‌یه‌ته‌وه، له‌م حاڵه‌دا له‌ بیست لیڤه‌ی زیڤ نیولیره‌ زه‌کاتی لَیده‌که‌وئ، ئەویشی له‌مه‌ زیاتر بی به‌هه‌مان ریڤه‌ به‌م پی‌ودانه‌ زه‌کاتی ده‌که‌وئ. (ئه‌بو داوودو ئه‌حمه‌د گِیڤاویانه‌ته‌وه).

کاغه‌زی بانقه‌نه‌وت:

ئەم کاغه‌زانه، که‌ ناسراون به‌ بانقه‌نه‌وت قه‌واله‌ی قه‌رزی دسته‌به‌رکراون، حسیبی زیویان بو‌ ده‌کری، جا هه‌ر کاتی ئەم پاڤه‌ کاغه‌زیانه‌ به‌هاکه‌یان گه‌یشته‌ به‌ به‌های دوو سه‌د دره‌م یا پتر، ئەوه‌ زه‌کاتیان لی پی‌ویست ده‌بی، له‌ چلیه‌ک.

١٢٨) زهکاتی خسل:

سهبارت به خسلّی رهوا دوو فهرمایشتی جیا ههیه: یهکیکیان. دهفهرموئ: پئویسته زهکاتی دهربرکری، چونکه ژنّی خوئی و کچهکهی هاتن بو خزمهتی پیغهمبهر (درووده خواا لهسهربنا) کچهکهی دوو بازنی زیړی فهوی قوی له دهستیا بوو، پیغهمبهر (درووده خواا لهسهربنا) پئی فهرموو: ئایا زهکاتی ئهم بازنگانه ددهی؟ گوتی: نهخیر، فهرمووی (درووده خواا لهسهربنا): ئهی پیت خوشه که له قیامهتا خودا له باتی ئهم دهوو بازنه دوو بازنی ئاگرینت بو بکا؟ ئهویش ههردوو بازنهکهی داکهندوو هلیدان بو پیغهمبهر (درووده خواا لهسهربنا) و گوتی: ئهوا ههردووکیانم بهخشی به خوداو پیغهبهری خودا. (ئهبو داوود بهرشتهیهکی دروست گیراویهتهوه).

فهرمایشتی دووهم: (که له بهرچاوتره، واته: ئهظههره) دهفهرموئ: زهکاتی خسلّ پئویست نیه، چونکه ئامادهکراوه بو بهکارهینانیکی رهوا، کهواته له ئازهلّی ژپرکار دهچئ، دهق وهک وشتر و رهشهولاخی نیشکه. که باریان پیدهکیشن، یا جووتیان پیدهکه. ئیمامی مالیک له مووطادا له (ص ١٧٠) دا به رشتهیهکی دروست ئهم رایه له ئیبنو عومهر و له عائیشهوه دهگیرپتهوزه، عهبدورهحمانی کورپی قاسمهوه له باوکیهوه دهگیرپتهوه: دهفهرموئ: عائیشه هاوسهری پیغهمبهر (درووده خواا لهسهربنا) چهند برازایهکی ههتیوی ههبوو، کچ بوون، خوئی سهربهرشتی دهکردن و لهژیر بالی خویدا! بوون خسلّیان ههبوو، عائیشه له خسلّی ئهم برازایانهی زهکاتی دهرنهدهکردا.

ههروا دهگیرنهوه: نافع دمه‌رموئ: ئیبنو عومهریش له خشلی کچو که‌نیزه‌کانی زه‌کاتی دهرنه‌ده‌کرد^(۱)، ئە‌حمه‌دیش دمه‌رموئ: ئە‌م پینچ که‌سه له هاورپییانی پیغه‌مبهر (درووده خودا له پیغه‌مبهر و‌ه‌زاو خودا له یارانە) رایان وابوو که خشل زه‌کاتی ناکه‌وی واته: ئە‌نه‌سی کوری مالیک و جابرو ئیبنو عومهر و عائیشه و ئە‌سماء. جابینا له‌سه‌ر ئە‌مه ئە‌قل نایگرئ که ئە‌مانه له خو‌یانه‌وه به‌بی به‌لگه کاری واته: بکه‌ن چونکه ئە‌م زاتانه له زۆر که‌س باشتەر ئا‌گایان له فه‌رمایشته‌کانی پیغه‌مبهر هه‌یه و زۆر چاک لییان حا‌لی دهن و ده‌زانن که مه‌به‌ست له فه‌رمایشته‌کانی چیه و کوئ ده‌گرنه‌وه و کوئ نا‌گرنه‌وه، جا له‌به‌ر ئە‌م فه‌رمووده‌یه و له‌به‌ر رو‌شنایی ئە‌م شیکردنه‌وه‌یه، زانا‌کان هاتوون ئە‌م فه‌رمووده‌یه و فه‌رمایشته‌کانی ئە‌م سه‌حابانه‌یان ئا‌وا له‌سه‌ر ئە‌م شیوه‌ی دوا‌وه کو‌ کردۆته‌وه و کاریان به‌هه‌ر دوو لایان کردووه دمه‌رموون: مه‌به‌ست له فه‌رمووده‌که‌ی پیغه‌مبهر (درووده خوا‌ه له‌سه‌ربە) ئە‌و خشله‌یه که له راده‌به‌دەر زیاده‌ره‌وی تیا‌کرا‌بی، جا خشلی وا زه‌کاتی لی‌ده‌که‌وئ، یا مه‌به‌ست خشلێکه که له‌به‌رنه‌گرئ و بو‌ فی‌لی جا هه‌ر کاتئ خشل زیاده‌ره‌وی تیا‌نه‌بوو، وه‌ بو‌ له‌به‌رکردن بوو، وه‌ بو‌ فی‌ل نه‌بوو، ئە‌وه به‌پیی ئە‌م فه‌رمووده‌یه، وه‌ک ئە‌م سه‌حابانه دمه‌رموون، زه‌کاتی لی‌نا‌که‌وئ، بو‌ پشتیوانی ئە‌م وه‌لامه دمه‌رموون: له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا پیغه‌مبهر (درووده خوا‌ه له‌سه‌ربە) برپاری نه‌دا‌وه که له تیک‌رای خشل‌دا زه‌کات ده‌که‌وئ، به‌لکوو برپاری دا‌وه که له جو‌ریکیا زه‌کات پی‌ویسته، که ئە‌وه‌یه زیاده‌ره‌وی تیا‌بی، وه‌ک پیغه‌مبهر (درووده خوا‌ه

(۱) به‌پیی کفایه‌ الاخبار ئە‌م شو‌رنه راست کرا‌وه‌ته‌وه.

له سه‌ره‌یه) له فهرمووده‌که‌یدا به‌وشه‌ی (ئه‌م بازنگانه) ئاماژه‌ی بۆ ده‌کا، چونکه له راستیدا بازنگه‌کان زیاده‌ڕه‌وییان تیا‌بوو، به به‌لگه‌ی ئه‌وه که ده‌فه‌رموئ: دوو بازنی زی‌ری قه‌وی قه‌وی له ده‌ست‌بوو.

خشلێ ناره‌وا زه‌کاتی ده‌که‌وئ، خشلێ ناره‌وا جو‌ری زۆره وه‌ک ئه‌وه ژن خشلێ پیاوان بۆ خو‌ی بکا، وه‌ک شمشیری زی‌ر، یا خشله‌که‌ی له راده‌به‌ده‌ر بئ‌و پتر له خشلێ ژنانی وینه‌ی خو‌ی بئ‌، خشلێ وا به‌بئ‌ گومان زه‌کاتی پێ‌ویسته، هه‌روا هه‌موو خشلێکی پیاو، زی‌ربئ‌ یا زیو، جگه له ئه‌نگوستیله‌یی، زه‌کاتی پێ‌ویسته، هه‌روا زه‌کات پێ‌ویسته له هه‌موو قاپ‌و قا‌چاخ‌یکی زی‌رو زیودا، بۆ به‌کاره‌ینانی پیاوبئ‌ یا هی ژن گه‌وه‌هه‌رو جه‌واهیراتی گرانبه‌های وه‌ک دو‌رو مرو‌اری و یا‌قوت و ئه‌لماس و پیر‌وزه‌و شتی تری وا زه‌کاتیان لێ‌ناکه‌وئ، مه‌گه‌ر له‌یه‌ک باردا، که ئه‌وه‌یه بازرگانیان پێ‌وه‌بک‌رئ، جا له‌م کاته‌دا ده‌ق وه‌ک سامانی بازرگانی زه‌کاتیان لئ‌ ده‌رده‌ک‌رئ، به مه‌رج‌ بگه‌نه راده‌ی زه‌کات. به‌لگه‌ی ئه‌وه که زه‌کاتیان لێ‌ناکه‌وئ ئه‌مه‌یه: له شه‌ریعه‌تا به‌لگه‌ی نه‌قلی له‌سه‌ر پێ‌ویسته‌بوونی زه‌کات له جه‌واهیراتدا نیه، له‌کاتی وایشدا بریار به پێ‌ی ئازادی گه‌ردنه له‌به‌ر پرسیاری: (الحکم علی البراءة الاصلية).

١٢٩) راده‌ی زه‌کاتی دانه‌ویگه‌و میوه:

راده‌ی زه‌کاتی ده‌غل‌و دان‌و خه‌له‌و میوه پێنج ویسقه (که به‌پێ‌وانه‌ی کورده‌واری خو‌مان، له‌سه‌ر فهرمایشتی شه‌ریعه‌تی ئیسلام، دان‌راوی مام‌وستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رپ‌یس {ره‌مه‌ته‌ خوا‌ه‌ لێ‌به‌} ده‌کاته

نزيكه‌ی چلو پينج تهنه‌که وه به کيشانه‌ی کورده‌واری دهکاته دوو سه‌دو
بيستو پينج ته‌وريزی) و مرگير^(۱).

^(۱) له مه‌دحی به‌حقی مامۆستا عبدولکەرما به‌نده گرتۆمه له چامه‌یه‌کا:

علماء امة الهدى - ارواحنا
لهم الفدا - سور لدينك خافرا!
ألقت مواكبهم بكوکبة من
الکرد الهداة، بهم تقرر نواظر!
في عصرنا عبدالکریم شیخنا
تخرجت على يديه مشاهير
بورکت يا ابن الكرد سوف تفاخر
أمم بكم، وبعلمكم ستناظر،،
لخوالد الكتب العظام نوادر
ومؤلفاتكمو لتلك بوادر!
صارت خزائن الكنوز فانها
لخير مجمع العلوم مصادر،،
تفنى الجبال والكتاب سيخلد
ففى الجنان للهدة منابر!!
بالنور مكتوب على جبينه
سيماه في هذا الشعار ظاهر:
نور الوقار على الجبين اذا سنا
يعنى: هنا روح الديانة حاضر

له صه حیحه پیندا دمه رموی: دانه ویله له پینج ویسق که متر بن. زهکاتی لیناکه وی له گیرانه و دیه کی موسلیما: دانه ویله و میوه تا نه گه نه پینج ویسق زهکاتیان لی ناکه وی ئیبنو حه بان له صه حیحه که ی خویدا نه م برکه یه ی له م فهرمو و دیه پتر کردوو که دمه رموی: ویسقی شست مهنه، مهن: واته صاع. ئیبنو لونذیر یه ککرتنی له سهر نه م قسه یه: که وهسق شست مهنه گیرا و ته وه. بایه خو ئیعتیار به عه یاره ی مه دینه یه چونکه دمه رموی (درویده خواه له سهر بن): بو پیوان عه یاره ی خه لکی مه دینه و بو کیشانی ش سه نگی خه لکی مه ککه ته و او په سهنده.

ههر بهروبوومی، ههر مالی وه قفو ته خانبی له سهر مزگه وتو سهنگه ری غه زاو فی رگه و پردو هه ژاران و مسکینان و ههر لایه نیکی چاکه، زهکاتی لیناکه وی، چونکه مالی وا خاومنی دیاری نیه.

ئه ندازه ی پیویست:

ئه و ئه ندازه ی پیویسته بدری له زهکاتی میوه و دغل و دانا له م کاتانه دا دیه که، که دیمبی و به باران پیبگا، یا به بی ئامیر ئاو بدری، وهک ئه وه به ئاوی کاریز، یا به ئاوی چه م یا به هو ی نزیک ی ره گه که ی له ئاوه وه، یا به جو گای هه لگیرا و ئاو بدری، له هه موو نه م حالانه دا ئه ندازه ی زهکاتی پیویست دیه که، به لام بیست یه که بو ئه وه ی که به ئامیر یا به کپینی ئاو ئا و بدری چونکی له بار و دوخی یه که ما مه سرفی نیه، وه لی له بار و دوخی دو و ما مه سرفی ده وی، پیغه مبه ریش (درویده خواه له سهر بن) دمه رموی: زهکاتی به را و دیمه کار دیه که، وه زهکاتی ئه وه ی به

ولاخی چهرخگیر ئاو بدرئ بیست یه که. (ش/د/ت/ن) له گیرانه وهیه که:
 نهوهی به باران و چه م و جوگه و کانی و کاریز ئاو بدرئ، یاخود دیمی بی
 زمکاته که ی بیزمکاته که ی دمی که، نهوهشی به ولاخی ئاو هه لگوز، یاخود
 به ئاوکیش ئاو بدرئ زمکاته که ی بیست یه که. له سه ره فه رمایشی
 به یه هقی و کهسانی تریش یه کگرتن له سه ره نه مه دامه زراوه. نهوهشی که
 به یه کسان به م دوو جوړه ئاودانه ئاو بدرئ سی چاره که دمی که. واته:
 دمی که کیکی نه کری به چواره شه وه، سیبه شی ددرئ به زمکاتا و به شیکی
 ددریته وه به خاوهن سامان، که دهکاته سی له چل.

۱۳۰) نرخاندنی سامانی بازرگانی:

سامانی بازرگانی له سه ره تاوه به چ دراوی کرابوو، له کو تای سی سالا
 به هه مان دراو دهقه بلینری، جا نه گهر نه و بره پاره یه دهگه یشته راده ی
 زمکات، یا زیاتر، نه وه دمی چل یه کی زمکات لیدره بکری. بویه ش بایه خ
 به نرخاندنی کو تای سی سال ده کری، چونکه فه بلاندنی سامان له هه موو
 دهمو سالیکی کاریکی ناسان نیه، پیویستی به هه مو شو ی سه رو مری بازارو
 ره چاو کردنی نه وه هه یه نه وه ش گرانه و ناسان نیه، به لام نه گهر هه ره له
 سه ره تاوه به مال کرابوو به پاره نه کرابوو، نه وه کام دراو له ولاتا زیاتر
 باوی هه یه و سه و دای پیده کری به و دراوه دهقه بلینری، نه گهر هه ندیکی
 به پاره کرابوو، وه هه ندیکی تری به سامان، نه وه ی به پاره کرابوو به
 هه مان پاره دهقه بلینری، وه نه وه ی به سامان کرابوو به پاره ی بره و
 دارتری ناو ولات دهقه بلینری و به پیی نه وه زمکاتی لی دهرده کری.

۱۲۱) زهكاتی كان – واته: مه‌عدهن:

مه‌عدهن له زمانی عه‌ره‌بیدا، هه‌روا كان له زمانی كوردیدا ناوه بو
 نه‌و شوینه‌ی كه‌ خودا به‌ سروشتی، گه‌وه‌رو جه‌واهیراتو شتی به‌نرخ‌ی
 تیا دروست كردبێ، وه‌ك زی‌رو زی‌وو ئاسن‌و مس‌و وینه‌ی نه‌مانه‌، له
 عه‌ره‌بیدا بو‌یه‌ وا ناو‌نراوه‌ چونكه‌ جی‌گه‌ی نی‌شته‌جی بو‌ونه‌، نه‌وه‌تا
 خودا نه‌م گه‌وه‌رو كان‌زایانه‌ی له‌و جی‌گه‌یه‌دا نی‌شته‌جی كرد‌ووه‌ به‌
 هه‌مان واتایه‌ كه‌ خوا له‌ قورئاندا ده‌فه‌رمو‌ی: (جنات عدن – رمعد –
 ۲۳/۱۳) واته‌: چه‌ند به‌هه‌شتی‌كن جی‌گه‌ی دانیشتن‌و مانه‌وه‌ن. نه‌ته‌وه‌ی
 ئی‌سلام یه‌کیانگرت‌ووه‌ له‌ سه‌ردانی زه‌كاتی كانی زی‌رو زی‌و، به‌پیی
 تی‌ك‌پایی (عو‌مومی) فه‌رمو‌وده‌ی پی‌غه‌م‌به‌ر (درو‌وه‌ خوا له‌ سه‌ر‌به‌): له‌ زی‌رو
 زی‌ودا چ‌ل یه‌ك زه‌كات ده‌كه‌و‌ی وه‌ك گو‌ترا: زه‌كات هه‌ر له‌ كانی زی‌رو زی‌و
 ده‌كه‌و‌ی.

وه‌لی گو‌تراو‌یشه‌: له‌ هه‌موو كانی زه‌كات ده‌كه‌و‌ی، وه‌ك ئاسن‌و شتی
 تری وا. له‌ زی‌رو زی‌وی كانا به‌س گه‌یشتن به‌ راده‌ی زه‌كات مه‌رجه‌،
 سالتانه‌وه‌ به‌ سه‌ریدا مه‌رج نی‌ه‌، راده‌ بو‌یه‌ مه‌رجه‌ چونكه‌ تی‌ك‌پایی
 به‌لگه‌كان هه‌یه‌، به‌لام سالتانه‌وه‌ مه‌رج نی‌ه‌ چونكه‌ نه‌شون‌مای ته‌واوه‌،
 له‌به‌ر نه‌وه‌ له‌ دانه‌و‌یل‌ه‌و می‌وه‌ ده‌جی، یه‌ك‌سه‌ر له‌سه‌ر خه‌رمان زه‌كاتی لی
 ده‌كه‌و‌ی، مه‌رجه‌ نه‌و زی‌رو زی‌وه‌ی له‌ كان دمه‌رده‌ك‌ری له‌ زه‌وییه‌گی
 ره‌واداب‌ی، یا هی دمه‌ره‌ینه‌ره‌كه‌بی، وه‌ دمه‌ره‌ینه‌ره‌كه‌ی له‌ نه‌ه‌لی زه‌كات بی،
 كه‌واته‌: زه‌كات له‌سه‌ر گو‌یل‌ه‌ نی‌ه‌، چونكه‌ خو‌ی‌و مال‌گه‌ی مالی
 نا‌گه‌یه‌تی. بی‌پروایش ری‌گه‌ی بی‌ نادری كه‌شت له‌ كان ببا بو‌ خو‌ی، یا
 گه‌نجینه‌ی دۆزراوه‌ی كو‌نی ولاتی ئی‌سلام ببا بو‌ خو‌ی، هه‌روه‌ك ری‌گه‌ی

پى نادرى كە وىرانە ئاۋەدان بىكاتەۋە، بەلام ئەۋەي كە رىگەي لىدەگرى
فەرمانرەۋايەۋ بەس. ئەۋەندە ھەيە ئەگەر لە پىش ئەۋەدا قەدەغەي
لىبىكرى بىبا بۇ خۇي دەبى بەھى خۇي، رىك ۋەك دارىكرى لە كەژ.

كاتى پىۋىستىۋونى زەكات لەم جۆرە سامانەدا لەۋ دەمەۋەيە كە
كانەكە دەكەۋىتە دەستى، كاتى دەرلىكرى زەكاتەكەپش لەۋ دەمەۋەيە
كە پوختە دەكرى ۋ خۆل ۋ شتى ۋاى پىۋە نامىنى، چونكە كاتى
پىۋىستىۋونى زەكاتى دانەۋىلەش لە كاتى رەقىۋونى دەنكەكەيەۋەيە،
بەلام كاتى دەرلىكرى لەپاش سوورلىكرى، زەكاتى كان چل يەك، ۋەك
لە پىشەۋە گوترا.

۱۲۲) زەكاتى زىۋى شارۋەي كۆن:

گەنجىنەي كۆنى شارۋەي سەردەمى پىش ئىسلام پىنج يەكى
زەكات لى دەكەۋى، پىغەمبەر (دروۋەد خۋاى لەسەربىز) دەفەر موى: لە گەنجىنەي
كۆنى شارۋەي دۆزراۋەدا پىنج يەك دەكەۋى. (شەيخان) سال بەسەردا
ھاتنەۋە مەرج نى، لەبەر ئەۋ بايستەي لەكاندا گوترا، لە پىۋىستىۋونى
رادەيشدا راجىيى ھەيە، گوتراۋە: رادەي زەكات پىۋىستە چونكە ئەمىش
ۋەك كان دەسكەۋتى زەۋىيە، گوتراۋىشە: پىۋىست نى، چونكە پىغەمبەر
(دروۋەد خۋاى لەسەربىز) دەفەر موى: لە گەنجىنەي كۆنى شارۋەي دۆزراۋەدا پىنج
يەك ھەيە، لەم فەرۋەۋەدەدا رادە بەمەرج نەگىراۋە. گەنجىنەي
سەردەمى پىش ئىسلام بە جۆرى مۆرى سەردەمى نەفامىدا
دەناسرىتەۋە، ۋەك ئەۋە ناۋى پادشائ لە پادشاكانى ئەۋانى لى
ھەلگەنرابى.

بزنان دسگاکانی پیشه‌سازی هاوچهرخ که به نامیری میکانیکی دهگپرین، هه‌روا ئه‌و دووکان و قه‌یسه‌ری و بازارو خانوو به‌رانه‌ی که بو کری و به‌ره‌م دروست ده‌کری، ئه‌مانه هه‌موو داده‌نرین به سامانی گه‌شه‌کردوو، هه‌موو سامانیکی گه‌شه‌کردوویش زه‌کاتی لیده‌که‌وئ، به‌لام له‌به‌ر هه‌مه‌که‌ی، چونکه ئه‌مانه سامانی نه‌گوړن، سامانی نه‌گوړیش زه‌کات له به‌ره‌مه‌که‌ی ده‌که‌وئ، به پیودانی زه‌وی کشتو‌کال، پیغه‌مبه‌ری خوا (درویدخواه له‌مه‌رب‌ه) له به‌ره‌می زه‌ویدا ئه‌گه‌ر دیم بی، یا به‌راو بی، وه به‌نامیر ئاو نه‌درئ ده‌یه‌کی داناوه، له‌وه‌یش به نامیر ئاو بدرئ بیسته‌کی داناوه، جا پیویسته هه‌مان بنه‌ماو ده‌ستور له کارخانه‌و کارگه‌ی پیشه‌سازی و خانوو به‌ره‌ی کریدا جیبه‌جی بکری.

به‌لام خانووی تایبه‌تی که نیشه‌جی خوی و خیزانی بی ئه‌وه زه‌کاتی لینا‌که‌وئ، چونکه ئه‌وه له پیداو‌یستیه بنه‌ره‌تییه‌کانه. ئه‌مه برپاری لیژنه‌ی لیکۆلینه‌وه کۆمه‌لایه‌تییه‌کانه، که له دیمه‌شق له مانگی ئه‌یلوولی سالی ۱۹۵۶دا، گه‌راوه.

۱۳۳) ئه‌وانه‌ی که زه‌کاتیان پی ده‌درئ:

زه‌کات ده‌درئ به‌م هه‌شت تا‌قمه، که خوای گه‌وره له نامه‌ی خویدا ناوی دیاری کردوون و فه‌رموو‌یه‌تی: {إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ - سورة التوبة - ۶۰/۹} واته: خودای گه‌وره خوی زه‌کاتی داناوه بو ئه‌م هه‌شت کۆمه‌له، له مو‌سل‌مانان.

يەكەم: ھەزاران.

دوۋەم: مسكىن و بېنەوايان.

سېيەم: كارگوزارانى سەر زەكاتەكە خۇي.

چوارەم: نۆ موسلمان و ئەو كەسانەى كە ئومىدى سوودى ئىسلاميان
لېدەكرى، بھومالى زەكاتە دئنهوايى دەكرىن.

يېنجەم: ئەو بەندانە كە پېويىستان ھەيە بەمال و پارە، بۆ
ئازادبونيان.

شەشەم: قەرزاران.

جەوتەم: تېكۆشەرانى رېگەى خودا.

ھەشتەم: رېبواران.

تاقىمى يەكەم:

ھەزاران، ھەزار ئەۋەيە كە نە مالى ھەبى و نە كاسبى، يا مال، يا
كاسبى ھەبى، بەلام بەشى نەكا. وەك ئەۋە پېويىستى بە دەبى و دوۋى
ھەبى، تەنانەت ئەگەر لە دوۋرە دەستىش مالى ھەبى ھەر بە ھەزار
دادەنرى، لەبەر ئەۋە بۆى ھەيە زەكات وەربگرى ھەتا مالەكەى دەكاتە
دەستى، گریمان قەرزىكى دواخراۋى ھەبى، مافى ئەۋەى ھەيە كە زەكات
ئەۋەندە وەربگرى كە بەشى بكا، ھەتا كاتى دانەۋەى قەرزەكە، بەلئ
ئەگەر تواناى كاسبى ھەبۈو زەكاتى پى نادرى، چونكە پېغەمبەر (دروۋە
خوام لەسەربە) دھفەرمۈى: زەكات بەم دوو كەسە ناشى: نە بە دەۋلەمەندو نە
بە پياۋى لەش ساخى بە توانا. بەلام ئەگەر فەقى بوو، ئەگەر خەرىكى
كاسبى دەبوو خويىندەكەى لەكىس دەچوو ئەۋە زەكاتى پى دەچشى بۆ
ئەۋەى بەردەوام بى لەسەر خويىندەكەى، بەلام ئەگەر كەسى دەيتوانى

كاسپى بكاو لەبەر خەرىكبوون بە نوڤژوو خواپەرسىتى و
قورئانخوڤىندەنەو كاسپى پى نەدەگرا، ئەو زەكاتى پېنادىرئ و ناچار
دەگرئ كە كاسپى بكا، چونكە رزگاربوون لە چاو لەبەرىي خەلك گەلئ
لەو حالە باشترە!

تاقمى دووهم:

مسكىن و بېنەوايان. مسكىن ئەو هەيە: كە شتىكى هەبئ بەلام بە
باشى بەشى نەكا، وەك ئەو پىويستى بەدە هەيە، بەلام حەوتى هەيە،
هەروا ئەو كەسەيش كە بتوانئ كاسپى بكا، بەلام كاسپىيەكەى بەشى
نەكا، گریمان بازىرگانش بئ و ئەوئەندە سەرمایەيشى هەبئ كە بگاتە
رادەى زەكات، هەر بۆى هەيە زەكات وەربگرئ لە هەمان كاتا پئ، يەستە
لەسەرى زەكاتى مائەكەى خۆشى بەدا، چونكە دەبئ هەردوو لایەنەكە
رەچاو بكرئ، لایەنى پىداويستى، بەولایەنە زەكات وەردەگرئ، لایەنى
رادەى زەكات، بەو لایەنە زەكاتەكەى دەدا.

تاقمى سىيەم:

زەكات كۆكەرەو دەكان (كارمەندەكانى سەر زەكات) ئەو كەسەيە كە
پېشەواى مۇسلمانان دەيكا بە سەر كارى زەكات كۆكردنەو، تابىدا بە
پېشیاو دەكانى، بە پىي فەرمانى خواى گەورە، جا بۆى هەيە بەمەرجى
خۆى زەكات وەربگرئ، مەرجەكەيش ئەومىيە: شارەزای بابەتى زەكات بئ،
هەتا بزائ چى لە سامانا پىويستە، وە چەندە پىويستە، وە شايستەى
زەكات كىيەو كئ نىە، هەروا دەبئ دەسپاك و ئازادبئ، دادپەر و مەربئ،
موسولمانبئ و بېروانەبئ، چونكە ئەم سەركارى يە بەر وىلا يەت

دهكهوئى ئه‌ویش نه‌به‌كۆيله ده‌دریو نه به بی‌پروا، خ‌وای مه‌زن ده‌فه‌رموئى: (لا تتخذوا بطن من دونكم) له غه‌یری موس‌لمانانى خ‌وتان كه‌س مه‌كه‌ن به د‌و‌ست و ئه‌میندار یاوه‌ری خ‌وتان! عومه‌ر (ره‌زاه ف‌واه‌ لیب‌ه) ده‌فه‌رموئى: ئه‌وان خوا به ناپاك و نا ئه‌مینى داناون ئیتر ئیوه چ‌و‌ن متمانه‌و ئه‌مینى یان پى ده‌كه‌ن. هه‌روا خ‌وای خ‌وای كه‌وره ده‌فه‌رموئى: {وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا - سورة النساء - ١٤١/٤} واته: خ‌وای كه‌وره ه‌یچ ر‌یگه‌یه‌كى ب‌و بی‌پروایان له‌سه‌ر موس‌لمانان نه‌ه‌یشت‌وته‌وه.

ناقمى چ‌واره‌م:

ن‌و موس‌و‌لمان ئه‌وانه‌ن: كه ئوم‌یدى سوودى ئیسلامیان ل‌یده‌ك‌رى، ئه‌م ده‌سته‌یه‌ى د‌واوه ده‌بن به چه‌ند ج‌و‌رى، ج‌و‌رىك‌یان بی‌پروان، له ك‌و‌ناشتى وا ر‌یى ت‌یده‌چ‌وو كه د‌لى بى بر‌وا راب‌گیرى به ئوم‌یدى سوودى ئیسلام، چونكه له ك‌و‌نا ئیسلام وه‌ك ئیستا ئاوا بال‌ا ده‌ست نه‌بوو، به‌لام ئیستا كه خ‌ودا سه‌رى ئیسلامى به‌رزوه‌وه كرد‌وو‌ه، پ‌یویست به‌شتى وا ناك‌ا، ج‌و‌رى تریان موس‌و‌لمانى ده‌ست ر‌و‌ییوى ده‌وله‌مه‌ندن، ئوم‌یدى یاریده‌ى ئیسلامیان ل‌یده‌ك‌رى، ئه‌گه‌ر زه‌كاتیان پى بدرى ه‌ی‌وای ئه‌وه ده‌بى كه خه‌لكى تر موس‌و‌لمان ببن. ج‌و‌رىكى تریان ئه‌و موس‌و‌لمانه‌ن كه زه‌كات نه‌ده‌ر ده‌ترس‌ین‌و ناچاریان ده‌كه‌ن كه زه‌كاته‌كه‌ى سه‌ریان بده‌ن، ج‌و‌رىكى تریان ئه‌و موس‌و‌لمانانه‌ن كه سنوورى و‌لات ده‌پار‌یز‌ن و د‌و‌ژمن ده‌ترس‌ین‌ن. مه‌به‌ست له ن‌و موس‌لمانیش ئه‌و كه‌سه‌یه كه تازه موس‌لمان بووب‌ی و ه‌یشتا به باشى د‌لى له‌سه‌ر ئیسلامه‌تى دانه‌مه‌زرا‌بى. ئه‌مه ب‌و د‌ل‌راگرتنى زه‌كاتى پى ده‌درى.

تاقىمى پىنجەم:

بەندەى كاغەز پىدراون، كە ئەو كۆيلانەن لەگەل خاومەكانيانا،
بە نووسىن رىكەوتون لە ماوەيەكى ناوبراودا بېرى پارەى ديارىكراو لە
جىباتى ئازادبوونى خويان بىدن بە خاومەكانيان، ئەمانە زەكاتيان
پىدەدرى هەتا رزگاريان دەبى لە بەندى دىلى؟.

تاقىمى شەشەم:

قەرزداران ئەم تاقىمە دەبن بە سى جۆرەو...

جۆرى يەكەم: كەسىكە قەرزى بۆ سوودى خۆى وەرگرتى و
ئەوئەندى نەبى كە بىداتەو بۆ بىشەرعىش قەرزى نەگردى، ئەمە
هەتا قەرزەكەى بە تەواوى دەداتەو بەقەد قەرزەكەى زەكاتى پىدەدرى.
ئەگەر دەيتوانى هەندى لە قەرزەكەى سەرى بە مالى خۆى بداتەو
لەسەر ئەوئەو لە مالى زەكات مەندەى قەرزەكەى بۆ دەدرىتەو.

جۆرى دووهم: كەسىكە قەرزى كردى بۆ نابزىكردن و كوژانەوئە
ئازاود، زەكات بەمە دەدرى، بۆ ئەم مەبەستە، با دوولەمەندىش بى.

جۆرى سىيەم: كەسىكە قەرزاربووبى بەهۆى دەستەبەرىيەو، ئەمە
لەسەر ئەم شىوئە زەكاتى پىدەدرى: كاتى دەستەبەر و دەستەبەر بۆكراو
نەدارابن، يا دەستەبەر نەدارابى و دەستەبەر بۆ كراو دوولەمەندى، بەلام
رىگەى نەدابى كە بى بە دەستەبەرى، چونكە ئەگەر رىگەى دابى و
دوولەمەندى دەبى خۆى قەرزەكە بداتەو، بەلام كاتى دەستەبەر
دارابى و دەستەبەر بۆ كراو نەدارابى دەدرى بە دەستەبەر بۆ كراو نەك
بە دەستەبەر.

(۱۳۴) لَا بَاسَی (فهرعی):

ئەگەر کەسێ قەرزاربێ و بە خاوەن قەرزەکە بێ: زەکاتەم بدمەری
 هەتا قەرزەکەتی پێ بدمەهوە، ئەویش وای کرد، ئەو بەری زەکاتەکە
 دمهکەوئ، بەلام قەرزارەکە بوئ هەیه کە نەیداتەهوە پێی لەباتی
 قەرزمەکە، ئەگەر خاوەن قەرزمەکە بە قەرزارەکە گوت: ئەو قەرزمە
 لەسەرته بدمەهوە هەتا لە باتی زەکات بیدمەهوە پێت. ئەویش بە گوێی
 کرد، ئەو قەرزمەرگرتەهوەکە دادەمەزرێ. بەلام مەرج نیە کە بیداتەهوە
 پێی لەباتی زەکات، ئەگەر قەرزی لەسەر کەسێ بوو، گوتی: ئەو قەرزمە
 لەسەرته دام بەتۆ لەباتی زەکات، لەسەر فەرمايشتی دروست بەهەندە
 بری زەکات ناکەوئ، بەلکوو دەبێ قەرزمەکە لێوەرگیریتهوەو ئەوسا لە
 باتی زەکات بیدات. گوتراویشە: بریتی زەکاتەکە دەکەوئ هەوێک
 سپاردەیش لەکاتی وادا بەبێ وەرگرتنەهەیش بریتی زەکات دەکەوئ.

تاقمی هەوتەم:

تیکۆشهرانی رێگەى خودان: مەبەست لەمانەیش ئەو غەزاگەرانی
 کە لەبەر رهزای خودای گەوره غەزا دەکەن، بەبێ ئەو کە مووچەیهکیان
 لە مائی تالانی و شتی وا بو بڕاییتەهوە، ئەمانە با دەولەمەندیش بن
 زەکاتیان پێ دەدرێ، هەتا ببێ بە کۆمەکی بۆیان لە لەسەر غەزاکردن!

تاقی هەشتەم:

رێبواره: بۆیه وای پێ دەگوترێ چونکە بەریدا رادهبووری، ئەمیش
 بەم دوو مەرجە دروستە زەکات وەرگیری.

یه کهم: سه فەرکه‌ی سه فەرکی رهوابی.

دووهم: ئاتاج بی، پیویسته زهکات دابهش بکری بهسر ئهم ههشت تاقمه‌دا وه به‌پیی توانا هیچ تاقمیکیان بی بهش نه‌کری، چونکه رووکاری نایه‌ته‌که وه ده‌گه‌یه‌نی که زهکات هاوبه‌شه له نیوانی ئهم ههشت تاقمه‌دا. جا ئه‌گهر تاقمه‌کان هه‌ندیکیان نه‌بوون و هه‌ندیکیان هه‌بوون، زه‌کاته‌که دهری بهو تاقمانه‌یان که هه‌ن، به ریژه‌یه‌کی یه‌کسان له نیوانی تاقمه‌کاندا، به‌لایه‌نی که‌مه‌وه ده‌بی زه‌کاته‌که بدری به‌سی کس له هه‌موو تاقمی، چونکه خودای گه‌وره له نایه‌ته‌که‌دا به داریژگه (صیغه‌ی گۆناوی تاقمه‌کانی بردوو، ئه‌وه‌نده هه‌یه ئه‌گهر زه‌کات کۆکه‌رموه له ئارادا نه‌بوو، وه‌ک ئه‌وه خاوه‌ن مالّ خۆی زه‌کاته‌که‌ی به‌سر شایسته‌کانا دابه‌شده‌گردد، ئه‌وه ده‌یدا به حه‌وت تاقمه‌که‌ی تر، له کاتی‌کیشدا که یه‌ک کس به‌س بی بۆ کۆکردنه‌وی زه‌کات، که شتی وا له شه‌رعا دروسته‌و ریش ده‌که‌وی، له کاتی وادا به‌شی تاقمی زه‌کات کۆکه‌رمه‌و‌ه‌کان دهری به یه‌ک کس چونکه خۆی یه‌ک که‌سه، له توانادا نیه بدری به دوو که‌س.

جا ئه‌گهر زه‌کات‌ده‌ر زه‌کاته‌که‌ی دابه‌شکرد به‌سر دوو که‌سدا له تاقمی، له هه‌مان کاتدا توانای ئه‌وه‌ی هه‌بوو که به‌شی که‌سی سییه‌میش بدا لهو تاقمه، ئه‌وه به‌شی که‌سی سییه‌می پێ ده‌بژیرری و ئه‌و ئه‌ندازه‌یه‌ی زه‌کات هیشتا له سه‌رما‌وه. ئه‌وه‌نده هه‌یه ئه‌گهر له‌هه‌ر تاقمی سێ که‌سی ده‌ست نه‌که‌وت چه‌ند که‌س هه‌بوون لهو تاقمه، پشکی ئه‌و تاقمه ده‌دا به‌وان! له هه‌مان کاتا بۆی هه‌یه به‌شی ئه‌و تاقمه بکا

بەسێ پشکەوه، چەند کەس لەو تاقمە هەبوون پشکی خۆیان بدات و
چەند کەس نەبوون پشکەگەیان لەسەر ئەم شیوەیە دابەش بکا: ئەگەر
ئەو چەند کەسە لەو تاقمە کە پشکی خۆیان وەرگرتوو هێشتا هەر
شایستە زەکات وەرگرتن بوون، ئەو لەسەر فەرماشتی هەرە دروست
ئەو پشکانەیش کە ماون هەر دابەش دەکێتەوه بەسەر ئەوانا، دەنا
دەدرێ بە کەسانی تر، بەپێی یاسایەکی تر^(۱).

۱۳۵) پینج کەس هەن زەکاتیان پیناشی:

یەكەم: دەولەمەند، بەهۆی مالهوه، یا بەهۆی کاسپییهوه بەپێی
فەرموودەی خوشەوێست (دروودی خوا لەسەر بێ): زەکات بەم دوو کەسە ناشی:
نە بە دەولەمەند و نە بە پیاوی لەشساختی توانا. بەئێ ئەگەر مرقفی
لەشساختی تونا کاسپی دەست نەدەکەوت ئەوکاتە زەکاتی پێ دەدرێ!

(۱) لێردا ئیجازو ئیختیصاصرکی زۆر موخیلل و موهمی هەلەو هژی سەر
لێشێوان لە فقه المیسره کەدا هەیه، هەر کەسێ نەگەرێتەوه بۆ سەر کیفایەتو لئهخیاره که
وەرگێرانەکی بەنده بهههله دادهنێ، بۆیه به پێیستم زانی ئەمە روون بکەمەوه به
شیوەیهکی گشتی هەر کەسێ گومانیکێ له وەرگێراوه کە بەنده بۆ پیدای بوو، وه به
بۆچوونی ئمو من له مهسهله که حائی نهبووم بۆیه بهو شیویه وهرم گێراوه، با بهوردی
سەرخی کفایه الاخیاره که بدا، ئهوسا دهزانی گهسته که چۆنه.

- وەرگێر -

دووهم: کۆيله چونكه ئه‌ویش مادهم گوزهرانی له‌سه‌ر ئاغایه‌تی له
حوکمی ده‌وله‌مه‌ند دایه، وه‌گی تریش ئه‌و خۆی و هه‌رچی هه‌یه هه‌ی
ئاغاکه‌یه‌تی، ئیتر زه‌کات چۆن وهر‌بگرێ؟ وهر‌یشی بگرێ بۆ خۆی نیه.

سییه‌م: ئهم دوو بنه‌ماله‌یه زه‌کاتیان پێ ناشی: بنه‌ماله‌ی به‌نی
شاهم و بنه‌ماله‌ی به‌نی موطنه‌لیب، چونكه پێغه‌مبه‌ری خوا ده‌فه‌رموی:
ئهم زه‌کاته چلکاوی ده‌ستی خه‌لکانه، له‌به‌ر ئه‌وه نه‌ به‌ موحه‌مه‌دو نه
به‌ که‌سوکاری موحه‌مه‌د ناشی (موسلیم). جارێ هه‌سه‌نی که‌چه‌زای
پێغه‌مبه‌ر (دروودی خۆدا له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌رو ره‌زای خۆدا له‌ لیمامه‌ هه‌سه‌ن بۆ) منال بوو، ده‌نگی
خورمای زه‌کاتی هه‌لگرتو نایه‌ ناو ده‌میوه‌، پێغه‌مبه‌ر (دروودی خۆدا له‌سه‌ر بۆ)
به‌نجه‌ی کرد به‌ده‌میداو خورماکه‌ی به‌ لیکه‌که‌یه‌وه له‌ ده‌می دهره‌یناو
تیی خورپی و پێی فه‌رموو: قخ قخ، یه‌ع یه‌ع، ئینجا فه‌رموو: چ عه‌جه‌ب
نازانی‌که‌ ئیمه‌ی خانه‌واده‌ی محم‌د زه‌کات ناخۆین! (شه‌یخان
گیراویانه‌ته‌وه). له‌ گیرانه‌وه‌یه‌کی موسلیمدا: ئه‌وه چۆن نازانی که‌
زه‌کات به‌ ئیمه‌ ناشی! به‌لام ئه‌وه‌نده هه‌یه ئهم خزم و که‌سوکارانه‌ی
پێغه‌مبه‌ر (دروودی خۆدا له‌سه‌ر بۆ) ژیاوارو نه‌فه‌قه‌یان له‌سه‌ر به‌یتولاله، جا
هه‌ندی زانا ئه‌وه‌یان له‌ لاپه‌سه‌نده ئه‌گه‌ر ئهم که‌سوکارانه‌ی هه‌زرم‌ت
نه‌دارابوون و له‌ بیتولال گوزهرانیان بۆ دابین نه‌ده‌کراو پشکه‌که‌ی خۆیان
له‌ مفتهمال (فایا) وه‌ک جاران پێ نه‌ده‌درا، که‌ ده‌کاته یه‌ک له‌ بیست و
پینجی مفتهمال، له‌م کاته‌دا دروسته زه‌کاتیان پێ بدری.

چوارهم: هه‌رکه‌سی ژیاوار (نه‌فه‌قه‌ی) له‌سه‌ر زه‌کاتده‌ره‌که‌ بێ، وه‌ک
ژنی و باوک و دایکی هه‌زاری، چونكه ئه‌مانه ژیاوریان مسوکه‌ره، که‌واته:

دەولەمەندو بى ئاتاجن و ھەزار نىن، لە راستیدا ئەم رايە دروستترين رايە. گەرچى گوتراویشە: دروستە زەكاتيان پى بدرى، چونكە ناوى ھەزار ئەوانىش دەگریتەو. ئەو ھەندە ھەيە ئەگەر كەسى ئەو ژيوارەى وەرى دەگرت بەباشى بەشى نەدەكرد، وەك ژنى نەخۆش بى، يا ژيوارى كەسىكى خۆيى لەسەربى، ئەو ژيوارەى كە لە مێردەكەى وەرى دەگرى بە باشى بەشى ژيوارى خۆي و ئەو كەسەى كە ژيوارى لەسەريەتى و بەشى چارەى نەخۆشییەكەى نەدەكر، ئەمە لەم بارو دۆخەدا بۆى ھەيە زەكات وەربگرى (ئەمە فەرمايشتى قەفقالە)،

پینچەم: بىروا (كافر) چونكە پینچەمبەر {دروودى خواى لەسەربى} بە موعاذى فەرموو: جا ئەگەر بۆ ئەمەيش بە گوڤيان كردى، ئەوا پيشيان رابگەيەنە: كە خودا زەكاتى لەسەريان داناو، لە دەولەمەندەكانيان وەردەگيرى و دەدریتەو بە ھەزارەكانيان، ئەو ھەتائى لەم فەرموودەو ئەو وەردەگيرى كە زەكات لە موسولمان وەردەگيرى و دەدریتەو بە موسلمان خويان. لە ھەمان كاتا ئەو زاتانەى كە دەفەرموون: راگويزانەو زەكات لە شارێكەو بۆ شارێكى تر دروست نى، ئەم فەرموودەيە دەكەن بە بەلگە لەسەر ئەو. بەلام ئىمامى نەوھوى لە شەرحى صەحیحى موسلىما {رەزەاى خويان لىبە} دەفەموى؟: كردنى ئەم فەرموودەيە بە بەلگەى ئەم مەسەلەيە زۆر روشن نى، چونكە راناوى كۆ لە وشەى (دەدریتەو بە ھەزارەكان = يان) ھەل دەگرى مەبەست لى ھەزارانى موسلمانان بى، ھەئيش دەگرى مەبەست لى ھەزارانى ئەو شارەبى، يا ھەزارانى ئەو ناوچەيەبى، ئەم بۆچوونەيش لە بۆچوونى پيشوو ئاشكراترە. خودا بۆ خۆى لە ھەموو كەس باشتري لیدەزانى (أ . ه) دەى ئەمەيش ياسايەكى

شهرع شوناسییه: هر بهلگهی کرا به بهلگه لهسهر شتیکی تایبته و له ههمان کاتا ههلی دهگرت که بکری به بهلگه لهسهر شتیکی تریش، نهوه نهو بهلگهیه له بهلگهی دهکهوئو نابئ به بهلگهی نهو شته تایبته. زیاد لهسهر نهمهیش نایهتی دابهشکردنی زهکاتیش بهسهر نهو ههشت تاخمه دا تیکرایی دهگهیهنی، که دهفرموئ: {إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ} هیشتا نهوهیش ماوه کهسئ بئئ: فرمووده کهی پیغه مبهه (درووده خواه لهسهر بهئ) دهفرموئ: له دهوئه مه نندهکانیان و مرده گیرئ و دهریتهوه به ههزارهکانیان، نهمه بهس بهلگهیهکی ناشکرایه لهسهر نهوه که خه لکی یه مهن بویان نیه له شاریکهوه زهکات بگویزنهوه بو شاریکی تر، کهواته نابئ به بهلگه لهسهر ههموو شارو گوندیکی تر که له یه مهن نه بن!.

بهههه حال یاران (ئهصحاب له مهزه بهی شافیعیدا) دهفرموون: دروست نیه زهکات له شاریکهوه بگویزریتهوه بو شاریکی تر. گوتراویشه: گواستنهوهی زهکات به بی گومان زهکات له کوژ دهخا، به لکوو رهویانی له کتیبی (البحر) دا دهفرموئ: گواستنهوهی زهکات به بی گومان دروسته. به تایبته له کاتیکا که لهو ناوچه دا که زهکاته کهی بو دهگویزریتهوه خرمی ههزاری زهکاتد ره کهی تیابی، چونکه ههزارهکان چاویان له دهستی خرمهکانیانوه له دلهوه به تهمای نهوهن، به مهرجی نهوه له شاری سامانه که دا ههزاری زور ناتاجی نهو زهکاته نه بی، دنا له کاتی وادا له بهر ناچاری دهرئ به ههزاری شوینه که خوئ، نهگه ههزاری خرم له شوینیکی ترو ههزاری شاری ماله که بو ههزاری یه کسان بوون، بهشی ههردوو لایانی لیده دا، خودا خوئ له ههموو شتی باشت دهرانی.

۱۳۶) خیری سوننهت (صدقه التطوع):

خیری سوننهت سوننهته، به پی نامهی خواو سوننهتی پیغمبرو یه گگرتنی نه ته وهی ئیسلام، خوای گه وره دمه رموی: {مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ - سورة البقرة - ۲/۲۴۵} واته: ئای بوّ خودا پی داوی قهرزیکي جوان بدا به خودا، خودا به جه ندين قات هه قی بوّ ده کاته وه، مه گهر ههر خوا خوئی بزانی که ژمارهی ئهو جه ندين قاتانه جهنده. له ئایه تیکی تردا دمه رموی: {وَمَا تَقْدُمُوا لِنَفْسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا - سورة المزمل - ۷۳/۲۰} واته: ههر خیرو چاکه یی له پیش خوتانه وه رهتی بکه ن بوّ ئهو دنیا تان، ئهو زه خیره و دهمایه یه کی چاکه له لای خودا، بزانی هیچ خیری له لای خودا نافه وتی، دیاره خیری به دهستی خوتان بوّ خوتانی بکه ن ئهو گه لی له وه باشتره که چاوهر وانی دهستی ئهو و ئهو بکه ن. خوشه ویستیش (مروود خوا له سه ربه): دمه رموی: ئهو که سه ی خیری بکا له حه لال، خودای مهربان به دهستی راستی وهری ده گری و خوئی په روه رده ی ده کاو نه شونماو گه شه ده کا، تا به قه د کیوئ گه وره ده بی، وه ک چو ن یه کی له ئیوه جوانوو ماینی یا پارینه و شتری بوّ خوئی به دل و به داو په روه رده بکا ئاوا، (موسلیم) هه روا دمه رموی: با پیاو له و دیناره ی هه یه تی خیری لی بکا، یا له و درمه ی هه یه تی، یا له و مه نه گه نمه ی هه یه تی خیری لی بکا. (موسلیم) هه روا دمه رموی: ههر که سی خوراک دهر خواردی برسی بدا، خودای گه وره میوه ی به هه شتی به نسیب ده کا، ههر که سی موسلمانیکي توونی

پاراو بکا، له رۆژی قیامهتدا خودای بالا دهست و شکۆمه‌ند ره‌حیقوله
 ختوومی به‌نسیب ده‌گا، که له‌م نایه‌ته‌دا باسی ده‌گا و ده‌فه‌رموی: یسقون
 من رحیق مختوم: شه‌رابی پاکی سه‌ربه‌مۆریان دهرخوارد ده‌دری، وه
 هه‌رکه‌سی ئیمانداریکی رووته‌له‌ پۆشته‌ بکاته‌وه، خودا له
 به‌رگه‌سه‌وزه‌کانی به‌هه‌شت پۆشته‌ی ده‌کاته‌وه! (ئه‌بو نه‌عیم له
 ئه‌لحولیه‌دا، به‌ رشته‌یه‌کی لاواز گیراویه‌ته‌وه) به‌ هه‌ر حال خیرکردن و
 شت به‌خشین له‌ هه‌موو کاتی‌کا سوننه‌ته‌ به‌ تایبه‌تی له‌ مانگی ره‌مه‌زانا
 خیرتره، سوننه‌ته‌ له‌ مانگی ره‌مه‌زانداندا موسوڵمان ده‌ست کراوه‌بی و چاوی
 خیری له‌ خیزانی خۆی و له‌ هه‌زارانی‌ش بی، چه‌نده‌ی له‌ توانادا هه‌یه
 هه‌رزانیان تی‌بخا، له‌مه‌دا پی‌غه‌مبه‌ر بکا به‌سه‌رمه‌شق، چونکه‌ پی‌غه‌مبه‌ر
 بۆ سه‌ختی مانه‌دی نه‌بوو، به‌ تایبه‌تی له‌ ره‌مه‌زانداندا، له‌ هه‌موو کاتی‌کی
 تر به‌خشنده‌تر بوو، هه‌روا خیر و سه‌ده‌قه‌ سوننه‌ته‌ له‌کاتی کاروباری
 گرنگا، وه‌ک خه‌تمی قورئان و قازانجکردنی باش و رزگار بوون له‌ چورتم،
 وه‌ کاتی نه‌خۆشی و کاتی سه‌فه‌ر، یا له‌ مه‌ککه‌و مه‌دینه‌دا، خودا
 بیرۆزتریان ب‌فه‌رموی، هه‌روا له‌ کاتی غه‌زاو چه‌جداو، له‌ کاته
 بیرۆزه‌کاندا وه‌ک مانگی ره‌مه‌زان و ده‌ی یه‌که‌می مانگی قوربان و رۆژی
 جه‌ژنه‌کان و رۆژی هه‌ینی. هه‌میشه‌یش سوننه‌تیکی گه‌وره‌یه‌ موسوڵمان
 چاکه‌ له‌ گه‌ل خزم و که‌سوکاری خۆی و هاوسی مال و هاوسی دووکان و
 هه‌موو جو‌ره‌ هاوسی و دۆست و برادریکی تری خۆی بکا، بگه‌ره‌ زه‌کاتی
 فه‌رزیش بدری به‌ خزمی هه‌ژار و هه‌ژاری دراوسی و هه‌ژاری دۆست
 باشتره، هه‌روا که‌فاره‌ت و نه‌زرو شتی تری له‌م بابه‌ته‌ بۆ ئه‌مانه
 خیرتره‌!

ههتا له ناو خزمانا کاميان زياتر دژايه تي له گهل زهکاتد ره که دا
 هه بي، زهکاته که به وه خيتره، به مهر جي هه ژار بي، هه روا خي ريش
 به وه خي ري زياتره، به لام بو خي ري سوننه ت خزمي ناکوک له گهل
 خي رکه ره که دا مهر ج نيه هه ژار بي! چونکه خوشه ويست (دروود خواه له سه ربه)
 ده فهرموي: گه وره ترين خير نهو خيره يه که بدری به خزمی له دل هوه
 دژت بي! خي ري په نامه کی له خي ري ئاشکرا باشتره، به لام هه موو کاتي
 نا، خزم با ماله که يشي دوور بي هه رپيش ده خري له سه ر دراوسي بيگانه،
 چونکه خير به خزم دوو خير، هه م خير هه م خرم
 به سه رگر دنه ويه، باش نيه شتي خراب هه لبري ري بو خير، به لام نه گهر
 جليکي نوي بکري بو خوت و گونه که ت بکه ي به خير بهر نه مه ناکه وي،
 واباشه خو بپاري ري له خير کردن له مالي شوبه دار، ئيبنو عومهر (درازه
 خوايان ايته) ده فهرموي: دره مي خير له مالي حهرام ودر نه گرم، له ترسي
 نه وه که تووشي حهرام خوار دن نه يم، نه وه له وه پي باشتره که له مالي
 حه لالي خوم شش هه زار دره م خير بکه م! خير کردن ده بي له سه ر نه م
 شيويه بي: زيواري خوي و خي زاني و نه وي پيوستي بي بو خوي و بو
 نه وان و بو بهر ژه وه ندي ئاييني نه وه جي به جي بکا، نه نجا نه وي که له و
 نه ندازميه پتره بوي هه يه که خي ري ليکا به لام نه گهر له کاتي ته نگانه دا
 بهر گه ي نه ده گرت نابي هه موو نه وي که له وه زياتر بي بکا به خير!

بو ده وله مهنه ر هه نيه که خوي و پيشان بدا که ئاتاجي هه يه
 هه تا به و مه هانه يه خي ري سوننه ت ودر بگري! چونکه پياوي له
 دانيشتواني صوفه مرد، دوو دياناري زي ري له پاش به جي ما بوو،
 پيغه مبه ر (دروود خواه له سه ربه) فهرموي: نه م دوو ديناره دوو داخي ئاگرن بو

خاوه نه که ی! واته: نهو پیاوه له زیانیدا که خاوه نی نهو دوو دیناره بووه
چوَن خو ی له ناو نهو هه ژارانهدا جیکردو ته وه هه تاخیری پیبکری؟
هه روا که سی پیشه یی به جوانی بزانی هه تا هه یی، هه رame که سوال
بکا، ته نانهت نه گهر شت له خه لک و مر بگری پیی هه رame، خیر که میش
بی هه خیری هه یه، خوی گه و ره دهفه رموی: {فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ
خَيْرًا يَرَهُ - سورة الزلزلة - ۷/۹۹} واته: هه رکه سی هه رچه ندی
خیر بکا، که م بی ت یان زور، باب هه ده تو سقالی بی، پاداشتی باشی نهو
خیره و مرده گری ته وه! له فه رمو و ده میشدا دهفه رموی: خو تان له ناگری
دوزه خ رزگار بکه ن نه گهر به هوی به خشی نی له تی دهنکه
خورمایه کیشه وه بووه (شه یخان). و اباشه که به تایبه تی بو خیر پیدان
پیاو چاکان و ناتا جان به سه ربکری نه وه، نازین به خیر گردنه وه هه رame
چوونکه پاداشته که ی پووج دهکاته وه، خوی گه و ره دهفه رموی: {يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ
رِئَاءَ النَّاسِ - سورة البقرة - ۲/۲۶۴} واته: نه ی ئیماندارینه!
پاداشی باشی خیر و خیراتی خو تان به مننهت و شاباش پووج مه که نه وه،
چونکه نه وه ده بی به هوی دلی خیر پیکرا وه که، شتی و خیر پووج
دهکاته وه، چونکه لاسایی خیر گردنی نه و که سانه یه که بو ریابازی خیر
ده که ن. سوننه ته له و ماله ببه خشی که له بهر چاوی خو شه ویسته، خوی
گه و ره دهفه رموی: {لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ - سورة
آل عمران - ۹۲/۳} واته: نا که گهن به پایه ی چاکه ی نایاب، هه تا له
نایابی سامانه گانتان به خت نه که ن له ریگه ی خوا دا.

١٣٧) رۆژوو (الصيام):

رۆژوو له زمانى عه ره بيدا پيى ده گوتري صهوم، صهوم له زمانى ئەواندا واتە: خۆگرتن له کردنى شت، بهم واتایهیه که خوای گهوره دهفرموی: {إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا - سورة مريم - ٢٨/١٩} واتە: نهزم کردووو بۆ خوای میهره بان که خۆ له قسه کردن بگرم. له شه رعیشدا بری تییه له خۆگرتن له ئاره زوووه کانی دامه ن و سکا له شه بهقه وه هه تا خۆرئاوا بوون، له گه ل نیازو نییى به رۆژوو بوون له شه وه وه.

بریاره که ی: -

رۆژوو فه رزی که له فه رزه گه وره کانی شه ریه تی نیسلام، فه رزبوونی به نامه ی خواو سونه ت و یه کگرتی نه ته وه ی نیسلام سه ری گرتوو، خوای گهوره دهفرموی: {كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ - سورة البقرة - ١٨٣/٢} هه روا دهفرموی: {فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ - سورة البقرة - ١٨٥/٢} له فه رمووده ی دروستدا دهفرموی: نیسلام له سه ر پینج بنیات امه زراوه له فه رمووده که دا دهفرموی: یه کئ له و پینج بنیاته رۆژوو، پیاویکی ش عه رزی پیغه مبه ری کرد: کام رۆژوو له سه رم فه رزه پیمی بفه رموو؟ فه رموی: به س رۆژوو ی مانگی ره مه زان. مه رچی فه رزبوونی ئەوه یه رۆژوو هوانه که موسلمان و ره سیده و هۆشیار و توانایی. چونکه هیچ فه رزی له سه ر بیروای بنه ره تی (کافری ئەه صلی) نیه به لگوو دایش نامه زری، چونکه کافر ئەه ل نیه بۆ به رستن و عیبادت و خوا به رستی ئی

ناوهشیتهوه، رۆزوو لهسەر منال و شیت نیه، چونکه پیغه مبهەر (دروود و خواو لهسەر ب) دمهفرموی: ئهم سێ کهسه قهلهمی تهکلایان لهسەر نیه: خهوتوو ههتا خهبهری دهبیتهوه، منال ههتا رهسیده دهبی، شیت ههتا چاک دهبیتهوه و دیتهوه سهر هۆش. (ئهبو داوود). بهلام کهسێ له بنهڕهتهوه توانای رۆزووی نهبی، یا ئهگهر بهرۆزووبی زیانیکی وای لی بدا که بهرگهی نهگرێ، جا لهبهر پیری بی یا لهبهر نهخۆشییهکی وابی که ئومیدی چاکبوونهوهی نهبی، یا لهبهر ههر هۆیهکی رهوای تربی، ئهوه رۆزووی لهسهر نیه، بهلام دهبی کهفارمهتهگی بدا، کهفارمهتهگی ئهوهیه. ئهگهر ههیبوو له حیاتی رۆزوووی ههموو رۆژی مشتێ خۆراک دهدا به شایستهکانی زهکات، گریمان نه دارابوو لهوه دوا دهوله مهند بوو ئهوه دهبی کفارت بدا له کاتی دهوله مهنیدی.

فه رزه کانی:

رۆزوو پینچ فه رزی ههیه:

یه کهم: نییهت، جیگهی نییهت شهوه، کاتی نیازهینان رۆزوو له خۆر ئاوابوونهوهیه ههتا شهبهق. ههموو رۆژی بهشهوه دهبی نییهت بهیانی، چونکه ههموو رۆژی په رستشیک سهر بهخۆیه، لهبهر ئهم بهلگهیهش که پیغه مبهەر (دروود و خواو لهسەر ب) دمهفرموی: ههر کهسێ له شهودا نیهتی رۆزوو گرتنی نهبی به رۆژ بووی نیه بهرۆزووبی! (ئهحمه دو ئهبو داوود و نه سائی و تیرمیذی).

دووه و سییهم: خۆگرتنه له خواردن و خواردنهوه و ئهوهی له ریزی ئهم دوه دابی، با کهمیش بی، له شهبهقی بهیانهوه ههتا ئاوابوونی ههتاو

یاسای ههمهگر (زابت) بۆ ئەمه ئەمهیه: رۆژوو بووچ دەبی به گەشتنی
 هەر شتی که بهپیی باوی زمان پیی بگوتری: ماددهوه، وه قهواره
 ههبی، له دهردهوی لهشهوه بۆ ناو هەر شوینی له لهش که بهپیی باوو
 یاسای زمان پیی بگوتری بۆشایی، بهمهرجی له ریگهی کراوهوه برپاته
 ژوووهوه، وه بهقهستی بی، وه بههلهو لهبیرجوون نهبی!.

چوارهم: خوگرتن لهسەر جیی و خوهرهحهتکردن به دهستی خووی و
 به شتی تریش، سهربهلگهی ئەمه ئەم ئایهتهیه: { قَالَ اَنْ بَاشِرُوْهُنَّ
 وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتّٰی يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ
 الْاَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْاَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ - سورة البقرة - ۱۷۸/۲ }
 بهلام ئەگەرله بیرى نهبوو شتی خوارد، یا شتی خوارددهوه، یا لهگهڵ ژن
 دروست بوو، ئەوه رۆژوووهکهی ناشکی، چونکه پیغهمبەر (مروودى خواى لهسەربە)
 دمهفرموی: کهسێ لهبیری نهبوو که به رۆژوووه، وهشتی خوارد یا شتی
 خوارددهوه، ئەوه با رۆژوووهکهی نهشکینی، بهوه رۆژوووهکهی ناشکی، ئەو
 ئاوو نانهیش که دىخوات رزق و رۆزییه که خودا بۆی دهرهخسینی! (رواه
 الجماعة). ههروهها پیغهمبەر (مروودى خواى لهسەربە) دمهفرموی: خودا تۆلوه
 سزای ئەم سێ جوهره گوناھهی لهسەر ئوممهتەم ههلگرتوووه:

یهکهه: گوناھێ که خاوهنهکهی به ههلهیبکا

دووهم: گوناھێ که خاوهنهکهی له بیرى نهبی.

سییهه: ئەو شتانهی که به زۆر پیاان بکهن! (ئیبنو ماجه/

طه بهرانی/ حاکم).

پینجه م: خوگرتن له خوړشانه وه به قهستی، به لام نه گهر رشانه وه زوری بۆ هاوردی، نه وه رۆزووه که ی ناشکی، پیغه مبه ر (مروود ه خوا ه له سه ربه) ده فهرموی: که سی رشانه وه زوری بۆ هی ناو رشایه وه به بی خواستی خوی، له هه مان کاتا به رۆزوو بوو، نه وه گیرانه وه ی له سه ر نیه، به لام نه گهر خوی خوی رشانده وه با رۆزووه که ی بگریته وه (د/ت/ن).

١٣٨) رۆزوو به چی پوچ ده بیته وه:

رۆزوو به زورشت پوچ ده بیته وه:

یه که م: بردنه ژوو ره وه ی شتی له دهره وه ی له شه وه بۆ ناوه وه ی به قهستی، ئیتر خوا نه وشته خوړاک بی یانا، جگهره کی شان به ر نه مه ده که وی، مه رچی ناوه وه ی له ش نه وه یه که ده بی، بۆشایی بی، ئیتر مه رچ نیه که نه و شوینه بۆ شه هی زیکی وای تیابی که خو ار ده مه نی، یا دهرامان بگوړی، که واته: ناوکه لله ی سه رو ناوگو ی ده گریته وه، چونکه ئی بنو عه بباس (ره زه خوا یان لی به) ده فهرموی: رۆزوو به وه ده شک ی که ده چی ته ناوله شه وه، نه ک به وه که له ناوه وه ی دی ته دهره وه! نه وه تا به پی ی قسه که ی نه و هه موو ناوه وه ی به ر ده که وی وه رۆزووی پی ده شک ی، ئیتر شته که خوړاک بی یا شتی تربی جیاوازی نیه.

بزانه! نه گهر ده سنو یژ گر زیاده ره ی کرد له ناو له ده و لووت رانا داو له نه نجامی نه وه دا ناو گه یشته ناو بۆشایی قورگی، یاناوسکی، ناو برناخی، نه وه رۆزووه که ی ده شک ی، چونکه خو شه ویست (مروود ه خوا ه له سه ربه) ده فهرموی: زیاده ره ی له ناو له ده و لووترا دانا بکه، مه گهر کاتی

كە بە رۆژوو بېت؟ چونكە زىادىمۇرەوييەكە لەم دوو كاتەدا رۆژوو دەشكىنى بۆيە پېغەمبەر رېگەى نادات، دەنا نەيى لى نەدەگرد، بەلام ئەگەر بەبى زىادىمۇرەويىكردن ئاوپەريپە قورگى، يا گەيشتە بۆشايى، وە بەقەستى نەبوو، ئەو رۆژوو ناشكىنى، چونكە بەر ئەو ھەلەيە دەكەوى، كە چاپۆشى لېكراوہ.. ئەو ھەندە ھەيە ئەگەر ئاوى كرده ئاودەم و ئاوى لووتى بەنيازى ئاوى لە دەم و لووتىرادانىشى نا، وە ئاودەكە پەريپەئاوى بۆشايى قورگى يانائوى بۆشايى لاي سەرووى لووتى ئەو رۆژوو دەكەى دەشكى، چونكە سوچ لە خۆيەتى و كاريشى بەشتى واتە: نيە! بەشى و نيە تەنانت ئەگەر ژنى پەنجەى بكا بەناوى شەرمى خۇيا، لەكاتى تاراتگرتندا، لەسەر فەرموودەكەى ئىبنو عەبباس، رۆژوو دەكەى دەشكى، لە راستيدا ئەو ئەو ھەندەى لەسەرە كە دىوى دەرەوى شەرمى بشوا، ئەو كە بەدەرەو نيە شۆردنى لەسەر نيە.

دووم: رۆژوو دەشكى بە شاف ھەلگرتن و بەشت خستە ناوى دىوى ئاودەوى چووكى نېرىنەو زىي مېنەو بەپىي فەرموودەكەى ئىبنو عەبباس، كە كەمى لەمەوپېش نوسيمان، ئەم فەرمائىشتەى ئىبنو عەبباس دوو بەشە، ئەم شتانە لە بەشى يەكەمى چەرت دەكرى: پەرىنى مېش بۆ ئاوى قورگى رۆژو ھەو و گەيشتنى تۆزى ئاردو تۆزى رېگەو دوو كەلى بخوورو شتىوا بۆ ئاوى قورگو بۆشايى، لە بەشى دوو ھەمىشە ئەم شتانە چەرت دەكرىن: دەرچوونى خويىنى بېنويژى و زەيستانى و مئالبوون و خۆرشانەو ھەو ئاوى ھېنانەو، چونكە ئەوانەى لەبەشى يەكەمى فەرموودەكەى ئىبنو عەبباس چەرتمان كردن، گەرچى لەو شتانەيشن كە دەچنە ژوورەو بۆ ئاوى بۆشايى لەش، لەگەل ئەو ھەيشدا رۆژوويان

پیناشکی، چونکه چوونه ژووره ده‌گه‌یان به قهستی نیه، نه‌وانه‌یشی له به‌شی دوو ده‌می.

فه‌رمووده‌گه‌ی ئیبنو عه‌بباس چه‌رتمان کردن، گه‌رجی له‌و شتانه‌یش که له‌ناو له‌شه‌وه ده‌رده‌چن، به‌لام رۆزوو ده‌شکینن. مایه‌وه سهر شرنقه‌و ده‌رزی لی‌دان، خوا له‌ ده‌ماره‌وه لی‌ بدری، یا له‌لا ران و ماسۆلکه‌وه لی‌ بدری، ئەم راجیایی تیا دایه، گوتراویشه: رۆزوو ده‌شکینن، گوايه به‌ر رووکاری به‌شی یه‌که‌می فه‌رمووده‌گه‌ی ئیبنو عه‌بباس ده‌که‌وی، که ده‌فه‌رموی: رۆزوو به‌وه ده‌شکی که ده‌چینه ناو له‌شه‌وه.

سینیه‌م: رشانه‌وه که به قهستی بی، به‌لکه‌گه‌ی رابورد.

چواره‌م: جووت بوون له پيش و پاشه‌وه به قهستی، به‌لکه‌گه‌ی پاش توژی دی.

پینجه‌م: ئاوه‌ینانه‌وه‌و خو ره‌حه‌تکردن، جا به‌خۆ تیسوین بی، یا به‌ ده‌ست بپاهینان بی، ئیتر خو‌ی ده‌ستی بپایینن، یا ژنه‌گه‌ی یا که‌نیزه‌که‌گه‌ی جیاوازی نیه، هۆی بوونی ره‌حه‌ت‌بوون به‌هۆی رۆزووشکاندن ده‌گه‌رپته‌وه‌و بۆ سهر ئەم شیک‌ردنه‌وه‌یه: مه‌به‌ستی گه‌وره له جووت‌بوون ره‌حه‌ت‌بوونه، جا له شوینن جووت بوون به‌بی ره‌حه‌ت‌بوونیش رۆزوو بشکینن، ره‌حه‌ت‌بوون که مه‌به‌ستی گه‌وره‌ی جووت‌بوونه، با به‌بی جووت‌بوونیش بی، چون رۆزوو ناشکینن؟! که‌واته ده‌یشکینن و زیات‌ریش! به‌لام ته‌نیا له‌م دوو کاته‌دا ئاوه‌اتنه‌وه رۆزوو ناشکینن، ئەگه‌ر به بیرلی‌کردنه‌وه، یا به شه‌یتان‌بوون ئاوی هاته‌وه رۆزووه‌گه‌ی ناشکی.

شەشەم و حەوتەم: بېنویژی و زەيستانى، چونکە رۆزوو کاتى دادەمەزرى کە ئەم دوو نەبن، دەى ئەگەر يەکى ئەم دوو لەناو رۆزوو دەکەدا روويدا رۆزوو دەکە پوچ دەبىت، بەپىي گوتەى عائىشە (رەزەا خواى لىبە) کە دەفەر موى: جارەن بە سەرىنى پىغەمبەر خوى (دروودە خواى لىسەرى) کە دەکەوتىنە بېنویژىيەو، لەپاش پاکبوونەو و خوشۆردن، پىغەمبەر (دروودە خواى لىسەرى) فەرمانى پيمان دەکرد: کە رۆزووى رەمەزان بگىرپنەو، بەلام نويز نەگىرپنەو. دەى ئەگەر رۆزوو لەکاتى بېنویژيدا دابەمەزرى پىغەمبەر فەرمانى نەدەکرد بە گىرپانەو و رۆزووى کاتى بېنویژى. لە هەمانکاتدا خودا بۆ بارسووکى نويزى لەسەر ئافرەتى بېنویژو زەيستان هەلگرتوو، لەبەر ئەو پىغەمبەر (دروودە خواى لىسەرى) فەرمانى نەکردو و بە گىرپانەو نويز! چونکە بە دريژايى سال و لە زۆربەى تەمەندا شتى وا زۆر زەحمەتە، وەک رۆزوو دەکە نىە کە سالى مانگى بى و بەس!

هەشتەم: شىتى، بە پىي فەرمايشتى پىغەمبەر (دروودە خواى لىسەرى): ئەم سى کەسە قەلەمى تەکلىفيان لەسەر نىە تا کۆتايى فەرموودەکە کە لە زنجيرەى (۱۳۶) دا رابورد.

نۆيەم: بى برۆابوونەو: وەرگەران لە ئايين: پاشگەزبوونەو کە برىتييه لە پچراندنى رشتەى ئىسلامەتى، جا بەگوتارىي يا بەکردارىي، يا بە بىروبارومر بى، بەپىي فەرمايشتى زاتى مەزن: {وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ - سورة البقرة - ۲/۲۱۷} هەروا بەپىي ئەم فەرمايشتەى

ترى {لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ - سورة الزمر - ۶۵/۳۹} .
گومانیش له وهدا نیه که نه هلی کوفر هه موو یه ک میلله تن؟.

دهیه م: بووران هه ویه، نه گهر سهرو مپوو، به در یژایی نهو رۆژه
یه ک هه ناسه، یا پتر، نه هاته وه سهرو هۆشی خۆی نهو رۆژوو ده که ی
پووچه، دهنه دهنه مزرئ نه گهر تۆژئ یا زیاتر هاته وه سهرو هۆشی خۆی،
به لام نه گهر وا ریکه وت به در یژایی رۆژ نووست رۆژوو ده که ی دهنه مزرئ،
چونکه خه وتوو شیاوی (نه هلییه تی) هه یه بو ئاخوتن له گه لی، به
پیچه نه وه ی که سی که له هۆشخو چوبی.

۱۳۹) چی له رۆژودا سوننه ته:

بۆ رۆژوو ده وان نه م سی شته سوننه تن.

یه که م: کاتی به راستی بۆی ده رکه وت که شهو داها توه به په له
رۆژوو ده که ی بشکینئ. چونکه خو شه ویست (ده رووه خوا له سه ربه) ده فهر موی:
مه ردوم هه تا په له له به ربانگ بکه ن و به ربانگ نه خه ن به قنگاو له کاتی
خۆیا رۆژوو بشکین، نهو نه شانیه نه وه یه که هیشتا ههر باشن و له ری
راست لایان نه داوه. (شه یخان). ئیبنو حیببانی ش له سه حیحی خۆیدا
ده گیریت هه که: ده ستوری پیغه مبه ر (ده رووه خوا له سه ربه) وابوو ههر رۆژئ به
رۆژوو بوایه، نو یژئ شیوانی نه ده کرد، هه تا چه ندد ده نگئ فهریکه
خورمایان بو ده هیئا، یا ئاویان بو ده هیئا، جا ده نکه خورماکانی
ده خوارد، یا ئاوه که ی ده خوارد وه، نه و جا نو یژئ شیوانی ده کرد، نه مه له
هاوینا که فهریکه خورما هه یه، به لام له زستانا، له پیشکردنی نو یژئ

شيۋانا، يا بەخورما دەيشكاند، يا بەئاو. سوننەتە لە زستانا بەربانگ بەخورما يا بە ئاو بىكتەو، لە ھاوینیشا بە فەرىكە خورما يا بە ئاو رۆژوو بىشكىنى، لەبەر فەرموودەكەى پېشەو. لەبەر ئەوھىش چونكە ئەم دوو شتە ھەرمەكەى سوودىكىان ھەيە لەم بارەيەو: شىرىنى ھىز دەبەخشى، ئاويش ناو سىك پاك دەكاتەو... رەويانىش دەفەرموى: بەلام ئەگەر خورما نەبوو بە شىرىنى بىشكىنى، چونكە رۆژوو چاووھەناى چاۋ كز دەكا، بەلام خورما رۆشنى دەكاتەو، شىرىنىش بە گشتى دەورى خورما دەبينى، كەواتە كە خورما نەبوو شىرىنى جىگەى دەگرىتەو.

دووھم: دواخستنى پارشىو، لە فەرموودەدا دەفەرموى: دواخستنى پارشىو لە رەوشتى پىغەمبەرە خاوەن پەيامەكانە. (ئىبنو حەببان لە صەحىحەكەيدا گىراۋيەتەو).

دىسان لە فەرموودەدا دەفەرموى: ئۆمەتى من ھەتا پەلە لە بەربانگ بىكەن و پارشىو دوا بخەن، ئەو نىشانەى ئەوھە كە ھىشتا لەسەر رەوشتى باشى خۆم ماون و پەپرەوى سوننەتى من دەكەن. (ئىمامى ئەحمەد لە موسنەدى خۇيدا گىراۋيەتەو) سەرەراى ئەوھىش دروستى رەوايى پارشىو ئەوھە: كە يارىدەى عىبادەتكردن دەداو خواپەرست بەھىز دەكا، دەى ھەتا دواىكەوئى باشتر دەبى بەمايەى بەھىز بوون بۆ رۆژووھوان.

ئەودى كە ئەصلى سوننەتى پارشىو، پارشىو بەكەمى خواردنىش يا بە كەمى خواردنەو، ئاويش جىبەجى دەبى، بەلام واباشە پارشىوئىكى وا بىكا كە بىبى بەھوى بەھىزبوون بۆ رۆژووھوان. ئىبنو حەببان لە صەحىحەكەيدا ھەيە: ئەگەر بە قومى ئاويش بوو پارشىو بىكەن.

كاتى پارشيۆ له نيوهشهوهوه دهست پيڤهگا، ئيمانى رافعى له
كوٽايى كيتابى ئيمانان ئهم مهسهلهيهى باس كردووه..

سپيهه: زمانى بپاريژى له قسهى پړو پوچ و قسهى بيشهرعى جا
ئهگهر ئهو قسهيه دهبوو بههوى گوناهبارى، وهك غهيبهت و پاشهملهو
دوو زمانى و دروى نارهواو شتى ترى لهه بابيهتانه ئهوه نادرست و
نارهوايه، جا لهه كاته دا زمان پاراستن لهه جوړه قسانه بۆ رۆژوو هوان،
غهيرى رۆژوو هوانيشن، نهوهك سوننهته، بهلگو فهرزه، ئهوهتا له
صهحيى بوخارى شهريفا دهفرموى: ئهو رۆژوو هوانهى كه واز نههينى
له قسهى نارهواو له كارى نارهوا خودا كارى بهوهى ئهو نيه كه دهى
خوى ببهستى و واز له خواردن و خواردنهوه بهينى! له ههديندا ديسان
دهفرموى: گهلى رۆژوو هوان بهس برسيتتى له رۆژوو هكهى بۆ
دهمينيتهوه گهلى شهو نويزكهريش ههر شهونخوونى و ماندووبوونهكهى
بۆ دهمينيتهوه له شهونويزهكهى (حاكم) وه دهيش فهرموى: ئهم
فهرموودهيه بهپى مهرجى بوخارييه كه دايناوه بۆ فهرموودهى دروست.
سهرهراى ئهم بهلگانهيش قهسهى نابهجى پاداشت پوچ دهكاتهوه.

١٤٠) ئهو رۆژانهى كه رۆژوويان تيا دا نادرسته:

رۆژووى رۆژى جهژنى رهمهزان و رۆژهگاني جهژنى قوربان
نادرسته، له صهحيهينا ههيه: پيغهمبهرى خوا (دروود خوا لهسهرين)
ريگهى نهداوه كه له رۆژى جهژنى رهمهزان و له رۆژى جهژنى قورباندا
كهس بهرۆژووبى. بههيج شيويهكه رۆژووى ئهم دوو رۆژه دروست نيه،
به نيازى سوننهت بى، يا به نيازى فهرزى، يا به نيازى نهزى، يا يا

بەنئىزى ھەر نىيازىكى تىرىى دروست نىيە، ھەروا گىرتنى رۆژودەگانى ئەيىامو تەشرىقىش دروست نىيە، كە بىرىتىن لە سى رۆژودەكەى پاش رۆژى يەكەمى جەژنى قورىبان، چونكە بېغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) نەيى كىردوودە لە گىرتنىان. (ئەبو داوود بە رىشتەيەكى دروست گىراوئەتەو). لە صەحىحى موسلىما دەفەرموى: بېغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) فەرموى: سى رۆژى پاش رۆژى يەكەمى جەژنى قورىبانىش، كە مەشهورن بە ئەيامو تەشرىق، واتە: رۆژانى قورىبانى سەربىرىن و كىردنى گۆشتەكەيان بە لەتكە گۆشتو قەدىد، بە ھەلخستنى لەبەرخۆر، ئەم سى رۆژدەيش رۆژانى خواردن و خواردنەومەن و بە كەلكى رۆژوونايەن، رىك وەك رۆژى يەكەمى جەژن، بەلام خوا داپناون بۆ يادو زىكرى خۆى. گوتراوئەشە: بۆ ئەو حاجىيەى كە تەمەتتووع بە عەمرە دەكاو لە ھەمان كاتا ھەدىي بەيتى نىيە، ئەوودە بۆى ھەيە كە ئىيامو تەشرىق بە رۆژووبى، لەجىاتى سى رۆژى كافارەتەكەى كاتى حەج، مەبەست ئەو سى رۆژدەيە كە لەم ئايەتەدا ئامازەى بۆ كراو: {فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتَ - سورة البقرة - ۱۹۶/۲}. واتە: ھەر كەسى لە پاش كىردنى عەمرە ئىجرامى شكاندو خۆشى وەرگىتەوودە تا كاتى ئىجرامى حەج دادەبەستى ئەوودە چى بۆ ھەلسووړا لە ئازەلئ دەست بەدات بۆ قورىبانى سەرى بېرى، دەى كەسى ئازەلئ دەست نەكەوى ئەوودە پىويستە كە سى رۆژ بە رۆژووبى لە كاتى حەجدا، وە حەوت رۆژىش كە گەرانەوودە بۆ ولاتى خوتان. لە بوخارى شەرىفا، لە عائىشەو ئىبنو عومەرەوودە، دەگىرپىتەوودە: دەفەرموون (رەزەا خوايان لىبەا): رىگە نەدراوودە

بهكەس كه له سێ رۆژەى ئەييامو تەشريقا به رۆژووبى، مەگەر بۆ ئەو حاجيه كه ئازەلى ديارى بهيتى دەست نەگەوى. ئىمامى نەوەوى ئەم فەرمايشته به پەسەند دادەنى، له پيش ئەويشا ئيبنو صلاح به فەرمايشتى صەحیحى داناوه.

١٤١) رۆژووى رۆژى گومان (صوم يوم الشك):

روژووی رۆژی گومانەرۆژ، به نیازی رۆژووی سوننەتی بێهۆ، نادروسته، هەروا بەناوی ئەوەیشتەوه كه له رەمەزانە هەر نادروسته، بەلگەى ئەم بڕیارەش ئەم گۆتەیهى عەمماری كۆرى یاسرە كه دەفەرموى: هەركەسى رۆژووی ئەو رۆژه بگى كه خەلك گومانى لێدەكەن و لێیان روون نیه كه ئەو رۆژه له رەمەزانە، یا نا، ئەوه له فەرمانى پێغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) لەم بارەیهوه دەرچوو. (ترمىذى و ئىبنو حەببان و حاكەم به دورستیان داناوه، بوخارىش به تەعلیق گێراویەتەوه). گریمان ئەگەر ئەگەر كەسى نەزى كرد گومانە رۆژ به رۆژووبى رۆژووهكەى دانامەزى. بەلام ئەگەر رێكەوتى رۆژووی سوننەتى ئاسایى خۆى كرد ئەوه نادروست نیه، وهك ئەوه رۆژ نا رۆژى به رۆژووبى و له رۆژى گومانە رۆژووهكەدا سەرەى رۆژووی سوننەتى خۆى بى، پێغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) دەفەرموى: به رۆژوو دوو رۆژ له پيش رەمەزانا به رۆژوو مەبن، مەگەر بۆ كەسى رۆژووی خۆى بگى، وهك ئەوه دەستوورى وابى دوو شەممەو پێنج شەممە به رۆژوو بى. (شەيخان) هەروا نادروسته كه گومانە رۆژ بلكێنى به رۆژووی پيشیهوه،

چونكه له حالى وادا سەر بۆ ئەو دەكېشى كەس بۆ مانگى نوڧى رەمەزان نەگەرئ. رۆژە گومان ئەم سى جۆردى ھەيە:

(۱) خەلكى له خۆيانەوہ بېكەن بە مقۆمقۆ گوايە مانگيان ديوه، بەبى ئەوہ بلىن فيسارەكەس ديويەتى.

(۲) چەند كەسئ لەوانە كە شاھەتییان وەرناگرئ بۆ ساخبوونەوہى مانگى نوڧى، شاھەتى بدن لەسەر دیتنى، مانگى نوڧى رەمەزان، وەك منالان و ژنان و بەدكاران و بەندە، كە لە ئاخەررۆژى لە (مانگى) كۆمەلەمانگ (شەعبان) دا ئەو شاھەتیه بدن.

(۳) ئەگەر باوەرى وابوو ئەو كەسەى دەلئ مانگم ديوه راست دەكا، ئەوہ پئويستە بە رۆژووبئ، بەلام ئەگەر باوەرى پئكرد ئەوہ دروستە بە رۆژووبئ، بەلام ئەگەر دوو دل بوو لەوہدا كە راست دەكا يانا ھەرامە بە رۆژووبئ.

١٤٢) بربارى دروستبوون لە رۆژى رەمەزانا:

ھەر كەسئ لە مانگى رەمەزانا بەرۆژوبئ، بە قەستى بە جووت بوون، رۆژووەكەى تىك بدا، كەفارتى گەورەى دەكەوئتە سەر، بە مەرجئ جووتبوونەكە تەواو بئ و پئى گوناھبار ببئ، كەواتە: كەفارت نىە لەسەر كەسئ كە لە رەمەزانا بەرۆژوو نەبئ و جووت بوون ئەنجام بدا، يا لەسەر كەسئ لەبىرى نەبئ بە رۆژووە و دروست ببئ، پئغەمبەر (ﷺ) خواد لەسەر بئ: خودا تۆلەى ئەم گوناھانەى لەسەر ئومەتەم ھەلگرتووە: گوناھئ كە خاوەنەكەى بە ھەلە بىكاو گوناھئ كە

خاوه نه که ی له بیری نه بی که نه و کاره له و کاته دا درسوت نیه، که فارمت له سهر ژنیش نیه، چونکه نه و ههر به تیچوونی سهری چووک بو ناو له شی رۆزووه که ی دهشکی، بهر له وه جووتبوون بیی به جووتبوونی ته و او، نه وه رۆزووه که ی دهشکی، هه روا ریباریش که فارمتی له سهر نیه نه گهر دروست بوونه که به و نیازه بی که رۆزووه که ی بی بشکینی، چونکه مافی نه وه ی هه یه رۆزووه که ی بشکینی، نه مه یش له سهر فه رمایشتی دروست، هه روا که فارمت نیه له سهر که سی که کات به شه و بزانی و جووت بیی، نه وسا دهر بکه وی که نه و کاته رۆژ بووه شه و نه بووه، چونکه به مه تاوانبار نابی، جا ههر کاتی له سهر نه م شیوه یه پی شه وه که سی جیماعی کرد، که فارمتی رۆزووه که یه کی که له م سی شته، به ریز ده که وی ته سهری، وه که له م فه رمووده یه دا ده فه رموی: پیاوی هاته خزمه تی پیغه مبه ر {دروود خوا له سهر بی} گوتی: نه ی پیغه مبه ری خودا! فه وتاوم. فه رمووی بوچی فه وتاوی؟ گوتی: له ره مه زاندا به رۆزوو بووم له گه ل ژنه که م دروست بووم. فه رمووی: ئایا هه ته که به نده یی نازادا بکه ی؟ گوتی: نه. فه رمووی: نه ی ده توانی دوو مانگ له سهر یه که به رۆزووی؟ گوتی نه، فه رمووی: نه ی ده توانی نانی شه ست هه ژار بده ی؟ گوتی نه. نه بو هور هیره فه رمووی: جا پیاوه که له لای پیغه مبه ر {دروود خوا له سهر بی} دانیشته، هه تا زه میله یی خورمایان هی نا بو پیغه مبه ر {دروود خوا له سهر بی} فه رمووی: نه مه بکه به خیر، پیاوه که یش گوتی: نه ی پیغه مبه ری خودا! کی له ئیمه هه ژار تره تا پیی بده م! ده سا به و خودایه، له م په ری مه دینه وه هه تا نه و په ری مه دینه خیزانیکی وای تیدانیه که وه که خیزانه که ی خو م پیویستی به م خورمایه هه بی! جا پیغه مبه ر

(مروودى خۋا لەسەربى) وەھا پېكەنى تەنانتە ددانە پېشېنەگانى وەدەر كەوتن، ئىنجا فەرمووى: دەپرۆ دەر خواردى خېزانەكەى خۆتى بدە. (شەيخان) لە گېرپانە وەھىەكى ئەبو دادووددا دەفەرموئ: حەلانەيى خورمايان بۆى هېنا ئەندازەى پازدە مەن (صاع) خورماى تىابوو. جا هەركاتى كە نەيىبوو هېچيان بدا دەكەوئتە ئەستۆى هەتا دەيىئ.

رووكارى فەرموودەكە وا دەگەيەنى: كە هەژارى ئەم كەفارەتەى لەسەر بى، دروستە بىدات بە كەسوگارى خۆى، چونكە پېغەمبەر (مروودى خۋا لەسەربى) بە پياوھەكى فەرموو: دەپرۆ دەر خواردى خېزانەكەى خۆتى بدە، بەلام لەسەر فەرمائىشتى كە بە صەحىح دادەنرى، وە فەرمائىشتىكى تر بەراپەرى هەيە، دەفەرموئ: دروست نىە بىدات بە كەسوگارى خۆى، دەق وەك زەكات و چەشنە كەفارەتەگانى تر چۆن دروست نىن بدريئ بە كەسوگار، كەفارەتى جووتبەنوش هەر وا. فەرموودەكە بەسى جۆر تەئويل دەكرى (بەلام بەندە تەر جەمەم نەكرد چونكە ئېرە شوئىنى ئەو جۆرە وردكارىيانە نىە، ئەو دەبى لە مۆتەووەلاتا باس بكرى — وەرگىر).

١٤٣) مردوویى رۆژووی لەسەربى:

كەسى بمرى و رۆژووى رەمەزان قەرزار بى ئەمە حالىەتى: ئەگەر بەر لەوہى بۆى رېبکەوئ قەزای بکاتەوہ مرد، وەك ئەوہ هەتا کاتى مردنى مەهانە رەواکەى هەرمابى، ئەوہ نەگوناهبار دەبى و نە كەفارەت و نە قەزای لەسەرە، بەلام ئەگەر بەبى مەهانە فەوتاندىبوى، ياخود

مەۋدای بوو بېگىرپتەۋەدو بە ئارمۇزو نەگىرپاۋۇد، دەبىي بەم شىۋەيە
 فېدىيە بۇ بدرى: لە كەلەپوورە بە جىماۋەكەي، لە برىتىي ھەر رۇۋە
 رۇۋوويەك مشتى دغل بدن بە ھەزارى. ئەمە فەتۋاى عائىشەو ئىبنو
 عەبباسە، (مەزەل خاۋايان لىبن) ئەم فەرموودەيەش بەلگەي ئەۋەيە: ئەگەر
 كەسنى مردو قەرزارى مانگى رۇۋو بوو، با ھەقدارەكەي لە برىتى ھەر
 رۇۋە رۇۋوويەكى، ژەمى خۇراك بدا بە گەدائى! (تىرمىذى ئىبنو ماجە
 گىراۋايانەتەۋە. تىرمىذى دەفەرمۇئ: قەسەي راست ئەۋەيە: كە ئەم
 فەرموودەيە مەۋقۇۋفە لەسەر ئىبنو عومەر).

لە فەرمائىشتىكى تردا دەفەرمۇئ: مەرج نىە فېدىيە بۇ بدرى،
 بەلگەۋ ھەقدارەكەي ھەقى ھەي خۇي رۇۋوۋەكەي بۇ بگىرپتەۋە، بگرە
 شتى ۋا سوننەتە، بەپىي ئەم فەرمائىشتەي پىغەمبەر (مروودە خاۋە لەسەربى):
 ئەگەر كەسنى مرد، رۇۋوۋى لە سەربوۋ ھەقدارەكەي دەگىرپتەۋە بۇي!
 (شەيخان ۋە كەسانى تىرىش گىراۋايانەتەۋە) لە گىراۋەۋەيەكا: ئەگەر
 ويستى لە جياتى ئەو بە رۇۋوۋى بى دزايەتى نىە لە نيۋانى ئەم دوو
 فەرموودەيەدا، كە يەككىيان دەفەرمۇئ: ھەقدارەكەي خۇي رۇۋوۋەكەي
 بۇ بگىرپتەۋە، ۋە ئەۋى تىران دەفەرمۇئ: با ھەقدارەكەي لە برىتى ھەر
 رۇۋە رۇۋوويەك ژەمى خۇراك بدا بە گەدائى چونكە ئەمە ئەۋە
 دەگەيەننى كە ھەر كام لەم دوۋكارە بگرى برىتى كارى پىۋيست لەم
 مەسەلەيەدا دەكەۋى، خوا بە رۇۋوۋگرتنەۋە، يا بە خۇراك بەخشىن بى.

١٤٤) پیری ئیختیارو کهسی له ریزی ئەوابی:

پیرو ئیختیاریکی وا که توانای رۆزووی نهبی، یا رۆزوو توشی
 ئەرکیکی دیزواری بکاو پیریژن و نهخۆشی که ئومیدی چاک بوونهوهی
 لی نهکری، ئەمانه رۆزوویان لهسەر نیه، بهلام تۆله (فیدییه)یان
 دهکهوێته سهر، که بریتییە له پیدانی ژهمی خۆراک به مسکینی، له
 جیاتی رۆزووی ههر رۆژی که فەوتابی، بهپیی فەرمایشتی خۆای گهوره:
 {وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ - سورة - ١٨٤/٢}
 واته: پێویست و فەرزە لهسەر ئەو کهسانه که لهشساغنوله شوینی
 خۆیانان، بهلام لهبەر پیری و ناتەواوی) وه، به خەرچکردنی ههموو
 توانایی نهبی، ناتوانن رۆزوو بگرن، لهسەر ئەو کهسانه که ئەمه
 حالیانه فەرزە: ئەگەر به رۆزوو نهبوون، تۆلهی ئەو رۆزوودیان بدن، بۆ
 ههر رۆژهی ئەندازهی خواردهمهنی کهدايهك. ئیبنو عەبباس (رهزاه) خواره
 لیبن: دمفەرموی: ئەم ئایهته بپارەکهی هەل نهوهشاوتهوه، بهلکوو ئەمه
 سهبارمت به پیاوو ژنی ئیختیاره، که نهتوانن بهرۆزووبن، له جیاتی ههر
 رۆژی رۆزوو شکاندن دهبی ژهمی خۆراک بدن به کهدايي.

١٤٥) ژنی دووگیان و ژنی مه مکدهر:

ژنی دووگیان و ژنی منالبههر، ئەگەر له ترسی گیانی خۆیان یا له
 ترسی نهخۆش کهوتنیان رۆزوویان نهگرت، پێویسته قهزای رۆژهوو دهکه
 بکه نهوهو، فیدییهیان لهسەر نیه، دهق وەك نهخۆش وان. بهلام ئەگەر له
 ترسی منداڵه کهیان رۆزوویان نهگرت، وەك ئەوه سکپر مهترسی ئەوهی
 ههبی که سکهگهکی لهباربچی، وه منالبههر مهترسی ئەوهی ههبی که

شیره‌که‌ی که‌م بکا، ئه‌وه گێڕانه‌وه‌و بریتیان له‌سه‌ره، که بریتیه له خۆراکدان به‌ گه‌دایی له بریتی رۆژی که به رۆژوو نه‌بن، به‌پێی ئه‌م نایه‌ته {وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ} له‌ فه‌رمووده‌شدا ده‌فه‌رموی: خودای گه‌وره‌ هه‌م رۆژوو هه‌م نیوه‌ نویژی له‌سه‌ر ریبوار هه‌لگرتوو، له‌سه‌ر سکپرو منالبه‌به‌ریش رۆژوو هه‌لگرتوو. (ئه‌حمه‌دو ئه‌بو داوودو تیرمیذی و نه‌سائی گێڕاویانه‌ته‌وه‌. تیرمیذی به‌ فه‌رمووده‌یه‌کی جوانی داناوه‌). وه‌کی تریش ئه‌م رۆژوو شکانه، سه‌ره‌رای ئه‌م نایه‌تو فه‌رمووده‌یه‌ هۆی تریشی هه‌یه که ئه‌مه‌یه: ده‌بی به‌هۆی بووژانه‌وه‌ی دووسه‌ر که بریتین: له‌ دایک و منالکه‌ی!.

١٤٦) نه‌خۆش و ریبوار:

بۆ نه‌خۆش و ریبواریش پێ نه‌بوون دروسته له‌ ره‌مه‌زانا، به‌ پێی نایه‌تی: {فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ - سورة البقرة - ١٨٤/٢} واته: جا هه‌رکه‌سێ نه‌خۆش بێ، یا له‌سه‌ر سه‌فه‌ربێ، وه‌ به‌رۆژوو نه‌بێ، ئه‌وه دروسته، به‌لام ده‌شی که مه‌هانه‌که‌ی نه‌ما چه‌ند رۆژی خواردوو، ئه‌وه‌نده رۆژ قه‌زا بکاته‌وه‌. بۆ نه‌خۆش ئه‌م دوو شته به‌ مه‌رج گه‌راوه: تووشی ئازاریکی سه‌خت ببێ به‌هۆی گرتنی رۆژوو هه‌که‌وه، یا مه‌ترسی ئه‌وه‌ی هه‌بی که دره‌نگ چاک ببیته‌وه‌.

جا ئه‌گه‌ر نه‌خۆشینه‌که سه‌روم‌پوو، بواره‌ی نه‌ده‌دا، ئه‌وه مافی ئه‌وه‌ی هه‌یه هه‌ر له شه‌وه‌وه نیت نه‌هینی، به‌لام ئه‌گه‌ر پچ‌ر پچ‌ر بوو، وه‌ک که‌سێ تاوه تاوه تایی لیبی و ناو به‌ناو له‌رزو تاکه‌ی به‌ری بدا، ئه‌وه ئه‌گه‌ر له شه‌وا تاداربوو بۆی هه‌یه هه‌ر له شه‌وه‌وه واز له نیت به‌ینی،

دەنا لەسەرپەتی که بەشەو نیت بهیڤنی، جا ئەرگەر ناتاج بوو
 رۆژوو دەکەى بشکینى، دەنا بە تەواوى بکا، ئەمە کاتى وایە که مەترسى
 نەمانىی خۆى نەبى بەهۆى رۆژوو دەکەو، بەلام ئەرگەر مەترسى ئەوەى
 هەبوو، ئەوە لە سەرپەتی که بە رۆژوو نەبى!

بزانە که زۆر بۆهینانى برسیتی و تونیتی دەق وەك نەخۆشى وایە،
 ئەم دوەیش دەبن بەهۆى رۆژوو شکاندن، بەپێى ئەو مەرج و حالەتەنەى
 که بۆ نەخۆشى دانراون.

بەلام ریبوار بەم مەرجانە مافى رۆژوو نەگرتنى هەیه: دەبى
 سەفەرەکەى درێژو رەواى، کەواتە: لە سەفەرى کورتو لە سەفەرى
 گوناها رێگەى رۆژوو نەگرتنى پى نادری، چونکە هۆى بارسووکى
 نابەستری بەبى فەرمانى خواو، گونا نابی بەهۆى بارسووکى! وەلى بۆ
 ریبوار رۆژوو گرتن باشترە، بە مەرجى زیانى پى نەگەیهننى، ئەرگەر دەبوو
 بەهۆى زیان بۆى ئەوە پینەبوون خیرترە!

١٤٧) رۆژووى سوننەت (صوم التطوع):

گرتنى رۆژووى رۆژى دوو شەممان و پینج شەممان زۆر سوننەتە،
 بەپێى ئەو فەرموودەیهى که ئەبو ھورەیرە (رەزەا خواە لیبە) دەگێرێتەو،
 دەفەر موئ: پینجەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) زۆر جاران رۆژى دوو شەممان و
 پینج شەممان بەرۆژوو دەبوو. (ئەحمەد بەرشتەیهى کى دروست
 گێراوێتەو) گرتنى رۆژووى ئەییامو لیبزیش لە هەموو مانگى
 سوننەتە، واتە: رۆژە شەو رووناکەکان، که بریتین لە رۆژانى سیازدەو
 چاردەو پازدەى مانگ، بەپێى گوتەکەى ئەبو زەر (رەزەا خواە لیبە) که

دەفەرموئ: پێغەمبەر (درودە خواە لەسەربە) کردبووی بە یاسا فەرمانی
پێکردین کە ئەو رۆژانەی شەووەکانیان هەتا بەیانی مانگەشەو،
بەرۆزووبین، کە بریتین لە رۆژانی سیازدەو چار دەو پازدە. فەرمووی:
دەیفەرموو (درودە خواە لەسەربە): گرتنی ئەم سێ رۆژە لە هەموو مانگی، وەك
ئەو وایە کە کەسێ بە درێژیی سالی، سالی دوانزەمانگە بەرۆزوو بێ.
نەسائی گێراویەتەو، ئیبنو حەببان بەدروستی داناو. سوننەتە شەش
رۆژ لە مانگی شەشەلان بەرۆزوو بێ، چونکە خۆشەویست (درودە خواە
لەسەربە) دەفەرموئ: هەرکەسێ لە پێشدا رۆزووی مانگی رەمەزان بگرێ، وە
لە پاش ئەویش شەش رۆژ لە مانگی شەشەلان بگرێ، ئەو وەکوو بە
درێژیی سالی بەرۆزوو بێ وایە. (رواه الجماعة الا البخاری والنسائی).

ئەم شەش رۆژە سوننەتە بەسەر یەكەو بەگرین و یەك سەر لە
دوای رۆژی جەژنەو دەستیان پێبکا، چونکە باشتیرینی چاکە چاکە
بەپەلەیه، باشتیرین خێر خێری بەپەلەیه، سوننەتە گرتنی رۆزووی
رۆژی نۆهەم و دەهەمی موحەرەم، ئیبنو عەبباس (رواه خواەیان لێبە)
دەفەرموئ: پێغەمبەر (درودە خواە لەسەربە) کە تەشریفی هات بۆ مەدینە،
تەماشای کرد جوولەکەکان دەی موحەرەم بە رۆزوو دەبن، فەرمووی:
ئەم رۆزوو هێ چیه؟ گوتیان: ئەمڕۆ رۆژیکی زۆرباشە، ئەمە ئەو
رۆژەیه کە خودا نەوێ حەزەرەتی یەعقوب پێغەمبەری تیدا
رزگارکردوو لە دەستی دوشمنی خۆیان، مووسا لەم رۆژەدا سوپاس بۆ
خودا لەسەر نێعمەتی قوتاربوون لە دەستی دوشمن بەرۆزوو بوو، وە
نێمەیش چاوە ئەو دەکەین و دەگیرین، حەزەرەتیش (درودە خواە لەسەربە)
دەفەرموئ: کەوابی بۆ من رەواترە کە پەڕەوی مووسا بکەم لەمەدا هەتا

شېۋە.. جا پېڭەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) خۆی گرتنى، وە فەرمانیشیدا بە گرتنى رۆژوووەگەى لە لایەنى موسوڵمانانەو. (شەيخان).

ديسان لە ئىبنو عەبباسەو دەفەرموى: پېڭەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) رۆژى دەى موحەرەم كە ناودارە بە رۆژى عاشوورا بەرۆژوو بوو، وە فەرمانیدا بە موسڵمانانیش كە ئەو رۆژە بە رۆژووبن. گوتيان: ئەى پېڭەمبەرى خوا! ئەم رۆژە جوولەگەو گاوريش رېزى لێدەگرن، فەرمووى: كەواتە خوا حەزكات ئەگەر ماين و نەمردین لە سالى ئاینەدا رۆژى نۆھەمیشى دەگرين، تا خۆمان لە گاورو جوولەكەكان جيابكەینەو وەو لاسكايى ئەوان نەكەینەو. فەرمووى: ئیتر پېڭەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) (لە پېش هاتنى سالى ئایینەدا) كۆچى دوايى كرد. (موسليم و ئەبو داوود) ھەروا گرتنى رۆژى عەرەفەى جەژنى قوربان، بۆ غەيرى كەسێ كە خەرىكى حەجكردن بێ، پېڭەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) دەفەرموى: رۆژووى رۆژى نۆى مانگى قوربان – كە لەو رۆژەدا حاجيان وان لەكۆى عەرەفە – بريتى گوناھى سالى پېش خۆى و سالى پاش خۆى دەكەوى. (موسليم لە صەحیحى خۆیدا گێراویەتەو) بەلام حاجى بانەيگرى، چونكە ئەو لەم رۆژەدا سەرگەرمى پارانەو وەو كردارەكانى حەجە، لەبەر ئەوەدیش پېڭەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) نەيى كردوو وە لە رۆژووى رۆژى عەرەفە، بۆ كەسێ لەسەر كۆى عەرەفەبێ. (ئەحمەد و ئەبو داوود و نەسائى و ئىبنو ماجە لە ئەبو ھورەيرەو دەيگێرنەو) ھەروا گرتنى رۆژووى نۆ رۆژى يەكەمى مانگى نۆمىنە، ئەبو داوود (رەزە خواە لیبە) دەگێرێتەو: پېڭەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) نۆ رۆژ لە سەرەتای مانگى قوربانەو وەو رۆژى عاشوراو سى رۆژ لە ھەموو مانگى و يەكەم دووشەمەو يەكەم پېنج شەمەى ھەموو مانگى بەرۆژوو دەبوو.

١٤٨- رۆژووی ناباش (الصوم المكروه):

رۆژووی سال دوانزهمانگه نابەشە، حەزەرت (ەرۆدە خواە لەسەربە) دەفەرموی: رۆژووی ئەوەکەسە گێرا نەبی کە سال دوانزهمانگە بەرۆژوو دەبی! (شەيخان و کەسانی تریش گێراویانەتەوه) لەبەر ئەوەمیش پێغەمبەر (ەرۆدە خواە لەسەربە) رێگەى ئەدا بە ئیبنو عومەر کە رۆژووی سال دوانزهمانگە بگرێ، ئەوەبوو کە ویستی شتی وابکا، پێی فەرموو: شتی وا مەکە. (شەيخان و کەسانی تریش گێراویانەتەوه).

ئەنەس (رەزاه خواە لەبە) فەرمووی: سێ کەس چوون بۆ مائی هاوسەرەکانی پێغەمبەر (ەرۆدە خواە لەسەربە) لە بارەى بەرستش و عیبادەتى حەزەرتەوه پرسىاریان هەبوو، کە پێیان گوترا بەرستش پێغەمبەر (ەرۆدە خواە لەسەربە) چەندەو چۆنە وەك بڵێی بە کەمى بزانی وابوو، جا گوتیان: ئیمە لە کوێ و پێغەمبەر (ەرۆدە خواە لەسەربە) لە کوێ، ئەو زاتە خودا بە صەریحی نایەت لە گوناھى بەرودوداوى خوش بووه، ئەوەتا یەزدانی گەورە مژدەى دەدات و پێی دەفەرموی: {إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ، لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ - سورة الفتح - ١/٤٨-٢}. جا یەکیکیان فەرمووی: من بە شەو ناخەوم هەرشەو نوێژ دەکەم هەتا هەتایە، یەکیکی تریشیان فەرمووی: منیش سال دوانزهمانگە هەر بەرۆژووم دەبم و یەك رۆژی لى ناخۆم، ئەویتريشیان فەرمووی: منیش لە ژن کەنار دەگرم و هەتا هەتایە ژن ناھینم و توخنى ژن ناکەوم. جا پێغەمبەر (ەرۆدە خواە لەسەربە) هات بۆلایان و فەرمووی: ئەوه وەها دەلێن و ئەم قسانە دەکەن! دەسا بەو خودایە لە ئیوه زیاتر لە خودا دەترسم و لە ئیوه زیاتر تەقواى دەکەم، لەگەڵ ئەوەیشتا من بەش بە حالى خۆم

ناوبەناو رۆژوۋى سۈننەت دەگرمو ناو بەناو بەرۆژوۋ ناپمو بە بەشەو بەشى شەونوۋىژ دەگەم بەشى خۇشىم دەخەومو لە ھەمان کاتا ژنىشىم ھىناودو ھەلالو ھاسەرم ھەيە، دەى بزانن ئەمەى بۆم باسکردن رىگەو رەفتارى منە، ئەوۋى پىۋى رازىيەو خوداى لىۋ رازىيە، ئەوۋى لارى لەم رىبازەى من ھەيە لە من نىە. (شەيخان و گەسانى تىرىش).

رۆژوۋى رۆژوۋى ھەيىنىش بە تەنيا ناباشە، ئەگەر بەنيازى سۈننەت بىۋ. لە صەھىھەينا، لە ئەبو ھورەيرەو. ھەزرىت (دروودە خواە لەسەربەۋ) دەفەرموۋ: بە تەنھا رۆژى ھەيىنى، بۆ رۆژوۋى سۈننەت، بە رۆژوۋ مەبن، مەگەر رۆژى لە پىشىەو، يا لە پاشىەو، لەگەلى دابگرن. ھەروا رۆژوۋى رۆژى شەممەيش ناباشە، ھەزرىت (دروودە خواە لەسەربەۋ) دەفەرموۋ: رۆژوۋى رۆژى شەممە بە تەنيا، بە نيازى سۈننەت مەگرن، مەگەر رۆژوۋەكەى فەرز بىۋ لەسەرتان (ئەبو داوودو تىرمىذى و ئىبنو ماجەو بەيھەقى گىراپايانەتەو، بەيھەقى بەدروست - صەھىح - ى داناو) لەبەر ئەوۋىش چاولىكەرىى جوولەكە نەگەين، چونكە ئەوان شەممە بەرۆژوۋى گەورەى خۇيان دادەننۋ! ھەروا لە بەرھەمان ھۆى چاولىكەرى گرتنى رۆژوۋى رۆژى يەك شەممەيش ناباشە، چونكە نەصرانى ئەم رۆژە بە رۆژى خۇيان دادەننۋ بە گەورەى دازانن، پىغەمبەرىش (دروودە خواە لەسەربەۋ) ئەوۋى پىۋى خۇشبوو كە پىچەوانەى خاوەن نامەكان بكاو، لە كارو بارى ئايىنىدا چاو لە وان نەكا!.

١٤٩) رۆژووی سوننەت بۆ ئافرەت:

رۆژووی سوننەت بۆ ژنی مێرددار، ئەگەر مێردەکەى لە گەلیابى، نادروسته، مەگەر مێردەکەى رێگەى بدا، چونکە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) خوا لەسەرى: یەك رۆژ چىيە، نابى ژن بەبى فەرمانى مێردەکەى رۆژوو بگرئ ئەگەر مێردەکەى لەمال بوو لە گەلیا، رۆژووی رەمەزانی لى دەرچى. (ئەحمەدو شەيخان) بەلام ئەگەر لە مال نەبوو، واتە: لە ماوەى رۆژوووەکەدا لەگەل ژنەکەیدا نەدەبوو، وەك ئەو لە سەفەربوو، ئەو ژنەکەى مافى هەيە بەبى رێگە پیدانى مێردەکەى بەرۆژووبى.

١٥٠) زەکاتى سەرفەرە:

بۆيە پێى دەگوترئ سەرفەرە، چونکە فېطر لە عەرەبیدا واتە: رۆژووشکاندن، ئەمەيش بەهوى هاتنى جەژنەو، فەرز دەبى، جەژنیش کە هات رۆژوو تەواو. (لە کوردیشدا بۆيە پێى دەگوترى: سەر + فیتەر، چونکە هەموو سەرى، سەرفیتەرى لەسەرە) وەپێشى دەگوترئ: زەکاتى جەستە، چونکە دەروون خاویڤ دەکاو دل پاکژ دەکاو کردەوى باش پێى نەشونماو گەشە دەکا... سەربەلگەى فەرزبوونى، ئەو فەرموودەپەيە کە شەيخان لە ئىبنو عومەرەو (رەزاهەوا لېئە) مەنى خورما، یا مەنى جۆ سەرفەرەى دانا لەسەر هەموو موسوڵمانى، خوا: ئازاد بى، یا بەندە، نیرینهبى، یا مێينە، گەورەبى یا بچووک.

مەرچى پېئويستبۇونى ئىسلام، (خۇشەويست (مروودى خوام لەسەر بە) دىمفەرمۇئ: لەسەر ھەموو مۇسلمانى..). كەواتە بېرپوا سەرفتەرى لەسەر نىيە،

دوود مەرچى: ئاوابوونى خۆرى رۆژى دوا رۆژى رەمەزانە، كە بۆ بەيانى جەژنە، گوتراويشە: پېئويست دەبى بە شەبەقدانى بەيانى رۆژى جەژن، چونكە سەرفتە تاعەتتىكە پەيوەندى بە جەژنەو ھەيە، لەبەر ئەو، لەسەر قەسەى ئەم فەرمايشتە، نابى لىي پېش بکەوئ! دەق وەك چۆن قوربانى پەرسىتىكە پەيوەندى بە رۆژى جەژنەو ھەيە لەبەر ئەو بەھىچ جۆرى لە جەژن پېش ناکەوئ سەرفتەرىش ئاوا.

سەيىھ مەرچى: دەبى دارى سەرفتەركەبى، ئەگەر نەدارابوو سەرفتەرى لەسەر نىيە، نەدارا لەم شوینەدا ئەو كەسەيە كە ئەوئەندى مال نەبى كە زىيادى ھەبى لە مەسەرفو زىوارى پېئويستى شەوو رۆژى جەژنى خۆى و ھەر شت كە گوزەرانى لەسەرى بى، خواە مەروف بى يا شتى تەربى، جا ئەگەر لەم ئەندازەيە زىيادى ھەبوو، دەبى بە پېى توانا سەرفتەرى بەدا.

ھەركەس سەرفتەرى خۆى و سەرفتەرى ئەو كەسەى لە مۇسلمانان كە زىوارو گوزەرانى دىكەوئتە سەرى دەدا، وەك ژنى و مەئالى وردى خۆى و مەئالى گەورەى خۆى كە كاسپى بۆ نەكرى، ھەروا باوك و دايكى ھەژارى، ھەروا باپىرەو نەنكى ھەژارى، ھەروا خەمەتكارو كارەكە، ئەگەر بە نانەسكى ئىشيان بۆ دىكەرد. بەلام ئەگەر خەمەتكارو كارەكەر بەكرى ئىشيان بۆ دىكەرد. ئەو سەرفتەريان لەسەر ئەو نىيە، لەسەر خۆيانە، ھەروا سەرفتەرى بەندەى خۆى دىكەوئتە سەر، بەپېى فەرموودەكەى

ئیبینو عومەر {رهزاه خواہ لیبہ} دہفہرموی: پیغہمبہر خوا {مروودہ خواہ لہسہربہ} فہرمانی کردووه کہ سہرفترہی ئەمانہ بدرئ: بچووک و گہورہو ئازاو بہندہو ہەر کہسئ کہ ژیواری لہ سہرتان بی. (موسلیم و کہسانی تر گیراویانہتہوہ). بہلام ہہندی بیروا ہہن ژیواریان لہسہرتہ، بہلام چونکہ موسلمان نین سہرفترہیان بو نادرئ، ئەمانہ وەک ژنی کیتابی و خزم و بہندہو کہنیزہکی ناموسلمان.

ئەندازہی پیویستی سہرفترہ بو ہەر کہسئ یەک من (صاع) ہ لہ پیبژوی کہ زۆربہی خەلکی ئەو شوینہ بہوہبژین. بہ پیی فہرموودہکەئیبینو عومەر کہ لہ پیشہوہ رابورد. ئەو دانہویڵہو میوہیہی کہ دەیہکی لیدہکەوی بو زہکات بہ کہلکی سہرفترہیش دی. تہانانہت کہشکیش بو سہرفترہ دەست دەدا، چونکہ فہرموودہیہکی دروست سہبارت بہ کہشک ہہیہ، بہلام تہنیا بو ئەو کہسہ دەست دەدا کہ خۆراکی کہشک بی، ئەوہی دہدرئ بہ سہرفترہدا دہبی نەنگدار نہبی، وہ دہبی دانہویڵہ بی، بہہاکہی نابی، چونکہ دہق (نہص) لہسەر دانہویڵہکە کراوہ. بۆیہیش دہبی لہ پیبژیوی خەلکی شار بی، چونکہ ہہزاران دلیان لہسەر ئەوہیہ. مەن بہ پیوانہی میسری چواریہکی کیلہیہ، کہواتہ: کہیلہی میسری بہشی سہری چوارکە دہکا. ہہندی زانا دہفہرموون: بہہای زہکاتہکەیش دہبی، بہمہرجی قازانجی ہہزاری تیادابی، چونکہ موغاز بہ خەلکی یەمەن دہفہرموی: جل و بہرگ شال و چوغہو لہجیاتی جوو گەنمہسامی بو بہینن، چونکہ ہیئانی ئەمانہ بو ئیوہ بارسووکێ ترہو بو ھاوپیانی پیغہمبہرو دانیشتوانی مەدہینہیش باشتەر!

زهكات و سهرفته دروست نيه بدریٲ به بنهجه و وچه واته:
 زهكات به ئوصول و فوروع دهرناچئ، چونكه ژيواری ئه مانه نهگهر ههژار
 بن له سهر زهكات دهرمهگهيه، واته: ههر كهسئ ژيواری له سهر كهسئ بی
 زهكاتی ئه و كهسهی پئ ناشئ، وهئ له لای ئیمامی مالیک (رهزاه خواه لیبئ)
 دروسته باپیره زهكاتی خوی بدا به کورپ کورپ خوی. به لام زهكات به
 براو برازاو مامه و ئاموزاو به خوشك و خهشكهزاو به خال و خالوزاو به
 پووړو پورزا دهردهچئ به ناوی ههژاران هوه. دروست نيه زهكات له
 شوینیکه هوه بېرئ بؤ شوینیکئ تر چونكه پیغه مبهه (مرووده خواه له سهر به)
 دمه هه رموی: له دهوئه مه نه دمه گانیان وهرده گیرئ و دهریٲ ته هوه به
 ههژاره گانیان. گوتراویشه: گواسته نه وهی زهكات دروسته له شاریکه وه بؤ
 شاریکی تر، به پئ فهرمايشته کهی موعاذ، که تۆزئ له مه وپیش
 نووسیمان.

نهگهر ههژارئ قهرزیکئ له سهر بوو، خاوهن قهرزه کهی پئ گوت:
 ئه و ئه و قهرزهی له سهر ته دام به تۆ له حیاتی زهكاتی سهرفته، به مه له
 کوئئ ناکه وئ، له سهر فهرمايشتی دروست، به لکوو ده بی قهرزه که
 وهریگر یٲ ته هوه ئه و سا بیداته هوه پئ له حیاتی سهرفته، پیغه مبهه
 (مرووده خواه له سهر به) دمه هه رموی: له رهژدها ههژاران له گه دایی بی نیاز بکهن
⁽¹⁾ به ئئ نهگهر قهرزه که سپارده بی نه وه دروسته.

⁽¹⁾ ئمه ترجمه می ئه م دهقیه، که تاییه ته به فیهولویه سهره که، له کفایه
 الاخیاره کهدا نيه: (واذا کان الفقیر علیه دین فقال له الدائن: جعلته عن زکاتی لا
 یجزئه علی الصّحیح حتی یقبضه لقوله صلی الله علیه وسلم: أغنوهم عن السّؤال فی هذا
 الیوم) بؤ ئه وهی بزانی که چون ئه م همدیسه ده بی به به لگه بؤ ئه م بریاره. ده لئین: له م

(۱۵۱) کاتی دهرکردنی:

دروست نیه دهرکردنی سهرفتره له شهوو رۆژی جهژن وابخري، مهگهر لهبهر مههانهي رهوا، وهك ئهوه كهسيكي وای دهست نهكهوي كه زهكاتی پي بشي، يا دهستی دهكوت، بهلام لهبهر هويي دهستی پي نهدهگهيشت. باشتري کات بو دانی سهرفتره له پاش شهبهقي بهیانی رۆژی جهژنهوهيه ههتا کاتی دهرچوونی مهردوم بو نويزی جهژن! چونكه ئيبنو عومەر {رهواه نواه لينب} دهفهرموي: خيرتريني ئهوهيه كه لهپيش ئهوهدا مهردومهكه بچن بو نويز بدرئ به ههزاران. (شهيجان) زاناكان له سهر ئهوه ريکهوتوون: كه به رۆژی دوو رۆژ له پيش جهژنا دروسته بدرئ، ئهبو حهنيفه دهفهرموي: دروسته سهرفتره له پيش رههزانيشهوه بدرئ، شافعيش دهفهرموي: دروسته له سهرهتای هههزانهوه بدرئ. وا باشته سهرفتره بدرئ بهو خزمانه كه ژيواريان لهسهر سهرفتره دهرهكه نيه، وهك خوشك و براو مامهو پووو خال و خوشکی دايك و منائی ئهمانه، بگره ههتا نزیکتر بي خيتره.

دژخدا، همزاره كه، راسته قهرزهكمي لهسهر ناميني، بهلام به عممهلي هيچ وهرناگري بو خهرجي رۆژی جهژني، لهكاتی وادا، همزار له سوال و دهروزهي رۆژی جهژن بي نيازاي.

- وهرگير -

(۱۵۲) ھېكمەتى سەرفترە:

ھېكمەتى سەرفترە ئەومىيە خۇدا كىر دوويەتى بە ھۆى
پاك كىردنە ھۆى رۇژو ھەۋان لە ئۇبائى قىسەى پىرۇپۇچ، بە پىى ئەم
فەرمايشتەى ئىبنو ھەبباس (رەزە خەۋەلىيىن) كە دىمفەرمۇئ: پىغەمبەر
(دروودە خەۋەلىيىن) سەرفترەى دانائە ھەتا رۇژو ھەۋان پاك بىكائەۋە لە ماكى
قىسەى پىرۇپۇچ ھەرزەگۇيى، ۋە ھەتا بىشېئىت بە خۇراكى جەئنى
ھەزاران. (ئەبو داوود ئىبنو ماجە ۋە ھاكىم گىپراۋىيەنەتەۋە، ھاكىم بە
دروستى دانائە) دىسان لەبەر ئەۋەش كە ھەزاران بىپارىزى لە رووى
زەردى سەۋال، لەم رۇژە پىرۇژەدا، ۋەك ھەزەرت (دروودە خەۋەلىيىن)
دىمفەرمۇئ: لەم رۇژەدا ھەزاران بى ئىياز بىكەن لە گەرانى دەرگاۋ دەگا
(ھاكىم گىپراۋىيەتەۋە).

(۱۵۳) باسى گەۋرەى رۇژو:

فەرموودەى گەلى زۇر سەبارەت بە بەھەرى رۇژو ھەيە، لە
فەرموودەيەكا خۇشەۋىست (دروودە خەۋەلىيىن) دىمفەرمۇئ: رۇژو ۋە قورئان،
لە رۇژى قىيامەتا، تىكا دىكەن بۇ بەندە، رۇژو دىمفەرمۇئ: ئەى خۇدايە!
بەھۆى مەۋە، لە رۇژدا، نان ۋە ئاۋو ئارمىزۋەكانى لى قەدەغە بوو بوو،
كەۋاتە ھەقى لەسەرمە، لەبەر ئەۋە من لە خىزمەت تۇدا تىكاى بۇ دەكەم،
ئومىد دەكەم كە تىكاكەم قەبۇل بىفەرموۋى، قورئانىش دىمفەرمۇئ:
مىنىش بەشەۋ خەۋم لى زىپاندېۋو، كەۋاتە تىكام گىراكە بۇى، جا تىكاى
ھەردوكان قەبۇل دەكرى! (ئەھمەد بە رىشتەيەكى دروست

گېراۋىيەتەۋە) لە فەرموودەيەكى تردا دەفەر موئى (دروودە خواھ لەسەربىئ): ھەر بەندىي بۇ رەزاي خوادا يەك رۆژ رۆژوو بگرئ، مسۆگەر كە خودا بەھۆى رۆژووى ئەو رۆژمە حەفتا سالى لە ئاگرى دۆزەخ دورى دەخاتەۋە! (رواۋ الجماعة الا ابا داود).

۱۵۴) ھەرەشە لە رۆژوو نەگرتنى رەمەزان:

ھەرەشەى زۆر ھەيە لەو كەسەى كە لە رەمازانا بەبى بەھانەى رەوا بە رۆژوو نەبى، وەك ئەو پىغەمبەر (دروودە خواھ لەسەربىئ) دەفەر موئى: كەسى (بەبى بەھانەيەكى رەوا كە خودا رىگەى پىداى) رۆژى لە رۆژووى رەمەزان بخوات، ئەگەر گریمان بە درىزايى سالى لە جياتى ئەو تاقە رۆژە بەرۆژوو بى، ھىشتا شوينى ئەو تاقە رۆژە پىر ناكاتەۋە! (د/ماجە/ت).

۱۵۵) نزاى رەوا بەزمانى بەرۆژووۋەۋە:

تيرمىذى (رەزاي خواھ لىبىئ) بە رشتەيەكى جوان دەگىرپتەۋە: پىغەمبەر (دروودە خواھ لەسەربىئ) دەفەر موئى: ئەم سى جۆرە كەسە نزاو پارانەۋەيان لە لاى خوا گىرايە: رۆژووۋەۋان ھەتا بەربانگ دەكاتەۋەۋە پىشەۋاى دادپەرۋەرۋە مرقۇقى ستەمدىدە، ھەروا خۆشەويست (دروودە خواھ لەسەربىئ) دەفەر موئى: ھەيە بۇ رۆژووۋەۋان لەكاتى بەربانگىردنەۋەدا، نزاى كە خوا گىراى دەكا (ئىبنو ماجە گېراۋىيەتەۋە).

(۱۵۶) مانگه پیروژه که:

پیغه مبهری خوا (دروود خوا گه ووره له سه ربه) له کوټایی مانگی کوله مانگا، له دوا روژیدا، وتاریکیدا، فهرمووی: ئه ی موسلمانان! وا به خیرو خوشی مانگیکی مه زنی پیروز، ته شریفی هیئناوسیبه ری رحمه تی له سه ر کردن، ئه و مانگه مه زنه یه که له یله تولقه دری تیادایه، که شه ویکی وایه له هه وار مانگ گه وهره تره، ئه و مانگه یه که خودا گرتنی روژووی روژه که یی فهرز کردووه له سه رتان و، شه ونویژی شه وده که یی سوننه تیکی گه وره بوټان، هه ر که سی له م مانگه دا کاریکی سوننه ت بکا، وه ک ئه وه وایه که ئه و کاره ی له مانگه کانی ترده به فهرزی کردبی (دوو رکات نویژی سوننه ت له رهمه زانا به قه د دوو رکات نویژی فهرز له مانگه کانی ترده خیری دهگا، وه هه روا خیرو سه لاوات و قورئانخویندن و سه لاوات و وه هه رکه سی له م مانگه دا فهرزی ئه نجام بدا وه ک ئه وه وایه که ئه و فهرزه ی له مانگه کانی ترده حه فتاجار حییه جی کردبی، ئه م مانگه هه ر خوی مایه ی ئارام و هیمنیه، ئارامیش پاداشتی گه وره یه، که بریتیه له به هه شتی به رین، هه ر خوی مانگی دلدا نه وه و نه وازوشه، ئه و مانگه یه که رقو روژی ئیماندار تیادا زیاده گا، هه ر که سی له م مانگه دا به ربانگ بو روژووه وانی به ربانگی پی کردته وه خیری دهگا، به بی ئه وه که له پاداشی روژووه وانه که ئاماده بکا، ده بی به هو ی داپوشینی گونا هه کانی و ده بی به هو ی ئازاد بوونی له ئاگری دوزخ! سه رمپرای ئه وه پیش ری ک به قه د ئه و روژووه وانه که هیج که م ببیته وه. یاران عه رزیان کرد: ئه ی پیغه مبه ری خوا! هه ندی له ئیمه نه وه نده ی نیه که به ربانگی ک ته او بو روژووه وانه دروست بکا، ئه ی ئه وه چی بکاو چون ئه م به هره گه وره یه له کیس

نەچى؟! فەرمووى (دروودە خواە لەسەربە): خواى گەوره بە رحمةتى خۆى ئەم بەهرە گەورەيه دەدا بەو كەسانەيش كە ئەوەيان بۆ ناکرئ بەلام بە دەنكى خورما، يا بە جامئ ئاو، يا بە ژمئ شيراو، بەربانگ دەكەنەو بە رۆژوووەوانى! رەمەزان ئەو مانگەيه كە هەوەلکەى رحمةتە، ناوەراستهكەى ليخۆشبوونە، دەى كۆتايى ئازادبوونە لە ئاگرى دۆزەخ! هەتا دەتوانن لەم چوار كارەى زۆر تيادا بكەن: دوو كاريان دەبن بەهۆى خوشتوووى و رەمەندى پەروەردگارتان، دوو كاريان بەبى ئەوان ناتان كرى، ئەو دووەيان كە دەبن بەهۆى رەمەندى خودا، يەكەميان شەهادەى (لا اله الا الله) يەو دووەميان تەوبەو ئىستىغفارە، ئەو دوويشيان كە بەبى ئەوان ناتانكرئ، يەكەميان ئەوەيه لە كە خودا داواى بەهەشت بكەن و دووەميان ئەوەيه كە پەنا بگرن بە خودا لە ئاگرى دۆزەخ، وە هەرکە ستيكيش رۆژوووەوانى تيربكا، خودا لە حەوزى كەوسەرى مەن تيراوى دەكا، تيراويكى وا كە لە پاشى قەت تينووى نەبى هەتا دەچيەتە بەهەشتى! (ئيبنو خوزيمەو بەيەهەقى و ئيبنو حبيبان گيراويانەتەو).

١٥٧) خەلۆه كيشان لە مزگەوتا (اعتكاف):

پينا سەكەى: خەلۆه كيشان لەزمانى عەرەبدا پيى دەگوتريست اعتكاف. اعتيكافيش لەزمانى عەرەبدا واتە: گولۆه بوون بەديار شتيكەو، ئيتەر باش بى ياخراب هەر پيى دەوتري (اعتكاف) ئەوەتا خواى گەوره دەفەرموى: { مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ - سورة

الأنبياء - ۵۲/۲۱ } واته: ئیبراهیم بیزارى دهربرى لهبتان و بهباوکی و بهگهلی خوئی فهرموو: ئەم پهیکهره بئ گیان و بئ خیرو بئ دمهلاتانه جین و بهجی ئەقلێکهوه ئیوه ئاوا بهدیاریانهوه گۆلوه بوون و به بئ لیكدانهوه سهرتان کردۆته بهرستنیاں.

لهشهرعیشدا واته: نیشتهجیبونیکى تایبەت لهسەر شیوهیهکی تایبەت. خه‌لوه‌گی‌شان له‌هه‌موو کاتی‌کدا سوننه‌ته، له‌ ده‌ی دوا‌یی ر‌مه‌زانا له‌ هه‌موو کاتی‌کی تر خیرتره، له‌مه‌یشدا پی‌غه‌مبه‌ر (م‌رووده‌ی خوا‌ه له‌سه‌ربه‌) سه‌ربه‌شقه، چونکه‌ ئەو وای کردوو، له‌ هه‌مان کاتدا ده‌بێ به‌ گه‌رانی‌ش به‌شوین له‌یله‌تولقه‌دردا، که‌ ئەو شه‌وه‌یه له‌ هه‌موو شه‌وه‌کان گه‌وره‌تره، سه‌ربه‌لگه‌ی سوننه‌تییه‌که‌ی قوورن‌ان و سوننه‌ت و یه‌گگرتنی ئوممه‌ته. خوا‌ی گه‌وره‌ دمه‌رموئ: { اَنْ طَهَّرَا بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ - سورة البقرة - ۱۲۵/۲ } وه دمه‌رموئ: { وَلَا تَبَاشِرُوهُمْ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ - سورة البقرة - ۱۸۷/۲ } له‌ فهرمووده‌و سوننه‌تدا هه‌یه که‌ پی‌غه‌مبه‌ر (م‌رووده‌ی خوا‌ه له‌سه‌ربه‌) هه‌موو ر‌مه‌زانێ ده‌ رۆژ خه‌لوه‌ی ده‌گی‌شا، به‌لام له‌و ساله‌دا که‌ گۆچی داو‌یی تیا‌داکرد، بیست رۆژ له‌ ر‌مه‌زانا خه‌لوه‌ی گی‌شا (فهرمووده‌یی له‌سەر ئەم مه‌سه‌له‌یه هه‌یه ئەبو داوودو بوخاری و ئیبنو ماجه‌ گیراویانه‌ته‌وه). هاو‌رپ‌کانی پی‌غه‌مبه‌رو هاوسه‌ره‌کانی له‌ ژیا‌نی پی‌غه‌مبه‌ردا‌و له‌ دا‌و ژیا‌نیشی خه‌لوه‌یا‌ن گی‌شاوه، که‌لی موس‌و‌لمان له‌سەر ئەمه‌ یه‌کیان گرتوو‌ه.

بنیاته‌کانی:

بنیاته‌کانی خه‌لوه‌کی‌شان چوارشته:-

یه‌گه‌میان: نیه‌ته، چونکه ئه‌مه‌یش وه‌ك هه‌موو په‌رستنی عیبادته، له‌بهر ئه‌وه پێویستی به‌ نیه‌ته.

دووهمیان: مانه‌وه‌یه له‌ناو مزگه‌وتا به‌لام ئه‌وه‌نده به‌س نیه به ئه‌ندازه‌ی ئارامبوونه‌وه‌یی که به عهره‌بی پێی ده‌وگوتری طومه‌ئینه‌ی ناو روکوع، وه‌ك هه‌ندی که‌س ده‌لێن: به‌لکوو پێویسته له‌و ئه‌ندازه‌یه پتر‌بی و ئه‌وه‌نده ببێ که‌پێی بگوتری گو‌لۆ‌له‌بوون و نیشته‌جێبوون، شافیعی {ره‌زاه‌خواه‌اییم} وا به‌باش ده‌زانێ که به‌لایه‌نی که‌مه‌وه خه‌لوه‌کی‌ش روژی خه‌لوه‌کی‌ش، هه‌تا له راجیایی ده‌رباز ببێ، ئه‌وه‌یش که ده‌لێن: برپاره مانه‌وه که له ناو مزگه‌وتا بی، چونکه خه‌لوه‌کی‌شان له‌ناو مزگه‌وتا یاساو ده‌ستووری پێغه‌مبه‌رو یارانی و هاوسه‌رده‌کانی بووه له‌وانه‌وه له‌سه‌ر ئه‌م شیوه‌یه بو‌ ئیمه ماوه‌ته‌وه، له هه‌مان کاتا پێغه‌مبه‌ریش {ه‌رووده‌خواه‌له‌سه‌رب} ده‌فه‌رمو‌ی: خه‌لوه‌کی‌شان ده‌بی له‌ناو مزگه‌وتیکایی که جه‌ماعه‌تی تیادا بکری. (ئیبو نه‌بی شه‌یبه‌و سه‌عیدی کوری مه‌نصور گێڕاویانه‌ته‌وه، به‌شیکه له فه‌رمووده‌که‌ی حوزه‌یفه).

سێهه‌میان: خه‌لوه‌کی‌شه، مه‌رجی خه‌لوه‌کی‌ش ئه‌مانه‌یه: ئیسلام و هۆش و پاکی له له‌شپه‌سیی بێ‌نوێژی و زه‌یستانی.

چواره‌میان: جێگه‌ی خه‌لوه‌کی‌شان، واته خه‌لوه‌کا، یا خه‌لوه‌خانه، مه‌رجه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که ده‌بی مزگه‌تبی، وه‌ك باسه‌مانکرد، ئه‌گه‌ر خه‌لوه‌گا که مزگه‌تی بی جومعه‌ی تیا بکری ئه‌وه باشت‌ره، تا ناچار نه‌بی

دەربجى بۇ نوپۇزى ھەينى، لەبەر ئەۋەدىش چۈنكى مەزگەۋىتى ۋا
جەمەتە تەكەشى گەۋرەترو زۆرتەدا ئىمامى زوھرى ئەمەلى بە مەرج
گرتوۋە، شافىئەش {رەۋاۋە ۋاۋە لېئە} لە فەرمايشتى دىرىنىدا ئامازەلى بۇ ئەم
رايە كەردوۋە!

خەلۋەلى نەزەركراۋ:

خەلۋەكىشان تاعەتەۋ ھەموو تاعەتەكىش ھۆى نەزىكبۇنەۋەدە لە
خوۋى مەزن، جا ھەركاتى خەلۋەكىش كە خەلۋەكىشانى نەزەركەرد لەسەر
خۆى نەزەكەلى دادەمەزى، پىۋىستە لەسەرى كە جىبەجى بكا، بە
پىۋى فەرمايشتى پىغەمبەر {دەۋەد ۋاۋە لەسەرى}: ھەر كەسى تاعەتەلى لەسەر
خۆى نەزەركا با بىكا، بەلام ئەگەر كەسى گوناھىكى لەسەر خۆى نەزە
كەرد با نەيكا {ئەحمەد لە مۇسنىدەكەيدا گىراۋىتەۋە، ھەروا بوخارىش}
ئىمامى عومەرىش {رەۋاۋە ۋاۋە لېئە} فەرماۋى: ئەلى پىغەمبەرى خوا! لەسەر
دەمى نەزانى پىش ئىسلاما، فووتوو {نەزەرم} كەردوۋە كە شەۋى لە ناو
مەسجىدولجەرامدا خەلۋەكبىش، جا تۆ دەفەرموۋى چى؟ پىغەمبەرىش
{دەۋەد ۋاۋە لەسەرى}: پىۋى فەرماۋ: نەزەكەت بەجىبىنە، ئەۋىش لە ناۋىدا
شەۋى خەلۋەلى كىشا {شەيخان}. جا ئەگەر نەزەركەرد دە رۆز خەلۋە
كبىش، لە سەرىتە كە جى بەجى بكا، ئىتر نەزەرى كەردبوو كە
دەرۋزەكە بەسەرىكەۋە بىت، يا پەر پەر پىۋى يەكسانە، لەۋماۋەدە بۆى
نە لە مەزگەۋەكە بچىتە دەرۋە مەگەر لەبەر مەھانەلى رەۋا، مەھانەلى
رەۋايش جۆرى زۆرە: ۋەك دەرچوون بۇ سەراۋ، خوا بۇ پىسالى بى، يا بۇ
گەمىزى، بۇ ئەم مەبەستە خۇشۇردنى لەشپىسى شەيتانى بوۋنىش ۋەك

سهراوکردن وایه، دمرچوون بۆی زیانی نیه، وهك برسیتی، بۆی ههیه لهبهر برسیتی له مزگهوت دهربجی و بجی نان بخوات و بیتهوه، بهلام ئهگهر تینووی بوو سهرنج ددهین: ئهگهر له ناو مزگهوتا ناوی دمست دهکهوت، بۆی نیه له مزگهوت دهربجی، ئهگینا بۆی ههیه، جیایی نیوانی خواردن و خواردنهوه ئهوهیه: نانخواردن له ناو مزگهوتا شهرمی لیدهکری، بهلام ناو خواردنهوه وانیه، وهك دروست نیه بجی بۆ سهردانی نهخۆش، یا بۆ نوێژی مردوو، چونکه هه دیشتی ههیه دمفهرموی: پیغه مبههر (دروودی خوا له سهری) له کاتی خهلوهکیشاندا له لای نهخۆشهوه رهت دهبوو، له ریگهی ناسایی خۆیهوه تیدهپهری. لای نهدهدا بۆ لای نهخۆشهکه بۆ ههوالپرسی. (ئهبو داوود) دیسان ئهبو داوود له عایشهوه دهگیریتهوه: دمفهرموی: یاساو دهستووری خهلوهکیش بهم شیوهیهیه: نهبجی بۆ دیدنی نهخۆش و نه بجی به دیار تهرمو نه دهست بهری بۆ ژن و نه لهگهڵیا دروست بی، وه بۆ پیویستییهکی ناچاری خۆشی نهبی، نابی له مزگهوت دهربجی یهکی تر له مههانهی رهوای دهرچوون: پهیدا بوونی بیئوێژییه، له کاتی وادا له سهریهتی که گورج له مزگهوت دهربجی، چونکه خۆشهویست (دروودی خوا له سهری) دمفهرموی: ناو مزگهوت رهوا نابینم نه بۆ بیئوێژو نه بۆ لهشپیس!.

یهکی تریان: نهخۆشیه، ئهگهر به نهخۆشییهوه مانهوه له مزگهوتا زهحمهت بوو، وهك ئهوه پیویستی به نوین و هامشوی پزیشک بوو، ئهوه رهوایه بۆی که له مزگهوت دهرجی، وه بهوه پهیوهستی خهلوهکیشانهکهی ناچرێ، ههروا ئهگهر لهبیری نهبوو له مزگهت دهرچوو، یا به زۆر له مزگهوت دهریان کرد خهلوهکهی ناچرێ. بهلام

ئەگەر دەرچوو ھەتا بچى بۇ نوپۇزى ھەينى ئەو ھەلۈكەى پوچ دەبىتەو، چۈنكى لە سەرەتاو دەيتوانى لەو مزگەوتەدا ھەلۈكەيشى كە جومەى تيا دەكات.

يەكۈ تريان: ئەو ھە مەترسى ئەو ھەبى كە بەھۇى تەواو كەردنى ھەلۈكەو ھەجى لەكىس بچى، ئەو ھەلۈكەى پوچ دەبىتەو، ئەگەر لەگەل خىزانى، يا لەگەل شتى جووت بوو، واتە: جىماعى كەرد، ھەلۈكەى پوچ دەبى، چۈنكى خۇاى گەورە دەفەرەمۇ: {وَلَا تُبَاشِرُوهُمْ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ - سُوْرَةُ الْبَقْرَةِ} واتە: ئەى موسولمانەكان! لە كاتىكا كە ئىو لەناو مزگەوتا ھەلۈكەيشى، لەگەل زنى خۇتاندا دروست مەبن. ھەتا ئەگەر دەستبازى لەگەل زندا كەرد، يا ماچى كەردو ئاوى ھاتەو، ھەلۈكەى پوچ دەبىتەو.

١٥٨) ھەج لە زمانى ەرەبدا واتە:

چوون بۇ شتى، لە شەرەشدا بىرئىتە لە چوون بۇ مالى خوا، كە ناوى بەيتولھەرامە، بۇجى بەجىكەردنى كەردارەكانى ھەج، وەك تەوافو سەعى نىوانى سەفاو مەرھەو وەستان لە كىوى ەرفەو دەستوورو ياساكانى تىرى ھەج، بە نيازى جىبەجىكەردنى فەرمانى خوا، بە ھىواى دەستگىر بوونى رەزامەندى خوا.

بریار = جوکمه که ی:

حهج به نامه و سوننهت و یه گگرتنی نه ته وه له سهر موسولمان
 فهرز بووه، خوای گه وره دمفه رموی: { وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ
 اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا - سورة آل عمران - ۹۷/۳ } واته: وه بو خودا
 ههیه له سهر گشت که سی که توانای چوون و هاتنه وهی ریگهی حه جی
 هه بی، که بجی بو حه ج. پیغه مبهری ئازیزیش (درووده خواه له سهر بی)
 دمفه رموی: ئیسلام له سهر پینج بنیات دامه زراوه، تا کو تای
 فهرمووده که. که یه کی که لهو پینج حه ج، حه زرم ديسان دمفه رموی:
 بهر له وهی حه جتان له دهست بجی حه ج بکه ن (به یه قی له سونه نی
 به یه قیدا دهی گیر پته وه). حه ج لهو کاره گرنگانه یه که له ئایندا به لکه
 نه ویست و هه موو که س دهیان زانی، له بهر نه وه ههر که سی حاشای
 لیباکو به فهرزی نه زانی به کافر داده نری.

له ته مه ندا حه ج یه کجار پیویسته:

گه لی موسولمان به یه گگرتن بریاریان له سهر نه وه داوه: که له
 ته مه ندا حه ج یه کجار له سهر موسولمان فهرزه، نه قهرمی کوری حابیس
 له پیغه مبهری خوای پرسى: حه ج هه موو سالی که، یا له ته مه ندا یه ک
 حه ج پیویسته له سهر موسولمان؟ خوشه ویست (درووده خواه له سهر بی) فهرمووی:
 نه خهیر هه موو سالی فهرز نیه، به لکوو له ته مه ندا یه ک حه ج فهرزه،
 به لام ههر که سی حه جی زیاتر بکا نه وه حه جی سوننه ته و پاداشتی
 گه وره ی هه یه. (ئه حمهد).

۱۵۹) عهمره:

عهمره‌یش ریک وهك چهج فهرزه، چونكه زاتی مهزن دمه‌رموئ: {وَاتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ - سورة البقرة - ۱۹۶/۲} واته: چهج و عهمره به ته‌واوی و به‌ریکوپیک بیانکه‌ن ساخ له‌به‌ر ره‌زای خوا. عایشه‌یش {ره‌زاه خواه اینبنا} دمه‌رموئ: عهرزی پیغه‌مبه‌ری خوام کرد: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! ئایا ژنان غه‌زایان له سهره؟ فهرمووی: به‌ئ، به‌لام ئه‌و غه‌زایه‌ی که له‌سهر ئه‌وانه شه‌رو شو‌ری تیا نیه، که بریتیه له چهج و عهمره، وه‌ئ ئه‌و هه‌واله‌ی که تیرمیزی له جابیره‌وه ده‌یگیریته‌وه: گوايه جابیر فهرموویه‌تی: پرسیار کرا له چه‌زرت {درووه خواه له‌سهره} له باره‌ی عه‌مره‌وه که ئایا فهرزه یا سوننه‌ته؟ له مه‌جمووعا، سه‌بارت به‌م فهرمووده‌یه دمه‌رموئ: به نیتتیا‌قی حو‌ف‌فا‌ض‌ی حدیث ئه‌م حدیثه ضه‌عیفه. واته: پسپوره ئا‌گا‌دا‌ره‌کا‌نی فهرمووده به یه‌ک‌را به‌کوی ده‌نگ، دمه‌رموون: ئه‌م فهرمووده‌یه لا‌وا‌زه. عه‌مره‌یش ریک وهك چهج له ته‌مه‌ندا یه‌ک‌جا‌ر فهرزه، ک‌دا‌ره‌کا‌ن‌یشی هه‌ما‌ن ک‌دا‌ره‌کا‌نی چه‌جه، به‌س ئه‌م وه‌ستا‌نی عه‌ره‌فه‌ی تیا نیه.

(فیربوونی بریاره‌کانی چهج):

پی‌ویسته له‌سهر ئه‌و که‌سه که‌ده‌یه‌وئ چهج بکا فیری بریاره‌کانی ببی، چی تیا‌دا پی‌ویسته و چی تیا‌دا پی‌ویسته و چی تیا‌دا چه‌رامه و چی تیا‌دا نا‌په‌سه‌ندم و چی تیا‌دا ره‌وايه و چی ک‌ردن و نه‌ک‌ردنی یه‌ک‌سا‌نه، چونکه خودا دا‌وا‌ی له‌که‌س نه‌ک‌ردووه که‌به‌نه‌زانی ببیه‌رستئ، به‌ل‌کو‌و هه‌ر شتئ له‌ئاینا ک‌ردنی پی‌ویست بئ فیر بوونیشی پی‌ویسته. زاتی

مهزن دمفهرموی: { فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ - سورة النحل - ۱۶/۴۳ } واته: ههرشتی نازانن لهپسپوړانی خوئی بپرسنهوه، کهبهباشی دهیزانن. پیڅه مبه ریش (درویدو خواو له سر بو) دمفهرموی: گهران بهدوای زانست دا ئه رکیکی پیو یسته له سهر هه موو موسولمانی (به یه هقی دهی گپ ږته وه) له گپ رانه وه یه کا ئه مه شی پتره: ئه رکیکی پیو یسته له سهر هه موو موسولمانی، چ نیړینه بی چ می یینه!.

(یه که م شت که فی ربوونی دروسته):

له م بارمیه وه یه که م شت که فی ربوونی دروسته فی ربوونی حه لال و حه رامه، چونکه حه لال مروّف له تاعه تی خواوه نزيك ده کاته وه، به لام حه رام به پیچ ه وانه وه، حه لال مروّف له بی فهرمانی خوا دوور ده خاته وه، خودایش خوئی پاکه، ههرچیش پاک نه بی وه ری ناگری، وه کی تریش خودای گه وره له م بارمیه وه یه ک جوړه فهرمانی به نیمانداران و پیڅه مبه ران کردووه، ئه وه تانی فهرمانی به ههر دوولا وه ک یه ک کردووه که حه لال خوړ بن و پاک خوړ بن، به پیڅه مبه رانی فهرمووه: { يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ - سورة المؤمنون - ۲۳/۵۱ } به نیماندارانیش دمفهرموی: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ - سورة البقرة - ۲/۱۷۲ }. به گشتیش ئه م فهرمایشته راسته که ده ئی: ههر که سی کاسپی یه که ی حه لال بی کاره که ی پیتو فهری تی ده که وئی و گه شه و نه شونما ده کا، ههر که سی کاسپی یه که ی حه لال نه بی مه ترسی ئه وه ی لی ده کری که کرده وه ی په سهند نه کری! ئه وه تا یه زدانی مه زن له م بارمیه وه دمفهرموی: { إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ

الْمُتَّقِينَ - سورة المائدة - ۲۷/۵} واته: لهراستی دا خودای گه وره بهس کاری نهوانه پهسه ند دهکا، که پاریز له نافه رمانی خوا دهکهن و بههیچ جوړی فهرمانی ناشکینن! (ره حمهت له پېشینان که دمه فرموون: لهوه بترسه که له خوا ناترسئ!) شاعیریش دمه فرموی:

اذا حججت بمال أصله سحت

فما حججت، ولكن حجت العیر!

واته:

نه گهر به مائی هه رام هه ج بکهی

هه ج بو خوت ناکه ی، هه ج بو که ره که ی!

که سئ به مائی هه رام هه ج بکا

که ره که ی ژیر زیاتر هه ج دهکا

به په خشانیش واته: نه گهر به مائی هه رام هه ج بکه ی، نه وه پئی ناگو ترئ هه ج و تو به وه نابی به حاجی، به لکوو که ره که ی ژیرت له تو حاجی تره له حالئ وادا.^(۱) هه ج له گه وره ترین کرده وهی مروغه، چونکه هه زرهت (درووه خواو له سه ربه) دمه فرموی: باشترین کرده وه له لای خوا نه مانه یه: باوهری ته واو، که به هیچ جوړی بوئی گومانی لی نایهت، غه زایه کیش که دهس ته یسی له دهس که وتی جهنگی تیا نه کری، هه بیکی دروستیش. (ثیبو حیبان له صه حیجی خوئی دا دهی گیریت ته وه) هه زرهت دیسان دمه فرموی: هه رکه سئ بو خودا هه جی بکاو له کاتی کردنی

^(۱) العیر قافلة الحمیر . المنجد. أنظر النهاية في غريب الحديث والأثر. واته: عبر به کاروانی که ره ده گوتی.

حه جه كه دا پاريز له كه يف كردن له گه ل ژندا بكاو گوريز له هه رزه گوڤي و
 قسه ي پرو پووج بكاو گونا نه كا، نه وه وهك نه و روزه كه له دايك ده بئ
 ناوا له گوناه پاك ده بئ ته وه! (أخرج الجماعة). گه رچي هه ج فه رزيكي
 پشوو داره و نه رككي ماوه داره و مه رج نيه ده سبه جي جي به جي بكري،
 به لام باشر وايه كه به زووي ده ستو بردي لي بكري، چونكه پيغه مبه ر
 (درووده خواي له سه رب): ده فه رموي: هه ركه سي توپشه ي ريگه و ولاخيكي سواي
 وای هه بي كه بيگه يه نيته خانه ي خوا، وه هه ج نه كا، نه وه ده يه وي
 به جووله كه يي به ري يا به گاوري كه يفی خو په تي. (تيرميذي) ديسان
 ده فه رموي (درووده خواي له سه رب): هه ركه سي هه جي له سه ر پيويست ببئ و
 به نارمزوو به بي به هانا يه كي ره واه هه ج نه كا، نه وه كه يفی خو په تي
 ده يه وي به جووله كه يي به ري يا به گاوري نه وه خو ي له و دووه سه ر
 پشكه، به لام نه گه ر به هانا يه كي ره وای هه بوو نه وه جيا يه، وهك نه وه
 نه خو شي نه هيلئ بجئ بو هه ج، ياپيويستيه كي نا چاري نه هيلئ، ياكه ر
 به ده ستی سته مكار ريگه ي نه دا. (ئه حمه د).

١٦٠) مه رجه كاني پيويستبووني هه ج:

پيويستبووني هه ج نه م چه ند مه رجه ي هه يه :

يه گه م: ئيسلام، چونكه هه جيش وهك نويزو زهكات په رسته شه،
 به س په رسته شي موسولمانيش داده مه زري. به پي فه رمووده يه يش كه
 موعاذ: ده يگيرپته وه، كه ده فه رموي: هه زرمه كه ناردمي بو يه مه ن پي
 فه رمووم... له پيشا داوايان لي بكه كه شايه تي بدن: كه هه ر خودا
 خودايه و.. تادوايي فه رمووده كه كه به پي نه م فه رمووده يه هه جيش

فهرزیکه لهفهرزهکان. کهواته: حه ج لهسهر بیپراوی بنه پرتی پیویست نابو و داوایشی لی ناکری که حه ج بکا. بهلام هه لگه پراوه که توانای حه جی هه بوو نیتر له کۆلی ناکه وی. جا له وه دوا نه گهر له حالی هه ژاری دا گه پرایه وه بو سهر ئیسلام، نه وه به هوئی توانا بوونه که ی کاتی هه لگه پراوه که یه وه حه ج ده که ویته سهری، بهلام نه گهر به ده و له مهندی گه پرایه وه بو سهر ئیسلام و له پيش نه وه دا حه ج بکا مرد، نه وه له میراتیه که ی حه جی بو ده کری. دووهم: ره سیده بوون، چونکه منداڵ حه جی له سهر نییه، چونکه پیغه مبه ر (دروود خواه له سهر به) ده فهرموی: ئەم سێ کەسە قەڵەمێ تەکلێفیان لەسەر نیه، یه کێ لهو سێ که سه مناله، وهک له زنجیره (۱۳۴) دا رابورد. دیسان حه جیش به قیاس له سهر هه موو په رستشیکێ تر ناکه ویته سهر منال. سییه م: هووش، شیت حه جی له سهر نییه، به پێی فهرمووده ی: قه لئه می ته کلیف له سهر ئەم سێ که سه هه لگه پراوه، که یه کێ لهو سێ که سه شیته. چواره م: ئازادییه، به نده حه جی له سهر نییه، چونکه پیغه مبه ر (دروود خواه له سهر به) ده فهرموی: ههر کۆیله یی حه جی کرد، له پاشا ئازاد کرا نه وه حه جیکێ تری له سهره ! به پێی ئەم به لگه یه يش که ده فهرموی: کۆیله نوێژی هه یینی له سهر نییه، جا له شوینێ نوێژی هه یینی بهو نزیکێ یه له سهری نه بی، له به ر نه وه ی مافی ئاگاهه ی به هوئی چوون بو هه یینییه که وه نه فه وتی، چۆن حه ج بهو دووری و درێژییه ده که ویته سهری؟؟ پینجه م: له توانا بوونه. چونکه خوای گه وره ده فهرموی: {وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ} . توانین دوو جوړی هه یه: یه کیکیان نه وه یه موسو لمانه که خوئی توانای حه جکردنی هه بی، نه وی تریان نه وه یه خوئی

نەتوانى كەسكى تر حەجى بۇ بكا، توانىنى بەخودى خۇى ئەمانەى
پىۋىستە:

يەكەم: ھۇى سوارىى دەست بىكەۋى چ مالى حاجى خۇيى، ياهى
كرى بى، ئەمەيش بۇ كەسى مەرجه كەنيوانى مالى ئەوو نيوانى مەككە
ماۋەى كورتكدنەۋەى نويزى يا پترى. جا ئەگەر ماۋەكە لەمە كەمتر
بوو، بەلام كابر بېھيز بوو نەيدەتوانى بەپى بپروا، يادەيتوانى بەلام
توۋشى زيانىكى ئاشكرا دەبوو ئەۋە لەم كاتەيشدا ولاخ مەرجه، دەنا
دەبى بە پى بچى بۇ حەج.

دوۋەم: ئەۋەيە مەسرفى چوون و گەرانەۋەى ھەبى. مەرجه
كەۋلاخو خەرجى رىگە زياد بى لە ژيۋارى خۇى ژيۋارى ئەۋ كەسانەى
كە ژيۋاريان لە سەريەتى، ھەروا زياد بن لەجل و بەرگى پىۋىستى خۇى و
ئەۋان و لە ھەموو پىۋىستىيەكى تريان لەۋ كاتەۋە دەپروا ھەتا
دەگەرپىتەۋە بۇ لايان.

بزانە ئەگەر كەسى پارەى حەجى ھەبوو، بەلام لە ھەمان كاتا
پىۋىستى بەژنەينان ھەبوو، لە ترسى ئەۋە نەبادا توۋشى شەروالپىسى
ببى، ئەۋە لەم كاتەدا باش وايە ژنى پى بھينى، نەك حەجى پى بكا،
چونكە لەم حالەدا ژنەينان پىۋىستىيەكى كات ھاتوود، بەلام حەج
ماۋەكەى مەۋدا دارە، بەلام ئەگەر مەترسى شەروالپىسى نەبوو، ئەۋە
پىشخستنى حەجەكە باشترە.

سېيەم: رىگە ئەمىن بى، ترسى سەرومال و نامووسى نەبى، با
ترسەكە كەميش بى، چونكە بە ھۇيەۋە توۋشى زيان دەبى.

چوارەم: ئەۋەيە ھىۋاي فرىياكەۋتنى ھەجى ھەبى، واتە: ھەجەكە كاتى ئەۋەندە مابى حاجى لە مال دەرچوو پېش بەسەرچوونى كاتى ھەج فرىاي ۋەستانى ەمرەفە بکەۋى.

جۆرى دوۋەم لە توانىن ئەۋەيە كە يەككى تر ھەج بكا بۇ مەرۇف. بۇ ئەمە مەرجه: ئەۋ كەسەي كە لەباتى كەسكى تر ھەج دەكا، زياتر لە كرى ئاسايى داۋانەكاۋ خۇى ھەجى كرىبى ۋ ھەجى نەزرىشى لەسەر نەبى. ئەۋ كەسەيشى كە يەككى تر درۋستە ھەجى بۇ بكا يەككىكە لەم دوۋكەسە: يا مردوۋە ھەجى لە ئەستۇدایە، ئەمە پېۋىستە لەۋ كەلەپوۋەدى كە بەجى ھىشتوۋە ھەجى بۇ بكرى ۋ كەسى بنىژن ھەجى بۇ بكا، يا كەسكىكە زىندوۋە بەك كەۋتوۋە لەبەر پىرى يا لەبەرشتى تر ۋەك زەحمەتى زۆر ناتوانى خۇى بچى بۇ ھەج.

١٦١) بنياتەكانى ھەج (أركان الحج)

بنياتەكانى ھەج پېچ بنياتن:-

يەككەم: ئىحرام دابەستن، كە برىتتايە لە نىتى چوونە ناو ھەج، يا چوونە ناو ەمرە، بۇيە ناۋنراۋە ئىحرام چۈنكە رىگە لە شتى ھەرامكراۋ دەگرى. سەر بەلگەي پېۋىستبوونى ئەم فەرموۋدەيەي پېغەمبەرە (ەرۋەدە خۋاد لەسەربى): ھەموو كەردەۋەيى بەپىي نيازۋ نىيەتەكەيەتى، ئىحرامىش سى جۆرى ھەيە: جىاجىا: (إفراد)، پشۋودان: (تەمەتۋوع) تىكەلگەردن: (قيران). راجىايى لەۋەدا نىە كە ھەريەكى لەم سى شىۋەيە رەۋايە، بەلام راجىايى لەۋەدا ھەيە كە كامەيان خىرتەرن.

شافیعی (رمزاه خواه لیبه) له زۆربهی کتێبهکانیدا به دهق فهرموویهتی که
حهج و عهمره به جیا جیا (افراد) خێرتن، ئنجا جوۆری پشوو و مرگرتن
(تهمهتووع) ئنجا تیکه لکردن (قیران).

شیوهکاری جیا جیا ناوایه: ههج به تهنها دابهستی و ههج تهواو
بکا نهو جا عهمره دابهستی و تهواوی بکا، شیوهکاری پشوو و مرگرتنیش
ناوایه: له میقاتی ولاتی خۆیهوه عهمره دابهستی و تهواوی بکا و نهوسا
له مهککهوه ئیحرامی ههج دابهستی. ئهم چۆنیهته یهکگرتنی لهسه ره.
بۆیه پێی دهگوتری: پشوو و مرگر، چونکه لهم پشووهدا نهوهی لێی
قهدهغه بووبوو رهوا دهبیتهوه بۆی. شیوهکار (صورهت) ی تیکه لکردنیش
ناوایه: ئیحرامی ههج و عهمره پیکهوه دابهستی، کردارهکانی عهمره له
ناو کردارهکانی ههجدا تیهه لکش دهکری. سهر به لگهی ئهم سێ
شیوهیهیش ئهم فهرموودهیهی عائیشهیه (رمزاه خواه لیبه) که دهفه رموی:
دمر جووین، جا هه مان بوو ههر ئیحرامی عهمره ی دابهستبوو، هه مان
بوو ئیحرامی ههج و عهمره ی به یه کهوه دابهستبوو، هه مان بوو بهس
ئیحرامی ههجی دابهستبوو، پێغه مبه ر خۆی ههر ئیحرامی ههجی
دابهستبوو (ئهحمه دو شهیخان و مالیک).

بنیاتی دووهم: وهستانی چای عهرمه فیه، چونکه پێغه مبه ری خوا
(دروود خواه لهسهر بێ) فهرمانی فهرموو، جارچییهك جاری دهدا: ههج بریتیه
له ئاماده بوونی عهرمه فیه واته: زۆربهی بنیاتهکانی ههج عهرمه فیه.
وهستان له عهرمه فیه به ئهوهنده دهیتهجی که له بهشی له خاکی
عهرمه فهدا ئاماده ببێ، تهنا نهت به ئهوهندهیش جیهجی دهبی که به

دوای بهندهیه کی هه لئا توودا بگه پئ و له عورفه وه ره تبئ، یا به دوای ههر شتیكا له وئوه ره تبئ حلییه، هه تا نه گهر به خه و تویش ئاماده ی عهرمه ببئ و خه به ریشی نه بیته وه هه تا کاته که ی به سهر ده چئ ههر بریتی ده که وئ، چونکه له کاتی خه ویشدا ته کلیف له سهر مروف ده مینئ!.

مه رچی بریتیکه و تنی راوهستان له خاکی عهرمه فهدا ئه وه یه:
 راوه ستاوه که شیایو پهرستش بی (واته: حاجی له و کاته دا که له عهرمه راده وه ستئ ئه هلی عیبادت بی) له عهرمه له ههر شوینیكا راوه ستئ دروسته، چونکه گشتی ههر عهرمه یه، کاتی راوهستان له عهرمه فهدا ده ست پیده کا له نیوه روؤی روؤی نوهمی مانگی قوربان وه هه تا شه به قی به یانی روؤی جه زن، مه رج نیه به شئ له روؤو به شئ له شه و له وئ بمینیت وه، به لام نه گهر له روؤی نوهم ما گه یشته عهرمه فهدا سوننه ته له وئ بمینیت وه هه تا شه و دادئ.

بنیات (روکن) ی سییه م: ته و افه، واته: جهوت جار هه ئسوورانه به ده وری ته وای خانه ی خودا دا، مه به ست نه و ته و افه یه که پئی ده گوترئ ته وافی ئیفاضه، چونکه یه که گرتن هیه له سهر نه وه که مه به ست له م ئایه ته ته وافی ئیفاضه یه: و لیطوفوا بالبیت العتیق. وه نه و فهرموودیه ییش که باسی بینویریه که ی صه فیه ی هاوسه ری جه زمرت ده کا، نه وه ده سه لینئ که ته وافی ئیفاضه فهرزه، که واته: نه و ته و افه روکنه، نه ک ته و افه کانی تر، وه ک ته وافی قودوووم ته وافی ویداع، واته هه ئسوورانی گه یشته جئ و هه ئسوورانی مائئاوایی.

۱۶۲) نه رکه کانی هه لسووران:

پیوستیه کانی ته واف:-

پیوستیه کانی ته واف چهند شتیکن: یه کیکیان پاکیه له بیده سنوژی و له له شپیی، وه له پیسی له شو بهرگو و جیگه.

یه کێ تریان: داپۆشینی شهرمگای کاتی نوێزه به جلیکی پاک، له کاتی ته وافا، پێغه مبهرا (درووه خواه له سه ربه) دهفه رموی: ته وافی به یتیش به نوێز داده نری، ته نیا نه وهنده هیه له ته وافا خودا ریگهی قسه کردنی داوه، جا نه گهر ته وافکهر له کاتی ته وافا، قسه یکرد با هر قسه ی باش بکاو بهس. عائیشه ییش (رهزاه خواه لیبه) دهفه رموی: که گه یستمه مه کهه بی نوێز بووم، ئیتر نه ته وافی به یتیم کردو نه سه فاو مه پروه مکرد، وه عهرزی حه زرمکرد که حاله وایه، فه رمووی: ههر چی حاجی دهیکا تۆیش بیکه، به لام ته واف مه کهو به گردی به یتا هه لمه سووپی تا پاک ده بیته وه له بی نوێزی و خۆت پاک ده شو ریت. (دانهر دهفه رموی: ئهم گوفتو گویه له نیوانی نه سمائی کچی عومه ریش و پێغه مبهردا (درووه خواه له سه ربه): رووی داوه، به لام نه مه ی من نووسیومه له سه حه یه یندا هه یه و پتر جیگهی متمانه یه — وه رگی پ).

جا نه گهر له ناو ته وافدا ده سنوێزه که ی شکا، له سه ر فه رمایشتی دروست، پیوسته گورج ده سنوێز بگریته وه وه له سه ر ژماره ی پێشوه وه ته وافه کانی ته واو بکا، گو تر او یشه: پیوسته سه ر له نوێ له نوو که وه له ته وافه که ی تی هه لچیته وه.

یه‌کئی تریان: ریژلیگرتنه لهو جهوت جاره که به‌گردی کابه‌دا ده‌سوورپٚته‌وه له‌سهر ئهم شیویه: له سهره‌تای سوورانه‌وه‌کانه‌وه هه‌تا ته‌واو بوونی ههر جهوتیان هه‌موو خانووی که‌عبه بخاته لای چه‌پیه‌وه، وه له به‌رابه‌ری جه‌جهرول ئه‌سووده‌وه ده‌ست پی‌بکا.

یه‌کئی تریان: ئه‌وه‌یه له‌کاتی هه‌موو سوورانه‌وه‌کانا هه‌موو له‌شی له‌دمره‌وه‌ی هه‌موو که‌عبه‌یی، جا ئه‌گهر که‌سئ له‌سهر ئه‌و زیاده لادیواره‌وه رۆیشت، که له زهمانی عه‌بدو‌ل‌لای کوری زوبه‌یردا دزراوه‌ته‌وه له بناغه‌ی دیواری که‌عبه ئه‌وه ته‌وافه‌که‌ی دانامه‌زری، به‌ههر چوار ده‌وری بناخه‌ی که‌عبه‌دا کوته دیواری هه‌یه، نووساوه به که‌عبه‌وه، به‌قه‌د دووس‌یه‌کی باسک (ذراع) ئ له زه‌وی به‌رز، ده‌ق ده‌لئی گه‌ردانه‌یه له گه‌ردنی بناغه‌ی به‌یتا به‌ کوردی پی ده‌گوترئ: هه‌زاره، به‌عه‌ره‌بی پی ده‌گوترئ: شاذمروان، په‌راویزی به‌رگی که‌عبه‌ی لیچه‌سپ ده‌کری، ئهم ئه‌ندازه‌یه له‌کاتی خۆیدا که قوریش به‌یتیان دروست کردۆته‌وه، له دیواری که‌عبه‌یان دزیوه‌ته‌وه، له‌بهر ده‌ست‌کورتی، که‌واته: ئهم کورته دیواره خۆی و هه‌وا‌ی سهر‌بانه‌که‌ی هه‌تا سهر‌سهر‌وه به‌شیکه له که‌عبه، له‌بهر ئه‌وه ئه‌گهر که‌سئ ته‌واوی له‌شی، یا به‌شئ له له‌شی، وه‌ک ده‌ستی، یا سهری، له‌کاتی ته‌وافو هه‌ئسوورانا، له‌سهر سهر‌بانی ئه‌و کورته دیواره‌بی، ئه‌وه ته‌وافه‌که‌ی دانامه‌زری، ته‌نانه‌ت له‌کاتی ماچ‌کردنی به‌ردمه‌شه‌که‌و دیواری که‌عبه‌دا، ده‌بی هه‌ردوو پی له جیگه‌ی خۆیان چه‌سپ بکاو له پاش ماچ‌کردنه‌که ریک له شوینه‌که‌ی خۆیدا رابوده‌ست‌یه‌وه، هه‌تا سه‌رو ده‌ستی بکه‌ونه‌وه دیوی دمه‌روه‌ی سهر‌بانی ئه‌و کورته دیواره، ئه‌وسا هه‌ئسوورانه‌که‌ی ده‌ست پی بکاته‌وه! هه‌روا ده‌بی

تہواوی لەشی تہوافکەر لە دەرەوہی حیجری ئیسماعیل بئی، چونکە پیغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) لە دەرەوہی حیجر تہوافی دەکرد.

یەکی تریان: ئەوہیە دەبی ھەموو تہوافەکان لەناو ھەوشی مزگەوتەوہبی، چونکە مزگەوتەکە ھەمووی ھەرەم و بەستە، جا لەھەر کوێیەکیدا بسووڕیتەوہ دروستە.

یەکی تریان: ژمارە ی ھەلسوڕانەکانە، کە مەرجە دەبی ھەوت تہواف بن. لەسەر ھەرمایشتی دروست یەک لە شونیکەکی (مووالات) ھەرز نیە، بەلکوو سوننەتە. سوننەتە لەناو تہوافەکانا ھەر خەریکی یادی خودایی! عەبدوللای کۆری سائیب (رەزاه خواە لیبە) دھەرموی: ژنەوتم لە زاری پیروزی پیغەمبەری خوا (دروودە خواە لەسەربە) لە نیوانی گۆشە یەمانی و ھەجەر و ئەسوەدا دھیفەرموو: (ربنا آتانا فی الدنیا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار): خودایە! ئە ی ھەرۆمردگاری میھەربان! ھەم لە جیھانوا ھەم لە دواوژدا چاکمان بۆیکەو بەشی باشمان بدەری، وە لە سزای ئاگر بمانپاریژە. (ئەحمەدو ئەبو داوودو نەسائی گیراویانەتەوہ، ئیبنو حیبب و حاکم بە دروستیان داناوہ). ئەبو ھورەیرەیش (رەزاه خواە لیبە) دھەرموی: کەسێ ھەوت جار بە دەوری خانە ی خودادا ھەلسوڕی و قسە ی تر نەکا جگە لەم نزایە، دە خراپە لە خراپەکانی کوێردەکریتەوہو دە چاکە ی بۆ دهنووسری و دە پایەیش پی بەرز دەبیتەوہ، نزاکەیش ئەمە یە: (سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر ولا حول ولا قوة الا بالله) خودا خودایەکی پاک و پیروژە، سوپاس و ستایش ھەر بۆ خودایە، ھەر یەزدانی پاک خودای

راست و دروسته و خودای ترنیه خودا له هه موو که سئ گه وره تره، دهسته لات و هیژیش هه به دهستی خودایه. (ئیبینو ماحه). عائیشه یش (ره زه خواه لیبه) دهفه رموی: پیغه مبهه (درووه خواه له سه ربه) دهفه رموی: هه لسوورانی دهوری خانه ی خودا و هاتوچۆ له ناوهندی صه فاو مه پرودها و ره جمی شه یتان، بۆ ئه وه دانراون که هه میسه یادکردنی خودای گه وره پایه دار بئ (ئه بو داوودو حاکم).

بنیاتی چواره م: هاتوچۆ نیوانی صه فاو مه پرویه، به پئی کردنی پیغه مبهه خۆ، پیغه مبهه (درووه خواه له سه ربه) له کاتی هاتوچۆ نیوانی صه فاو مه پرودها بهردهم راگردنه وه فه رموی: ئه م هاموشۆیه به هه راگردن ئه نجام بدهن، چونکه خودای گه وره ئه م هه راگردنه ی له سه رتان نووسیوه، وه کی تریش ئه مه خوا به رستییه کی تایبه ته، له کاتی هه ج و عه مردها ده کرئ. مه رجه که ئه م راگردنه له دوا ته وافیکی دروسته وه بی، ئیتر خوا ته وافی ئیفاضه بی، یا ته وافی هاتن (طواف القدوم) بی، هه روا ریزلیگرتن مه رجه، له سه ر ئه م شیومه: له صه فاوه ده ست پێبکا، هه تا ده گاته مه پروه، وه جهوت جار هاتوچۆبکا له نیوانی صه فاو مه پرودها، رۆیشتنه که ی جارێک و گه رانه وه که ی جارێک، چونکه پیغه مبهه (درووه خواه له سه ربه) ئاوا ده کرد، له م هاتوچۆیه دا پاکی و پۆشینی شه رمگا و مه رجه کانی تری نوێژ مه رج نیه، ئه م هاتوچۆیه به سواریش ده بی، به لام به پیاده یی خیرتره، نه کردنی ئه م بنیاته به سه ربهرینی ئاژه ل پرنا بیته وه، به بی کردنی شی نابئ ئیحرام بشکینئ.

بنیاتی پینجه م: تاشینی یا کورتکردنه وی مووی سهره، چونکه
 یه زدانی مه زن دمفه رموی: {مُحَلِّقِینَ رُؤُوسَکُمْ وَمُقَصِّرِینَ}: چونکه
 پیغه مبه ر (دروودی خواد له سهر بئ): فهر مووی: رحمه تی خوا له و که سانه بی که
 له پاش ته و او کردنی حه ج و عه مره سهری خو یان ده تاشن، یارانی ش
 عه ر زیا نکرد: ئه ی پیغه مبه ری خودا! رحمه ت بکه له و که سانه یش که له
 پاش کردنی حه ج و عه مره مووی سهر یان کورت ده که نه وه؟ پیغه مبه ریش
 (دروودی خواد له سهر بئ): فهر مووی: رحمه تی خودا له و که سانه یش بی که مووی
 سهر یان کورت ده که نه وه. (شه یخان) سهر تاشین و کورتکردنه وه وی موو
 هه ردو و لایان بو پیاو و ژن دروستن، به لام بو پیاو سهر تاشین و بو ژن
 کورتکردنه وه باشره، لای که می کورتکردنه وه بو پیاو و ژن هه لپاچینی
 سی مووه، کاتی موو هه لپاچین بو حاجی له پاش به رد فرهدانه بو
 کو گابه ردی جه مره تولعه قه به، وه بو عه مره که رو حاجی پشو و وەرگر
 له پاش هه را کردنی نیوانی صه فاو مه روه یه، بو که سیکی ش ئاژه لی دیاری
 به یتی پی بی له پاش سهر برینی ئه و دیاری به یه له مینا، بو حاجی، وه له
 مه روه بو عه مره که ر، به لام ئه وه یشمان له یاد بی که کاتی سهر برینی
 دیاری به یت، کاتی سهر برینی قوربانیه، که برتییه له چوار روژه که ی
 جه ژن. ئه و که سه یش که سهری مووی پیوه نه بی هه ر سوننه ته جه قو
 به ینی به سر سهریا.

١٦٣) پیوستیه‌کانی حه‌ج - ئه‌رکه‌کانی حه‌ج:

له پێشهوه گوتمان بنیاته‌کانی حه‌ج پێنجن و قسه‌مان لێکردن ئیستا ئه‌رکه‌کان (واجبات) ی حه‌ج روون ده‌که‌ینه‌وه، جیایی نیوانی بنیات و ئه‌رك ئه‌وه‌یه: حه‌ج به‌بێ کردنی بنیاته‌کانی دانا‌مه‌زرئ، ئه‌گه‌ر هه‌رکامێ له‌و بنیاتانه‌ فه‌وتان حه‌جه‌که‌ پووج ده‌بیته‌وه، به‌ سه‌ربرپینی ئاژه‌ل تۆله‌ی ناکرێته‌وه، به‌لام حه‌ج به‌بێ کردنی ئه‌رکه‌کانیشی داده‌مه‌زرئ، ئه‌گه‌ر ئه‌رکیکی فه‌وتا به‌سه‌ربرپینی ئاژه‌ل تۆله‌ی بو‌ ده‌کرێته‌وه.

پیوستی یه‌که‌م:-

ئیحرام دابه‌ستنه. پیوستیه‌کانی ئیحرام دابه‌ستن سێ شتن:

یه‌که‌م: ئیحرام به‌ستنه له‌کات و شوینی دیاریکراوه‌وه بو‌ ئیحرام دابه‌ستن. جا ئه‌گه‌ر له‌ نیشانگای ئیحرام به‌بێ ئیحرام دابه‌ستن تیپه‌ر بوو، ئه‌گه‌ر ده‌ستی نه‌کردبوو به‌ کرداره‌کانی حه‌ج و عه‌مه‌ره، ئه‌وه له‌سه‌ریه‌تی که‌ بگه‌رێته‌وه بو‌ نیشانگا‌که‌و له‌وئ ئیحرام دابه‌ستی، هه‌تا ئه‌گه‌ر له‌ پاش تیپه‌رپوون له‌ نیشانگا (میقات مکانی) ئیحرامی دابه‌ستبوو، ماده‌م ده‌ستی نه‌کردوو به‌ کرداره‌کان، به‌س ئه‌وه‌نده‌ی له‌سه‌ره‌ که‌ بگه‌رێته‌وه بو‌ نیشانگا‌و له‌وئ ئیحرام دابه‌ستی، به‌لام ئه‌گه‌ر نه‌گه‌راپه‌وه، یا پاش ئه‌وه‌ گه‌راپه‌وه که‌ به‌و ئیحرام دابه‌ستنه‌ ناته‌واوه ده‌ستی کردبوو به‌ کرداره‌کان، ئه‌وه‌ خوینیکی له‌سه‌ره، واته‌: له‌ که‌فاره‌تی ئه‌م سه‌رپێچیه‌دا ده‌بی ئاژه‌ل سه‌ربرپئ بو‌ هه‌زارانی مه‌که‌که، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر له‌ بیریشی نه‌بووبئ یا به‌هه‌له‌ له‌ نیشانگا تیپه‌رپووبئ هه‌روایه،

ئەو ھەندە ھەيە لەم دوو کاتەدا گوناھى لەسەر نىيە. چاکتر وایە لە سەر ھەتای نیشانەگاوە ئیجرام دابەستى، ھەتا ماوەى رێگە کە بە ئیجرام ھەوە بېرى، بەلام بۆ نیشانگای ذولحولە یفە واباشە لەو مزگەوتە ھەو ئیجرام دابەستى کە پێغەمبەر (مروودە خواوە لەسەر بى): ئیجرامى لێو ھەستوو.

بزانن کە نیشانگا دوو جۆرە: کات و شوین، کاتى ئیجرام دابەستى بۆ ھەج مانگی شەشەلان و ناوجەژنان و دەشەوى یەكەمى مانگی قوربانە، دواشەوى شەوى جەژنە، لەسەر فەرمايشتى دروست، بەپێى ئایەتى: { الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ - سورة البقرة - ۱۹۷/۲ }. واتە: کاتى خەریکبوون بە کردەو ھەمانى ھەج ھەو ھەند مانگی ئاشکرا و دیاریکراو، وە بەپێى ئایەتى: { يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ - سورة البقرة - ۱۸۹/۲ } ئەمە کاتى دابەستى ھەج بوو، وە بە درێژایى سالى ئیجرام بۆ ھەمرە دادەبەستى، چونکە زاناگان یەك ران لەسەر ئەو کە ھەمرە ھەموو کاتى دروستە، لە بارەى نیشانگای شوینیش ھەو ئاوايە: ئەو ھەو نیشتهجێ مەككەيە - ئیتر چ خەلکى مەككەيى، چ خەلکى شوینیكى تری - ناوشارى مەككەيە، گوتراویشە: مەككەو ھەموو بەستى مەككە نیشانگایە بۆ ئیجرام دابەستى، واتە: نیشتهجێ مەككە لە مالى خۆیەو ئیجرام دادەبەستى. بۆ ئەو ھەيشى کە نیشتهجێ مەككە نەبى، سەرنج دەدەين: ئەگەر مالاكەى دەكەوتە نیوان مەككەو نیشانگای ئیجرام دابەستى ھەو ئەو لە ھەرگای مالى خۆیەو ئیجرام دابەستى، خواھ گوندنشینی، یا

كۆچبەرى بىۋ ھەوار نشىنبى، ئەگەر مائەكەي دوورتىبوو لە
نیشانگان، ئەو نیشانگانەي يەككە لەم پېنج شوپنە:

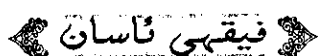
يەكەم: بۇ ئەو كەسەي كە لە مەدىنەي نازدارمە ھاتىبى
ذولھولەيفەيە، كە ئىستا ناودارە بەيرى عەلى، كە دو قۇناخ لە مەككەو
نوورە.

دووم: بۇ ئەو كەسەي لە شامو مىصرو مەغرىبەو ھاتىبى
جوحفەيە.

سېيەم: بۇ ئەو كەسەي لە تىھامەي يەمەنەو ھاتىبى يەلەم لەمە.

چوارەم: بۇ ئەوئەي لە نەجدى يەمەن و نەجدى حىجازەو ھاتىبى
قەرەنە. ئەم چوارەيان پېغەمبەرى خوا (مروودە خوا لەسەربى) لە فەرموودەيەكا
دەست نىشانى كردوون و بە دەق ناوى ھىناون، لە كۆتايى ئەو
فەرموودەيدا دەفەرموئ: ئەم شوپنەنە جىگەي ئىحرام دابەستىن بۇ ئەو
كەسانەي كە دېن بۇ ھەج و عەمرە، لە خەلگى ئەم ولاتانەو لە خەلگى
ولاتانى تىرىش كە بەسەر ئەم شوپنەنەدا دېن بۇ ھەج و عەمرە، وە كەسى
لەم شوپنەنە نرىكتىبوو ئەو جىگەي ئىحرام دابەستىنى لەو شوپنەوئەيە
كە دەكەوئەتەر! تەنەت خەلگى مەككە لە مەككەوئە ئىحرام دابەستىن.

پېنجەم: وە بۇ ئەوئەي لە خۆرھەلاتەو ھاتىبى، وەك عىراقو
خۇراسان زاتوعىرقە. لە فەرموودەيەكا دەفەرموئ: پېغەمبەرى خوا
(مروودە خوا لەسەربى) زاتوعىرقى دىارى كردووە بۇ جىگە ئىحرام بەستىنى
خەلگى عىراق. (ئەحمەد/د/ن - سند صحيح). گوتراوئەشە: عومەر بە
تىكۆشان واتە: بە اجتھاد زاتوعىرقى بۇ خەلگى عىراقو خۇراسان دىارى

کردوو. جا وهك گوترا ههركهسئ ويستی بچئ بۆ چهج و عهمره، وه ئيحرامي دانهبهست ههتا له نيشانگا رهبوو، وهبهو ئيحرامه ناتهواوه کردارئ له کردارهكاني چهج يا عهمره ي کرد، خوا ئهو کرداره فهرزبي يا سوننهت، ئهوه خوينيكي دهكهويته سهر، كه بريتيه له كاوپيكي يهك سائه، يا له چتير بزنيكي دووسائه. چونكه پيغه مبهه (درووده خوا له سهرين) دهفه رموي: ههركهسئ کردارئ له کردارهكاني چهج و عهمره نهكا خوينيكي له سهره. (ئيبنو عهباس به مهرفووعى و به مهوقوفى گيرايهت هوه).

پيويستی دووهه:

رهجمکردنى شهيتانه له سهر ئهم شيويه: له رۆزى يهكه مى جهژندا كهوت بهرد فرئ ددهن بۆ كۆگا بهردى جهمره تولعهقه به، له رۆزى دووهه و سييهه و چواره مى جهژنا (كه ناوداران بهسى رۆزه ئه يياموته شريق) بهرد فرئ بدنه بۆ سهر ههرسئ كۆمه ئه بهردهكه، بۆسهر ههر يهكيكيان كهوت بهرد، جا ئهگهر كهسئ له رۆزى دووهه رهجمى شهيتانى كردو ويستی له خاكى مينا درچئ له پيش خورئاو بوونا ئهوه دروسته و مانه وهى شهوى سييهه له خاكى مينادا له كۆل دهكهوى، ههروا رهجمکردنى رۆزه كهيشى.

بزائن ژماره ي بهردى هههوه رۆزئ لهم سئ رۆزه بيست و يهك بهرده، مهرجه بهريز بهردهكان فرئ بدا له سهر ئهم شيويه: ئيبنو عومهه (رهزاه خوا لئيب): دهيفه رموو: پيغه مبهه (درووده خوا له سهرين) كه رهجمى شهيتانى دهكرد له سهر ئهم شيويه دهيكرد: يهكههجار كهوت بهردى

فرې دېدا بۇ كۆگا بەردەكەي ئەولای مزگەوتەكەي میناوه، لەپاش
 هەلئانی هەموو بەردی ئەللاھو ئەكبەری دەکرد، دەیفەرموو: (الله أكبر،
 الله أكبر، لا اله الا الله والله أكبر، الله أكبر، والله الحمد) ئینجا
 دەچوو پێشەوو بەردو رووگە رادەوستاو هەردوو دەستی
 بەرزەکردەوو دەستی دەکرد بە نزاکردن و بەپێوه زۆر دەپاراپیهوه
 لەویدا، ئینجا دەرۆشت بۇ كۆگابەردی دووهم، كە ناوداره بە كۆمەلەي
 ناوەرپاست (واتە: جەمرەتول وسطا) وه حەوت بەردی فرې دېدا بۇ ئەو
 میلەیشو لەپاش تیگرتنی هەموو بەردی ئەللاھو ئەكبەری دەکرد، ئینجا
 بەلای چەپا لەلای شیوەكەوه دادەپەریو بەردو رووگە رادەوستاو
 هەردوو دەستی بەرزەکردەوو دەستی دەکرد بە پارانەوه، ئینجا
 دەرۆشت بۇ كۆگابەردەكەي لای عەقەبەوه حەوت بەردی فرې دېدا بۇ
 ئەم میلەیش، وه لەپاش تیگرتنی هەربەردی ئەللاھو ئەكبەری دەکرد،
 نیتەر دەگەپاراپیهوه لەوئ نەدەوستا. (بوخاری/ ئەبوداود).

دەبئ شیوەی هاویشتنەكەي بە جوړی بئ پئی بگوتری فرېدان،
 ئەگەر بەردەكەي هەلگرتو داینا لەیئو كۆگا بەردەكەدا، لەسەر
 فەرمايشتی دروست ئەوه حسیب نیه، چونكە بەوه ناگوتری تیگرتن،
 مەرجه مەبەستی له تیگرتنەكەي فرەدانئ بۇ كۆگابەردەكە، جا ئەگەر
 بەردیكی هەلئدا بە حەواداو كەوتە ناومیلەكەوه ئەوه حلیب نیه، مەرجه
 كە بەدەستی تئ بکری، ئەگەر بەقاج تیگرت، یا بەكەوان، یا بە بەردە
 لاستیک حلیب نیه، مەرجه ئەو حەوت بەردە كە فرې دەدریته سەر
 كۆگابەردەكان یەكەیهكە فرې برریت، وه نابئ له جیاتی شتی تر فرې
 بەردی، ئەگەر دوو بەردی بە یەكجار تیگرت وه هەردوو بەردەكەیش

کهوتنه ناکوځاکهوه ئهوه به يهك بهرد دادهنرئ، ههروا نهگهر چهوت بهرديش به جارئ تيبگرئ، نهگهر لهبهر نهخوشي يا له بهرشتئ تر نهيتواني خوئ رهجم بکا، بوئ ههيه که يهکئ بکا به وهکیل، مهرجه که جيگرهکه بهردی خوئ فره دابئ، ئهوسا بهردی موکلکهی فره بدا دهنه دروست نيه.

پيويستی سييه م:

مانهوهی شهوه له موزدهليفه.

پيويستی چواره م:

مانهوهی شهوهکاني پاش جهژنه له مينادا.

پيويستی پينجه م:

خوپاراستنه لهو شتانه که بههؤی ئيحرامهوه چهرام دهبن لهسهه حاجی (له ئهصلهکهدا دهفهرموئ: سييه م سهرتاشين يا کورت کردنه وهيه، چواره م و پينجه ميش باس نهکراوو، من لهبهر روونی و ئاسانی ئاوام نووسی، وه له شهريعهتی ئيسلامی ماموستا مهلا عهبدولکهريمی مودهريسهوه نهقلکردن - وەرگير).

١٦٤) ههجي ژن:

حهج لهسهه ژنيش وهك پياو فهرزه، بهلام سههرهراي مهرجه پيشينهكان مهرجه که ژن ميڤردی، يا کهسيکی خوئی له گهلابئ، ياخود کۆمهله ژنيکی باوهرپيکراوبن، با خوئی (مههره م) يشيان لهگهڵ نهبن، کۆگر (ضابطه)ی خوئی ئهوهيه: به هيچ جوړئ ههتا ههتايه مارهی ليئ

نەيى، بەھۇي رىشتەي خىزمەتەي يا ژىن و ژىنخوۋازى يا شىروخواردنەھ. ئىبىنۇ عەبباس {مىزان خىۋاھ لىبە} دىمقەرمۇي: ھىچ ژىن و پىياۋىكى بىيانى دوو بە دوو بەبى خۇيى ژىنكە لەگەل يەكا كۆنەبنەھ، ژىنىش لەگەل خۇيىدا نەبى نەچى بۇ سەفەر، پىياۋىكىش گوتى: ئەي پىغەمبەرى خودا! مەن ژىنكەم دەچى بۇ ھەج و خۇيشم ناۋىۋوس كراۋم بۇ ئەھ و غەزايە؟ فەرمۇي: دەخۇيشت بىرۇ لەگەل ژىنكەتا ھەج بىكە. (بوخارى/موسلىم) يەھىي كورى عباد دىمقەرمۇي: ژىنىكى خەلكى رەي كاغەزىكى نوۋسى بۇ ئىبراھىمى نەخەي، لىي پىرسى: مەن ھىشتا ھەجى فەرزىم نەكردوۋە، كە يەكەم ھەجەم پىي دەلىن: ھەجى ئىسلام ۋە دەۋلەتمەندىشم، خىزمى خۇيشم نە كە لەگەلما بى بۇ ھەج؟ يەھىيا ۋەلامى بۇ نوۋسىيەھ: تۇ مەھانەي رەۋات ھەيە لەبەر ئەھ ھەجەت لەسەر نەھ.

١٦٥) سۈننەتەكانى ھەج:

يەكەم: كىردى ھەج بەھىيا، چۇنىتى ئەھ جۇرە لە ھەج لە پىشەھ ۋە رابوورد.

دوۋەم: لەبەھىكە كىردە، بەھ شىۋەيە: (لبيك اللهم لبيك، لبيك لا شريك لك لبيك. ان الحمد والنعمة لك والملك لا شريك لك). سۈننەتە لەگەل نىتەكەيدا لە بىھىكە بىكا، چۈنكە پاشىنان واپان نەقل كىردوۋە لە پىشەنان، سۈننەتە لەپاش ئىحرام دابەستىن زۇر خەرىكى لەبەھىكەكىردىن بى، بە تايىبەتى لەكاتى گۇرانى ۋەزەدا، ۋەك سواربوۋىن دابەزىن و سەركەۋتىن بۇ شىۋىنى بەرزو دابەرىن لە شىۋىنى بەرزوھو

تیکه لېوون له گهڼ کومه لدا، له کاتی داهاتنی شهوو هاتنی روژدا، له کاتی بېنویزی و له شپیسو زه پستانیشدا له ببه یکه زورکردن سوننه ته، هه روا له مزگه وتی نه لخیفداو له مه سجیدولحه رامدا، به لام له کاتی ته وافی قدوومو له ته وافی سه فاو مه پوهدا ته لیبیه کردن سوننه تیه، چونکه نه مانه ویردی تایبه تی خو یان هیه، هه روا له ته وافی ئیفاضه و ته وافی مائئاواییدا له ببه یکه نه کات، چونکه کاتی به سهرچووه، چونکه کاتی له ببه یکه کردن له گهڼ رجمکردنی شه پتان له جه مره تولعه فقه به به سهرده چی. سوننه ته بو پیاو نه ک بو ژن دهنگ له له ببه یکه کردن هه لپړی، سوننه ته که له ببه یکه ی ته واکرد سه لاوات له سهر پیغه مبه ر (دروود خواد له سهر بڼ) بدا، وه داوای به هه شتو رهمه ندی خودا بکا، وه په نابگری به خودا له ناگری دوزه خ! نه و جا به ئاره زووی خو ی نزابکا، له کاتی ته لیبیه دا باقسه نه کا، سلاو کردن لی له وکاته دا ناباشه، به لام نه گهر که سی سلاوی لیکرد وه لامی ده داته وه.

سییه م: ته وافی هاتن، که ناوداره به ته وافی قدووم، چونکه نه م ته وافه دیاری (تجیه) ی به یتولحه رامه. له صه حیجی موسلیمدا ده فهرموئ: پیغه مبه ری خوا (دروود خواد له سهر بڼ) که ته شریفی گه یشته مه که ته وافی به یتی کرد.

به لام نه گهر عه مره که ر ته وافی عه مره یکرد، بری ته وافی هاتن ده که وئ، هه ر وه ک چون کردنی نویزی فهرز بریتیی نویزی دیاری مزگه وت ده که وئ.

چوارهم: شهومانه وه له موزدهليفه، به وه دهپته جي كه زوربه ي شهو لهوي بي، رافيعي وا دمه رموي: گوتراو يشه: دپته جي بهيهك چاوترووكان له پاش نيوده شهو، نه وه وپش (رهمته خواه ايته) نه مه به له بارتر دمزان.

پينجه م: دوو ركات سوننه تي ته وافي فهرزه، ههندي دمه رموون نه م دوو ركاته فهرزه، به لام قسه ي دروست نه وه يه كه سوننه ته و فهرز نيه، چونكه له فهرمووده يه كي شه يخه يندا دمه رموي: پياوي له باره ي نيسلامه وه پرسياي هه بوو، پينغه مبه ريش (درومه خواه له سه ري) فهرمووي: له شه وو روژيكا دهب پينج نويز بكه ي، پياوه كه گوتي: باشه نويزي ترم له سه ره يان؟ فهرمووي: نه، نويزي ترت له سه ر نيه، مه گهر به ئاره زووي خوت نويزي سوننه ت بكه ي⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ليته دا نمر ده فهرموي: خامسها: (ركعتا الطواف (أى طواف الفرض) لقوله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (خمس صلوات في اليوم وليلة) تا كوتايي فهرمووده كه. دياره كه نه مه نيختصارنكي زور موخيلله بؤ نه م عيباره ته ي كيفايه كه، كه ده فهرموي: (وركتا الطواف.. واختلف في ركعتي الطواف.. فقييل بوجوبهما والصحيح عدم وجوبهما لقوله عليه الصلاة والسلام: (خمس صلوات.. الخ)، جا له بهر نه وه ناچار بووم كه راستي بكه موه. له راستيدا من به ش به حالي خزم نه گهر شاره زاييه كي باشم نه بوايه له حمديدا، وه نه صلي حمديپو مه سه له كه م له سه ر چاره كاندا نه دوزيايه ته وه نه م ترجه مندا تووشي هه لمي گهره كه موره ده بووم، چونكه به راستي ايحازي مخلي زور تيا دايه، نه وه شه خه لكه له كوي نه م هه مكه مه تل و برووسكهو هيمار وه موز ناماژه يه تپه گا.. نه گهر كه سينكي به ويژدان نه صله كه و ترجه مه كه به را به ر بكا، نه وسا بوي ده رده كه وي كه زور شوي نه له نه صله كه وه كه هه واله كردن و مه تل داهيتان وايه. فهرموو

شەشەم: شەو مانەوە لە خاکی مینا لە روژی جەژن و سێ روژەکانی دواى جەژندا. بەو دەیتەجێ کە زوربەى شەوەکان لەوێبێ.

هەوتەم: تەوافی مائاوايى، کە بریتییە لە داوشت کە حاجی دەیکا، دەگیرنەو: عومەر (رهزاه خواە لینبە) دەفەرموێ: دواھەمین کردارەکان تەوافی بەیتە (مالیک لە مووھطادا دەیگیرێتەو).

١٦٦ خۆ رووتکردنەو لە جلو بەرگی دووراو:

راحیاى هەیه لە نیوانى زاناگاندا کە ئایا خۆ رووتکردنەو پیاو لە جلو بەرگی دووراو، سوننەتە یا پێویستە، هەندێ دەفەرموون: فەرزە، ئەمە برپاری رافیع و نەوہویبە، کەسانی تر هەن دەفەرموون: سوننەتە، ئیسنائى دەفەرموێ: ئەم رایە بەجیئە.. جا کاتى خۆى رووتکردووە سوننەتە دوو پارچە بەرگی سەپی تاییبەتى (ئیزارو ریداء) بپێچێ بە خۆیەو، جووتى سۆلێش لەپێ بکا، ئیبنولونذیر دەفەرموێ: چەسپیو کە پێغەمبەر (درووہ خواە لەسەرە) دەفەرموێ: کە ئیحرام دادەبەستن بەشتە مالیکى سەپی و بەرکۆشیکى

چى لەم عیبارەتە تێ دەگمێ: (الواجب الثانى: رمى الجمار الثلاث ثلاث مرات أيام التشريق الثلاثة غير جرة العقبة فانها ترمى اليها سبع حصيات فقط!!) کە ئەمە جۆرە تەحریفیکە بۆ کیفایە کە. دەفەرمو، تەرجەمەکى لە زنجیرە (١٦٢) دا بۆتێنەو، هەتا راست و دروستى ئەم رووتکردنەو یەت بۆ روون بێتەو.

- وەرگیر -

سېي بېۋىش لەگەل جووتى شۇلدا. لە بوخارى شەرىفېشدا دىفەر موى:
 پېغەمبەرى خوا (دروودى خوا لە سەرىبە) كە ئىجرامى دىبەست، ئىزارو رېدانىكى
 دىپۇشى، ھەروا ھاورىكانىشى. (موسلىم) بەرگى سېيش بۇ ئىجرام بەپىي
 ئەم فەر موودىيە: پېغەمبەر (دروودى خوا لە سەرىبە) دىفەر موى: (البسوا من
 ثيابكم البياض.. الحديث)، تەر جەمەكەي لە زنجىرە (۱۰۲) دا رابورد. بۇ
 ئىجرامدار جلى رەنگىراو ناپەسەندە، وە سوننەتە لە پېيش ئىجرام
 دابەستىندا دوو ركات نوپىزى سوننەت بكا، بە نيازى سوننەتى پېيش
 ئىجرام، لە ركاتى يەكەمدا {قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ} بەخوینى و لە دوودەما
 {قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ} ھەتا ئەگەر لەمكاتەدا نوپىزى فەرز بكا برىتتى ئەم
 سوننەتە دەكەوى.

۱۶۷) ئەو شتانەي نادروستىن بۇ ئەو كەسەي لە ئىجرامدابى:

ئەو شتانە كە نادروستىن لە سەر مەۋقۇ لە ئىجرامدادە شتن:

يەكەم: لەبەر كەردنى جلى دووراو.

دوودەم: ئەو كە پىاو ھەموو سەرى، يا ھەندىكى داپۇشى.

سېيەم: ئەو دىيە كە ئافرىمت رووى خۇي داپۇشى. جا كاتى پىاو
 ئىجرامى بەست ئىتر نابى، زىاد لە بەرگى ئىجرام شتى تر لەبەر بكا،
 خوا دووراو بى ۋەك كراسو دىرپى و كەواو شتى وا، يا چىراوبى ۋەك
 فانىلە، يا ھۇنراوبى ۋەك كراسى زرىە، وە نابى سەرى بە كىلاو مىزەرو

شتی وا داپوښی، به لکوو دهبی قه ناعت بکا به تهنه نهو دوو خاولیه
 گه ورهیه. له سه حجه یندا ددفرموئ: ئیبنو عومر {ره راه خوايان لیبه}
 فهرمووی: پیاوئ گوتی: نهی پیغه مبهری خوا! بهرگی ئیحرام چیه بو
 کهس له ئیحرامدا بی؟ فهرمووی: میزرو کراس و دهرپی و خوف له بهر
 نهکا، نه گهر کهس جووتی سوئ (وای) دهست نه کهوت (که هه موو
 په نجه گانی به دهره وه بی) نهوا با جووتی خوف (له خوار
 قاپه ره قه لیه وه بریتته وه) نهوا له پیان بکا، وه هر بهرگی
 زمعه ران و وهرسی پیوه بی له بهری مه کهن.

ده لاین: نه گهر کهس سوئ دهست نه کهوت دروسته جووتی خوف
 له پیبکا، وه نهیشی بریتته وه قه یناکا، به لام واباشه بیکات به سه ریپوه،
 گوايه فهرمووده کهی برینه وهی خوف له قاپه ره قه لیه دا، بهم فهرمووده یه
 هه لوه شاوته وه که ددفرموئ: ئیبنو عه بباس {ره راه خوايان لیبه} فهرمووی:
 پیغه مبهر {درووه خوايان له سهری} فهرمووی کهس جووتی سوئ دهست نه کهوت
 نهوا جووتی خوف له پی بکا، وه کهس په شته مال (ازار) دهست
 نه کهوت، با دهرپی له پی بکا. (شه یخان. واته: شیخی بوخاری و شیخی
 موسلیم گیراویانه ته وه).

نهو بریاره یش که ددفرموئ نابی ئیحرامدار سهری داپوښی به
 پی نهو فهرمووده یه: پیاوه کهی که له ئیحراما له وشتره کهی که وته
 خواره وه نه مری خودای کرد، پیغه مبهر {درووه خوايان له سهری} فهرمووی:
 سهری دامه پوښن به چمکی کفنه که، با سهری به دهره وه بی، چونکه
 نه مه که له روژی قیامه تدا زیندوو دهبیتته وه، له سهر نهو حاله ی ئیستای
 به بهرگی ئیحرامه وه زیندوو دهبیتته وه! (شه یخان) دروسته به تالی بهن،

یا به بهنده خوینئ به کۆش (نیزار) دهگه ی قایم بکا به قه دیه وه، یا پشتینیکی به سهردا به سستی، یا سه ریکی به سستی به خاولیه گه ی ناوشانیه وه، به لام دروست نیه بیان دوورئ به یه که وه، هه روا دروست نیه چمکیکی خاولیه که م ناوشانی به سستی به چمکیکی تریه وه و کرئی بدا، یا بیان دورئ به یه که وه، یا به تالئ بیان به سستی به یه که وه، دروستیشه ئیجرامدار شمشیر بکاته ملی و که مه ربه ندی پاره که ی به سستی به پستی. ئه مه بۆ پیاو بوو، به لام ژن به س روخساری نابئ داپۆشی، چونکه روخساری ژن له م باره یه وه له حوکمی سهری پیاودایه، داپۆشینی دروست نیه، به لام ده بی سهری و باقی له شی به جل و بهرگ داپۆشی، به هی دووراویش دروسته، وه لئ ئه وهنده هه یه ژن بۆی هه یه په چه بگریته وه، یا به رووپۆشی رووی خۆی بیۆشی، به مه رجئ ئه و په چه و رووپۆشه نه که وئ له روخساری، ئیتر له بهر بیویستی واکا، یا به ئارمزوو، یا له بهر گه رماو سه رما، یا له ترسی ئازاوه و روانینی نارپه و او شتی و ئه وه چون یه که.

چوارهم: شانه کردنی مووی سه رووریش و هه موو موویه کی تر نادروسته، چ بۆ ژن، چ بۆ پیاو، ته نانه ت ئه گه ر ده یزانی به خوران به نینۆک مووه کان هه ل ده وهرین ئه وه ییش دروست نیه، چونکه له کاتی ئالۆسکان و په ستان به سه رییه کاشتی و رووده دا، هه روا چه ورکردنی مووی ریش و سه رو سمیل و ئه ندامانی تری له بۆ پیاو و ژن نادروسته.

پینجه م: لابردنی مووی له شو و جهسته یه ئیتر به تاشین بی، یا به هه لکه نندن و هه لکیشان بی، یا به کو تکردنه وه بی، یا به هه لگورووزان بی، یا به رووتانه وه بی به هۆی دهرمانی جه مامه وه، ئه مانه هه مووی چون

یه‌که‌و حه‌رامه، سه‌رتاشین به‌دهقی نایه‌تی قورئان حه‌رامه که ده‌فه‌رموی: { وَلَا تَحْلِقُوا رُؤُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ - سوره البقرة - ۱۹۶/۲ }.

شه‌شه‌م: لابرئی نینۆکیش وه‌ک لابرئنی موو نادرسته، ئیتر به‌ره‌رشتی نینۆکی بکا نادرسته، با به‌ددانیش بیقرتیئی، یا به‌ده‌ست بیشکینی، چونکه زاناکان به‌یه‌ک ده‌نگ بریاریان داوه که ئه‌وه نادرسته.

حه‌وته‌م: به‌کاره‌ینانی بۆنی خۆش بۆجل و به‌رگو له‌ش نادرسته، چونکه ئه‌وه که‌یفو سه‌فایه، حاجیش ده‌بی سه‌رگه‌رمی کاره‌کانی حه‌جبی و به‌هۆی ئه‌وه‌وه قزئالۆسکاوی ته‌پ و تۆزاوی بی‌و، سه‌ره‌قزئه‌و بۆره‌که‌ل بی، وه‌ک له‌ فه‌رمووده‌دا وا ده‌فه‌رموی. له‌به‌ر ئه‌وه‌یش که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (درویده‌خواه له‌سه‌رب) ده‌فه‌رموی: ئه‌م بۆنی خۆشه‌ی که‌وابیته‌وه سی جار بیشۆ، مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه ئه‌وه‌ی بۆنه خۆش بی - وه‌ک گۆل و ریحانه‌و یاسه‌مین و وه‌نه‌وشه - نابی نه‌بیدا له‌ خۆی و نه‌بیدا له‌ ده‌مووچاوی. به‌لام ئه‌گه‌ر پارچه‌یی میسکی هه‌لگرت، یا هه‌ر بۆنیکی تری له‌کیسه‌و شووشه‌و پریاسکه‌ی به‌سه‌راوه‌دا هه‌لگرت ئه‌وه نادرست نیه، خوا بۆنی بکا یا بۆنی نه‌کا. ئه‌مه شافیعی به‌ ده‌ق فه‌رموویه‌تی.

هه‌شته‌م: راوکردن و گوشتنی نیچیر. مه‌به‌ست له‌ نیچیره هه‌موو گیانداریکی ده‌ره‌کی وایه که گوشتی بخوری، ئیتر خوا مالی بووبی یا کیوی بی، خوا چوارپی بی یاخود مه‌ل و بالنه‌ده‌بی، چونکه هه‌ردوو لایان پیان ده‌گوتری نیچیر. سه‌ر به‌لگه‌ی نادرستی راوی نیچیر ئه‌م

ئايەتەيە: {وَحَرَّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا - سورة المائدة - ۹۶/۵} واتە: راۋى نىچىرى وشكانى لە ئىۋە ھەرامە، كاتى لە نىچىرامداين.

گياندارى كە گوشتى نەخورى بە نىچىر دانانىرى، لەبەر ئەۋە راۋو كوشتنى نادرست نىەو تۆلە لەسەر بكوژيان نىە، بەلكوو ئەم چەشنە ھەيانە كوشتنى بۇ نىچىرامدارو بى نىچىرام سوننەتە، چونكە ئازاردىرو ومزەنكەرن، بەلكوو ئىمامى رافىعى (رەزە ئىمامى) لەسەر باسى خواردەمەنىيەكانا دەفەرموى: درندەو جانەومرى زيانە خورۇ پىۋىستە بكوژىن، وەك مارو دووپشك و مشك و سەگى نەينگرو سەگى ھارو قەلەپەشەو گورگو شىرو پلنگو ورجو سىساركەو ھەلۋو كىچو مىشۋولەو زەردەۋالەو زەردەزىرە.

ئۆيەم: ژن بەشۋودان و ژن ماردەپىنە، ھەروا سەرجىيى و دروستبوون و دىسبازى بە شەھودەتەۋە. نىچىرامدار دروست نىە بۆى كە ژن بۇ خۆى ماردە بېرى، يا ژن لە كەسىكى تر ماردە بېرى، خوا بە سىفەتى جىكارىي (ۋەكالىت)بى، ياخود بە سىفەتى ھەقدارى (ۋىلايەت)بى. چونكە پىغەمبەر (دروودە خوا لەسەربى) دەفەرموى: نىچىرامدار نەژن لە خۆى ماردەكا، نەژنىش لە كەسى تر ماردەكا لە گىرپانەۋەيەكا: نابى خوازىنىش بكا. (موسلىم) لە گىرپانەۋەى دارە قوطنىدا: نىچىرامدار نە ژن دىنى و نە ژن لەكەسى ماردەكا. جا گریمان ئەگەر ستى واى كرد ئەۋە گریدان (عەقد - ماردەپىن)ەكە پوۋچە، چونكە ئەم جۆرە نەيكردنە نادروستى و تىكچوون دەخۋازى، ئەم بىرپارە يەكگرتنى

هاورپښانی پیغه مبهري له سهره. خواي گه وره له باره ي جووتبوونه وه
له گهل ژندا دمه رموي: { الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ
الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ } - سورة البقرة -
۱۹۷/۲ { واته: کاتي خهريکبوون به کردهوه کاني حه جه وه چهن
مانگيکي ناسکراو ديار ي کراون، جا هه رکاتي خهريک بوون به نادابي
حه جه وه، له کاتي حه جدا به ستنه وه نيتړ نابي بچنه لاي حه لالي خوتان،
وه نابي دهرچن له ياساي نايين و نابي کاري به دبکهن، به هيچ جوړي
نابي دهرچن له ياساي دامه زراوي حه ج، ههروهک جووتبوون و که ي فکړدن
له گهل ژندا نادرسته خوره حه تکر دنيش نادرسته، چونکه له شوي ني
بوني خوش و ژن ماره کړدن، که هوکارن له بو جووتبوون، نادرست بن،
دياره که جووتبوون و شتي وا نادرسترن، هاوکات له گهل نه ودا تيکه لي
ژن و پياو و که ي فکړدنيان پيکه وه له کاتي خه لوه کيشان - واته: اعتکافدا -
که له حه ج بچوو کتره، نادرسته، که واته چون له کاتي حه جدا دروست
دهبي، به لکوو لهم کاته دا پتر نادرست دهبي.

۱۶۸) توله (فيديه) پيوسته له سهر که سي نه مانه بکا:

نهم شتانه که باسما نکر دن، هه موو نادرستن، که سي بيانکات،
توله ي ده که ويته سهر، به لام نه مه باسيکي دوورو دريژه، لقو پوي
زوري لي دهبيته وه، نيمه ليرده ناماژه بو نهم چهند شته دهکين:
له کاتي دسبازي و ماچ و مچا کاتي توله ي ده که ويته سهر که ناوي

بیتتهوه. ژن مارهگردنیش تۆلهی نیه، چونکه کارهکه دانامهزری و مهبهستهکه نایهته جی، جووتبوونیش، چ بهپیش بی، چ بهپاش بی چ لهگهڵ ئادهمیزادا بی، چ لهگهڵ گیانلهبهری تردا بی، چهج و عهمره ههڵ دموهشینیتهوه، ئاشکرایه که عهمرهیهك ئیحرام شکاندنی ههیه، نهوهنده ههیه ههر چهند عهمرهو چهجهکهی بهتال دهبنهوه، بهلام دهبی تهواویان بکا، چونکه خوای گهوره دمفهرموی: {وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ - بر: ز - ۱۵۸} = رافهی ئەم نایهته له زنجیره ی (۱۵۸) دا رابورد.

ههروهها پیویسته له سالی دوایدا بهبی تهفره قهزای ئهو چهج و عهمرهیه بکاتهوه، ئیتتر چهجهکه فهرزبی سا سوننهتبی قهزا کردنهوهکهی چون یهك پیویسته. ژن نهگهر پیاو بهزۆر جووت بوو لهگهڵیدا، یاخهوتبوو، نهوه چهجهکهی بهتال نابیتتهوه، بهلام نهگهر لهسهه رهزای خوای بوو، وه دهشیزانی که ئهو ئیشه نادروسته نهوه چهجهکهی پووچ دهبیتتهوه.

۱۶۹) کهسی فریای وهستان له غهرفات نهکهوی چهجی له دهست دهچی:

ههرکهسی لهپیش شهبهقی بهیانی روژی جهژندا فریای وهستانی عهرفه نهکهوی، چهجی ئهو ساله ی لهکیش دهچی! چونکه پیغهمبهه {دروود خوا لهههروێه} دمفهرموی: ههرکهسی له شهوی جهژندا فریای هاتن بۆ عهرفات بکهوی ئهوه فریای چهجی نهوساله دهکهوی، ههرکهسی ههتا شهوی جهژن تهواو دهبی فریای هاتن بۆ کیوی عهرفه نهکهوی ئهوه

حه جی ئه و سألهی له دهست دهچی، با ئیجرامی عه مره دابهستی، له سائی دوایشدا هه جی له سه ره (داره قوطنی) چونکه وهستان له عه رفه بنیاتیکه به ستراره به کاتیکی تایبه ته وه، که کاته که به سه رجوو ئه ویش به سه رده چی، که بنیاتیکیش له کارئ فه وتا، کاره که گشتی دمفه وئی، ریک وهم نوئیزی هه یینی که کاته که ی به سه ر چوو خوئی به سه رده چی، جا لهم کاته دا به بی درهنگ کرداری عه مره ی ته واو ده کاو ئیجرام ده شکینی، که بریتیه له ته وافو هه راگرنو سه رتاشین، به بی راجیایی ده بی بو ئه م عه مره ته واف بکا، به لکوو ده بی هه راگردنیش ئه نجام بدا، ئه مه کاتی وایه ئه گهر له پاش ته وافی هاتن هه راگردنی نیوانی سه فاو مه پوهی ئه نجام نه دا بوو، به لام ره جمی شه یتانی له مینا ناوی، هه روا سونهت نیه شه ویش له مینا بمینیه وه، با کاتی ئه م دوو شته یش مابی، گوتمان ئه م جوړه که سه که دین بو هه ج و فریای وهستان له خاکی عه رفه ناکه ون، ده بی له سائی ئاینده دا ئه و هه جبه قه زابکه نه وه، هه روا ده بی دیاری به ییتیش سه ربهرن... ده گیر نه وه: هه به یاری کوپی ئه سه وده، له روژی جه ژندا دی بو خزمه تی ئیمامی عومه ر (ره زاه خویان لیبه) دمفه رموی: ئه ی فه رمانه وای موسو لمانان! ژماره ی روژه کانه مان لیتیکچوو، بو یه وا درهنگ هاتووین، ده ی چارمان چییه؟ عومه ر پیی دمفه رموی: برپو بو مه ککه له وئ ته وافی به ییت بکه، خو تو ئه وانه ی که له گه لتان، ئه و جا هه راگردنی نیوانی سه فاو مه پوه ئه نجام بدهن، ئه گهر هی ناوتانه سه رو دیاری به ییتیش سه ربهرن، ئه و جا یا سه رتان بتاشن، یا کورتی بکه نه وه، ئیتز بگه رپنه وه بو ماله وه تان، له سائی ئاینده دا هه ج بکه ن و دیاری به ییتیش سه ربهرن، به لام ئه گهر که سی دیاری له بار دانه بوو، با سی روژ

لهکاتی چه جداو چهوت روژ له ولاتی خوئی بهروژوو بی! (مالیک (رهزاه
خواه لایه! له مووهطادا به رشتهیهکی دروست دهیگیرپتهوه) جا نه م
برپارهی عومهر شوهرتی دهرکرد، وهکس رهخنه ی لی نه بوو، له بهر
نه وه سهری گرتو بوو به یه گگرتنی نه ته وه (ئجماعی نوممهت).

۱۷۰) که سی بنیاتی نه کا حوکی چیه:

ئه گهر که سی بنیات (روکن) ئ له بنیاتهکانی چه جی له کاتو
شوینی خویدا نه کرد، نابئ ئیحرام بشکینی، به لکوو ئه گهر مه ودا ی مابوو
دهبئ بگه رپته وه سهری و بیکا، وه نه کردنی بنیات به خوین تۆله ی
ناکرپته وه، چونکه چه جه که بهبئ ئه و ته و او نابئ، چونکه ماهیهت و
چییهتی چه ج بهبئ کردنی گشت بنیاتهکانی نایه ته جی، چونکه
چییهتی (ماهیهت) ی شت به فهوتانی به شیکی، گشتی دمه و تی، وه ک
نویژ هه تا گشت بنیاتهکانی ئه نام نه دا نابئ دهستی لیه لبرئ.

۱۷۱) ئه و گیانداره ی که سهربرینی پیویست دهبئ له ئیحرامدا:

ئو خوینانه ی که کردنیان به م بۆنه یه وه پیویست دهبئ، به هو ی
نه کردنی ئه رکیکه وه (واته: واجبیکه وه)، یا به هو ی کردنی شتیکی
قه دمه وه، مه ره یا بزنه به مه رجئ بۆ قوربانی بشین، به لام له کاتی
جووتبووندا دهبئ و شترئ سهربرئ بۆ گه دایانی به ست (حه ره م) ی

مەككە. تەنیا ئەۋەندە ھەيە تۆلەي راۋى نەچىر بەم شىۋەيە: ھەر نەچىرئ بكوژئ دەبئ بە ويئەي خۇي تۆلەي بدا: لە جياتى بچووك بچووك و لە جياتى گەۋرە گەۋرە.

١٧٢) ئەو خوينە پىۋىستانە پىنجن:

يەكەم: خوينىكە كە پەيوەندى بە نەگردنى ئەركىكەۋە ھەبئ وەك نەگردنى ئىجرامدابهستىن لە نىشانگاۋ جىگەدابهستنى خۇيدا، وەك نەگردنى رەجمى شەپتان، ئەم خوينە خوينى رىزلىگرتن و قەبلاندنە، واتە: دەبئ بە رىزيەكئ لەم سئ شتە بكا: پىۋىستە مەرئ يا بزنئ بدا بە ھەژارانى بەستى مەككە، ئەگەر ئەۋەي پىنەكرا مەرئ بقبەلئىنئ بە پارەو بە پارەكە خۇراك بكوژئ و بىكا بە خىر، ئەگەر ئەۋەشى بۇ نەكرا، لە جياتى ھەر مشتى لەو خۇراكە، كە مەرجه پىبژيوى بئ، رۇژئ بە رۇژووبئ. رافىعى لە (المحرر)دا ئەمە دادەنئ بە فەرمايشتىكى دروست، خاۋەنى مەنھەجىش لەم بىرپارەدا پەيرەۋى رافىعى دەكا.

دوۋەم: ئەو خوينەيە كە بەھۋى سەرتاشىن و رابواردنەۋە پىۋىست دەبئ، جا ئەگەر كەسئ سئ تەل مووى لە لەشى خۇي بىرى يا زياتر، يا سئ نىنۋكى خۇيى كەرد ئەمە پىۋىست دەبئ لەسەرى: يا ئازەلئكى وا سەربىرئ كە بۇ قوربانى بئ، يا سئ مەن پىبژيوى بدا بە شەش گەدا، يا سئ رۇژ بەرۇژووبئ! ئەم خوينەيش خوينى ۋەجەل ديارىكردن و سەپشكردنە، واتە: پىۋىستە لەسەرت يا خوينئ بكەي يا ۋەجەلە ديارىكراۋەكەي بكەي، ۋە لەگردنى ھەريەكئ لەم دوۋشتە خوت

سهرېشكى. سهر به لگه‌ى نهم سهرېشكويه نهم نايه‌ته‌يه: { قَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ - سورة البقرة - ۱۹۶/۲ } واته: ههركه‌سى له نيوه له‌كاتى ئيحراما نه‌خوش كه‌وت يا نازارئ له سهريدا بوو، به‌هوى يه‌كئ له‌م دووشته‌وه به ناچارى سهرى خوى تاشى، نه‌وه له سهريه‌تى توله‌يى بدا له باتى نه‌و سهرتاشينه‌ى، نه‌و توله‌يه سئ جوړى هه‌يه خوى سهرېشكه له كردنى يه‌كئيان، كه برئيتين له روژووى سئ روژ، يا خوارده مه‌نى شەش هه‌ژار، يا نازه‌لئ سهرېپړئ و دابه‌شى بكا به‌سهر هه‌ژارانا. پيغه‌مبه‌ريش (دروود خوا له‌سهرې) له‌م فهرمووده‌يه‌دا نهم مه‌سه‌له‌يه‌ى روونكردو‌ته‌وه: كه‌عبى كورى عوجره (د‌ه‌زاد خوا له‌ئيب) ده‌فه‌رموى: له‌كاتى حوده‌پييه‌دا ناگرم له ژپر مه‌نجه‌ئيك‌ا خوش ده‌كرد، نه‌سپئ له‌سهرم هه‌ل ده‌ومرى له به‌رزورى، له‌وكاته‌دا پيغه‌مبه‌ر (دروود خوا له‌سهرې) ته‌شريفى هات بو لام، فهرمووى پي‌م: نهم جرو‌جانه‌وه‌رانه‌ى سهرت نازات ده‌ده‌ن؟ وتم: به‌لئ. فهرمووى: سهرت بتاشه، له پاشا يا مه‌رئ يا بزئيكى خير سهرېره، ياخود سئ روژ به روژوو به، يا خود سئ مه‌ن خورما بده به شەش هه‌ژار. (شه‌يخان). نه‌وه‌يشمان له يادبئ كه نينو‌ككردنيش ري‌ك وه‌ك سهرتاشين وايه بو نهم توله‌يه، هه‌روا هه‌موو رابواردنه‌كانى تريش، وه‌ك بو‌نى خوش و خوچه‌وركردن و جلى دووراو له‌به‌رگردن و به‌راييه‌كانى سهرجئيى، چونكه هه‌موو نه‌مانه به‌شي‌كن له رابواردن و كه‌يف.

سپيهم: نه‌و خوئنه‌يه كه به‌هوى ئيحصاره‌وه پيويست ده‌بئ، جا نه‌گه‌ر حاجى يا عه‌مره‌كه‌ر ري‌گه‌ى حه‌جى له لايه‌ن دوژمنه‌وه لي‌گيراو نه‌يتوانى حه‌ج يا عه‌مره‌كه‌ى يا هه‌ردوو‌كيان ته‌واو بكا، خوا نه‌و شوئنه

خاکی بهست بی یانه، ودریگهی تریش نه بوو جگه لهو ریگهییه که چوو بوو بهست، نهوه ئیحرامه کهی هه لدهوه شینیتیه وه له کویدا ریگهی لیقه دمهغه بوو بوو لهویدا نازه لئ به دیاری سهرده برئ بو هه ژارانی نهو جیگهییه، لای کهمی نهه نازه له مهر یا بزنیکه که دهست بدا بو قوربانی، ده بی نیازی ئیحرام تیگدان بهینی. سهر به لگهی نهه کاره نهه نایه ته پیرۆزه یه: { فَإِنْ أَحْصَرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ } واته: نه گهر قه دمهغه کران له ته و او گردنی خودا په رستییه که تان نهوه نازه لئ بکهن به دیاری، به پیی توانای خو تان. دهر برینی مه بهستی ته و او له نایه ته که ناوایه: نه گهر ریتان لیچوو بهست، بو تان هه یه ئیحرام هه لدهوه شینیه وه، به لام نازه لئ یکی دیاریتان ده که ویته سهر. له سه حیه هیندا دمه فرموی: پیغه مبه ر (مرووه خوا وه له سهر به) سالی ریگه و تنی خودی بییه له ئیحرامی عه مره دا بوو، هاو به شپه ییدا که ره گان ریگه یان نه دا عه مره که ی ته و او بکا، له بهر نهوه ئیحرامی شکاند. ده بی له پیش سهر تاشیندا، بو نهه ئیحرام شکاندنه، نازه لئ دیاری سهر برئ، نه که به پیچه وانه وه چونکه خوی مه زن دمه فرموی: { وَلَا تَحْلِقُوا رُؤُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ - سورة البقرة - ۱۹۶/۲ } واته: سهرتان مه تاشن هه تا دیاری به که ده گاته جیگهی سهر برینی خوی.

چوارهم: خوینی پیویست به هو ی گوشتنی نیچیره وه. نهه خوینه ناوایه: نهو نه چیره کوژراوه نه گهر وینه دار بوو، نهوه خوی سهر پشکه به یه کئ لهه سئ شته: یا وینه که ی سهر برئ و بیبه خشیتیه وه به سهر هه ژارانی بهستی مه که دا، یا نهو نازه له ی که دادهنری، به وینه ی نه چیره راو کراوه که، دمه بلینی به پارو پارو که ی ده دا به خوارده مه نی و

خواردمه‌نییه‌که دهدا به هه‌ژارانی به‌ستی مه‌که، یا له‌جیاتی هه‌ر مشتئ لهو خۆراکه پی‌ق‌ه‌بلاوه رۆژئ به رۆژوو ده‌بی. به‌پیی ئه‌م نایه‌ته { فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسَاكِينَ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا - سورة المائدة - ۹۵/۵ } واته: ئه‌ی موسوئمانه‌کان! له‌کاتی‌کا که ئیوه له ئیجرام‌دابن نه‌چیر مه‌کوژن، وه هه‌رکه‌سی له ئیوه له‌م کاته‌دا نه‌چیرئ به‌قه‌ستی بکوژئ و بزانی که ئه‌وه کاریکی حه‌رامه، ئه‌وه له‌سه‌ریه‌تی تۆله‌دانه‌وه به‌گیانه‌به‌ری که وه‌کوو ئه‌و نه‌چیره‌ وابی، که دوو بیایوی خاوه‌ن دادو عه‌داله‌ت دایه‌بنی‌ن و حوکمی پی‌بکه‌ن، وه ده‌بی ئه‌و ئاژه‌له تۆله‌یه بنی‌ری بۆ حه‌رمی مه‌که‌وه له‌وئ سه‌ربهری بۆ هه‌ژارانی حه‌رم، یا که‌قفاره‌تی بدا که بریتییه له‌ به‌های ئه‌و ئاژه‌له تۆله‌یه، وه ده‌بی به‌و به‌هایه خۆراک و دانه‌ویلّه بکړئ و بیدا به‌ هه‌ژاران، یاخود به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌و خواردمه‌نییه به‌ رۆژووبی، به‌م شیوه‌یه له‌ باتی هه‌موو مشتئ رۆژئ به‌ رۆژووبی، به‌لام ئه‌گه‌ر نه‌چیریکی وای گوشت که وینه‌ی دیاری نه‌کرایئ له‌ شه‌رعا، ئه‌وه خۆی سه‌رپشکه له‌ یه‌کئ له‌م دوو شته: یا ده‌قه‌بلی‌نری به‌ پاره‌و به‌ پاره‌که خۆراکی پی‌ده‌کړئ و ده‌یبه‌خشیته‌وه به‌سه‌ر هه‌ژارانا، یا له‌باتی هه‌ر مشتئ له‌و خۆراکه رۆژئ به‌ رۆژوو ده‌بی، ده‌ق وه‌ک نه‌چیری وینه‌دار. به‌پیی نرخ‌ی ئه‌و شوینه‌ی که نه‌چیره‌که‌ی تیادا ده‌کوژری نرخ و به‌ها بۆ نی‌چیره‌که یا بۆ وینه‌ وه‌جه‌ئ‌ه‌ی داده‌نری، مه‌به‌ستیش له‌ وه‌جه‌ئ‌ی وینه‌دار ئاژه‌ئ‌یکی مالییه که شیوه‌ی نزیکی له‌ شیوه‌ی نه‌چیره‌که، مه‌به‌ست ئه‌وه نیه که وه‌جه‌ئ‌ه‌که‌شی له‌ توخمی خۆی بی، هه‌تا بگو‌تری: پی‌ویسته له‌ جیاتی وشتر مه‌رغ وشتر مرغ بدرئ و له

جياتى ئاسك ئاسك بدرى. چونكه خۇداي گەورە لە ئايەتەكەدا وینەى نەچىرەكەى بېرىو بەسەر ئازەلدا، لەبەر ئەو وەجەلى نەچىرەكە لە توخمەو دەگۆرئ بۇ وینەى خۇى لە ناو ئازەلى مالىدا! كۆمەلى لە ياران، لە چەن رووداويكا، بېرياران داو كە لەجياتى وشرمرغى وشرئ دەدرئ، وە لە جياتى كەرەكئوى و گاكئوى گايئ، وە لە جياتى دئلەكەمتيارئ بەرانئ، جابير {رەزاي خۇاي لېئى} ھەوالئ داو كە ئەمە بېريارى پئغەمبەرە {مروودى خۇاي لەسەربى} كە تۆلەى كەمتيارئ بەرانئ بئ، ھەروا كۆمەلئكىش لەياران بۇ تۆلەى كەمتيار بەرانيكئان داناو، وە لەجياتى ئاسك بزن، وە لەجياتى كەروئشكئ گيسكئ، ئەمە بېريارى ئىمامى عومەر و عائىشە، لەجياتى بچووك بچووك و لەجياتى گەورە گەورە لەجياتى نئىر نئىر و لەجياتى مئ مئ و لەجياتى ساخ ساخ و لەجياتى شكسدار شكسدار، واتە ھاو وینەى بەپئى ئايەتەكە لە ھەموو ئەم شئوانەدا رەچاو دەكرئ، كەواتە: ئەگەر مەرەكئويىەكى كوشت تۆلەكەى مەرپكە، ئەگەر بەرانە كئويىەكى كوشت تۆلەكەى بەرانيكە، مئ لەباتى مئ و نئىر لەباتى نئىر.

پېئىجەم: خوئنى پئويست بوو بە جووتبوون - جماع) ئەم خوئنەيش خوئنى رىزلىگرتن و قەبلاندنە. واتە: خوئنى تەرتىبو تەعدىل، واتە دەبئ بەرىزىەكئ لەمانە بكا: يەكەم وشرئ سەبېرئ بۇ ھەزاران، ئەگەر ئەمەى نەتوانى گايەك سەربېرئ، ئەگەر دەستى نەكەوت حەوت سەر مەرپا بزن سەربېرئ بۇ گەدايانى بەست (حەرەم)ى مەككە. ئەگەر ئەوەدئشى بۇ نەكرا بەھاي وشرەكە بدا بە پئېژئوى و دابەشى بكا بەسەر داماونى بەستى مەككەدا، ئەگەر ئەوەدئشى پئىنەكرا لە جياتى ھەر مشتئك خۆراك رۆژئ بە رۆژووبئ. بەلگەى پئويستبوونى وشر

ئەۋەيە كە ئىمامى عومەرو عەبدوللاى كورپى (رەزە خۋاھ لىيە) بېريارى ئەۋەيان داۋە، ھەروا ئىبنو عەبباس و ئەبو ھورەيرە. بۆيەيش ئەگەر وشتەر نەبوو دەچىن بۇ گا يا بوھوت سەر مەرپ يا بزن. چونكە گايى يا ھوت سەر ئازەلى وردە، لە قوربانيدا، وەك وشتەر وان، بۆيەيش ئەگەر ئازەل نەبوو دەچىن بۇ خۇراك، چونكە شەرع لە تۆلەي نەچىردا لە ئازەلەۋە دەچى بۇ خۇراكدان بە ھەزاران. بەپپى نرخی ناو مەككە نرخی بۇ وشتەكە دادەنرى، نەۋەۋى لە شەرحى (المهذب) دا وا دەفەرموى گوتراۋىشە: بەپپى نرخی مينا وشتەكە دەقەبلىنرى بە پارەو بە پارەكەيش خۇراك دەكپرى. گوتراۋىشە: لە جىگەي كىردنى ھۆى ئەم خوينە. واتە: لە كۆى كۆبۈۋە لەگەل ژندا بەپپى نرخی ئەۋى وشتەكە دەقەبلىنى.

١٧٣) جىگەي ئازەلى ديارى و خۇراك بەخشىن:

ئازەلى ديارى يا بەھۆى (احصار) چوونە بەستەۋەيە، يا بەھۆى شتىكى ترەۋەيە، جا ئەگەر بەھۆى رىچوونە بەستەۋە بوو ئەۋە لەكويىدا رىگەي لى قەدەمغە كرابوو لەۋىدا سەرى دەپرى، چونكە پىغەمبەر (رەۋەدە خۋاھ لەسەربە) لە حودەبىيە لەۋىدا ديارى سەربىرى، كە رىگەي لى گىرابوو. بەلام خوينى پىۋىستبوو لەبەركىردنى ھەرام يا لەبەر نەركىردنى پىۋىست، ئەۋە دەپى لە ھەرمدا سەر بېرى چۈنكە ئايەت دەفەرموى: { هَدِيَا بِالْغِ الْكَفَّةِ - بېر: ١٧١} جا پىۋىستە گۆشتەكەي دابەشېكرى بەسەر گەدايانى بەستدا، چونكە گۆشتەكە مەبەستە لە بەخشىنەۋەدا.

بۆ ئەوێ جیایی هه‌ژاری نیشته‌جی و هه‌ژاری میوان نیه‌، به‌لام به‌خشینی به‌ نیشته‌جێکان خێرت‌ره‌، ئەگه‌ر له‌ جیاتی سه‌ربرپینی ئا‌ژهل خۆراکی دابه‌شکرد، ده‌بێ به‌ تاییبه‌ت دابه‌شی بکا به‌سه‌ر هه‌ژارانی هه‌رمدا، چونکه‌ وه‌جه‌لیش حوكمی وه‌جه‌لداری هه‌یه‌، به‌ پێچه‌وانه‌ی رۆژوووه‌، بۆ رۆژوو له‌كوێ ئاره‌زوو ده‌كا له‌وێ بیگرێ، چونکه‌ قا‌وزانج وه‌چاو ناگرێ بۆ هه‌ژار له‌و‌دا كه‌ كا‌برا له‌ خاکی هه‌رمدا به‌رۆژوو‌بێ، به‌لایه‌نی كه‌مه‌وه‌ ده‌بێ تۆله‌كه‌ به‌ سه‌رسێ هه‌ژاردا دابه‌ش‌بک‌رێ، به‌لام مه‌رج نیه‌ به‌ یه‌كسان دابه‌ش بک‌رێ به‌سه‌ریاندا چونکه‌ دروسته‌ هه‌ندی كه‌س زیات‌ر له‌ هه‌ندی كه‌س وه‌رب‌گ‌رن.

١٧٤) كوشتنی نه‌چیری هه‌رمو برینی دره‌ختی:

راو‌کردنی نه‌چیری به‌ستی مکه‌که‌ نادرسته‌، چی بۆ ئه‌حرامدار چی بۆ بێ ئه‌حرام، هه‌روا برینی دارو گیای هه‌رمی مکه‌که‌، به‌مه‌رجی گیانه‌به‌رکه‌ زیانه‌خو‌رۆ نه‌بێ و رووه‌که‌که‌ ئازار ده‌ر، یا وشک نه‌بێ، به‌لام گیانه‌به‌ری زیانه‌خو‌رۆ رووه‌کی وشک، یا رووه‌کی ئازارد‌ر كوشتن و برینیان دروسته‌، هه‌موو رووه‌کیکی در‌گ‌دار به‌ ئازارد‌ر داده‌ن‌رێ.

پێغه‌مبه‌ر (ه‌رووه‌ خوا‌ه‌ له‌سه‌ر‌ب‌ێ) له‌ رۆژی گرتنی مکه‌که‌دا فه‌رمووی: ئەم شاری مکه‌که‌یه‌ به‌سته‌و گه‌لی شت له‌ شوینانی تر کردنیان دروسته‌، به‌لام لی‌ره‌ دروست نین، ئەمه‌یش ده‌ستی قه‌درو رێزه‌ خودا له‌م شاره‌ی ناوه‌، ده‌ی نه‌دارو ده‌رختی داده‌پاچ‌رێ، وه‌نه‌چیری ده‌ره‌وی‌ن‌رێته‌وه‌، وه‌نه‌شتی

داكه وتووى هه ل دهگيرېته وه، مهگه ر بؤ كه سئ كه ناو نيشانى هه لېدا، هه تا خاوه نه كه ي پهيدا بېئ و بيباته وه، نه گياي پاكو ددرئ، عه بباس فهرمووى: ئه ي پيغه مبهري خوا! ته نيا گياي سورناتيكى ئى دمرچئ، چونكه بؤ سووته مهنى ئاسنگه رو بؤ سووته مهنى ناو مال و بؤ پهردووى سهرداره را به كارى دئين؟ پيغه مبهريش (مرووده خوا له سهرين) فهرمووى: باشه ته نيا گياي سورناتيكى ئى دمرچئ بردنى گه لاي دره خته كه ي دروسته، به لام نابئ به داو گلاكو تك و شتى وا بيوهرئينئ، نه بادا بهرتويك له كه ي بكه وئ ئه گه ر لقئيكى برى و خه لفى دهر نه كرده وه ئه وه دهسته به ره و توله ي دهكه ويته سهر، به لام نه گه ر له هه مان سالا شوينه كه ي خه لفى دمر كرده وه ئه وه هيچى له سهر نيه، وهك بردنى گه لا، هه موو دارو گيايئ كه له خوڤيه وه سهوز بووبئ برينى نادرسته، چونكه پيغه مبهري (مرووده خوا له سهرين) ده فهرموئ: نه گياي پاكو ددرئ. دياره كه برينى نادرست بئ هه لكه ندينيشى نادرست تره! به لام دروسته ئازهلئ تيپكرئ هه تا تيا دا بله وهرئ، ئه گه ر بؤ ئالفيش بيبا دروسته، له سهر فهرمايشتى فره دروست! گوتراو يشه: دروست نيه گياكه ي بكرئ به گزره بؤ ئالفى ئازهل، چونكه رووكارى فهرمووده كه ئه وه دهگه يه نئ كه دروست نه بئ، به لام برينى بؤ دهرمان دروسته، له سهر قسه ي فره دروست، چونكه پيويستى دهرمان گه لئ گرنگ تره له پيويستى سورناتك به پيئ فهرمووده ي دروست، دوورينى گياي سورناتك، بؤ پهردووى سهرداره را دروسته.

۱۷۵) ھەجکردن لە جياتىي كەسيكى تر:

ئەگەر موسوئلمانن ھەجى كەوتە سەرو ھەجى نەكرد ھەتا پەكە كەوت پيويستە لەسەرى موسوئلمانن بنيرئ ھەجى بۆ بكا، خوا پەككەوتنەكەى لەبەر پيريئ، با لەبەر نەخۆشيبەكى وابئ كە ئومئيدى چاكبوونەوہى نەبئ. بەلگەى ئەمە ئەم فەرموودەيە: ئيبنو عەبباس فەرمووى: زنىكى ھەسەمى ھات گوتى: ئەى پيغەمبەرى خودا! ھەج (كە فەرزى خودايە لەسەر بەندەكانى خۆى) كەوتۆتە سەرباوكم، كە پيرە ميژديكى ئيختيارى وايە خۆى بەسەر ولاخەوہ بۆ ناگيرئ، جا ئايا دەبئ من خۆم لەباتى ئەو ھەجى بۆ بكەم يا نابئ؟ فەرمووى: بەئئ دەبئ. ئەم پرسيارو وەلامەيش لە كاتى كردنى ھەجى مائاواييدا بوو (ماليك/ شافيعى/ شەيخان/ ئەبو داوود/ نەسائى) ئيمامى تيرميدى دەفەرموئ: سەبارەت بەم باسە چەن فەرموودەيەكى دروست تۆماربووہ.

ئەگەر كەسئ مردو ھەجى فەرزى لەسەر بوو كە پيئ دەگوتريئ: ھەججەتول ئيسلام، پيويستە لەسەر ھەقدارەكەى موسوئلمانن بنيرئ ھەجى بۆ بكا، مەسرفى ھەجكە لەو كەلەپوورە دمردەكرئ كە بەجئى ھيشتووہ. چونكە دەگيرنەوہ: ئيبنو عەبباس (رەزائى خايران ايئە) دەفەرموئ: ئافرەتيكى جوھەينەپى ھاتەلای ھەزرىت (دروود خواھ لەسەربە) گوتى: ئەى پيغەمبەرى خودا! داىكم نەزرى كردبوو كە ھەجى بكا، وە نەيشيكر د ھەتا مرد، ئايا دەبئ ئيستا من ئەو ھەجى بۆ بكەم؟ فەرمووى: بەئئ، دەبئ، ھەجى بۆبكە. مەرجە ئەوكەسەى كە ھەجى فەرزەكا لە جياتىي مردوو، يا لەجياتى موسوئلمانى پەككەوتوو، خۆى ھەجى

کردبئ و حەجی فەرزی لەسەر نەبئ و، لە هەمانکاتدا باوەرپێکراو بئ و
لە حوکمەکانی حەج بزانی. سوننەتە وەکیلحەجەگە، لەگاتی
حەجدا بەستندا، بئئ: ئەی خودایە! ئیجرامی حەج دادەبەشستم بۆ تۆ،
لە حیاتی فیسارەگەس.

(۱۷۶) حەجەگە ی پیغەمبەر (دروودی خۆی لەسەربئ):

پیغەمبەری خوا (دروودی خۆی لەسەربئ) سئ حەجی کردوو، دوو حەج لە
پیش کۆچداو حەجئ لە پاش کۆچ، سائی دەهەمی کۆچی، ناودارە بە
حەجی مائئاوایی، چونکە پیغەمبەر (دروودی خۆی لەسەربئ) لەو حەجدا خوا
حافیزی لە مەردومەگە کردو فەرمووی: هەتا خۆم ماوم باوو یاسای
حەج و عەمرە ی خۆتان لە خۆم فیڕ بب، چونکە من نازانم چەندە ی تر
دەژیم، دوور نیە گە بمروو حەجی ترم بە نصیب نەبئ! بفرموون
ئەمەیش فەرموودە یەکی تیرو تەسەلە لەبارە ی حەجی مائئاواییەو:

لە جەغفەری کورپی موحەممەدەو لە باوکیەو (رەزاه خویان لیبئ)
دەفرموئ: چووین بۆ لای جابیری کورپی عەبدوللّا (رەزاه خویان لیبئ)
کوئربوو بوو، یەگە یەگە دەپیرسی: ئەمە کیئەو ئەوە کیئە، تا سەرە
هاتە سەرم، گوتم: من موحەممەدی کورپی علی کورپی حوسەینم، گەوام
گوت دەستی هیئا بەسەر سەرماو دەستی هیئایە خوارەو بۆ سینگو
بەرۆکم و دوگمە ی سەرەو دوگمە ی خوارەو ی ترازاندو لەپی هیئا بە
سینگما بۆ موبارەکی و فەرمووی: خوش هاتی ئەی برازای خوشەویستم!
پرسیارت چییە بیکە. منیش ئەو حەلە کورپکی لاو بووم، ئینجا کاتی

نويژ داھات ھەلسا نويژى بۇ گردين تەيلەسانىكى، لەبەردابوو، پېچابووى لە خۆيەو، لەبەر بچووكى كە دەيدا بەسەرشانىا چمكەكانى ھەل دەكشانەو بۆلاى خۆى، پشتمال (رىداء) ەكەشى لە تەنیشتيەو بەسەر سى پایەكەو بوو، جا كە نويژى بۇ گردين، لەپاشا لىم پرسى گوتم: باسى ەجەكەى پىغەمبەرم بۆيكە (دروودە خواە لەسەربە) جا نو پەنجەى خۆى ژماردو فەرمووى: پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) نو سال ماپەو لە مەدينە، لەوماو ەيدا ەجى نەگرد، جا لە سالى دەھەمدا، چاى دابەناو مەردومدا كە: ئەمسال پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) دەچى بۇ ەج. ئىتر ەشاماتىكى گەلى زۆر ھاتن بۇ مەدينە، وە ەموويان دەيان ويست كە پەپرەوى ەزەرت (دروودە خواە لەسەربە) بكەن و چاو لەو بكەن و ئەو ەەرچى كرد لە ەجەكەيا ئەوانيش بيكەن. ئىنجا لە خزمەتى ەزەرتدا (دروودە خواە لەسەربە) كەوتىنەپرى و رۆيشتين ەتا گەيشتينە ذولحولەيفە لەوى ئەسمای كچى ەومەرىى موخەممەدى كورى ئەبو بەگرى بوو، وە ەھوالى نارد بۇ لای پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) كە چۆن بكە؟ فەرمووى: خۆت بشۆرەو ناواخنى بۇ خۆت بكەو تۆپەوانەيى بۇ وانىكەكەت بكەو خوينەكەى پى بەر بەست بكەو ئىحرام ببەستە.

جا پىغەمبەر (دروودە خواە كەورە لەسەربە) لەوى لە مزگەوتەكەدا نويژى ەصرى گرد، ئىنجا سواری قەصواء بوو، رۆيشت تا بە سواری سەرگەوتەسەر كيوى بەيدا، لەوى بەھەر چوارلادا تەماشام كرد تا چاوم برى دەگرد ەرسوار بوو، وە ەھر پيادە بوو لە دەورى ەزەرت (دروودە خواە كەورە لەسەربە) ئەو دەمە وەك ئىستانەبوو، ەزەرت (دروودە خواە لەسەربە) خۆى لەنامانا بوو پەيتا پەيتا قورئانى بۇ دەھاتە خواری، وە خۆى بە جوانى

رافه و تەفسیری قورئانەکی دزمانی، ئیتر ئەو خۆی ھەرچی بکردایە ئیمەیش لە شوێن ئەوەوە ئەوەمان دەکرد، ئینجا ھەزرت (دروودە خواوە لەسەربە) بەم وشە پیرۆزەییە کە دروشمی یەزدان پەرسستیەو نیشانەی یەکتایی خودایە ئیجرامی ھەجی بەست: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنَّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ). ھەردووەکی تریش ئا بەمە ی خۆیان ئیجرامی پێ دەبەستن بەو ئیجرامیان بەست، بەلام پێغەمبەر (دروودە خواوە لەسەربە) لێی نەگرتن، وەڵا ھەزرت (دروودە خواوە لەسەربە) بۆ خۆی ھەر لەسەر تەلبییە کردنەکی خۆی بەردەوام بوو.

جابر (رەزای خواوە لێبە) ھەرمووی: تەنیا ھەر نیازی ھەجمان ھەبوو خەیاڵی ەمەرمان نەبوو، چونکە لەوەو پێش لە رۆژانی ھەجدا ەمەرمان نەدەکرد، تا ئەو ھەلە کە لە خزمەتی ھەزرتدا چووینە بەیت و لەوئ ھەزرت (دروودە خواوە لەسەربە) دەستی ھێنا بە روکنی ھەجەرولئەسوددا و ماچی کردو سێ جار بە ھەراکران و چوار جار بە رویشتی ناسایی ھەلسوورا بە گردی خانەی خودادا، ئینجا رویشت بۆ مەقامی ئیبراھیم (دروودە خواوە لەسەربە) و ئەم ئایەتە پیرۆزە ی خویندەو: {وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى} : وە مەقامی خستە بەینی خۆی و بەینی بەیتەو و دوو رکات سوننەتی نوێزی تەوافی کردو لە رکاتی یەکەمدا لەپاش خویندنی سوورەتی فاتحە، سوورەتی {قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ} ی خویند، ئینجا گەرایەو و بۆ سەر ھەجەرولئەسود و دیسانەو دەستی بیا ھینایەو، ئینجا لە دەرگای نزیك صەفاو دەرچوو رویشت بۆ

صهفا، که له صافا نه زديک بوووه و نه نايه تهی خوینده وه: (ان الصفا والمروة من شعائر الله): وه فهرمووی: به وه میان دهست پیبکه ن که خوداپیشی خستووه، ئینجا دهستی کرد به ته وافی صهفاو سه رکه وته سه رته پۆلکه ی صهفا تا خانووی بهیتی لیوه دهرکه وت، جا رووی کرده رووگه و شایه تمنای هیئاو ئه لّاهو ئه کبه ری کردو فهرمووی: (لا اله الا الله وحده لا شریک له، له الملك وله الحمد وهو على کل شیء قدير، لا اله الا الله وحده انجز وعده ونصر عبده وهزم الاحزاب وحده): هه ر خودا خودایه و تاکو ته نیایه، بی هاوه ل و بی جوونه، خاوه نی مو لک و پادشایی و سه لته نه ته سو پاس و ستایش هه ر له بو ی خو ی جوانه و هه ر قابیل به خو یه تی، هیچی له دهست دهرنا چی و توانای هه موو شتیکی هه یه، هه ر خودا خودایه و، به ئینه که ی خو ی هی نیایه دی، وه به نده که ی خو ی که موحه ممه ده سه رخست، وه ئه و کو مه لانه ی که له روژی غه زای خه نده قا گه له کو مه یان له ئیسلام کردبوو، خو ی به ته نها شکاندنی و ژیری خستن. وه سی جار پیغه مبه ر (درووه خوا وه له سه ربه) ئه م ذیکره ی خویند، وه له بهینی ئه م سی جاره شدا ده پارایه وه و دوعاو نرای تری ده کرد.

ئینجا چه زره ت (درووه خوا وه له سه ربه) داپه ری بو مه روه، که بی نیایه ناو شیوه که وه بی هه لگرت و خیرا رو یی تا گه یشته هه ورازه که، ئینجا به ئاسایی رویش ت تا جووه سه ر مه روه، وه له سه ر صهفا چیکرد له سه ر مه روه یش هه مان شتی دووباره کرده وه، تا دوا ته وافی له سه ر مه روه ته واکرد فهرمووی: تازه له دهستم چوو ئه گینا دیاریی بهیتم له گه ل

خۆم نه ده هیئا، وه ده مکرد به عه مره، جا ههر که ساتان که دیاری پی نییه با ئیحرام بشکینئ و بیکا به عه مره. سوراقه ی کوری مالیکیش هه لسا گوتی: ئه ی پیغه مبه ری خودا! ئه مه ههر بۆ ئه مسال وایه یا خود هه تا هه تایه هه روا ده مینئ؟ پیغه مبه ریش (درووده خوا ده له سه ربئ) په نجه کانی خۆی تیک په راندو دوو جار فه رمووی: عه مره تیکه لی چه ج بوو هه تا هه تایه! عه لیش (درواده خوا ده لیبئ) له یه مه نه وه وشتی قوربانی هیئا بۆ پیغه مبه رو (درووده خوا ده له سه ربئ) که هات روانی فاطیمه (درواده خوا ده لیبئ) ئیحرامی شکاندووو جلی رهنگاوی پۆشیوه و چاوی رشتووو، جا عه لی به فاطیمه ی فه رموو: ئه مه چییه؟ فاطیمه ییش (درواده خوا ده لیبئ) فه رمووی: باوکم فه رموویه تی وابکه م. فه رمووی: کاتی علی له عیراق بوو ده یگوت: جا چووم بۆلای پیغه مبه ر (درووده خوا ده له سه ربئ) تا گالی بده م له فاطیمه، که بۆ وای کردووو، وه بۆ ئه و قسه یه ش که گوتی: باوکم فه رموویه تی که وای بکه م ههر لیم پرسی، وه عه رزیشم کرد که من ئه و کاره ی ئه وم پیخۆش نییه، جا چه زه رمت (درووده خوا ده له سه ربئ) فه رمووی: فاطیمه راست ده کا من خۆم پیم گوتووو که ئیحرام بشکینئ. تۆ خۆت که ئیحرامی چه جت دابه ست چیت گوت؟ علی فه رمووی: گوتم: گوتوو مه ئه ی خودایه ئه وای نیئی چه جم هیئا له سه ر ئه و نیته ی که پیغه مبه ری تۆ ده یهینئ. فه رمووی: ده تۆ ئیحرام مه شکینه، چونکه من دیاری به یتیم پییه.

فه رمووی: ئه و دیارییه ی که عه لی له یه مه نه وه هیئا بووی له گه ل ئه و دیارییه دا که پیغه مبه ر (درووده خوا ده له سه ربئ) له گه ل خۆی هیئا بووی سه رجه م سه د وشت بوو. فه رمووی: ئیتر خه لکه که هه موو ئیحرامیان شکاندو مووی سهریان کورت کردووو، پیغه مبه رو ئه و که سانه نه بئ که

ديارىي بهيتيان لهگهډل ځويان هينابوو، جا له روژى تهرويهيدا كه دهكاتو روژى ههشتهمى مانگى نؤمينه بهرهو مينا جمان و ئيحرامى حهجيان بهست، پيځه مېهر (درووده خواه له سهرېن) سوار بوو، وه نويزى نيومرؤو عهصرو شيوان و خهوتنان و بهيانىي لهوئ كرد، ئينجا لهوئ كه مئ مائه وه تا ځور هه لټات وه فهرمانيدا كه له نه ميره دهواريكى بو هه لډمن، جا كه پيځه مېهر (درووده خواه له سهرېن) كه وته رئ قوردهيش وايان دهزانى كه پيځه مېهر (درووده خواه له سهرېن) وهك سهردهمى نه زانى ځويان له مه شعرو لحه رام دهووستئ، به لام پيځه مېهر لهوئ رمتبوو، وه نه وه ستاو روښت تا چوو نه نزيكى عهرفه سهيريكرد له نه ميره دهواريكه يان بو هه لډاو، جا لهوئ دابه رزى، وه لهوئ مائه وه تا ځور لايدا.

ئهو جا فهرمانى دا قه صوايان بو كوځان كردو چوو بو ناو شيوه كه وه لهوئ وتاريكى داو فهرمووى: خوئين و سهر و مال و ناموستان له يه كترى زور زور حهرامه، ريك وهك چوئن شكاندنئ ريئزى ئهم روژه پيروژه تان له مانگه پيروژه تانا له م شاره پيروژه تانا زور زور حهرامه، سهر و مال و نامو سيشتان به يه كترى ئاوا حهرامه. ئاگاداربن! كهوا هره چى كارو بارى سهردهمى نه زانييه پووجهو به تالو بئ بايه خه، خوئينى سهردهمى نه زانى به تالو، وه يه كه م خوئين - له خوئينى كه سوگارى خوم - كه به به تالو بئ بايه خى داده نيئم خوئينى كورده كه ي رهبيعه ي كورى حاريشه، كه له ناو هوژى بهنى سه عدا درا بوو به داينه وه هوژى هوژه ييل دهيكوژن. وه سوودى سهردهمى نه زانى هه مووى پووجهو به تالو، وه يه كه م سووديش - له سوودى كه سوگارى خوم - كه به تالئ دهكه مه وه سوودى عه بياسى كورى موطه ليليه، ئهو سووده هه مووى به تالو، وه دمرباره ي

ئافرىدە تانېش لىخودا بىر سىن و بى دادىسى و ناھەقىيان ئى مەكەن و
رەفتارتان جوان بى لىگە ئيان، چونكە ئىھوان ئامانەتن و سىپاردەى خوداى
گەورەن لىھلاى ئىوھى پىياوان، پىياو ھەر خىانەت بكا نابى خىانەت لىھ
ئىمانەتى خوداى خۇى بكا، وھ ئىھوان لىسەر فەر موودەى خودا و بىھپى
قسەى شەرىعەتى ئىھو ھەللا بىوون بۇتان و دىنە باخەلتان و دىچنە
لايان.

وھمافى ئىوھ لىسەر ئىھوان ئىوھىيە كە ئىوھكەسە كە ئىوھ ھەزى لى
ناكەن نەھىيەننە سەربەرىھەتان و نەھىيەننە مائەتان، جا ئىگەر شتى واپان
كرد كە بىھدى ئىوھ نەھو، ئىھوا تا دىھتوانن چاوپۇشسىيان ئى بكەن و بىھ
نەرمونىيانى لىگە ئيانا رەفتار بكەن، وھ بىھى ھىيەكى رىھوا تەلەقىيان
مەدەن، بىھلام ئىگەر بىھم شىوھ شىرىنەيش چارىيان نەكرا ئىھوا شەرىعەت
رىگەتان دىدا كە بىھئەسپاى لىيان بىھن.

وھمافى ئىھوانىش لىسەر ئىوھ ئىوھىيە كە بىھباشى و بىھپى باوى
ولاتى خۇتان رۇزى و خۇراك و بىھرگ و پۇشاكىيان پى بىھن، وھكى
ھاوسەرى ھاوشانى خۇتان، تا ھەست بىھ ھاوسەركەمى نەكەن!.

وھمەن ياساىەكى وھماشىم لىپاش خۇم بۇ ئىوھ جى ھىشتوھ ئىگەر
بىتو پەھىروى بكەن لىھناو خۇتاننا ھەتا ھەتايە جارىكى تر سەرتان ئى
ناشىو، ئىویش ئىھ قورئانەھىيە كە نامەى خوداىھ.

وھ ئىوھ لىھ دوا رۇژدا لىھبارەى مەھوھ پىرسىارتان ئى دىكرى، جا ئىوھ
وھلامتان جى دىھى؟

ياران فەرموويان: شاھىتە دەدەين كە تۆ كۆتايى و دريغيت
نەكردوو، تەبلىغى خۆت كرددوو ئەركى سەرشانى خۆت بەجئ
هيناوو ئامۇژگارى خيىر ئىمەت كرددوو!

جا حەزرىت (سەلتە و سەلام و دروودە خواە گەورە لىبە) سئ جار پەنجەى
دۆشاومژەى خۆى ھەلپرى بۆ ناسمان و دايىنەواندەو بۆ ناو خەلگەگەو
ھەموو جارئكيش لەگەل ئەم ئامازەيەدا دەيفەرموو: خودايە! تۆ
بەشاھىت بە.

ئىنجا فەرمانى فەرموو، بانگو قامەت كراو نوپژى نيوەپۆى بۆ
كردين و فەرمانى كرددوو قامەت كرايەوو نوپژى عەصرىشى بە جەمە
بۆ كردين وە لە بەينيانا ھىچ نوپژى ترى نەكرد.

ئىنجا پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) سواربوو رۆيشت تا گەيشتە
ئىستگاكەى خۆى لە عەرفات. جارووى وشرەكەى - كە ناوى قەصواء
بوو - كرده تاویرە بەردەگانى داوینى كیوى جەبەلورەحمە كە ئەم جىای
رەحمەتە خۆى وا لەناوەرستى خاكى عەرفاتدا وەكۆمەلى حاجىيە
پىادەگانى خستە بەردەمى خۆيەوو، وە رووى كرده رووگە. ئىتر لەویدا
راوەستا تا خۆر ئاوابوو، جا ئوسامەى خستە پاشكۆى خۆيەوو داپەرى
بۆ موزدەليفە، ھەوسارەكەى قەسواشى وا گورج كردبۆوو، تەنانەت سەرى
قەسوا دەیدا لە قەلپووزى كۆپانەكەى، وە بە دەستى راستىشى ئامازەى
دەكردو دەيفەرموو، خەلگىنە! لە سەرخۆبن، خەلگىنە ھىواش، بەلام كە
دەگەيشتە تەپكەو ماسۆلگە لى، كەمى جەلەووەكەى بۆ قەسوا شل دەكرد،
تاسەر دەكەوتە سەرى، جا رۆيشت تا تەشرىفى گەيشتە موزدەليفە جا

لهوئ نوپژى شيوانو خهوتنانى به جهمهتهنخير كرد بهيهك بانگو بهدوو قامهت، وه هيچ نوپژى سوننهتى له بهينياندا نهكرد، ئينجا تهشريفى خهوت ههتا شهبهقى دا.

جا كه بهيانى تهواوى دا، فهرمىانى دا بانگ دراو قامهت كراو نوپژى بهيانى كرد. ئينجا سوارى قهصوا بووهو روشت تا گهيشته مهشعهرولحهرام، جا رووى كرده رووگهو له خودا پاراپهوهو ئهلاهو ئهكبهرو تهليلهى كردو ناوى خوداى تاكو تهنيای هينا.

وه لهوئ راهستا تا تهواو دنيا رووناك بووه، جا لهپيش خوركهوتندا كهوتهپئ بو مينا، وه فهضلى گوپى عههباسى خسته باشكوئى خوئى، فهضليش پياويكى قزجوانى سبيلكهئى شوخو قوز بوو، جا لهوگاتهدا كه حهزرمهت (درووده خواه لهسهرين) كهوتهپئ تاقمى زن له ناو كهژاوهدا، دايان بهلايدا، فهضليش دهستيكرد به تهماشا كردنيان، پيغهمبريش (درووده خواه لهسهرين) دهستى نا بهرووى فهضلهوهو بهرى چاوى گرت، فهضليش رووى وهرچهرخان بهولاداو لهولاهو تهماشاي دهكردن.

پيغهمبريش (درووده خواه لهسهرين) دهستى لهولاهو گواستهوه بو لايهكهئى ترو نايهوه به رووى فهضلهوه تا بهرچاوى بگريتهوهو تهماشا نهكا. ئيتز حهزرمهت (درووده خواه لهسهرين) روشت تا گهيشته ناو شيوى موحهسير لهوئ توژى خيرا لى خورى و ريگهئى ناوهراستى گرت كه دهچئ بهسهر كوگاي گهورهدا، جا روشت تا گهيشته لاي كوگا بهردهكه، كه لهلاى درهختهكهدايه، وه حهوت بهردى بو فرهدا، بهردهكان وهك بهردئ وابوون كه بهپهله پيتكه دههاوپژرى، گشت جارئ كه بهردىكى

تئ دهگرت ئەللاھو ئەكبەری دەکرد، لە ناو شیوەكهوه بەردهكانی تئ دهگرت.

ئینجا حەزەرت (دروودە خواە لەسەربە) تەشریفی رویشت بو کوشتنگا (مەنەھر: گوشتارگە) کەو لەوئ بە دەستی خوێ شەست و سێ و شتری سەبەری، ئینجا چەقۆکەیدا بە عەلی و عەلیش باقی مەندە و شترە دیارییەکانی حەزەرتی سەبەری^(۱)، وە پیغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) عەلی کرد، بە ھاوبەشی خوێ لەم و شترە دیارییانەدا، ئینجا فەرمانی دا لە گوشتی ھەر و شترێ پارچەییەکیان ھیناو خستیانە ناو مەنجەلیکەوھ کولانیان و خوێ و عەلی لە گوشتەکەیان خوردو لە ئاوی مەرگەکەیان خواردو، ئینجا پیغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) سوار بوو، رویشت بو بەیت و تەوافولئیفاضە و کرد، وە نوێژی نیوەرۆی لە مەککە کرد. جا چوو بو لای نەوہی عەبدوللطەلیب، لە سەربیری زەمزم ئاویان بە حاجیان دەدا.

فەرمووی: ئەی نەوہی عەبدوللطەلیب! ئاو ھەلگۆزن و بیدەن بە حاجیان و بە مەردوم، نەبادا خەلک واتئ بکەن کە ئاو ھەلگۆزینیش لە کردارەکانی حەجە، وە لەم حالەدا زۆرتان بو بینن و رێگەتان نەدەن کە بەئاسایی ئاو بیدەن بە حاجیان، نەبادا ئەمە رووبدا ئەگینا ئەم ئیشە و ئیوہ ئەوئەندە کاریکی پەسەندە منیش ئاوم ھەلئەگوشت لە گەلتانا، جا ئەوانیش سەلتئ ئاویان بو برد، حەزەرت (دروودە خواە لەسەربە) لیئ خواردو (موسلیم و ئەبو داوود و ئیبنو ماجە گیراویانەتەوہ).

(۱) رەنگبئ ئەم (۶۳) یە رەمز بئ بز ژمارە و سالەکانی تەمەنی پیغەمبەر.

۱۷۷) سەردانى مزگەوتەكەي پېغەمبەرۈ

مەرقەدى پىرۈزى (دروودى خۋاى لەسەربى):

سوننەتە حاجى (كە حەجى تەۋاككۇد) تىفاقى سەفەرىخاۋ بېروا بۇ
مەدىنە مۇنەۋۋەرە، بۇ دىدەنى مزگەوتەكەي پېغەمبەرۈ بۇ ئەۋەى كە
شادىن بە سەردانى گۆرە پىرۈزەكەي و لىي^(۱) نىك بىتەۋە ئىمامى
بوخارى و ئىمامى موسلىم لە حەزرىتى ئەبو ھورەيرەۋە (رەزە ئاۋايان لىيە)
دەگىرپنەۋە دەفەرمۇئ: حەزرىت (دروودى خۋاى لەسەربى) دەفەرمۇئ:
مەسجىدولحەرامى لى دەرچى يەك نوپۇز لەم مزگەوتەى مندا خىرتەرە لە
ھەزار نوپۇزى شۇيىنانى تر.

دىسان دەفەرمۇئ: حەزرىت (دروودى خۋاى لەسەربى) دەفەرمۇئ: بۇ ئەم سى
مزگەوتە نەبى سەفەر ئاكرى: بۇ ئەم مزگەوتەى من و بۇ
مەسجىدولحەرام و بۇ مەسجىدولئەقۋا (ش/د/ت/ن).

(۱) نەدى بنور عیننا محمدا

فما لنا وما لنا له الفدا!

صلى عليك الله يا نور الهدى

من اقتدى بهديكم قد اهتدى

صوبى لمن تضمه أجواء

أرجائها بنوره تضاء!

ولى الى خير الورى رجاء

(يكون لى في حبه الفناء!)

ديسان چه زړهت (دروودى خواه له سهر بڼې) دمفه رموى: هر كه سې دينى
 گوړه كه م بكا مافى نه وى دهكه وپته سهرم كه له قيامه تداشه فاعه تى بو
 بكم! (بهزارو داره قوطنى و ئيبنو عه دى له ئيبنو عومره وه
 گپړاوپه توه) ديسان دمفه رموى (دروودى خواه له سهر بڼې): هر كه سې ساخ له بهر
 رمزى خوا بيت بو سهر داني گوړه كه م، نه و مافه دى دهكه وپته سهرم كه له
 روژى قيامه تا بيم به تكاكار بو! (داره قوطنى له نه مالى داو طه بهراني
 له موعجه مول نه وسطدا، نه م فهرمووديه يان له ئيبنو عومره وه
 گپړاوپه توه). ديسان پيغه مبهري خوشه ويستو نازيز (دروودى خواي
 گه وړدى له سهر بڼې و سهر و مال و هه ستو نه ست هه مووى به قورباني
 گهردى سهر گوړې پيروزى بڼې دمفه رموى: له پاش مردنم، هر كه سې
 كاتى چه ته واو دهكاو له نادابى چه ده بپته وه نه وسا بو روسمى ومفا
 ساخ له بهر رمزى خوابې بو دينى گوړه كه دى منيش، نه وه وده كو نه وه
 وايه كه له حالى زيانما هاتې بو سهر دانم و چاوى به من كه وتنبې^(۱) (نه م
 فهرمووديه داره قوطنى له سونه نداو طه بهراني له موعجه مول كه بېرو
 له موعجه مول نه وسطداو به يه هقى له سونه نى به يه هقى
 گپړاوپه توه). قازى عه ياز دمفه رموى: دينى و سهر داني گوړى

^(۱) واته: له پايدى هاوړې پيغه مبهري ده بڼې و لهريزى نه مان ده ژميردرى. چونكه
 پيئاسى هاوړې پيغه مبهري ناوايه: هر كه سې به خدمت پيغه مبهري گه يشتبې و له سهر
 ئيسلامه تى مردې به سحابه ي پيغه مبهري (دروودى خواه له سهر بڼې) داده نرى: (الصحابى من
 راي النبى او راه و مات على الاسلام).

پېغەمبەر (درودە خواە لەسەربە) سوننەتییکی گەئى گەورەیه و بوو بە سوننەتییکی دامەزراو لە نیوانی موسوئلمانانداو بەهرەیهکی گەورەیه و ئیجماعی نەتەوێ ئیسلامی لەسەرە.

١٧٨) دەستووری سەردانەكە:

سوننەتە بۆ ئەوكەسە كە بە نیازی سەردان دەروا بۆ مەدینە لە رێگە سەلاوات زۆربدا لە دیداری پېغەمبەر (درودە خواە گەورە لەسەربە) وە لەپیش ئەویدا كە بگاتە مەدینە خۆی بشواو بەرگی پاك لەبەر بكا، كاتێكیش كە چاوی دەكەوێ بە دارو درەختی دەوری مەدینە و بەنیشانەى حەرەمى مەدینە پتر سەلاوات ئى بداو لە خواى گەورە داوا بكا كە ئەو زیارەتەى بۆ بكا بەمایەى بەهرەوهرى و لێى قەبوول بفرموى.

لەو كاتەیشدا كە دەچیتە ناو مەدینەو بەئى: (باسم الله. رب ادخلنى مدخل صدق واخرجنى مخرج صدق واجعل لى من لدنك سلطانا نصيرا، اللهم افتح لى ابواب رحمتك، وارزقنى من زيارة رسولك (صلى الله عليه وسلم) ما رزقت اولياءك واهل طاعتك، واغفر لى وارحمنى يا خير مسئول. اللهم انى اسألك خير هذه البلدة وخير أهلها وخير ما فيها واعوذ بك من شرها وشر أهلها وشر ما فيها) واتە: بە ناوى خودا، خودایە! بە میهرەبانى خۆت بە خێرو خۆشى داخلى شارى مەدینەم بفرموو، وە هەرودەها بە خێرو خۆشى و بەبێ وەى لە شارى مەككەى پێرۆز بەرپم بکە، وە لە لایەنى خۆتەو بەهێزى یارمەتیدەر چاودێرىم بکەو هەمیشە چاوى خێرت لێم بێ،

خودایه! لهههر چوارلاوه دمرووی رحمهتی خۆتم بۆ بخهره سهرېشت،
خودایه، له سهردانی پېغه مبهري نازداري خۆت ئهوهه به نصيب
بفرموو كه كردووته به نصيبی پياوچاكاني خۆت به نصيبی دهستهی
تاعهتی خۆت، ئهی باشتري داوالیکراو! داوات لیدهكهه كه لیم خوشبئو
رحمهم پێبكهی. خودایه! داوات لیدهكهه كه له خێرو بێری ئهم شاره
بهشی باشم بدهیت، وه له خهلكی ئهم شارهوه تووشی خێرو خوشی بېم،
وه لهو خێرهیش كهوا له ناو ئهم شارهدا ناوهمید نهبم، خودایه! پهنا
دهگرم بهتۆ كه لهو شهرهی كه ئامادهكراوه بۆ خراپهكارانی ئهم شاره به
دووربم، ههروا له شهرۆ وهزهنی خهلكهكهی و له شهرهی كهوا له ناویدا.

با زۆر زۆر به سهلاری و هیمنی و بئ ههوايي و سهركزی خۆی
بگرئ، ئهوهی له یادیی كه ئهمه ئهو شاره بهرزه پیرۆزه بهریزهیه كه
خوا ههلی بژاردوووه كردوویهتی به خانهی كۆچی پېغه مبهرو
بهروهگهی پیرۆزی و كردوویهتی به ههوارگهی سرووش بهسهرچهشمهی
سازو سافی برپارهكانی شهریهعت.

ههركاتی ویستی بچیتته ناو مزگهوتهكهوه با قاحی راستی پیش
بغاو بئ: (باسم الله، والصلاة والسلام على رسول الله. رب اغفر
لی ذنوبی وافتح لی أبواب رحمتك. أعوذ بالله العظيم وبوجهه
الكریم وسلطانہ القديم من الشیطان الرجیم): به ناوی خودا
دهچمه ناو ئهم جیگه پیرۆزه، دروود له پېغه مبهري خوا، خودایه!
تاوانهكانم بپۆشه، لهههر چوارلاوه دمرووی رحمهتی خۆتم لئ بكهروهه.
پهنا دهگرم به یهزدانی مهزن، به زاتی پیرۆزی، به دهسهلاتی دیرینی، له
زیانی شهیتانی له رحمهتی خودا بپهش.

ئەوجا رووبىكاته رەۋىزە، كە بەينى مەرقەدى موبارەك و مېنبەرە،
 لە وېدا لە تەنىشتى مېنبەرەۋە دووركات نوپۇزى سوۋنەتى دىيارى
 مزگەۋوت بىكا. لە ئەبو ھورەيرەۋە (رەزەۋە غۈۋە لېئىب) لە پېغەمبەرەۋە (دروۋىد غۈۋە)
 لەسەرىيە: لە نېۋانى مائەكەم و لە نېۋانى مېنبەرەكەما باخىكە
 لە باخەكانى بەھەشت، مېنبەرەكەشىم وا لەسەر ھەۋزەكەم لە بەھەشتا
 (مالىك و شەيخان و تىرمىزى، تىرمىزى بە دروستى دانائە) (ۋاتە: لە
 نېۋانى گۆرەكەم و دوانگەكەما باخىكە لە باخەكانى بەھەشت و بارانى
 رەھمەتى لى دەبارى، خۇشى لەو بەختەۋەرى كە لەم شۈينە پىرۋزەدا
 طاعەت و خواپەرستى جوان دەكا، ۋە مېنبەرەكەشىم لەسەر ھەۋزى
 كەۋسەر دادەنرېتەۋە بۆم و لە بەھەشتا لە سەرى دادەنىشىم و پېشۋازى لە
 ئامادەبوۋانى ئۆمەتم دەكەم كە بۇ نۇشىن لە ئاۋەكەى دېن. تەماشاي ئەم
 شۈينانە بىكە بۇ زىادە بەھرە تەرجمەى تاجول ئۈصول بە كوردى:
 بەرگى يەكەم، زنجىرەى ۱۱۵ و بەرگى دوۋەم زنجىرە ۱۴۴ لاپەرە ۲۹۲ –
 ۋەرگېر.)

۱۷۹) چۆنىتى ئەم سەردانە: دەستۋورى

سەردانى گۆرى پىرۋزى پېغەمبەر (دروۋىد غۈۋە لەسەرىيە):

كاتىن دووركاتە سوۋنەتەكەى تەۋاۋەرد، جا بېت بۇ نىزىكى
 مەرقەدى پىرۋز، بەلام پەلامارى نەداۋ خۇى نە نوۋسىنى پېيەۋەو
 دەستى بۇ رانەكېشى، بە ئەدەبەۋە روو بىكاته سەرى پىرۋزى پېغەمبەرۋە
 پشت بىكاته قىبلە، ۋە ماۋەى چۈۋار گەز دوۋر راۋەستى، ۋە بە ئەمب سلاۋ

بكاو بَلّٰی: (السلام عليك يا رسول الله) يا بهیهكئی لهم شیوانه‌ی دواوه
 سلاو بكا. ئەمەیش به‌پیی ئەم فەرمووده‌یه: ده‌گیرنه‌وه: ئیبنو عومەر
 (ره‌زای خویان لیث) دم‌فهرموئ: وا سوننه‌ته کاتئ ده‌چیت بۆ سەردانی گۆری
 پیرۆزی پیغه‌مبەری نازدار (دروودو سلاوو سه‌لاوات و ده‌حه‌ته‌ی خودا و کەورە و لەسەر ب: له رووی
 قیبله‌وه بجیت و پشت بکه‌یتە رووگه‌و روو بکه‌یتە گۆرەکه‌و ئەوجا بَلّٰی:
 (السلام عیکم ورحمة الله وبرکاته).

دینیکەر بۆی هه‌یه که ئاوا سلاو بکا: (السلام عليك يا خير خلق
 الله، يا امام المتقين، يا سيد المرسلين، انی اشهد أن لا اله الا الله
 وحده لا شريك له وأنك عبده ورسوله. قد بلغت الرسالة وأديت
 الامانة ونصحت الامة فجزاك الله عنا أفضل ما جازى نبيا عن
 أمته. اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صليت على
 ابراهيم وعلى آل ابراهيم انك حميد مجيد. وبارك على محمد
 وعلى آل محمد كما باركت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم إنك
 حميد مجيد اللهم انك قلت: ولو أنهم ان ظلموا أنفسهم جاؤك
 فاستغفروا الله واستغفر لهم الرسول لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّاباً رَحِيماً.
 وقد أتيتك يا رسول اله مستغفراً من ذنوبي مستشفعاً بك الى ربی
 فأسألك يا رب أن توجب لي المغفرة كما أوجبتها لمن أتاه في
 حياته. اللهم اجعله أول الشافعين يا أرحم الراحمين).

ئنجا بپارێته‌وه بۆ باوک و دایکی و بۆ گشت موسوڵمانان، ئەگەر
 کەسێ راسپێری ئەوی کردبوو که سلاوی رابگه‌یه‌نی به پیغه‌مبەر، با
 سلاوه‌که‌ی لەسەر ئەم شیوه‌یه رابگه‌یه‌نی و بَلّٰی: (السلام عليك يا رسول

الله) له جياتی فیساری کوری فیسار، یا بَلّی: ئەهی پێغه مبهری خوا! فیساره کهسی کوری فیساره کهسی سلاوی لی دهکردی ئەوجا بگهڕێته دواوه بۆ لای راستی به قههده گهزێ و سلاو له ئەبو بهگری سهدیق بکا، و اباشه ئاوا سلاوی لیبکا: (السلام عليك يا خليفة رسول الله. السلام عليك يا صاحب رسول الله (صلى الله عليه وسلم) وأنيسه في الغار وأمينه على الاسرار. جزاك الله عن أمة محمد (صلى الله عليه وسلم) خيرا): سلاو له تۆ ئەهی جینشینی پێغه مبهری خوا! سلاو له تۆ ئەهی هاوڕێ نازیزه کهسی پێغه مبهری خوا! ئەهی تاقه هاو دهمه دلسۆزه کهسی ناو ئەشکهوتی ئەووری! ئەهی ئەمینداری سهر رازو نهێنییه کانی! خودا له باتی نه تهوهی موحهممهد پاداشتی باشت بداتهوه. ئەوجا به قهده گهزێکی تریش بێته دواوه و سلاو له چهزهرتی عومهر بکا، و اباشه ئاوا بَلّی: (السلام عليك يا امير المؤمنين. السلام عليك يا ناصر المسلمين. السلام عليك يا من اعز الله به الاسلام. جزاك الله عن أمة محمد (صلى الله عليه وسلم) خيرا): سلاوی خوا له تۆ ئەهی فه رمان په وای موسو ئمانان! سلاو له تۆ ئەهی یاریده دمری موسو ئمانان! سلاو له تۆ ئەهی ئەو کهسه که خوا کردی به مایهی سهر به رزی بۆ گهلی ئیسلام. خودای گهوره پاداشتی باشت له جیاتنی نه تهوهی موحهممهد بداتهوه (نه تهوه: واته/ ئوممهت).

ئه گهر کهسی ئەمه ی بۆ نه ده گرا ئەمه بَلّی به سیهتی: (السلام عليك يا رسول الله) نافع ده گێرێته وه: ئیبنو عومهر (رهزاه فوایان لیبیو) ده ستووری وابوو که له سه فهر دهاته وه ده چوو بۆ مه زگهوت، ئەوجا ده چوو بۆ خزمهت مه رفه دی چه زه رتو ده یفه رموو: (السلام عليك يا

﴿ فېقهي ئاسان ﴾

رسول الله، السلام عليك يا ابا بكر، السلام عليك يا ابقاه: سلاوت لىبى ئەي پىغەمبەرى خوا! سلاوت لىبى ئەي ئەبو بەكر، سلاوى خوات لىبى ئەو باوكە! (بەيھەقى). با دىنيكەر ئەو بە باشى رەجاو بكا كە پىغەمبەرى خوا (دروودە خواە لەسەربە) گوڤى لە سلاوھەكەى دەبى و دەلامى سلاوھەكەى دەداتەو، بەپىي ئەم فەرموودەيە: ئەبو ھورەيرە (رەزاە خواە لىبە) دىفەرموى: پىغەمبەرى خوا (دروودە خواە لەسەربە) دىفەرموى: لە پاش مەرگم، ھەركەسى سلاوم لىبكا خودا گيانم دەكاتەو بە بەردا تا سەلامەكەى دەسەندەو. (ئەحمەدو ئەبو داوود بەيھەقى بە رشتەيەكى دروست گىراوينا تەو).

گەلى دووپاتكراو تەو كە دەبى دىنيكەر لە مزگەوتەكەى پىغەمبەردا زۆر دەنگ ھەنەبىرئ و دەنگە دەنگ نەكات سائىبى كۆرى يەزىد دىفەرموى: لە مزگەوت پالکەوتبووم، پياوئ چەوئكى تىگرتەم، كە تەماشايەم كەرد عومەرى كۆرى خەططاب بوو، فەرمووى: بىرؤ ئەو دوو كەسەم بؤ بەينە، منىش چووم ھىنامن بؤى، پىي فەرموون: ئىو كويندەرىن؟ گوتيان: خەلكى طائىفەين، فەرمووى: ئەگەر نابەلەد نەبوونايەو خەلكى ئەم شارە بوونايە ئىشم پى دەگەياندن، چۆن لە مزگەوتى پىغەمبەردا (دروودە خواە لەسەربە) دەنگە دەنگ دەكەن! (بوخارى رەحەمت لە گۆرى نازدارى).

وا سوننەتە كاتى دىنيكەر سەردانەكەى تەواو دەبى لەناو رەوضەى پىرۆزدا سلاواتىكى زۆر لىبدا، وە ھەموو جارى كە دەچىتە ناو مزگەوتەكەو يەكسەر نىتى خەلوەكىشان (اعتكاف) بەينى، ھەتا لەو

كاتانەيشدا كە بە مزگەوتدا تېپەر دەكا ھەر نىتى خەلۋەكىشان بەينى،
بە مەجى بەقەد مانەۋى ناو سەجدەيەكى ئاسايى لەناويدا ئارام بگرى.

١٨٠) سەردانى گۆرستانى جەننەتولبەقىع و ئارامگاي شەھيدانى ئىسلام:

سوننەتە لەو ماۋەيەدا كەوا لە مەدېنە ھەموو رۇزى سەردانى
گۆرستانى جەننەتولبەقىع بكا، بە تايبەتى لە رۇزى ھەينىدا، سەر لە
گۆرەكان بدا. عائىشە (رەزە خۋا لىبى) دەفەرموى: ھەموو جارى كە سەرەى
شەۋى من بوايە، پىغەمبەر (دروودە خۋا لەسەربى) لە كۇتايى شەۋدا دەردەچوو،
دەچوو بۇ دىنى گۆرۈشنىەكانى گۆرستانى بەقىع و بۇيان دەپارايەۋەو
دەيفەرموو: (السلام عليك دار قوم مؤمنين، و اتاكم ما توعدون دا
مؤجلون، وانا ان شاء الله بكم لاحقون، اللهم اغفر لاهل بقيع
الغرقد): سلاۋتان لىبى ئەى دانىشتۋانى شارى خامۇشان، ئەى ئەو
موسولمانانەى كە ئەم گۆرستانە بوۋە بەمالى دوا رۇزتان؟ ئەو بەئىنەى
كە درابوو بە ئىۋە كە ئەو زىندۋانەى لە دوا ئىۋەۋە دىن، خوا ناخۋا زوو
يا درەنگ ئەۋانىش دەمرن و دىن بۇ لاتان، ئەۋا ئەو بەئىنە رۇز بە رۇز
دېتەجى و ھەر رۇزەى دەستەيى دىن بۇ لاتان، ئىمەش خوا ھەزكا پىتان
دەگەينەۋە، خودايە! لە دانىشتۋانى گۆرستانى بەقىع خۇش ببە.
(موسليم و بەيھەقى). بە تايبەتى سوننەتە دىنىي ئەو گۆرانە بكا كە
خاۋەنەكانيان ناسراون، ۋەك گۆرى ئىبراھىمى كورى پىغەمبەر (دروودە خۋا
لەسەربى) و گۆرى عوسمان و عەبباس و ھەسەنى كورى عەلى و كەسانى

تريش، وەدىنى يەكەي بەسەردانى گۆرى صفەيىيە پوورى پىغەمبەر
(دروودى خواە لەسەربە) كۆتايى بهيئى.

هەروا سوننەتە كە رۆژى پىنجشەمان زوو سەر لە بەيانی دىنى
گۆرى شەھىدەكانى ئوحدود بكا، بە گۆرى ئىمامى حەمزە مامى
پىغەمبەر (دروودى خواە لەسەربە) دەست پى بكا، كە ناودارە بەسید الشهداء،
واتە: سەرورى شەھیدان، با موسولمانى ھۆشمەند كە پەرۆشى دىنى
خۆيەتى، لەكاتى سەرداندا، خۆى لە بیدعەتەكانى سەردان بپارىزى، وەك
باوەشكردن بە گۆردا و ماچ كدرنى و سوورپانەو و خولانەو بە دەوریدا، یا
خوانەخواستە لە خاوەن گۆرەكە بپارىتەو و داواى نیاز و مرازو
مەبەست و ھاتنەدى شتى لىبكا، كە شتى وا بەس لە خوا داوادەكرى،
هەروا لەو مەيش خۆى بپارىزى كە لەلای گۆرەكانیان نوپىكا، چونكە
ئەو و بەپى شەرع رەوايە ھەر ئەو ھەندىيە كە نزا بكاو بۆيان بپارىتەو.
بەبى گومان داواكردنى مراز لىيان و سوپند خواردن لە خوا بەھۆى
ئەوانەو، بى گومان شتى وا گومرايى و كارى ناشايستەى تازەقەللایە، بە
يەكيتى واتەى پىشەوايانى موسولمانان، كەس لە ھاوړپيانى پىغەمبەر
(دروودى خواە لەسەربە) شتى وایان نەكردو و. پىشەوايان بە يەك را دەفەرموون:
واباشە بۆ كەسى لەم شوپانەدا نزا بكا روو بكاتە رووگە، نەو ك روو
بكاتە گۆرەكە.

۱۸۱) سەردانی ئەو مزگەوتانە کە پیڤه مبهەر

(دروودی خۆای لەسەربە) **نویژی لەناویاندا کردووه:**

گرتگرتینی ئەو مزگەوتانە ئەم پینجەن:

۱) مزگەوتی قوباء: دینیی ئەم مزگەوتە سوننەتە، باشتەر ئەودەیه کە لە رۆژی شەممەدا بکری. بەپێی فەرمايشتی ئیبنو عومەر (رەزاه خوا) اینبە: کە دەفەرموی: جاران پیڤه مبهەر (دروودی خوا لەسەربە) هەموو رۆژیکی شەممان، بە سواری و بە پیادهیی، دینیی مزگەوتەکە ی قوبای دەکردو دوو رکات نویژی تیا دا دەکرد. (شەیخان و ئەبو داوود و نەسائی و بەیهقی).

۲) مزگەوتی ئەلفەتج: دینیی ئەم مزگەوتە سوننەتە، هەروا نویژکردن و نزاکردن لە ناویدا سوننەتە، بەپێی ئەم فەرموودەیه: جابیر کورپی عەبدوللا (رەزاه خۆایان اینبە) دەفەرموی: پیڤه مبهەری خوا (دروودی خوا لەسەربە) لە مزگەوتی ئەل(فەتج)دا، سێ رۆژ لەسەر یەك نزایەکی هەبوو دەیکرد لە رۆژی دوو شەممەو سێ شەممەو چوار شەممەدا، لە رۆژی چوار شەممەدا نزاکە ی گیرابوو، خوشی کەوتە روخساری! جابیر دەفەرموی: ئیتر لەوکاتەوه هەرکاتێ کارێکی گرتگی قورس یەخە ی پیم گرتبێ منە ی ئەوکاتەم کردووهو نزام تییدا کردووهو نزاکەم گیرابوو. (ئەحمەد و بەزار).

ئیبنولحەکەمی کورپی ئەوبان دەفەرموی: کەسێ ئەم فەرموودەیه ی بۆم گیراوتەوه کە خۆی لە مزگەوتی ئەل(فەتج)دا لە پشتی پیڤه مبهەرەوه نویژی کردووه، لە پاشا پاراوتەوهوه فەرموویەتی:

اللهم لك الحمد هديتني من الضلالة فلا مكرم لمن اهنت ولا معز لمن اذلت ولا مذل لمن اعززت ولا ناصر لمن خذلت، ولا خاذل لمن نصرت ولا معطى لما منعت ولا مانع لما اعطيت، ولا رازق لمن حرمت ولا رافع لمن خفضت ولا خافض لمن رفعت ولا خارق لمن سترت ولا ساتر لمن خرقت ولا مقرب لما باعدت ولا مباعد لما قربت): پەرۋەردگار! سوپاس ھەر بۆتۈيە، تۆ منت لەسەر ئىشيوۋى رزگارکردوۋە، ئەۋەى تۆ ترۆى بکەى بەگەس ریزدار ناکرئ، ئەۋەى تۆ کەساسى بکەى بەگەس نازدار ناکرئ، ئەۋەى تۆ نازدارى بکەى بەگەس کەساس ناکرئ، ئەۋەى تۆ پشتى نەگرى بەگەس یاریدە نادرئ، ئەۋەى تۆ یاریدەى بدەى بەگەس پشتى نادرئ لە زەوى، ھەرچى تۆ نەیدەى بەگەسى تر نادرئ، ھەرچیش تۆبیدە بەگەسى تر نابرئ، ھەر کەسى تۆ بېبەشى بکەى بەگەس رزقو رۆژى نادرئ، ئەۋەى تۆ ژیرى بخەى بەگەس سەرناگەوى، ئەۋەى تۆ سەرى بخەى بەگەس ژیرناگەوى، ئەۋەى لە ژیر پەردەى تۆدا شارابیتهۋە بەگەس ریسوا ناکرئ، ئەۋەى تۆ ریسواى بکەى بەگەس نەنگى داناپۆشرئ، ھەرچى تۆ دوورى بخەیتەۋە بەگەس نزیك ناخریتەۋە، ھەرچیش تۆ نزیكى بکەیتەۋە بەگەس دوور ناخریتەۋە (ئەحمەد).

۳) مزگەوتى ئەل(جومعە). لە فەرموودەدا دەفەرموئ: بە خودى خۆم نوێژى ھەینیم لەپشت بېغەمبەرەۋە کردوۋە، لەناو خێلى نەۋەى سالى كورپى عەوفا، لەو مزگەوتەدا كەوا لەناو شیوی رانوونادا، ئەو

ههینییه‌یش یه‌که‌م نوپژێ هه‌ینی بوو، که پیغه‌مبهر (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌) له مه‌دینه کردی.

٤) مزگه‌وتی ئهل(فه‌ضیخ). ئهم مزگه‌وته ده‌که‌وێته لای خۆره‌ه‌لاتی مزگه‌وتی قوباء. ئیبنو عومه‌ر (ره‌زاه‌خوایا‌ن لایب‌ه‌) ده‌فه‌رمو‌ی: جارێ پیغه‌مبهری خوا (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌) له مزگه‌وتی ئهل(فه‌ضیخ)، مزرای به‌رسیله‌ی خورمایان بۆ هی‌نا، نۆشی کرد. (ئه‌حمه‌د). بۆیه ناو‌راوه مزگه‌وتی ئهل(فه‌ضیخ)، چونکه پیغه‌مبهر (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌) کاتی ئاب‌لوقه‌ی جووله‌که‌کانی به‌نی نه‌خیری دا، له شوینی ئیستای ئهم مزگه‌وته‌دا ده‌واره‌که‌ی خۆی هه‌ل‌دا. له‌وێ چه‌ند رۆژی مایه‌وه، جاله‌و ماوه‌یه‌دا فه‌رمانی حه‌رام بوونی مه‌ی و بادده‌هات بۆ پیغه‌مبهر، که به‌جۆرێ له‌ جۆره‌کانی به‌عه‌ره‌بی ده‌گوترێ ئهل(فه‌ضیخ).

٥) مزگه‌وتی ئهل(ئه‌حزاب)، ئهم مزگه‌وته له سه‌رده‌می حه‌زه‌ته‌دا دروست کراوه. جابیری کوری عه‌بدو‌للا (ره‌زاه‌خوایا‌ن لایب‌ه‌) ده‌فه‌رمو‌ی: جارێ پیغه‌مبهر (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌) ته‌ش‌ری‌فی چوو بۆ مزگه‌وتی ئه‌حزاب، به‌رماله‌که‌ی شانی داناو به‌پێوه راوه‌ستاو هه‌ردوو ده‌ستی به‌ درپژێ به‌رزوه‌وه کردو ده‌ستی کرد به‌نزای شه‌پ له ئه‌حزاب، به‌لام له‌م جاره‌دا نوپژێ نه‌کرد، هه‌تا جارێ تر ته‌ش‌ری‌فی چوه‌وه بۆ ئه‌وێ وه‌نزای شه‌پی ئی کردنه‌وه، ئهم‌جاره‌یان نوپژێ لێ‌کرد. (ئه‌حمه‌د)

۱۸۲) سەردانى ئەو بىرانەى مەدىنە كە پىڭەمبەر (دروودى خۇاى لەسەرىي) ئاۋى لى نووش كىردوون:

ئەم بىرانە زۆرن، گىرنگە كانىيان ئەم پىنجه يەن:

۱) بىرى ئەرىس، دەكە وىتە لای خواروۋى خۆر ھەلاتى مزگەۋتى
قوبائەۋە، ئەنگۈستىلەكەى پىڭەمبەر (دروودى خۇاى لەسەرىي) كە مۆرى (مەد رەسول اللەى)
پېۋە بوو، كە لە سەردەمى جىنشىنى ئىمامى عوسماندا كەۋتبوۋە لای
ئەو، كە وتە ناو ئەم بىرەۋە، گەلىكىش بۇ يگەپان نەيان دۆزى يەۋە.

۲) بىرى ئىھاب، كە ئىستا ناسراۋە بەبىرى زەمزەم، ئاۋەكەى لە
ئاۋى بىرى زەمزەمى مەككە دەچى، ھەر لەبەر ئەۋەش ناۋىراۋە زەمزەم،
چۈنكە ئاۋى ئەمىش ۋەك ئاۋى ئەو بۇ موۋفەك ۋلاتە ۋلات دەيىبەن.

۳) بىرى بەيىروحاء، بىرىكە ۋا لە باخىكا، دەكە وىتە لای سەروۋى
شۈوراكەى مەدىنەۋە لەلای خۆر ھەلاتەۋە، گەلى جار پىڭەمبەر (دروودى خۇاى
لەسەرىي) دەچۈۋ لەبن سىبەرى ئەو باخەدا دەحەسايەۋە لە ئاۋەكەى
دەخۋاردەۋە.

۴) بىرى بۇزاعە، ۋا لەلای باكوۋى خۆرنشىنى بەيىروحاءەۋە، بۇ
خۆشەۋەبوون (ۋاتە: بۇ شىفا) سى رۆژ لە سەرىكە خۇيان لە ئاۋەكەى
دەشۆرن. گەلى جار پىڭەمبەر (دروودى خۇاى لەسەرىي) لە ئاۋى ئەم بىرەى
دەخۋاردەۋە.

۵) بىرى رۆمە، كە ناۋدارە بە بىرى عوسمان، چۈنكە خۇى كرىۋ
كىردى بە ۋەقە. بىشىرى كۆرى بەشىرى ئەسلەمى لە باۋكىيەۋە

دهگپرېتهوه دمفهرموئ: کاتى گۆچکاران رهويانکرد بو مهدينه ناوى
شیرينيان دهست نهدهگهوت، پياوئ ههبوو له خيلى بهنى غيفار كانيهتى
ههبوو، ناوى رۆمه بوو ناوهكهى سازگار بوو، پرگوندهيهكى لى دمفرۆشت
به پرېمستى خوراك، پيغه مېهر (درووده خواه لهسهرېښ) پيى فهرموو: دهى
فرۆشى پيم به كانيهكى بهههشت؟ پياوهكه فهرمووى: ئهى پيغه مېهرى
خوا! كۆش خيزانم ههيه، گوزهرانمان لهسهر ئهم ناوهيه. جا ئهم
گفتوگويه دهگاتهوه به عوسمان (رهزاي خوايان لېڤه) بيركه له خاوهنهكهى
دهگرې به سىو پينج ههزار درهم، ئهوجا دهچى بو خزمهت پيغه مېهر
(درووده خواه لهسهرېښ): عهرزى دهكا: قوربان! ئهو بهلئينه داوته به خاوهنى
پيشووى بىرى رۆمه، دهشى دهى بهمن كه من ئيستا خاوهنى ئهو بيرهم؟
پيغه مېهر (درووده خواه كهووه لهسهرېښ) فهرمووى: بهلئ، ئهگهرئهو كانيه
دمفرۆش بهمن ههتا ناوهكهى به بهلاش بدهم به موسولمانان، ئهوامن
دهبم به دهسته بهرى نهوت كه خودا له بهههشتا كانيهك لهباتى ئهم
كانيهت پى دهبهخشى! عوسمانيش فهرمووى: دهئها ئهو كانيهم
تهرخان كرد بو خيراو بو موسولمانان (بهغهوى) ههق وايه بو
ئهو كهسهى كه له مهدينهى مونهوهره زور بمينيتهوه، سهردانى ههموو
شوينه پيرۆزه كانو گشت مزگهوتو سهرجهم مهلبنده ريزدارهكانى
مهدينه بكا، دها ئهگهر كهم لهوئ بمينيتهوه ئهوه واباشتره كه
ئهوماوويه له خزمهت مەرقهدى حەزرتدا بمينيتهوه، لهم كاتهدا
دهرفهت به ههه بزانى له حوزورى گۆرى پيرۆزى پيغه مېهرا بى زور
باشتره! خوا به لوتفى خوى ئهم زيارهتانه بكا به نصيمان سوننهته
چهندهى بو دهلوئ له مهدينه به رۆزووبى، وه بهپي توانا خيرو خيرات
بهسهر ههزارانى خهلكى مهدينه بكا، ههروا بهسهر ههزاره غهريبهكانا.

۱۸۲) دەستووری گەرانهوه:

سوننەتە بۇ ئەوگەسەي كە دەپەوئ لە مەدینەي نازدار دەرېچئ و
بگەرپتەوه بۇ ولاتی خوئی، بە دوو ركات نوپژي سوننەت خواحافيزي لە
مزگەوتە پیرۆزەكەي پیغەمبەر بكا، بە نیازی سوننەتی خواحافيزي
مزگەوتەكە بیانكات، لە ركاتي یەكەما لە پاش فاتیحە سوورەتی:
{قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ} بخوینئ، لە ركاتي دووہما لە پاش فاتیحە
ئیخلاص بخوینئ، بۇ ھەموو خواست و مرازيكي ئایینی و جیھانی خوئی
بە ئارەزووی خوئی لە خوا بیارپتەوه، كۆتایي نزاو پارانەوگەي بە
سوپاسی خواو سەلاواتدان لەسەر پیغەمبەر بەینئ! ھەر لەویدا تەوبە
تازە بکاتەوه، ئەوجا زیارەتی گۆری پیرۆزی پیغەمبەر بكا، لەسەر شیوەي
یەكەم جارو بلئ: (اللهم لا تجعل هذا آخر العهد بنبیک ومسجدہ
وحرمة ویسر لنا العود الی زیارتہ والعکوف فی حضرته سبیلا
سهلا، وارزقنی العفو والعافیة فی الدنیا والأخرة): خودایە! ئەمە
دوچار نەبئ کە بە خزمەت ئەم پیغەمبەرەي تۆو بە خزمەت ئەم
مزگەوتەي و ئەم ھەرەمەي بگەم، ئەي خودایە! بە ئاسانی جارێکی
تریش سەردانی ئەم شوینەم بۇ فەرھەم بینە، کە لە خزمەتی
ھەزرەتدا چەن دەمیکی پرپیت و فەر بمیئمەوه، خودایە! ببورە لیم و
ئاسوودەیی ھەردوو جیھانم پی ببەخشە^(۱) ئەوجا بپروا بۇ بەرابەر

(۱) کۆتری نامبەر: شنبای رەحمت

رابەری نیوان ھەزرەت و ئومەت!

تکام ئەرەبە: کە بەبئ زەحمت

روخساری پیڼغه مېهر (درووده خواه له سهرېښه) به لَام پشتاو پشت نه پروا، له ویندا
بفه رموی: (اللهم إنا نسألك في سفرنا هذا البر والتقوى ومن العمل
ما تحب وترضى): خوايه! ئەم سهفه رهم بۆ بکه به مایه ی خیرو
خوښی و ته قوای تو، خوايه! ئەو کارو فرمانانه ی که ده بن به هو ی
خوښه ویستی و رمزای تو به نصیبمانی بفه رموو.

سوننه ته که له مه دینه وه دیاری ببا بۆ که سوکاری، وهك خورماو
شتی تری وا، سوننه ته له سهر به رزاییه کان ئەللا هو ئەکېهر بکاو به
یه کئ لهو نزیانه که باسکران نزا بکا. له ئیبنو عومهر وه (رهزاه خوا یان لیبه)
دهفه رموی: جاران کاتئ پیڼغه مېهر (درووده خواه له سهرېښه) که له غهزا یا له چه ج
یا له عه مره ده گه پرایه وه که سهر ده که و ته سهر گردو یال و به رزاییه کان،
سئ جار به دهنگی بیسراو ئەللا هو ئەکېهری ده کرد، ئەو جا ده یفه رموو:
(لا اله الا الله وحده لا شريك له. له الملك وله الحمد، وهو على
کل شیء قدير، آيبنون تائبون عابدون ساجدون لربنا حامدون،
صدق الله وعده ونصر عبده، وهزم الاحزاب وحده): ههر خودا
خودایه و بهس! هیچ خودایه کی تر نیه، خودایه کی تاك و ته نیایه، هیچ

ئەم نامەم بمری بۆ خزمەت حمزەرت:

له پاش بهیانی عمرزی سلارم!

ئاواتی گه رهم، ئەم نووری چارم:

(به گه مردی گۆرت برێژم چارم)

به لکوو بینا بن هه تا کوو مارم!

هاوبه شیکى بۆ نیه، مولک و دارایی و پاشایه تی و سه لته نه ت و سو پاس و ستایش هه مووی له راستیدا بۆ ئه وه، وه ئه و خودایه کی وایه ده ستی ده روا به سه ر هه موو شتی کا و ته وانی هه موو شتی کی هه یه، ئه و له سایه ی خودا وه ده گه رپینه وه بۆ ماله وه مان، په شیمانین له گونا هه گانمان، هه می شه به نده یی سا خ بۆ خودای پهروه ردگار مان ده که ین و، له سو پاس و ستایشی دریغی نا که ین، خودا به ئینی خو ی هی نایه دی، مو حه ممه دیی به نده ی خو ی سه رخست و به ته نیا خو ی و به س ئه و کا فرانه ی که به له شکر یکی گه لی زۆروه گه له کو مه یان له ئیسلام کرد بوو، ژیری خستن و شکاندن ی. (به یه هقی گێ راویه ته وه).

جا کاتی گه یشته ده ورو به ری شاری خو ی به ناوی خودا به یینی و بلی: (آی بون تائبون عابدون ساجدون لربنا حامدون. صدق الله وعده ونصر عبده وهزم الاحزاب وحده، اللهم اجعل لی فیها قرارا ورزقا حسنا). وا باشه که که سی بنی ر هه و ال بدا به که سو گاری که و ا دیته وه، وه له نا کا و نه کا به مالا، کاتی گه یشته نا و شارو دیکه ی خو ی با له پێشدا بچ ئ بۆ مزگه وت و دوور کات نو یژی دیاری مزگه وتی تیادا بکا، ئه و جا بچ ئ بۆ ماله وه ی، له ماله وه یش دوو رکات نو یژی سوننه ت بکا. به یی ئه م فه رمووده یی نافع له ئی بنو عومه ره وه ده ی گێ رپیته وه: ده فه رمو ی: پێغه مبه ری خوا (مروه و خوا له سه ربه) که له سه فه ری حه جه که ی گه راپیه وه، که گه یشته نا و مه دینه و شتره که یی یی خدا، له بهر ده رگای مزگه وته که دا، ئه و جا رۆیشه ناوی و دوور کات نو یژی لی کرد، له پاشا رۆیشه وه بۆ ماله وه. نافع ده فه رمو ی: عه بدوللای

كۆرى عومەرىش ئەمە دەستوورى بوو. (ئەحمەدو ئەبو داوود بە رشتەيەكى باش ئەم فەرموودەيەيان گىراۋەتەو).

١٨٤) بە پىرەوۋەچوۋنى حاجى و پىرۋزبايى لىكردنى:

سوننەتە دۆستو برادەرو ناسياو بچن بەپىر حاجىيانەو، پىش ئەوۋى بگەنەوۋە مالى خۇيان، بەخىرەتەنيان لىبکەن و تەوقەيان لەگەلدا بکەن و داۋاي نزاي خىريان لىبکەن و پىرۋزبايىان لىبکەن، وەك ئەوۋە پىيان بلين: (قبل الله حجك واعظم اجرک و اخلف نفقتك و غفر ذنبك): خوا حەجەكەت گىرا بفەرموى، پاداشى فرە گەورەت بداتەوۋە، مەسرفەكەتت بۆ پىرەكەتەوۋە، لە گوناھت خۇشېن. ئىبنو عومەر (رەزەا خوايان لىبە) دەفەرموى: پىغەمبەر خوا (مروودە خوا لەسەربە) دەفەرموى: كاتى گەيشتى بە حاجى كە لە سەفەرى حەجدا بوو، پىش ئەوۋى بچىتەوۋە ناو مالى خۇى، سلاۋى لىبکەو تەوقەى لەگەلدا بکەو داۋاي لىبکە كە بۆت لە خودا بپاريتەوۋە، چونكە ئەو لەو كاتەدا گوناھى پىۋە نەماوۋە، وەك منالى ساوا بىگوناھە، جا با ھەتا تىكلەۋى گوناھ نەبۆتەوۋە بۆت بپاريتەوۋە. (ئەحمەدو حاكەم). حاكەم دەفەرموى: ئەم فەرموودەيە فەرموودەيەكى ساخى دروستە، چونكە بەپىى مەرجى صەحىحى موسلىمە.

۱۸۵) چهن کاریکی ناشایستهی تازه‌قه‌للا که له‌ناو جه‌جو زیاره‌تدا سهریارن هه‌لداوه:

حاجیان گه‌لی کاری ناشایستهی تازه‌قه‌للایان داهیناوه، نه‌وه‌دیش
له‌ناو جه‌جو له‌کاتی سهردانی نارامگای پیروزی جه‌زره‌تدا. گه‌لی مؤدهی
ناشایسته‌یان به‌پاکردووه، که‌شتی وا له‌شهرعی خوادا نه‌بووه. شه‌یتانی
له‌عنه‌تی له‌بهر چاویانی جوان کردووه هه‌تا به‌و فیله‌ ته‌فرمیان بداو له
به‌هردی گه‌ورهی جه‌جو له‌پاداشی باشی بی به‌شیان بکاو، هه‌تا له
راسته‌ریگه‌و شه‌قامه‌ریی راست هه‌له‌یان بکا یه‌کی له‌وانه: پیش‌خستنی
عه‌رمفه‌یه له‌سهر کاتی شهرعی خوئی، که‌ بریتیه له‌ نیوان نیومرؤی
روژی عه‌رمفه‌و شه‌به‌قدانی به‌یانی روژی جه‌ژن. ئیبنو ئیسحاق
دغه‌رموئ: نافع قسه‌ی بو‌کردم، له‌ ئیبنو عومه‌ره‌وه {ره‌زاه‌خوایان لیب‌ا}
دغه‌رموئ: پیغه‌مبه‌ری خوا {مرومه‌خواه‌له‌سهره‌به‌} سهر له‌به‌یانی روژی
عه‌رمفه‌، له‌ پاشکردنی نوپژی به‌یانی، له‌ میناوه ته‌شریفی هیئا بو‌ چیا
عه‌رمفه‌، جا له‌ نه‌میره‌ دابه‌زی و له‌وئ مایه‌وه تا خو‌رلای دابوو به
نیومرؤ، ئیتر زووبه‌زوو به‌و قرجه‌ی نیومرؤیه که‌وته‌پئی و نوپژی نیومرؤو
عه‌صری به‌ جه‌معکرد، وتاریکی بو‌ مه‌ردوومه‌که‌ دا، نه‌وجا سهر له
ئیوارئ رویشته له‌ ئیستگاه‌ه‌ی خوئی له‌ چیا عه‌رمه‌فات راوه‌ستا. (نه‌بو
داوود).

یه‌کێ تریان: له‌ بیرو باوه‌ری ره‌شه‌خه‌لکه‌که‌دا هه‌رچیا _ جبل
(الرحه‌)، جیگه‌ی راوه‌ستانی به‌ راستیه‌، وه‌ شوینه‌کانی تری وانیه‌،
نه‌مه‌یش هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌، به‌لگوو باشترین شوینی راوه‌ستان،

ئىستىگاگەي ھەزرىت خۇيەتى، كەوا لەلەي تاۋىرە بەردەكانى داۋىنى
 كىۋى جەبەلور ھەمەو لەلەي جەپى كىۋەكەو، كە ئەم جىيە رەھمەتە
 خۇي وا لە ناومرستى خاكى عەرمفاتدا. بەپىي ئەم فەرموودەيەي
 سولەيمانى كورپى مووسا، لە جوبەيرى كورپى موعىمەو (رەزەل خەو لىبە) كە
 دەفەرموئ: پىغەمبەر (دروودە خەو لەسەربە) فەرموئ: عەرمفات گشتى
 ئىستىگايە، بەلام پەر لەناو شىۋى عورنەبىگرن، ئەو شىۋە بەرخاكى
 عەرمفات ناكەوئ. (ئەم فەرموودەيە ئەھمەدو بەزارو تەبەرانى لە
 (المعجم لكبير) دا گىپراۋيانەتەو، پىاۋانى رشتەي تەبەرانى گشتيان
 متمانە پىكراون).

يەككى تىريان: حاجيان رۇزى عەرمفە، كە نۆي مانگە، لە نىومەرۇدا
 لە مەككە دەرەجەن و يەكسەر دەجەن بۇ عەرمفات، لەبەر ئەو گەل
 سونەت لە كىس خۇيان دەدەن، چونكە خۇي وا سونەتە، لە رۇزى
 تەروپىيەدا، كە دەكاتە رۇزى ھەشتەمى مانگى نۆمىنە، لەپاش
 خۇرگەوتن، لە مەككە دەرەجەن و بەرەو مىنا بىجىمىن و نوپىزى نىومەرۇو
 عەصر و شىۋان و خەوتنان لەوئ بىكەن و ئەو لەوئ بىمىنەو ھەتە بەياني
 رۇزى نۆھەم، وە نوپىزى بەيانيش ھەر لەوئ بىكەن، جا لە پاش ھەتە
 ھەلھاتن ئەوجا لە مىناو بەرەو خاكى عەرمفات بىكەنەپى، وە لەپى
 كاتى گەپشتە نەمىرە كە شوپىنكە وا لە نىزىكى عەرمفاتەو، دابەزن و
 لەوئ بىمىنەو ھەتە بىومەرۇ، ئەوجا لە پاش نىومەرۇگەل بۇ وتارى
 مىرەجە جى ئەوسالە رابىگرن، لەپاش تارەكە لە مزگەوتى نەمىرە نوپىزى
 نىومەرۇو عەصر بە جەمەتە تەقدىم بىكەن. جابىر (رەزەل خەو كەورە لىبە)
 سەبارەت بە چۆنىتى ھەجەكەي پىغەمبەر (دروودە خەو لەسەربە): (دروودە خەو

یهکئ تریان: ئهوهیه لهکاتی جهماعه تکردن له ناو مهسجدولحه مدا زۆر له حاجیان له باتی ئهوهی له ریزی جهماعه تدا بن دهچن خهریکی تهوافی سهفاو مهروه دهبن!.

له گشتی ناخۆشتر و دل تهزینتر ئهوهیه که لهکاتی جهماعهتی نوێژی شیوانیشدا، که ماوهکهی زۆر کهمه، هه مان هه له دهکهن و خهریکی ئهم تهوافه دهبن، هه تا نوێژی شیوانیان دهچی!.

دهی چۆن ئومیدی خیر له کهسانی وا دهکری، که بهقهستی فهرزی له فهرزدهکانی خوا بچوینن، و له حال پیغه مبههر (درووده خوا له سه ربه) دمفه رموی: کهسێ نوێژ نهکا فری به سه ر ئیسلامه وه نیه! (ئه حمه د).

١٨٦) ناشایسته کانی ناوسهردانی گۆری

پیغه مبههر (دروودی خۆای له سه ربه):

به ئێ به راستی دینی گۆری پیرۆزی پیغه مبههری نازدار (درووده خوا له سه ربه) یه کیکه: له و تاعه ته ههره گرنگ و ههره باشانهی که دبن به هۆی نزیک بوونه وه له خوا، دینیکه ره له ههردوو جیهاندا سه ره پێی به ره ز دهبن و، دهبن به مایه ی به ختیاریی بۆی و دهیگه یه نێ به ئاوات و مرازی خۆی. به لام هه میشه شهیتان وا له که میندا، بۆ ئه و که سانه ی که چه زیان له خیر و چاکه هه یه، دهچی شتی نار به وای تازه قه لایان له ناو تاعه ته که یاندا، له به ره چاو چوان دهکا، هه تا له رمزی خۆای پاک و پیرۆز دووریان بخاته وه. یه کئ له م کاره ناشایسته نه لهکاتی سهردانی گۆری

پیرۆزدا ئەویە: دینیکەرەکان دەچن دەست دەهینن بە مەحەجەری
گۆرەگەداو ماچی دەگەن و خۆیانى تى هەل دەسوون و بەدەوریدا وەك
تەواف هەل دەسوورپن و لەناو نوێژدا رووی تى دەگەن و خۆیان
دەچەمەیننەووە بۆ گۆرە پیرۆزەكە. لە گشتى دزیوتر ماچکردنى زەوى ناو
هۆدەى گۆرى پیرۆزە. ئەمانەیش هەمووی بە یەكگرتنى راي زانایانى
نیسلام کاری ناپەرەواو نادورستن، چونكە لە كۆرپنووشى دەچى كە بۆ
كەسیكى تر بى بیجگە لەخوا^(۱).

(۱) لەو برۆپەدام ئەم قسانە زیادە رەویى زۆریان تیا دایە، راستە لە ئیسلامدا
كۆرپنووش و روکووع پەرستش بە هەموو جۆریكێوە هەر دەبێ بۆ خوابى، وە بابەتێ
عیبادات هەمووی تەوقیفییە، دەبێ فرمانى رۆشنى شەرى لەسەربى بەلام عادات
لە عیبادات جیایە، لە عاداتا باوو دەستوورو نەرىت بەپێى رۆژوكات و حال و چاخ
گۆرە گۆرى رێز لێگرتن و خۆشەویستى و تەعبیر لە هەستى مەرۆڤەرا بەر بە كەسى كە
خواهێ چاكە بى لە بەرى، نایا ئەو كەسە مردوو بى یا زیندوو، بەپێى كات و شوێن
شیبای گۆرانه، كواتە: ئەگەر كەسى بلێ: ماچکردنى گۆرى پێغەمبەر (مروودە خوا
لەسەربى) نیشانەى زیادە خۆشەویستییەو لەبەر هیچى تر نیە، قسەكەى رێى تى دەچى و
پەسەندیش دەكرێ. لەبەر ئەم چەند هۆیە: پێغەمبەر (مروودە خوا لەسەربى)
حەجەرولئەسودەى ماچكردووە، ئەموش هەر دارو بەردە، حەزەرەتى ئەبو بەكرى سەدىق
(وێزە خوا لەبى) بە مردوویى پێغەمبەرى ماچكردووە، كواتە: ماچكردنى مردوو
لەزاتى خۆیدا بۆ تەعظیم نیە، بۆ محبەت و خۆشەویستییە، كەوا بى ماچكردنى
گۆرەكەیشى هەروا، لە راستیدا هەر شتى بەلگەى كە رۆشنى لەسەر نەبێ لێكردنى
نەبێ، وە لە ریزی باوى ناو كۆمەلەو لەبەشى عاداتبى، ئەو كەردنى ئەو دانائى بە
خەرقىكى گەورە لە ئیسلامدا، وەك هەندى كەس بۆ تەرویحى حیزبى خۆیان هەڵبەتەكى

بچو کی پېښينان گموره ده کمڼو ده یکمڼ به هاتو هاوارو گاله گال. نه گمر کسې
سمرانسري سوننه تي پيغه مېمر (دروډو خوا له هره يو) بگېرې، به لگه يه کي صمريحي ده ست
ناکړې که بلې ماچکردنې قبر حرامه!

بمنده مېمېستم يه ک خالو بهس: ده بې ره خنه گرتن له بيدعت مېمېست ليني
موچاره بې مزه به به کان نه بې، چونکه به راستي همون دان بو تېکداني ثم مزه به بانه،
به ناوې جهنگ کردن له گسل باوې ناشايسته و قه لاچوکردنې بيدعت موه و ته حريفې
نيسلامه چونکه نموهې نه بو حنيفمو مالک و شافيعي و نموهوې رافعي و زوفرو نموهو
يوسف و ثيبنو حجه ر (وه او خوايان ليبي) کردوويانه بهم موخته هيداني ناخرزه مانانه
ناکړې، که يه کي شش حوت حمدسيان له بهرو بهس. بگره زوريان بازرگاني به
کتېب و نو سين و خامه کانيان موه ده کمڼو به دلې ثم لايهنو ثم حاکم و ثم پاره دار قسه
ده کمڼو!

نهمانه له کوئ و زاتيکي وه ک نيمامي نموهوې له کوئ که سال دوازه مانگې خوا
به روژو بووه ده ستې جلي خامي له بمردا بووه ميتزه ريکي شالي بهسروه بوو، له گسل
جووتې سول و مه سينه يه کاو ناو پيغموه ده ست بشو!

برايي کمڼ به خاتري خوا نېوه يش مېمن به سياست مده داره کانمان، نموان ژياني دنيايان
لي تال کردووين، ده ي نېوه يش (خانه خواست) له ديندا سمرمان لي بشيوتنن نيتر
قورې کوئ بهسمر خوماندا بکېن؟!

وه تلا برا من که نوروي فارس همه خام: (اموت علي ما مات عليه النور،
رصوان اله تعالي عليه) به لام له ههمان کاتدا نه گمر ده مزاني که شتي پېروه ته ناو
مزه به بې شافيعي موه، وه نموه شته سور به پيچموانمي سوننه تي پيغه مېمره و يه، نموه
نموکي سمر شانه که نموه هله يه، به بې قره و تهل ليدان و ته کفرو تومعتي نيشراک له م
لهو، راست بکهموه! نهمه له کوئ شدا همروا بووه، کتيبه ناوداره کاني شمع پرن له م
جوړه رده و بده له ي من عمرزتاني ده کم، به لام له ههمان کاتدا وه نموه ناوا شالوي

یه‌گی تر له و کاره ناشایستانه که له‌گاتی سهردانی گۆری پیرۆزدا ده‌گړئ ئه‌وه‌یه: که خه‌لگی مه‌دینه‌و خه‌لگی شوینانی تریش له‌لای رۆژه‌لاتی مه‌رقه‌ده‌وه ده‌وستن و سه‌لاوات له‌سهر جو‌برائیل و میکائیل و ئیسرافیل ده‌ده‌ن، ئه‌مه کارێکی تازه‌قه‌لای ناشایسته‌یه سهر‌به‌لگه‌ی له سوننه‌تدا نیه‌!

یه‌گی تریان: ئه‌وه‌یه که خه‌لگی مه‌دینه کردوو‌پانه به‌ عاده‌ت له‌پاش سلا‌و‌کردن له ئه‌بو به‌گرو عومه‌ر (ره‌زاه‌خوا‌یان‌لی‌به‌) ده‌رۆن بۆ

به‌روا‌ بۆ فو‌تو‌انی مه‌زه‌ب نه‌بو‌وه. بۆ نمو‌نه: نه‌گه‌ر ئی‌مه‌ حو‌کم به‌ قیاس بکه‌ین ده‌توانین. (استلامی قه‌برو ته‌قییل و رووتی‌کردنی له‌ نوێژدا و تواف به‌ ده‌وریدا و باوه‌شدان له‌ مه‌حج‌مه‌رو قه‌راخه‌که‌ی به‌ قیاس اس‌بات بکه‌ین). چون‌که پی‌غه‌م‌به‌ر (ه‌رو‌وه‌ه‌ خواه‌ له‌ مه‌رغه‌) خۆی هه‌ج‌مه‌رو لئه‌سه‌وه‌دی ما‌چ‌کردو‌وه‌ و توافی به‌یتی کردو‌وه‌ و ده‌ستی هه‌ینا‌وه به‌ مو‌لت‌مه‌م‌دا و رووی خۆی نو‌وسان‌دو‌وه‌ به‌ دی‌واری که‌عبه‌وه‌ و نوێژی مر‌دو‌وی له‌سهر تهر‌مو له‌سهر گۆر کردو‌وه، واته: له‌ نوێژه‌که‌دا رووی له‌ تهر‌مه‌که‌و له‌ گۆره‌که‌ بو‌وه، ده‌ی ده‌بێ گۆری پی‌غه‌م‌به‌ر چی له‌ هه‌ج‌مه‌رو لئه‌سه‌وه‌د که‌مه‌تر بێ؟ نه‌گه‌ر مه‌سه‌له‌ی به‌ر‌دو‌دار و مر‌دو‌وه، هه‌ر دوو حا‌له‌که‌ به‌ر‌دو‌دار مر‌دو‌وه، که‌واته: بۆ لایه‌کیان خالی‌سی ت‌م‌وحی‌ده‌و ئه‌م‌ولایه‌که‌ یتر یان مه‌حزی اش‌را‌که‌!

نازی‌زان! قو‌ریانتان یم، مه‌به‌ستم ئه‌وه نیه که به‌رگ‌ری له‌ بی‌ده‌عت بکه‌م، به‌خوا له‌ زۆر که‌س زیاتر له‌ دژی بی‌ده‌عت‌م، به‌لام مه‌به‌ستم ئه‌ویه که دینه‌که نه‌بێ به‌ دینی ئه‌حزاب، ده‌نا به‌ خودا حا‌ل ده‌گاته ئه‌وه ئایه‌ته‌کانی قو‌رئان له‌ سو‌چی سه‌یاره ده‌نو‌وس‌رێن: (الا هل بلفت اللهم فاشهد). تکام ئه‌ویه به‌ چا‌وی وێژدان سه‌رنجی ئه‌م سه‌رنجه به‌فر‌مو‌ون.

- وه‌رگێ‌تر -

سهردانی گۆری فاطیمه زهرا، نهوجا دهگهړینهوه بو ئیستگای جاری یه که میان بو بهردم گۆری پیروز، لهویدا ئیستیکی بچکولانه دهکهنهوه، نهوجا دهچن بو لای میجرابی عوسمانی، لهوئ بهرو قیبله دهوستنو دهست دهکهنهوه بهنز او پارانهوه، شتی وا له سوننه تدا بی سهر و بهرو سهر به لگهی نیه!

یه کئی تریان: نهویه دینیکه رهکان له پاش هه موو فه رزی (جگه له نویژی خهوتنان) ریز ده به ستن و بهیه ک قیزه سلو له پیغه مبهرو دوو هاوړیکه دهکهنو، له پاش رابه ری سهر دانه وه (واته: موزه و ویر) هه موو به یه که وه به دنگیکی ناسازی هه راسانکه ر به چریکه سه لاوات له سهر پیغه مبه ر (درووه خوا له سهر بی) ده دن، نه مه یش کاریکی زور ناپه سه ندی دزیوه، به پیی قورئان و سوننه ت و ئیجماعی نه ته وه ی ئیسلام حه رامه .
خوای گه و ره ده فه رموی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ} - سورة الحجرات - ۲/۴۹.

ئیجماعی نوممه ت له سهر نه وه یه: که فه درو ریزی پیغه مبه ری خودا (درووه خوا له سهر بی) به مردوویش ریک وه ک حالی زیانی وایه، سهر مرای نه مانه یش نه ومه ت خودا له قورئاندا په سنی نه و زاتانه ده کا، که له خزمه تی حه زره تدا به نه ده به وه به ده نگی نرمی پر له ریزو قه در قسه و گو فتو گو ده کهن و مزده ی گه و ره ی له سهر نه م به هریه پیداون، وه ک ده فه رموی: {إِنَّ الَّذِينَ يَعْضُونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ} - سورة

الحجرات - ۳/۴۹ { له هه مان کاتدا زهمی کهسانیکی تر دهکا، لهسه ر
 نهوه که له خزمهتی حهز رهدا (دروودی خواه لهسه ربه) دهنکیان بهرزهوه کردووه و
 نهفی هوشیان لیدهکا. دهفه رموی: { إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ
 الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ - سورة الحجرات - ۴/۴۹ }
 دهگیر نهوه جارئ نهبو جهغه ری مهنصور گو فتوگوئی له گهل ئیمامی
 مالیکدا سازدهدا، له مزگهوتی حهز رهدا (دروودی خواه لهسه ربه). ئیمامی مالیک
 (رهزاه خواه لیبه) پیی دهفه رموی: ئهی فه رمانه پوهای موسولمانان! لهناو ئهم
 مزگهوتهدا دهنک بهرزهوه مهکه، نهوه تا به راشکاوای خودا له قورئاندا
 کهسانئ فیری ویل و نه دهب دهکاو پییان دهفه رموی: { لَا تَرْفَعُوا
 أَصْوَاتَكُمْ }، تا کوتایی نایه ته که. له هه مان کاتدا زهمی کهسانیکی تر
 دهکاو دهفه رموی: { إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ... جا منصور: فه رمانی ئهم
 نایه تانهی فه بوولکرد.

یه کیکی تریان: پشت و سك نووساندنه به گوږه پیرۆزه که وه و
 دهست پیا هیئانیه تی، نهوه زور ناپه سهنده، چونکه نه دهب وا ده خوازئ
 له حالئ مردنیشدا به قه دحالی ژیانئ دپنیکه ر که مئ دوور له خزمهتی
 حهز رهدا ئاماده بی نه وه یش بیرو باوه رپکی ناپه سهنده، که ره شه
 خه لکه که گومان واده بن که گوايه پیغه مبه ری خوا (دروودی خواه لهسه ربه)
 فه رموویه تی: هه رکه سی له یه ک سالدئا سهردانی گوږی من و گوږی
 ئیبراهیمی بابام بکا، دهیم به دهسته به ری به هه شت بوئ! فه رمووده ی وا
 بی سهرو به ره، پووچ و دهست هه لبه سته، شتی وا له سوننه تدا
 نه بیستر او ده! (ته ماشای: ارشاد الناسک بکه - په راویزی نه صله که).

۱۸۷) کرین و فروشتن:

فروشتن له زمانا وهرگرتنی شتیکه لهبری شتیکی تر. له شهرعدا: گۆرینهوهی ماله به مالتیکی تر، که شیاوی کهردان پیکردن بن، لهسهر شیوهی ئیجاب و قهبوول، به جوړئ خاوهنداریی پی دابمهزری.

به لگهی رهوابوونی:

سهر به لگهی (ئهصل)ی رهوا بوونی قورئان و فهرموودهو یهگگرتنی نهتهوهیه (ئهصل له رهوادیتنی کرین و فروشتندا کیتاب و سوننهت و ئیجماعی ئوممهته) یهزدانی مهزن دمفهرموئ: {وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا - سورة البقرة - ۲/۲۷۵} واته: خوا کرین و فروشتنی رهوا دیوه، به لام سهوداو مامهلهی سوودی رهوانه دیوه). پیغه مبهری خو شه ویست و نازداریش (دروود خوداه که وره و مه زله لهسهر به) دمفهرموئ: کرپارو فروشیار ههر دوو لایان خو یان سه رپشکن و دهتوانن په شیمان ببنه وه له سهودا که یان ههتا له یهکتری جیا دهنه وه ههتا له یهکتری جیا دهنه وه. (شه یخان و نهحمه دو نه سائی و نه بو داوود و تیر میژی گیراویانه ته وه).

یهگگرتنیش واته: إجماعیش لهسهر ئه مه دامه زراوه.

(بنیاته کانی - نه رکانه کانی):

(بروانه: مختصری صحیحی بوخاری به کوردی بهرگی سنیهم لاپه ره: (۵) ههتا لاپه ره (۶۹) واته: له ژماره (۹۳۳) وه ههتا ژماره (۹۹۷).

بنیاته‌کانی کرین و فروشتن چوارشتن:

یه‌که‌م: فروشیار.

دووم: کریار.

سییه‌م: فروشراو.

چوارهم: گوته‌ی گریدان، که بریتیه له (صیغه: داریژگه) واته: لهو قسه‌یه‌ی که له نیوانی فروشیارو کریاردا ده‌بی، که جیبه‌جیکردنی نهو کرین و فروشتنه ده‌گه‌په‌نی که بریتیه له کردنه قه‌بال و قه‌بوولکردن (ئيجاب و قه‌بوول). پیویسته کریارو فروشیار چه‌ند مەرجیکیان تیادا بیته‌دی: مەرجه کریارو فروشیار کرین و فروشتنیان له باردابی، که‌واته: مامه‌له‌ی منداڵ و شیت و که‌مه‌وش دانامه‌زری، هه‌روا مەرجه که مامه‌له‌که به ئاره‌زووی خۆیان‌بی، نه‌ک به زۆری که‌سی، مەگەر به زۆری شهرع، وه‌ک نه‌وه که‌سی قه‌ززی له‌سەر بی و کاتی دانه‌وه‌ی هات‌بی و قازی زۆری لی‌بکا، که هه‌ندی له مائی خۆی بفروشی هه‌تا قه‌رزده‌کی پی بداته‌وه، یا پاره‌ی سه‌له‌می دادابی و قازی ناچاری بکا که سه‌له‌م تیاکراوه‌که بکړی و وهری بگری له حیاتی پاره‌که‌ی. گوته‌ی گریدانیش بریتیه لهو قسه‌یه که کردنه قه‌بال و لی‌ومەرگرتنی پی دامه‌زری، وه‌ک نه‌وه فروشیار بل‌ی: نه‌وه‌م فروشت به‌تۆ، یا تۆم کرد به‌خواه‌نی، یاخود وه‌ک نه‌وه کریار بل‌ی: نه‌وا وهرم گرت، یا نه‌وا کرییم لی‌ت، که‌واته: فروشتن و کرین ته‌نها به ئالو‌گو‌زی پاره‌و مال که پی‌ی ده‌لین (موعاطات: ئالو‌گو‌ز: له‌یه‌ک وهرگرتن) به‌بی گوته‌ی گریدان دانامه‌زری.

بەلەم ئىبنو شۇرەيھ دىھەرمۇي: فرۇشتىن بە شىۋەدى ئالو گۆر
 (واتە: بەبى گوتەى گرېدان) دادەمەزرى لە شتىكا كە گران بەھانەبى،
 بەپى باوى دامەزراوى ناو كۆمەل، رەويانى و كەسانى تىرىش بىرپارىيان
 بەمە داو. مالىكىش دىھەرمۇي: بەلئ فرۇشتىن دادەمەزرى لەسەر ھەر
 شىۋەبى بى بە مەرجى مەردوم، لەناو خۇياندا ئەو شىۋەبە دابىنىن بە
 فرۇشتىن، ئىبنو سەبباغىش ئەمەى لەلا پەسەندە. نەوھویش (رەزەخوالە
 مەموويان بە) دىھەرمۇي: ئەم رايەى كە ئىبنو سەبباغ پەسەندى كىردوۋە
 رايەكى سەنگىنە، سەبارەت بە بەلگە، لەبەر ئەوۋە دادەنرى بەراى
 ھەلئىزاردە، چۈنكە لە راستىدا لە شەرعدا، مەرج بوونى قسە بۇ
 دامەزىراندنى گرېدان، دىارى نەكراۋە، كەواتە دەبى بگەرپىنەۋە بۇ سەر
 باوى ناو كۆمەل كە پىي دەگوتىرى (عورف: باوى باشى ناو كۆمەل كە
 خەلئ بە ئاشكرا، بەبى شەرمو شكۆ، لە بەرچاۋى خەلئ بىكەن و ئەو
 باۋە بەرەبەرە لەناو كۆمەلدا بناسرى و دابمەزرى، بەبى رەخنەلىگرتن)
 يەكئ لەو كىشانەى كە ھەموان پىي گىرۇدەبوون ئەوۋەبە: بوۋە بەباۋ لە
 ھەموو ۋلاتى كە لەبەر ناچارى مەردوم مىندالان دەنئىرن بۇ كرىنى
 بىداۋىستىيەكان، جا ھەق واىە كە ئەمەيش بە چاۋى ئالو گۆر
 (موعات) رەفتارى لەگەل بىرى. پالفتەى گوتە ئەمەبە: ھەركاتى ئەو
 مەبەستە ھاتەجى كە گوتەى گرېدان لەبەر ئەو مەبەستە بەمەرج
 گىراۋە، ئەوۋە مامەلەكە دا دەمەزرى، بە مەرجى شتە ۋەرگىراۋەكە ھاۋتاي
 بەھاكەى بكا، ئەم زانايانەى كە ئەم بىرپارىيان داۋە، ئەمەيان كىردوۋە بە
 بەلگە: كە لەسەردەمى ئىمامى عورمەردا (رەزەخوالەبىبە) ژنە لەچكدارەكان
 دەچوون كە نىزەك و نۆكەرو كچ و كورپى مىناكارىيان دەنارد بۇ كرىنى

پیداو یستییه کان، له گه ل ئه وه ی شدا عومهر ره خنه ی لینه ده گرتن، هه روا
ئهم عاده ته له کاتی ئه وو له کاتی که سانی تری شدا، له پشینان و پاشینان
هه ر باو بو وه که سیش تاره زایی لی دهر نه برپوه.

١٨٨) جوړه کانی کرین و فروشتن:

جوړه کانی کرین و فروشتن سى جوړن:

جوړی یه که م: ئه وه یه ئه و شته که دمه رو شری زانراو بی و
له بهر چاوبی. ئه مه دروسته.

جوړی دووهم: ئه وه یه له بهر چاودا نه بی، به لام چو نی تی
باسکرا بی و ناو نی شانی درا بی و، له ئه ستوی خاودن سامانه که دانی، که به م
فرو شته ده گو ترئ سه له م، ئه م یس دیسان دروسته.

جوړی سییه م: ئه وه یه ئه و شته که دمه رو شری نادیا ربی،
نه کریارو نه فروشیارو نه هیچ کامیکیان نه یدی بی، ئهم جوړه سه ودایه
دروست نیه، هه تا شته که نه گهر ناماده یس بی و له بهر ده ستا بی، ماده م
له بهر چا و نه بی و ته ماشا نه کری هه ر دروست نیه! چونکه ئهم جوړه
سه ودایه له مامه له ده سته شکینه کانه، که شهرع ریگه ی نه داون، مامه له ی
ده سته شکین له شهرع دا ئه وه یه که سه ر نه چامه که ی شارا وه بی!

١٨٩) مهرجه کانی دامه زرانی فروشتن:

فروشتن بهم پینج مهرجه دادمه زری: -

یه کهم: نهوویه فروشراو ده که پاک بئ، واته: شته که له زاتی خویا پاک بئ، واته: عهینه که ی پاک بئ، که واته فروشتنی شتی که له زاتی خویدا پیس بئ دانامه زری وهک مه ی و باده و مردارو گوشتی بهرازو سه گو شتی تری له م بابته. به پیی فهرمووده ی پیغه مبه ر (مرووده خواه له سه ربه): بیگومان که یه زدان فروشتنی نه مانه ی قه دهغه کردوو: فروشتنی ئارمق و مردارمه و بوو بهرازو بت. (شه یخان گیراویانه ته وه) له فهرمووده یه کدا پیغه مبه ر (مرووده خواه له سه ربه) نه یی دهکا له به های سهگ، مه گهر سهگی راوی (تیرمیذی له نه بو هورهیره وه گیراویه ته وه).

به ئی شتی پیسبوو، نه گهر ده توانرا پاک بکریته وه نه وه فروشته که ی دادمه زری، وهک جلو بهرگو شتی وا، که به هوی شور دنه وه پاک ده بیته وهو پیسییه که ی نامینی، به لام نه گهر نه ده توانرا که پاک بکریته وه نه وه سه وداکه دانامه زری، وهک ههنگوین و شیرو شتی تری ترنگی ئاوهکی، چونکه نه مانه به شوردن نامین و له گه ل ئاوه که دا مه حف ده بنه وه و ده رزین، به ههر حال پیسییه که یان ههر ده مینی.

به لام روونی پیسبوو، وهک روون زهیتو روونه زهنگو روونی پیوی تواوه ی شل، دوو فهرمووده ههیه له باره ی پاکه وه کردنیه وه، دروستترینیان نهوویه که پاک نابیته وه، چونکه پیغه مبه ر (مرووده خواه له سه ربه) کاتی پرسیار ی لی کرا، له باره ی مشکیکه وه له ناو رووندا بتوپی، فهرمووی: نه گهر روونه که مه یی بوو نه وه بهس مشکه که و ده ورو به ره که ی

فرې بدن، بهلام نهگەر روڼهکه شل بوو، نهیبهستبوو ئهوه گشتی برېژن! دهی نهگەر پاککردنهوهی روڼهکه له توانادا هه‌بوايه، رشتنه‌که‌ی دروست نه‌بوو، چونکه شتی وا به‌فیرۆدانی سامانه، ئاشکراشه که پیغه‌مبه‌ری خوا (دروود خوا له‌سه‌رب) نه‌یی کردوو له به‌فیرۆدانی سامان.

مەرچی دووهم: بۆ دامه‌زراندنی کرین و فرۆشتن ئه‌وه‌یه: ئه‌و شته له زاتی خۆیدا قازانجی‌کی شه‌ری تیا‌دابی، که‌واته: فرۆشتن و کرینی شتی بی‌خیر دانامه‌زری، به‌لکوو وره‌گرتنی مال له‌باتی ئه‌و شته بی سووده له‌بابه‌تی خواردنی مالی خه‌لکه به‌ناهه‌ق، شتی وایش خوا نه‌یی لیده‌کاو دمه‌رموی: {وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ - سورة البقرة - ۱۸۸/۲} مالی یه‌کتری به‌ناهه‌ق مه‌خۆن. ده‌ی له شوینی فرۆشتن و کرینی شتی بی‌خیر دروست نه‌بی، کرین و فرۆشتنی شتی که زیانی هه‌بی باشتلا دروست نیه، وه‌ک زه‌ه‌رو شتی به‌نجکه‌رو س‌رکه‌رو شتی سه‌رخۆشکه‌ر، به‌هه‌موو جو‌ریکیانه‌وه، ئه‌گەر بۆ زیان به‌کاره‌ی‌نران، به‌لام ئه‌و زه‌ه‌رو شته به‌نجکه‌رانه‌ی که له شتی به‌سووددا به‌کار ده‌ه‌ی‌نرین (ئاره‌قی لی دمرچی) فرۆشتنیان دروسته. غه‌زالی و که‌سانی تریش ئه‌و رایه به‌سنگین داده‌نیین که دمه‌رموی: فرۆشتنی زه‌هر دروسته. له‌فه‌رمووده‌دا دمه‌رموی: هه‌ر کاتی خوا شتی قه‌ده‌غه بکا به‌هاکه‌یشی قه‌ده‌غه ده‌کا.

به‌لام ئامیری به‌زم و ره‌زم، که یادی خودا له‌بیر ده‌باته‌وه، نه‌فرۆشتن و نه‌کرینی دروست نیه، چونکه ئامیری ره‌وشت تیک دان و له‌ریده‌چوونه‌و به‌که‌لکی ئه‌وه نه‌بی به‌که‌لکی هه‌چی تر نایه‌ت. له ئه‌بو هوره‌یره‌وه چه‌زهره‌ت (دروود خوا له‌سه‌رب) دمه‌رموی: له ئاخ‌ر زه‌مانا که‌سانی

لە نەتەوھى ئىسلام خودا دەيانكا بە مەيموون و بەراز. ياران فەرموويان:
ئەي پېغەمبەرى خودا! خۇ ئەوانە لەلای خۇيان شاھەتمان دەھىنن و
دەلئىن: ھەر يەزدانى پاك خودايەو تۇيش پېغەمبەرى خوداى، ئىتر چۇن
دەبن بە بەرازو مەيموون؟ فەرمووى: بەلئى وايە، بەلام سەردەكەنە
ئامپىرژەندىن و خوو دەدەنە ژنى گۇرانى بىژو دەفو دەھۇل لىدان، جا
شەوان لەسەر ئەم ھالە رادەبويىرن، ھەتا رۇژى كە بەيان دەكەنەو
دەروان بوون بە مەيموون و بەراز. بوخارى فەرموودەيەكى لەم بابەتە
گىراوئەتەو.

ئەگەر ئەم ئامپىرانە لەپاش شكاندىيان دانەدەنران بەمال، وەك
ئەو ئامپىرانەى كە لە دارو شتى وا دروست كراون، ئەوە فرۇشتىيان
دانامەزى، چونكە بەپىي شەرع شتى وا بى كەلگەو، كەسى دەيكا كە
گوناه پىشەبى، بەلام ئەگەر لەپاش شكاندىيان دادەنران بە مال، وەك
ئامپىر ئە زىرو زىو دروست كرابى، ئەوە فرۇشتىيان بە شكائى دروستە،
چونكە مائەو بۇ مەبەستى رەوا دەتوانرى بەكاربى، وەك ئەوە دەكرى بە
خشل و بە پارەو شتى وا.

مەرجى سىيەم: ئەوەيە ئەو مائە كە دەيفرۇشى مولكى تەواوى
فرۇشيارەكە بى، يا ھى ھەقدارى خاومەن مائەكەبى و بەپىي شەرع خوى
سەرپەرشتكارى سەر ئەو مائەبى، يا جىدارىي (وەكالتە) ى ھەبى، جا
ئەگەر بەبى سەرپەرشتىارى و جىدارىي سامانى كەسىكى ترى فرۇشت،
بەبىرا لە سەربوونى خاومەنى، ئەوە دروست نىە، چونكە پېغەمبەر
(مروودە خواە لەسەربە) دەفەرموى: تەلاق كاتى دەكەوى كە تۆ خاومەنى ئەو
ژنەبى لەكاتى تەلاقدانەكەدا، بەندەيش كاتى ئازاد دەبى كە لەكاتى

نازادکردنه کهیدا هی توښی، وه شت کاتی فروښتنه کهی سهر دهرگرئ که له کاتی فروښتنه کهیدا هی توښی، وه ههرشتیکیش که مائی تو نه بی نه زری دانامه زری. تیرمیزی دهفه رموی: فهرمووده یه کی جوانه. له سهر فهرمایشی: له کاتی وادا فروښتنه که راده گیرئ، له سهر نهو شیوه یه: نه گهر خاوه نه کهی ریگه ییدا، داده مه زری. دهنه نا، به لگه ی نه م فهرمایشته ییش نه م فهرمووده یه یه: عوروه (درووه خواه له سهر بی) دهفه رموی جاری پیغه مبه ر (درووه خواه له سهر بی) دیناریکی داپیم، که مه ریکی بو بکرم، منیش بهو دیناره دوو مه رم پیکری، مه ریکیانم فروښته وه به دیناری و دیناریک و مه ریکیشم برده وه بو پیغه مبه ر (درووه خواه له سهر بی) که حاله کهم بوی باسکرد، فهرمووی: خودا پیتو فه ر بخته سه وداو مامه نهو کرین و فروښتنه وه. (تیرمیزی به رسته یه کی دروست دهیگیرپته وه) دهی نزا کهی پیغه مبه ر (درووه خواه له سهر بی) که بو یکردوه به لگه ی رهامه ندی له سه ودا که یه تی و نیشانه ی ریگه پیدانیه تی.

مه رچی چواره م: ده بی ماله فروښراوه که شیاوی پیدانی راسته قینه بی، یا شیاوی ته سلیمکردنی شهرعی بی، که واته شتی که نه توانی به راسته قینه بیداته دهست کرپار، وهک شتی گومبوو یا مائی زهوتکراو، نه وه فروښتنی دانامه زری. چونکه مه بهست له فروښتن به هره وهرگرته له فروښراو، نه وه ییش له کاتی وادا دهست نادا.. به لی دروسته فروښتنی مائی داگیرکراو به کهس که بتوانی بیسی نیته وه له زهوتکه ره کهی بهرگر (مانع) ی شهرعیش وهک فروښتنی شتی ره هنکراو به بی فه رمانی ره هنکه ره که، چونکه به پیی شهرع فروښیار له ماوه ی ره نه کهیدا ناتوانی فروښراوه ره هنکراوه که بداته دهست کرپار، چونکه نه گهر شتی وا دروست بی ره نه که سوودی ناب، له دانه وهی قهرزه کهی

دلتیا نابی، چونکه شته بارمته‌که‌ی له ده‌ستا نامینى، هه‌تا له‌کاتى پېویست له حیاتی قه‌رزه‌که‌ی بیفرۆشئ.

مه‌رجى پینجه‌م: ئه‌وه‌یه‌ فرۆشراوه‌که‌ زانراوبى. چونکه پینجه‌مبه‌ر {درووه‌ى خواه‌ له‌سه‌ربه‌} نه‌یى کردوو له‌ فرۆشتنئ که‌ هه‌لخه‌له‌تانى تىابى، که‌ پى دهلین: (بيع الغرر). (موسليم فه‌رمووده‌یه‌کى له‌م باره‌یه‌وه‌ گى‌راوه‌ته‌وه‌) بۆ پى‌شگى‌رى له‌ خه‌له‌تان مه‌رجه‌ که‌ شته‌که‌ به‌چاو ببى‌نرئ و له‌ به‌رچاوبى و ئه‌ندازه‌که‌ى دىارى بى. وه‌ك ئه‌وه‌ بلى: ئه‌مه‌م به‌ تۆ فرۆشت، بۆ ئه‌ندازه‌یش ژماره‌که‌ى دىارى بکا، یا عه‌یاره‌که‌ى یا سه‌نگو کى‌شه‌که‌ى باس بکا، له‌ فرۆشتنى به‌ شیوه‌ى سه‌له‌مى‌شدا مه‌رجه‌ فرۆشراوه‌که‌ به‌ نى‌شانه‌و صیقه‌ت دىارى و باسکراوبى وه‌ك له‌ باسى سه‌له‌مدا له‌ دواوه‌ دى.

١٩٠) باسى سه‌له‌م:

(بروانه: ته‌ج‌رىد-مختصر صحيح البخارى) به‌گوردى: به‌رگى ٣ - ل - ٧٠ - ز - ٤٠)

سه‌له‌م به‌ عه‌ره‌بى سه‌له‌فیشى پى ده‌گوترئ، بۆیه‌ پى ده‌گوترئ (سه‌له‌م: پى‌دان: دانه‌ده‌ست) چونکه‌ پاره‌که‌ له‌ سه‌ره‌تای سه‌ودا‌که‌ وه‌ده‌درئ، بۆیه‌یش پى ده‌گوترئ (سه‌له‌ف - پى‌شینه) چونکه‌ به‌هاکه‌، یا پاره‌که‌ له‌ پى‌شه‌وه‌ ده‌درئ له‌ کو‌رى دانىشتنى سه‌ودا‌که‌دا. سه‌له‌م: برى‌تیه‌ له‌ فرۆشتنى شتنئ که‌ له‌به‌رچاودا نه‌بى، به‌لکو‌و به‌ روونکردنه‌وه‌ى ناوونى‌شانى دىارى کرابى، وه‌ له‌ ئه‌ستۆى خاوه‌ن ماله‌که‌دابى، به‌پى‌ جه‌ند مه‌رجى. سه‌ربه‌لگه‌که‌ى ئه‌م ئایه‌ته‌یه‌: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ

— سورة البقرة — ۲۸۲ { ئەى كەسانى كە باومړتان بهخوداو به پيغهمبهرى ئىسلام ههيه! ههركاتى مامهلهيهكى قهرزتان لهناو خوتاندا ههتا ماوهيهكى دياريكراو نهجامدا بينووسن. ئيبنو عهيباس دهفهرموئ: مهبهست لهم قهرزه سهلهمه. ئيبنو عهيباس {رهزام خوايان لينه} دهفهرموئ: كاتى پيغهمبهر {دروودى خواو لهسهريه} تهشريفى هينا بو مهدينه، خهلكى مهدينه بهسهر بهرى دارو درهختو شينايى سهلهميان دهگرد بو ماوهى يهك دوو سال. جا فهرمووى {دروودى خواو لهسهريه}: ههركهسى سهلهم بهسهر شتى دهكا با نهندازهى شته سهلهم بهسهرگراوهكه ديارى بى، دهبى پيوانهى ياكيشانهى بزائرى، ههروهها بو ماوهى چهنديشه نهو ماوهيه ناو بېرى. (ش/د/ت/ن). لهبهر نهوهيش خاوهن كارو پيشهكان جارو بار ههوهجيان به پاره دهبى، كه خهرجى بكهن بو بهرپوهچوونى كارو پيشهكانيان، وه پارهشيان به دهستهوه نابى، له ههمانكاتدا خاوهن سامانهكانيش له ههرزاني بههاكه بههرهوهر دهگرن، جا لهبهر نهو دوو هويهو لهبهر پيداويستى زور سهلهم دروسته، گهرچى كهمن تهفهرى تيادايه (تهفهره = غهرهر).

۱۹۱) مهرجهكانى سهلهم:

بو دامهزاندنى سهلهم چهند مهرجى پيوسته:

يهكيان: نهويه ماله سهلهم تيادا كراوه كه بهشيويهكى واديارى بكرى و نيشانهى ههلا بدرى كه بهباشى بناسرى و بزائرى و به نهناسراوى نهمنيتهوه. چونكه سهلهم خوى گرندانىكى وايه كه ههلهتاتو ههرزان فروشى (غهرهر)ى تيادايه، جا نهگهر به باشى

شتهگه دیاری نهکری و به باشی نه ناسری، ئه وهیش دهبی به ههزران
فرۆشی دووهم، شتیش دووچار ههزران فرۆش بکری، وهک تالان فرۆشی
لی دی، شتی وایش له شه رعدا له گێشدا نیه.

یهکی تریان: ئه وهیه که ماله سه له م تیا دا کراوه که حازر نه بی،
یا له زیمنی شتیکی حازری دیاری له بهرچاو نه بی، وهک ربهیی جو له
خهرمانی، چونکه پێویسته سه له م تیا کراوه که قهرز بی، چونکه سه له م
فرۆشتنی شتی که له ئه ستۆدا بی، نهک له بهر دهست دابی، دیاربوون و
حازربوون و له بهر چاویش دژی به قهرزبوونی هتی.

یهکی تریان: ئه وهیه واده (ئه جهل) هکی دیاری کراوی، وهک
ئه وه: ئه ندازه که ی به مانگی، یا به دوو مانگ، یا به سائی، یا به دوو
سال، یا به ماوه یهکی ناوبراوی وا دیاری کرابی، تا زیده ته فرمو ههزران
فرۆشی روو نه دا، له بهر ئه وهیش که خوا دمه فرموی: {إِلَى أَجَلٍ
مُسَمًّى} له بهر ئه وهیش پێغه مبه ر (دروود خوا له سه ربی) دمه فرموی: هه تا
ماوه یهکی دیاری کراو.

یهکی تریان: ئه وهیه ئه و ماله له کاتی هاتنی واده ی ته سلیم
کردنیا له و کاته دا هه بی دهن دا نامه زری، وهک سه له م دادان به سه ر
فه ریکه خورما (روتاب) له زستاندا، چونکه له زستانا فه ریکه خورما
نیه، هه روا سه له م له شتی کا که له کاتی هاتنی واده که یدا به دانسقه
دهست بکه وئ دانامه زری، چونکه شتی وا غه ره ره.

یه‌کئی تریان: نیشانه‌کردنی جی‌گه‌ی وەرگرتنی مائه‌که‌یه، ئەمه کاتی مەرجه که گواستنه‌وه‌ی مائه سه‌له‌م تیا‌دا کراوه‌که، بۆ جی‌گه‌ی دانه ده‌ست مه‌سره‌فی تی‌بجی، چونکه له‌ حاڵی وادا قازانج و زیان فه‌رق ده‌کا.

یه‌کئی تریان: ئەوه‌یه به‌هاکه زانراو بی، ئەندازه‌ی پاره‌که دیاری بکری، ئە‌گه‌ر دیاری نه‌کری سه‌له‌مه‌که دانامه‌زری، چونکه شتی وا ته‌فهریه.

یه‌کئی تریان: ده‌بی پاره‌که یا به‌هاکه له‌ کو‌ری گرێدان (مه‌جلیسی عه‌قد) ده‌کا وەر‌بگری، دهن‌ا وه‌ک فروشتنی شتی قه‌رز به‌ پارهی فه‌رزی لی دی، شتی وایش پوو‌چه‌و نه‌یی لی‌کراوه، له‌به‌ر ئەوه‌یش سه‌له‌م گرێدانیکه که ته‌فهری تیا‌یه، له‌به‌ر پێ‌داویستی ری‌گه‌ی پێ‌ده‌دری، جا به‌وه‌رگرتنی به‌هاکه له‌ پێ‌شه‌وه‌ تۆ‌له‌ی ئەو ته‌فهره‌و هه‌رزان فروشییه ده‌کری‌ته‌وه، وه‌ل‌حال پێ‌غه‌مه‌به‌ر (درووه‌ خوا‌ له‌ سه‌ربه‌) نه‌یی کردووه له‌ فروشتنی قه‌رز به‌ قه‌رز.

یه‌کئی تریان: ده‌بی مائه سه‌له‌م تیا‌کراوه که ئەندازه‌که‌ی به‌ پێ‌وانه‌ یا به‌ کێ‌شانه‌، یا به‌ ژماره‌، زانراو‌بی. چونکه خۆ‌شه‌ویست (درووه‌ خوا‌ له‌ سه‌ربه‌) ده‌فه‌رموی: ده‌بی پێ‌وانه‌ی یا کێ‌شانه‌ی بزانی.

١٩٢) فروشتنی شت له‌ پێ‌ش وەر‌گرتنیدا:

شت له‌ پێ‌ش وەر‌گرتنیدا فروشتنی دروست نیه، ئیتر زه‌وی و زار‌بی یا شتی تر بی حی‌اوازی نیه، فروشیاری یه‌که‌م ری‌گه‌ی ئەوه‌ی دابی یا نا، کرپار به‌هاکه‌ی ته‌سلیم کرد‌بی یا‌نا، له‌ هه‌موو ئەم حا‌له‌تانه‌دا

فرۆشتنه که دانامه زری. به پئی نه وهی هه کیمی کوری حیزام
 دهیگیریته وه دمه رموی: گوتم: نهی پیغه مبهری خوا! من با بایه کم نه
 جوړه کړین و فرۆشتنه نهی که هه نه له ناودا، نه نجام ددهم، دهی پیم
 به رموو، که کامه یان هه لاله بوم و کامه یان هه رامه بوم؟ به رموی:
 نهی کوری برام! شت هه تا و مری نه گری له فرۆشیاری یه کم
 مه یفرۆشه وه به که سیکی ترا نیمای به یه هقی دمه رموی: رشته که ی
 جوانه. هه روا دمه رموی (درویدخواه له سهرې) هه که سی خوراکي ده کړی
 نابی بیفرۆشیته وه هه تا خوی به ته وای و مری نه گری. (اخرجه الستة
 الا الترمذی).

۱۹۲) فرۆشتنی قه باله و کومپیه و شتی وا:

نه گهر سه نه دات و کومپیه و چه ک و شتی و ابفرۆ شریته وه به
 هه مان به ها که تیادا نووسراوه نه وه پووجه و نه و فرۆشتنه دانامه زری،
 چونکه نه وه ده بی به (ربا النسیئه: سوودی دواخراو) چونکه
 فرۆشیار نه و به هایه و له پسووته که دا ددها، به لام و ده که ی له
 دواپیدا و مرده گری، کاتی وادهی دانی کومپیه که دی، و ده حال له
 شتیکی شدا که له یه که توخم بن فرۆشتن ده بی ده ستاو ده ست بی، خو
 نه گهر به که متریش له و به هایه که و تیادا بفرۆشری: هه دانامه زری
 چونکه نه وه هه (ربا الفضل: زیده سوود) و هه (ربا النسیئه) یه، نه
 دوو جوړه یش هه رامن، هه ودها نه گهر توخمه کانیش جیا بن هه ودها،
 بۆ نموونه: کومپیه که بفرۆشی به گهنم، نه مه یش هه دانامه زری،
 چونکه ریبای نه سیئه تیادایه. به لام نه گهر نه قه واته و کومپیه لانه

بفرۆشرین به سامانی بازرگانی نهوه دروسته، چونکه فرۆشتن به قهرز
بۆ ماوهیهکی ناوبراو دروسته لهبهر نهوه نابێ به سوود.

١٩٤) فرۆشتنی گوشت به گیانلهبهر:

دروست نیه فرۆشتنی گوشت به گیانلهبهرئ که له توخمی خۆی
بێ. واته: دروست نیه گوشت بفرۆشرئ به گیانلهبهرئ که گوشتی
بخورئ^(١) خوا بهقهده يهك بن، ياخود كه‌م و زيادی يان له به‌يندا هه‌بێ.
چونكه پيغه‌مبهر (هرونده خوا له‌سه‌ربه‌ئا) نه‌یى كردوو له‌وه كه بز و مهر
بفرۆشرئ به گوشت (حاکم گیراویه‌ته‌وه) و دمه‌رموئ: گیرم‌وه‌ه‌کانی
هه‌موو پيشه‌وان فه‌رموو ده‌ره‌وان و جيگه‌ی بتمانه‌ن. به‌يه‌ه‌قيش
دمه‌رموئ: رشته‌كه‌ی دروسته، له‌سه‌ر نه‌م پيودانه (واته: به قیاس
له‌سه‌ر گوشت به حه‌یوان) دروست نیه فرۆشتنی گه‌نم به ئاردی گه‌نم،
يا كونجی به تلپ و كه‌په‌كى كونجی روڤ لێگیرا.

به‌لام هه‌ندئ دمه‌رموون: دروسته فرۆشتنی گوشت به
گیانلهبهری زیندوو که له توخم (جینس)ی گوشته‌که نه‌بێ، وه‌ك
فرۆشتنی مریشكئ به دوو كیلۆ گوشتی مهر، هه‌روه‌ها دروسته فرۆشتنی
ئاژه‌ل به ئاژه‌ل و گیانلهبهر به گیانلهبه‌ریكى تر، ئیتر هه‌ردووکیان له
یهك توخم بن يا توخمیان جیایی، وه‌خوا به‌قهده يهك بن، يا كه‌م و
زۆرییان له نیواندا هه‌بێ، وه‌ك يهك وشتر به دوو وشتر، يا وشترئ به

^(١) ده‌قی نه‌سه‌له‌كه كه‌م و كورێ تیا‌دا‌یه ره‌نگبێ هه‌له‌ی چاپ بێ.

وشری، یا مهری به دوو قهلهموون. ئەم شیوانه هه‌موویان دورستن به
مهرجی کاره‌که سهرنه‌کیشی بو سوود، وه‌ک مهری پر گوانی له شیریی
بدری به مهری که گوانی شیری تیادا نه‌بی ئەوه له‌م حاله‌دا دروست نیه.

١٩٥) فروشتنی ته‌فره‌دانی تیادابی که مه‌شه‌ووره به (بیع الغرر):

ته‌فره‌ده‌ر (غهره‌ر) ئەوه‌یه که نه‌نجامه‌که‌ی له ئیمه نادیار بی،
وه‌ک فروشتنی ماسی له‌ناو ئاوی گو‌مو چۆمدا، وه‌ک فروشتنی مه‌ل به
حه‌واوه‌و شتی بزربوو، وه‌ک فروشتنی په‌موو له‌ناو قۆزاخه‌که‌یداو شیر
له‌ناو گواندو به‌چکه له‌ناو سکدا. سهربه‌لگه‌ی نه‌یی له‌م جو‌ره‌ کرین و
فروشتنه ئەم فه‌رمووده‌یه‌یه که ده‌فه‌رموی: پی‌غه‌مبه‌ر (درووه‌ خوا‌ له‌سه‌ربه‌)
نه‌یی کردووه له فروشتنی که ته‌فره‌دانی تیادابی! (موسلیم). نادیاریی
نرخ و به‌هایش وه‌ک نادیاریی و نه‌زانراویی فروشرا وایه، ئەه‌ویش وه‌ک
ئهو زیانی هه‌یه.

١٩٦) باسی سوود (واته: ربا):

(بر: تجرید/ ٣ ل - ٤٩ = ژ: ٩٧٩ هه‌تا ژ: ٩٨١)

ربا له زمانی عه‌ره‌بدا واته: زیاتری و پتری، ده‌گوتری:
(ربا الشیء) واته: شته‌که زیاتر بووه، به‌م واتایه‌یه که خوا له قورئاندا
ده‌فه‌رموی: { اهْتَرَّتْ وَرَبَّتْ - سورة - ٥/٢٢ } (ربا) که به‌گوردی

پیی دموگوتری: (سوود) له شهرعا واته: زیاد له دسمایه که. خوای گهوره له قورئاندا دمه رموی: {وَإِنْ تُبْتِغُوا فَلَکُمْ رُؤُوسُ أَمْوَالِکُمْ - سورة البقرة - ۲/۲۷۹} واته: نه گهر فهرمانی شهرع قه بوول بکه و له مامه لهی سوود وازیبن و لپی په شیمان ببنه وه نه وه کاریکی زور په سنده له بهر نه وه به پیی شهرع دسمایه کهی خوتان به بی زیادو کهم ده که ویته.

(برپاری سوود): سوود به پیی فهرمانی نامه ی خوداو به پیی فهرمانی سوننه تی نه ی پیغه مبهرو به پیی یه کگرتنی نه ته وه ی نیسلام حهرامه و نادروسته. خوای گهوره دمه رموی: {وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا - سورة البقرة - ۲/۲۷۵} واته خودا سوودکاری حهرام کردوه. هه روا دمه رموی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ، فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَإِنْ تُبْتِغُوا فَلَکُمْ رُؤُوسُ أَمْوَالِکُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ - ۲/۲۷۸ - ۲/۲۷۹} واته: نه ته وه ی نیسلام! هه میسه پاریز له گونا ه بکه و له ترسی خوا بیئاگا مهب و هه مو کاتی له بی باکی خودا بترسو له مه کری نه مین مهب، وه به نیجگاری دسبهرداری سوود خوری بب و، به هیچ جوړی مامه لهی سوودو سووکاری مه که، نه گهر نیوه نیمانداری ته واون، دنا نه گهر دسبهردار نه ب و واز له سوود خوری نه هین نه وه نیعلانی شهر له گهل خواو له گهل پیغه مبهردا ده که و شهر ی وایش به زیانی خوتان ته واون ده بی، چونکه نیوه دمه فته تی خوا نایه، به لام نه گهر وازی لیبهین و توبه ی لیبه که نه وه

سهرمایه‌که‌ی خۆتان به‌بێ زیادو کهم وهر بگرنه‌وه، له‌ حالێ وادا نه‌سته‌م
له‌ که‌سێ ده‌که‌ن و نه‌ که‌سێ سته‌متان لێ ده‌کا.

پێغه‌مبه‌ریش {دروودی خۆای له‌ سه‌ربێ} **ده‌فه‌رموێ**: له‌عه‌نه‌ت و نه‌فرینی خوا
له‌ سوود خۆرو له‌ سوود وهر گرو له‌و که‌سه‌ که‌ ده‌ینوسی و له‌و که‌سه‌یش
که‌ ده‌بێ به‌ شایه‌تی. (ئه‌حمه‌دو تیرمذی و ئه‌بو داوودو ئیبنو ماجه‌
گیراویانه‌ته‌وه‌). سوود له‌ تاوانه‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌کانه‌، له‌ شه‌رعی هیچ دینی‌کا
حه‌لāl نه‌بووه‌ به‌پێی ئه‌م ئایه‌ته‌: {وَآخِذْهُمْ الرَّبَّاءُ وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ
- سورة النساء - ۱۶۱/۴} واته‌: له‌ کتێبه‌ پێشینه‌کانی خوادا، خودا
جله‌وگیری کردووه‌ له‌ سوود، که‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا ئه‌وان هه‌ر سه‌وداو
مامه‌له‌ی سوودیان ئه‌نجام ده‌دا. له‌ قورئاندا خۆای گه‌وره‌ به‌س له‌گه‌ڵ
سوود خۆردا ئیعلانی شه‌ری کردووه‌. له‌به‌ر ئه‌وه‌ هه‌ندی ده‌فه‌رموون:
ئه‌وه‌ی به‌رده‌وام بێ له‌سه‌ر سوود، نیشانه‌ی ئاخ‌ر شه‌ریه‌تی. په‌نا به‌خوا
له‌ شتی وا. سوود (که‌ بریتییه‌ له‌ زیاده‌ وهر گتن له‌ سه‌ودادا) هه‌ر له‌م
شتانه‌دا هه‌رامه‌: له‌زێرو زیو به‌ زیوو خۆراکدا. به‌پێی گوته‌ی پێغه‌مبه‌ر
{دروودی خۆای له‌ سه‌ربێ}: زێر به‌ زێرو زیو به‌ زیوو گه‌نم به‌ گه‌نم و جۆ به‌ جۆ
خورما به‌ خورما و خۆی به‌ خۆی مه‌فرۆشن، مه‌گه‌ر ده‌ق به‌ قه‌د یه‌ک
بن و ده‌ست به‌ ده‌ست بن، به‌لام زێر به‌ زیوو زیو به‌ زێرو گه‌نم به‌ جۆو
جۆ به‌ گه‌نم و خورما به‌ خۆی و خۆی به‌ خورما، چۆن ئاره‌زوو ده‌که‌ن
ئاوا بیفرۆشن. ئیتر ئه‌وه‌ی زیاتر بدا، یا زیاتر وهر گری ئه‌وه‌ سوود خۆره‌،
وه‌ له‌ تاواندا سوود خۆرو سوود دهر وه‌ک یه‌کن. (شافیعی گیراویه‌ته‌وه‌)
ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ فرۆشتنی زێر به‌زێرو زیو به‌زیوو

فرۆشتنی خواردمه‌نییه‌ هاو وینه‌کان دروست نیه، مه‌گهر به‌م سئ
مه‌رجه:

یه‌گه‌م: ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و دوو شته‌ی ده‌دریڤ به‌ یه‌کتری، وه‌ک گه‌نم به‌
گه‌نم ئه‌وه‌نده‌ی یه‌ک بن.

دووهم: ئه‌وه‌یه‌ هه‌ردووکیان حازربن.

سێیه‌م: ئه‌وه‌یه‌ هه‌ردوو که‌سه‌که‌ مافی خۆیان له‌ کوڤری
دانیشته‌که‌دا وه‌ربگرن. ئه‌مه‌یش کاتی وایه‌ که‌ هه‌ردوو شته‌که‌ له‌ یه‌ک
توخم بن، وه‌ک زیڤ به‌ زیڤ، گه‌نم به‌ گه‌نم. ده‌نا ئه‌گهر توخمه‌کان له‌
یه‌ک حیابوون و هاو وینه‌ نه‌بوون، وه‌ک زیڤ به‌زیوو گه‌نم به‌ جو، ئه‌وه
ته‌نها دوو مه‌رجه‌ دوایه‌که‌ پێویسته‌ و به‌س، له‌به‌ر ئه‌وه‌ دروسته‌
یه‌کیکیان له‌وی تریان زیاتربن، به‌پێی فهرمووده‌ی پێغه‌مبه‌ر (درووه‌ خوا
له‌سه‌رب): ئه‌گهر هه‌ردوو شته‌که‌ له‌ چه‌شنی یه‌ک نه‌بوون وه‌ک گه‌نم به‌ جو،
یا زیڤ به‌ زیو، ئه‌وه‌ چۆن ئاره‌زوو ده‌کهن ئاوا بیفرۆشن، به‌ مه‌رجی
ده‌ست به‌ ده‌ست بن. (موسلیم). وه‌ ئه‌گهر دوو شته‌که‌ هاو وینه‌
نه‌بوون و له‌ هه‌مان کاتدا هۆی سوود (علة‌ الربا) یشیان یه‌ک نه‌بوو، وه‌ک
زیوو گه‌نم و مس و کووتال و شتی تری ئاوا له‌ یه‌ک حیا، ئه‌وه‌ هیچ کام
له‌م سئ مه‌رجه‌ پێویست نیه‌. له‌به‌ر ئه‌وه‌ له‌کاتی وادا فرۆشتن
به‌حازری و به‌ واده‌و به‌هاو ئه‌ندازه‌و به‌گه‌م به‌زۆر دروسته‌. هاو
ئه‌ندازه‌ی له‌ شتی‌کا که‌ به‌پێوانه‌بی به‌وه‌ ده‌بی که‌ هه‌ردوو شته‌که‌ به‌
پێوانه‌ به‌قه‌د یه‌ک بن، وه‌ له‌ شتی‌کا که‌ به‌کێشانه‌بی به‌وه‌ ده‌بی که‌
هه‌ردوو شته‌که‌ به‌کێشانه‌ به‌قه‌د یه‌کتر بن، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ر (درووه‌ خوا
له‌سه‌رب): ده‌فه‌رموی: زیڤ به‌ زیڤ و زیو به‌ زیو مه‌فرۆشن مه‌گهر به‌ کێشانه‌

بەقەد يەكترىن. (موسلىم) ھەروا دەفەرمۇي (دروودى خواۋ لەسەرىدا) ئەودى بە
كېشانەبى دەبى ھەردوو ۋەجەلەكە دەقاۋ دەق بن، بە مەرچى لەيەك
چەشن بن، واتە: ھاو وئە (متماثل) بن، ئەودەيشى بە پىوانەبى ھەروا،
بەلام ئەگەر لەدوو جۆرى جياجيا بوون ئەودە چۆنى دەفرۆشن قەى ناكا
(دارە قوطنى).

١٩٧) جۆرەكانى سوود:

سوود دابەش دەبى بەم چواربەشە:

يەكەم: مەشھوورە بە (ربا الفضل) كە برىتتيە لە فرۆشتنى
شتى كە رىبەوى بى بەھاو توخمى خۆى بە زياتر لە ئەندازەى خۆى، يا
بەكەمتر، ۋەك مسقائى زىر بە مسقال ۋ چارەكى زىر. سامانى رىبەوى، يا
بلىين: مالى سوود لە خۆگر، ئەو جۆرە مالىيە كە لە ھەندى كا تدا
سوودى تيا ھەبى، ۋەك زىرو زيوو خۆراكى پېبژيو، بەلام ئاسن و مس و
سەوزەو شتى ۋا پىيان ناگوترى سامانى سوود لە خۆگر، چونكە بەھىچ
جۆرى سووديان تيادا نابى.

دووم: ناودارە بە (ربا اليد) واتە: سوودى دەست بە دەست، كە
برىتتيە لە فرۆشتنى دوو شتى سوود لە خۆگرى ھاو توخم، يا توخم
جيا، بەبى زىادەو بەبى ۋادە، بەلام لە دانىشتگەكەدا ھەركەس مافى خۆ
ۋەرنەگرى، ۋەك دىنارى بە دىنارى بەلام لە مەجلىسەكەدا، يەككىيان يا
ھەردووكيان دىنارەكەى خۆى ۋەرنەگرى.

سَيِّئِهِم: ناوداره به (ربا النفسیة) واته: سوودی دواخراو، ئه وهیه زیاده له ناوا نهی، به لām له سه وداکه دا واده دابنری، وهک ئه وه ده دره می حازر بفرۆشی به ده دره می تا سه ری مانگ، واده که یهک چاوترووکانیش بی هه رده بی به سوود.

چوارهم: ناوداره به (ربا القرض) واته: سوودی قهرز، که بریتیه له هه ر قهرزی که سوودی بگه یه نی به قهرز دهره که. له م جوړه سووده یه ئه و جوړه سه ودا یه ی که له ناو عه رده باندا ناسراوه به (الغاروقه) که ئه وه یه که سی شتی بۆ ماوه یی دفرۆشی به که سیکی تر، به ها که ی وه رده گری، له و ماوه یه دا شته که به ده ست کریاره وه ده بی، به کاری ده یی و سوودی لیوم رده گری، جا کاتی ماوه که ته واو بوو ئه گه ر فرۆشیار به ها که ی گیرایه وه بۆ کریار ئه ویش شته که ی ده داته وه، ده نا ده بی به هی خوی.

١٩٨) بایستی قه ده غه کردنی سوود (عه تحریم اربا):

زاناکان {رحمتهی خودایان لیبی} سه باره ت به بایست (هۆی قه ده غه کردنی سوود چهن بۆچوونیکیان هه یه :

یه که میان ده ئی: سوود زه وتکردنی سامانی مروّفه به بی وه جه ل، به به لاش، چونکه دوو دره م به دره می، به قهرز بی یا به حازر، دره میکان ده که ویته به لاش، له شه ریه ته یشدا سامانیش وهک خوین ریزو حورمه تی خوی هه یه. پیغه مبه ر {دروود خواه له سه ربه} ده قهرموئ: سه رو

سامانى مروۇف وەك يەك خاوەن ریزو حورمەتن دەى وەك چۆن رشتنى خوینى مروۇف بە خۆرایى نارەوايە، بردنى مالىشى بە بەلاش نارەوايە.

بۆچوونى دوووم: دەفەرموئ: سوود خەلک لە کارو کاسپى دەکا، فېرى بەلاش خۆرییان دەکا، سەردەگیشى بۆ پەكخستنى مەردوم، روون و ئاشکرایشە کە بەرژمەندەکانى بەندەکان بەبى کاسپى خەلال وەك بازرگانى و پېشەسازى و گشتوكال، ناچن بەرپو، دەى سوود پەكى ئەو دەخات.

بۆچوونى سېيەم: دەفەرموئ: سوود دەبى بە ماكى فەوتانى چاکە خوازى، وای لېدى کەس قەرز بەکەس نادا مەگەر بەسوود، کەس لا لە کەس نەکاتەو مەگەر لە رېگەى سوودمەو، ئەویش دەبى بە هەوینى پشکردنە یەك و نەمانى هاوکاریى نیوان هەزارو دەولەمەندو نەمانى پیاوشتى و چاکە، لەکاتى وایشدا نەداراو ئاتاجەکان ناچار دەبن کە شت بە سوود وەربگرن.

بۆچوونى چوارەم: دەلئ: زوربەى کات قەرزەدەر دەولەمەندەو قەرزکەر هەزارە، دەى رەوادیتنى سوود زاکردنى دەولەمەندە بەسەر هەزاردا، بە ئارەزووى خوى دەیچەوسینیتەو، هەزار دەبى بەدیلى دەستى ئاتاجى و پېداویستى، شتى وایش لە رەفتارى بەرزى مروۇفى میهرەبان ناوەشیتەو.

بۆچوونى پینجەم: حەرامبوونى سوود بەپى دەقى قورئان و سوننەت چەسپاوە، لەبەر ئەو دەبى گومان نەبى لە حەرام بوونیدا.

وہکی تریش تیگرای ئەم راو بوچووانە حیکمەتی قەدەغە بوونی سوود دروست دەکەن.

١٩٩) ئەنجامی خراپەکانی سوود:

یەکیان ئەوەیە: خوا رقی لییەتی و پیت و فەری مامە ئە دەبا بە
 حەوادا، وەك دەفەر موی: {يَمْحَقُ اللَّهُ الرَّبَا - سورة البقرة
 - ٢/٢٧٦} واتە: خودا سوود مەحف دەکاتەو، ئەنجامیکی تری
 ئەوەیە سوود خۆر لە رەحمەتی خوداوە دوور دەبێ. لە حەدیسدا
 دەفەر موی: خودا نەفرەت لە سوود خۆر دەکا. ئەنجامیکی تری ئەوەیە:
 سوود خۆر لە قیامەتدا کە لەقەبر دەردەچێ دەبێ بە پەند وەك شیت و
 فیداری لیدی، خۆش خۆش هەل دەستی و دەیهوی بپروا بەلام گشت جاری
 دەکەوی بەلادا و وەك شیت سەری لیدەشیوی و لال و پال دەکەوی و ریسوا
 دەبێ. وەك دەفەر موی: {الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ
 الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ - سورة البقرة - ٢/٢٧٥}.

٢٠٠) سەرپشکی کرپار و فروشیار:

حوکمی کرپن و فروشتن و باسی جوهرەکانی و باسی مەرجهەکانی و
 حوکمی سوود ئەمانە هەموویان لە پێشەو بەسکران، مایەو سەر ئەوە
 کە بزانی: ئایا لە کرپن و فروشتندا سەرپشکی و مافی پەشیمان بوونەو
 لە سەوداکە هەیه یانا؟

سەرپشكى — واتە: خىيار — دەبىي بە دوو بەشەوہ:

يەككىيان: پىي دەگوتري خىيارى مەجلىس، واتە: سەرپشكىي نىشتنگا، واتە: مافى پەشىمانبوونەوہ لە سەوداكە، بەمەرچى ھىشتا كپيارو فرۇشيار لە يەك جيانەبوونەوہ.

ئەوى تريان: خىيارى شەرتە واتە: بە مەرچ گرتنى سەرپشكىي بۆماوہيى، بە مەرچى ئەوماوہيە لەسى رۆژ پتر نەبى. سەرپشكىي نىشتنگا مافى چەسپاوى ھەر دوولايە، ھەتا لە يەك جيا دەبنەوہ، كە لەيەك جيا بوونەوہ سەوداكە دادەمەزرى، پىقەمبەر (دروودو ساقو خاۋ كەورە) لەم بارەيەوہ دەفەرموى: كپيارو فرۇشيار ھەردوولايان وەك يەك خۆيان سەرپشكن و دەتوانن لە سەوداكە پەشىمان ببنەوہ ھەتا لە يەكترى جيا دەبنەوہ. (شەيخان). جيا بوونەوہ ئەوہيە كە ھەردوولايان بەلەش كۆرى گپردانى سەوداكە بەجى بھىلن. گریمان ئەگەر ماوہيەكى زۆریش لە دانىشتنگەكەدا مانەوہ ئەوہ سەرپشكىيە كە ھەر بەردەوامە، يا ھەردووكيان ھەستانو بەيەكەوہ دەستيان كرد بە رۇشتن و پياسەكردن ئەويش ھەروەھا، بەلام ھەركاتى لەيەكتر جيا بوونەوہ ئىتر مافى سەرپشكىيان نامىنى، بۆ بپاردانى لەيەك جيا بوونەوہيش دەگەرپىنەوہ بۆسەر عورفو ياساو باوى ناو كۆمەل، ئىتر ھەرچى بەپىي ياساى ناو كۆمەل دابىرى بە جيا بوونەوہ سەوداكەى پى دەچەسپى، دەنا نا، جا ئەگەر سەوداكە لەناو خانوودا بوو لەيەك جوئ بوونەوہكە بەوہ دەبى كە يەككىيان بچىتە دەرەوہ لىي، ئەگەر لە بازاردا بوو، يا لە سارادا بوو ئەوہ ئەوہندە بەسە كە يەككىيان پشت لەوى تريان ھەلېكاو كەمى لىي

دوور بکه ویتته وه. سهر پشکی به وهیش کو تایی دی که هه ردو وکیان بلین:
 نهوا مامه له که مان دامه زراو به تهواوی چه سپاو جیگیر بوو، یا به ههر
 شیوهیه کی تر بریاری دامه زرانی سهودا که رابگه یه نن و ناشکرای بکه ن که
 سهودا که به تهواوی دامه زراوه. که واته: نه گهر یه کیکیان بریاری
 دامه زرانندی سهودا که یدا ههر نه وهیان مافی په شیمان بوونه وهی بو نیه،
 نهوی تریان نهو مافهی هه یه، به لام نه گهر یه کیکیان سهودا که ی
 دامه زراندهو نهوی تریان هه لی وه شانده وه نهوه کار به هه نهو شانده وه که
 ده کری.

سهر پشکی مهر جیش (واته: خیاری شهرطیش) به مهر جی
 داده مهری که له سی روژ زیاتر نه بی، چونکه نه گهر زیاتر بی سهودا که
 به تهواوی هه ل دهو شیتته وهو بووچ ده بیتته وه. ئیبنو عومهر (ره زاه نوایان
 لیبی) ده گیریتته وه، ده فهرمو ی: پیاوی عهرزی پیغه مبهری کرد، که له
 سهودادا ده خه له تی، فهرمووی پی: که سهودای شتی ده که ی بلن: به بی
 فرو فیل و قول برین، سهره پای نه وهیش ههر شتی ده کری هه تا ماوه ی
 سی شهو مافی سهر پشکیت بو هه یه، لهو ماوه یه دا ده توانی په شیمان
 ببیتته وه (به یه هقی و ئیبنو ماجه بهر شته یه کی جوان گیراویانه ته وه،
 بوخاریش له ته ئریخه که یدا به مورسه لی گیراویه ته وه). به پیی رووکار
 (ظاهیری) فهرمووده که نه گهر ماوه ی سهر پشکی له سی روژ پتر بوو
 سهودا که بووچه.

٢٠١) گيرانه وهی فروشراو بههوی نهنگه وه:

مافی به شیمان بوونه وه له سهودا بههوی دمرکه وتنی نهنگیکی پیشوو وه ناوایه: دروسته بو کریار به شیمان ببیتته وه لهو مامه لهیه ی که کردوو یه تی، بههوی دمرکه وتنی نهنگیکی کونه وه، به مهرجی نهو نهنگه له پیش و مرگرتنی فروشراو دا رووی دابی، با له دوا گریدانی سهودا کهیش رووی دابی. نهوه ی که دهگوتری: دروسته سهودا ههلبوه شیتته وه بههوی دمرکه وتنی عهیی کونی پیش گریدانی سهودا که وه نهوه یه کگرتن (نیجماع) ی له سهره. عایشه (رهزاه خواه لیبی) دهگیریتته وه: پیاوی بهنده یه کی کری، نهوه نده خوا ههزکا له لای مایه وه، له پاشا نهنگی له بهنده که دمرکه وت، پیاو که له گهل فروشیاره که دا بو شهر عکردن چوونه خزمهت هه زرمهت (درووده خواه له سه ربی) پیغه مبه ر (درووده خواه له سه ربی) بهنده که ی دایه وه به سه ر خاوه نی پیشوویدا. (نهم زاتانه نهم فهرمووده یه یان گیراوه ته وه: نیمامی نه حمه دو نیمامی نه بو داوودو نیمامی تیرمیزی و نیمامی نیبنو ماحه (رهزاه خوا یان لیبی) تیرمیزی ده فهرموئی: فهرمووده یه کی دروسته. حاکمیش ده فهرموئی: رشته که ی دروسته. حاله تی روودانی نهنگیش که له پاش گریدان بی و له پیش و مرگرتن دابی بهم پیوانه حسینی بو ده که یان چونکه له م ماوه یه دا فروشراو له ضه مانی فروشیار دایه، چونکه هه رکاتی کریار به های به ته واویدا ده بی له به رابه ری نهوه دا فروشراو به ساخی و مرگری، دنا تووشی زیان ده بی، له بهر نهوه ریگهی پیده ری که بههوی زیانه وه فروشراو رمت بکاته وه.

بزانە كە نەنگ (واتە: عەيبى ھەئوھانەھى سەودا) زۆرن.
ياساى كۆگر لەم مەسەلەيدا ئاوايە: ھەرچى نەنگى كەمىي بى بۆ زاتى
شتەكە، وەك خەساويى، يا لە نرخەكەى كەم بىكاتەو، كەمىيەكى وا كە
مەبستىكى دروستى رەواى پى بھەت، ئەو دەبى بەھۆى گىرپانەھى
فرۆشراوەكە بۆسەر خاوەنى پىشووى. مەرجى ئەم رەتکردنەوھى
ئەوھى كە كرىار بىتوانى مالىە فرۆشراوەكە وەك خۆى تەسلىم بىكاتەو،
دەنا ئەگەر ئەوھى بۆ نەدەكرا ئەومافەى بۆ نىيە، وەك ئەو شتەكە
فەوتابى، يا ئازەل بووبى و مردبى ئەوجا بە نەنگەكەى زانىبى، ئەو
مافى پەشىمان بوونەھى بۆ نىيە، بەلام مافى زەدەبىزىرى بۆ ھەيە، كە
ناودارە بە تۆلەو ئەرشى عەيب! مەبەست لە زەدەبىزىرى ئەمەيە: نەنگە
كە بەپىى نرخى بازار چەندەى لە نرخى فرۆشراوەكە كەم دەكردەو،
دەبى فرۆشيار ئەوھندە لە بەھاكە رەت بىكاتەو بۆ كرىار، بۆ نمونە:
شتەكە بەبى نەنگ لە بازاردا بايى سەد دىنار بوو، بەلام بە عەيبدارى
بايى نەوود دىنار بوو، دەبى بەرىزەى يەك لە دەى بەھاكە رەت بىكاتەو،
كە لەم حالەدا دەكاتە دە دىنار.

بزانى: گىرپانەھى مالى عەيبدار دەبى دەس بەجى بى، كەواتە
ھەركاتى كرىار بەبى بەھانەى رەوا گىرپانەھى دواخست ئەو سەوداكە
دەچىتە ئەستوى، مەگەر لەبەر ئەو دواى خستبى كە نەيزانىبى بەم
ھوكمە، چونكە زانىنى شتى وا بۆ عەوامو رەشەخەلك كاریكى ئاسان
نىيە.

۲۰۲) باسی فروشتنی بهری باخو دانه ویله:

تیکرا دروست نیه فروشتنی بهری دارو درختو شینایی تا پی دهگاو به که لکی خواردن دی و قازانجی دمرده که وئ، نه ویش له میوهی خورمگدا به وه ده بی که دس بکا به گیشتن، یا خود له پاش مزربوون دست بکا به شیرین بوون، له میوه و بهرو بوومی وایشدا که رنگ بگری به وه ده بی که نهو رنگی تیا دمر بکه وئ که نیشانهی گیشتنیه تی، له میوهی سووردا دست بکا به سوور بوون، له زمر ددا دست بکا به زمر دبوون، له رمشدا دست بکا به ره شبوون، وه هه روه ها بهم جوړه. جا هه رکا تی نه نیشانانهی تیادا دمر که وت فروشتنی دروسته، ئیتر خوا به مهرجی رنین و برین بی، یا به مهرجی هیشتنه وه بی هه تا به پی عادت کاتی برینی دی.

به پی فهرموودهی خوشه ویست (دروودی خودای گه وره لی بی و سهرو مال و منال و هه ست و نه ست گشتی به قوربانی خاکی بهرناستانهی گوری پموزی بی) که دمفه رموی: بهری درختو شینایی نافرورشئ هه تا پی دهگاو به که لکی خواردن دی. (شه پخان - رحمه تی خودایان لی بی) گیراویانه ته وه. به لام نه گهر که لک و قازانجی نهو بهرو بوومه دمر نه که وت بوو نه وه دروست نیه بفروشرئ مه گهر بهم دوو مهرجه:

یه که م: مهرجی برین و لابردنی.

دووم: نه ویه که نهو بهر مه کاله براوه قازانجیکی ناسایی هه بی، وه ک بهر سیله و فهریکه چواله، نه ک وه ک هه رمی و به هی. به لام نه گهر بهر به داروه له گهل درخته که یدا، بهر له دمر که وتنی قازانجی، فروشرا

ئەو بەبى مەرج دروستە، چونكە بەر پاشكۆ (تابىع)ى درەختە، لە كاتى وايشدا بەھۆى ئەوئەو كە بنكى درەختەكە بە ساخى دەمىنئەو بەرەكەشى ھىچى لىنايەت، بەپېچەوانەى كاتى رنىنى بەرى كآل. چونكە لە حالى وادا بە خۆپايى بەرەكە خەسار دەبى و دەرپزى. ھەروا نادروستە فرۆشتنى شىنايى و چىنراوى سەوز مەگەر بە دوو مەرج: بە مەرجى برىن و بە مەرجى ھەبوونى قازانچ، وەك قەرسىلى سەوز بۆ ئالفى ئازەل. بەپىي ئەم فەرموودەيە كە موسلىم گىراوئەتەو: پېغەمبەرى خوا (دروودە خواە لەسەربە) نەھى كردووە لە فرۆشتنى خورما بە دارەو بەر لەو كە ماتەبدا، واتە: زەرد ھەل گەپى، يا سووربى، وە لە فرۆشتنى دانەوئەلە ناو گولەكەيدا بەر لەو كە سې ھەل گەپى و لە دەرەو بەلەى ئاسمانى رزگارى ببى، بەلام ئەگەر ئەو چىنراوە لەگەل زەمبىيەكەدا فرۆشرا ئەو دروستە. دەق وەك فرۆشتنى بەر بەسەر درەختەو.

۲۰۳) فرۆشتنى ئەو شتەى سوود لە خۆگرېئ بە تەرى بەتوخمى خۆى (بيع ما فيه الربا بجنسه رطبا):

ھەرچى مالى سوود لە خۆگرېئ (واتە: مالى رىبەوى بى) دروست نىيە بە تەرى بفرۆشئ بە وئەى خۆى لە توخمى خۆى، وەك روتاب بە روتاب، يا ترئ بە ترئ، چونكە ھاوئەندازەيى و موماسەلە لەكاتى تەپىدا نايەتەدى. ياساى دامەزراوئىش دەفەرموئ: نەزانىنى ھاو ئەندازەيى دەق وەك ھەبوونى زىادەى بەراستى وايە. بەلام ئەو سەوزانەى كە وشك

ناکړینه وه و هک خه یارو تر وژی و شتی و ا نه وه دروسته به تهری بگوړدرینه وه به یه کتر، هه روا شیر به شیریش دروسته، چونکه شیر حاله تی ته و او د تییه به لام مهرجی دامه زرانندی فروشتنی شیر نه وه یه: که به ناگر نه کولابی، دنا دروست نیه، چونکه هاو نه اندازه یی نایه ته دی، له ههرشتیکی که ناگر کاری تی کردبی، فروشتنی نانیش به نان و ههرشتیکی تریش که ناگر کاریکی زوری تی کردبی ههر وایه، له بهر نه وه دروست نیه فروشتنی ههنديکی به ههنديکی، مه گهر کارتی کردنیکی که م، بو پالاوتنی ههنگوین و هه لقرچاندنی دووگ بو گرتنی رونه که ی.

٢٠٤) چهن فروشتنیکی پووج و به تال:

وهک له پیښه وه زانیمان فروشتن بریتیه له وهرگرتنی سامانی بهر بهر سامانیکی تر، که هه ردو سامانه که شیاوی گهردان و ته صه رووف پیکردن بن. جا له م گوشه نیگایه وه: نه گهر به وردی بو ههندي مامه له و سه و دای هاوچه رخ بروانین، که به پیچه وانه ی نه م یاساو باوه وه روو دهمن، نه و ا بو مان دمرد که وئ که نه م جوړه مامه لانه پووج و نارپه وان و، بهر به شتی فروشتنه نادروسته کان ده که ون، که ناو دارن به (بیوع فاسده) که شهرعی پیروژ ره وای نه دیون. بو نمونه: کړینی بیتاقه ی یانسیب و بلیتی بهرهمه یانی پاره و سامان له بهنگدا له م جوړه یه. نه وه کړینی بیتاقه ی یانسیب دیار و ناشکرایه که ساخ قوماری رووتو، قوماریش گومان له حه رام بوونیدا نیه، چونکه یانسیب یا دهیباته وه وازانچ دهکا نه وه بهر نه م یاسا دامه زراوه ده که وئ که دمفه رموی: ههر قهرزی قازانچ به خاوه ن قهرز بگه یه نن نه وه سووده، یا دهیدوړینی و زیان دهکا،

ئەومىش مال بە فىرۋدانەو گەوجى و دەستبلاوييە، ھەموو قومارىكىش ھەروايە.

گرېنى بلىتو كومپىالەى بەرھەمھېنانى پوول و پارەو سامان و دانانى پارە لە بەنگدا بە قازانچ، بە ھەموو جۆرەگانىەو، ئەم جۆرە سەودا و مامەلەيانەيش فروشتىنىكى نادروستى، چونكە حال لەم دوو خالە بە دەرنىيە: چونكە ئەگەر لەو جۆرە مامەلەلانەبى، كە خاومەن قازانچىن و لەسەر دەستوورى شەرع نىن، ئەو بەر ئەو قەرزە دەكەوئ كە سوودو قازانچ بە قەرزەدەر دەگەيەنئ، ئەوەيش وەك زانىت نادروستە، ئەگەر بەبى قازانچىش بى ئەم دوو جۆرەى ھەيە: يا بەتەماى دەسكەوتنى خەلات (جائىزە) دايدەنئ، ئەوە ديسان بەر ئەو قەرزە دەكەوئ كە قازانچ بە خاومەنى بگەيەنئ، يا بەتەماى بردنەوئ خەلات داينانى، ئەمەيش ھەر ھەرامە، چونكە بەر ئەو جۆرەكەسانە دەكەوئ كە يارمەتى تاوان دەدەن، چونكە ئەو بەنكەى كە ئەو ئەوپارەى تىادا دادەنئ مامەلەى سوود ئەنجام دەدا، شتى وايش ھاوبەشى و ھاوکاریيە لە تاواندا، ئەوەتا خاوى گەورە ھەرپەشە لە شتى وا دەكا. گەر كەسى بلى: ئەو خەلاتەى بەنك دەيبەخشى بە بەشدارەگانى لە بابەتى بەخشىن و ھىبەيە، ھىبەو شت بەخشىنىش لە شەرع پەسەندە، كەواتە ئىوہ چۆن دەلئىن: نا دروستە؟ لە وەلامدا دەلئىن: ئەم داوايە دوورە لە راستى، چونكە ئەم جۆرە بەنكە لەسەر ئەم بناخەيە دامەزراوہ: ببەخشە ھەتا وەربگرى. ئەگەر بەھۆى ئەوہوہ نەبى كە بەنگ لەم جۆرە سامانانە، كە بەشدارەگانى داين دەنئ لەلای، قازانچىكى باش دەكا، يەك پوول چىيە نەيدەدا بەكەس. كەواتە: بەنك لەو قازانچە خەلات دەدا بە خاومەن

پشکه‌کان، که به‌هوی مامه‌له‌ی سوود به پاره‌گانی نه‌وانه‌وه دهستی ده‌که‌وئ، به‌شی نه‌وان له چاوه‌ی خاوه‌ن به‌نکا چک‌یکی زور که‌مه، چونکه به‌نک قازانج‌یکی مشه‌ی حه‌رامی ده‌ست ده‌که‌وئ، نه‌مه‌یش مه‌عنای وایه که نه‌م به‌خشینه له سامانی حه‌رامه، هیبه‌یش له مائی ناره‌وای حه‌رام دروست نیه، چونکه خودای گه‌وره خو‌ی پاک و پی‌رزه‌و هه‌ر شت‌یک‌یش پاک نه‌بئ و نه‌بئ به‌مایه‌ی پی‌رزی بۆ خاوه‌نی، خوا و مری ناگرئ و قه‌بووئی نا‌کا. (لیره‌دا - من که و مرگ‌یرم - به‌نده یه‌ک تی‌بینیم هه‌یه: سه‌وداو مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل نه‌و به‌نکانه‌دا، که مامه‌له به‌سوود ده‌گه‌ن، نه‌گه‌ر گریمان هه‌موو جو‌ریکی له بابه‌تی یاریدان و هاوکاریکردن بئ له‌سه‌ر تاوان، نه‌وه ده‌بئ به‌هیچ جو‌رئ هاریکاری و مامه‌له له گه‌لیاندا نه‌کرئ، هه‌تا نابئ مرو‌ف به‌هوی نه‌و بانکانه‌وه حه‌وله بنی‌رئ بۆ که‌سئ، یا نابئ پاره‌شیان له‌لا بگور‌یت‌ه‌وه. یا وردبکاته‌وه. ده‌ی شتی وایش له‌م روژگار‌دا زور زه‌حمه‌ته، زیانی له قازانجی زیاتره، که‌واته: له‌به‌ر ناچاری وا باشه که مرو‌ی موسو‌لمان زور له شت نه‌کو‌ل‌یت‌ه‌وه {لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ} به‌رای به‌نده هه‌ر جو‌ره هاوکاریه‌ک له‌گه‌ل نه‌م جو‌ره به‌نکانه‌دا که له‌به‌ر ناچاری بئ و به‌بئ و مرگرتنی سوود (ریبا) بئ دروسته. ده‌ق له بابه‌تی سه‌ودا‌کردنه له‌گه‌ل که‌سی‌کدا که مامه‌له‌که‌ی تی‌که‌ل بئ له حه‌لال و حه‌رام. گه‌رچی وا باشه موسو‌لمان هه‌میشه مامه‌له له‌گه‌ل موسو‌لمانی باش و حه‌لال خو‌ردا مامه‌له خو‌ش و سه‌ر راست و مال پاکدا بکا، به‌لام له هه‌مان کاتدا دروسته مامه‌له له‌گه‌ل مرو‌ی خراپ و کافرو فاسق‌یشدا بکا. له شوینئ نو‌یژ به‌و هه‌موو ری‌زو ده‌وره گرنگه‌یه‌وه که هه‌یه‌تی، دروست بئ له پشت فاسق و پیاوی

به دکاره وه بکړی، چوڼ مامه لای توورو گیزمر له گه لیدا دروست نابې:
 (الصلاة المكتوبة واجبة خلف كل مسلم برا كان او فاجرا وان عمل
 الكبائر - رواه ابو داود والدار قوطنی). که واته: نه گهر که سې له بهر
 نه مینې، وه بو حیفظو پاراستنی مالې خوې، که مه بهستی سهره کین له
 بابه تی نه مانه و سپارده دا، مالې خوې له بهنگ دانا، به مهرجی نه وه
 قهرزه حه سته بې، زیاده وهر نه گړی، نه وه دروسته. بگره له وه دیش
 باشتره که له لای موسولمانیکې باشی نابووتی ناتاج به نه مانه دایبنی،
 چونکه دهست که ووتنه وهی مال له که ی له لای بهنکه که مسوگر تره. بهنده
 دووباره ی ده که مه وه: (که شت زور قوول کردنه وهو باری ژيانی خه لک
 گرانکردن به هوې ته فله سوف له دین داو، وشکه سو فیتی و له قالبدانی
 هه ولدان بو ژيان، به پیودانی کوڼ و به بې ره چاوکردنی بهر ژه وهندی
 بالای زوربه ی خه لکی نه م روژگار، گاری وا دهست خسته بینه قافای
 خودی ئیسلامه هه تا راده ی خنکندن) سهرنج بفرموون چی دمقه ومی
 نه گهر فقهیه یکی متزمت حوکم به نادرستی نه م جوړه شتانه بکا:
 وینه، بهنک، ته شریح، منع الحمل، دهرمانی ماده دی سرکه ری تیابی،
 بهنکه نهوت، ومزیفه ی ژن، التزام به قانونی دهولته تی زهروورته،
 عهسکه ری، وهرگرتنی مووچه، چونکه له پاره ی باجو گومرگو شتی وا
 کو دکریته وه، ریش تاشین، له بهرکردنی جل و بهرگی نوی، وهک چاکهت و
 پانتول، سهر رووتی، گومرگو زهریبه و باجو خهراج! ته له فیزیوڼ،
 سینهما، شانو، گوړانی، یانه و نادى چونکه شوینی فه سادن، قاجاخ،
 عهقاری.. تاد. پیغه مبه ر (درومه خواه له سهره بې) دمفرموی: هلك المتنطعون،
 ئیمامی موسلیم (درومه خواه لیبې) گپراویه ته وه. ئیمامی نه وه دی (درومه خواه

لېښه له رياضوصاليحينا ئاوا شهر حى دهكا: المتنطعون: المبالغون في الامور.

مه به ست نه وه نيه كه جل هو بو ره شه خه لك شل بكرى به كه يفى
خويان چى به باش دهرانن بيكهن، به لكوو مه به ست نه وه يه زاناكان كار
ئاسانكه ربن، بار له خه لك گران نه كهن، له زه مانى پيغه مبه ردا مامه له
له گه ل هه موو جوړه كه سى كراوه، مه لكان نه گهر ئاره زوو بكهن دهقه
ئاينيه كان تا بلى به پيزو به كشو كشيان دى. حيله شهرعو شتى
وايش زورن بو پينه و په رڼو چاره سه كردنى زور له كي شه كان. حيله
شهرع له قورئاندا نمونه ي هه يه، له سوورموى صاددا خودا به پيغه مبه ر
نه ييوب (دروېد خوا له سر به): دمه رموى: { وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْتًا قَاضِرْبُ بِهِ
وَلَا تَحْنُثْ - سورة ص - ٤٤/٣٨ } هه روا به دهق له سوورموى
يوسفدا دمه رموى: { وَكَذَلِكَ كَذَبْنَا لِيُوسُفَ... } له سوننه تيشدا
نمونه ي زوره وهك نه وه: عائشه (د زه خوا لېښه): دمه رموى: پيغه مبه ر
(دروېد خوا له سر به): دمه رموى: كاتى له ناو نويزدا ده س نويزه كه تان شكا،
ده ست بگرن به لووتانه وه و گوايه لووتتان پزاوه نه وه بكهن به به هانه،
تا ته ريق نه بڼه وه، ئينجا به م فيله وه نويزه كات بېرن و بېرون!

دما نه گهر زاناكان كار ئاسانى بو مه ردومه كه نه كهن، به خودا
كاتى دزمانين كار له كار دتزازى و به ره به ره كومه له ي موسو لمانان له
رموتى كاروانى ژيان به سهدان قوناغ به حج دهمين و، نه و ده خت هيش
سه دجار پى هه لېگرن توژى قولى نه و خه لكه له پت به ربووه، به ره و
ژيانى به ربه ره لايى غار كړدوه ناگرنه وه، سه رنجام دين و نه هلى دين

﴿ فېقھى ئاسان ﴾

جېڭەيان مەتھەف و مۇزەخانە دەبىي و ئىمەيش وەك خەلكى خۇراواي
دەستە پاچە و كوشتەي دەستى عىلمانىيەت و ئىباحىيەت دەبىي ھەموو
چاوترووكانى چاودەرىي شەپۇلى قەھرو غەزەبى خوابكەين!

بەھەر حال، پەنا بە خوا لە زانای بى تەقوا.
(وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين).

وەرگىيەر: نورى فارس ھەمە خان حسن

سليمانى (۱۹۹۵/۱۲/۱۲)

٢٠٥) باسی بارمته (رههن):

(بر: ته جریدی بوخاری ٣ل - ١٧٤ - ژ. ١٠٨١ ههتا: ژ. ١٠٨٢)

بارمته له زمانی عهره بدا پیی دهگوتری رههن، رههنیش واته: راگرتن و ماتل کردن، له عورفی شه رعیشدا بریتیه له وه که مروف زاتی مائی بکا به بارمتهی ههقی که وا به سه ریوه، بو دئیایی خاوهن ههقه که له وه که ههقه که نافه وتی و له وادهی دیاری گراوی خویدا دهستی دهکه ویته وه. به لکه له سه ره وه که رههن له زمانی عهره بدا به مانا راگرتن و به ندبوونه ئەم ئایه تهیه که دهفه رموی: {كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ - سورة المدثر - ٣٨/٧٤} واته: هه موو که سی له قیامه تدا له پاش زیندوو بوونه وه، له لای خودا پیوه ندو بارمتهی کرده وهی خویه تی، چاره نووسی به سراوه به باشی و خراپی کرده وه که یه وه، وه که به ندیی هه ک وایه که چاوه پروانی دادگاییه کی دادپهرومرانه بکا.

سه ره لکه ی دروستبوونی بارمتهیش قورئان و سوننه ته. قورئان دهفه رموی: {فَرِهَانَ مَقْبُوضَةً - سورة البقرة - ٢٨٣/٢} له سوننه تیشدا بوخاری و موسلیم دهگیرنه وه که پیغه مبهری خوا (درووه خوا له سه ره): زیه یه کی هه بوو، داینا بوو له لای جوله که یی، له بارمتهی بری جودا، بو بژیوی خیزانه که ی.

(مهرجه کان):

مهرجی بارمته نهوویه که شتیکی وایی فروشتنی دروست بی، کهواته رهنکردنی شتی وهقف دروست نیه، وه دهبی شتیکی حازریشبی، کهواته رهنکردنی قهرز دروست نیه، چونکه قهرز وهرگرتنی مومکین نیه، دهنه له قهرزی دهردهچی، مهرجی نهو ماللهش که رهنی بو دادهنری (واته: شهرتی مهرهونوبیهی) نهوویه قهرزیکی دامهزراوو پیویست بی له نهستوی رهنکهردا، چونکه مهبهست له بارمته وهرگرتنهوی قهرزهکویه به تهواوی له شته رهن کراوکه، لهبهر نهو وهرگرتنهوی عهین له عهین تهسهوور ناگری، مهرجی قهرزهکیش نهوویه: که نهندازهو ماوهکوی لهلای ههر دوولا زانراوین!

(کهی بارمته پیویست دهبی؟)

بارمته کاتی پیویست دهبی که رهن وهرگر بارمتهکه وهرگیری، چونکه زاتی پاک دهرموی: فرمان مقبوضه: نهمه دهقه لهسهه نهووه که دهبی بارمتهکه وهرگیری، کهواته: نهووه مهرجه له بارمتهدا. جا نهگر رهنی کرد بهلام هیشتا رهن وهرگر بارمتهکوی وهرنهگرتبوو نهووه رهنکهر بو هیه که له رهن کردنهکه پهشیمان بیتهوه، چونکه ههتا بارمتهکه وهردهگیری گرئدانهکه بهدهست رهنکهرهکویه، لهبهر نهووه وهرگرتندا دهتوانی ههلی وهشینیهوه پهشیمان بوونهوهیش جاری وا هیه بهقسه دهبی، جاری وایش هیه به کردهوه دهبی، وهک نهووه بارمتهکه بفروشی، یا بیکا به وهقف، یا شتیکی وای لییکا که لههی نهووه دهرچی و بی به مالی کهسیکی تر.

(مائی رهنکراو نه مانه ته له دهستی رهن وهرگردا)

له بهر نهوه رهنوهرگر نابی به زامنی فهوتانی، مادهم که مته رخه می نه کا له چاودیږیکردنیدا، هه موو سپارده و نه مانه تیکی تریش ههروایه. به لام نه گهر رهنکراو له بهر که مته رخه می رهنوهرگر فهوتا، وهک نهوه دهسکارییه کی وای کرد، که ریگهی نهوه ی پینه درابوو نهوه دهسته بهره. نه گهر رهنکراو داوای نهوه ی کرد که رهنوهرگر سووچاره له فهوتانی رهنکراودا، نه گهر شایه تی نه بوو، نهوه رهنوهرگر که سویند دهری، چونکه رهنوهرگر نه مینداره. نه مه کاتی وایه به سوین بروای پیده کری که هوپه کی ناشکرا باس نه کا دنا به بی به لگه داواکه ی وهرناگیری.

(دانهوه ی هه ندی له قهرزه که رهنکراو نازاد ناکا)

هه موو ماله رهنکراوه که بامته ی دلنیا ییه بو هه موو قهرز که بو هه موو به شه کانیسی، که واته: رهنکراو له به ندی رهنوهرگر ره ها نا بی و ناچیت هوه ژیر ته صهررو فی خاونه که ی، هه تا هه موو قهرزه که به ته وای ددهاته وه به خاوه ن قهرزه که.

(قازانچو که لک وهرگرتن له بارمته — مه رهوون) :

دروست نیه که لک و سوودی بارمته که بو رهنوهرگر بی، دنا بهر نهو جوړمه قهرزه ده که وئ که که لک ده گه یه نن به خاوه نیان و، له بهر نهوه دهن به سوودو ریا. که واته هه موو که لکی رهنکراو بو خاوه نیه تی، هه روا که لکی بهری و که لکی به چکه یشی هه ر هی نهوه، به هیج جوړی

رەھنەوەرگەر مافى نىيە كە كەلگى ئى وەر بگىرى، لەم دوو شتەدا نەبى:
ئەگەر شتى سواریى بى دەتوانى سواری بى، ئەگەر ئازدەلى شیرداربى
دەتوانى شیرەكەى بخوا. بەپىی فەر موودەكەى خۆشەویست (مروودە خوا)
لەسەر بى: ولاخى سواری - ئەگەر لە بامتەدا دانرابى - دروستە
بارمتە وەرگەر سواری پىبكا، ئازدەلى شیرداربىش - ئەگەر لە بارمتەدا
دانرابى - دروستە بارمتە وەرگەر شیرەكەى بخواتەو، مەسەرەفى ولاخ و
ئازدەلەكەیش لەسەر ئەو كەسەيە كە سواری ئەو ولاخە دەبى، یاشیری ئەو
ئازدەلە دەخواتەو! (بوخارى).

٢٠٦ دەست بەست (الحجر):

(ب: تەجرید / ٢ ل - ١٤٠ = ژ: ١٠٤٦ ھەتا ١٠٥١ ز: ٤٨).

دەست بەست لە زمانى عەرەبدا پى دەلین: حىجر، یا حەجر،
حەجریش واتە: نەهیشتن، لە عورفى شەرعدا واتە: نەهیشتنى
تەسەر و و فکردنى كەسى لە مالى خۆیدا. ئەمەيش دوو جۆرە، دەست
بەس لەبەر پاراستنى قازانج و بەرژەوەندى دەست بەستەكە، واتە:
(مجبور علیە) یەكە. وە دەست بەست لەبەر پاراستنى بەرژەوەندى
كەسیكى تر.

جۆرى یەكەم: وەك ئەو نەهیلرئ منداڵ و شیت و نەقام گەردان و
تەسەر و و ف لە مالى خۆیاندا بکەن. سەر بەلگەى ئەم بابەتە ئەم
ئایەتەيە: { فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا
يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ - سورة البقرة - ٢/٢٨٢ } واتە:

جا ئەگەر ئەو كەسە كە خەقەكەي وا بە سەرودە خۇي بى ئەقلى و بى فام بوو - واتە: سەفەيو نەقام بوو - يا زەبوون بوو، وەك مندالى نەبالقو پىرى خەلەفاو، ياخود خۇي مەوداي ئەودى نەبوو كە قسەبكا بۇ نووسەرەكە، يا لە لايدا حازر بىي، يا زمانى نەدەزانى، با لەم كاتانەدا ئەو كەسە كە خاومنى كارى ئەو كەسەيە، وەك ھەقدارى، يا سەرپەرشتىارى، يا جىدار (وەكىل)ى، يا تەرجمانى، با ئەو كەسە قسەكان بكا بۇ نووسەرەكە.

ئەو ەتا زاتى پاكى بىگەرد لەم فەرمايشتەدا: ھەوال دەداو دەفەرموى: با ئەو نەقامانەي كە دەستبلاون و مالى خۇيان بەھەوانتە بە فىرۇ دەدەن، ھەروا ئەو ھۇش زەبوونانەي كە لەبەر مندالى، يا لەبەر پىرى و خەلەفاوى ئەقلىان بە قازانجى خۇيان ناشكى و نازانن بە جوانى گەردان لە مالى خۇياندا بكەن، ھەروا ئەو كەسانەيش كە خۇيان ناتوانن و نازانن قسە بۇ نووسەرەكە دابنىي، وەكوو شىتو ئەمانە، با ئەمانە ھەقدارەكانيان لە جياتى خۇيان سەرەوكارىي سامانەكانيان بكەن، چونكە بەرژمەندىي خۇيان لەوداىە.

جۆرى دوو ەم: وەك ئەو ە كە نەھىلرئ مرؤى نابووت و لاتكەوتوو سامانى خۇي سەرف بكا، بۇ ئەودى بەرژمەندى خاومەن قەرزەكان نەفەوتى وەك ئەو ە نابى مالەكەي بفرۇشى، يا بىبەخشى، يا بىكا بە ومقف، ھەروا ھەموو گەردان پىكرەنىكى ترى لەم بابەتەي لى قەدەغەيە. چونكە تەصەروفو گەردان پىكرەنەكەي دەبى بەھوى لەكىس چوونى سامانى كەسىكى ترو مافى خەلكى ترى پى دەفەوتى، لەبەر ئەو ە تەصەروفەكەي دانامەزى، دەنا مەبەستى سەرەكى ھەجر (واتە: دەست

بەست) كە پاراستنى مافى خەلكە لە فەوتان، نايەتە جى. وەكو ئەوھىش
 كە نەھيلىرى كە نەخۆش لە نەخۆشىنى سەرەمەرگا، زياتر لە سىيەكى
 مالى خۆى سەرف بكا، بۆ ئەوھى مافى شەرى كەلەپوور بەرەگان
 نەفەوتى، بەلام رىگەى ئەوھى ناگىرى كە ھەرچى قەرزىكى لەسەرە
 ھەمووى بداتەو، با ھىچىش بۆ مىراتگرەگان نەمىنىتەو، ھەروا ئەگەر
 مىراتبەرىشى نەبى وەسىتى پىتر لە سىيەك ھەردانامەزى، بەلام لە
 سىيەكدا دادەمەزى. پىغەمبەر (مروودە خواە لەسەربە) دەفەرموى: خوداى
 گەورە لە سەرەمەرگا رىگەى ئەوھى پىتان داوھ كە سىيەكى سامانەكانتان
 بكن بەخىر، ھەتا كەردەوھى باشتان لە قىامەتدا زىوېن. وەكوو ئەوھىش
 كە بەندە دەست بەست بگرى و بۆ بەرژەوھەندى ئاگاگەى ھىجر بخرىتە
 سەر تەصەروفى مالى، چونكە تەصەروفى بەندە بەبى رىگە پىدانى
 ئاگاگەى دانامەزى، چونكە بەندە نەمالى ھەيەو نەخاوەنى شتە،
 بەلكوو ھەم خۆى و ھەم ھەرچى ھەيە ھى ئاگاگەيەتى، وەكوو ئەوھىش
 كە بۆ بەرژەوھەندى موسولمانان وەرگەراو لە دىن (مۇتد) دەست بەست
 بگرى، يا بۆ پاراستنى مافى بارمتەوەرگر بارمتەكەر دەست بەست
 بگرى و نەھيلىرى لە مالى رەھنكراودا تەصەرووف بكا، ھەتا لە رەھنەكە
 دەرى دەكا، يا كەلەپوورگر دەست بەست بگرى بۆ پاراستنى مافى
 مردووەكە، يا بۆ پاراستنى مافى خاوەن مافانى تر، وەك خاوەن قەرز، يا
 قەرزار دەست بەست بگرى ئەگەر خاوەن قەرزەكە داواى ئەوھى كرد.
 ئەمانە ھەموو وینەو نمونەن بۆ جوړى دووھى ھىجر.

٢٠٧) تهسهروونی منالو شیتو نهفام (سفییه):

تهسهروونی مندالو شیت دانامهزری، دهنه دهست بهست کردنیان
 بئ کهک دهبئ، نهفامیش ههروا، بهلام نهفام نهگهر ژن تهلاق بدا، یاژن
 خولع بکا تهلاقو خولعهکهی دادهمهزری. تهلاقدانهکهی بویه دادهمهزری
 چونکه حیجرو دهست بهست بهس بو ماله، تهلاقیش مال نیه،
 خولعهکهیشی بویه دادهمهزری، چونکه دهلیین: له شوبیئی تهلاقدانی به
 بهلاش دابمزری، تهلاقدانی لهگهل دهستکهوتنی مالدو بو دانامهزری؟
 چونکه خولع تهلاقه بهرابهر به مال، دهی ئاشکرایشه که نهمانه ههقی
 تهسهروویان نهبی دهبئ ههقداریان مافی نهوهی ههبی، بهپیی ئهم
 ئایهته: (فلعلل ولیه). له پیشترین ههقداریش بهپیی یهگگرتن باوکه،
 نهگهر باوکی نهوو باوکی باوکیهتی، وه بهم جوړه تادهموا، چونکهباوکی
 باوک بو بهشوووانو ژن مارمکردن وهک باوک وایه، دهی بو مالتیش دهبئ
 ههروابی، لهدوا باوکو بابیر سهپرهرشته (واته: وصی) لهدوا نهویش
 سهپرهرشتی سهپرهرشته. نهوجا حاکی و ههفته. بهپیی فهرموودهی
 پیغه مبهه (مرووه خوا له سهرویه) که دهمهرومی: فهرمانهروا ههقداری نهو
 کهسهیه که ههقداری تری نهبی!.

لهم جوړه ههقدارانهدا عهدالتهو داد مهرجه، چونکه مروی
 بهدکاری بیدادلیی ناوهشیتهوه که ئاگاداری سامان بکاو بیپاریژی. ههندی
 دهلیین: دادگهری له باوکو بابیردا مهرج نیه، چونکه ئهم دووه
 بهسروشت دلسوزی نهوهی خوینان.

٢٠٨. ته صهروفي لاتكه وتوو (موفليس):

لاتكه وتوو كه سيكه كه بووي به ژير قهرزه وه نه و قهرزانه ي
 كه وان له سهرې كاتي دانه وديان هاتې و زورتريش بن له و ماله ي كه
 هيهه تي و قازي له بهر هوئي، يا له سهر داواكردني خاوهن قهرز، حيجر
 دابني له سهرې ئيتر ته صهروفي له و ماله دا كه حيجري له سهر داناوه
 دانا مه زري. دنا كه لگي حيجره كه پووج ده بېته وه. سهر به لگه ي نه م باسه
 نه م فهرمووده يه كه ده فهرموئ: پيغه مبه ر (دروود خوا له سهر بڼ) حيجري
 دانا له سهر موعاذ، له سهر ماله كه ي، چونكه قهرزيكي له سهر بوو،
 پيغه مبه ر (دروود خوا له سهر بڼ) بډانه وه ي نه و قهرزه ماله كه ي موعاذي
 فروشت و قهرزه كه ي ليديا ه وه (داره قوطني و بهيه ه قو حاكم
 گيړاويانه ته وه، حاكم به فهرمووده يه كي دروست - صه حيج - ي داناوه)
 هه روا نه م فهرمووده يه يشه كه ده فهرموئ: نه بو سه عيد (دروود خوا له سهر بڼ)
 له سهر بڼ) فهرمووي: له سهر ده مي پيغه مر دا (دروود خوا له سهر بڼ) پياوي بهري
 باخيكي كړي، له پاشا بهر كه فه و تا، پياوه كه تيشكاو بوو به ژير قهرزو
 قو له وه. جا چه زمرت (دروود خوا له سهر بڼ) فهرمووي: خيري پيېكه ن و زه كاتي
 بده نئ، جا خه لگيش خيرو زه كاتيان پيدا، به لام به شي بژاردني
 قهرزه كه ي به ته واوي نه كړد. جا پيغه مبه ر (دروود خوا له سهر بڼ) به خاوهن
 قهرزه كاني فهرموو: چيتان ده ست كه وتوو بهي بهن، چونكه هه نه وه تان
 ده كه وي و به س. (موسليم و كه ساني تريش گيړاويانه ته وه، رمزي
 خودايان ليبي).

۲۰۹) تەصەروفي نەخۆش لە زياتره لە سییه کی مالی خوێ:

تەصەروفي نەخۆش لە سییه کی ماله کهیدا دروسته و جیبه جی دهبی. چونکه بهرای کوری مه عروور (ره زاه خواه لایبه) وه سییتیکرد که سییه کی ماله کهی بۆ پیغه مبه ربی (مرووده خواه له سه ربی) پیغه مبه ریش (مرووده خواه له سه ربی) قه بوولی کرد، به لام که سییه که کی وهرگرت دابه شی کرده وه به سه ر میراتبه رهکانی به رائدا. به لام ئەگەر نەخۆش پتر لە سییه کی سامانی خوێ کرد به خیره به خشی به که سی، ئەوه دهبی بۆ ئەوهی که زیاتره لە سییه کی میراتبه رهکان رازی بن، دها لە زیاده کهدا وه سیته که دانامه زری. دهبی رازی بوونه که یان لە پاش مه رگی مردوو ده که یان بی، چونکه له پیش مه رگیدا ئەو مافه یان نیه، له بهر شتی تریش که ئەویش ئەوهیه: که دوور نیه که ئەو که سه ی که ئیستا میراتبه ری نەخۆشه که یه، له کاتی مردنه کهیدا ئەو مافه ی نه مینی و له میراتبه ری بکه وی، وهک ئەوه ئەم له پیش ئەودا به ری.

۲۱۰) تەصەروفي کۆيله (تصرف العبد):

کۆيله ئەگەر ئاگاهه ی ره زای له سه ر نه بی، که سه ودا و مامه ئە بکا، کرین و فروشتنی نه بۆ خوێ و نه بۆ ئاگاهه ی دانامه زری. بۆ خوێ بۆیه دانامه زری چونکه کۆيله شیاوی (ئه هلیهت) و یارای خاوه نداری و مولکیه تی نیه، بۆ ئاگاهه یشی بۆیه دانامه زری چونکه به بی فه رمان و ره زابیونی ئەو مافی ئەوهی نیه.

(۲۱۱) رِکَه‌وَتَن (صَوْلَج)

(بر: ته جرید / ۳ - ۲۳۱ - ز: ۵۷ - ژ. ۱۱۲۶ هه تا ژ. ۱۱۳۱).

صَوْلَج (واته: رِکَه‌وَتَن) له زماندا واته: چاره‌سهری کِشَه‌وبهره، له عورفی شهرعدا ئه‌و گریدانه‌یه که کوَتایی دِئِنی به دژایه‌تی و دوژمنایه‌تی و کِشَه‌ی نیوان چهن هاودژو نه‌یارو ناحه‌زی.

سهر به‌لگه‌ی ره‌وایی رِکَه‌وَتَن له شهر یعه‌تدا همه کیتابه‌و همه سوننه‌ته. یه‌زدانی پاک دمه‌رموی: {وَالصُّلْحُ خَيْرٌ - سورة النساء - ۱۲۸/۴} واته: رِکَه‌وَتَن باشه‌و خوا پئی خوْشه، له فهرمووده‌یشدا پیغه‌مبه‌ر (درویده خواه له‌سهری): دمه‌رموی: رِکَه‌وَتَن و چاره‌سهرکردنی کِشَه‌و به‌ره له نیوان موسوئلماناندا کاریکی ره‌وایه (حاکم گیراویه‌ته‌وه‌و ده‌یشفه‌رموی: ئه‌م فهرمووده‌یه به‌پئی مهرجی بوخاری و موسلیمه) له گیرانه‌وه‌یه‌کا دمه‌رموی: هه‌موو رِکَه‌وَتَنی ره‌وایه، مه‌گهر رِکَه‌وَتَنی که نار‌ه‌وا بکا به ره‌وا، ره‌وا بکا به نار‌ه‌وا. (ئیبنو حه‌ببان له سه‌حیحی خویدا گیراویه‌ته‌وه، تیرمیذیش ده‌یگیریت‌ه‌وه‌و دمه‌رموی: فهرمووده‌یه‌کی جوانه، واته: حه‌دیسکی حه‌سه‌نه.

(۲۱۲) باسی جوْره‌کانی رِکَه‌وَتَن (سَوْلَج):

رِکَه‌وَتَن دوو جوْری هه‌یه:

جوْری یه‌که‌م: ئازادکردن و ئالشت (واته: ابراء و معاوضه) ئازادکردن وه‌ک ئه‌وه که سیک بلئ: ئه‌وا له گه‌ئتاریکه‌وَتَم له‌سهر ئه‌وه که له‌وه‌هزار دیناره‌ی له‌سهرته پینج سه‌د دینارم بده‌یت‌ه‌وه، له پینج

سهدهکه‌ی تری گهردنت نازاد بی. نه‌مه پیی ده‌گوتری به‌خشین و گهردن نازادکردن له به‌شی له قهرزه‌که، به‌گفت (له‌فظ) ی ریکه‌وتن، یا به له‌فظ (گفت) ی صولج.

جوړی دووهم: که ریکه‌وتنی نالشتکر نه‌وه‌یه: که که‌سی شتیکی له‌به‌رچاوی له‌سهر که‌سی بی، له‌گه‌لیدا ری بکه‌وی، که له‌جیاتی نه‌و شته شتیکی له‌به‌رچاوی تری لی وهرگری، شتی له‌به‌ر چاو واته‌هین، وهک نه‌وه له‌باتی گایی نه‌سپیکی لی وهرگری، نه‌وه نه‌م جوړه ریکه‌وتن و سولحه دهق حوکه‌م و برپاری کرین و فروشتنی هه‌یه، نه‌وه‌ی له‌کریندا مهرج بوو له‌میشدا مهرجه، وهک سهرپشکی و هاو نه‌ندازه‌یی له‌کاتی هه‌بوونی هوو بایست و عیلله‌تی سوودو ریبادا. به‌لام نه‌گهر له‌سهر نه‌وه ریکه‌وتن که له‌به‌ر چاوی (واته: عه‌ین) له‌جیاتی که‌لک و مه‌نفه‌عه‌تی وهرگری نه‌وه برپاری به‌کریدانی هه‌یه، وهک نه‌وه بللی: له‌جیاتی نه‌و ده‌دیناره قهرزه که له‌سهرته دوو پی‌نووسم بدری.

۲۱۳) که‌لک وهرگرتن له‌شه‌قام و کو‌لان:

بزانن که ریگه دوو به‌شی هه‌یه: ریگه‌ی دهرچوو، واته: طهریقی نافیز، ریگه‌ی دمرنه‌چوو، واته: طهریقی غه‌یره نافیز. جا ههر ریگه‌ین که دهرچی و به‌ری به‌ره‌للابی نه‌وه ریگه‌ی گشتیه‌و که‌س مافی تایبه‌تی پیوه‌ی نیه. به‌لکوو هه‌موو که‌سی وهک یهک مافی هاتو‌چو‌کردنی به‌و ریگه‌یه‌دا هه‌یه. وه که‌س مافی نه‌وه‌ی نیه که ته‌سه‌رو‌فیکی وای تیادا بکا، زیان له‌هامو‌شو‌که‌ره‌کان بدات، وهک نه‌وه بچی شانشینی له‌سهر

دېۋارى قەراخ شەقامەۋە دەرىكا بۇ سەر ھەۋاى شەقامەكە، يا سەگۈيىن لە
كۆلەنەكەدا بە قەراخ دېۋارەكەى خۇيەۋە بكا، يا چوخمى لەسەر كۆلەن
دروست بكا. چوخم: تاقىكى گەۋرەيە كە بەسەر كۆلەننىكا ھاتىيەۋە،
سەرىكى لەسەر خانوۋى ئەم بەرى كۆلەنەكە بىۋ ئەۋ سەرەكەى تىرى
لەسەر خانوۋەكەى ئەۋ بەرى كۆلەنەكە بىۋ، ۋە سەرەكەى كرابى بە ژوۋر.
چونكە ھەر ئەۋ بە تەنھا خاۋەن ماف نىيە لەۋ جىگەيەدا، بەلام ئەگەر
ئەۋ چوخم و شانشىنە ئەۋەندە بەرزىۋون كە زىيانىان نەۋو بۇ رىۋارو
رېرەۋ، نە بۇ پىادە، نەبۇ سوار ئەۋە دروستە.

سەر بەلگەى ئەم بابەتە ئەم سەرمەشقى پىغەمبەر خۇيەتى
(دروۋى خۇدەى گەۋرەى لەسەرىۋ) دەگىرنەۋە: خۇشەۋىست (دروۋى خۇدەى لەسەرىۋ) بە دەستى
پىرۋزى خۇى پلوۋسكىكى دامەزراند بۇ گۈيسەۋانەى خانوۋەكەى
عەباسى مامەى، پلوۋسكەكە دەكەۋتە سەر شەقامى دەچوۋ بۇ
مىزكەۋتەكەى پىغەمبەر (دروۋى خۇدەى لەسەرىۋ) جا بە پىۋدانى ئەم دەقپادانانە
كە لە بارەى پلوۋسكەۋە ھەيە، شتى تىرىش رىگە دەدرى. دەقپادانان،
ۋاتە: تىنسىۋ.

بەلام مەرجى ئەم پەلھەۋىشتە بۇ سەرگۈلان و رىگەۋ شەقام
ئەۋەيە: كە مائەكەى ئەۋ شتانەى بۇ دروست دەكرى ھى موسولمان بىۋ،
چونكە بۇ كەسانى تىرىشتى ۋا دروست نىيە، چونكە كىردنى ئەۋ
جۆرەشتانە لە رىزەۋ قەبىلى بەرزەۋەكىردنى خانوۋى ناموسولمانانە
بەسەر خانوۋى موسولماناندا، بگرە لەۋەش خراپىرە ئەمە لە كاتىكدا
كە ھاتو چۆى ناموسولمانان بە رىگەۋ بانى موسولماناندا بەپىي

شايسەستەيى خۇيان نىيە بۇ ئەو، بەلكو بەيى پاشكۆيىانە بۇ موسولمانان.

بەلام كۆلانى كە دىرنەچى ئەگەر ھاوبەشبوو لە نىوان چەند مائىكا، ئەو دروست نىيە نەبۇ خۇيان و نەبۇ كەسانى تر كە هيچ شتى نەو كۆلانى بەرپا بکەن، بەيى رەزاو فەرمانى گشت ھاوبەشەكان، چونكە ھەموو ملكىكى ھاوبەش ھەروايە. مەبەست لە ھاوبەش و خەلكى ھەر كۆلانى ئەو كەسانەيە كە دەرگای مائەكانيان لەسەرى بى. مافى ئەو مالانەيش كە دەكەونە سەر ئەم جۆرە كۆلانىانە لە دەرگای خانووەكانيانەوہيە ھەتا سەرى كۆلانىكە، بەلام مافيان لە كلكەي كۆلانىكەدا نىيە، چونكە جيگەي ھاتوچۇ ئەوان لە دەرگاكانى خۇيانەوہ دەست پىدەكا ھەتا سەرى كۆلانىكە، نەك لە كلكەو كۆتايى كۆلانىكەوہ، مەگەر دەرگای خاوەن مال لەسەر كۆتايى كۆلانىكەبى.

٢١٤) ھەوالە: ھەوالە (الحوالە):

بەرەو رووکردنەوہ:

(بر: تجريد: ٣ ل - ٨٩ - ز. ٤٣ - ژ. ١٠٠٨ ھەتا ژ. ١٠٠٩).

ھەوالە، يا ھەوالە، وشەيەكى لە بنەرەتدا عەرەبىيە، لە زمانا بە مانا گواستنەوہيە، لە عورفى شەرعيشدا برىتيە لە گواستنەوہى مافىك لە ئەستوى كەسيكەوہ بۇ ئەستوى كەسيكى تر. راستيەكەي فرۆشتنى قەرزە بە قەرز بەلام لەبەر پىداويستى ريگەي پى دراوہ. سەربەلگەي دروست بوونى ھەوالە ئىجماعە لەگەل ئەو فەرموودەيە كە شەيخان

دهیگر نه وه که پښه مېهر (درووه خوا له سربو) دهغه رموی: قهرز کویری
 دهو له مېند گهل سته مه! نه گهر دنیا بوو که سی له نیوه له لایه نی
 قهرزاره که ی خویه وه بهر و رووی بیا ویکي دهو له مېند کرایه وه، که نه و
 دهو له مېنده له باتی قهرزاره که ی خوی قهرزه که ی پی بداته وه نه وه
 بابجی قهرزه که ی له و و مر بگریته وه. (نه حمه دو بهیه قی).

(مهرجه گانی هه واله)

نهم چهنده شته بو دامه زرانندی هه واله به مهرج گیراون:

یه گهم: ره زابوونی هه واله کهر، چونکه خوی سهر پشکه له
 دانه ووی نه و مافه ی که و له سهری، له چی ریگه یه که وه که خوی ئاره زوو
 بکا.

دووهم: ره زابوونی هه واله کراو چونکه مافه که هی نه وه به بی
 ره زامه ندیی نه و له که سی که وه ناگو یز ریته وه بو سهر که سی کی تر.

سییه م: نه و دیه که ههر دوو قهرزه که چه سپاو بن له نه ستوی
 هه واله کهر و هه واله بو سهر کراودا.

چوارهم: نه و دیه ههر دوو قهرزه که ریک (موتته فیک) بن، واته:
 نه و قهرزه ی که له سهر هه واله کهره له م شتانه دا ریک بی له گهل نه و
 قهرزه ی که و له سهر هه واله بو سهر کراو، واته مهرجه که ههر دوو
 چه که به قهد یه ک بن له توخم (جینس) و نه ندازه و حازری
 (حولول) و مه ودا داری (ته ئجیل) و باشی و خراپی و نایابی و نایه خیدا،
 نهم مهرجه یش له سهر رای فهرمایشتی دروست به مهرج گیراوه، که

بهرابهره‌ک‌ه‌ی دم‌فهرم‌وئ: نه‌گهر فازانجی هه‌واله‌ک‌راو له‌وه‌دا بوو که دوو قهرزه‌که له‌م شتانه‌دا وه‌ک یه‌ک نه‌بن دروسته. جا هه‌رکاتئ هه‌واله‌کردن و به‌ره‌و روو‌کردنه‌وه‌که، له‌سه‌ر شی‌وه‌یه‌کی دروست بوو نه‌وه هه‌واله‌که‌ره‌که رزگاری ده‌بئ و قهرزه‌که‌ی سه‌ری که‌هی هه‌واله‌ک‌راوه‌که‌یه پ‌اک ده‌بیته‌وه، هه‌روا هه‌واله بو سهر‌ک‌راوه‌که‌یش رزگاری ده‌بئ له قهرزی هه‌واله‌که‌ره‌که، ئیتر مافی هه‌واله‌ک‌راو ده‌که‌ویته ئه‌ست‌وی هه‌واله بو سهر‌ک‌راو! چونکه ئه‌م هه‌واله بوونی مافه سوودی باب‌ه‌تی هه‌واله‌یه‌و به‌س^(۱).

^(۱) بسم الله الرحمن الرحيم.. له به‌رگی دووی (ریاض الصالحین) دا له لاپه‌ره (۶۸) دا، ئه‌م فهرمووده‌یه به نیوه ناچ‌ل چاپ بووه، ده‌مه‌وئ له‌م ده‌رفه‌ته‌دا ئه‌و کرتاریه به سه‌ر‌ب‌گرم‌وه فهرمووده‌که به ته‌واری ناوایه:

خالیدی کو‌ری عه‌مری نه‌ل — عه‌ده‌وی فهرمووی: عوتبه‌ی کو‌ری غه‌زوان، کاتئ فهرمان‌په‌وای به‌سه‌ره‌بوو وتاریکی بو‌ماندا، ستایش و سوپاسی خودای گه‌وره‌ی کردو فهرمووی: پاش سوپاسی خودا، وا جیهان ملی پت‌وه‌ناوه و نیشانه‌ی کۆتایی و ته‌واوبوونی ده‌ر‌که‌وت‌وه، به‌زوویی ده‌پ‌یت‌مه‌وه، ئه‌وه‌ی ماوه له دنیا له‌چار ئه‌وه‌یدا که رو‌یش‌ت‌وه وه‌ک خلتی بن جام وایه، که خاوه‌نه‌کی له‌مه‌ر چوارلای جامه‌که‌وه کۆی بکات‌مه‌وه تا به‌ته‌واری دای‌چۆ‌رینئ.

بزانه که ئیوه له‌م جیهانه بن به‌قایه‌وه ده‌گ‌ریزن‌مه‌وه بۆ خانی ئیجگاری، که به‌پ‌رای به‌پ‌رای پ‌رانه‌وی نیه، ده‌ی که‌وایه زو‌و‌که‌ن هه‌تا هه‌ل له کیس نه‌چ‌وه‌وه ده‌رفه‌ت ماره هه‌رچی چاک‌یه‌ک‌تان له ده‌ست دئ در‌یغی لی مه‌که‌ن و له‌پ‌یش خۆتانه‌وه بیکه‌ن و ره‌تی بکه‌ن بۆ ئه‌و دنیا، چونکه خانی ئیجگاریتان ئه‌وییه، له‌وئ کارتان به چاکه زۆر زۆره، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که روژی ره‌شی زۆرتان له پ‌یشه‌وه‌یه وریگه‌ی سه‌ختان له‌به‌ره، گه‌یش‌ت‌وه‌وه

به نیمه که بهردی لیسر لیواری دوزهخوه خولور یا کلیر ده کرتیموه، هفتا سال له سهریک بهی وستان همر گولور دهیتموه کهچی هیشتا همر ناگاتمینی! ده قسم به ذاتی خودا تم دوزهخه بهم گمورییه پرپر دهی! تمه وا دیاره که تیوه لیم باسه سهرسام دهین؟!

دهسا له لایه کی تریشموه باس کراوه بزمان: که بههشت زور زور گموره و پانو پوپو بهرینه، لیم لاشیپانی ده رگاکانیه وه هتا تم لاشیپانه کمی چل سالتیه، دهی سا به خودا روژی دهی که ههموو ده رگاکانی بههشت جهیان دی لمانهی که لیانموه ده چنه ژوروره وه له بهر قمره بالقی ده روازه کانی به هشت جهیان دی و ممدوم به پاله پهستو ده چنه ژوروره وه کهس به خوشی و ناخوشی جهیان نه نازی و دهست خمر و نهی، روژی بو نیمه حالمان وابو، به خوموه حموت کهس بووین، له خزمهت پیغمبهردا بووین (درووه و خواه له سهوبه) تمهی پیتی بلتی خوارده مهنی نمان بوو، گلای دارو درهختی تمویابانه نهی، تمهنده گلادارمان خوارد بوو له تاو برسیتی لالغاهمان تهره کی بوو، بوو بوو بهرین.

تمهیش حالی پوشتو پمرداخیمان بوو، روت و ره جال بووین، عابایه کم پهیدا کرد، کردم به دوو کمرتموه، نیویم بو خوم له باتی ده ری کرد به بهرکوش و پیچام به لای خوارو مسموه، تم نیو کهی تریشم دا به سهعدی کوری مالیک تمویش کردی به بهرکوش و پیچای به خویمیه له جیاتی ده ری، تموسا که تمه حالمان بوو، وه تمه خوارده کمان بوو، تمهیش جلی شای و شینمان بوو، تمه تانی نیستایش همر کهسی له نیمه ده بینی یا فرمانره وای سهر شاریکه، یا پادشای سهر ولایتیکه. خودایه! باییمان نه کمی و پنامان بدهی لموه که هموا بکهین و له دلی خوماندا خومان بهزل بزاین و له لای توزیش پچوک و بی وچ بین!

بیشزان که ههموو په یامینکی پیغمبهران پاش خویان له پاش ماوهیی، له حالیکموه ده گوری بو حالیکی تر، به تاییه تی حالی فرمانره واکانیان تمواو ده گوری،

تهنانهت له نهجامدا دهولمتی نیسلام دهبنی به پادشایی و سهلتنهت و، رهفتاری بهمرزی
سمردهمی پیغهمبهرایهتی لهناو فرمانرهواکاندا بهحال شوتنهواری دهمیتنی. دلنیام که
بهچاوی خوتان نههمی من دهیلتیم، له فرمانرهواکانی پاش نیمه دهیبینن! لهپاش نمره
که بهتهجرۆبهر نهموون له حالی نیموون توان به باشی حالی دهبنو به بهراورد نههمتان
بو دهردهکهوئ. (نهمه دهقی نهم فرمودهیدیه له صهحیحی موسلیمدا له بهرگی
همژدهدا، له (کتاب الزهد)دا، لهپهره (۱۰۱ - ۱۰۳). هوی نهم پهخشکردنوهیه
لیرهدها نههمیه: له سایمی خوداوه همموو بهرگهکانی (تاج الاصول) و (ریاض الصالحین)
له ژیرچاپ دان و لهلای من نهماون و لهکاتی خویدا بههله نههمه نهکراوه. جا همر
نمونهده که ترجمهکه چهسپاو پهخش بژه خوا یاربئی له چاپی نایندهدا خیرو مهندنان
نهم فرمودهیدیه لیروه نهقل دهکهنوه بو ناو ریاضهکه.

همروا نهم فرمودهیدیهش بههله چاپ نهبووه له بهرگی دوی ریاضهکهدا، زنجیری
(۵۱) لاپهره (۴۲۳) فرمودهوی (۲۷) که دهفرموئ:

نهمو نهجیح کوری عمدهسوی نهل - سولهمی - (رهواه هواه لیبو) فرمووی: همر له
سمردهمی نهزانیدا من دهمزانی که نهمو خهلهکه سهر لیشیتواوو کومرانو، نهمو دین نیه
که نهموان وان له سهری که بتان دهپرستو دارو بهرد به خودا دهزانن.

جا زوری پئی نهچوو که بهرگویم کهوت کهوا له مهکهکه پیواو پیددا بووه هموالی
گموره گموره ددا، جا بهسواری ولاخهکهم چووم بو خزمهتی، که روانیم پیغهمبهر (مرووده
خواه لهسهره) خوی شاردوتموهو، هوزهکمی لیبی پرنو به خوتنی سهری تینوون، لهبهر نهمو
زور به نهزاکت به دزکه خوم گدیانده خزمهتی، که لهناو مهکهکو له مائیکا خوی
جهشارداوو.

عمرزیم کرد: تو چیت؟ فرمووی: (من پیغهمبهرم) گوتم: پیغهمبهر چییه؟
فرمووی: خودا منی رهوانه کردووه. گوتم: نهمو پهيامی که خودا به توډا رهوانی
کردووه قسه لهچی دهکا؟ فرمووی: پهيامهکهم نهمویه: پهيوهنندی خزمایهتی بکهمو

سیله ره هم بهجی بهینم و بتان بشکینم: یهزدانی پاک به تاقه خوای ههقی بی هاول
بزام. گوتم: باشه ههتا نیستا کهسی باوه ری پیت هیئاوه، وه ئوانسی که له لتنا چ
کاره و کین؟ فهرمووی: بهائی خه لکم له گه لن تیکه لن، ههیا نه نازاده، ههیا نه کویله یه.
فهرمووی: ئه و سهرده مه ئه بو به کرو بیلال {وه زله خواه لیبه} موسولمان بوو بوون.

عهرزیم کرد: دهی باشه منیش دیمه سهر دینت، فهرمووی: باشه، بهلام نیستا ئه و ت
به ناشکرا بو ناکری، نابینی من خوم حال م چونه به ده ست ئه و خه لکمه و؟ بروره و بو
ناوما و منائی خوت، ههرکاتی بیستت که من خوم ناشکرا کردوه و هره و بهلام، نیتر
منیش رویشتموه بو ناو که سوکاره کهم له وئ مامه وه ههتا پیغه مبه ر {وه ووه خواه
له هه ووه} ته شریفی برد بو مه دینه، له و ماوه یه دا ههر سووسی هه وائی ئه و ده کردو ههر
که سینکم ده دی که له مه دینه وه ده هات هه وائی پیغه مبه رم لی ده پرسی. ههتا روژی چمن
کهسی له خه لکی مه دینه هاتن گوتم: ئه ری ئه و پیئاوهی که هاتوه بو مه دینه چی
به سهرهات و ده نگوباسی چیه؟ گوتیان: مه ردوم زور خیرا ده چن به ده نگیموه شوینی
ده که من، هوزه که ی و یستبوویان که بیکوژن، بزبان نه کوژرابوو، جا منیش چووم بو
خزمه تی بو مه دینه و چومه خزمه تی و گوتم: ئه ی پیغه مبه ری خوا! ئایا ده مناسیتوه
یا نا؟ فهرمووی: بهائی تو ئه و پیئاوهی که له مه که یه که مان دی. گوتم: ده قوربان!
هه ندئ له و زانسته که خودا فیری تو ی کردوه و من هیچی لی نازام فیرم بکه، بفهرمو
هه وائی چوئیتی نویرم پی بفهرمو، فهرمووی: نویری به یانی بکه، ئه و جا واز له
نویرکردن بهینه ههتا خور به نه ندازه ی رمی له ناسو بهرز ده بیتموه، چونکه له م کاتمه دا
خور له نیوانی دوو شاخی شه ی تانمه هه ل دی، واته: له م کاتمه دا شه ی تان و ده ستمی
شه ی تان ده که موه جرت و فرت و زال ده بن، ههر بو یه کیش له و ده مه دا بیرواکان سوژده ی
بو ده بن و خورده په رستن! که واته: با کوپنووشی ئیمه کوپنووشی ئه وان یه که نه گرن.
له و ده و نویر بکه، نویری ئه م ده مه فریشته دینه دیاری و شایمه تی باش بو نویر خورین
ده ده ن، ههتا ئه و ده مه ی که سیبه ری رمی داچه قار به قنجی له شوینی ته ختا له

کهمییمو سیبهره کئی لموه کهمترناکا همر نویژ بکه، نموجا واز له نویژ بیتنه، چونکه لم کاته‌دا دۆزه‌خ وک تهن‌دوور داده‌خری، جا کاتی سیبهری لای ئیواره داهاتو خۆربه‌دیمن له‌ناوه‌راستی ناسمان لایدا نویژی نیوه‌رۆ بکه، نویژی نم کاته فریشته ناماده‌ی ده‌بنو شایه‌تی بۆ نویژکمر ده‌ده‌ن، هه‌تا نویژی عه‌صریش ده‌کئی هه‌روایه، هه‌یچ نویژی له‌م ماوه‌یه‌دا ناباشی نیه، که نویژی عه‌صرت کرد ئیتر نویژی تر مه‌که تا خۆر ئاوا ده‌بی چونکه خۆر له‌ نیوان دوو شاخه‌ی شه‌یتانه‌وه ئاوا ده‌بی، ئه‌وه‌تا لمو ده‌مه‌دا خۆر په‌رسته‌کان کورنوشی بۆ ده‌بن، فه‌رمووی: جا گوتم: قوربان! ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! ده‌ی بفه‌رموو باسی ده‌سنوژیشم پی بفه‌رموو؟ فه‌رمووی: همر که‌سیکتان ئاوی ده‌سنوژی‌هه‌ی ناماده‌ بکا، نموجا ئاوا له‌ ده‌می و له‌ لووتی رابداو هه‌نگ بکا، ئیتر هه‌رچی گونا‌هی ده‌موچاوو ده‌مو کونه‌ لووته‌کانیه‌تی هه‌ل ده‌وه‌رینو به‌رده‌نه‌ خواره‌وه، کاتی روخساری ده‌شوا، له‌سه‌ر ئه‌مو شینویه‌ که‌ خوا فه‌رمانی پیکردوه، مسوگه‌ر هه‌رچی گونا‌هی ده‌موچاویه‌تی، له‌ نووکی ریشیموه، له‌گه‌ل ئاوه‌چۆره‌که‌دا هه‌ل ده‌وه‌رنو ده‌کونه‌ خواره‌وه، کاتی ده‌سته‌کانی تا ئانیسکه‌کانی ده‌شوا هه‌رچی گونا‌هی ده‌سته‌کانیه‌تی له‌ نووکی په‌نجه‌کانیموه له‌گه‌ل ئاوه‌چۆره‌که‌دا هه‌ل ده‌وه‌رین، کاتی سه‌ری ته‌ر ده‌کا هه‌رچی گونا‌هی سه‌ریه‌تی له‌ نووکی مووه‌کانیموه له‌گه‌ل چۆراوگه‌ی ئاوه‌که‌دا داده‌که‌رن! کاتی هه‌ردوو قاجی هه‌تا هه‌ردوو قاپه‌ره‌قه‌له‌ی ده‌شوا، هه‌رچی گونا‌هی قاجه‌کانیه‌تی له‌ نووکی په‌نجه‌کانیموه له‌گه‌ل چۆراوگه‌ی ئاوه‌که‌دا هه‌ل‌ده‌وه‌رین، جا دوا نمه‌ نه‌گه‌ر هه‌ل‌سایه‌وه نویژی‌شی به‌مو ده‌ست‌نوژی‌هه‌ کرد، وه‌ سوپاسو ستایشی خوای گه‌ره‌ی کردو، به‌شینه‌یی که‌ هه‌رشایسته‌ی خوابی ستایشی جوانی خوای گه‌ره‌ی کرد، وه‌دلی خالی کرد له‌ په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل غه‌یری خوا داوبه‌تمواری دلی له‌لای خودا بوو، ئیتر له‌پاش ئه‌مو نویژه‌ وا له‌ گونا‌ه پاک ده‌بیتموه وه‌ک ئه‌مو رۆژه‌ی که‌ له‌دایک ده‌بی! جاری عه‌مه‌ری کورپی عه‌به‌سه‌ نه‌مه‌ی باسکرد بۆ ئه‌بو ئومامه، که‌ ئه‌ویش هه‌ورپی پیغه‌مبه‌ربوو، ئه‌بو ئومامه‌ فه‌رمووی: ئه‌ی عه‌مه‌ری کورپی عه‌به‌سه‌! بزانه‌ نم قسه‌یه‌ تو ده‌یکه‌ی کوئی ده‌گرته‌مه‌؟! چۆن له‌ یه‌ک جیگه‌داو به‌یه‌ک هه‌لوسته‌ی ئاوا، به‌

۲۱۵) دسته‌به‌ریی (الضمان):

بر: تجرید / ۳ ت - ۹۱)

پیناسه‌کھی:

دهسته‌به‌ریی واته: له ئه‌ستوگرتن، ده‌گوتری: بووه به دهسته‌به‌ری ئه‌و شته، واته: ئه‌و شته‌ی گرتۆته ئه‌ستۆی خۆی. دهسته‌به‌ری له‌عه‌ره‌بیدا پێی ده‌گوتری: ضامن و ضمین و کفیل و زعیم و حمیل.

سه‌ربه‌لگهی ره‌ه‌وابوونی دهسته‌به‌ریی نامه‌ی خواو سوننه‌تی پیغه‌مبه‌رو یه‌کگرتنی نه‌ته‌وه‌یه. یه‌زدانی پاك ده‌فه‌رموی: {وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ - سورة يوسف - ۷۲/۱۲} واته: جارچییه‌ک جاری داو بانگه‌وازی کرد: ئه‌ی کاروانی! جامه‌ زی‌رینه

ده‌ستنوێژێک و دوو رکات نوێژ خودا ئهم هه‌موو خه‌لاته‌ ده‌دا به‌بهنده‌و له‌گناه‌ پاک‌ی ده‌کاتمه‌، وه‌ک منداڵی سا‌وای تازه‌ له‌دایک بو‌و؟! عه‌مریش فه‌رمو‌وی: ئه‌ی ئه‌بو‌و ئوما‌مه! خۆت ده‌زانی که‌ پێ‌و ئیختیار بو‌وم ئیسکم ناسک بۆت‌مه‌وه‌ ئاکامم نزیک بۆت‌مه‌، دیاره‌ که‌ له‌هال‌ی وادا هیچ کارێکم به‌ درۆ هه‌لبه‌ستن به‌ده‌م پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ نیه‌، ده‌ی ئهم فه‌رمو‌وده‌یه‌م نه‌ک جارو دوو جارو سێ جارو چوار جارو پێنج جارو شه‌ش جارو حموت جار له‌ پیغه‌مبه‌ر بیست‌وه‌، به‌لکو‌و له‌مه‌یش زیاتر لیتم بیست‌وه‌ بۆیه‌ ده‌یگێژمه‌وه‌، ده‌نا هه‌رگیز نه‌یم ده‌گێژایمه‌وه‌. (موسلیم - ره‌زای خ‌وای لی‌بی - گێژایه‌ت‌مه‌وه‌).

سوپاس بۆ خودا ئهم ده‌فته‌ره‌یش ته‌واو بو‌و.

و‌ک‌تبه‌ ب‌خط ی‌ده‌ مه‌ترجمه‌: نوری فارس مه‌ خان حسن.

۲۷ / ره‌ج‌ب / ۱۳۱۴ ر‌یک‌ه‌وتی ۱۵ / ۱۲ / ۱۹۹۵

ئاوخۇرەكەي پادشاتان دزيو، ھەر كەسى بېھىنئىتەوۋە بارى وشتىرى خەلەي بە خەلات دەدەينى، وە من خۇم دەستەبەرى ئەوۋەم. پېغەمبەرىش (دروودە خواۋ لەسەربەن) دەفەرموى: (العارية مؤداة والزعيم غارم) واتە: خواستەمەنى دەدرىتەوۋە بە خواۋەنى، دەستەبەر (ضامن) یش بزاردنې لەسەرە، ھەركاتى قەرزازارەكە خۇي نەيبوو دەبى كەفیلەكەي شتەكە بېزىرى. (ئەبو داوودو تىرمىزى گىراۋيانەتەوۋە، تىرمىزى بە جوانى داناوۋە، ئىبنو حېبانىش لە صەحىجى خۇيدا گىراۋىيەتەوۋە). لە بوخارىشدا دەفەرموى: جارى تەرمىكىيان ھىنا، ياران فەرموويان: ئەي پېغەمبەرى خوا! بفرموو نويزى لەسەر بکە، فەرمووى: ئايا مالى لە پاش بەجىماۋە؟ گوتيان: نە، فەرمووى: خۇ قەرزى لەسەر نىە؟ گوتيان: با سى دىنار قەرزازارە، فەرمووى: دەخۇتان نويز لەسەر مردوۋەكەتان بکەن! ئەبو قەتادە فەرمووى: قوربان نويزى لەسەر بکە، قەرزەكەي لەسەر من، لە گىرانەۋەي نەسائىدا: ئەبو قەتادە (دەراۋ خواۋ لىبەن) فەرمووى: من كەفیلی قەرزەكەي.

مەرچەكەي:

مەرچى دامەزراندنى دەستەبەرى سى شتە:

يەكەم: ناسىنى دەستەبەرو دە ستەبەرى بۇ گراو (مضمون لە) چونكە لەكاتى داواگردنەۋەي مافدا خەلگان چۈنيەك نىن، ھەيانە سەر راستو مامەلە خۇشەو، ھەيانە سەرچەۋتو گىرو قەرز كويىرە، شتى وايش دەبى بەھۇي جىايى مەبەست، ئەوۋەيش دەبى بەھۇي ئەوۋەكە دەستەبەرى بەبى مەرچى ناسىن، بى بەھۇي دەستەشكىنى (غەرەر).

دووهم: سامانه دهسته بهرکراوه که دهبی مافیکی دامه زراو ثابت)
بی، له کاتی دهسته بهر بوونیدا، که واته: مائی که هیشتا نه بووی به مائی
خاوه نی دهسته بهر بوونی دانامه زری، نه ویش وه دهسته بهر بوونی
ژیواری ژن که سبهینی بوی برپته وه. (ژیوار: نهفهقه — وهرگیر).

سییه: دهسته بهرکراو (مضمون) که دهبی زانراو مه علوومبی،
زامینی شتی نه زانراو دانامه زری، وه که نه وه به که سی بلی: نه وهی که
ههته له سه ر فیساره کهس من دهم به دهسته بهری هه ندیکی، چونکه
نه زانراوه نه وه هه نده چهنده. جا هه ر کاتی دهسته بهری (به پیی مهرجی
خوی) دامه زرا، خاوه ن مافه که بوی هه یه که داوای هه فه که ی خوی له
قه رزاره که بکا، یا له دهسته بهر که بکا، بویه ده لئین: مافی نه وهی هه یه
که داوای قه رزه که ی له قه رزاره که بکا، چونکه قه رزه که هیشتا هه روا
له سه ر نه وه، بویه کاتی نه بو قه تاده قه رزی مردووه که ی دایه وه پیغه مبه ر
(مردووه خوا وه سه ربه): پیی فهرموو: ئا ئیستا رزگاری بوو، چونکه نه گهر هه ر
به وه نده گه ردنی ئازاد ببوایه که نه بو قه تاده بوو به دهسته بهری،
پیغه مبه ر له پاش دانه وهی قه رزه که ئاوای نه ده فهرموو. بویه ده لئین:
مافی نه وهی هه یه که داوا له دهسته بهر که ییش بکا چونکه پیغه مبه ر
(مردووه خوا وه سه ربه): ده فهرموو: دهسته بهر بزاردنی له سه ره. مه زه بی
نیمامی مالیک ده فهرموو: کاتی داوا له دهسته بهر ده کری که دهسته بهری
له باتی کراو (مضمون عنه) نه توانا بی.

مهرجی دهسته بهر نه وهیه که شیای گه ردان بی، واته: نههل بی
بۆ ته سه رپوووف. که واته دروست نیه منال و شیت و حیجر له سه ر دانراو
بین به دهسته بهر.

٢١٦) چى كاتى دهسته بهر بوى ههيه بگهريته وه بۆ سه ر دهسته بهرى له باتى كراو (مضمون عنه):

ئه گهر كه سى بوو به دهسته بهرى كه سى، به رمزاي خوئى، وه به
رمزاي خوئى قه رزه كهى بوى دايه وه، ئه وه مافى ئه وهى بۆ ههيه كه
چه ندهى له باتى ئه وه بزاردۆته وه ئه وه ندهى لى بسينيه وه. چونكه ئه وه
مالى خوئى خه ر جكر دووه بۆ قازانجى ئه وه. ديسان به پى ئه م
فه رموو دهيهى پيغه مبه ريش (درووه خواه له سه ربو) موسو لمانان له سه ر مه رجى
خويان و هه ر مه رجيكى ره وا دابنن ده بى جيبه جيى بكه ن. (د/ت/ح —
س/ص) به لام ئه گهر دهسته به ريه كهى، يا دانه وه كهى له سه ر فه رمانى
قه رزاره كه نه بوو بوى نيه كه بگه رپته وه بۆ سه رى، چونكه شتى وا
داده نرى به پياوه تى رووت. جاهه ر كاتى دهسته به ريبو كراو داواى
هه قه كهى له دهسته به ركرد، دهسته به ر بوى ههيه داوا له دهسته به رى له
باتى كراو بكا، هه تا رزگارى بكا له دانه وهى قه رزه كه.

٢١٧) دهسته به رى شتى نه زانراو شتى كه هيشتا پيوست نه بووبى:

(ضمان المجهول وما لم يجب):

دهسته به رى نه زانراو دانامه زرى، چونكه شتى وا دهسته شكينييه
واته: غه مره، دهسته شكينيش له شه رعا ريگه ي نادرى، هه روا
دهسته به ربوونى شتيكيش كه هيشتا پيوست نه بووبى دانامه زرى، وهك
ئه وه زانا بى به دهسته به رى ئه وه سه د ديناره ي كه له ئاينه دا ده بى به

مالی دانا له سهر کاکه برا، چونکه دهسته بهری بۆ دلتیابوونی خاوهن مافه، که مافه کهی دهست دهکه ویته وه، که واته: نابئ له پیویستبوونی ئەو مافه پیش بکهوئ، ههروهک چۆن شایهتی نابئ له بینینی شایهتی له سهر دراوه که پیش بکهوئ. ئەمهیش وهک ئەم وینیه: پیاوئ به کهسی بلئ: لاله ئەحه! ئەمه بفروشه به مامه حهمه من دهم به دهسته بهری بههاکهی. چونکه ئەمه دهسته بهری بونی بههایه که که هیشتا دانه مهزراوه.

له م بابته ئەم مهسهلهیه چهرت دهکری، که پیی دهگوترئ: (ضمان الدرك) که بریتیه له وه ببئ به دهسته بهری فروشیار ئەگەر فروشراوه که عهیداربوو، یا ببئ به دهسته بهری کرپار ئەگەر بههاکه قهلب بوو، یا نهنگدار بوو.

(٢١٨) دهسته بهری بون (که فالت):

(بر: تجرید / ٣ - ٩١ ز: ٤٤).

دهسته بهری بونیش جوړیکه له دهسته بهری، بهلام تایبهته به جهستهی ئاده میزاده وه. دهش که بۆ بهلگه سازی بۆن بنرئ بهم ئایهته پیرۆزه وه، که باسی راسپییری یه عقووب دهکا بۆ کۆرهکانی (مرووده خوا له سهر پیغه بهری خومان له سهر له وایش بنا) که دهفه رموئ: {لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُوا مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَن يُحَاطَ بِكُمْ} - سورة يوسف - ٦٦/١٢ چونکه ئەوهی تیا دایه: که ئەوه له ئەستۆ بگرن که ئەو کهسه ئاماده بکهن له شوینی ناوبراودا که خزمهت حهز رهتی یه عقووبه (مرووده

خوای لهسه ریږه! ئهم جوړه دهسته بهر بوونه کاتې دروسته که ئهو مافه ی وا
لهسهر که فاله تکر او ده که مافی ئاده میز ادبی، نه که مافی خوابی، وه که ئه وه
تولای کوشتنه وهی لهسهر بی، یا داری همدی بوختیانی لهسهر بی، له
کاتانه دا دروسته دهسته بهر بوون بو ئاماده کردنی که سی که ئهم تاوانانه ی
کردبی، چونکه ئهمه مافی کی چه سپاوه دهق له سامان ده چی. به لام
نه گهر مافه که ی که لهسهر ی بوو مافی خوابوو، وه که داری همدی
باده نوشی و تولای دزیتی و تولای داوینپیسی ئه وه دهسته بهر بوونی ئهم
جوړه که سانه به جهسته دروست نیه. چونکه ئیمه له سهرمانه که ئهم
جوړه شتانه بیوشین و ههولی ئه وه بدین که ئهم جوړه توله وهرگرته
به پیی توانا له کوژ بخهین. جا نه گهر دهسته بهر شوینی به دهسته وه دانی
دیاری کرد ئه وه نه وی بریار ددری، دنا پیویسته شوینی بهستنی
دهسته بهر بوون واته: شوینی عهقه که بکری به شوینی به دهسته وه دان.
جا کاتې دهسته بهر که فاله تکر او ی له شوینی به دهسته وه داند،
دابه دهسته وه نیر له دهسته بهر بوونه که ی رزگاری ده بی، به مه چی له
چی که دا پیشگیری له به دهسته وه دان نه بی وه که لهو چی که یه دا زور داری
هه بی به زور که فاله تکر او ببا، له کاتی وادا دهسته بهر رزگاری ناب. به لام
نه گهر ریگری وا هه بوو، که سوو چی دهسته بهر ی تیان هبوو، ئه وه له کاتی
وادا به دهسته وه دان له شوینی ناوبراودا پیویست نیه، چونکه یه دانی پاک
د مه رموی: {إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ} گریمان که فاله تکر او ده که دیار نه بوو،
دهسته بهر که خرایه شوینی و زیندانی کرا، له حالی وادا ناچار ناکری که
ئاماده ی بکا، چونکه له ناو زیندانا نه وه ی پی ناکری، خوای گه ورهیش
د مه رموی: {لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا} - سورة البقرة -
{۲۸۶/۲} واته: خوا داوین له که سی ناکا که له توانایا نه بی. نه گهر

کهفالت کراوده که مرد داوای نهو ههقهی له سه‌ریه‌تی له دهسته به‌ره‌که ناکری، چونکه نهو دهسته‌به‌ری زه‌لامه‌که‌یه، نه‌ک دهسته‌به‌ری ماله‌که‌ی سه‌ری^(۱).

٢١٩) باسی هاوبه‌شی (شه‌راکه‌ت):

بر: ته‌ج‌ریدم ٢٢ ل – ١٦٥ ز: ٥٢).

هاوبه‌شی له زمانا واته: تی‌کل‌اویی، له عورفی شه‌را: چه‌سپانی مافی چه‌ند که‌سی‌که له‌یه‌کشتا له‌سه‌رش‌یوه‌ی هه‌مووانی (شیوع – تی‌کرای). سه‌ر به‌لگه‌ی نه‌م باسه نه‌م فه‌رموو ده‌یه‌ی پی‌غه‌مبه‌ره (درووه‌خواه له‌سه‌ربنا) که ده‌فه‌رموی: خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: من سی‌یه‌می هه‌موو دوو که‌سی‌کم که هاوبه‌ش بن له شتی‌کی ره‌وادا، پیت و فه‌ر ده‌خه‌مه کاره‌که‌یان‌ه‌وه، به‌مه‌رجی‌ک ناپاکی و دزی له‌یه‌کتر نه‌که‌ن، به‌لام هه‌ر که ده‌ستی‌ان کرد به‌گزی و دزی له‌یه‌کتری ئیت‌ر من به‌جی‌یان ده‌هی‌کم. (ئه‌بو داوود و حاکم گیراویانه‌ته‌وه). دیاره مه‌به‌ست نه‌وه‌یه که پیت و فه‌ری سامانه‌که‌یان ده‌جیت به‌حه‌وادا.

(١) لی‌رده‌ا هه‌له‌یه‌کی نووسیار – سه‌هوی قه‌ل‌م – له عیباره‌تی کفایه‌ الأخیاره‌که‌دا هه‌یه، دانم‌ری فیقه‌ولم‌ریسه‌که‌یش به‌بن راست کردن‌ه‌وه به‌سه‌ری‌دا رژیشتووه، به‌یتی موغنی و شه‌ریعه‌تی ئیسلام هه‌له‌که‌م راست کرده‌وه. چونکه خۆی (لومات‌المکفول) وه، نه‌ک وه‌ک نووسراوه (لومات‌المکفول له).

– وه‌ر‌گیر –

۲۲۰) جۆرهكانى ھاوبەشى:

ھاوبەشى دوو جۆرى ھەيە :

يەكەم: ھاوبەشايەتییە بەلەش (شەریكایەتییە بە لەش)، ئەم جۆرەیان پووجو بەتالە، ئەمەش وەك ھاوبەشایەتییە دارتاشو ئاسنگەرو ھەمالو كۆلگیشو پېشە گەرانی تر، كە لەناو خۆيانا لەسەر ئەو ە رېك بکەون كە ھەموویان ئیش بکەن و دەستکەوتەكەیان ھاوبەش بئ لە نیوانیاندا، خوا كاسپیەكەیان ئەو ەندە یەكبئ، یاکەم و زیادی ھەبئ، وە پېشەكەیان یەك جۆربئ وەك دوو دارتاش، یا دوو ئاسنگەر، یا چەند جۆرئ بئ وەك بەرگدروو، لەگەل بەرگچندا، ھۆی پووجی ئەم جۆرەیش ئەو ەيە كە ھەر كەسەیان بگری، بەلەشو بەكارو بە دەسكەوت، جیایە لەوی تریان، كەواتە: دەبئ ھەركەسئ قازانجی خۆی ھەر بۆ خۆی بئ، نەك بۆ كەسئكى نر، دەنا كارەكە سەر دەكئشئ بۆ كئشەو بەرە لە نیوانیانداو لەسەر قەبلانندنی پشك لە قازانجا رېك ناكەون. ئەو ەندە ھەيە ئیمامی مالېك رېگەى ھاوبەشایەتى بە لەشى داو ەبەمەرچئ پېشەكەیان یەك بئ، ئیمامی ئەبو حەنیفەش بەبئ قەیدو بەند ئەم جۆرە ھاوبەشییە بە دروست دەزانئ.

جۆرى دوو ەم: ھاوبەشایەتى جلەو ە (شَرَاكَةُ الْقَنَانِ)، بۆیەیش وای پئ دەگوترئ چونكە ھەردوو ھاوبەشەكە بۆ ئەم شتانە چون یەكن: بۆ ھەلۆەشانندەو ە تەصەرووف كردن و دەستكەوتنى قازانج بەپئى ئەندازەى مالەكە، دەق وەك چۆن ھەردوو لای دەستەجلەوى ولاخ وەك یەكن بۆ جلەوكئشئى ولاخەكە (دەستە جلەوى لغاو مەبەستە كە دوولای

ههيه - وەرگير) ئەم جوړهيان دروسته، بهپي فهرموودهکەي له سەرەتاي باسەکهوه رابورد، يەگرتنيش ههيه لەسەر دروست بوونی.

مەرجهکانی:

یەكەم مەرج: ئەو هیه هاوبهشییهكە له مائیکي نهخت (نهقد)دا، یا وینهدار (مثلی) دابی. چونکه وینهدار كه لهگهڵ (توخم - جنس)ی خۆیدا تیکهڵ بوو ئیتر لهیهك جياناگرینهوه، ريك وهك پارهی نهختی لی دی، مائی وینهدار (كه هاوبهشایهتی تیا دا دروسته) وهك گهنم و جوو روون و ئەم جوړه شتانه، پارهی نهخت له بهرچاوترین نموونهی مائی وینهداره، بهلام له مائی نرخ بو دانراودا، كهپي دهگوتری: مائی (مقوم) وهك زهوی و زارو خانوبههره، هاوبهشایهتی دانامهزری، چونکه تیکهڵ بوونیکی وا کهببی بههوی ئەوه مائهکان فهرقیان نهخری، شتی وا هوش و ئەقل نایگری،

دووهم مەرج: ئەو هیه كه لهیهك توخم و جوړبن، وه لهصیفهت و نیشانهیشدا هەر یهکبن، وهك گهنم لهگهڵ گهنمدا، جو لهگهڵ جو دا، ساخ لهگهڵ ساختا، شکاو لهگهڵ شکاودا، دهن دانامهزری چونکه له حالی وادا بهناسانی جوئ دهگرینهوه، سروشتی هاوبهشیش ئەوه دهخواری كه دوو مائهكه لهیهك جيانهگرینهوه، چونکه ئەگەر فهوتانی روویدا، سوور دمانرا كه ئەو فهوتاوو مائی یهکی له دوو هاوبهشهکەیه، ئیتر کابرای مال فهوتاو بهچی ههقی دهبی به هاوبهش له مائی هاوبهشهکەیدا، کهفري ئەوی پيوه نیه.

سییه مەرج: ئەو هیە دەبی مالهەکان و دەها ئامیته بکرین که بهیج جوړی فەرق نەخرین و لە یەك جیانه کرینهوه، ئەمە بۆ مالتیکه که لە بنچینه دا جیا بن، دەنا مالتی که لە بنچینه دا تیکه ل بن وەك چەند کەسی به تیکه لی شتی بکرن، یا مالتی به کەله پوور بگاتەوه پییان، ئەوه بۆ مەبهستی جیانه بوونهوه ئەم ئەندازهیە به سهو دەتوانن لە سامانی وادا هاوبهشی ئەنجام بدەن.

چوارەم مەرج: ئەو هیە که هاوبه شهکان هه موویان ریگهی گەردان و ته سه پروفیان پێبدری. ئەو هه ندە هه یه ته سه پروفی هاوبه ش وەك ته سه پروفی جێدار (وه کیل) وایه، گەر که به رز مه وندی هاوبه شایه تی ره چاو بکری، که واته مامه له به قەر ز، یا به زه ره ر، یا سه فه ر کرن به ماله وه به بی ریگه دانی هه موو هاوبه شهکان دروست نیه.

پینچەم مەرج: کاتی هاوبه شهکان مامه له یان کردو قازانج په یدا بوو، دەبی ئەو قازانجه دابه شبکری له نیوانیانا به پیی ئەندازه ی سه رمایه که یان، خواه هاوبه شهکان ئەو هه ندە ی یه ك ئیشیان کردبی یانه. چونکه ئەگەر بری له قازانجه که به خه ینه بری ئیشکردن، ئەوه مامه له ی هاوبه شی تیکه ل و پیکه ل دەبی له گه ل مامه له ی قازانج به هاوبه شی، که پیی ده گو ترئ (قیراض) ئەمە ش قه ده غه یه. ده ی ئەگەر مه ر جی ئەوه دیان کرد که قازانج به پیی ماله که یان نه بی، یا زیان به پیی ماله که یان نه بی، ئەوه هاوبه شیه که یان به تاله. وه ك گوتمان هاوبه شایه تی گرێدانیکی دروسته، هه ر کام له هاوبه شهکان مافی ئەوه دیان هه یه هاوبه شیه که هه لوه شینیته وه، هه ر کاتی ئاره زوو بکا، چونکه

ھاوبەشى عەقدى ئىرفاقە، كەواتە: وەك جىدارى وەكالىت دروستە،
 ھەروا مافى ئەۋەى ھەيە كە ھاوبەشەكەى لە كارىخاۋ عەزلى بكا،
 ھاوبەشى ھەل دەۋەشىتەۋە بە مردن، يا بەشىتى يا بەبى ھۈشى
 ھەموويان، يا ھەندىكيان. بزانن دەستى ھاوبەش لە سەرسامانى
 ھاوبەشەكەى دەستى ئەمانەت و دەستپاكىيە.

۲۲۱) ھاوبەشى لە پشكو سەنەداتا:

ئەم جۆرە ھاوبەشىيە يا لە چەند پشكىكدايە، يا لە چەند سەنەدىكدايە،

جۆرى يەكەم دروستە، چونكە قازانچ و زيان لەم جۆرەدا بەپىي
 ئەندازەى مائەكانە، ھەركەسەيان، بەشى خۆى لە قازانچ وەردەگرى
 ھەروا بەشە زيانى خۆشى قەبوول دەكا.

بەلام جۆرى دووهم: كە برىتتيە لە ھاوبەشى لە سەنەداتا دروست
 نيە، چونكە بنچىنەكەى لەسەر ئەۋەيە: كە خاۋەن كومبىيالىكە ھەر
 لەسەر كومبىيالىكەى خۆيەتى و لە ھەموو حالىكا مامەلەكەى خۆى بە
 تەۋاۋى دەۋىتەۋە، لە ھەمان كاتدا قازانچى بىرپاردراۋى خۆشى لەكاتى
 دىيارىكراۋى خۆيدا دەۋى، بەپىي كورتى و درىژى مەۋداى دىيارىكراۋ،
 ئىتر ھەقى نيە بەسەر ئەۋەۋە كە ئەو كومپانىيە قازانچ دەكا يا زيان،
 دەى شتى وائش ھەق سوۋدەو بەر ئەو ياسايە دەكەۋى كە دەلى: ھەر
 قەرزى قازانچ بگەپەنى بە خاۋەن قەرزەكە ئەۋە دادەنرى بەسوۋ (رەبا).

٢٢٢) باسی جیداری، (واته وه کالهت):

بر: ته جرید / ٣ / ل ٩٣ ز: ٤٥).

جیداری له زمانا به وه دهگوترئ که کاری خۆت بسپیری به کهسێ تا ناگاداری و چاودیری بکا، ئەم ئایه ته بهم واته یه که دمفه رموی: {حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ - سورة آل عمران - ١٧٣/٣} واته: بهس خودامان به سهو خۆی پشت و پهناو ناگاداری چاکه. له عورفی شهرعیشدا ئه وه یه: کهسێ له ماوهی ژيانیدا ئیشی بداته دهستی کهسیکی تر له حیاتی ئه و بیکا له ماوهی ژيانیدا، دهبی ئیشه که له وانه بی که جیدار بتوانی جیبه جیی بکا. سهر به لگهی جیداری ئەم ئایه ته یه: {فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرْقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ - سورة الكهف - ١٩/١٨} واته: یه کێ له خۆتان بهم پاره ی زیوینه تانه وه بنیرن بۆ ناوشار ههتا خۆراکتان بۆ بکړئ. تا کۆتایی ئایه ته که، هه روا ئه و فهرمووده یه شه، که عه مری کوری ئومه ییه ی ئه ل سه خری ده یگێر پته وه، که پیغه مبه ر (دروود و خوا و له سه رب) کردی به جیدار (وه کیل) ی خۆی هه تا قه بوو ئی نیکاحی ئوممو حه بیبه ی کچی ئه بو سوفیانی بۆ بکا، وه به لگهی تریش له م بابه ته هه یه، یه کێ له وانه یه کده نگی و یه کگرتن و ئیجماعی موسو لمانانه له سه ر دروست بوونی جیداری.

مه رجه کانی:

مه رچی جیدارگر (موکل) ئه وه یه که ته سه رووفی خۆی دروست بی له و ئیشه دا که جیداری بۆ ده گری، به هو ی ئه وه وه که به خودی خۆی خاوه ن مال بی، یا خود به هو ی هه قدار ی (ویلا یه ت) ی شه رعیه یه وه به

سەرمائى مىندالى خۆيەۋە ۋەك باۋك و بايىر، كەۋاتە: دروست نىيە مىنال و شىت و نەقام بەبى فەرمانى ھەقدارىيان جىدار بگرن لە ھىچ سەۋدايەكا، ھەروا بۇ كەسى لە ئىجرامدا بى دروست نىيە جىدار بگرى، ژنى بۇ مارە بكا، يا كچى بۇيدا بەشوو لەكاتى ئىجرامەكەدا، مەرجى جىدارىش ئەۋەيە كە بتوانى بە خودى خۆى ئەو ئىشە ئەنجامبدا كە تىايدا كراۋە بە جىدار، كەۋاتە: دروست نىيە مىنال و شىت و نەقام و حىجر لەسەر دانراۋ بگرىن بە جىدار، ياساى كۆگر (ضابطە) لەم بارەيەۋە ئاۋايە: ھەرجى مروڤ بۇ خۆى دروست بى تەسەرۋوفى تىادا بكا، دروستە بۆشى كەلەو كارەدا ببى بە جىدار، يا بە جىدارگر. مەرجى ئىشە جىدار تىاگىراۋەكەيش - كە پىى دەگوترى موۋەككەلوفىيى - چەند شىكە:

يەكەم: ئەۋەيە كە ئەو شتەى كە جىدارى تىا دەگرى لە ژىر تەسەرۋوفى جىدار گرەكەدابى،

دوۋەم: ئەۋەيە ئەو ئىشە قابىل بى بۇ ئەۋە جىنشىنى تىادا بگرى. كەۋاتە: دروست نىيە جىدارگرتن بۇ بەندە گىيەك (عبادتىك) كە بە لەشېكرى، ۋاتە: پەرسىش بە لەش، يا عىبادەتى بەدەنى، ۋەك نوپژو رۆژوو شتى ترى ۋا، چونكە مەبەست لەم جۆرە پەرسىشە ئەزموون و تافىكردنەۋەيە، شتى ۋايش دەبى بەندەخۆى پىى ھەئسى، بەگردنى كەسىكى تر نايەتەجى، بەلام دروستە جىدار گرتن لە ھەجدا بۇ كەسى خۆى پەكى كەۋتبى، يا بۇ سەربرىنى ئاژەلى قوربانى و ھەۋتەم، ھەروا دروستە ۋەكىلگرتن لە زەكاتدان و زەكات ۋەرگرتندا، ھەروا لە گرتنى رۆژۋوى كەفارەتدا، چونكە ئەم چەند مەسەلەيە دەق ھەيە لە سەيارن كە دروستە جىداريان بۇ بگرى.

سېيەم: ئەو ھەيە ئەو ئىشە لە ھەندى روو ھە زانراوبى (واتە: مەعلوومبى) چۈنكە جىدارى لە شتى نە زانراودا دانامە زرى.

بىريارى جىدارى: ھۆكىمى ۋە كالىت:

جىدارى كاريكى ئىختىيارى ۋە خۇسەرپىشكىيە لە ھەردو ۋە لاو. كەواتە: ھەموو كاتى ھەردو ۋە لا (واتە: جىدارو جىدارگر) بۆيان ھەيە جىدارى ھەلۋەشېنە ۋە، چۈنكە ھەر كەسەيان قازانجى خۇيان بە باشى دىزان ۋە خۇيان سەرپىشكى لە پاراستنى بەرژدە ۋەندى خۇياندا كەواتە: ناچار ناكرىن كە بەپىچە ۋەنە ھەز ۋە مەبەستى رەۋاى خۇيانە ۋە كار بىكەن، دىنا توۋشى زىيانىكى ئاشكرا دىبىن، ياساى شەرعىش كە سەرچاۋى لە سۈنەتلى ھەزەرت ھەلگرتوۋە دىفەرمۇ: (نە زىان نە ۋەلامى زىان بە زىان!).

گرىدانى جىدارى (واتە: ھەقدى ۋە كالىت) بە مردنى يەككىيان تىك دەچى ۋە ھەل دەۋەشېتە ۋە، چۈنكە گرىدانە درۋستەكان، كە لە ھەورفى شەرەدا بېيان دەگوترى (العقود الجائزە) ھەموويان ئەمە ھالىانە، جا ھەر كاتى لايى لە دوو لاي گرىدانە كە ئەھلىيەتلى تەسەرۋوف ۋە شىاۋى گەردان بېكردى نەما، خۋاى بەھۋى مردنە ۋەبى، يا بەھۋى ھەرشىتىكى ترەۋەبى، ئىتر ئەو گرىدانە تىك دەچى، كەواتە: جىدارى (واتە: ۋە كالىت) ھەل دەۋەشېتە ۋە بەشىتبوۋنى يەكلى لە دوۋلايەنى گرىدانە كە، كە بىرىتىن لە جىدارو لە جىدارگر، ھەروا بەھەش تىك دەچى كە مالىكەى جىدارى تيا گىراۋە لە مولكى جىدارگر دەرېچى ۋە بىي بەھىنى لايەنىكى تر، ۋەك ئەۋە بىفرۋشى، يا بىكا بە ۋەقە.

جېدار ئەمىندارە:

جېدار دادەنرى ئەمىندار لەو شتەدا كە تىادا كراوہ بە
جېدار. كەواتە: ھەروەك چۆن ئەمىندار نابى بە دەستەبەرى مالى
سپاردە، جېدارىش نابى بە دەستەبەرى مالىكە، ئەگەر بەبى
كەمتەرخەمى جېدار مالىكە فەوتا، چونكە جېدارگر ئەوى كىردوۋە بە
ئەمىندارى خۆى، ئەمىندارىش دەستەبەر نىيە، لە بابەت فەوتانى
مالەكەيشەو قسەى جېدار دەخوات، ھەروا لە بابەت ئەوەيشەو كە بلى:
مالەكەم داووتەو بە خاۋەنى!.

ئەمانە نەمۇنەن بۆكەمتەرخەمى: مالىكە بىرۋىش و بەر
لەوەرگىرنى بەھاكەى بىداتە دەست كىرپار، يا بەبى رىگەپىدان شتەكە
بەكار بەيىنى، يا لە جىگەى نائەمىندا دايبىنى، كە حىرزى مىسل نەبى
واتە: جىگەى پاراستنى ئاسايى وىنەى خۆى نەبى.

كېرىن و فرۇشتىنى جېدار:

كەسى جېدارى كەسى بى بۆ فرۇشتىنى مال، جېدارىيەكەى بى
بەندو مەرج بى، دروست نىيە بۆى كەمال بىرۋىش بە غەيرى پارەى
نەختىنەى ئەو ولاتە، يا بەقەرەز، يا بەزەرەرى زۆر (واتە: بەغوبنى
فاحىش) زەرەرى زۆر ئەوۋىيە كە ئەو جۆرە زىانە لەبەر ئەوۋى زىانىكى
قورسى ناقۇلايە، بە زۆرى لە توانادا نىيە. بۆيە دەلىين دەبى ئاۋا
بىفرۋىش، چونكە عورف ئەوۋە دەگەيەنى، دەى ھەرشتىكىش كە عورف
بەلگە بى، با بەگوتنىش نە گوترى، دەلالەتى عورف لەسەرى، لە جىگەى

گوتنیه تی به دهم! ئایا نابینی هەرکاتئ کرپارو فروشیار گریدانیکی بی مهرج و بهندیان ئەنجامدا دەبەردرئ بەسەر بهەای نەخت و نەختی (نەقدی) ئەو ولاتەدا.

(فروشتن به به جێدار خوێ و برپاردان (اقرار) لەسەر ئەو کەسە ی کردووێه تی به جێداری خوێ):

دروست نیه بۆ ئەو کەسە ی گە کراوه به جێدار بۆ فروشتنی مالت، ئەو ماله بفرۆشئ به خوێ، یا به مندالت نا بالتی خوێ، له بهر ئەم دوو هۆیه.

یه کهم: به پێی عورفو باوی په سهندی ناو کۆمه ل، جێدار مافی ئەوه ی نیه ئەو شته بکړئ بۆ خوێ.

دووه م: هه موو کەس ئ به سروشت هه زده کا شت به هه رزان بکړئ بۆ خوێ، ئەمه یش به پیچه وانە ی مه به ستی جێدار گره، چونکه ئەو ده یه و ئ بهو په ر ی قازانجه وه ماله کە ی بفرۆشئ، ده ی ئەم دوو مه به ست و ئاره زوو ه یش دژ ی یه کترن، به هیج جوړئ یه ک ناگرن. ئیقرا کردنیش له سه ر جێدار گره کە ی له بهر ئەوه دانا مه زری، چونکه شتی وا ئیقرا ره به شتی کە ه ی ئەو نیه، مالتی خه لکیش به برپاردانی غه یری خاوه نه کە ی نابئ به ه ی کە س، له ئیقرا ریشدا کړین و فروشتن له م باره یه وه یه کسان و برپاردانی جێدار له سه ر جێدار گر له هیجیاندا بایه خ ی نیه.

(۲۲۳) باسی پیلینان (اقران):

پې لېنان له زمانی عه ره بېدا پېی ده گوتړئ ئیقرار، ئیقراریش واته: ديان پيادانان و چه سپاندن و بړيار له سهردان، له شهرعی شهریفیشدا بریتیه له وه که سی پې له مافی که سیکی تر بنی و ددانی پیابن که نه و هغه له سهریه تی. سهر به لکه له مابه تها نامه ی خواو ریبازی ره به رو یه گگرتنی نه ته وه ی ئیسلامه. زاتی پاك و پیرۆز دهغه رموی: {كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ - سورة النساء - ۱۳۵/۴} واته: نه ی کومه ئی بړواداران! زور به باشی پابه ندی ره تار کردن به عه داله ت بن، که بریتیه له وه به موو له حق لانه دهن، هه موو کاتی شایه تی حق بدن، ساخ له بهر ره زای خودا، ته نانه ت نه گهر شایه تی له خوشتان بدن ده بی شایه تی حق بدن. ده ی شایه تی له خودان بریتیه له پیلینان و ددانان به و هغه ی که واه له سهرت. له ریبازی ره به ریشدا دهغه رموی: پیاوی چوو بو خرمه تی چه زره ت پر سیاری هه بوو، به شی له وه لاهه که ی پیغه مبه ر (درویده خواو له سهرت) له و مه سه له یه دا نه مه بوو: کور ه که ت سه د داری هه ددی ئی دهرئ و سالیکیش دوور ده خریده وه و ره نه ده گری. نه ی ئونه یس! تویش هه لسه بړو بولای ژنه که ی نه م پیاوه که ده ئین له گهل کورپی نه م پیاوه ی تر دا داوین پیسیان کردووه، نه گهر هاتوو چوووه ژپری و دانینا به ئیشه که داو پېی له تاوانی خوی نا نه واه به رده بارانی بکه. (نه م فهرمووده یه به دوورو درپژ شایخان گیراویانه ته وه) نه مانه به لکه ی نه قلی بوون بو باسه که، به لکه ی عه قلیش له سهری هیه که نه مه یه: له

شۈيىن شايەتيدان لەسەر پىللىنان دروست بى، دەبى پىللىنان خۇى باشتەر دروست بى.

بەشەكانى پىللىنان:

پىللىنان دوو چەشنى ھەيە يەكەميان ئەوھەيە كە ددان بنى بەوھدا كە ھەقىكى خۇى لەسەر، وەك بچىتە ژىر ئەوھ كە شايستەى دارى ھەددە، لەبەر ئەوھ كە داوئىنپىسى كردوو، يا بادەى نۆشيو، يا دزى كردوو شايستەى تۆلەى دزىيە. لەم چەشەيانا ئەگەر لە پىش تۆلە لىوەرگرتندا پەشيمان بوو ئەوھ پەشيمانبوونەوھەى دروستەو تۆلەو سزاكەى لە كۆل دەكەوى، بەپىي ئەم فەرموودەيەى پىغەمبەر (مروودى خواە لەسەر بى): ھەتا بۇتان دەكرى، ئەگەر بەكۆلكە مەھانەيەكيش بوو، يا بەبۆرە گۇمانىك بوو ھەددى شەرى، ھەر ھەددى بى، لە كۆل موسولمانان بكەنەو. دەى پەشيمانبوونەوھى لە پىللىنان دادەنرى بە شوبەھو گومانكردن لە راستى پىللىنانەكەى، چونكە ھەل دەگرى پىللىنانەكەى درۆبىو پەشيمانبوونەوھەى راستى. بەپىي ئەم فەرموودەيەى تىرىش: ماعىز ھاتە خزمەتى ھەزرەت (مروودى خواە لەسەر بى) ھەزىكرد: كە داوئىنپىسى كردوو، پىغەمبەر (مروودى خواە لەسەر بى) وەلامى نەدايەو. فەرموودەكە درىژە، لە دوايىدا پىغەمبەر (مروودى خواە لەسەر بى) ويستى كە بيانوى بۇ بدۆزىتەوھو واز لەو قسانە بەيىنى كە دەيانكا، لەبەر ئەوھ پىي فەرموو: ئەوھ شىت بووى؟ لە گىرپانەوھەىكا: رەنگە ھەر ماچت كردى، يا نوقورچت لىگرتى يا تەماشايىت كردى؟ دەى بە پىي ئەم فەرموودەيە ئەگەر پەشيمان بوونەوھەى لە قسەى خۇى لە پاش

پېلىنن سوودى نەبوايە، پېغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) بەبى ھوودە چۆن رېگەى بۆ خوش دەکرد، ھەتا لەفظ بگۆرئ و لە تۆلەكە خۆى رزگار بكا! وەلى بزانن پەشيمان بوونەوہ لە پېلىنن لە دزىتى سوودەكەى ئەوہىيە دەست بېرىن لە كۆل دەخا كە مافى خوايە، بەلام گەرانەوہى مالەكە بۆ خاوەنى لە كۆل ناخا، چونكە ئەويان مافى مرؤفە، ھەقى ئادەمىيە. چەشنى دووہمى پېلىنن: پېلىننە لە مافى ئادەمىزادئ بەسەر پېلىنەرەوہ، لەم جۆرەيانا لەپاش پېلىنن پەشيمان بوونەوہ لىى بېھوودەيەو سوودى نيە، وەك پېلىنن لە بوختانكردن و شتى وا، جياوازى نيوانى ئەم دوو مافە بەمەيە: مافى خوا لەسەر بناغەى چاو لىپۆشى دامەزراوہ، بە پېچەوانەى مافى ئادەمىيەوہ، چونكە ئەم بناغەكەى لەسەر گىرى و رزدييە، خەلك سوورن لەسەر مافى خۆيان.

مەرجهكانى پېلىنن:

پېلىنن بەم چوار مەرجه دادەمەزرئ:

يەكەم: رەسىدەبوون، واتە: بالقبوون.

دووہم: ھۆش، بەم پىيە پېلىننى منال و شىت دانامەزرئ، چونكە مافى تەسەرۇفيان نيە، كەسيكىش بوورابىتەوہ يا بەھۆى مەھانەيەكى رەواوہ ھۆشى نەمايئ لە ريزى شىت دادەنرئ.

سپيەم: دەبى پېلىنن بە ئارەزووى پېلىنەر خۆى بى، نەك بە زۆرە مى بى، كەواتە پېلىننى زۆرلىكراو دانامەزرئ، چونكە لە شويىن پېلىنن لە كضرو كضركردن لە ژىر زەبرى زۆرلىكردندا دانەمەزرئ و

بايه خى نه بى، به مهرجى له دلهوه باوهرى دامه زراوبى، ئيتر چۆن پيلينان له شتى تر، كه له كفر كردن بى گرنكى تره، داده مه زرى.

چوارهم: فاميدهى (روشد) نه گهر پيلينانه كه له سهر مال بوو، نهوه پيلينانى نه فام (سه فیه) له مال دانامه زرى، دنا حيجر نانه سهر سوودى ناميئ. نه مه به پيى رواله تى برپارى شهرع وايه، كه پيلينانى حيجر له سهر دانراو، به ظاهيرى شهرع، دانامه زرى دنا له لای خوا بهر برسياره، نه گهر له راستيا پيلينانه كه تهاو بوو نهوه له سهر يه تى كه حيجر كه تى له سهر نه ما فافه جيبه جى بكا. وهكى تر نه مه جوړه پيلينانه لى و مرده گيرى: پيلينان له شياوى بو حه ددى شهرعى، يا پيلينان له تهاق و ژن خولع كردن و ظيهار كردن له گهل ژندا، چونكه نه مه جوړه شته په يوه ندى به سامانه وه نيه، هه روا برپارى پيلينانى كه سى حيجرى له سهر بى له عياداتدا وهك برپارى فاميده (ره شيد) وايه داده مه زرى.

پيلينان له شتى نامه علوم:

پيلينان له شتى ديارينه گراو (مه جهوول) داده مه زرى، بو روونكردنه وهى نهوه شته قسه پيلينه و مرده گيرى، وه به ههرجى ماناى ليبداته وه، به مهرجى دابنرى به مال (ههر چه نده كه ميشبى) لى قه بوول ده كرى، هه روا نه گهر مه عنايشى ليبداته وه به شتىكى پيسى وا كه له چه شنى مال نه بى، به لام راگرتنى دروستبى، وهك سه گى پاس يا وهك ته پاله و پهين، چونكه نه مه جوړه شتانه يش بردنيان به به لاش دروست نه به لام قه بوول ناكرى كه واتاى لى بداته وه به شتىكى پيسى وا

كە راگرتنى دروست نەبى، وەك بەرازو سەگى بى سوود، كە بەكەلگى راوو پاسكردن نەيەت، گوتراوېشە: ئەم روونكردنەوۋى دواوېشى ئى وەردەگىرى، چونكە بەرازو سەگى بى سوودىش بەشت حلىبن.

چەرتكردن لە پىلىنن:

دروستە جياكردنەوۋە چەرتكردن لەو شتەى كە پىلى لىناو، ھەروا چەرتكردن (واتە: ئىستىسنا) لە غەيرى پىلىننانشدا دروستە، چونكە چەرتكردن لە قورئان و لە زماندا زۆر رووى داو، جا ئەگەر چەرتكردنەكە بەوشەى پىرۋزى (ان شاء الله) بى ئەو بەو نەبى بە پىلىنەر، وەك ئەو بلى: خوا ھەزكا سەد دىنارى فېسارەكەسم لەسەرە چونكە ئەمە پىلىنننى تەواو نىە، سەرەراى ئەوېش ئەم جۆرە گوتەيە پىوېستكردنى شتە لە ئايندەدا، پىلىننانش ھەوالدانە لە كارىكى رابووردوو، كەواتە ئەم دوو شتە بە پىچەوانەى يەكتەوۋەن و يەك ناگرن. ھەموو كاتى بناغەى كارىش لەسەر ئەوۋىە كە ئەستۋ خالىيە لە مافى ئەم و ئەو ھەتا بەلگە راست دەكرىتەوۋە. مەرچى چەرتكردنىش ئەوۋىە كە بلكى (واتە متصل بى) بە پىلىننەكەوۋە، بەپى عادت، كەواتە بەينكەوتن بەھۋى ئەم شتانەوۋە زىانى نىە: بە راوەستانى ھەناسەدان و بەگرتنى زمان، كە كابرا زمان بگىرى و قسەى بە ئاسانى بۆ نەكرى، يا زمانى تەتەلە بكا، يا بەباشى گۈنەكا، يا بەھۋى كۆكە و پژمەوۋە بەينى بكەوۋى، پىلىنن لەكاتى ساخى و لەكاتى نەخۋشىدا چۈنەكە لەكاتى تەندروستىدا دامەزرانەكەى ديارەو ئاشكراپەو بەلگەى رۋشنى لەسەرە، لەكاتى نەخۋشىدا دەلتىن: ئەگەر پىلىننەكەى قازانجى بيانى تىادا بوو،

ئەوۈد ۋەك كاتى لەش ساغى دادەمەزرى، بۇ بەرژەۋەندى كەلەپوور گربوو، ئەۋىش ھەردادەمەزرى، چونكە ئەگەر لەكاتى وادا درۆزنىش واز لە درۆ دىنىۋ قسەى راست دەكا، بەدكارىش تەۋبە دەكاو دەگەرپتەۋەو لايەنى حەق دەگرى، ئىتر چۆن ئەم كابرەى پېلېنەرە لەم كاتە ناسكەدا ناھەقى دەكا؟ ھەيشە دەلئ: پېلېنانى كاتى نەخۆشى دانامەزرى، چونكە رېى تى دەچى كە مەبەستى بى بەشكردى ھەندى لە كەلەپووربەرەكان بى.

٢٢٤) باسى خواستەمەنى (عارىيە):

لە زماندا برىتتىيە لەۋە كە بەبەلاش كەسى بىى بە خاۋەنى قازانجى، لە شەرعدا برىتتىيە لە گرېدانى كە دەبى بەھۋى ئەۋە كەسى سوود لە شتىكى حەلال ۋەربگرى بۇ ماۋەيى، بە مەرچى شتەكە ۋەك خۇى بىمىنى، ۋە لەكاتى پېۋىستدا شتەكە بداتەۋە بە خاۋەنى.

سەربەلگەكەى ئەم ئايەتەيە: (ويمنعون الماعون) مەبەست لەم ئايەتە ھەرپەشەكرنە لەۋ كەسانە كە ئەۋ جۆرە شتانە لە دەرو دراوسى قەدەمغە دەكەن، كە بوۋە بە باۋ دەرو دراوسى ئەۋ جۆرە شتانە لەناۋ خۇياندا لەيەكترى دەخۋازن بۇ ماۋەيى. لە رىبازى رەھبەرىشدا ھەيە دەفەرمۇى: لە رۆزى غەزەى خەيبەردا پىغەمبەرى خوا (دروۋەد خۋاد لەسەربە) زرىيەكى خواست لە صەفۋانى كورى ئومەييە، كەچى صەفۋان گوتى: ئەۋە لىم زەۋت دەكەى ئەى موحەممەد؟ فەرموۋى: نەخىر من چۆن شت زەۋت دەكەم، بەلگۈۋ بە خواستەمەنى ۋەرى دەگرم، دەستەبەرىشى

دهكهم كه وهك خوۋى بيگپر مهوه بوټ. (ئه‌بو داوودو نه‌سائى و حاكم گپر اويانه‌ته‌وه). ئيبنو صه‌بباغ يه‌ك ده‌نگى و يه‌كگرتنى له‌سه‌ر ئه‌وه: كه خواسته‌مه‌نى سوننه‌ته راگويز (نه‌قل) كردووه.

مه‌رجه‌كانى دامه‌زرانى:

خواستن به‌م مه‌رجانه داده‌مه‌زرى:

يه‌كه‌م: ئه‌وه‌يه كه مال لى خوازراو شايسته‌يى و نه‌هلييه‌تى هه‌بى بو شت به‌خشين و پياوه‌تيكردن، كه‌واته دروست نيه منال و شيت و نه‌قامى حيجر له سه‌ردانراو مال بدهن به كه‌س به‌خواسته‌مه‌نى.

دووهم: ئه‌وه‌يه كه قازانجى شته‌خوازراوه‌كه هى مال لى‌خوازراوه‌كه‌بى، كه‌واته: دروسته به‌كريگر به كريگراره‌كه بدا به‌كه‌س به خواسته‌مه‌نى، چونكه خوۋى خاوه‌نى قازانجه‌كه‌يه‌تى، به‌لام مال خواز ئه‌و مافه‌ى بو نيه، چونكه ئه‌م خاوه‌نى قازانجى مال‌كه نيه، ته‌نيا بو ئه‌م ره‌واكراوه كه قازانج له‌و مال‌ه و مربرگرى و به‌س، له‌حالى وايشدا هه‌قى ئه‌وه‌ى نيه كه ئه‌و‌يش قازانجى مال‌ه‌كه بو كه‌سيكى تر ره‌وا بكا، به‌پيى ئه‌م به‌لگه‌يه: ميوان مافى ئه‌وه‌ى نيه كه ئه‌و شته‌ى دانراوه بو ئه‌و ره‌واى بكا بو كه‌سيكى تر، هه‌تا هه‌قى ئه‌وه‌ى نيه كه هه‌نديكى دهر‌خواردى بشيله‌و شتى وا بدا.

سييه‌م: ئه‌وه‌يه شته‌خوازراوه‌كه به سوودبى، كه‌واته شتى بى سوود نادري به خواستن، وهك به عاريه‌دانى جاشيكي توڤر كه هيشتا نه‌خراپيته ژير بار، چونكه له‌كاتى وادا مه‌به‌ست له خواستن كه قازانج و مرگرتنه له خوازراوه‌كه دمفه‌وتى!.

چوارم: نهوهیه که دهبی ماله خوازراوه که له بهرچاوه واته: عهینه که ی بمینیته وه له پاش سوود لی وهرگرتن، وهک چهرخ و دهستارو جل و بهرگو ئامرازو که رهسته و ئامیر، که واته: شتی قازانجه که ی به سرابی به فهوتانیه وه، وهک مؤم بۆ سووتان و نان و چیشت و بۆ خواردن و سابوون بۆ شت پیشوردن، شتی وا خواستنی دروست نیه و دانامه زری، ههروا ههرشتی له م بابته بی، چونکه خوازراو دهبی عهینه که ی بمینی و له پاش قازانجی شهرعی لی وهرگتن بدریته وه به خاوه نه که ی.

خواسته مه نی به بی مهرج و به ندو به مهرج و به ندیش دروسته :

مال لی خوازراو بۆی ههیه که خوازراوه که رهوا ببینی بۆ مالخواز به بی مهرج و به ند، وه کاتی بۆ دیاری نهکا، ههروا بۆی ههیه که کاتی بۆ دیاری بکا، ههر وهک بۆی ههیه له هه موو کاتیکا داوی خوازراوه که بکاته وه و مری بگریته وه، چونکه خواسته مه نی گریدانی دروسته، ئهم جوړه گریدانه ییش وهک له پیشه وه گوتمان بۆی ههیه ههرکاتی ئارهزوو بکا کوتای پیبھینی. له راستیدا نه گهر ریگهی خاوه نه که ی نه دهین که ههرکاتی ویستی ماله که ی و مر بگریته وه کار سه رده کیشی بۆ نه وه که مه ردووم خو له م جوړه پیاوه تی و یارمه تییه جوانه به دزنه وه، له م کاتانه ییدا خواستن به تال ده بیته وه: به مردنی لیخوازراو، یا به شیتبوونی، یا به حیجر له سه ردانانی، ههروا به مردنی خوازه ر (مستعیر: مالخواز) میراتبه ره گانی مالخواز مافی نه وه دیان نیه خواسته مه نییه که به کار به یین، دنا کریی عاده تی یان ده که ویته سه ر له گهل مه سرفی بردنه وهیدا، زیاد له وه کونا هباریش ده بن.

دهسته بهریی خواسته مه‌نی:

خودی مائه‌خواز را وه‌که، نه‌گهر به‌هۆی کارپیکردنیکی واوه که ریگهی پی نه‌درابوو فه‌وتا، نه‌وه مائه‌خواز ده‌بی به دهسته‌به‌رو ده‌بی بیبژیری، به‌پیی فه‌رمووده‌که‌ی سه‌فوان که له سه‌ره‌تای باسه‌که‌وه رابورد، له‌به‌ر نه‌وه‌یش چونکه مائه‌و مائیش ده‌بی بدریته‌وه به‌خواه‌نی، جا له‌کاتی فه‌وتانه‌که‌یدا به‌هاکه‌ی چه‌ندی به‌پیی نرخ‌ی رۆزی فه‌وتانی ده‌بی نه‌وه‌نده بدری به‌خواه‌نه‌که‌ی به‌لام نه‌گهر به‌هۆی کارپیکرنی ریی پی دراوه‌وه فه‌وتا، نه‌وه نابیی به‌جه‌سته‌به‌ر، وه‌ک نه‌وه جل و به‌رگ به‌هۆی له‌به‌رکردنه‌وه بدری و بپروئ، یا وه‌ک نه‌وه ولاخ به‌هۆی سواریی پیکردنه‌وه عه‌یبداربیی.

۲۲۵) زه‌وتکردن (غه‌صب):

زه‌وتکردن تاوانیکی گه‌لی گه‌وره‌یه، له‌گونا‌هه هه‌ره گه‌وره‌کانه‌و ده‌بی به‌هۆی رق و توور‌ه‌بوونی خوا. سه‌ربه‌لگهی چه‌رامکردنی نه‌م فه‌رمایشته‌ی یه‌زدانی پاکه: {وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ - سورة البقرة - ۱۸۸/۲} واته: له‌ناو خۆتاندا مائی یه‌کتری به‌نا‌هه‌ق مه‌خۆن. هه‌روا نه‌م نایه‌ته‌یه که دم‌فه‌رموی: {وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ، الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَّزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ - سورة المطففين - ۸۳ / ۱-۳}. سه‌ر به‌لگه‌ی چه‌راکردنیشی له‌ریبازی ره‌به‌ردا نه‌م فه‌رمووده‌یه‌تی (مرووده‌خواه له‌سه‌ره‌ب): سه‌رو مال و نامووستان به‌بی چه‌قیکی شه‌رعی به‌یه‌کتری چه‌رامه، وه‌ک

چون ریزشکاندنی ئەم رۆژه پیرۆزەتان، کە رۆژی عەرەفەیه، لەم مانگە پیرۆزەتانا، کە مانگی قوربانە، بە تایبەتی لەم شارە پیرۆزەیشتان، کەشاری مەککەیه زۆر زۆر حەرامە ئاوا خوین و مال و نامووسیشتان، بەبێ حەقیکی شەری بەیەکتری حەرامە (شەیخان)

زەوتکردن لە شەرعدا بریتییە لەوە کەسێ بە زەبری زۆر، بە ناھەق مافی کەسێکی تر داگیر بکا، لەسەر شیوەی دەسدریزی، وەك ئەوە کە نەهێلێ کەسێ لە شوینیکا دابنیشێ کە مافی خوێ بێ لەو شوینەدا دابنیشێ، وەك دانیشتنی قەراخ ریگەو ناو مزگەوت، یا وەك ئەوە دەست بگرێ بەسەر زەوی و زاریدا، یا بەسەر سامانیدا بە ناھەق. ئەوەندە ھەیە ئەگەر مائی موسوڵمانێ لەلای کافرێکی جەنگی بوو، یا لەلای موسوڵمانێکی زەوت کەربوو، ئەم بەزەبر لێی سەندەووە دایەو بە خاوەنی ئەوە بە زەوتکردن دانانری. زەوتکردن لە زماندا بریتییە لە بردنی شتی، بە ئاشکرا بە زەبری زۆر، چونکە ئەگەر بەنھێنی بیبا ئەوە دزییە، بە مەرجێ لە جیگە ی ناسایی وینە ی خۆیدا دانرابێ، ئەگەر لەسەر شیوەی رقەبەری و وجود نەزانین بردی ئەوە شەڕ پیفرۆشتنە، ئەگەر لەسەر شیوەی دەست بەسەرداگرتن و داگیرکردن بردی ئەوە لیفراندن (اختلاس)ە. ئەگەر بە دەست پیسی بردی ئەوە گەندەکاری و ناپاکییە لە سپاردەو ئەمانەت. داگیرکردنی ھەرشتی بەپێی ئەو شتە خۆیەتی. دە ی ئەگەر کەسێ بەبێ ریگەپێدانی خاوەنی، لەسەر بەرە ی کەسێ دابنیشێ ئەوە زەوتکەرە، یا کەسێ بپرواتە ناو مائی و خاوەنەکە ی لێ دەربکا ئەوە زەوتکەرە، ھەتا ئەگەر بجێتە ناو خانووێکی چۆلێش بە

نیازی داگیرکردنی هەر زهوتکهره، یا کهسێ سواری و لاخی کهسێ بێ، یا نههیلێ خۆی سوودی ئی و مر بگری ههرزهوتکهره.

ههركاتيکيش زهوتکردن چه سپاو و ئيسپات بوو ده بێ دهسبه جي رهتی بکاتهوه بو خاوهنی، ئه گهرجي به چهند قاتی نرخي زهوتکراوه که زيانی ئی کهوتوو به هوی پيژاردنهوه، وه مهسرهفی دانه وه ديش له سههر زهوتکهره، با زور زوريشي تيبجي، ههروهها پيوسته تولهی ناتهواوی و عهیبداريی زهوتکراو بدا، واته: ئهرشو زهدهبژیری له سههر زهوتکهره. زهدهبژیری (که به عهره بی پي دهلین: ئهرش) بریتيه له به های فهرقی نيوانی ئهو شته به ساغی و ئهو شته به نهنگداری تولهی ناتهواویشي پي دهگوتري.

جا خوای ئهو ناتهواوييه له سيفهتدا بێ، و ده ئهوه ئازده که له کاتی زهوتکردنا قهله و بووه ئیستا له رپووه، یا له زات و خودی زهوتکراوه که دابی، و ده ئهوه له کاتی زهوتکردندا ساغ بێ و له وه دوا شکابی.

٢٢٦) باسی هه لگرتنه وه (شوفعه):

بر: ته جريد/ ٣٧ - ٧٢ - ز: ٤١.

شوفعه له زمانی عهره بدا به مانا خو به هیزکردن و کومه کی کردنه، چونکه بهو وهرگرتنه خو به هیز دهکا، له کوردیدا پي دهگوتري بهش هه لگرتنه وه، له شهرعی شهریفدا بریتيه له وه - بهشه موکی هاوبه شیکی کون که به رابه ر بهشتی دایبیتی به کهسیکی تازه به زور

نه هیئرئ که ببئ بهی ئهه که سه تازمه وه بکری به مولکی هاوبه شی
خاوه نه پیشو وه که ی، له بهر نه هیشتنی روودانی ئه وه زیانه ی که له
هاوبه شییه تازمه وه پهیدا دهی، به وه مهرجه که ئه وه ملکه قابیلی
دابه شکردن بی، به لام قابیلی گواستنه وه نه بی. سه ره به لگه ی
چه سپوون و سو بووتی به شهه لگرتنه وه ئه وه فهرمووده ی شه یخهینه:
پیغه مبه ره (هرووده خوا وه له سه ره به) شوفعه (به شی هاوبه ش هه لگرتنه وه) ی دانا وه،
له هه موو شتی که هاوبه ش بی وه هیشتا دابه ش نه کرابی، به لام ئه گهر
شته که جیا کرایه وه و سنوور دانرا و توخوب نیشانه کرا و ریگه و بان دیاری
کرا ئیتر هه قی شوفعه ی به سه ره وه نامینی) له گیرانه وه یه کا دمه ره رموی:
(له زهوی و زاردا، یا له جیگه و شویندا، یا له باخدا).

مه رجی دامه زراندی - به ش هه لگرتنه وه - شوفعه:

یه کهم: ده بی مولکه که هاوبه شی ته واو بی، له سه ره شیوه ی
تی کرای، واته: تی کرای مولکه که هی تی کرای هاوبه شه کان بی. به م وه زعه
له عه ره بیدا ده گو ترئ: (علی وجه الشیوع) که واته: شوفعه بو دراوسی
نیه، گهر چی له وه پش هاوبه شیش بوو بی له وه مولکه دا، به پی
فهرمووده که ی پیشه وه ی بوخاری که ئه وه ی تیا دا بوو: ئه گهر
جیا کرایه وه و سنوور دیاری کرا.. ئیتر هه قی شوفعه ی به سه ره وه نامینی.

دووهم: ده بی مولکی بی قو بوولی دابه شکردن بکا، وه ک پارچه
زه وییه ک، یا خانوویه ک، به لام شتی که قابیلی دابه شکردن نه بی، وه ک
شمشیر و شتی وا، شوفعه هه ل ناگری.

سییه: ملکیکی و نه بی نه گهر دابهش کرا قازانجه کی
هه لوه شیت هوه، وهك دوو کانیکی بچکوله، یا گهر ماوی که بهش نهکا که
بکری به دوو گهر ماو.

چوارهم: ده بی مولکیکی وابی که نه گویرزیت هوه، وهك زهوی و
خانوو، شوفعه نیه له شتی گویرزاوه دا، چونکه خوشه ویست (درووده خواه
له سربه) ده فهرمووی: شوفعه بهس له جیگه و شوین و باخدا هیه. دارو
درخت و دیواریش پاشکوی زهوی و جیگه و شوین. چونکه فهرمووده که
وشه جیگه و شوین و وشه باخی تیادایه، به وشه جیگه و شوین
خانو شتی و به دهر گه وی، به وشه باخیش دارو درخت بهر ده که وی،
ههر شتیکیش له کاتی فروشتندا به بی ناو هیان بهر فروشتنه که بکه وی
هه روا، وهك دهر گاو رمفه و په نجه رهو شتی تری له م بابه ته. به لام نه گهر
دارو په ردوو و درخت به ته نها خوین فروشران نه وه شوفعه یان تیادا
نیه، چونکه له م کاته دا گویرزاوه ن.

پینجه م: ده بی مولکه که هیشتا بهش نه گرابی و سنووری بو دیاری
نه گرابی، دنا به پی فهرمووده کی پیشو مافی هه لگرتنه وهی تیادا
نامین.

جا ههر کاتی مافی به شه لگرتنه وه بو که سی دامه زرا نه وه
هاوبه شی شوفعه وهر گره و ده توانی فروشر او که بهو به هایه کی پی
فروشر او هه لگرتنه وه، جا خوا نهو به هایه قهرزی، یا نهخت بی.
داواکردنی مافی هه لگرتنه وه (واته: حقه شوفعه) ده بی ده سبه جی بی،
به پی نه م فهرمووده یه خوشه ویست (درووده خواه له سربه): (الشفعة کحل

العقال). (رواه ابن ماجه بسند ضعيف). واته: وهك چۆن وشتري تهرائشكيلهكهى بگريتهوه، نهگهر گورج جلّهوى نهگري دهرپواو له دهست دهردهچى شوفعهيش ناوايه. بهي سهنهدو رستهيش له كتيبهكانى فيقهدا ههديسى ههيه دهلى: شوفعه ههقيكى رهواى ئهو كسهيه كه بهزوويى پهلامارى بداو بيقوزيتهوه. ئهم فهرموودهيه دهقهكهى ناوايه: (الشفعة لمن واثبها) لهبهر ئهم بهلگهيهيش: شوفعه مافيكه بۆ نههيشتنى نهگهرى زيان پهيدا بووه، كهواته دهبي دهسبهجى بى، ريك وهك گهرانهوهى فروشراو بۆ سهر خاوهنى بههوى دهركهوتنى نهنگيهوه. گوتراويشه: نهگهر پهلهيشى لى نهكا مافى نافهوتى. ههديسى يهكهميش ئهم قسانهى لهبارهوه كراوه: ئيبنو حيببان دهفهرموى: بى سهرچاوهيه، ئهبو زورعه دهفهرموى: مونكهره، بهيههقى دهفهرموى: سابت نهبووه كه ههديسه يانا. نهگهر ههر بهشيك لهمالى هاوبهش درا له مارهيى ژندا، ئهو پشكه به شوفعه وهردهگريتهوه، له باتى ئهوه (مههرولميثل) دهرى به ژنهمارهبراههكه لهسهر ئهوپشكه، نهگهر كۆمهليك هاو بهش بوون له مالىكا، هاوبهشيكيان بهشى خوى فروشت، ئهوه هاوبهشهكانى تر ههر كهسهيان بۆى ههيه كه بهپى ئهندازهى بهشى خوى له پشكه فروشراوهكه شوفعه وهربگري.

٢٢٧) باسى قازانج به هاوبهشى (قراض):

قازانج بههاوبهشى، يا قازانج به شهراكهت له عهرهبيدا پى دهگوتري (قراض) يا (مضاربة) ئهم دوو زاراوه لهم شوينهدا به يهك

واتان. (قراض) له (قهرض) دا ریژراوه، که بهمانا لیکتانندن و لیپرینه، چونکه خاوهن مال پارچهیی له ماله‌که‌ی داده‌برئ و حیای ده‌کاته‌وه و بازرگانی و مامه‌له‌ی پیوه ده‌کا، له هه‌مان کاتدا پارچه‌یه‌کیش له قازانجه‌که‌ی داده‌برئ.

له شه‌رعیشدا: عه‌قدیکه له‌سه‌ر نه‌قد، ئیشکه‌ره‌که به‌و پاره‌یه‌وه سه‌وداو مامه‌له‌و بازرگانی ده‌کاو، قازانج به‌پیی مه‌رج ناو‌کوویی ده‌بی له نیوانی ئیشکه‌رو خاوهن ماله‌که‌دا. سه‌ر به‌لگه‌ی ئه‌م باسی قازانج به‌هاوبه‌شییه ئه‌م فەرمووده‌یه‌یه: حه‌زهرت (درووده‌خواه له‌سه‌ر به‌) مالی له خه‌دیجه وهرگرتو به قازانج به‌شه‌راگه‌ت ئیشی پیوه کردو بردی بو شام بو بازرگانی. هاو‌ریانی پیغه‌مبه‌ر (درووده‌خوا له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رو ره‌زاه‌خوا له‌پاراله‌) له‌سه‌ر ره‌وایی قازانج به‌هاوبه‌شی یه‌کیان گرتووه.

مه‌رجه‌کانی:

چهند مه‌رجی هه‌یه بو دامه‌زرانی قازانج به‌هاوبه‌شی:

یه‌که‌م: ده‌بی ماله‌که پاره‌ی سکه لی‌دراو‌بی، که‌واته قازانج به‌هاوبه‌شی دروست نیه له‌سه‌ر شووشی زی‌رو زیو، یا به‌خشی ژنان، یا له‌سه‌ر سامانی بازرگانی.

دووهم: ده‌بی ئیشکه‌ره‌که (واته: عامیله‌که) ریگه‌ی ده‌ستی له ئیشکردندا نه‌گیرئ و به‌ری ته‌سه‌رو‌فی به‌ره‌للایی، سه‌وداو مامه‌له به‌ئازادی بکا، چونکه ئه‌گه‌ر ریگه‌ی ئه‌وه‌ی ئی بگیری مه‌به‌ستی سه‌ره‌گی له

ھاوبەشییەكە دەفەوتی. چونكە ئیشكەر ئەگەر ھەموو جارێ پرس ورا بەخاوەن مال بکا ئەو دەستی دەبەستی و سەودا بەو شیوەیە قازانج ناکا.

سییەم: دەبێ قازانجەكە ھاوبەشبین لە نیوانی ئیشكەر و خواوەن مالد، ئەمیان لەباتی ئیشكەكە و ئەویان بەھۆی سەرمايەكە یەو قازانج وەردەگرن.

چوارەم: دەبێ پشكە قازانج دیاری بكړی، وەك نیووە چوارپەك و سیپەك و شەشیەك. كەواتە: ئەگەر وتی: بەشی یا پشكی بۆ تۆ ئەو دانه مەزراوە چونكە وەجەئەكە نەزانراو، بەلام ئەگەر وتی: قازانج ناو كۆییمان بێ ئەو دادمەزری و قازانجەكە بەنیوویی دەبێ. بەلام ئەگەر ئیشكەرەكە مەرجی گرت ئەگەر ئەندازە یەكی دیاریكراو بۆ خۆی وەك سەد، یا ژمارە یەكی تر، مەرجی گرت قازانجی جوړیكی تایبەت بۆ خۆی بێ ئەو سەوداكە بەتال دەبێ، چونكە لەوانە یەكە قازانجەكە ھەر سەدبێ و بەس، یا ھەر ئەو جوړە ئەو دەلی قازانج بكاو بەس، یا ئەو جوړە قازانج نەكاو جوړەكانی تر قازانج بكا، كە بەشی ئەو ی پێو نە، لەم كاتەشدا ئیشكەرەكە رەنجەرۆ دەبێ، ئەویش پێچەوانە ی مەبەستی ئەم سەودایە یە.

پینچەم: نابێ ماو (مەدە) دیاری بكړی بۆ گریدانى قازانج بە ھاوبەشی، چونكە قازانج كاتی دیاریكراوى بۆ نە، ریی تى دەچى ئەگەر ماوێى دیاری بكړی لەو ماویدا ئیشكەر هیچ قازانجى نەكا، وەكى تریش ئەمیش یەكێكە لە گریدانه دروستەكان، كە كاریكى ئاساییە ھەموو كاتى

ھەردوو گرىڧدەرەكان مافى ئەوھيان بۇ ھەيە كە سەوداكە ھەل
وھشېننەوھ.

شەشەم: نابى قازانچ بېسەستى بە ماوھىيەكى ديارىكراوھو ۋەك
ئەوھ بلى: قازانچى ئەم سال ناوگۆيىمان بىو قازانچى سالى ئايىندە بۇ
من بى بەتەنيا، چونكە بەم شىوھ قازانچ بە عەدالت دابەش ناكى.

بزانن كە دروست نىيە كە ئىشكەر لە دەسمايە كە خەرج بكا،
چونكە ئەو پىشكى ديارىكراوى خۇى بۇ دادەنرى، ئىتر لەوھ زىاتر ھىچى
ترى ناكەوئ، ئىشكەر بەبى رىگە پىدانى خاۋەن مال بۇى نىيە لەگەل
خۇى مائەكە ببا بۇ سەفەر.

٢٢٨) دەتەبەرىي لەسەر ئىشكەر نىيە:

ئىشكەرى قازانچ بە ھاوبەشى ئەمىندارە، چونكە دەسمايەكەى بە
رمزامەندىيى خاۋەنەكەى ۋەرگرتوۋە، لەبەر ئەوھ ئەمىش دەق لە ھەموو
ئەمىندارىكى تر دەچى، كەواتە: مەگەر بەھۇى كەمتەر خەمىيەوھ بە
سوۋچىبار دابنرى، دەنا دانانرى بە دەستەبەر.

جا ئەگەر خاۋەن مائەكە تۆمەتى ناپاكى ۋ گزىكارى لە ئىشكەرگا،
ئەوھ قسەى ئەو ناخوات، بەلگەو قسەى ئىشكەر دەخوات، چونكە بىنەپەت
نەبوونى گزىكارىيە، ھەروا لە ئەندازەى سەرمايەكەدا باۋەر بە قسەى
ئىشكەر دەكرى، چونكە بىنەپەت نەبوونى ئەو زىادەيەيە كە خاۋەن مال
داۋاى دەكا، ھەروا بۇ ئەندازەى قازانچىش باۋەرى پىدەكرى، ھەروا بۇ
ئەوھىش كە بلى: ئەو شتەم بۇ قازانچ بە ھاوبەشى كرىوھ، چونكە خۇى

باشتر ئاگاي له نيازى خۆيه تى، ههروا له وهيشا باومېرى پېده كړئ كه بلى: ئه و شته فه و تاوه، له وهيشدا كه بلى: سه رمايه كه م گه راندو ته وه بو خاوه نى، چونكه نه مينداره و ريك له مروى پيسپېردراو ده چى، نه گه ر ئيشكه رو خاوه ن مال له سه ر توخم و چه شن و جوړى ماله كه قسه يان جيا بوو باومېر به قسه ي ئيشكه ر ده كړئ، نه گه ر له نه ندازه ي به شى برپار دراوى نيوانيان قسه يان له يه ك جوئ بوو سويند دهرين، جا له م كاته دا (له پاش سويند خواردن يه ك سه ر) قازانچ به هاوبه شييه كه هه ل ده و ه شته وه و له سه ر نه م شيويه كار ده كړئ: ئيشكه ر كړى ويته ي خو ي بو ئه و ماويه كه م بى يا زور و مرده كړئ، هه موو قازانچه كه يش دهرئ به خاوه ن سه رمايه كه. ئه مه به راشكارى فه رمايشتى نه وه وى و ره ويانييه، فه رمووده ي مينه اجيش هه ر ئه مه ده خوازئ.

٢٢٩) زيان له قازانچ پرده كړي ته وه:

ياسايه كى ره ساو دامه زراوه له مامه لئى قازانچ به هاوبه شيدا به ده ق ده لئ: (قازانچ قه لغانه بو سه رمايه). جا له سه ر نه م بنياته نه گه ر خاوه ن مال دوو سه د ليره ي دايه ده ست ئيشكه رو پي گوت: ئيشيان پيوه بكه، وه له پيش نه وه دا ده ست بكا به ئيش سه ديان فه و تا، ئه وه ئه و سه ده قه و تاوه له سه رمايه كه داده شكېنرئ و ده مي ني ته وه سه د ليره ي، چونكه هيشتا پاره كه نه كه و تو ته ئيش!

به لام هه يشه ده لئ: شتى وا نابى، به لكوو ئه و سه ده فه و تاوه داده نرئ به زيان، سه رمايه كه هه ر له شو ينى خۆيه تى داده نرئ به دوو

سهده، نهو سهده له قازانچ پر دهگریتهوه، چونکه به ودرگرتنی نهو دوو سهده له لایه‌نی نیشکهرموه سهرمایه‌که داده‌نری به دوو سهده، له‌بهر نهو پش ته‌صه‌رووف و پاش ته‌صه‌رووف له فه‌وتانا جیاوازی نیه. به‌لام له‌سهر ههردوو فه‌رمایسته‌کان نه‌گهر سه‌ده‌که له‌پاش ته‌صه‌رووف فه‌وتا نهو داده‌نری به زیان و له قازانچ پر دهگریتهوه، ههموو کاتی‌کیش هه‌تا ههموو زیانی له قازانچ پر نه‌گریتهوه نیشکهر قازانچی به‌رناکه‌وی.

گریدانی قازانچ به هاوبه‌شی له گری به‌نده دروسته‌کانه، که پیمان ده‌گوتری (عقود جائزه):

له‌ههر دوو سه‌ره‌وه، چونکه له سه‌ره‌تاوه جیداری و وه‌کاله‌ته، که قازانجیش په‌یدابوو ده‌بی به هاوبه‌شی، نه‌م دوو مامه‌له‌یه‌یش به‌پیی شهرع له گریبه‌نه دروسته‌کانن، ههردوو لایش (واته: ههم خاوه‌ن مال و ههم نیشکهر) مافی هه‌لو‌ه‌شان‌دنه‌وه‌یان هه‌یه، جا ههر کاتی که لایه‌کیان مامه‌له‌که‌ی تی‌ک دا، ئیتر قازانچ به هاوبه‌شی نامینی، ههر وها نه‌گهر لایه‌کیان بمری یا شیت بیئ سه‌ودا که تی‌ک ده‌جی. جا له‌م کاتانه‌دا نه‌گهر سه‌رمایه‌که بوو بوو به قهرز، پیویسته له‌سهر نیشکهر ودری بگریتهوه، خواه قازانچ دهرکه‌وتبی یانا، چونکه قهرز ملکی ناته‌واوه، که له خاوه‌ن ماله‌که‌یش ودرگیراوه ملکی ته‌واو بووه، دی که‌واته له سه‌ریه‌تی که وه‌ک خوی بیداته‌وه ده‌ست خاوه‌نی. به‌لام نه‌گهر قهرز نه‌بوو، تی‌دم‌فکرین نه‌گهر له جو‌ری سه‌رمایه‌که خوی بوو، وه قازانجیش له ئارادا نه‌بوو، نه‌وه خاوه‌ن مال ودری ده‌گریتهوه، نه‌گهر قازانجیش هه‌بوو به‌پیی مهرجه‌که دابه‌شی ده‌کن. خو نه‌گهر زیان هه‌بوو نه‌وه هه‌مووی

دهكهوئته سهر خاوهن سهرمايهكه، ئيشكهه هيج زيانى بهر ناكهوى،
ئهوهنده ههيه ئهويش ئهوماويه كاري به خوړپي كردوو.

٢٣٠) باسى باخهوانى (موساقات):

بر: ته جريد / ٣ ل - ١٢٢ ز: ٤٧.

باخهوانى له شهرعا ئهويه كهسئ مامه ئهين له گهل كهسيكى
تردا بكا، لهسهر خزمه تكدردن و به خيو كردنى باخى دارو دهرخت، به
ئاودان و كيئلان و باسكردن و شتى ترى وا، بهرامبهر به بهشيكي ديارى له
بهرو ميوى ئه و باخه. سهر بهلگه ي دروستبوونى ئه م بابته ي
باخهوانيه، ئه م فهرمووده ي موسليمه، كه له ئيبنو عومره وهيه: ده ئى:
پيغه مبهه (درووده خوا له سهر بئ) كاتئ خه يبه رى گرتدايه وه به خه لكى خه يبه ر
كه به نيوه ي به رهه مى بينن، چ بهرو بووم چ شينايى به نيوه ي.

راجيائى نيه له وه دا كه باخهوانى له باخه خورمادا دروسته
چونكه سهر چاوگه ي دهقه كه له باره ي ئه وه وهيه، ئيمامى شافيعى
(ره زاه خوداه كه ورمه لينب) رمزه ميوى قياس كردوو له سهر باخه خورما، به
جامعى زهكات له نيوانياندا، ههردو ولاشيان خه مل دهرگرن.

هه ندى ده ئين: شافيعى رمزه ميويش لى دهق (واته: له نهص)

وهه رگرتوو، كه ئه م دهقه يه: پيغه مبهه (درووده خوا له سهر بئ) كاتئ خه يبه رى
گرت دايه وه به خه لكى خه يبه ر، به رابه ر به وه كه به نيوه ي به رهه مى
به بينن، چى به رى باخه خورماكانى، وه چى به رى رمزه ميوه كانى.

به لّام درختی تر وهك ههنجیرو قه یسی و داری بهری تر، رای
 زاناکان له باره یانه وه جیا جیا یه، زانا هه یه ده لّی: باخه وانی له باخی ئه م
 جوړه دره ختانه دا دروست نیه، چونکه زه کاتیان لّی ناکه وئ. هه یشه ده لّی:
 له م جوړه باخانه یشدا باخه وانی دروسته چونکه پیغه مبه ر (درووه و خواه
 له سه ربه) خه یبه ری دایه وه به خه لّکی خه یبه ر که به نیوه یی به ره می
 به یّین، خواه له باخه خورماکانی، خواه باخی داری تر بی. ئه مه یش که
 باخی دارو درخت، هه ر جوړی بی ددری به باخه وانی دروست ترین
 فه رمایشته و په سه ندی ئیمامی نه وه ویشه.

مه رجه کانی باخه وانی:

یه که م: ده بی کاتی باخه وانی دیاری بی، ماوه که ی زانراو بی، له
 که یه وه بو که یه، چونکه باخه وانی گریدانیکی (لازم) ه له عوقوده
 لازمه کانه. واته: خزمه تی باخه که پیویست و ئه رکی سه رسانی
 باخه وانه که یه، به رابه ر به وه پشکی دیاریکراوی به روبوومیش پیوست
 ده بی بو ئه و.

وه کی تریش پیگه یشتنی میوه و به ریش ماوه یه کی دیاری تایبه تی
 هه یه، به ناسانی ده زانری و سه رده تاو بنه تای بو داده نری.

دووهم: ده بی هه ر خزمه ت و ئیشی که په یوه ندی به به خیو گردن و
 به ره مه یّانی باخه که وه بی له سه ر باخه وانه که بی، وه خو ی به ته نها
 بیکا، چونکه ئه مه بابه تی ئه م باسه یه، بویه ئه گه ر باخه وان مه رچی
 گرت که خاوه ن باخه که ده بی له گه لّیدا ئیش بکا گریدانه که دانامه زری،

چونكه ياساى دامه زراو له م بابته دا ده لئ: ئه وهى ئهركى سهرشانى
 باخهوانه ئه گهر به مهرج گيرا كه ئه وه له سهر خاوه ن مال بئ،
 گریدانه كه پووج ده بئ.

سینه م: ده بئ پشكیكى دیاریکراو له میوه و بهرو بوومی باخه كه
 بدرئ به باخهوان، وهك نیوه و سینهك و چواریهك و.. تاد، چونكه دهقى
 چه ند نمونه یئ له م بابته له سوننه تدا ههیه، جا ئه گهر باخهوان
 مهرجی كرد كه بهرى چه ند دار خورمایهكى تایبته بؤ ئه و بئ ئه وه
 دانامه زرى، چونكه ریی تیده چئ كه ئه و دره ختانه به نه گرن و باخهوان
 ره نه چرؤ بئ، یا دره خته گانی تری باخه كه به نه گرن و له م باره دا خاوه ن
 باخ نا ئومید بئ. شتى وایش داده نرئ به زیانى زؤر، گریدانى باخهوانیش
 خوی له خویدا زهره ریکى زؤرى تره، كه ریگهى پیدراوه له بهر
 پیداو یستیه، به لام دوو زیانى زؤر (واته: دوو غهره ر) لهیهك مامه له دا
 ده بن به هوئ قه دمغه بوونئ!

ئه گهر گوتئ: خودا چى دا به ناو کو بیمان، ئه وه داده مه زرى، وه
 ده بردرئ به سهر نیوه ییدا.

چاره م: چاوپیکه وتنى باخه كه و داره گانی مهرجه بؤ
 دامه زراندى باخهوانى، باخهوانى له سهر شتى نه زانراو دانامه زرى.

کارونیشی باخهوانی: نیش له باخهوانیدا له سهر دوو جوړه:

یه كه م: ههركارئ كه بؤ چاكبوون و زیادبوونى میوه پئویسته و
 سوودى ههیه بؤ بهرى باخه كه، ئه و جوړه كارانه له سهر باخهوانه كهیه،

واته: ئەو کارانهی که گشت سالت دووباره دهنهوه، وهك ئاودان و پیداوایستییهکانی ئاودان، له جۆمال و میرازو مشتوماگکردنی بیرو خستنهگهپی ئامیرهکان، وهك ههر ئیشیکی تر که به عادت پیویست بی بو پاراستن و گهشهکردن و وشك کردنهوهی بهری باخهکه، وهك ئامادهکردنی جیگهخهزمان.

٢٣١) باسی بهکریدان (اجاره):

تجريد / ٣ ل ٧٥ - ز: ٤٢.

بهکریدان له شهرعی شریفای بریتیه لهوه: کهسی قازانجی شتی بکا بهمولکی یهکی بهرا بهر بهوه جهل (عیوهز)، بهپیئ ئەو مهرجانهی له مهولا باسیان دهکەین، بهکریدان (اجاره) بهپیئ نامهی خوداو ریبازی ره بهرو یه کگرتنی نه تهوهی ئیسلام دامه زراوه، خودای گهوره دمفه رموی: { قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ - سورة القصص - ٢٦/٢٨ } دیسان دمفه رموی: { فَإِنْ أَرْضَعْنَا لَكُمْ فَاتَّوهُنَّ أُجُورَهُنَّ - سورة الطلاق - ٦/٦٥ } .

ئهوه تا له دوو ئایه ته پیرۆزه دا بهکریدان به رهوا دانراوه. ئیمامی بوخاریش (رهزاه خواه لیبه) ئەم فهرمووده قودسییهی گیراوه تهوه: خودای گهره دمفه رموی: ئەم سی کهسهیه له رۆژی قیامه تدا خوم داواچیم له سهریان: ئەو کهسهی که بههوی ناوی منهوه پهیمان دهدا به کهسیک و بهوه هیمنی دهکاتهوه، یا ته ماداری دهکا، کهچی له پاشا دهسخه پۆی دهکا و پهیمان هکی ناباته سهروناپاک دهرده چی له گه لی.

دوووم: پیاوئ ئاده میزادیکی نازاد بفرۆشئ و به هاگهی بخوا.

سییهم: پیاوئ کریکارئ به گری و گاری خوئی پی تهواو
بکاو که چی کریکهیی نه داتئ.

له ئه حکامدا ئیبنو ماجهیش له ئیبنو عومره دوه ئهم
فهرموودهیهی گیراودهتهوه: له پیس ئه وهدا که کریکار ئارمه کهی وشک
ببیتهوه کریکهیی پی بدن.

مه رجه کانی به کریدان:

بو دامه زانندی به کریدان چه ند مه رچی هه یه:

یه گهم: به کریدان به سه ر که ئک (مه نفعه عت) دا ده روا، نه ک
به سه ر زات (عهین) دا، که واته: به کریدان دانامه زری ئه گهر به سه ر زاتدا
به روا، وه ک به کریگرتنی باخ بو به ره کهی، یامه ر بو شیره کهی، یا بز
بو مووه کهی، چونکه به رو شیرو موو زاتن نه ک که ئک.

به لام ئه گهر زات ده بوو به پاشکوی که ئک ئه وه دروسته، وه ک
به کریگرتنی ژنی بو مه مکدان به مندال، وه ک له م ئایه ته دا دمه موئ:
(فان ارضعن لکم فاتوهن اجورهن). ئه وه تا له م ئایه ته دا کری به سه راره
به کرداری مه مکدانه وه، نه ک به شیره که وه، شیره که ده بی به پاشکوی
کرداری مه مکدان، یا وه ک ئه وه یه کی خانوویه ک به کری و گری، بیریکی
تیادابی، دروسته ئاو له بیره که بخواته وه، چونکه له م کاته دا ئاوی بیره که،
که زاته واته: عهینه، ده بی به پاشکوی خانووه که، که بو که ئکی
تیادانیشتن به کریگیراوه.

دوۋەم: مەرحى دامەززاندىنى بەكرىدان ئەۋەيە: ئەۋ كەلگە بەكرى گىراۋە نرخیكى بايەخداری ھەبى، ۋەك كەلگ ۋەمرگتن لە زەۋى و زارو خانوو شتى تری ۋا، چونكە كشتوكال و تىادا دانىشتن دادەنرىن بە دوو مەبەستى بايەخدار، كەۋاتە: دروست نىە سىۋى بەكرى بگىرى بۆ ئەۋەى بۆنى پىۋە بكرى! چونكە بەپى باۋى ناو كۆمەل شتى ۋا بى بايەخە. ھەروا دروست نىە خۇراك بەكرى بگىرى بۆ ئارايشت و رازانەۋەى چىشتخانەۋ حانۋوت، چونكە شتى ۋايش ديسان ھەربى بايەخە.

سىيەم مەرج: دەبى كەلگەكە ديارى بى، كەۋاتە: بەكرىدان لەسەر كەلگى نەزانراۋ دانامەزرى، چونكە شتى ۋا زىدەزىانە، كە پىۋى دەگوترى غەرەر. گوتەى پوخت لەم شوپنەدا ئەمەيە: دەبى ئەندازەۋ چۆنىتى كەلگ زانراۋبى.

چۈۋارەم: دەبى كەلگەكە رەۋابى، كەۋاتە: دروست نىە كە شتى حەرام بدرى بەكرى، ۋەك ئامپىرى رابۋاردنى نارەۋا، لە ۋىنەى ھۆكارى بەزم و رمزم، يا ۋەك بەكرىگرتنى گۆرانىيىز بۆ گۆرپانى گوتنى نارەۋا. يا بەكرى گرتنى كەس بۆ ھەلگرتن و دروستكردى مەى و بادە.

پىنجەم: دەبى كرىكە ۋەجەلئىكى ديارى بى، ۋەك دىنارى لە كرى رۆژى درەۋدا، يا مەنى گەنم لە كرى رۆژى گۆلېرىن دا چونكە نەزانىنى كرى دادەنرى بە زىدەزىان (غەرە).

شەشەم: مان (ۋاتە: بەقا)ى زاتە بەكرىگىراۋەكە مەرجە. لەبەر ئەۋە دروست نىە مۆم بدرى بە كرى بۆ سوۋتان! چونكە مۆم كە سوۋتا زاتەكەى نامىنى، ھەروا ھەرشتىكى تر كە لەم بابەتە بى، ۋەك رۆن بۆ كرىدە ناو چىشت.

جهوتهم: دهبي كهك به يهكن لهم دوو شته يا بههر دوكان
ئهندازى بۇ دابنرى: به كات، يا بهكار، كه پيشيان دهگوترى: (وهختو
ئيش: المدة والعمل).

جا دهركهوتنى كهلكى مالى بهكريدراو، وا ئهبي به (وهخت)
دهبي و به (ئيش) زهبت ناكري، وهك بهكريدانى خانوو و دووكانو
بهكريگرتنى ژن بۇ مهكدان و وينهى ئهمانه بۇ ماوهى سالى، يا كهمتر
يا زياتر، جارى وايش دهبي به ئيشيش زهبت دهگري، وهك به كريدانى
ولاخى بۇ سواربوونى له ماوهى دهرؤژدا. ئهگهر شتى به وهختو به
ئيشيش كهلكهكهى ديارى دهكرا، وهك دروومانو خانووكردن، ئهوه دهبي
ههربهيهكيكان ديارى بكرى، بهلام ئهگهر وهختوئيشى تيا ديارى بكرى،
وهك ئهوه پيى بلئ: تۆ بهكري دهگرم بۇ دوورينى ئهم كهوايه له ماوهى
ئهمرؤدا، ئهوه بهتالّه چونكه ئهگهر به كهمتر له رؤژى تهواوى بكاو،
داواى ليىكا كه ماوهى ئهو رؤژه كارى بؤبكا، ئهوه زيان به مهرجى كار
دهگهيهنى، دهنّا زيان به مهرجى كات دهگهيهنى.

تيكرا ههر زاتى مهرجى فروشتنى تيا ههبي، دروسته كه
كهلكهكهى بدرى بهكري، وهك خانوو بۇ دانىشتن و زهوى بۇ داجانن و
ولاخ بۇ سوارى و كهژاوه بۇ جهجكردن، چونكه ئهم زاتانه ههموو
مهرجىكى پيويست بۇ دامهزراندنى فروتنيان تيادايه، كهواته
كهلكهكانيشيان دروسته بدرين بهكري^(۱).

^(۱) ئهمه تهرجهمهو راستكردنموى ئهم عيبارتهى فيقهولمويهسمره، كه بهبي
ساخكردنموى به ههلمو به پچر پچرى له (كفاية الاخبار) نهقل كراوه، كه دهلتى:
(وبالجملة فكل عين وجد في منفعتها شروط الصحة؟! صح استنجارها كاستنجار الدار

نەوێ دەبێ بەهۆی پێویستبوونی کرێ:

بە گریڤانی بەکرێدان، کرێ پێشخراوبێ یا پاشخراو، بەپێی مەرجی ناوبراو، پێویست دەبێو، بەهەرەوێ گرتنی تەواو لە گەڵکە ئەڵە دەبێ، چونکە یاسایەکی چەسپاوە لە شەڕعی خوادا: موسوڵمانان پابەندی ئەو مەرجە رەوایانەن کە لە ناوخواپاندا بە مەرجی دەگرن!

بەلام ئەگەر کرێ بەرەھایی بەبێ قەیدو بەند ناوبرا دەبێدرێ بەسەر کرێی پێشخراودا، ئەمە تەنھا لە بەکرێدانی زاتدا وایە، وەک ئەو بەبێ: ئەوا ئەم پارچە زەویەم لەتۆ بەکرێ گرت سائی بەسەد دینار، چونکە لە بەکرێدانی لە ئەستۆدا دەبێ لە هەموو حالیکە کرێکە حازرێ، دەنا دەبێ بەفرۆشتنی قەرز بە قەرز، پێغەمبەریش (ەرووودە خواوە لەسەرە) رێگەی شتی وای نەداوە، وەک ئەو بەبێ: ئەوا کردمە ئەستۆت کە لە ئاییندەدا بە دە دیناری حازر ئەم بارەم بۆ بەری بۆ ئەو شوینە!

بەکرێدان کە ی پووچ دەبێتەو:

کاتێ یەکێ لە دوو گریڤەرەکان مرد، وەزاتە بەکرێداوەکەیش مابوو، ئەو بەکرێدانەکە لەم کاتەدا پووچ نابێتەو، چونکە بەکرێدان گریڤانی ئالشتکردنی شتە بەشت، لەسەر شیوەیێ کە قابیل بێ بۆ

للسكنی والارض للزرع والدابة للركوب والرحل للحج والبيع والشراء ونحو ذلك)
تەماشای شەڕعی نەسلا بمرگی دووھەم، چاپی یەكەم لاپەرە (۲۴۸) بکە ھەروا
لاپەرە (۱۰) و (۱۱) لە ھەمان بەرگ.

گواستنەوه له کهسیکهوه بۆ کهسیکی تر، لهبەر ئەوه به مردنی یهکێ له دوو گریڤمرهکان پووچ نابێتەوه، دهق وهك فرۆشتن.

جا ئەگەر به کریگر (موسسه ئجیر) مرد میراتبهرهکهی جیگهی دهگریتهوهو بهتهواوی بههره له کهلکهکه وهردهگری، ئەگەر بگریڤمیش واته: (مؤجریش) مرد زاتهکه له دهستی به کریگرڤدا دهمیڤی ههتا ماوهکهی تهواو دهبی. جا ئەگەر زاته به کریڤدراوهکه لهناوچوو، وهك ئەوه وڵاخ بی و بمری، یا جل بی و بسووتی، یا زهوی بی و رۆبچی، ئەوه تهماشا دهکهین ئەگەر لهپیش وهرگرتندا بوو، یا لهپاشی بوو بهلام ماوهیهکی وا به سهڕیدا تیڤهپه‌ریبو که له وێڤه‌ی ئەو ماوهیه‌دا کریی هه‌بی، ئەوه به کریڤدانه‌که هه‌ل ده‌وه‌شیته‌وه، به‌لام ئەگەر له‌پاش وهرگرتن فه‌وتا، وه‌ ماوه‌یه‌کی وه‌هایشی به‌سه‌ردا تیپه‌ری که له وێڤه‌ی ئەو ماوه‌یه‌دا کریی بکه‌وی، ئەوه به کریڤدانه‌که بۆ ئایینده هه‌ل ده‌وه‌شیته‌وه، چونکه گری له‌سه‌ر گراو (واته: معقود علیه) نه‌ماوه‌و فه‌وتاوه، بۆ رابووردوویش کریی ئەو ماوه‌یه‌ی ده‌که‌وی و به‌س ئەمه له به‌گریڤدانی زاتدا وایه، به‌لام له به‌گریڤدان له ئەسته‌ودا به فه‌وتانی به‌گریگیرا و گریڤدانه‌که هه‌ل ناوه‌شیته‌وه، چونکه به‌گریڤدر ده‌توانی بی‌گورێ به به‌گریگیراویکی تری وهك فه‌وتاوه‌که، به وێڤه: به‌گریگیرا و ماین بوو، توپی به‌گریڤدر ده‌توانی ماینی تر بختاه‌وه جیگهی توپیوه‌که.

به‌گریگر ده‌سته‌به‌ر نیه :

به‌گریگر ئەمینه‌داره له‌سه‌ر ئەو شته‌ی که وا له ده‌ستیدا، به‌هۆی که‌مه‌تر خه‌مییه‌وه نه‌بی نابێ به ده‌سته‌به‌ر. وهك ئەوه به‌گریی بگری بۆ نانکردن، وه زیاد له پیویست ئاگره‌که خۆش بکا، یا نانه‌که به

تەندوورەكەو بەجى بەيلى ھەتا دەسوتى، بەكرىگىرىش رىك وەك بەكرىگىراو وايە، ئەگەر زاتەكە لە دەستىدا، بەيى سووچى خۆى لە ناوچوو نابى بە دەستەبەر، وەك ئەو بەرى بنى لە ولاخەكە كە لە توانايدا نەبى، يا بەرى بنى لە خۆشروكە (واتە: سىئارە) كە لە وزەو كىشىدا نەبى و بەھۆى ئەو وەو بەھوتى!.

٢٣٢) باسى دەستخۆشانە و سەر قەلە مانە وەلىفە تانە كە مەشھوورن بە (جەالە) (١):

جوعالە (يا دەستخۆشانە) لە شەرا بەرىتيە لەو كە كەسى مائىكى ديارى بىر ياردا بۇ كەسى كە ئىشىكى تايبەتى بۇ بكا، وەك بلى: ھەر كەسى وشترە بىر بوو كە مەم بۇ بەيىتەو دە دىنارى دەستخۆشانە دەدەمى، سەر بەلگەى ئەم باسە ئەم فەرمائىشتەى خۆاى گەورەيە كە

(١) ئەم زاراوانە لە كوردیدا ھەر كامەيان بگىرى دەست دەدا بۇ بە كوردى كەردى و شەى جوعالەى ەمرەبى: دەستخۆشانە، وەلىفەت، شاباش، خەلات، بەخشىش، سەرقەلە مانە. گرىگ ئەو بە لە مەولا وەرگىرەكان چا و لەك بگەن و شوین پىتى يەك ھەلگەن و برەو بەوشەى پىشنىيارى پىش خۆيان بەن، ئەك ھەر نوسەرى بىى بەكلكى حىزبى و رستەو وشەو زاراوەكانى ئەم پەسەند بكاو بەس. ئەم ھالەى ئىستا لەناو پارتەكاندا پەيدا بوو، كە ھەر حىزبە زاراوەى خۆى ھەيە موصىبەتەىكى زۆر گەورەيە لە شەرى برا كۆزىەكە زۆر خراپە. بەلام ھەتا كلاشىنكوف ئاغای مەيدان بى، خامەى قور بەسەر مەگەر ھەر فرمىسكى شىن و سوور ھەلپەزى!

- وەرگىر -

دەفەرمۇي: {وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ}. بۆزانىنى راقەكەي تەماشاي سەرەتاي باسى دەستەبەرى (الضمان) بکە. لە صەحیحى بوخارى و صەحیحى موسلىمدا داستانى سەرەك خېلى ھەيە، گەشت پېۋەي دەدا، شېرزەي دەکا، ھەتا لەگەل يەكلى لە ھاورپىيانى پېغەمبەردا رېك دەكەون كە بەرەبەر بە بركەيى ران نووشتوويان بۆ بكا، وە لە ئەنجاما كاپرا چاك دەبېتەووە بركە رانەكە دەدا بە دووۋا خويىنەكە. وەكى تىرىش گەلى جار ناچارپىش شتى وا دەخوازى.

مەرجەكانى دەستخوشانە: كاتى ئىشكەرەكە شايانى خەللاتەكە دەبى كە خاوەن ئىشەكە خۆى بەللىنى ئەۋەي دابى، وەك ئەۋە بلى: قەلەمە كەم گوم بوۋە ھەركەسى دۆزىيەۋە ھىنايەۋە بۆم دىنارىكى دەدەمى. بەلام ئەگەر كەسى بە پياۋەتى ھىنايەۋە ھىچى ناكەۋى، دروستە كە خەللات بۆ دانراۋەكە كەسىكى دىارى بى وەك ئەۋە بلى: ئەگەر زەيد گومبوۋەكەي ھىنايەۋە بۆم نىو دىنارى پى دەدەم، يا نادىارى بى، وەك ئەۋە بلى: ھەركەسى شتە ونبوۋەكەم بۆ بدۆزىتەۋە نىو دىنارى پى دەدەم، ئىتر لەم دوو ھالەدا كەسى مەبەست ئەگەر ونبوۋەكەي بۆى ھىنايەۋە شايانى خەللات وەلپەتە ناوبراۋەكە دەبى!.

سەر بەلگەي ئەمەيش ئەم فەرموۋدەيەي خوشەويستە (دروودە خواۋ لەمەربە) كە دەفەرمۇي: موسولمانان پاينەندى مەرجى رەۋاي خۇيانن!.

مەرجى سەر قەلەمانەكەيش ئەۋەيە كە دىارىبى، چونكە ۋەجەلە، ھەموو ۋەجەللىكىش دەبى ئەندازەكەي زانراۋ دىارى بى، دەق وەك كرى وايە، كەۋاتە نابى نەزانراۋ نادىارىبى، وەك ئەۋە بلى:

ھەرکەسى گومبوو دەكەمم بۇ بەيئەتتە ۋە جىلگى پى دەدەم، يا لەسەرم بى
 كە رازى بىكەم، يا شتىكى پى بدەم، شتى ۋا مەرجى بەتالە، لەكاتى ۋادا
 ھەرکەسى ھىنايە ۋە كرىي ۋىنەى خۇيى دەكەۋى، ئەگەر كۆمەللى
 بەھاۋبەشى ئىشەكەيان كىرد خەلاتەكە ناۋكۆيى يانەۋ، بە يەكسانى ۋەك
 يەك لەناۋ خۇياندا دابەشى دەكەن، با ئەندازەى ئىشەكانىشيان زىيادو
 كەمى ھەبى، چونكە كارەكە لە بنەرەتدا نەزانراۋە، لەبەر ئەۋە لە توانادا
 نىيە كە ئەندازەكەى بە وردى رەچاۋ بىكرى.

۲۳۳) باسى مىلكانەۋ بنەتۋو، مەبەست موزارەۋەۋ موخابەرەيە:

(بىر: تەجرىد / ۲ - ۱۲۳ ز: ۴۷).

زەۋى بدىرى بە مىلكانە دروستە بەپىي ئەم درىژرە پىدانەى
 دواۋە، موزارەۋەۋ موخابەرە ھەر دوو لە مەعنادا يەكەن كە ئەۋەيە:
 خاۋەن زەۋى زەۋىيەكەى بدا بە ئىشكەرئى كە بەنيۋەيى يا بە كەمتر يا
 بە زياتر دايجىنىۋ بەرھەمى بەيئى. بەلام رافىعى ۋ نەۋەۋى (رەۋاۋە خاۋايان
 لىبى) دەفەر موۋن: لە موزارەۋەۋەۋ بنەتۋو لەسەر خاۋەن زەۋىيە،
 لە موخابەرەيشدا بنەتۋو لەسەر ئىشكەرە، ئەمە جىيائى نىۋانىانە.

بىر يارەكەيان:

شەرعزانەكان لە بارەى ئەم دوو مامەلەيەۋەۋ رايان جىيائە،
 گوتراۋە: كە ھەردوۋ مامەلەكە بەتاللى، چونكە ھەدىشى صەحىح لە
 بوخارى ۋ موسلىمدا ھەيە كە نەھى لە موخابەرە دەكا، لە صەحىحى

موسلىمىشدا ھەيە: كە پېغەمبەر (مروودە نواھ لەسەرىيە) نەھى كردووه لە موزارمە بەلام فەرمانى كردووه بەوھ: خاوەن زەوى دەتوانى لەباتى ملكانە، كرىي زەويەكەى وەربگرئ.

ھۆى نەيىشس لەدانى زەوى بە ملكانە دەگەرپتەوھ بۆ ئەم بۆچوونە: گوايە بەھۆى بەگرپدانەوھ دەتوانرئ كەلك و بەھرە لە زەوى وەربگرئ، كەواتە: ئەوھيش وەك ئازەل و مالات دروست نىە بەرابەر بە ھەندئ لە دەرامەتى خۆى بدرئ بە ملكانە.

ئىبنو شورەيحيش دەفەرموئ: موزارمە دروستە. ئىبنو خوزەيمە و ئىبنو لوزىرو خەطابيش ھەروا دەفەرموون: ئىبنو خوزەيمە جزمىكى لە بارەيەوھ نووسيوھو، رېگە چارەى كارکردن بە كۆى ئەو فەرموودانەى دۆزىوھتەوھ، كە لەم بارەيەوھ ھاتوون، كە ھەندئ لەو فەرموودانە رېگەى موزارمەيان داوھو ھەندىكى تريان رېگەى نادەن. خەطابيش بەپرەوى ئەوى كردووه، ئەحمەدى كورپى حەنبەليش فەرموودەى قەدەغەگردنى ملكانەى بەلاواز داناوھ، خەطابى دەفەرموئ: بۆيە ماليك و ئەبو حەنەيفە و شافىعى (رەمەتە خويان ايبن) رېگەى ملكانەيان نەداوھو بە پووجەلئ دادەننن، چونكە ئاگايان لەوھ نەبووھ كە فەرموودەى قەدەغە گردنەكە لاوازو بېھيزە، كەواتە: موزارمە (واتە: ملكانە) دروستە، چونكە لە ھەموو ولاتە موسولمانەكاندا كارى پىدەكرئ و كەسبش ئەم كارپيكردنەى بە پووجەل دانەناوھ. ھەتا ئيرە فەرمايشتى خەطابى بوو. نەوھویش لە شەرحى صەحيحى موسلىمدا دەفەرموئ: دروستبوونى مامەلەى ملكانە راي ئاشكراو پەسەندە، بەپيى

فهرمووده‌که‌ی خه‌یبه‌ر (که له‌سه‌ره‌تای باسی باخه‌وانیدا، که باسی ژماره ۲۲۸) بوو رابورد — وەرگێڕ.

لافی ئه‌وه‌یش که دروستبوونی ملکانه له خه‌یبه‌ردا پاشکۆ بووه بۆ دروستبوونی باخه‌وانی قه‌بوول نیه، چونکه ئه‌و مه‌به‌سته‌ی که بووه به‌هۆی دروستبوونی باخه‌وانی له مولکانه‌یشدا هه‌مان مه‌به‌ست هه‌یه، به قیاسیش له‌سه‌ر مامه‌ئه‌ی قازانج به‌هاوبه‌ش، که به یه‌گرتنی راکان دروسته، ده‌بێ ملکانه‌یش دروستبێ، چونکه ئه‌میش ده‌ق وه‌ک ملکانه وایه له هه‌موو شتی‌کا، وه له‌به‌ر ئه‌وه‌یش که موسولمانان له گشت ولات و له هه‌موو سه‌رده‌می‌کا به‌رده‌وام کار به ملکانه ده‌کهن. ئه‌بو یووسف و محممه‌دو ئیبنو ئه‌بو له‌یلاو زانا کووفیه‌کانی ترو، شه‌ریعه‌ترانه‌کانی فهرمووده زانه‌کانیش حوکم به دروستبوونی ملکانه (موزارعه) ده‌کهن. فهرمایشتی نه‌وه‌ی ته‌واو.

٢٢٤) ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی وێرانه (احیاء الموات)

(بڕ: ته‌جرید/ ٣ ل — ١١٧ — ژ: ١٠٢٨ هه‌تا ژ: ١٠٣٢):

له عورفی شه‌رعی شه‌ریفدا: بری‌تییه له ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی زه‌وی بێ خاوه‌ن. وێرانه له شه‌رعا ئه‌و زه‌وییه‌بێ خاوه‌نه‌یه که هه‌رگیز ئاوه‌دان نه‌کرا‌بێته‌وه. سه‌ر به‌لگه‌ی دروستبوونی ئه‌م بابه‌ته ئه‌م فهرمووده‌یه‌ی پێغه‌مبه‌ره (ه‌رووده خوا وه‌سه‌ربه): که ده‌فه‌رموئ: که‌سێ زه‌وییه‌کی بێخاوه‌ن ئاوه‌دان بکاته‌وه ده‌بێ به‌هی خۆی، گه‌ری زۆرداریش له‌و زه‌وییه‌دا هه‌چی لێ سه‌وز نابێ! (ئه‌بو داوود، نه‌سائی، تیرمیزی)

تیرمیزی دمه رموی: فهرموودهیهکی جوانه، واته: حهسه نه. زۆردار لیره دا ئه و که سهیه که به زۆری زۆرداری، به نیازی داگیرکردن، دارو نه مام و شتی وا له ناو زهوییه کا دهرۆینی، که که سیکی تر ئاوه دانی کردبیته وه، بۆ ئه وهی که بیکا به هی خۆی، گهری وا ده بی رێگهی نه درئ، خۆشی بی و ترشی بی ده بی ئه وهی ئی ب سه نریته وه، ئه م جوړه گهره به م شیوانه دروست ده کړئ: له زهوییه کی که سیکی تر دا نه مام بنیژئ، یا خانوو بکا، یا جوگهی بۆ رابکیشئ، یا بیریکی تیادا هه ل بکه ئی.

٢٣٥) بریار (حوکم) ی ئاوه دانکردنه وه:

ویرانه ئاوه دانکردنه وه زۆر سوننه ته، به پیی ئه م فهرموودهیه ی پیغه مبه ر {درووده خوا له سه رب}: که سی پارچه یی زهوی بیخاوه ن ئاوه دان بکاته وه خیریکی چاکی ده گات، هه رچی له به رو بوومی ئه و زهوییه، که مروقی بیخوات، یا بالنده و درنده و مالاتی ملوو مووشه که ر بیخوات، یا هه رییه کئ له مانه سوودیکی ئی وهر بگړئ، ئه وهی بۆ ده بی به خیر و سه ده قه. (نه سائی گیراویه ته وه، ئیبنو حیبب ان به فهرموودهیه کی دروستی داناوه).

هه ر که سی مافی ئه وهی هه بی که ببی به خاوه نی مال، بۆشی هه یه که ویرانه بۆ خۆی ئاوه دان بکاته وه، هه ر به خودی ئاوه دانکردنه وه که ده بی به خاوه نی ئه وهی که ئاوه دانی کردۆته وه، چونکه ئاوه دانکردنه وه هۆی ملکایه تییه به هۆی کرداریکه وه، ده ق له راوکردن و داروچیه که کوکردنه وهی دهشت و دهر ده کا.

به پیتی ئەم فەرمانه‌ی سەرودری پێشینان و پاشینان، سەرودرمان
حه‌ز ده‌تی موحه‌مه‌د، (دروود خوا ده‌سه‌ربە) که ئیستا رابورد، بۆ
په‌یدا بوونی خواهنداریی به‌هۆی ئاوه‌دانکردنه‌وه‌وه، پێویست به‌ فەرمانی
پیشه‌وای موسوڵمانان ناکات، ئەگەر بوو چاکتر، ئەگەر نه‌یشبوو فه‌یناکا.

مه‌رجه‌کانی دامه‌زرانی ئاوه‌دانکردنه‌وه‌:

ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی وێران به‌ دوو مه‌رجه‌ داده‌مه‌زێ:

یه‌که‌م: نابێ ئەو وێران به‌ به‌هیج شیوه‌ی ملکێ موسوڵمانیکی
تر بێ، ئەگەر وابوو ئەوه‌ دروست نیه‌، توخنی بکه‌وێ، نه‌ به‌
ئاوه‌دانکردنه‌وه‌وه نه‌ به‌شتیکی تر، مه‌گەر به‌پیتی فەرمانی شه‌رع. له‌
فه‌رمووده‌یه‌کی شه‌یخه‌یندا پێغه‌مبه‌ر (دروود خوا ده‌سه‌ربە) ده‌فه‌رمووی:
هه‌ر که‌سێ به‌ زۆرو سته‌م بستی زه‌وی داگیر بکا، له‌ رۆژی قیامه‌تدا
به‌هه‌ر هه‌وت چینه‌ی زه‌مینه‌وه‌، وه‌ک که‌ئه‌مه‌ له‌ ملی گادا، ئاوا ده‌کری
به‌ ته‌ووق و ده‌کریته‌ ئه‌ستۆی!.

بزانن هه‌ری می ئاوه‌دانی به‌ ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ نابێ به‌ موڵک،
چونکه‌ خاوه‌نی ملکێ ئاوه‌دانه‌که‌ ئەو له‌ پێشتره‌ به‌و هه‌ری مه‌، هه‌ری مه‌
ئەو شوینانه‌یه‌ که‌ پێویستن بۆ به‌هره‌ وهرگرتنی ته‌واو له‌ ملکێ ئاوه‌دان،
وه‌ک ریگه‌و سه‌لوینک و ئاوه‌پۆو شتی وا.

دووه‌م: ده‌بێ ئاوه‌دانکه‌ره‌که‌ موسوڵمانبێ، له‌به‌ر ئەوه‌ دروست نیه‌
بۆ بیبڕوا له‌ ولاتی ئیسلامدا زه‌وی بیخواه‌ن ئاوه‌دان بکاته‌وه‌ بۆ خۆی،
چونکه‌ پێغه‌مبه‌ر (دروود خوا ده‌سه‌ربە) ده‌فه‌رمووی: وێران به‌ بیخواه‌ن که‌

دامه زراوی ناوکۆمه لهی موسوئمانان) چۆنیتی عورفیش له زمانا سنوورو پیناسهی بۆ دانه نراوه که دهبی چۆن بی و چۆن نه بی، که واته: ناوه دانکردنه وهی ههر شوینی به پی مه به ست لیی ده کوړی، نه گهر کردنی خانوو بوو، دهبی به پی عاده تی دامه زراو، به به رد، یا به خشت، یا به مووره قور دیواری بۆ بکا، یا به چیلکه و قیسپ تهیمانی بۆ بکاو، سه ری هه ندیکشی بگری و دمرگا و په نجه ره ی تیبا، وه نه گهر مه به ستی باخ ناشتن بوو، نه بی به پی ده ستووری دامه زراو، هه ساری به ده ورا بکا، جا نه گهر ده ستووری نه و شاره وا بوو به دیوار هه ساریان دروست ده کرد بۆ نه و جوړه شته نه وه دیوار مه رجه، دنا نه گهر به شتیکی تر بوو، وه ک تهیمان. ته له به ند، نه وه په پره یی نه وه ده کری که له و جیگه یه بووه به عاده ت.

٢٢٦) به خشی نی ناو که ی پیو یست ده بی؟

ناو له سه ر دوو به شه :

یه که م: نه وه یه که له خۆیه وه له شوینی هه لبقوئی، که نه و شوینی په یوه ندی تایبه تی به که سه وه نه بی، هه روا هیج ئاده میزادی ده ستی نه بی له دهره نیان و ره وان کردنی دا، وه ک ئاوی چه م و کانیای دمه ست و دهر و شاخه کان و لافاو و باراناو، که بۆ قازانجی گشتین و ئاوی به ره لای بیخوا وه نن، خوا نه بی که س خوا وه نیان نیه.

جا نه م جوړه ناوه نه گهر که م بوو، یا ریگه ی سوود لیو مرگرتنی ته نگه بهر بوو، نه وه کئ زووتر رویشته سه ری و گرتی بۆ خۆی نه وه

دهبی بهی نهو، با نهو کهسه بیتهزیش بی، چونکه برپاری شهرع
لهسر نه مهیه، عه مری کوری شوعه یب له باوکیه وه له باپریه وه
دهگیرپته وه: له باره ی ناوی لافاوی شیوی مه زووره وه، کهوا له مه دینه،
پیغه مبه ر (مروود وخواه له سربه) ناوا برپاری داوه: کی یه کهم بوو ناوه که
دهگری هه تا دهگاته هه ردوو قوله بی، نه و جا بهری ده داته وه بو نه وه ی
خوار ترا. (نه بو داوودو نیبو ماجه گیراویانه ته وه. نیبو حه جهری
عه سقه لانی له فه تحولباریدا ده فهرموی: رشته که ی دهگاته پله ی جوانی،
حاکمیش له (المستدرک) دا گیراویه ته وه^(۱).

نهمه بو نهو که سانه یه که بهرو دوا دهگانه سهری، به لام نه گهر
به یه که وه چوونه سهری و ناوه که یش به شی هه موویانی نه ده گرد نه وه
تیرو بشک له نیوانیاندا دهگهن، نه گهر که سی له پیشدا هات ده یویست

^(۱) لم فرموده دا نهم دوو تیپینییه هیه:

یه کهم: له نه صله که دا نو سراه: (فی سبیل مه زور، راستیه که ی (فی سبیل مه زور) ه.
سه بیل رینگه یه، سه بیل لافاوه.

دووه: نه علاو نه سفله به مه عنا لای سه روو ترو لای خوارووتر نیه، به لکوو به
مه عنا نه وه یه کی یه کهم بوو له گرتنی ناوه که داو زوو گه یشته سهری نه وه پیش ده خری،
دوا نهو دووه پیش ده خری نیتر همروا، تماشای مادده ی (هزر) بکه له (النهاية في
غريب الحديث والاثار) دا له گهل مغنی المحتاج ج/ ۲ ص ۳۷۴، له گهل (عمدة القاری
ج/ ۱۲ ص ۲۰۳) نهم ساخگرد نه وه، ورده کاریبه زور پیویسته چونکه هه له به تری
نه صله که یشی بی ده کری.

- وه رگیر -

مالآت ئاوبدات، کهسیکی تر دوا ئەو هات بەلام خۆی پئویستی بە ئاو خواردنە و مەبوو، ئەو ئەو میان و مەپیش دەخری که خۆی ئاو دەخواتەو، هەر کهسی ئەندازمەیک لەو ئاو بەرەللا یە بکاتە قاپیکەو دەبی بەهی خۆی، هەر وەها ئەگەر بەجۆرەیکە کدا بیهینی و بیکاتە ئاو حەزیکەو که لەبەری نەروا ئەویش دەبی بە مالی تایبەتی خۆی.

دووهم: ئاو تایبەتەکانە، وەك بیرو کارپزو جۆگە، جا ئەگەر کهسی بیرئ لە ملکی خۆیدا هەل بکەنئ، ئاوەکی دەبی بەهی خۆی، چونکە بەشیکی لە بەهرە می ملکەکی، دەق وەك بەری داری باخەکی، و مریک وەکوو ئەو کانی زیرو زیوێ که لەناو ملکەکیدە دەردەکەوئ، کەواتە: کەس مافی ئەوێ نیە که بەبی رمزای خۆی لئی بیات. گوتراویشە: که ئاو نابئ بە ملکی کەس، چونکە پیغەمبەر (مروودو ساو لەسەر بئ) فەرموویەتی: موسوڵمانان لەم سئ شتەدا هاوبەشن: لە ئاوو لەو مرو ئاگردا. (ئەبو داوود گێراویەتەو) قەسە ئەم قیلە بەرپەرچ دراوتەو بەو: که ئەم فەرموودە یە لاوازه لەبەر ئەو دەست نادا بۆ بەلگە. بەهەر حال لەسەر هەردوو فەرمايشتەکان، پئویست نیە لەسەر خاوەن بیرەکی، که ئەو ئاوێ لە پئداویستی خۆی زیاد بئ، ببەخشی بە کهسی که کشتوکالی پئ ئاوبدا، بەلام ئەگەر بۆ ئاودانی گیانلەبەر و مالآت بوو ئەو پئویستە لەسەری که ببەخشی چونکە شافیعی لە ئەبو هورەیرەو لە پیغەمبەرەو دەگێرپیتەو: دەفەر موی: (مروودو خوا لەسەر بئ): کەسی زیادە ئاوی هەبی و قەدەغە ی بکا لە مالآت موسوڵمانان، هەتا ببئ بەهۆی قەدەغەبوونی زیادە لەو مرو دەورو بەری ئاوەکی، چونکە لەو مرو گای دوورە ئاو بە کەلکی لەو مروانی ئازەل نایەت، کەسی ئەم تاوانە بکا خودای گەورە لە روژی قیامەتدا لە بەهرە می مەرەبانی خۆی بئ

بهشی دهگا. له بوخاری و موسلیمیشدا دهفهرموئ: ئاوی زیادبی له خۆتان، له خه لگی تری قه دهغه مه کهن، ههتا بهم ته گهرهیه زیاده له وهری دهووری ئاوه کهی پێقه دهغه بکهن. جیاوازیی ئازهل و کشتوگال له وه دایه، گیان ریژی ههیه، به به لگهی ئه وه که ئاودانی گیانه بهر پێویسته و ئهرکیکی نایینییه به لام کشتوگال مهرج نیه وابی.

مه رجه کانی پێویستبوونی به خشینی ئاو:

یه کهم: دهبی له پێداویستی خۆی زیاتربی، دهن پێویست نیه، چونکه له خودی خۆیه وه دهست پێ دهگا به به کار هینان و به خشینی. دووهم: خاوهن ئازهل کهیش ئاتاجیی به و ئاوه ههبی، بهم رهنگه: ئاوی به ره لای گشتی له و ئاقاره دا نه بی.

سییه م: له و ئاقاره له وهر ههبی، به بی ئاو خواردنه وه ئازهل نه توانی لی بله وهری.

چوارهم: دهبی ئاوه که له جی وهستانی ئاسایی خۆیدابی، له و جوهریش بی کاتی لیت هه لگۆزی بێته وه جیی. به لام ئه گهر کردیه ناو دهفره وه، له سه ر فه رمایشتی دروست (قه ولی سه حیح) ئیتر پێویست نیه له سه ری که به خۆپایی بیبه خشی. ئه وه نه ههیه هه ر کاتی بریاردا که پێویسته له سه ری که بیبه خشی، نابی له باتی ئه و ئاوه وه جه ل و به ها وهر بگری، دهبی به خۆپایی بیبه خشی، ئه مهیش به پێی ئه م فه رمووده ساغه که دهفره موئ: پێغه مبه ر (مه رووه خوا له سه ر به ت) نه یی کردووه له فره شتنی ئاوی زیاده. هه ر کاتی کهیش به خشینی ئاو واجب نه بوو له سه ر خاوه نه کهی، ئه وه دروسته بوی که به گی شانه یا به پێوانه بیفرۆشی بۆ خۆی.

۲۳۷) وهقف: شت تهرخانکردن بو خیری نهبراه:

وهقف له زمانى عهره بىدا راگتن و چهپسو گل دانه وهو بهندکردنه، له عورفى شهرعیشدا: تهرخانکردنى سامانه بو خیری نهبراه له ریگهى خودادا، به مهرجی لهو جوړه سامانانه بى كهك و قازانج لى وهرگرتنى مومكین بى و زاته كهى بمینى! سهر بهلگه كهى نهى نایه تهیه كهوا له سوورهنى چهجا، كه ژماره كهى (۷۷) ه كه دهفه رموى: {وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ} واته: له كرنى ههموو جوړه چاكه یى دریغى مه كهن، سابه شكوو شادبین به مایه ی رمزابوونى خوا. وه نهى فهرمووده یشه كه دهفه رموى: كاتى ئاده میزاد دهرى، ههموو كرده وهیه كى كوئایى دى، نهى سى شته نهى:

یه كهم: خیریكى نهبراه (وهك بیرو مرگه وت..).

دووهم: زانستو زانینى به سوود (وهك دانانى كتیبى باشو پیگه یاندنى فهقى و قوتابى و شاگردو هونه رى به كهك و به سوود بو گهل ئیسلام).

سییه م: مندال و وهچه یه كى باش كه دووعای خیر و نرای باشى بو بكا (موسلیم و كهسانى تر گپراویانه ته وه).

زاناکان دهفه رموون: وهقف به شیكه له خیری نهبراه. جابیر (ره زام خوا لیبى) دهفه رموى: كهس نهما له هاوړپیانى پیغه مبه ر (دروودى خوا له سهر پیغه مبه ر بى و ره زام خوا ه هاوړپیانى) كه شتیكى نه كړد بى به وهقف، مه گهر نهوانه یان كه توانای سامانیان نه بووبى!.

مەرجەکانی:

بۆ دروستبوونی وهقف ئەم سێ مەرجە بە مەرج گیراون.

یەكەم: دەبێ وهقف گراو لەو جوۆره سامانانەبێ، كه دەست بدا بۆ كهك لێ وەرگرتن و لە هەمان كاتدا زاتەكەى بمیێ. كهواتە: وهقفى ئەو شتە دانامەزى، كه هەتا زاتەكەى بمیێ كهك لێ وەرناگیرێ، وهك بەرو میوهو خۆراك و بۆنپۆوهگراو، چونكه میوهو بەرو خۆراك دەخورێن، كهكەكەیان لە خواردنیان دایه، دەى كاتى دەخورێن زاتەكەیان نامیێ. بۆنپۆوهگراویش ئەومندە ناخیهنێ، بەلام ئەگەر دارو درەختی كرد بە وهقف بۆ بەرهكەى، یا ئازەل بۆ شیرەكەى، یا بۆ خورى و كۆلك و مووهكەى، یا نیرى بۆ پەڕین لە ئازەلى شار، ئەوه دروستە، چونكه لەكاتى وادا وهقف گراوهكه زاتەكانه، بەروكۆلك و پەڕین كهكیان، وه سوودەكانى تری ئەم زاتانە بۆ وهقفكەرە، بۆ نموونه: ئەگەر مەڕێكى كرد بە وهقف، تەنیا بۆ ئەوه كه شیرەكەى بۆ هەزاران بێ، ئەوه خورى و بەچكهو كهول و گوشتەكەى بۆ وهقفكەرەكەیه.

دووهم: دەبێ وهقف كردنەكه لەسەر شتیكى وابێ كه هەبوونیكى نەبراوەى هەبێ، وهك ئەم بنهچه لە ئیستادا و هچەى بەرودواى بەردەوام لە ئایندەدا چونكه وهقف خێرى بەردەوامى نەبراوەیه، سەرمەپرای ئەوهیش وهقف لە زاتى خۆیدا راگۆیزكردنى ملكایهتیی قازانچه، كه وهقفكەرەوه بۆ وهقف لە سەرگراو، دەى شتى كه وجوودی نەبێ و هیچ (مەعدووم) بێ ناكرێ بە خاوەنى شت، هەروا كهسیكیش كه شیایى خاوەنیتى نەبێ ناكرێ بە خاوەن شت.

نمونه‌ی یه‌که‌م: که نه‌بووه (واته: معدوم) ه نابئ به‌وه‌قف له‌سه‌ر کراو، وه‌کوو وه‌قف‌کردن له‌سه‌ر که‌سئ که هیشتا له‌دایک نه‌بووبئ و له‌مه‌ولا بکه‌وئته سکی دایکی و له‌دایک ببئ، جا له‌دوا ئهو بؤ هه‌زاران بئ.

نمونه‌ی دووه‌م: که که‌سئ شیاوی خاوه‌نیئت نه‌بئ نابئ به‌وه‌قف له‌سه‌ر کراو، وه‌کوو منداڵ له‌سکی دایکدا، جا ئهم جوّره وه‌قفانه پووچه‌ئن، چونکه وه‌قف به‌ملک‌کردنی حازری ده‌س به‌جییه که‌واته له‌سه‌ر که‌سئ که نه‌بوو (مه‌عدووم) بئ و له‌سه‌ر که‌سئ که شیاوی خاوه‌نیئت نه‌بئ دانا‌مه‌زئ.

سییه‌م: نابئ بؤ شتی نار‌ه‌وابئ، چونکه وه‌قف خیریکه مه‌به‌ست لیی نریک‌بوونه‌وه‌یه له‌خوا، گونا‌هیش پی‌چه‌وانه‌ی ئهم مه‌به‌سته‌یه، که‌واته: شت وه‌قف‌کردن بؤ کرینی ئامیری ریگری و چه‌ته‌گه‌ری دروست نیه، هه‌روا بؤ کرینی ئامیری به‌زم و رمزم، هه‌روا دروست نیه شت وه‌قف بکری بؤ کنیشته‌ی جووله‌که‌و کلئسای گا‌وور ئهم جوّره جی‌گایانه.

په‌یره‌وی مه‌رجی وه‌قف‌که‌ر ده‌کری:

جا هه‌ر کاتئ وه‌قف دامه‌زراو هه‌موو مه‌رجیکی هاته‌جئ، ئیتر یه‌که‌سه‌ر وه‌قف له‌سه‌ر کراو شایانی به‌رووبوو مه‌که‌ی ده‌بئ، خوا ده‌ک که‌لک بئ وه‌ک تیادان‌یشتن و خویندنه‌وه‌ی په‌راو، خوا ده‌ک زات بئ وه‌ک میوه‌و خوری و موو و شیر، له‌هه‌مان کاتدا ده‌بئ ئهم قازان‌جانه ریک به‌پیی مه‌رجی وه‌قف‌که‌ر بدریڤ به‌خاوه‌نیان، وه‌قف‌کار کیی پی‌ش‌خست ئهو که‌سه‌ پئیش ده‌خري، وه‌کیی دوا‌خست ئهو که‌سه‌ دوا ده‌خري، ئه‌گه‌ر گوتی: به‌یه‌کسانی دابه‌ش‌بکری به‌سه‌ریانا به‌یه‌کسانی دابه‌ش ده‌کری، ئه‌گه‌ر

گوئی: هه‌ندی به‌ش زی‌تر بی، چۆن ده‌لی به‌پیی مهرجه‌که‌ی ئه‌و دابه‌ش ده‌گرئ لێیان. نموونه‌ی پیش‌خستن وه‌ك ئه‌وه ب‌ئێ: ئه‌مه‌م له‌سه‌ر منداڵه‌كانم وه‌قفکرد، له‌ پێشدا بۆ زاناو خاوه‌ن وه‌رعه‌كانیان، نموونه‌ی دواخستن وه‌ك ئه‌وه ب‌ئێ: ئه‌مه‌م له‌سه‌ر منداڵه‌كانم وه‌قفکرد، كه‌ ئه‌وان نه‌مان ئه‌وجا بۆ منداڵی ئه‌وان، یا وه‌ك ئه‌وه ب‌ئێ: ده‌رامه‌تی سالی یه‌كه‌م بۆ مێینه‌كان و ده‌رامه‌تی سالی دووهم بۆ نێرینه‌كان، نموونه‌ی یه‌كسانی وه‌ك ئه‌وه ب‌ئێ: ئه‌مه‌م وه‌قفکرد له‌سه‌ر منداڵه‌كانم، به‌ مهرجی نێرو می وه‌ك یه‌ك به‌شیان بۆ دابنرئ، نموونه‌ی باودانی هه‌ندیکیان به‌سه‌ر هه‌ندیکی تریان وه‌ك ئه‌وه ب‌ئێ: ئه‌مه‌م كرد به‌ وه‌قف له‌سه‌ر منداڵه‌كانم به‌مه‌رجی به‌شی نێرینه‌ دوو ئه‌وه‌نده‌ی به‌شی مێینه‌ ب‌ئێ.

٢٣٨) باسی به‌خشین (هه‌به‌):

ب‌: تجرید/ ٣ ل ١٨٦ ز: ٥٥).

به‌خشین و دیاری له‌ زمان و له‌ شه‌رعا به‌ یه‌ك واتان ته‌نیا ئه‌م جیاوازیانه‌یان له‌ نیوانا هه‌یه‌: ئه‌گه‌ر بۆ ریزگرتن له‌و كه‌سه‌ی كه‌ ده‌بێ به‌ خاوه‌نی برا بۆی ئه‌وه‌ دیارییه‌، ده‌نا به‌خشینه‌. به‌خشین سوننه‌ته‌ به‌پیی نامه‌ی خواو رێبازی ره‌هه‌به‌رو یه‌كگرتنی نه‌ته‌وه‌. خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئ: {وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى - سورة المائدة - ٢/٥} واته‌: هاوکاری یه‌كتری له‌سه‌ر كاری چاكه‌و له‌ خوا ترسی بكه‌ن. دیاره‌ كه‌ به‌خشین كاریکی باش و په‌سه‌نده‌، له‌ رێبازی ره‌هه‌به‌ردا (واته‌: له‌ سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ردا (درووده‌ خوا له‌سه‌ربه‌) نموونه‌ زۆر زۆره‌ له‌سه‌ر سوننه‌تی به‌خشین، عایشه‌ (ره‌زا خوا له‌ب‌) فه‌رمووی: عه‌رزى پێغه‌مبه‌رم كرد ئه‌م

گوشتە بە زەكات داویانە بە بەریرەى كارەكەرم، ئایا تۆ لیى دەخوی؟
 فەرمووی: ئەمە بۆ ئەو زەكاتە، بەلام بۆ ئیمە دەبی بە دیاری و لە
 زەكاتی دەر دەچی (ش/د/ن). ئەبو ھورەیرەیش {رەزاه خواە لیبە} دەفەرمووی:
 جاران کە نانیان بۆ پیغەمبەر {دروودە خواە لەسەربە} دادەنا دەپرسی، کاتی
 دەیانگوت: ھى دیارییە، لیى دەخوارد، بەلام ئەگەر بگوترایە: ھى زەكاتە
 لیى نەدەخوارد.

مەرجی بە خشارو:

ھەرچی فرۆشتنی دروست بی بەخشینیشتی دروستە، وە ئەوەی
 فرۆشتنی دروست نەبی بەخشینیشتی دروست نیە، وەك شتی نەزانراو،
 وەك ئەو بەلی: ئەو یەكی لەو بڕکە مەردەم بەخشی بە تۆ،

ھەروا بەخشینی باریتە سەگی مەشق نەکردوو و بەرازو شتی
 بزر بوو دروست نیە، چونکە فرۆشتنی ئەمانە دروست نیە، دروستە
 زەوت کراو بفرۆشری بە کەسێ کە بتوانی بیسەنیتەو لە زەوتکەر، شتی
 ھاوبەش و ناو گۆیی بەخشینی دروستە، چ بفرۆشری بە ھاوبەش، چ
 بفرۆشری بە کەسیکی تر.

بە خشارو تا وەرنەگیرئ نابئ بە مال:

بەخشارو نەپیویست دەبی و نە دەبی بە مال ھەتا وەرنەگیرئ،
 عائیشە {رەزاه خواە لیبە} فەرمووی: باوکم لە باخەگەى غابەى، بیست
 وەسقى پیم دا کە بیرنم بۆ خۆم، لە نەخۆشینی سەرەمەرگا پیی
 فەرمووم: کچی خۆم من لەبەرى باخەگەى غابەم بیست وەسقم دا بوو
 بەتۆ، کە بۆ خۆت بیرنی، بریا دەترنی و دەتبرد بۆ لای خۆت، ئیستا

دهبوو بهی خوټ، بهلام مادام ههتا نیستا ومرت نهگرتووه تازه بوو به مالی میراتبهر! ^(۱).

دهی نهگهر له شت بهخشیندا بوون به مال نهبهسرایه بهوهرگرتهوه نهبو بهگری صدیق به عائیشهی نهدهفهرموو: تازهبوو به مالی میراتبهر لهی تو دهرچوو!.

عومه‌ریش {ره‌زاه‌خواه‌لینې} دمه‌هرموئ: به‌خشراو نابې به‌مالی ته‌واو هه‌تا پېبه‌خشراو وهری نه‌گری، هه‌مان را له عوسمان و ئیبنو عومه‌رو ئیبنو عه‌بباس و نه‌نس و عائیشه {ره‌زاه‌خوايان‌لینې} گیر‌دراوه‌ته‌وه، رای تر نه‌بیستراوه که پېچه‌وانه‌ی رای نه‌مان بې.

به‌بې فه‌رمانی مال‌به‌خش وهرگرتنی به‌خشراو دانا‌مه‌زرئ چونکه وهرگرتن ده‌بې به‌هوئ گواستنه‌وه‌ی خاوه‌نیټی. جا ههر کاتې وهرگرتن رووی دا به‌خشراو ده‌بې به‌مال، ئیتر مال‌به‌خش مافی په‌شیمان بوونه‌وه‌ی بوئ نیه، مه‌گهر له یه‌ک حالدا نه‌ویش نه‌وه‌یه که به‌خشنده‌که باوک بې، یا دایک بې، یا باپیر بې یا نه‌نک بې، سه‌ربه‌لگه‌ی نه‌مه‌یش نه‌م فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ره {درویده‌خواه‌له‌عه‌ربه‌}: ههر که‌سې شتې ببه‌خشی، یا ده‌سه‌نه‌یې بدا به‌که‌سې، دروست نیه بوئ که په‌شیمان ببیته‌وه‌و بیسه‌نیته‌وه له پېبه‌خشراو، مه‌گهر باوک و دایک، بوئ نه‌وان دروسته له‌و

^(۱) بز راستکردنوه‌ی وشه‌ی (جذاذ) به (جداد) له‌م نه‌سه‌رده‌ا، ته‌ماشای مادده‌ی (جدد) له (النهاية في غريب الحديث والاثر) و ج/ ۱۳ چ ۱۴۷ و ص ۱۵۶ له (عمدة القاری شرح صحیح البخاری) بکه.

بەخشىنەى داويانە بە منالى خۇيان پەشىمان بېنەوہ. (ئەبو داوودو
كەسانى تر گېراويانەتەوہ) تېرمىنى فەرموويەتى: فەرموودەيەكى
جوانى ساغە. لە دەقى فەرموودەكەدا ناوى باوكو دايك ھاتوودە، باپېرىش
بەر ناوى باب دەكەوئو نەنكىش بەر ناوى دايك دەكەوئ.

۲۳۹) باسى عومراو روقبا: با بە كوردى ناويان بىيىن: ژىنەبەخش و تەمابەخش:

عومرا لە عومر و مرگىراوہ، كە بەواتا تەمەن و مان و ژيانە، بۇيە
واى پىدەگوتىرئ چونكە لە سەردەمى نەزانىدا دەيانگوت: ئەم شتە بۇ تۆ
ھەتا ماويت، واتە: لە ماوہى تەمەنتا، ھەتا لە ژياندايىت بۇ خۆت،
روقبايش كە لەسەر كىشى عومرايە، لە ماددەى (موراقەبە) و مرگىراوہ،
كە بەواتا چاوہنوارپىيە، وەك ئەوہ پىيى بلى: ئەمەم بەخشى بەتۆ ھەتا
خۆت ماويت بۇ خۆت، بەلام ئەگەر من لە پىش تۆدا مردم ئەوا بە
يەكجارى بۇ خۆت، ئەگەر تۆيش لە پىش مندا مردىت ئەوا بىيىتەوہ
بەھى خۆم، دەى بەم شىوہيە ھەردوولا چاوہروانى مردنى يەك دەكەن.

گوتەى كورتو پوخت: گەرچى ئەم باسە درىژەپىدانى تىيادايە،
بەلام ئەمە كاگلەى ئەم بابەتەيە: گوتەى دامەزران كەپىي دەگوتىرئ،
صيغە، لە عومرادا وەك: (أعمرتك هذه الدار حياتك) ئەم خانوودەم
بەخشى بەتۆ ھەتا ماويت، يا پىيى بلى: (ما حَيَّيتَ: ھەتا لە ژياندا
بىت) يا پىيى بلى: (ما عشت: ھەتا كۆتايى تەمەنت) يا پىيى بلى:
(أعمرتك هذه الدار حياتك ولعقبك من بعدك: ئەوا ئەم خانوودەم

به‌خشی به‌تۆ هه‌تا ته‌مه‌ن ته‌واو ده‌بی، وه له‌پاش مردنی خۆت بۆ وه‌چه‌و نه‌ومت) له‌روقباییشدا گوته‌ی دامه‌زران وه‌ك: (أرقبتك الدار حیاتك) واته: ئه‌م خاوه‌م دا به‌تۆ هه‌تا ماویت بۆ خۆت، هه‌ردوولا مان چاوه‌نوار ده‌كه‌ین، ئه‌گه‌ر من له‌پیش تۆ دامردم به‌ ئیكجاری ببی به‌هی خۆت، ئه‌گه‌ر تۆیش له‌ پیش مندا مردیت ببیته‌وه به‌هی خۆم. جا هه‌ر كاتی عومراو روقبا له‌سه‌ر شیوه‌ی شه‌رعی دامه‌زران، ئیتر شته به‌خشاوه‌كه هه‌تا هه‌تایه ده‌بی به‌هی پێبه‌خشاو، وه به‌هیچ جوړی نابیته‌وه به‌هی به‌خشنده، كه به‌عه‌دی پێی ده‌گوتری: موعمیر، یا مورقیب. چونكه پێغه‌مبه‌ر (ه‌رووده‌خواه له‌سه‌ریه‌) ده‌فه‌رموی: عومرا دروسته‌و روقبایش دروسته، وه‌ده‌بن به‌هی نه‌و كه‌سه كه پێی به‌خشاوه. (ئه‌بو داوود كه‌سانی تر گێراویانه‌ته‌وه) تیرمی‌زی فه‌رموویه‌تی: فه‌رمووده‌یه‌کی جوانه. هه‌روا خۆشه‌ویست (ه‌رووده‌خواه له‌سه‌ریه‌) ده‌فه‌رموی: هه‌ر كه‌سێ شتی له‌سه‌ر شیوه‌ی عومرا به‌خشی به‌ كه‌سێ نه‌وه هه‌م له‌ حاڵی ژیان و هه‌م له‌ حاڵی مردندا ده‌بی به‌ مائی پێ به‌خشاو، وه له‌ پاش خۆشی ده‌بی به‌هی وه‌چه‌ی (موسلیم) — (هه‌زامه‌خواه لیئ) گێراوه‌یه‌ته‌وه).

٢٤٠) باسی هه‌لگرتنی شتی داكه‌وتوو (لقطة):

(بر: ته‌جرید / ٢٣ ت - ١٤٩ - ز: ٥٠).

داكه‌وته له‌ زمانا به‌شتی ده‌گوتری كه له‌ كه‌سێ داكه‌وتبی له‌ عورفی شه‌رعی شه‌ریفدا بریتییه له‌ مائی، یا له‌ تایبه‌تمه‌ندی (ئیختیصاصی) كه خاوه‌ن ریزو بایه‌خ و نرخدار بی، كه به‌هۆی

بېئىئاگايىيەۋە لە شۇيىنىكا بەجى مابى كە شۇيىنى ئاسايى ئەۋىشتە نەبى،
بەۋ مەرجه ئەۋ كەسە كە شتەكە دەۋۇزىتەۋە خاۋەنەكەى نەناسىۋ
شتەكەيش بەھىز خۇى پى ناپارىزىۋ بۇيەكى لەم دوو مەبەستەيش
ھەلى بگىرەتەۋە: يا بۇ پاراستنى يا بۇ كەرنى بە مال بۇ خۇى، بەلام
لەپاش جاردانى ناۋىشانى بەشىۋەى شەرى.

سەر بەلگەى ئەم باسە چەند فەرموۋدەيەكى ساغە. لە زەيدى
كورى خالىدى ئەل - جوھەنىيەۋە - (رەۋاۋەۋە لىبى) فەرموۋى: پىغەمبەر
(دروۋەۋە لىبى) فەرموۋى: ھەر كەسى گومبوۋىيى بدۇزىتەۋەۋە حەشارى
بداۋ ناۋىشانى ۋەك شەرىعتە دمفەرموۋى: ھەل نەدا، ئەۋە خۇشى رى
راستى گوم كەروۋە (موسلىم/ ئەحمەد) دىسان زەيد فەرموۋى: پىاۋى
ھاتە خەزمەت خەزەت (دروۋەۋە لىبى) خەزى كەرد: حوكمى مالى
دۇزراۋە، ۋەك زىرو زىو چىيە؟ فەرموۋى: پىياسكەۋ بوخچەۋ
دەمبىنەكەى نىشانە بكە. ۋە ھەتا سالى ناۋىشانى ھەلئەدە، جا ئەگەر
لەۋ ماۋەيەدا خاۋەنەكەى پەيدابوۋ ئەۋە بىدەرەۋە پىي، ئەگىنا چى لى
دەكەى بىكە، بەلام ئەگەر ناۋىشانىت ھەل نەدا ئەۋە لەلەى خۇت
بىھىلەرەۋە، ۋە داينى بە سپاردە لەلەى خۇت، ئىتر ھەركاتى رۇزى لە
رۇزان خاۋەنى ھاتو داۋاى كەردەۋە بىدەرەۋە پىي. پىاۋەكە گوتى: ئەى
بىرىارى وشترى بىزىۋو چىيە؟ فەرموۋى: دەخلىت نەبى بەسەرەۋەۋە
دەخلى مەكە، ئەۋ كەندەۋ پىلاۋى خۇى پىيە، بۇ خۇى ئاۋى دەخواتەۋەۋە
دەلەۋەرپى، ھەتا خاۋەنەكەى دەيدۇزىتەۋە! پىسىار كەركە لىشى پىرسىۋ
گوتى: ئەى بىرىارى بىزنو مەرىۋىۋىۋو چىيە؟ فەرموۋى: ئەگەر تۇ
نەبەيەتو خاۋەنەكەى نەيدۇزىتەۋە ديارە گورگ دەيخوا! (شەيخان).

بریاره‌کە‌ی:

موسولمانان به یه‌کرا ده‌فه‌رموون: هه‌لگرتنه‌وه‌ی دۆزراوه‌ی دروسته. به‌لام ئایا سوننه‌ته‌ یا پێویسته؟ ته‌ماشای ده‌کری: ئه‌گه‌ر مال دۆزمره‌وه‌ به‌دکار بوو قه‌ده‌غه‌ ده‌کری له‌ هه‌لگرتنی، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر به‌دکار (فاسق) دۆزراوه‌یه‌کی هه‌لگرتنه‌وه‌ی قازی لێ ده‌ستینێته‌وه‌، وه‌ک مالی منالی خۆشی ل ده‌ستینێته‌وه‌: به‌لام ئه‌گه‌ر مال دۆزمره‌وه‌ نازادو فامیده‌ بوو، وه‌ له‌خۆی دڵنیابوو که‌ ناپاکی ل ناکاو چه‌شاری نادا، ئه‌وه‌ له‌م حاڵه‌دا حوکمه‌که‌ی ئاوايه‌:

یه‌که‌م: ئه‌گه‌ر له‌ شوینیکی ئه‌مینا دۆزییه‌وه‌، که‌ مه‌ترسی فه‌وتانی نه‌بوو، چونکه‌ خه‌لکه‌که‌ی ده‌سپاڤ و ئه‌میندار بوون، له‌ هه‌مانکاته‌دا ئه‌و جیگه‌یه‌ نه‌ ملکی که‌سی بوو، وه‌ نه‌ خاکی دۆزمنی ئیسلام بوو، که‌ پێی ده‌گوتری داری چه‌رب، ئه‌وه‌ وا باشه‌ بۆی که‌ هه‌لی بگری به‌پێی ئه‌م چه‌دیته‌ (خوا له‌ پشته‌ی ئه‌و به‌نده‌یه‌ که‌ پشته‌ی باری ده‌گری).

دووه‌م: ئه‌گه‌ر له‌ جیگه‌یه‌کی وادا دۆزییه‌وه‌ که‌ دڵنیانه‌بوو له‌ نه‌فه‌وتانی، ئه‌وه‌ پێویسته‌ له‌سه‌ری که‌ هه‌لی بگری، به‌پێی فه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره‌: {وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ - سورة التوبة - ۷۱/۹} واته‌: بڕواداران، نێرو می‌یان، له‌ناو خۆیاندا، پشته‌و په‌نای یه‌کترین، ده‌شێ چاو دێری به‌رژه‌وه‌ندی یه‌کتری بکه‌ن). له‌م ئایه‌ته‌ پێرۆزه‌دا ئه‌م راسته‌قینه‌یه‌ ده‌رده‌که‌وێ: هه‌روه‌کوو چۆن پێویسته‌ له‌سه‌ر هه‌قداری هه‌تیو مال و سامانی به‌ جوانی بپاریزی ئاوايش

پېۋىستە لەسەر ھەموو موسوڵمانى كە سەر و مال و نامووسى ھەموو موسوڵمانىكى تر بپاريزى، چونكە موسوڵمان ھەقدارى موسوڵمانە، ھەركاميان حازر نەبوون ئەوى تريان پاسەوانى سەر و مال و نامووسى ھەتى.

سەرەراى ئەو ھەيش دەبى مال دۆزەر ھە لە خۆى دۇنيا بى كە ھەركاتى خاوەنەكەى پەيدا بوو بىداتە ھە دەستى، بە مەرچى بىناسىتە ھە ناو نىشانى ھە ئېدا، دەنا نابى ھە ئى بگريتە ھە. گوترا و پىشە: لە سەرى نىە لە ھىچ بارىكا كە ھە ئى بگري، ئەو پەرگەى ئەو ھە كە ھە لگرتنە ھە سوننەتە، چونكە ھە لگرتنە ھەى دۆزراو يا ئەمانەتە، يا كاسپىيە، ئەو دوو ھەيش ھىچ كاميان واجىبو پېۋىست نىن. ئەمە قسەمان لەو ھە كە لە چۆلەوانى و وېرانەو سەرە رىشت بدۆزىتە ھە ئەمە حوكمەكەى بوو، دەنا ئەگەر لەناو ملكى كە سىكا دۆزىيە ھە ئەو دروست نىە بوئ ھە ئى بگري، چونكە وادەردەكەوئ كە ھى خاوەن ملكەكە بى.

ئەو زانىارىيەى لە بارەى داکەوتە ھە پېۋىستە:

پېۋىستە لەسەر ئەو كەسە كە شتى دەدۆزىتە ھە دەفرو پىياسكەو دەرگا بىن و جۆرو ژمارەو كىشى بزانى و ئەوجا لە جىگەى ئاساىى خۇيا ھە ئى بگري. زانىنى پىياسكەو دەرگا بىنەكەى بەپى ئەو فەرموودەى كە رابورد لە سەرەتاي باسەكە ھە، زانىنى ژمارەكەى بەپى ئەم فەرموودە ھەى بوخارىيە كە ئەبو ھورەيرە {مەزەن ھەوا لىبە} دەفەرموئ: پىياسكەى ھەكم دۆزىيە ھە سەد دىنارى زىرى تىادا بوو. بىردم بۆ خزمەت پىغەمبەر {مەروومى ھەوا لەسەر بى} فەرمووى: يەك سال ناو نىشانى ھە ئىدە. جا

یهك سال ناویشانیم هه‌لدا، ئه‌وجا چوومه‌وه خزمه‌تی، فهرموویه‌وه: سالیکی تریش ناویشانی هه‌لده. منیش وامکردو دیسان چوومه‌وه خزمه‌تی، فهرموویه‌وه: سالیکی تریش ناویشانی هه‌لده. منیش وامکرد له جاری چوارهما فهرمووی: ژماره‌که‌ی بزانه‌و دمرگابینه‌که‌ی نیشانه بکه، جا ئه‌گهر خاونه‌که‌ی په‌یدابوو ئه‌وه هی خۆیه‌تی دهنای بیکه به هی خۆت. زانینی نیشانه‌کانی تریشی به‌قیاس له‌سهر ئهم نیشانانه، چونکه به‌وانیش دهق وهك ئهمان شته‌که ده‌ناسرێته‌وه، بۆیه‌ش ده‌بی له جیگه‌ی ئاسایی پاراستنی وێنه‌ی خۆیدا هه‌لبگیرێ چونکه سپاردیه‌هه، هه‌موو سپاردیه‌کیش ئاوايه.

ئه‌گهر ویستی بیکا به‌ مالی خۆی:

شت دۆزهره‌وه ئه‌گهر مه‌به‌ستی ئه‌وه‌بوو که شته‌که ئاگاداری بکا بۆ خاوه‌نی هه‌تا په‌یدا ده‌بی ئه‌وه پێویست نیه له‌سهری بانگه‌وازی بۆ بکا، به‌لام ئه‌گهر نیازی هه‌بوو که بیکا به‌هی خۆی ئه‌وه ده‌بی به‌ لایه‌نی که‌مه‌وه یه‌ك سال ناویشانی هه‌لدا، به‌پێی فهرمووده‌که‌ی پێشه‌وه. جار‌دانیش ده‌بی له‌ به‌رده‌رگای مرگه‌وتدا بی، له‌کاتی هاتنه‌ده‌ره‌وه‌ی خه‌لکه‌که‌دا، وه‌ له‌ناو بازار‌دا، که‌جی گومانی کۆبوونه‌وه‌یه، وه‌ له‌و شوێنه‌دا که تیادا دۆزراوه‌ته‌وه، چونکه خاوه‌نه‌که‌ی ئه‌وێی بۆ ده‌گه‌رێ. چونبیتی جار‌دانیش له‌سهر ئهم شیوه‌یه‌یه: بلێ: کێ شتی ئی بزربووه؟ وا سوننه‌ته هه‌ندێ نیشانه‌ی بلێ، به‌لام نابێ گشت نیشانه‌کانی هه‌لدا، دهنای ئه‌گهر درۆزنی کردی به‌هی خۆی ئه‌وه ده‌بی به‌ ده‌سته‌به‌ری، مه‌رج نیه سه‌روم‌پ سالکه هه‌ر جار‌بدا، به‌لکوو له‌ سه‌ره‌تاوه هه‌موو رۆژی سێ جار

بانگهواز همل بدا له پاشا هه موو روژی یه کجار، له پاشا هه موو حهفته یی
یه ک جا، له پاشا له گشت مانگیکا یه ک جار، له سهر شیوه یه کی وا
دووباره ی بکاته وه که له بیر نه چیته وه هه تا ساله که ته واو ده بی.

به لام نه گهر شتیکی وای دروژییه وه که نه ده کرا به مال نه وه
جاری بو هه لئادا، نه گهر ده کرا به مال، به لام که مبوو، نه وه نه وه ندنه
ناونیشانی هه لئادا که به زهینی زوربه ی کات خاوندی له وه دوا بوینا گهری،
که نه وه یه خاوندنه که ی زور بو ی به روش نه بی و زور به دوا یا نه گهری.
جا پاش نه وه که بانگهوازی بایه خداری بو کرد، وه خاوندنه که ی
پهیدانه بوو، وه ویستی بیکا به هی خوی ده بی به هی خوی، که کردی
به هی خوی ده بی به قهرز به سهریه وه، نه گهر دنیا بوو خاوندنه که ی
پهیدابوو، نه گهر دوزرا وه که وینه دار بوو بلام نه مابوو نه وه، ده بی
به ده سته بهری وینه که ی، دنا ده بی به ده سته بهری نرخه که ی به پی
نرخه نه و روژه ی که تیا دا کردوویه تی به مالی خوی، نه گهر خودی
دوزرا وه که مابوو، وه نه نگداریش نه بوو بوو نه وه ده ریته وه به
خاوندنه که ی.

به شه کانی داکه وتوو:

داکه وتوو ده بی به چوار به شه وه:

یه که م: نه وه یه که هه می شه ده می نی، وه ک زیرو زیوو شتی تری
وا، حوکه مه که ی نه وه یه یه ک سال ناونیشانی له سهر شیوه ی پیشه وه
هه لئادا.

دوووم: ئەودیه ئەگەر دۆزراوەکە زۆر نەدەمایەوه سەرنج دەدەین:
 ئەگەر زوو خراب دەبوو، وەك كەباب و تکه شووتی و کالەك و
 سەوزەوات و فەریكە خورمائی كە نەكړی بە خورما، ئەوه دۆزەرەوێكەى
 دەكړی بە سەپشك لە نیوانی ئەودا كە بیخوات و بەهاكەى دەستەبەربێ،
 یا بيفرۆشى و بەهاكەى وەرگری و لە پاش ناوێشان هەڵدانى ئاسایی
 بەپێى حال تەسەرەوفى تیا دا بکا، چونكە بەهاكەى لە شوێنى
 دۆزراوەكەیه، ئەگەر نیشانی هەڵنەدات دەبێ بە دەستەبەرى و، ئەمانەت
 دەبێ لە دەستیدا. بەلام ئەگەر دۆزراوەكە زوو خراب نەدەبوو، وە قابیلی
 ئەوه بوو كە چاك بكړی، وەك رووتابێ كە بكړی بە خورما، یا تریێك
 بكړی بە میووژ، یا شیرى بكړی بە پەنیر، یا شتى تری و، ئەوه لەكاتى
 وادا سەیری بەرژەوێندى خاوەنەكەى دەكړی، ئەگەر بەرژەوێندى
 خاوەنەكەى لە فرۆشتنیدا بوو ئەوه دەفرۆشرى، ئەگەر لە وشك
 كردنەودا بوو ئەوه وشك دەكړیتەوه. جا ئەگەر دۆزەرەوێكەى بە
 پیاوێتى وشكى كردهوه ئەوا باشە، دەرنا دەبێ هەندىكى لى بفرۆشى بۆ
 مەسەرفى وشك كردنەوهكەى چونكە بەرژەوێندى خاوەنەكەى لەودا یە.
 بەلام ئەم درێژەپێدانە بۆ غەیری ئازەل و گیانلەبەرانە، چونكە وێسات و
 مالات دەبێ هەمووى بفرۆشرى لەبەر ئەودى مەسەرفى حەيوانات
 بەیتاپەیتا دووبارە دەبێتەوه، ئەودیش دەبێ بەهۆى ئەوێكە مالهكە بە
 مەسەرف لێكردنى تەواو بێ.

سێیهەم: دۆزراوى وا هەیه پێویستى بە مەسەرف هەیه وەك
 وێسو مالات (حەيوان) حەيوانیش لەسەر دوو جۆرە:

(۱) جوړی یه کهم بییهیزه: نه وندده هیزی نیه که خوی پی رزگار بکا له ورده درنده، وهک مهر و بز و گویره که و به چکه و شتر، و شتر و ره شه و لاخ نه گهر سه قهت بوون باگه ورهیش بن له ریزی بییهیزن، نه م جوړه بوی ههیه دهستی به سهردا بگری، به نیازی کردن به مال، چونکه نه گهر هه لی نه گریته وه، له نیوانی نیمه و درنده دا دمه فوتی، دووریش نیه ده سپسی بیبا بوی خوی، له بهر نه م مه به ستهیه حه ز رمت (درووده خوا و له سهر به) دمه رموی: بز و مهری گومبو و یا بوی تویه که دهیدوژیته وه، یا بوی خاوه نه که یه تی که برای تویه، یا بوی گورگه. جا نه و که سه ی نه م جوړه گیانله بهره هه ل دهگری خوی سهرپشکه که یه کی له م سئ شته بکا:

یه کهم: دهست به جی بیخوا و هه رکا تی خاوه نه که ی دمر که وت قیمه ته که ی ببزی ری بوی.

دووهم: رای بگری و به پیاو هتی به خوی بکا و مه سرفی بکی شی.

سییه م: دهس به جی بیفروشی و به ها که ی هه ل بگری.

(۲) جوړی دووهم: نه ویه که نه وندده هیزو توانای هه بی خوی پی بیاریزی له ورده درنده، خواه به هیز خوی بیاریزی وهک و شتر، یا به را کردن خوی قوتار بکا وهک و لاخی به رزه، هیسترو گویدریژیش هه روا، یا به فرین خوی دهر باز بکا، وهک کوتر و شتی وا. جا نه گهر له جوله وانی نه م جوړه گیانله بهره ی دوزیه وه. بوی نیه به نیازی کردن به مولک هه لی بگری، بهس دروسته به نیازی پاراستن هه لی بگری، چونکه پیغه بهر (درووده خوا و له سهر به) له باره ی هه لگرتنه وهی و شتری گومبو ووه به

پرسیار که ره‌کە‌ی فەرموو: هەفت نەبێ بەسەر یەو، ئەو پیلوو
جەوێندە خۆی پێیە هەتا کۆتایی فەرموودەگە. فەرموودەگە دەقە
لەسەر و شتر، ئەوێش لە ریزی و شتر دایە بە قیاس لەسەر ئەو.

کەواتە: ئەگەر بە نیازی کردن بە مال هەڵی گرت، هەر کاتی
فەوتا دەبێ بە دەستەبەر، چونکە پێغەمبەر (ەروێدە خوا لەسەر بە) نەبی
کردوو لە هەلگرتنەو لەکاتی وادا، ئەو هەتا دەفەر موو: هەفت نەبێ
بەسەر یەو.. تا دوایی، کەواتە هەلگرتنەو لەکاتی وادا دادەنرێ بە
کەمتر خەمی، کەمتر خەمیش دەبێ بەهۆی دەستەبەریوون، بەلام
ئەگەر لەناو ئاوەدانیدا ئەم جۆرە گیانلەبەرە دۆزییەو، ئەو بە
نارەزووی خۆیەتی، دەتوانی بە نیازی کردن بە مال هەڵی بگرێ،
و دەتوانی بە نیازی پاراستن هەڵی بگرێ، جیایی لە نیوانی بیابان و
ئاوەدانیدا ئەوێ: ئەم جۆرە ئازەلە لەناو ئاوەدانیدا دەستی گشت
کەسیکی پێدەگا، لەبەر ئەو لە وەزەنی دەستپیس رزگاری نابێ، کەواتە
هەتا زوو بەرژەوێندی خاوەنەکە وادەخوایێ کە لە دەستیکی
ئەمێندابێ باشتر، بە پێچەوانەی بیابانەو، چونکە کەمتر خەلێ ریی
تێدەگەوێ، سەرەرای ئەوێش ئەم جۆرە گیانلەبەرە لە چۆلەوانی
هەوێجیی بەکەس نیە، خۆی خۆی بەخێو دەگا، لەوێ دەخواو ئاو
دەخواتەو. ئەوێندە هەبە ئەم راجیاییە کاتی جێگە خۆیەتی کە دنیا
ئەمێ و ئاسایش بێ، بەلام ئەگەر کات کاتی تالان و برۆ راو و رووت بوو
ئەو جیایی نیە لە نیوانی چۆلەوانی و ئاوەدانیدا، لەهەر دوولادا وەك
یەك هەلگرتنەو بەهەر دوو نیازەگە دروستە.

ئەگەر دنیابوو دووگەس داگەوتەیهکیان بە یەگەو دۆزییەو،
ئەو هەردووکیان ناوینیشانی هەڵدەدەن، وە دەیکەن بە مائی خوێان،
کەشیشیان مافی ئەوێ نیه کە مافەگەیی خوێ نەقل بکا بۆ هاورپکەیی یا
بۆ کەسیکی تر.

لاباسی:

لەگاتیی درەوکردندا گۆلەوێچینی و هییشووکردن لەم حالانەدا
دروستە: ئەگەر خاوەنەگەیی رەزای لەسەر بوو، یا ئەندازمەگەیی وابوو کە
خاوەنەگەیی بۆی سەخڵەت نەدەبوو، یا خاوەنەگەیی نەیدەچنییەو
دەس بەرداری بوو بوو، بەلام ئەگەر ئەندازمەگەیی وابوو کە خاوەنەگەیی
بۆی سەخڵەت دەبوو، یا خوێ دەیچنییەو ئەو دروست نیه بۆ بیگانه
کە بیچنییەو^(۱).

^(۱) لە عیبارەتی ئەصلەکەدا ئالۆزی و هەڵمی چاپ هەبوو، سەرەرای ئیهامی
پێچمانی مەبەست ئەمە تەرجەمەیی دەقی (کفایة الاختیار)ەکەیه. ئەمە عیبارەتی
ئەصلەکەیه: (ولا يجوز التقاط السنابل وقت الحصاد اذا يأذن فيها مالکها، أو كان
قادراً؟ يشق عليه التقاطه، أو كان يلتقطه بنفسه. فإذا أذن مالکها بالتقاط جاز)
دیاره کەخۆی: (أو كان قادراً يشق عليه التقاطه) وە، بەپێی (کفایة) کە لەم سێ
کاتەدا گۆلە وەچنی دروستە: کەم بێ، یا ئیزنی صەریحیش نەبێ، کەم بێ یا زۆر بێ،
بەلام خاوەنەگەیی دەست بەرداری بووبێ، یا رینگەپێدانی ئاشکرایش نەبێ، کەم بێ یا
زۆربێ بە مەرجی خاوەنەگەیی رازی لەسەر بێ، لەم دوو کاتەیشا دروست نیه، کەم بێ یا
زۆر بێ وە خوێ بیچنییەو، زۆر بێ یا کەم بێ وە خاوەنەگەیی رەزای لەسەر نەبێ. دەیی
دەقی ئەصلەکە ئەمانیعمو نە جامیعه بۆ ئەم بەشانه، چونکە پوخته کەم ئەمەیه:

٢٤١) منالى فریدراو (لقیط):

منالى هه لگراوه، يا مندالى دۆزراوه، به هه موو مندالتيكى
فریدراو ده گوتري، كه سهرپه رشتياريكي نه بي، كه ببى به ده سته بهرى
گوزهرانى، جا خواه فاميده بي يانا، چونكه فاميده يش وهك نافاميده
هه وه جيى به سهر په رشتيكردن هه يه، به وشه مندال ره سيده
ددرده چى، چونكه پيويستي به په رومردهو سهرپه رشتيكردن نيه، به
وشه دۆزراوه منالى تری بي باوك و بي باپيرو بي سهرپه رشتيار
ددرده چى، چونكه ناگاداري مندالى وا له پيشه قازيه، چونكه قازى
به پي نامه ي خواي داناو زاناو، به پي سوننه تي پيغه مبه ره نازدره كه ي
مه وداي نه ودى هه يه كه بو هم جوړه منالو بو هه موو كه سيكي
نه تواناي زه بوون مايه ي به خيوكردنيان بو فراهه م بي ني، مبه ست له
سهرپه رشتيكار باوك و باپيره و نهو كه سه يه كه شويني باوك و باپيره
بگريته وه.

برياره كه ي:

هه لگرتنى مندالى فریدراو فهرزى كيفايه يه، به پي فهرمايشتى
زاتى مه زن: {وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى - سورة المائدة - ٢/٥ ➔}

گولموره چنى دروست نييه نه گمر خوى ده يچنييه وه، نه گمر ره زاي له سمر نه بوو، به لام
دروسته نه گمر خاوه نه كه ي ره زاي له سمر بوو، مبه ست له م جوړه شيكردنمويه نمه يه:
(عيباره تي پمراوى شمرع، كاتى جينگى متمانه ده بي، كه كم و كورى زور و په له په لي
پتوه ديار نه بي).

- وهرگير -

وه له بهر نه وه پېش كه هېچ نه بې ئادهميزادمو قه درو ريزى خوۍ هه يه،
له بهر نه وه پيوېسته به هوۍ بهر وده كړنه وه گيانى بپاريزى و
چاره سهرى حالى بگرى، دهق وهك ناچارى ليقه و ماو، بگره نه م شياوتره
به جاوېږي، چونكه ناچارى ره سيده رهنكه به فيلى خوۍ دهر باز بكا،
به لام منال سهر به هېچ لايه كا دمرناكا.

جا هه ركاتى كه سى كه مهرجى به خپو كړنى تيا دا بوو، منداللىكى
ئاواى هه لگرت، نه وه خپرىكى كه وړدى دهكاو، گوناھى سهرتيا چوونى نه و
مندال له كوډ هه موان دهكه وى، دنا هم نه وو هم گشت كه سى كه پيى
بزائى له خه لكى نه و ناوچه يه تاوانبار دهن به هوۍ سهرتيا چوونى
كه سيكى ريز داره وه.

مهرجى نه و كه سى كه مافى هه يه هه لى بگرى:

منال هه لگر دهنى نه م چنند مهرجى تيا دابى:

يه كه م: دهنى نه رك له سهر بى، واته: موكه للهف بى كه واته
هه لگرتنى منال و شيت دانامه زرى.

دووهم: دهنى ئازاد بى، كه واته به نده بوۍ نيه منال هه لگرى،
چونكه هه لگرتنى منال هه قدارييه، كوېله شى نه هلى نه و هه قدارييه
نيه، ته نانه ت كه م كوېله يى مناللىكى هه لگرت لى دسه نرېته وه،
مه كمر ئاغا كه ي ريگه ي نه وى پېدا، يا دادومر بيه لېته وه له ده ستيدا.

سپيېم: مهرجى ئيسلامه، بې پروا نابى منداللى موسى لمانى
فرېدراو هه لگرى، چونكه وهك گوتمان هه لگرتنى منال هه قدارى و

خاوەنایەتییه، دەى بېپروا شیاوى ئەوە نیه و کافر نابێ بە هەقدارو بە خاوەنى موسوڵمان. بەلى بېپروا بۆى هەیه بېپروای منال هەلبگرى، بەهەر حال موسوڵمان بۆى هەیه ئەو منالە هەلبگرى، کە حوکم بە کوفرى دەکرى، چونکە ئەم هەقى سەرورە و سەردارى و هەقدارى هەیه بەسەر بېپرواوە.

چوارەم: دادپەرورەییە، بەدکار (فاسق) بۆى نیه منال هەلبگرى.

پێنجەم: خاوەن فام بێ، مروى دەستبلاوى حیجر لەسەر بۆى نیه منالى فریدراو هەلبگرى، گریمان هەلیشى بگرى ناھێلریتەووە لە دەستیدا.

ئەو مائەى کە لەگەڵ ئەم منداڵە بێ، بۆکییەو چى لێدەکرى؟

هەر مائى لەگەڵ منداڵى دۆزراوەدابى بەهێ خۆى دادەنرى، ژىواری لى دابین دەکرى، چونکە منال ئەگەر لەژێر چاودێرى باوکیشادا بەخۆبکرى، ئەگەر مائى هەبى، ژىواری لەسەر خۆیەتى، دەى لەکاتى وادا زیاتر ژىواری لەسەر خۆیەتى. مائى خۆشى وەك جل و بەرگو کەل و پەل و نوینەکەى و پارەپوول و شەکى کە لە باخەلى دابى، یا پێوێ شەتەك درابى، یا وەك و لاخى جەلەووەکەى بە دەستیەووە بى، وەك ئەو چاتۆلەى کە منالەکەى تیادا بدۆزیتەووە، یا وەك ئەو چاتۆلەى کە منالەکەى تیادا بدۆزیتەووە، یا وەك ئەو خانووەى کەهەر خۆى تیادابى، باخیش هەروا، ئەوێ کە مەسەرفى بۆ دەکا لەو مائە فەرمانرەوایە، چونکە ئەو هەقدارى ئەو کەسانەیه کە هەقدراى تریان نیه، منال

هه لگريش له سهر فهرمانی قازی بوی هه یه لهو ماله مه سهرفی بۆ بکا، جا نه گهر فهرمان په و نه بوو ده بی شایهت بگری له سهر نه وهی که بوی خه رج دهکا، دهنا نه گهر شایهت نه گری هه رچی لهو ماله سهر ف بکا بوی ده بی به ده سته به ری. گو تر اویشه: به بی فهرمانی قازیش له مائی مناله که خوی ژپواری بۆ دابین بکا نابی به ده سته به ر.

به لام نه گهر مناله که خوی مائی نه بوو، ژپواری له سهر به یتولاله، چونکه ئیمامی عومهر (ره زاه خواه لیبی) له باره ی به خپو کردنی فریدراوه وه، پرس و رای به هاوړپیان کرد، به یه ک دهنگو به یه ک را فهرموویان: ژپواری له سهر به یتولاله، له بهر نه وه یش گه وړه ی ره سیده ی نه دارایش ژپواری له سهر به یتولاله، دهی منال هه قی نه وه ی زیاتر هه یه که ژپواری له سهر به یتولال بی. نه گهر دهوله مه ندو هه ژاری به یه که وه فریدراویکیان هه لگرت وه، دهوله مه ندو که پیش ده خری، چونکه له باره یدا هه یه که له کاتی پتویستدا یاریده ی سامانی بدات^(۱).

(۱) ثممه عیبارتهی نه صله که یه که زهین به هه لدا ده با: (فان وجد مع اللقیط مال کاشیاب والفرش وما یكون فی جیبه أو شد علیه أو دابة عنانها بیده أو وجد فی خیمته، أو فی دار لیس فیها غیره أو فی بستان کذلک.. الخ) ده توانین بلین هتا ولا خه که ثم دهقه باشه، گهرجی بی پیزی پتوه دیاره، به لام (أو وجد فی خیمته) وهک مه تل وایه هه لپینانه کی نه مه یه که له کیفایه که دا ده فرموی: (ولو کان اللقیط فی خیمته فهی له). نه مه یش له موغنی موحتاجدا باقی مه ده نی ثم مه تل همان بوحل ده کا که ده فرموی، (وان وجد اللقیط فی دار فهی له، لیلید ولا مزاحم.. ولا یحکم له ببستان وجد فیه.. لان سکناها تصرف والحصول فی البستان لیس تصرفا ولا سکنی) له

٢٤٢) باسی سپارده (وه ديعه):

سپاره ناوه بۆ زات (عهین) ځاوه نه که ی یا جیگری ځاوه نه که ی له لای که سئ به ئه مانه ت دایبئی، هه تا ئاگاداری بکا، سه ربه لکه لهم باب ته دا نامه ی خواو ریگه ی ره به ره. خوا ی گه و ره ده فهرموئ: {قُلْیُودَ الَّذِیْ اَوْثَمْنَ اَمَانَتُهُ - سُوْرَةُ الْبَقْرَةِ - ٢٨٣/٤٢} وه ده فهرموئ: {اَنْ تُؤْثُوْا الْاَمَانَاتِ اِلٰی اَهْلِهَا - سُوْرَةُ النَّسَاو - ٥٨/٤} ئه وه تا یه زدان ی پاك لهم دوو ئایه ته دا فهرمان ده كا به دانهری سپارده به ځاوه نی، پیغه مبه ریش (دروود خوا له سه ربه): ده فهرموئ: سپارده به سه ر راستی بده ره وه ده ست ئه و که سه که ده ست پاك و متمانه پیگراوی داناوی، گزی و ناپاکیش له که س مه که، ته نانه ت له و که سه یش که گزی و ناپاکیت ئی ده كا (ئهبو داوود) له سه حیحه یندا ده فهرموئ: خوشه ویست (دروود خوا له سه ربه): ده فهرموئ: نیشانه ی مروی ناپاك ئه م سئ ره وشه ناشیرینه یه: هه رگاتئ قسه ی کرد دروی زوری تیابکا، هه رگاتئ په یمانی به ست،

راستیدا گه ئی جار ته سه رپیکی زور خراب له ئه صلی ئه صله که دا کراوه، اختصار جیا یه له اختزال، گه ئی شوینی وا شه له قاوو شه له ژاوه نه له مه تن ده کاو نه له شرح، ئومید ده که م له ره حمه تی خوا لهم ته رجمه مه دا سه رکوتوومان به ره موئ، هه تا ببئی به هوی راستکردنه ی هه له کانی ناو ئه م کتیبه پیروژه به لکوو ببی به شه رحیکی کوردی بوی.

چونکه له راستیدا ئه م کتیبه ئه گه ر ته حقیق بکری و موراجعه بکریتموه، بۆ لاوی موسولمان مانه ندی که مه. چونکه موسولمانی به ته منن ده بی به ره به ره سه رچاوه ی زانستی فره واتر بکا، چونکه قوناغی سه ره تایی گه ئی جیا یه له قوناغی کوتایی.

- وه رگیتر -

بەيمانەكەي نەباتە سەرو ھەمىشە بەيمان شكىن بى، ھەركاتى شتى پى سېپىرا دەسپىس و ناپاك دەرچى، لە گېرآنە ۋە يەكە موسلىما ئەم زىادە يەيشى ھەيە: با لە بەرچاۋى خەلك رۆزۋوېش بگرى و نوپزىش بكاو خۆيشى بە موسولمان لەقەلەم بدا). بەلگەي پىداۋىستىي ئەو خەلكەيش بە سپاردە پى سپاردن، لەۋى بوەستى.

بىر يارەكەي:

ئەو كەسەي بتوانى سپاردە بپارىزى و لە ھەمان كاتا باۋەرىشتى بە دەستپاكى و ئەمىندارىي خۆى ھەبى ئەۋە سۈننەتە بۆى كە سپاردە ۋەربگرى، چونكە خۆشەۋىست (دروودە خواە لەسەربە) دەفەر موى: خودا لە پىشتى ئەۋەبەندە باشەي خۆيەتى كە لەسەر حەق پىشتى براى نايىنى خۆى دەگرى. گرېمان ھەر ئەۋ ھەبوو كە بتوانى ئەۋ سپاردەيە ۋەربگرى ئەۋە دەبىرى بە سەريا كە ۋەرى بگرى، ئەۋ كەسەيش كە سپاردەي پى نەپارىزىرئ حەرامە ۋەرى بگرى، ئەگەر دەيتوانى بەلام باۋەرى بە ئەمىنىي خۆى نەبوو كە راھەتى ھەيە كە ۋەرى بگرى.

دەستەبەر نابى مەگەر لەبەر كەمتەرخەمى:

سپاردە ئەمانەتە وا لە دەستى ئەمىندارا، ۋەك گشت سپاردەيەكە تر نابى بە دەستەبەر، بەلام كەمتەرخەمى تىابكا، يا لە پاراستنیا كۆتايى بكا، دەبى بە دەستەبەر، ۋەك ئەۋە بەبى فەرمانى خواەنى لەلاى كەسىكى تر بە ئەمانەت دايىبنى، يا خۆى بچى بۆ سەفەرۋ بەجىي نەھىلئ بۆ خواەنەكەي، يا بۆ جىگرى خواەنەكەي، يا لە شوپنى دايىبنى

که حیڭه‌ی پاراستنی ناسایی وینهی خو‌ی به‌بن به‌هانه‌ی ره‌وا له‌گه‌ل
خو‌ی بی‌با بۆ سه‌فه‌ر، یا له‌کاتی نه‌خۆشینی مه‌ترسی‌دارا وه‌سیت نه‌کا که
ئه‌و سپارده‌یه‌ی له‌لایه، یا له‌وکاته‌دا که ده‌سلاتداری سه‌رولات زیندانی
ده‌کا بۆ گوشتن رانه‌سپێرئ له‌ باره‌یه‌وه، یا درێغی بکا له‌ باسکردنی، یا
به‌بن فه‌رمانی خاوه‌نی سوودی ئی وهربگری، که ئه‌وه داده‌نرئ به
که‌مه‌تر خه‌می و درێغیکردن، یا دهر بچئ له‌و مه‌رجه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی
دایناوه، جا له‌هه‌ر کام له‌م شیوانه‌دا سپارده‌که فه‌وتا ده‌یبرێرئ، نه‌گه‌ر
زۆرداری داوای سپارده‌که‌ی لی‌کرد له‌ سه‌ریه‌تی که نه‌یداتئ و حاشای
لی‌بکاو بیشاریته‌وه، به‌و په‌ری تواناوه ده‌بن به‌رگری بکا، نه‌گه‌ر ده‌یتوانی
به‌رگری بکاو به‌ نارم‌وو نه‌یکرد ئه‌وه ده‌سته‌به‌ره.

قسه‌ی ئه‌میندار ده‌خوات:

نه‌گه‌ر ئه‌میندار به‌ خاوه‌ن سپارده‌ی گوت: سپارده‌که‌تم
پیداو‌یته‌وه، قسه‌ قسه‌ی ئه‌وه، به‌مه‌رجئ سویند بخوات، چونکه‌ زاتی پاک
ده‌فه‌رموئ: {فَلْيُودِّ الَّذِي أُوتِمِنَ أَمَانَتُهُ} ئه‌وه‌تا خودا فه‌رمان به
ئه‌میندار ده‌کا که به‌بن شایه‌ت گرتن سپارده‌که‌ی پیداته‌وه، ئه‌مه‌یش
به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه که قسه‌ی ده‌خوات، چونکه‌ نه‌گه‌ر وانه‌بوا‌یه پئی
ده‌فه‌رموو که شایه‌تی ئی بگری ئه‌وسا سپارده‌که‌ی بداته‌وه ده‌ستی، وه‌ک
له‌م نایه‌ته‌ی تر‌دا ئامۆزگاری هه‌قداری هه‌تیو ده‌کا، که کاتی له‌ هه‌تیوی
دەرچوون مائه‌کانیان پی بده‌نه‌وه‌و شایه‌تیان ئی بگرن له‌سه‌ر ئه‌وه، وه‌ک
ده‌فه‌رموئ: {فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ} - سورة
النساء - ۶/۴.

بېويسته لهسهرى كه له جيگه‌ي باراستنى نهو جوړه شته‌دا
 دايبنى، بو نموونه دراوو خشل و گوهه‌ره به‌هادره‌كان له قاسه‌و
 سندووقى قايماداده‌نرېن، ناوماال له‌ناو مالا دادمنري، بزى و مهر له
 هموشه‌ي مال و كوزو گه‌ورې خوينا‌دا دادنه‌رېن. هه‌ركاتى خاوه‌نه‌كه‌ي
 داواى كرده‌وه، ده‌بى به‌بى دواخستن بيداته‌وه پيى، به‌پيى نه‌م
 فه‌رمايشته‌ي خواى گه‌وره: {إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ
 أَهْلِهَا - سورة النساء - ٥٨/٤} واته: نه‌ي موسولمانينه! خودا
 فه‌رمانتان پي ده‌كا كه هموو جوړه سپارده‌و نه‌مانه‌تى، بده‌نه‌وه ده‌ستى
 خاوه‌نى. جا هه‌ر كاتى به‌بى بيانوو دوايخست و فه‌وتا ده‌سته‌به‌ره، نه‌گه‌ر
 بيانوى ره‌واى هه‌بوو نابى به‌ ده‌سته‌به‌رى.

بسم اللہ الرحمن الرحیم

سو پاس و ستایش بو خوا به یارمه تی خوی گه وره و مه زن
 ئه مپو که شه ممه یه، ریکه وتی (۱۹۹۵/۱۱/۱۱) له وه رگی پانی به رگی
 یه که می ئه م کتیبه موباره که یه بوومه وه، له خودا داواده کهم که ئه م
 مه نگاوه بکا به نوبه ره یی بوم و بیکا به به رای کوششیکی پیروز، له
 بواری ته رجه مه ی فیه د، بو سهر زمانی شیرینی کوردی، چ بو من و چ
 بو گشت که سی که په روشی خزمه تی دین و خزمه تی میلله تی
 کوردی.

لیره دا دوو پاتی ده که مه وه:

(۱) له کتیبه گه وره کاندایا زاناکان به باشی به سه رو گو یلاکی
 یه کتردا دین، له کاتی گله یی و راستکردنه وه ی هه له ی یه کتریدا. گه ئی
 توندتر له م گله ییانه ی که من له ماموستای پایه به رزی ئه حمده عیسا
 عاشوورم کردوه. له بهر ئه وه نابی ئه مه ی من له م باره یه وه نووسیومه
 به تانه و توانج له قه له م بدری. عه للامه ی عه ینی، له به رگی یه که می
 عومده تولقاریدا، له کاتی شهرحی فهرموده ی: (ربّ مبلف اوعی من
 سامع) دا رخنه له بوچوونی کرمانی و شیخ قوطبه دین ده گری و پینان
 ده فهرموئ: قلت: کل منهما قد ابعده و تعسف! ئه مه مشتیکه له
 خهرواری.

(۲) به پیی ته وانا به نده پابه ندی ده قی ئه صله که بووم و له زور
 شوینیش که قسه کان بوئی بازئ شتی ئی هاتبی که له گه ل مه شره بی

خومدا ری نه که وتبی، ناچار بووم ده که که به جوانی ته رجه مه بکه م.
به لام نه وه مه عنای وانیه که من نه و رایه په شه ند ده که م.

۳) له خوا به زیادبی نه م و هر گه پرانه با شترین شهر ح و شیکردنه و هیه
بو تیگه یشتن له (کفایة الاخیار) و (الفقه المیسر).

به لی بو فی ربوونی نه م دوو کتیبه فه قی ده توانی نه م و هر گه پراوه
کور دیه بکا به ماموستای خو ی. به لام نه مه مه عنای وانیه که مه لاو
فه قی به م ته رجه مانه بی نیاز بین له دیراسه ی علومی شه یعت به
عهره بی، نه، نه و بوچوونه هه لیه، پیویسته له سر مه لاو فه قی زانسته
شهر عیه کان، وه ک جاران به عهره بی بخوینن.

۴) تکا له هه موو ماموستاو خوینه واران و نه دیبان ده که م، که
به بی له بار ابوونی ته و او په لاماری ته رجه مه و دانانی کتیبی گه وره ی
نایینی نه دن، چونکه و هر گه پرانی شرم پر م، کتیبی بی سه رو به ر، هه م
نه صله که، هه م بابه ته که، هه زمانه که، له به رچاو ده خا.

غفر الله لی ولوالدی ولسائر المسلمین، و آخر دعوانا ان الحمد لله رب
العالمین.

في كنفِ ظلِّ علِّ القرآن اظل نجلي (كاوة) يا رحمان

وصلی الله تعالی علی سیدنا محمد وآله وصحبه وسلم.

وهر گیز

نوری فارس می خان مه سن

سلیمانی (خانوی زابته کان)

گه ره کی ماموستایان.

فهرس المراضيع

زنجيره	پېړستی سره باسه کان	لاپهړه
*	پيشه کی...	۸-۳
۱.	پاکي - الطهارة	۱۱-۹
۲.	به شه کانی ئاو	۱۶-۱۱
۳.	حوکمی ئاوی بهرماوه	۱۸-۱۶
۴.	پيستی مردار	۲۰-۱۹
۵.	ئیسک و مووی مردار	۲۲-۲۰
۶.	به کارهینان و راگرتنی قاپ و قاچاغ	۲۴-۲۲
۷.	سیواک	۲۶-۲۴
۸.	دهستنويز	۳۰-۲۶
۹.	سوننه ته کانی دهستنويز	۳۶-۳۰
۱۰.	تار اترگرتن: خو پاکردنه وه	۳۸-۳۶
۱۱.	دهستووری سهر او کردن	۴۳-۳۸
۱۲.	هوکانی بئ دهستنويزی	۴۹-۴۴
۱۳.	یاسایه کی شهر عزانی (قاعدة فقهية)	۵۰-۴۹
۱۴.	خوشوردن - غوسل	۵۳-۵۰
۱۵.	فهرزه کانی خوشوردن	۵۵-۵۳
۱۶.	سوننه ته کانی خوشوردن	۵۷-۵۵
۱۷.	هه لمانیینی شهرمگا له کاتی خوشوردندا	۵۸
۱۸.	خوشوردن سوننه ته کان	۶۵-۵۹
۱۹.	دهستی تهرهینان به سهر خوف (سؤل) دا	۶۵
۲۰.	مهرجه کانی دهسپياهيانی سؤل	۶۷-۶۶

زنجيره	پېړستى سهره باسه كان	لاپېره
۲۱.	ماوهى دهسپياهيټان: (مده المسح)	۶۸-۶۷
۲۲.	سهره تاي ماوهى دهسپياهيټان	۶۹-۶۸
۲۳.	چونيه تىي دهسپياهيټان	۷۰-۶۹
۲۴.	چى دهسپياهيټان پوچ ده كاته وه	۷۱-۷۰
۲۵.	ته يه موموم	۷۲-۷۱
۲۶.	ياساي دروست بوونى ته يه موموم	۷۴-۷۲
۲۷.	مهرجه كانى دامه زرانى ته يه موموم	۷۹-۷۴
۲۸.	فهرزه كانى ته يه موموم	۸۱-۷۹
۲۹.	سوننه ته كانى ته يه موموم	۸۲-۸۱
۳۰.	به چى ته يه موموم پوچ ده بيتته وه؟	۸۳-۸۲
۳۱.	دهسپيټان به سهر ته ته و موشه ممادا	۸۵-۸۳
۳۲.	پيويسته بو هه موو فهرزى ته يه مومومى بكا	۸۷-۸۵
۳۳.	باسى پيسى - النجاسه	۸۸-۸۷
۳۴.	حوكمى نه و پارچه يه ي كه له ناو له شى گيانداره وه جيا ده بيتته وه	۹۱-۸۸
۳۵.	شوردنى پيسى	۹۳-۹۱
۳۶.	بريار (حوكم) ي گياندارى له ناو شتى شلدا بمرئ	۹۴-۹۳
۳۷.	برياري پاكي و پيسى گياندار له كاتى ژيانيدا	۹۵-۹۴
۳۸.	برياري پاكي و پيسى مرداره وه بوو	۹۷-۹۵
۳۹.	پاك كرده وى گلاوى سه گ و به راز	۹۸-۹۷
۴۰.	پاك كرده وى مه ي به وه ده بى كه ببى به سر كه	۱۰۰-۹۹
۴۱.	چاوپوشيكردن له هه ندئ پيسى	۱۰۲-۱۰۰
۴۲.	بينويژى و زه يستانى و هه ميشه بينويژى	۱۰۴-۱۰۲

فقهی ناسان

زنجیره	پېرسنې سهره باسه کان	لاپهړه
۴۳.	زهېستاني (النفاس)	۱۰۶-۱۰۵
۴۴.	همېشه بېنويژي (الاستحاضه)	۱۰۹-۱۰۶
۴۵.	لای خوارووی سالی بېنويژي	۱۱۰
۴۶.	ماوهی مانوهی کورپه له سکی دایکيا	۱۱۱-۱۱۰
۴۷.	ئوهی له کاتي بېنويژي و زهېستانيدا نادرسته	۱۱۸-۱۱۲
۴۸.	ئوهی بۆ له شپيس نادرسته	۱۲۰-۱۱۸
۴۹.	ئوهی بۆ بې دهنويژ نادرسته	۱۲۲-۱۲۰
۵۰.	دهستان له قورئان له بهر فېربوون و قيرکردن	۱۲۳
۵۱.	نويژ (الصلاة)	۱۲۳ ۱۲۴
۵۲.	کاته کاني نويژ	۱۳۰-۱۲۵
۵۳.	مهرجه کاني پيوستبوونی نويژ	۱۳۲-۱۳۱
۵۴.	مهرجي دامه زړاندنی نويژ	۱۳۲
۵۵.	مهرجي دامه زړاندنی نويژ هم پېنجهن:	۱۳۸-۱۳۳
۵۶.	روو نه کردنه رووگه له دوو کاتدا دروسته	۱۴۲-۱۳۸
۵۷.	روکنه کاني نويژ	۱۵۰-۱۴۲
۵۸.	گه وره یی فاتحه له چاو هینی تردا	۱۵۸-۱۵۰
۵۹.	ئهو شتانه ی له پيش دهنکردن به نويژ سوننه تن	۱۶۰-۱۵۸
۶۰.	له سهره تاوه هو ی دامه زړاندنی بانگو قامهت چيپوو؟	۱۶۴-۱۶۰
۶۱.	باسی ئهو شتانه ی که له ناو نويژدا سوننه تن پېيان دهگوتری نه بعاچ واته: گرنگه سوننه ته کان	۱۶۸-۱۶۵
۶۲.	ئهو شتانه ییش له ناو نويژدا سوننه تن پېيان	۱۸۸-۱۶۹

زنجيره	پيژىستى سەرەبەسەكان	لەپەرە
	دەگوترى: ھەيئات، واتە: سوننەتە سووكەلەكان	
٦٣.	سوننەتە پەيوەستەكانى نوێژە فەرەكان	١٨٩-١٨٨
٦٤.	نوێژى سوننەتى زۆر سوننەت	١٩٨-١٩٠
٦٥.	گوته‌كانى دوا نوێژەكان	٢٠٢-١٩٨
٦٦.	ژن لە چەند شتىكا جىايە لە پياو	٢٠٥-٢٠٣
٦٧.	شەرمگاي پياوو ژن	٢٠٦-٢٠٥
٦٨.	ئەو شتەنەى نوێژ بەتال ەكەنەو	٢١٤-٢٠٧
٦٩.	كوپنووشى ھەلەو ھۆيەكانى	٢١٩-٢١٥
٧٠.	ئەو كاتانەى كە نوێژيان تىادا ناپەسەندە	٢٢٢-٢١٩
٧١.	نوێژى بە كۆمەل (نوێژى جەماعەت)	٢٣٢-٢٣٢
٧٢.	كوترکردنەوێ نوێژى چوار ركاتى	٢٣٣-٢٣٢
٧٣.	مەرجى سەفەرەكە	٢٣٧-٢٣٤
٧٤.	كەى ريبوار دەست دەكا بە كوترکردنەو	٢٣٨-٢٣٧
٧٥.	كوكردنەوێ دوو نوێژ	٢٤٢-٢٣٨
٧٦.	گيڕانەوێ نوێژى فەوتاو	٢٤٤-٢٤٢
٧٧.	نوێژى ھەينى (صلاة الجمعة)	٢٤٤
٧٨.	نوێژى جومعە سوننەتە يا فەرە؟	٢٤٦-٢٤٥
٧٩.	مەرجەكانى پيوستبوونى	٢٤٧-٢٤٦
٨٠.	مەرجەكانى دامەزراندنى	٢٤٩-٢٤٧
٨١.	فەرەكانى نوێژى ھەينى!	٢٥٠-٢٤٩
٨٢.	ھەينەتەكانى نوێژى ھەينى	٢٥٢-٢٥١
٨٣.	گوپراگرتن لە وتارەكەى	٢٥٣-٢٥٢
٨٤.	لەكاتى وتارەكەدا نوێژ دروستە	٢٥٥-٢٥٤

لاپەرە	پېرسنې سەرەباسەکان	زنجیره
۲۵۶-۲۵۵	خویندنی سوورەتی کەهف	۸۵.
۲۵۶	کاژیری نزاگیرابوون	۸۶.
۲۵۷	سەلاواتدان لە سەر پیڤەمبەر {دروودی خوای لەسەری}	۸۷.
۲۵۷	لەپاش بانگی روژی هەینی مامەلە نادروسته	۸۸.
۲۶۰-۲۵۸	نوێژی هەردوو جەژن	۸۹.
۲۶۱	کاتی نوێژی دوو جەژنەکان	۹۰.
۲۶۲-۲۶۱	ئەندازە ی رکاتەکانیان	۹۱.
۲۶۳-۲۶۲	وتاری پاش نوێژی جەژن	۹۲.
۲۶۳	نوێژی جەژن لە سارادا	۹۳.
۲۶۵-۲۶۳	ئەللاھو ئەکبەرکردن لە جەژندا	۹۴.
۲۶۵	ئەو گوتەییە کە بەوشیوەیە تەکبیر جوانە	۹۵.
۲۶۸-۲۶۶	نوێژی خوڕگیران و مانگ گیران	۹۶.
۲۶۸	سوننەتە بەکۆمەڵی بکری	۹۷.
۲۷۰-۲۶۹	وتار لەم دوو نوێژانەدا	۹۸.
۲۷۸-۲۷۱	نوێژە بارانە	۹۹.
۲۸۱-۲۷۹	باسی نوێژی ترس	۱۰۰.
۲۸۴-۲۸۲	بەکارهێنانی ئاوریشم و زیڕ	۱۰۱.
۲۸۸-۲۸۴	ئەوێ بۆ مردوو پێویستە	۱۰۲.
۲۹۰-۲۸۸	سوننەتەکانی شوڕدنی مردوو	۱۰۳.
۲۹۲-۲۹۱	ئەوێ لە کفندا سوننەتە	۱۰۴.
۲۹۳-۲۹۲	نوێژی مردوو	۱۰۵.
۲۹۷-۲۹۳	بەنیاتەکانی نوێژی مردوو: ئەم حەوتەن	۱۰۶.

زنجيره	پيړستی سهره باسه کان	لاپهړه
۱۰۷.	چی سوننه ته بۇ ناشتن	۲۹۸-۳۰۰
۱۰۸.	دوو کهس له ناوړه گوردا نانيزرین مه گهر بۇ ناچارایی	۳۰۱-۳۰۲
۱۰۹.	گریان بۇ مردوو	۳۰۲-۳۰۳
۱۱۰.	شین و زاری له سهر مردوو	۳۰۳-۳۰۶
۱۱۱.	نهوری له پرسه دا سوننه ته	۳۰۷-۳۰۸
۱۱۲.	پرسه: سهر کیښی: سهر خوشی: نه وازش	۳۰۹-۳۱۱
۱۱۳.	باسی زهکات	۳۱۱-۳۱۲
۱۱۴.	برپاری زهکات (حوکمه کهی)	۳۱۲-۳۱۳
۱۱۵.	جوره کانی زهکات	۳۱۳
۱۱۶.	نارهل	۳۱۳-۳۱۴
۱۱۷.	مهرجی پیو یستبوونی زهکاتی نارهل	۳۱۴-۳۱۶
۱۱۸.	زهکاتی پاره که بریتییبه له م دوو شته: زیږو زیو	۳۱۶
۱۱۹.	زهکاتی کشتوکال و دانه ویله	۳۱۷-۳۱۸
۱۲۰.	زهکاتی میوه هات	۳۱۸-۳۱۹
۱۲۱.	زهکاتی سامانی بازارگانی	۳۱۹-۳۲۰
۱۲۲.	راډه ی زهکاتی و شتر	۳۲۰-۳۲۲
۱۲۳.	راډه ی زهکاتی ره شه ولاخ	۳۲۲
۱۲۴.	راډه ی زهکاتی مهږو بز	۳۲۲-۳۲۴
۱۲۵.	زهکاتی سامانی هاو بهش	۳۲۴-۳۲۷
۱۲۶.	راډه ی زهکاتی زیږو زیو	۳۲۷-۳۲۸
۱۲۷.	مهرجی زهکه ته که یان	۳۲۸-۳۲۹
۱۲۸.	زهکاتی خشل	۳۲۹-۳۳۰

زنجیره	پېرستی سره باسه کان	لاپېره
۱۲۹.	راډه‌ی زه‌کاتی دانه‌ویل‌ه و میوه	۳۳۰-۳۳۲
۱۳۰.	نرخاندنی سامانی بازرگانی	۳۳۵
۱۳۱.	زه‌کاتی کان: واته: مه‌عده‌ن	۳۳۶-۳۳۷
۱۳۲.	زه‌کاتی زیږو زیوی شاراوه‌ی کون	۳۳۷-۳۳۸
۱۳۳.	نوه‌انه‌ی که زه‌کاتیان پی دهری	۳۳۸-۳۴۲
۱۳۴.	لا باسی (فهرعی)	۳۴۳-۳۴۵
۱۳۵.	پینچ کهس ه‌ن زه‌کاتیان پی ناشی	۳۴۵-۳۴۸
۱۳۶.	خیری سوننه‌ت (صدقة لتطوع)	۳۴۹-۳۵۲
۱۳۷.	روژوو (الصيام)	۳۵۳-۳۵۶
۱۳۸.	روژوو به‌چی پوچ ده‌بیته‌وه	۳۵۶-۳۶۰
۱۳۹.	چی له روژدا سوننه‌ته	۳۶۰-۳۶۲
۱۴۰.	نوه روژانه‌ی که روژوویان تیادا نادروسته	۳۶۲-۳۶۴
۱۴۱.	روژووی روژی گومان (صوم يوم الشك)	۳۶۴-۳۶۵
۱۴۲.	برپاری دروست‌بوون له روژی ره‌مه‌زانا	۳۶۵-۳۶۷
۱۴۳.	مردووی روژووی له‌سه‌ربنی	۳۶۷-۳۶۸
۱۴۴.	پیری نیختیارو که‌سی له ریزی نوه‌دابی	۳۶۹
۱۴۵.	ژنی دووگیان و ژنی مه‌مکده‌ر	۳۶۹-۳۷۰
۱۴۶.	نه‌خوش و پیوار	۳۷۰-۳۷۱
۱۴۷.	روژووی سوننه‌ت	۳۷۱-۳۷۳
۱۴۸.	روژووی ناباش (الصوم المکروه)	۳۷۴-۳۷۵
۱۴۹.	روژووی سوننه‌ت بو‌نافره‌ت	۳۷۶
۱۵۰.	زه‌کاتی سه‌رفتره	۳۷۶-۳۷۹
۱۵۱.	کاتی دهرکردنی	۳۸۰

﴿ فېقھى ئاسان ﴾

زنجىره	پېتىستى سەرەباسەكان	لایپەرە
۱۵۲.	حېكمەتى سەرقتەرە	۳۸۱
۱۵۳.	باسى گەورەيى رۇژوو	۳۸۲-۳۸۱
۱۵۴.	ھەرەشە لە رۇژوو نەگرتنى رەمەزان	۳۸۲
۱۵۵.	نزاي رەوا بە زمانى بەرۇژووۋە	۳۸۲
۱۵۶.	مانگە پېۋزەكە	۳۸۴-۳۸۳
۱۵۷.	خەلۋەكېشان لە مرگەوتا (اعتكاف)	۳۸۹-۳۸۴
۱۵۸.	حەج	۳۹۰-۳۸۹
۱۵۹.	عەمرە	۳۹۴-۳۹۱
۱۶۰.	مەرجهكانى پېۋىستېۋونى حەج	۳۹۷-۳۹۴
۱۶۱.	بىياتەكانى حەج (اركان الحج)	۳۹۹-۳۹۷
۱۶۲.	ئەرکەكانى ھەلسوپان - پېۋىستىيەكانى تەواف	۴۰۵-۴۰۰
۱۶۳.	پېۋىستىيەكانى حەج - ئەرکەكانى حەج	۴۱۰-۴۰۵
۱۶۴.	حەجى ژن	۴۱۱-۴۱۰
۱۶۵.	سۈننەتەكانى حەج	۴۱۴-۴۱۱
۱۶۶.	خۇ رووتکردنەۋە لە جل و بەرگى دوراۋ	۴۱۵-۴۱۴
۱۶۷.	ئەۋشتانەى نادروستىن بۇ ئەۋكەسەى لە ئىجرامدابى	۴۲۰-۴۱۵
۱۶۸.	تۆلە (فېدىيە) پېۋىستە لەسەر كەسى ئەمانە بكا.	۴۲۱-۴۲۰
۱۶۹.	كەسى فرىاي ۋەستان لە عەرەفات نەكەۋى حەجى لە دەست دەچى	۴۲۳-۴۲۱
۱۷۰.	كەسى بىياتى نەكا حوكمى چىيە؟	۴۲۳
۱۷۱.	ئەۋ گياندارانەى كە سەرپىنى پېۋىست دەبى لە ئىجرامدا	۴۲۴-۴۲۳

زنجیره	یېزستی سهره باسه كان	لاپه ره
۱۷۲.	ئەو خوینە پیوستانە یینجن:	۴۲۹-۴۲۴
۱۷۳.	جیگە ئازەلی دیاری و خۆراك بەخشین	۴۳۰-۴۲۹
۱۷۴.	كوشتنی نه چیری هه ره م و برینی دهره ختی	۴۳۱-۴۳۰
۱۷۵.	هه جکردن له حیاتی که سینی تر	۴۳۳-۴۳۲
۱۷۶.	هه جه که ی پیغمبهر {دروودی خوی له سهری}	۴۴۲-۴۳۳
۱۷۷.	سهردانی مزگه وته که ی پیغمبهر و مه قه دی پیروزی {دروودی خوی له سهری}	۴۴۵-۴۴۳
۱۷۸.	دهستووری سهردانه که	۴۴۷-۴۴۵
۱۷۹.	چوئیتی ئەم سهردانه: دهستووری سهردانی گوپی پیروزی پیغمبهر {دروودی خوی له سهری}	۴۵۱-۴۴۷
۱۸۰.	سهردانی گوپرستانی (جنه البقیع) و ئارامگای شه هیدانی ئیسلام	۴۵۲-۴۵۱
۱۸۱.	سهردانی ئەو مزگه وتانه که پیغمبهر {دروودی خوی له سهری} نوێژی له ناویاندا کردوه	۴۵۵-۴۵۳
۱۸۲.	سهردانی ئەو بیرانه ی مه دینه که پیغمبهر {دروودی خوی له سهری} ناوی ئی نوش کردوون	۴۵۸-۴۵۶
۱۸۳.	دهستووری گه پانه وه	۴۶۱-۴۵۸
۱۸۴.	به پیروه چوونی حاجی و پیروزیایی لی کردنی	۴۶۱
۱۸۵.	چهن کاریکی ناشایسته ی تازه قه للاً..	۴۶۵-۴۶۲
۱۸۶.	ناشایسته کانی ناو سهردانی گوپی پیغمبهر {دروودی خوی له سهری}	۴۷۰-۴۶۵
۱۸۷.	کرین و فروشتن	۴۷۴-۴۷۱
۱۸۸.	جوړه کانی کرین و فروشتن	۴۷۴

زنجیره	پیرستی سەرە یاسەکان	لایەرە
١٨٩.	مەرجه کانی دامەزرانی فروشتن	٤٧٩-٤٧٥
١٩٠.	باسی سەلەم	٤٨٠-٤٧٩
١٩١.	مەرجه کانی سەلەم	٤٨٢-٤٨٠
١٩٢.	فروشتنی شت لە پیش وەرگرتنیدا	٤٨٣-٤٨٢
١٩٣.	فروشتنی قەبالە و کومپیاڵە و شتی وا	٤٨٤-٤٨٣
١٩٤.	فروشتنی گوشت بە گیانلەبەر	٤٨٥-٤٨٤
١٩٥.	فروشتنی تەفرەدانی تیا دابی که مەشهوورە بە (بیع الغرر)	٤٨٥
١٩٦.	باسی سوود (واتە: ریا)	٤٨٩-٤٨٥
١٩٧.	جۆرە کانی سوود	٤٩٠-٤٨٩
١٩٨.	باسی قەدەغەکردنی سوود (علة تحريم الربا)	٤٩٢-٤٩٠
١٩٩.	ئەنجامە خراپە کانی سوود	٤٩٢
٢٠٠.	سەرپشکیی کرایارو فروشیار	٤٩٤-٤٩٢
٢٠١.	گیرانە وە ی فروشرار بەهوی نەنگە وە	٤٩٦-٤٩٥
٢٠٢.	باسی فروشتنی بەری باخ و دانە و یلە	٤٩٨-٤٩٧
٢٠٣.	فروشتنی ئەوشتە ی سوود لە خوگرینی بە تەری بە توخمی خوی (بیع مافیه الربا بجنسة رطبا)	٤٩٩-٤٩٨
٢٠٤.	چەن فروشتنیکی پوچ و بەتال	٥٠٤-٤٩٩
٢٠٥.	باسی بارمە (رەهن)	٥٠٨-٥٠٥
٢٠٦.	دەست بەست (الحجر)	٥١٠-٥٠٨
٢٠٧.	تەسەرپوفی منال و شیت و نەقام (سفیه)	٥١١
٢٠٨.	تەسەرپوفی لاتکە و توو (موفلیس)	٥١٢
٢٠٩.	تەسەرپوفی نەخۆش لە زیاتر لە سەر سینیەکی	٥١٣

زنجیره	پېرسنی سەرەباسەکان	لایەرە
	مالی خۆی	
۲۱۰.	تەسەرپوفی کۆیلە (تصرف العبد)	۵۱۳
۲۱۱.	رێکەوتن (سولج)	۵۱۴
۲۱۲.	باسی جوۆرەکانی رێکەوتن (سولج)	۵۱۴-۵۱۵
۲۱۳.	کەلک وەرگرتن لە شەقام و کۆلان	۵۱۵-۵۱۷
۲۱۴.	هەوالە: حەوالە (الحوالة) بەرەورووکردنەو	۵۱۷-۵۲۳
۲۱۵.	دەستەبەریی (الضمان)	۵۲۴-۵۲۶
۲۱۶.	چی کاتێ دەستەبەر بۆی هەیه بگەرێتەو بۆ سەر دەستەبەری لەباتی کراو (مضمون عنه)	۵۲۷
۲۱۷.	دەستەبەریی شتی نەزانراو و شتی کە هێشتا پێیویست نەبووبێ (ضمان المجهول وما لم يجب)	۵۲۷-۵۲۸
۲۱۸.	دەستەبەریی (کەفالهت)	۵۲۸-۵۳۰
۲۱۹.	باسی ھاوبەشی (شەراکەت)	۵۳۰
۲۲۰.	جوۆرەکانی ھاوبەشی	۵۳۱-
۲۲۱.	ھاوبەشی لە پشک و سەنەدات	
۲۲۲.	باسی جێداریی، واتە: وەکالەت	
۲۲۳.	باسی پێلێنان (اقرار)	
۲۲۴.	باسی خواستەمەنی (عاریه)	
۲۲۵.	زەوتکردن (غەصب)	
۲۲۶.	باسی بەش هەلگرتنەو (شوفعه)	
۲۲۷.	باسی قازانج بە ھاوبەشی (قراض)	
۲۲۸.	دەستەبەریی لەسەر ئیشکەر نیه	
۲۲۹.	زیان لە قازانج پێدەکرێتەو	

لاپهړه	پېړستی سره باسه کان	زنجیره
	باسی باخه وانی (موسافات)	۲۳۰.
	باسی به کړیدان (اجاره)	۲۳۱.
	باسی ده ستخوشانه و سهرقه له مانه و وریفه تانه که مه شهوورن به (جعلیه)	۲۳۲.
	باسی ملکانه و بنه توو، مه به ست: موزاره عه و موخابه ریه	۲۳۳.
	ئاوه دانکردنه وی ویرانه (احیاء الموات)	۲۳۴.
	برپار (حوکم) ی ئاوه دانکردنه وه	۲۳۵.
	به خشینی ئاوکه ی پیویست ده بی؟	۲۳۶.
	وه قف: شت ته رخانکردن بو خیری نه براوه	۲۳۷.
	باسی به خشین (هبه)	۲۳۸.
	باسی عومراو روقبا: با به کوردی ناویان بنیین ژینه به خش و ته ما به خش:	۲۳۹.
	باسی هه لگرتنی شتی داکه و توو (لقطه)	۲۴۰.
	منالی فریدراو (القیط)	۲۴۱.
	باسی سپارده (وه دیعه)	۲۴۲.